உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

தொல்காப்பியம்.

பொருளதிகாரம்.

இஃது

பாரத்துவாசி

நச்சினார்க்கினியார்

இயற்றிய உரையோடும்

பலதேசப்பிரதிரூபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதித்து

யாழ்ப்பாணம்

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பார்த்திப ௵ ஆவணி௴.

Madras:

PRINTED AT THE SCOTTISH PRESS, BY GRAVES, COOKSON AND CO.

1885.

☞ இதன் அடியிற் குறித்த புத்தகங்கள் சென்னபட்டணத்தில் வித்தியானுபாலனயந்திரசாலையில் ந. க. சதாசிவப்பிள்ளையவர்களிடத்தும், கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில் வ. புஷ்பரதச்செட்டியாரவர்களிடத்தும், யாழ்ப்பாணத்திற் சுன்னாகம் அ. குமாரசாமிப்பிள்ளையவர்களிடத்தும், வண்ணார்பண்ணை கு. சபாபதிச்செட்டியாரவர்களிடத்தும், தஞ்சாவூரிற் புத்தகவியாபாரம் தா. திருவேங்கடபிள்ளையவர்களிடத்தும், மதுரையில் யாழ்ப்பாணம் ஆ. வைத்தியலிங்கச்செட்டியாரவர்களிடத்தும், திருநெல்வேலியிற் புத்தகவியாபாரம் ந. வ. சொக்கலிங்கபிள்ளையவர்களிடத்தும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், சேனாவரையம் ...	௰	௨	0
தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், நச்சினார்க்கினியம்..		௬	0
தணிகைப்புராணம்		௩	0
வீரசோழியம்		௧	௮
இறையனார் அகப்பொருள்		௧	௮
கட்டளைக்கலித்துறை		0	௪
நக்ஷத்திரமாலை		0	௪

சிலகாலத்தின் முன் யான் எற்படுத்த முயன்ற "திரவிட பூர்வக்

"கிரந்த பரிபாலன சபை" கையொப்பக் குறைவினால் நிறைவேறாமற் போய்விட்டது. கையொப்பத்தொகை ரூபா பத்தும் அனுப்பிய கனவான்களுக்கு ஷை புத்தகங்கள் கிரயமின்றி அனுப்பப்படும்.

சி. வை. தா.

உ

சிவமயம்.

தொல்காப்பியப்

பதிப்புரை.

யானை யானனனைத் தேனிமிர் கடம்பனை
வானமர் குழவியா லோனுறை சடையனை
இமய சிமிலமென் குமரியென் றமையும்
உமையைத் தமியேன் றமமலர் துமிப்பப்
போத சற்குருவாய் மாதொரு பாகன்
வேத வனத்தெழூஉ மேதகு கயிலாய
நாத தேசிகன் பாதவருட் கொடுதொழீஇக்
கற்றறி வில்லாக் கடையனேன் றனக்கு
நற்றமிழ் கொளுத்திய நாவலன் சுன்னை
முத்துக் குமார வித்தக னடியிணை
சித்தத் திருத்திமற் றுத்தம புலவர்

அடிக்கம லங்களென் முடிக்கணி கொடுக்கின்று அடியேன் கூறுவது ஒன்றுளது.

உலகிலுள்ள கல்லெல்லாஞ் சாதிரத்தினமாயின், அவை உயர்வுடையனவாமா? இழிந்தனவும் உளவாயினன்றே ஒழிந்தன உயர்வாவது? ஆதலாற் தம் உயர்வு விளங்குதற் பொருட்டாகவாவது என் புன்மொழியையும் பெரியோர் தம் பொன்மொழியினடுவே வைத்தலொழியாரெனத் துணிந்தனன்.

* "வீங்குகட லுடுத்த வியன்கண் ஞாலத்துத் - தாங்கா நல்லிசைத் தமிழ்க்குவிளக் காகென - வானோரேத்தும் வாய்மொழிப் பல்புக - ழானாப் பெருமை யகத்திய னென்னு - மருந்தவ முனிவனாக்கிய முதனூல்" எனப் புகழப்பெற்ற அகத்தியம், முதற்சங்கத்தார் காலத்திற் தொல்காப்பியத்திற் தலைமைபெற்றும், இடைச்சங்கத்தார் காலத்தில் அதனோடு கூடநின்றுலவியும், கடைச்சங்கத்

* புறப்பொருட் பன்னிருபடலம், சிறப்புப்பாயிரம்.

தார் காலத்தில் இறந்துவிட்டது. அதன்பின் இதுவரைக்குந் தமிழுக்குப் பேரிலக்கணமாயுள்ளது தொல்காப்பியமே. இஃது அகத்தியர்பாற் தமிழ் நன்குணர்ந்த அவர் மாணாக்கர், திரணதூமாக்கினி அதங்கோட்டாசான் துராலிங்கன் செம்பூட்சேய் வையாபிகன் வாய்ப்பியன் பனம்பாரன் கழாரம்பன் அவினயன் காக்கைபாடினியன் நற்றத்தன் வாமனன் என்னும் பன்னிருவருள் முதன் மா

ஞக்கொன்று தம்மனோரனைவரானுந் துதிக்கப்பட்ட திரணதூமாக் கினியென்னும் இயற்பெயரினையுடைய தொல்காப்பியமுனிவரர் அருளிச் செய்தது.

அகத்தியர் மாணக்கர் அனைவருள்ளும் இவரே மிகச்சிறந்தவ ரென்பது "தொல்காப் பியன்ற னாணையிற் றமிழறிந் தோர்க்குக் கடன்" எனவும், அகத்தியரிடம் "பொருந்தக் கேற்றுப் புரைதப வுணர்ந்தோர் நல்லிசை நிறுத்த தொல்காப்பியன்" எனவும் பல்காப் பியத்தும் பன்னிருபடலத்தும் விதந்தோதப்பட்டமையானும், மற் றையோருட் சிறந்து இவரோடொருதலை அகத்தியனார்பொருட்டு மூரணிய "அதங்கோட்டாசாற் கரிறபத் தெரிந்து" எனப் பனம்பார னாற் றுதிக்கப்பட்டமையானும் உணர்க.

அகத்தியர் உத்தரதிசையினின்று நீங்கித் தெக்ஷிணத்தில் வதிந்தபின் தமிழிற்கு இலக்கணஞ் செய்வான் கருதி, இயலிசைநா டகங்களில் ஆங்காங்குத் தமது ஆராய்ச்சியின்கண் எதிர்ந்தவாறே குறிக்கப்பட்ட விதிகளைப் பின்னர் ஒருங்கு திரட்டி அகத்தியமெனப் பெயரிட்டுக் கொடுத்தனர். அது நெறிமுறைமைப்பட இயைக்கப் பட்டிலாது, இயலிசைநாடகத்தமிழ்களும், இயலுள்ளும் எழுத்துச் சொற்பொருள்களும், ஒருங்கு விரவிப் பெரிதும் பரந்து கிடந்த தோர் நூலாயிற்று. அதனை வெவ்வேறு பிரித்து அடைவுபடுத்துத் தொல்காப்பியமுடையார் இயற்றமிழையும், பெருநாரை பெருங்குரு கு முதலிய நூலுடையார் இசைத்தமிழையும், முறுவல் சயந்தங் கு ணநூல் செயிற்றியமென்றிவையுடையார் நாடகத்தமிழையும், வகுத் தும் விரித்தும் மயக்கற முறைகாட்டித் தத்தமநூல் யாத்தனர்.

இவற்றுள்ளும் "முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணி" "மயங்கா மரபி னெழுத்துமுறை காட்டி" ஐந்திரநிறைந்தெழுந்த தொல்காப்பியத்தின் மாண்பு, இளங்கதிர்கான்றுதித்த பாலசூரியன் உச்சியடைந்து சொலித்தாற்போல வரவர அதிகரிக்கத், துரோணர்

புக்கவிடத்து முன் குலவி விளங்கிய கிருபாசாரியாஞ்ஞையையொத்து அகத்தியாப்பியாசங் குன்றினமையானுந், தவத்தான் மனந்தூயராய் முக்குணங்களையுங்கடந்து இறைவனருள் பெற்றுடையாராகிய தொல்காப்பியர் ஒருகாலத்துத் தமக்கு அகத்தியனரால் வந்ததோர் மனத்தாபத்தினிமித்தம் இட்ட சாபத்தின் வலிமையினானும், அகத்தியம் இறந்துபோக நேர்ந்தது. அல்லாக்கால் என்றென்றுஞ் சிரஞ்சீவியாயிருக்கப் பெற்றுள்ள அகத்தியனார் அருளிச்செய்தநூல் சங்கத்தார் காலத்திற்றானே வீழ்ந்துபோகாது. ஆசாரிய வழிபாட்டிற் குறைவில்லாத திரணதூமாக்கினி அவ்வாறு சபித்தற்பாலரோ என்பாருமுளர். அதுவன்றே அவர் ஆசாரியனைச் சபியாது அவராற் செய்த நூலைச்சபித்ததென்க. சீஷரது சாபத்தை ஆசாரியர் தடுக்கவன்மையிலரோவெனில் ரிஷிகள் சாபத்தைக் கடவுளர் தடுக்கும் வன்மையிலரொ னின் இது கடாவன்றென மறுக்க.

பராக்கிரம பாண்டியனை வென்று துலுக்கர் முதன் முதல் மதுரையாண்டு எண்ணூற்றைம்பது வருடத்தின்மேலாயிற்று. சங்கத்தார் காலத்திற்கும் பராக்கிரமபாண்டியன் காலத்திற்கும் இடையிலே சோமசுந்தரபாண்டியன் முதலாக நாற்பத்திரண்டு அனுலோம பாண்டியர் அரசுசெய்திருக்கின்றனர். ஆதலாற் கடைச்சங்கம் ஒழி

ந்தகாலம் இரண்டாயிரம் வருஷத்திற் குறையாது.

முடத்திருமாறன்முதல் உக்கிரப்பெருவழுதியீறாகக் கடைச்சங்கம் இரீஇய நாற்பத்தொன்பதின்மர் பாண்டியர் அரசுபுரிந்த காலம் இரண்டாயிரம் வருஷமும், வெண்டேர்ச்செழியன் முதல் முடத்திருமாறனீறாக இடைச்சங்கம் இரீஇய ஐம்பத்தொன்பதின்மர் பாண்டியர் அரசுபுரிந்தகாலம் மூவாயிரத்தைஞ்ஞூறு வருஷமுங், காய்சினவழுதிமுதற் கடுங்கோன்வழுதியீறாக முதற்சங்கம் இரீஇய எண்ப●தொன்பதின்மர் பாண்டியர் அரசுபுரிந்தகாலம் நாலாயிரத்தைஞ்ஞூறு வருஷமுமாம்.

ஆகவே, முதற் சங்கத்திற்கு முன்னரே முதனூல்கண்ட ஆசிரியர் அகத்தியனாரிடந் தமிழ்கற்று, அச்சங்கத்திற் றாமும் உடனிருந்து தமதுநூல் நிலவச்செய்த திரணதூமாக்கினி முனிவராற் றொல்காப்பியம் இயற்றியபின் சென்றகாலம் எவ்விதத்தானும் பன்னீராயிரம்வருடத்திற் குறையாது. இக்கால விவரணம் வீரசோழியப் பதிப்புரையில் விரிவாக ஆக்ஷேபபரிவாரணத்தோடெ எழுதியிருக்கின்றேன். ஆங்குக் கண்டுணர்க.

உ

பதிப்புரை.

இவ்வாறு பன்னீராயிர வருஷகாலத்தின் மேற்பட நிலைபெற்றோங்கித் தமிழ்க்கோர் தனிச்சுடர்போலப் பிரகாசித்துவந்த தொல்காப்பியமுந், தற்காலத்து இலக்கணங் கற்போர் அனைவரும் அதன்

வழித் தோன்றிய சிற்றிலக்கணங்களையே கற்று அம்மட்டோடு நிறுத்திவிடுதலால், எழுதுவாரும் படிப்பாருமின்றிப், பழம் பிரதிகளெல்லாம் பாணவாய்ப்பட்டுஞ் செல்லுக்கிரையாகியுஞ் சிதைவுபட்டுப்போக, யாவராயினும் ஒருவர் வாசிக்க விரும்பியவழியுங் கிடைப்பது அருமையாய் விட்டது. தமிழ் நாடனைத்திலும் உள்ள தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரப் பிரதிகள் இப்போது இருபது இருபத்தைந்திற்கு மேற்படா. அவையும் மிக்க ஈனஸ்திதி அடைந்திருப்பதால் இன்னுஞ் சில வருஷத்துள் இறந்து விடுமென்று அஞ்சியே அதனை உலோகோபகாரமாக அச்சிடலானேன்.

இந்நூற்கு உரையெழுதினோர் இளம்பூரணர் கல்லாடர் பேராசிரியர் சேனாவரையர் நச்சினார்க்கினியார் ஐவர். இவருள் வடநூற்கடலை நிலைகண்டுணர்ந்த சேனாவரையர் சொல்லதிகாரம் ஒன்றற்கே மற்றை உரைகளினும் மிகச்சிறந்ததோர் உரையெழுதினர். இளம்பூரணர் பேராசிரியருரைகள் முழுவதும் இப்போது இல்லை. கல்லாடருரை மிகச் சுருங்கியது. நச்சினார்க்கினியாருரையே பிற்காலத்தது. பூரணமாகவும் விரிவாகவும் உள்ளதும் பெரும்பாலும் ஓதிவரப் பெற்றதும் அஃதொன்றே.

அது கடைச் சங்கத்தார் காலத்தின்பின் சமணர் தமிழ்ப்பரிபாலனஞ்செய்த காலத்துத் தோன்றியதாதலாலும், நச்சினார்க்கினியாரும் பரிமேலழகரும் ஒரேகாலத்தினராதலாலும், இற்றைக்கு ஆயிரத்திருநூறு வருஷத்தின் முன்பு எழுதப்பட்டிருத்தல்வேண்டும். அன்றியுந் தமிழிற் சிறந்த இதிகாசங்களாகிய இராமாயணம் பார

தங்களினின்றும் பெருங்காப்பியமாகிய கந்தப்புராணத்தினின்றும் உதாரணங்கள் கொள்ளப்படாமையே இதற்குச் சான்றாகும். இவைகள் எழுதப்பட்டு ஆயிரத்திருநூறு வருஷஞ் சென்றமை யாவராலும் மறுக்கப்படாது.

சென்னபட்டணத்தில் இற்றைக்கு ஐம்பதறுபது வருஷத்தின் முன்னிருந்த வரதப்பமுதலியாரின்பின் எழுத்துஞ் சொல்லுமேயன்றித் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தை உரையுதாரணங்களோடு பாடங்கேட்டவர்கள் மிக அருமை. முற்றாய் இல்லையென்றே சொல்லலாம். வரதப்பமுதலியார் காலத்திலுந் தொல்காப்பியங்

கற்றவர்கள் அருமையென்பது அவர் தந்தையர் வேங்கடாசலமுதலியார் அதனைப் பாடங்கேட்கும் விருப்பமுடையராணபோது பிறையூரிற் திருவாரூர் வங்கநாததேசிகர் ஒருவரே தொல்காப்பியம் அறிந்தவர் இருக்கின்றாரென்று கேள்வியுற்றுத் தமது ஊரைவிட்டு அதிக திரவியச்செலவோடு அவ்விடம்போய் இரண்டுவருஷமிருந்து பாடங்கேட்டு வந்தமையாலும், வரதப்பமுதலியார் ஒருவரே பின்பு அதனைத் தந்தைபாற் கேட்டறிந்தவரென்பதனாலும், அதுகாரணமாக அவருக்குத் தொல்காப்பியம் வரதப்பமுதலியாரென்று பெயர்வந்தமையாலும், பின்பு அவர்காலத்திருந்த வித்துவான்கள் தமக்கு யாதாயினும் இலக்கணசமுசயம் நிகழ்ந்துழி அவரையே வினவி நிவாரணஞ் செய்தமையாலும் நிச்சயிக்கலாம்.

பொருளிலக்கண ஆராய்ச்சி குறைவுபட்டது தற்காலத்து மாத்திரமன்று. கடைச்சங்கத்தார் காலத்திலேயே உக்கிரப்பெருவழுதி "நூல்வல்லாரைக் கொணர்கவென்று எல்லாப்பக்கமும் போக்க, எழுத்ததிகாரமுஞ் சொல்லதிகாரமும் யாப்பதிகாரமும் வல்லாரைத் தலைப்பட்டுக் கொணர்ந்து, பொருளதிகாரம் வல்லாரை எங்குந் தலைப்பட்டிலேமென்று வந்தார். வர, அரசனும் புடைபடக்கவன்று, என்னை? எழுத்துஞ் சொல்லும் யாப்பும் ஆராய்வது பொருளதிகாரத்தின் பொருட்டன்றே!! பொருளதிகாரம் பெறேமேயெனின் இவை பெற்றும் பெற்றிலேம், எனச் சொல்லி வருந்தினான்" என்றும், மதுரை ஆலவாயெம்பெருமான் இறைவனார் அகப்பொருட் சூத்திரம் அறுபதும் அருளியவழியும் அவற்றின் பொருள் காண்பாரின்றி வருந்திக் கடவுளையே நன்சங்கத்தாரோடு சென்றிரந்து பொருள்காணவல்லானொருவனைப் பெற்றானென்றுஞ், சங்கப்புலவர் சிகாமணியாகிய நக்கீரர் வாயாற் கூறப்பட்டுக் கிடக்கின்றதே. பின்னை இக்காலத்து அதன் அருமை ஆச்சரியமாமா ?

இந்நூலைப் பரிசோதித்து அச்சிட முயன்றபின் தமிழ்நாடுகளில் ஆங்காங்குத் தேடிப் பல பிரதிகள் சம்பாதிப்பது பெரும் பிரயாசையும் நெடுங்கால வேலையுமாயிற்று. இது தமிழ் நாட்டிற்கு ஓர் பேருபகாரமான முயற்சியென்றுகண்டு ஸ்ரீ கைலாசபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மஹாசந்நிதானமுந் தம்மை அடைந்தோர்க்குப் பெருங்கருணைத் திருவுருவமுமாகிய ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகளுஞ், சைவசமயாபிமானியுஞ் செந்தமிழ்ப் பரிபாலனருமாகிய ஸ்ரீமத் யாழ்ப்பாணம் ந. க. சதாசிவப்பிள்ளையவர்களும், எனது அதி இஷ்டராகிய திருநெல்வேலித் தாசில்தார் ஸ்ரீ கணிதசிங்கம்

வை. சின்னத்தம்பியாபிள்ளையவர்களும் பல பழைய ஏட்டுப் பிரதிகள் அழைப்பித்துத் தந்தனர். இவர்கள் செய்த நன்றியை என்ஞான்றும் மறக்கற்பாலனல்லேன். இப்பிரதிகளோடு, ஸ்ரீ திருத்தணிகைச் சரவணப்பெருமாளையர் பௌத்திரர் துரைசாமியையர் பிரதியொன்றும், புரசபாக்கம் ஸ்ரீ சாமுவேற்பண்டிதரவர்கள் தமது சொந்தக்கையினாலே எழுதிவைத்திருந்த பிரதியொன்றும், அடியேன் வசமிருந்த தொல்காப்பியம் வரதப்பமுதலியார் பிரதியொன்றும், மதுரைப் பிரதியொன்றுஞ்சேர்த்து, இவற்றுட், திருநெல்வேலிப் பிரதி இரண்டு, மதுரைப் பிரதி இரண்டு, தஞ்சாவூர்ப் பிரதி மூன்று, சென்னபட்டணப் பிரதி மூன்று, யாழ்ப்பாணப்பிரதி இரண்டாகப், பன்னிரண்டுபிரதிகொண்டு பரிசோதித்து என் விருப்பத்தை ஒருவாறு நிறைவேற்றினேன்.

ஆயினும் இஃது இப்போது வழுவறப் பிரசுரஞ்செய்யப்பட்டதென்று கொள்ளற்க. எனக்குச் சந்தேகம் பிறந்துழியெல்லாந், தற்காலத்துப் பெயர்போந்த வித்துவான்களாயுள்ளோர் பலரையும் வினவியும் அயனூற் றுணிபுகள் மேற்கோள்களோடு சீர்தூக்கியும் இன்னும் ஐயமறுத்துக்கொள்ளாத இடங்கள் அனேகம் உள. அவைகளைக் கூடிய மாத்திரம் பிரதிகளிலிருந்தவாறு அச்சிடுவித்தனன். ஆயினும் பொருட் டொகுதி, போருட் டொகுதி, பேரர் உட்டொகுதி பேர் அருட் டொகுதி, பேரருட் டேர்குதி, போருட் டேர்குதி, பொருட் டேர்குதி, என்றற் றொடக்கத்தனவாய் இன்னும் பலபாடபேதமாகப் படித்தற்கிடம் பெற்றுப் பொருட்டொகுதி யென்றெழுதிக்கிடந்த தொன்றை யான் அவற்றுள் ஒன்றாக என் சிற்றறிவு சென்றவழிக் குறியிட்டுப் பதிப்பித்தமைபற்றி அதுவே பாடமென்று நிச்சயிக்கற்க. சமுசயநிகழ்வுழியெல்லாஞ் சந்தியை மீளவும் இலக்கணப்பிரகாரம்

புணர்த்துத் தீர்க்கபேதத்தையும் புள்ளியையும் நீக்கிப் பாடபேதப்ப டுத்திப் பார்க்குமாறு வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

சம்பளத்திற்காக ஏடெழுதுவோரது சாதாரண கல்வித்திறமை யையும், எழுத எழுத வழுக்கள் அதிகப்படும் வீதத்தையும், பழைய காலத்து ஏட்டுப்பிரதிகள் அடைந்திருக்கும் ஈனஸ்திதியையும், பாட ங்கேட்டோர் இல்லாத தன்மையையும் நோக்கில், அனேகவித்துவா ன்களாய் ஒரு சபைசேர்ந்து ஒருவரோடொருவர் தீர்க்க ஆலோசனை செய்து பதிப்பினும் பலவழுக்கள் புகுதற்கிடனுடைய இவ்வரிய நூலை, யா ன் ஒருவனாய்ப் பரிசோதித்துப் பிரசுரஞ்செய்தமையால் இடமிடந் தோறும் பலபல வழுக்கள் செறிந்திருத்தல் இன்றியமையாமையாம்.

ஐயந்திரிபறத் தாங்கற்றறியாததோர் நூலை இவர் இங்ஙனம் வழுவுற அச்சிடவேண்டியதென்னையென யாரும் வினவுவாராயின், வழுச்செறிந்ததாயினும் அடியோடழிந்து போகின்றநூலை அடியேன் பாதுகாத்தது பேருபகாரமன்றோ என்க. மேலும், இதனை உரையு தாரணங்களோடு பாடங்கேட்டவர் யாராவது உளராயினன்றோ அவ ரையின்றி யான் செய்தது தவறுவது? யார்செய்யினும் இதுவே மு டிவாயின் அடியேன் மேற் குறை கூறுதல் தர்மமன்று.

அன்றியுஞ் சும்மாகிடந்த அம்மையாருக்கு அரைப்பணத் துத்தாலி போதாதா? காண்டற்கும் அரிய நூலைக் கைக்கெட்டப்ப ண்ணினது கேடாமா? பிரதி கிடைப்பதே மிக அருமையாயுங், கிடை ப்பினுங் குறைப்பிரதிகளாகவும், அவை தாமும் ஒரோவொரு வரிக்குப்

பலவழுவாக ஆயிரக்கணக்கான வழு உடையனவாகவும் இருக்க, அடியேன் அவ்வழுத்தொகையைக் குறைத்து நூற்றுக் கணக்காக்கி விட்டதா என்மேற் குறையாயிற்று?

அங்ஙனமாயின், இவரினும் வல்லோராய் இன்னும் அனேக வழுக்கள் குறையப் பிரசுரஞ்செய்யத்தக்க வித்துவான்கள் இலரோ வெனின், உளராயின் ஏன் செய்திலரென விடுக்க. பல பெரும்வித்துவான்கள் இந்நூலை அச்சிட விரும்பியதும், முயன்றதும், இரண்டொரு பிரதிகள் தேடிப் பார்வையிட்டதுந், தமக்கு நிகழ்ந்த சந்தேகங்களான் இதனை அச்சிடிற் தம் பெயர்க்குக் குறைவு நேரிடுமென்று தம்முயற்சியைக் கைவிட்டதும் அடியேன் பூரணமாக அறிவேன். ஆதலாற் பண்டிதர் கவிராஜபண்டிதர் மஹாவித்துவான் புலவரென்றின்னன பெரும் பட்டச்சுமையைத் தலைமேலேற்றிக்கொள்ளாது இன்னும் பலகாலந் தமிழ் படித்தற்குரிமை பூண்டு நிற்கும் என்போலியரோ இதிற்கையிடுவது பேரவசியமாயிற்று.

பஞ்சகாவியம் பஞ்சலக்கியம் அகநானூறு புறநானூறு நற்றிணை கலித்தொகை நெடுந்தொகை குறுந்தொகை திணைமரபு செய்யுட்டொகை தல்லாடம் பதிற்றுப்பத்து ஐங்குறுநூறு பரிபாட்டல் தகடூர்யாத்திரை பெருந்தேவனார்பாரதம் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு வெண்பாமாலையென்று இன்னோரன்ன இலக்கியங்களும் புறப்பொருட் பன்னிருபடலம் வையாபிகம் வாய்ப்பியம் அவினயம் காக்கைபாடினியம் நற்றத்தம் வாமனம் பல்காயம் பல்காப்பியமென்று இன்னோரன்ன இலக்கணங்களும் முற்றக்கற்று வல்லோரே இந்நூலைப் பரிசோதித்தற்கு அருகராவர். அப்படிச் சிறந்துளோர் தற்காலத்தில

ரென்பது யான் கூறவேண்டியதில்லை. "விழியலவெங்கதிராகாயும வெயமலகலறை" என்னும் வாக்கியத்தையும் ஓர் பரிபாடற் செய்யுளையுஞ் சரியாய்ப் பிரித்துணர்தற்கு எத்தனை புலவரிடங்கொண்டு திரிந்தேன்? எத்தனை வித்துவான்களுக்குக் கடிதமெழுதிக் கைசலித்தேன்? எனக்கு வந்த மறுமொழிகளை வெளியிட்டுச் சொன்னல் மிகவும் வெட்கக்கேடென்றறிக. அவை ஸ்ரீ ல ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமான் மகத்துவத்தை நன்கு விளக்கின.

மேலுஞ், சரகந்தைச் சாகுமென்றும், அளபை அன்பென்றும், இதரவிதரத்தை இதாவிதாவென்றும், திகந்தாாளத்தைத் திகந்தாரளமென்றும், மென்மையை மேன்மையென்றும், தபுதாரநிலையைத் தபுதராநிலையென்றும், மூதலவன் என்பதை முதல்வனென்றும் இன்னும் பலவாறாக மயங்கினோர் பெயர் பெற்ற வித்துவான்களேயாதலின் ஏட்டுப்பிரதியோடு ஊடாடிய சிரேஷ்ட புலவர்கள் அடியேன் தவறுகளைப் பாராட்டாது பொறுத்தருளுவதுமன்றி இன்னும் இம்முயற்சியை வியந்து கொள்வார்களென்பதிற் சந்தேகமில்லை. ஏடு பிடித்து வாசிக்க அறியாத அச்சுப்பிரதி வித்துவான்களுஞ், தமதகத்து மெய்ப்பெருமையொன்றிலராய்ப் பிறரைக் குறைதூற்றலாற் தாம் நிறைவுடையார் போலத் தோற்றலாமென மயங்கும் போலிவித்துவான்களுமே இவ்வித வழுக்களைக்குறித்து என்னை இகழ்வர். எனக்கு அது குறைவன்று. இவர் கூற்றைப் பெரியோருங் கவனியார்.

குறைகூற இஷ்டமுள்ளவர்கள் இன்னும் அச்சிலே தோற்றுதனவாய், அடியேன் காட்டுங் கிரந்தங்களில் இரண்டொரு ஏட்டையாயினும் எழுத்துப்பிழையற மாத்திரம் வாசித்துக் காட்டுவாராயின் அவர்கள் பாதாம்புயத்தை உச்சிமேற் சூடி அவர்கட்குத் தொண்டு பூண்டொழுகுவேனென்று அறிவாராக. ஏடுகையிற் பிடித்தவுடன் அதன் எழுத்துத் தேகவியோகமான தந்தை கையெழுத்துப்போற் தோன்றிற்றென்று கண்ணீர் பெருக அழுதகதையுமுண்டன்றோ?

காலாந்தரத்தில் நூல்களுஞ் செய்யுட்களும் அடைந்திருக்கும் மாறுபாடு இவ்வளவிற்றெனற்பாலதன்று. கம்பர் சேரதேசத்திலிருந்து வரும் வழியிற், பாலைக்காட்டிலே, சிலர் செய்த இராமாயணப் பிரசங்கத்தைக் கேட்டபோது, தமது பாட்டுக்களும் இடைக்கிடை வருவனவாகச் சொல்லிய கதை கேள்வியுற்றிருக்கலாமே. "அடிசிற் கினியாளே யாக்கஞ்செய் வாளே - படிசொற் கடவாத பாவா - யடி வருடிப் - பின்றூங்கி முன்னெழூஉம் பேதையே போதியோ - வெ

ன்றூங்கு மென்கண் ணினி" எனத் திருவள்ளுவநாயனார் சொல்லியதாக இக்காலத்து வழங்கும் பாட்டுக்கும், நமது உரையாசிரியர் தமது காலத்து வழங்கியபடி எழுதியிருக்கும் "அடிசிற் கினியாளே யன்புடை யாளேப் - படிசொற் பழிநாணு வாளே - யடிவருடிப் - பின்றூங்கி முன்னுணரும் பேதையை யான்பிரிந்தா - லென்றூங்கு மென்க ணெனக்கு" என்பதற்கும் எவ்வளவு பேதம்!

அடித்தொகை சீர்த்தொகைகள் மாறுபட்டுப் பாவே வேறுப ட்டுப்போயினவும் அனேகம் உள. இப்போது அறுசீரடியாசிரிய விரு த்தமாக வழங்குகின்ற "முன்னைத்தஞ் சிற்றின் முழங்கு கடலோத மூழ்கிப் பெயர - வன்னைக் குரைப்ப னறிவாய் கடலேயென் றலறிப் பெயருந் - தன்மை மடவார் தணந்தருத்த வெண்முத்தந் தகைசால் சானற் - புன்னை யரும்பென்னப் போவாரைப் பேதுறுக்கும் புகாரே யெம்மூர்" என்னும் புகார்ச்சிறப்பை ஆசிரியர் மூன்றும் அடி நான்கு சீரேயுடையதாக வேறு பாவின்பாற்படுத்தி உதாரணங் காட்டினர். இவ்வாறு மாறுபட்ட செய்யுட்கள் அனேகம் உரையகத்து ஆங்கா ங்குக் காணப்படும். அவைகள் ஆசிரியர் காலத்திற்கு முன்னர்த்தா னே எத்துணைத் திரிபடைந்தனவோ? இனி இவற்றின் பூர்வசொரூ பம் நிச்சயித்தல் யார்க்கும் அரிது. அரிது.

இந்நூலின் இயலடைவுகளேயன்றி அதிகாரத்தொகைதானும் உரையாசிரியர் காலத்திற்கு முன்னரே பிறழ்ந்து போயின. அவை யிற்றை ஆசிரியர் பலவிடத்துங் குறித்த கண்டனைகளானுணர்க.

உரையாசிரியர் காட்டிய உதாரணச் செய்யுட்களிற் றற்கால த்திலுள்ள வில்லங்கத்தைக் குறித்துஞ் சில மொழி சொல்வது யான் அவற்றோடு பட்ட பிரயாசத்தை ஒருவாறு விளக்கும்.

*"விண்டுதாங்குகைம் மேலையோன் மால்வரை சென்றான்" என்னும் † "வாம்பெருந்திரை வளாகமென் மொழியசெவ் வழியாழ்"

---

* விண்டு தாங்குறு மூலமுயிர் முழுதுமோர் விரலிற்
கொண்டு தாங்குறு குறட்படை கோடிநூ றீண்டப்
பண்டு தாங்கலை தரியார னிருவரும் படத்த

செண்டு தாங்குகைம் மேலையோன மால்வரைச் சென்றான்.

கந்தப்புராணம், கணங்கள்செல்படலம், அ.

† வரம்பெ ருந்திரை வனசமுன குடிபயில் வரைப்பிற்
றும்ப் ரப்பிய கயல்களின் விழிக்கய ரவிரக்
காம்பி னேர்வரு தோளியர் களிக்கயல் விலைசெய்
தேம்பொ திந்தவின் மழலைமென் மொழியசெவ் வழியாழ்.

பெரியபுராணம், திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார் புராணம், கஅ.

எனவும் மோனையுந் தவறாது அடியளவும் விகாரப்படாது இரண்டு உதாரணங் குறிக்கப்படுமாயின், இவற்றை ஒன்றொன்று ஓரோவொரு செய்யுளின் முதலும் ஈறுமென்பது அச்செய்யுட்களைக் கந்தப்புராணத்திலும் பெரியபுராணத்திலுங் கண்டறிந்தோர்க்கன்றி மற்றையோர்க்குப்புலப்படுவதெங்ஙன்? "மண்டமாலோ" "தண்ணறுங் கோங்கமலை" என்பன " மண்ட மா * * * லோ " " தண்ணறுங் கோங்க * * * மலை " என முன்னையதில் ஓரெழுத்தும் பின்னையதில் இரண்டெழுத்துமே மாத்திரம் அவ்வச்செய்யுளின் ஈற்றெழுத்து எனக் கண்டுபிடிப்பது எந்த ஞானக் காட்சி கொண்டோ! இவற்றுள் அனேகம் இக்காலத்து இல்லாத நூற்களில் உள்ளனவாயின் யாதுதான் செய்தற்பாலது? உள்ள நூற்கும் எல்லாவற்றுக்கும் பெயர்குறித்தாரா!

இது மட்டோ? ஓரோரிடத்தில் ஒன்றினின்று ஒன்றைப் பிரிக்கும் அடைசொல்லாவது குறியாவது இன்றி, முதலும் ஈறும் முதலும் ஈறுமாகப் பல செய்யுட்குறிப்பு ஒருதொடராய் வருவனவும் உள. இவற்றின் அடிமுடி தேடுவது ஸ்ரீ அருணசலேஸ்வரனுடைய அடிமுடி தேடிய பிரம விஷ்ணுக்களின் பிரயாசைக்கு எட்டுணையேனுங் குறையுமா?

இதனால் உரையாசிரியர்மேற் குற்றஞ் சொல்கின்றேனென்றுகொள்ளற்க. அவர்காலத்து அச்செய்யுட்களும் அவற்றையுடைய கிரந்தங்களும் வழக்கத்துள்ளனவாதலால் அவர் அப்படிச் செய்யலாயிற்று. நமது தேசத்துக் கிரந்தமண்டபங்கள் துலுக்கரால் அக்கினி பகவானுக்கு அளிக்கப்படுமென்றும், தப்பிக்கிடந்தனவும் எழுதுவாரும் படிப்பாருமின்றி ஒன்றொன்றாய் இத்தனை இலேசில் இறந்துவிடுமென்றும் அவர் கனவிலும் நினைத்தவரல்லர். அவை இறந்துபோன இக்காலத்திற்கே இஃதோர் பெருஞ்சங்கடமாயினது. அல்லதூஉம், அவர் குறியீடுகொடுத்துப் பிரித்தும் இருக்கலாமே.

இனிச் செய்யுண்முழுவதுங் காட்டப்பட்டவற்றுள்ளும் இஃது இன்னபா இன்னபாவினமென்று நிச்சயிப்பதுஞ் பலவிடத்து மிக அருமையாயினது. கலியினமான சிலசெய்யுட்களை அடிபிரிப்பதிற் சந்தேகமுற்றுப் பல தக்க பண்டிதரை எழுதிவிசாரித்தபோது அவர்களும் மயங்கி இணைக்குறளாசிரியப்பாவாகப் பிரித்தனுப்பினர். யாதுசெய்யுளைத்தான் இணைக்குறளாசிரியமாகப் பிரிக்கக்கூடாது?

முதலில் ஒரோசெய்யுளை அடியேன் கொண்டதோர் உதாரணம் பின்னர் அயனூல் உதாரணச்செய்யுட்களால் வெவ்வேறு

நூலிலிருந்து எடுத்துக்காட்டப்பட்ட இரண்டு செய்யுளைக்கண்டு அவ்வாறு மாற்றலாயிற்று. பொருட்சுவையே பெரிதெனக் கொண்டு மோனை எதுகை ஆதிய சிறப்புக்களைப் பாராட்டாத சங்கச் செய்யுட்

களைப் பழம் எட்டுப்பிரதிகளில் வாசித்து அடிவருத்தறிந்த பெரியோர்க்கு இதன்பிரயாசை தெரியாதிராது.

இனி, *" இனி 'என்சொற் கொள்ளன் மாதோ' என்பதற்கு என் வார்த்தையைக்கேட்டல் நினக்கு விருப்பமோ? விருப்பமாகில் யான் கூறுகின்றதனைக் கொள்க." என்றாற்போலவும் † "அறுசுவைக்கு முதலாகிய வேம்புங் கடுவும் உப்பும் புளியுங் கரும்பும்போல்வன" என்றாற் போலவுஞ் சொன்முடிவு பொருண்முடிவு பூரணப்படாமல் நின்றுழியும், ஆக்ஷேபவிடைகள் பிறர்கோட்கூறல் தன்மதங்கோடலென்றிவற்றில் ஆசிரியர்மதமிது பிறர்மதமிதுவெனக் காட்டற்கவசியமான அடைகள் சிதைவுற்றுக் கிடந்துழியும், இன்னோரன்ன பிறழ்ச்சி பிற அனுமானிக்கப் பெற்றுழியும், பிரதிகள் அனைத்தும் ஒத்திருப்பனவற்றை எட்டுணையும் யான் மாற்றிலேன். எவ்வகைப் பொருட்டிருத்தமும் யானாகச்செய்ததின்று. துடங்கல் கலிழ்தலாதியவற்றின் ரூபத்தை மாத்திரம் இக்காலத்ததாகத் தொடங்கல் கலுழ்தலென மாற்றியிருக்கின்றேன்.

இலக்கிய இலக்கணங்களில் வல்ல பெரியோர் இப்பதிப்பிலுள்ள குற்றங்களை அடியேனுக்குத் தெரிவிக்கும்படி பலமுறையும் பிரார்த்திக்கின்றேன். அன்னோர் அறிவிக்குந் திருத்தங்களைத் திரட்டி, இன்ன இன்ன வழு இன்ன இன்ன வித்துவான்களால் உணர்த்தப்பட்டனவென்று குறிப்பிட்டுத், தொல்காப்பியப் பதிப்புத்திருத்தமென்றொன்று உடனே அச்சிட்டு வெளியிடக் காத்திருக்கின்றேன். ஐம்பது புதுத் திருத்தங்களுக்கு ஒருபிரதி என் நன்றியறிவிற்கோர்

அடையாளமாக அனுப்புவேன். இந்நூல் பிழையற வழங்கச்செய் தல்[?]ர் பெரும் லோகோபகாரமென்று உணர்வாராக.

இதனைப் பதிப்பித்ததில் அச்சிற்கும் காகிதத்திற்கும் வந்த செலவினும் பரிசோதனைச்செலவு இருமடங்கிற்கு மேலே சென்றதாகலானும், இப்பெயர்ப்பட்ட அரியநூல்களைப்படிக்க விரும்பி வாங்குவோர் சிலரேயாதலானும், இதுவித முயற்சியிற் கையிடுவது கைம்முதலுக்கே நஷ்டத்தை விளைவிக்கின்றது. ஆதலாற் தமிழ் விருத்தியில் அபிமானமுள்ள பொருட்செல்வர்களாற் சிறிது சகாயம் பெற்

* ௪00-ம் பக்கம், ௧௮-ம் வரி.
† ௪௩௪-ம் ,, ௪-ம் ,,

றாலன்றி இன்னும் இதுபோல அழிகின்ற தசையை அடைந்திருக்கும் அரிய கிரந்தங்களைப் பரிசோதித்துப் பதிப்பித்தலில் ஊக்கஞ் செல்லாது. இதுவரையும் அச்சுமணமும் பெறாத பூர்வ கிரந்தங்களையே தேடிப் பதிப்பிக்கும் நோக்கமுடையேற்குக் கல்வியருமை தெரிந்த திரவியசீலர்கள் கைகொடுப்பார்களென்று நம்புகின்றேன்.

ஓரொருவர் ஓரொரு நூலைத் தமது செலவிற் தமக்கு இஷ்டமான வித்துவான்களைக் கொண்டு பரிசோதித்து அச்சிடுவிப்பினுந் தமிழ்த் தேசத்திற்கு எவ்வளவு பேருபகாரமாகும்? எத்தனை அரிய நூல்கள் இறவாதொழியும்? அடியேன் வேண்டுகோளின்படி, முன்பு திருவனந்தபுர அரசற்கு மந்திரியாயிருந்த கனம்பொருந்திய ஸ்ரீமத் அ. சேஷைய சாஸ்திரியாரவர்கள் கலித்தொகையையுங், கூடலூர்ப் பிரபுக்களில் ஒருவருந் தர்மசீலருமாகிய ஸ்ரீமத் மஞ்சக்குப்பம் ராஜரத்தின முதலியாரவர்கள் தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரத்தையும், நச்சினார்க்கினியாருரையோடு தமது செலவாகப் பரிசோதித்துப் பதிப்பிக்கும்படி உத்தரவுசெய்திருக்கின்றார்கள். இவர்கள் முன்மாதிரியைப் பிறரும் அனுஷ்டிப்பாராக. இதில் முந்திநிற்க வேண்டியவர்கள் மடாதிபதிகள். இவர்கள் கருத்து இதிற்செல்லுமாறு சரஸ்வதி கிருபை புரிவாளாக.

திரவியலாபத்தை எவ்வாற்றானுங் கருதி முயன்றிலேன். கை நஷ்டம் வராதிருப்பதொன்றே எனக்குப் போதும். இதுவரையிற் பதிப்பித்த நூல்களால் எனக்குண்டான நஷ்டம் கொஞ்சமல்ல. இவ்வித முயற்சியிற் கையிடுவோர் நஷ்டமுறாதிருத்தற்பொருட்டுச் சர்வ கலாசாலைப் பரீக்ஷையிற் தேறி, ஆங்காங்குப் பெரும் உத்தியோகம் வகித்திருப்போர் தத்தஞ் சொயபாஷையில் அச்சிடப்படும் பூர்வகிரந்தங்களில் ஒருபிரதி வாங்குதல் அவர்கடமையென்றெண்ணுகின்றேன்.

இந்நூலைப் பதிப்பித்தற்கு வேண்டிய காகிதத்திற்காகத் திரவிய சகாயஞ் செய்த கண்ணிய தர்மசீலர் இருவர் உளர். அவர்களுக்கு மிக்கநன்றி கூறுகின்றேன்.

கும்பகோணம்,
பார்த்திபஹு ஐப்பசிமீ. }

சி. வை. தா.

சூத்திர அகராதி.

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.	பக்கம்.

ஆங்கவையொருபால்

ஆங்காங்கொழுகும்

ஆங்ஙணம் விரிப்பின்

ஆசிரியப்பாட்டின்

ஆசிரியமருங்கினும்

ஆசிரியம்வஞ்சி

ஆசிரியநடைத்தே

ஆண்பாலெல்லாம்

ஆயர்வேட்டுவர்

ஆயிரு தொடைக்கும்
ஆய்பெருஞ்சிறப்பின்
ஆவுமெருமையும்
ஆறிண தருமையும்
ஆற்றது பண்பும்
ஆற்றலொடு புணர்ந்த

இசைநிலைநிறைய
இசைதிரிர் இசைப்பிறைப்

இடித்துவளை
இடைச்சுரமருங்கில்
இடைநிலைப்பாட்டு
இடைநிலைப்பாட்டே
இடையிருவகையோர்
இது நளிபயக்கும்
இமையோர்தேஎத்தும்
இயங்குபடையரவ
இயலசைமயக்கம்

இயலசைமுதல்
இயலசையீற்றுமுன்

சஅஎ
ஙஙசு
கூ௯ங
எஙக
சுஉகூ
கூஎ0
கூஎஉ
எகூ0
ச0
கூசஅ
ஙஙச
எஅக
ஙச0

இறவைகையுகரமொடு	ருகூச
இலையேமுறியே	அ0உ
இவ்விடத்திம்மொழி	எகூ0
இபுமென்மொழியான்	எஎக
இளிவேயிழயே	சசுஅ
இறப்பே நிகழ்வே	எருஅ
இறுவாயொன்றல்	கூருரு
இறைச்சிதானே	சருஎ
இறைச்சியிற்பிறக்கும்	சருஎ
இனிதுறுகிளவியும்	ருசஉ
இன்சீரியைய	ருகரு
இன்பத்தைவெறுத்தல்	ரு0உ
இன்பமுமிடும்பையும்	எகூ0
இன்பமும்பொருளும்	உஉங

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.	பக்கம்.

உவமத்தன்மையும்

உவமப்பொருளின்

உவமப்பொருளை

உவமப்போலி

உவமையும் பொருளும்

உழிஞைத்தானை

உழைக்குறுந்தொழிலும்

உள்ளுறுத்திதனொ

உள்ளுறைதெய்வம்

உள்ளுறையுவமம்

உறுகமெணார்ப

உறுப்பமைறுகுடிகோள்

உற்றுழியல்லது

உளரமையதும்

உளருப்பெயராம்

உளமாகிதாற்றமும்

சூத்திர அகராதி.

சூத்திர அகராதி.

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.	பக்கம்.

எகூச

சருஉ நகையேயமூகை சஎகூ

௩சக நடுவுநிலைத்திணை கஅ

ச௩எ நட்பினடக்கை ச௩அ

௩உகூ நண்டுந்தும்பியும் எஅரு

ச௫கூ நந்துமுரளும் எஅரு

கருஎ நரியுமற்றே எஎஅ

உக0 நரியுமற்றே எகூ௩

கசஅ நலிபுயவன்னை கூ(ரு)

சகூ

நாடகவழக்கினும் கூகூ

உஉ நாட்டமிரண்டு உஉகூ

துகளொடும்பொருளொடு கூஅஎ
தும்பைதானே கசகூ
துள்ளலோசை கூச0
துன்புறுபொழுதினும் சஉச

நாயேயபன்றி எ௬எ
நாலிரண்டாகும் சஎரு
நாலிரண்டாகும் ரு௩..
நாலெழுத்தாதி ருகூகூ
நாற்சீர்கொண்ட ருகூகூ
நாற்றமுந்தோற்றமும் உகூ௩

ரு

நீர்வாழ்சாதியுளறு
நீர்வாழ்சாதியுளநந்து

நுண்மையுஞ் சுருக்கமும்

நூலேகாசகம்

ஒருங்கிர்வசனை
நெடுவெண்பாட்டே குறு
நெடுவெண்பாட்டே முந்
மொல் இடப்புல்லுடம்

நேரவணிற்பின்

நேரிணமணிலேய

நேரீற்றியற்சீர்

நேர்நிலைவஞ்சிக்

நோயுமின்டமும்

பகற்புணர்களனே

படையியங்கரவம்

படையுங்கொடியும்

பண்ணைத்தோன்றிய

பண்பிற்பெயர்ப்பினும்

பத்தெழுத்தென்ப

பரத்தைமறுத்தல்

பரத்தைவாயிலெல்லை

[illegible]	பாங்கருஞ்சிறப்பிற்	௧௭௭
ப. ௩௫	பாங்கனிமித்தம்	௨௫௪

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.	பக்கம்.

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்.	பக்கம்.

சைவ குறவிடியல்
சைவசிகன் பெருமே

பிழைதிருத்தம்.

☞ பிழைதிருத்தங்கள் தம்மிலே தாமே புலப்படுவனவற்றை ஈண்டுக் காட்டிலம். காட்டியவற்றை நூலை வாசித்தற்கு முன்னே ஆங்காங்குக் குறித்துக்கொள்ளின் மிக உபயோகமாம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
சா	க0	ரத்திரத்	ரத்	உ0ந	உரு	மூண்	மூண்
கஎ	ரு	ணனிந்த	ணணிந்த	உ0ரு	அ	பெடுப்	பிசூப்
உஉ	ந	மருங்	மருங்	உ0ரு	உரு	யேம்	மேம்
சாஅ	நச	தேவனே	தெவனே	உ0அ	நந	ணிஇய	ணிய
கூஅ	நரு	அகனே	அகனேத்	,,	,,	ரத்த	ரத்தை
கூகூ	ககூ	தித்து	து	,,	நச	சேவலன	செல்வர்ந
க20	ச	கிளை	கிலே	,,	,,	யந்கே	ய்தே
கந0	கூ	வந்து ஓர்	வந்தோர்	உக0	கந	னென	ளென
,,	கஉ	ததி	கதிர்	உகஉ	க	பாரதி	பாராத
கநக	உந	கப்	கவப்	,,	நரு	ர்கோக்கா-	ராகுக்-கா
கநந	நரு	யினெ	யெ	உந0	கக	வகை	கை
கநச	கஅ	திர்க்	கதிர்க்	,,	உந	,,	,,
கநரு	கூ	வும்அன்றி	வாம். இனி	உநசா	கூ	பொறை	புறை
,,	க0	வும்	யாவும்	உநஎ	கந	,,	,,
கருச	,,	தர்க்	த	,,	நக	ள்யாப்	ளயர்ப்
கசாஅ	உஎ	தோர்	தோர்த்	உநகூ	உ	கழ்ந்து	கழாது
கஎந	உந	பாரத	பார்த்த	உச0	க	ராண்	ரரண்
கஎரு	கஎ	வவ்வுத	வருகுவ	உசக	உச	டித் தென்	டி தன்
கஅகூ	நக	டாது	டாதும்	உசந	கூ	வந்துண்	வன்னுன்
ககூ0	உக	யாமந்தொ	யந் தோ	,,	கச	வெண்ணே	வெண்ணெ
,,	உரு	வெறு	வேறு	உசசா	நஉ	டெந்	டேந்
ககூந	நக	முந்தொ	முடைந்து	உசஅ	கஅ	பாற் கை	பா றகை
ககூச	உ	அதனே	அனே	,,	உரு	கானலி	காலி
,,	கூ	ஞெயர்க்	ஞெய	உசகூ	க	யேன்	யன்
,,	,,	கல்ல	ரகலத்	உரு0	சா	ளவர்	ள்வரப்
ககூரு	கஎ	வாகை	வகை	உருக	உ	களவின	கிளவிந
ககூசா	கூ	யெம	யே யெம்	,,	உக	டி	ட்டிந்

௧௬௮	௨௬	பராவற	பாாவற
,,	,,	சாச்	சரச்
௧௬௯	௩௫	யவா	யவர்
௨0௨	௨௪	மணனெ	மன்னெ

௨௫௨ | ௭ | மென்க. என்றதன்பின் உம்மையான் வரையாய்வலெனக் கூறும் இட்னும் உண்டென்றவாறு எனச்சேர்க்க.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௨௫௫	௫	லாகம்	லாகவம்	௩௨௬	௧0	பட	பட-
,,	௧௧	பெரிய	பெயரிய	௩௩௫	௩௧	விடா	விடாஅ
,,	,,	காலா	கவா	௩௪௧	௨௫	-திறப்பட	திறப்பட-
௨௬௨	௧௬	நா ண	நா, ண	௩௪௨	௮	போலா	பேரலர்
,,	௨௬	சேவீஇ-யர்	செவீஇயர்-	,,	௬	துறி	துறீஇ
,,	,,	டயர்	டயர	௩௪௪	௨௬	மேன்	என
௨௬௪	௩	உரைக்	உரைக்கு	௩௪௫	௧௪	சொற்	சோற்
,,	௪	வாழி	வாவாழி	,,	௨௩	ஞொ	ஞோ
,,	௨0	தெறலர்	தேறலர்	௩௫௨	௧௬	மகளும்	கேளும்
௨௬௬	௨௧	ர்த்த லா	ரத் தலர்	௩௫௬	௮	நெய்	நோய்
௨௭௧	௧	ரீஇப்	ரீஇய	,,	௨௨	ணர்த்	ணர் அத்
,,	௨௪	கைதை	நுவ்வை	௩௫௭	௨௬	இஃது	இது துனி
௨௭௨	௧௭	தேக	தேன	,,	௨௭	டெள்ளி	டுள்ளி
௨௮௪	௮	யின்,	யின்;	௩௫௮	௩0	அவன்	அவள்
௨௮௮	௨௬	முள்ளே	முள்ளெ	௩௫௬	௬	மறைந்	மறந்
௨௯௧	௧௧	தோழி	ரோழி	,,	௨௩	வலவில்	வல்வில்
௨௯௨	௨௩	மசனே	மகளே	௩௬0	௧௭	மெய்யி	மையி
௩0௨	௬	த் தகை	த்த கை	,,	௨௫	வென்றி	வொன்றி
௩0௬	௧௫	மயங்கி	மயங்கிச்	௩௬௧	௭	யணிந்	யணந்
௩௧௨	௨௫	தர்யா	தியா	௩௬௩	௮	வைஇ	வைஇய
௩௧௩	௧௩	வளமுங்	வணமுங்	௩௬௭	௩௨	சிறப்	சிறைப்
௩௧௪	௮	இறப்பம்	[illegible]	௩௭௧	[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
,,	ககூ	மல்லம்	மல்லலம்	ந.எஉ	ந.க	புல்லிசை	புல்லிகை
ந.கஅ	உ௦	யிடை	யடை	ந.எந	உ	வாய்தன்	வாய்த்தன்
,,	உக	மறி	பறி	ந.எச	அ	அவற்	தவற்
ந.ககூ	எ	இனி, "யா	"இனியா	,,	உரு	லாவென்	ல நின்
ந.உ௦	ககூ	மாங்	மரங்	,,	உஎ	தக்காய்	தந்தாய்
ந.உரு	உக	ளிவளெ	ளிவளெ	,,	,,	எய்தி	ஏந்தி
ந.உசு	எ	தென்னி	னெனி	,,	உஅ	வதறி	வல்; அறி
,,	உஅ	குய	குய்	,,	ந௦	வளை	ழுளை
ந.உஎ	எ	ஆற்று	அரற்று	,,	நக	லிய	லியன்
,,	கச	வாற்ற	வரற்ற	,,	நந	ஓறுத்	ஓத்
,,	,,	மாற்	மரற்	ந.எகூ	உந	யின்ற	யீன்ற
ந.உஅ	ந	சாந்தம்	சார்ந்தன	,,	உஅ	பந்திக்	பந்திற்
,,	,,	போன்ற	மொன்ற	,,	உகூ	இறும்பு	இறுபு
,,	,,	மாமர	யாமாக	ந.அ௦	நக	வேடு	வேறு
ந.உகூ	கூ	மகன்-	மகன் ***	ந.அந	நந	மருஞ்சி	மஞ்சி
,,	,,	-திறப்	திறப்-	ந.அச	உ	றுமெம்	றும்மே

பிழைதிருத்தம்.

ந

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩௭௬	௭	மெங்	மெம	௫௩௬	௩௧	ளனுமப்	ளப்
௩௯௨	௨௦	தொட்டி	தோட்டி	௫௪௧	௧௯	வ்மும்	வமமும்
௩௯௩	௨௪	கொள்	கோள்	௫௫௪	௨௫	காபி	காப்பி
,,	,,	கல்லர	கல்லா	௫௬௨	௧௭	துவுஞ்	தூஉஞ்
,,	௨௫	தரப்	தாப்	௫௬௯	௭	யிருஞ்	யிகுஞ்
௩௯௪	௧௨	மனை	மனைக்	,,	௯	சினனே	சின்னே
௩௯௫	௩௪	சேய்வ	செவ்வ	௫௯௫	௩௩	னேய்தி	னெய்தி
,,	௩௩	ர்ம்பற	ர்ம்புற	௬௦௯	௭	முன்னா	முந்நா
௩௯௮	௧௧	கூறுப	கழறுப	௬௧௦	,,	,,	,,
௪௦௧	௪	முரிவா	மூரிவா	,,	௩௨	ொ	ரோவொ
,,	௫	நல் - •	- நல்	௬௧௨	௩௩	திறை	துநா
,,	௭	சிறுவிலை	சிறுவீ	௬௧௬	௧௮	விராய்	விராஅய்
௪௦௨	௩௫	பூ	பூண்	௬௨௭	௨௬	டம்மு	டமு
,,	,,	னன்ன	மன்னன்	,,	,,	கால்மு	காலமு
௪௦௩	௨௮	சேர்,	சேர	௬௩௮	௫	கொத்த	கோத்த
௪௦௪	௧௨	அவனைப்	யானை	௬௪௬	௨௯	யுருமுக்	யுருமு
௪௦௫	௧௧	மிசைந்த	பிசைந்த	௬௫௨	௬	சேற்று	சேற்றுக்
,,	௨	கரக்கு	காக்கு	௬௫௭	௨௯	ஞெருஉ	ஞெரூஉ
௪௦௬	௧௦	புறத் தா	புறச் சு	௬௫௮	௧௬	ஞஞனும்	ஞனும்
௪௦௮	௩௨	மன்	பின்	௬௬௨	௩௦	ஞேரொ	ரீரொ
௪௧௫	௨௭	அரக்	அரிக்	௬௬௭	௩	ன்ப	ளப்
,,	௩௦	டாலி	டரிலி	௬௭௧	௩௪	செயுட்	செய்யுட்
௪௨௦	௨௩	எனை	ஏனை	௬௮௩	௩௧	மரர்	மார்
௪௨௧	௧௨	அவர்	அறிவர்	௬௮௬	௨௧	மலையன்	மலயன்
௪௨௬	௧௩	துணிந்தும்	துணித்தும்	,,	௩௩	பெரு	பொரு
௪௪௪	௩௧	ஈந்த	ஈர்ந்த	௬௯௩	௮	நெதிழ்	நெகிழ்
௪௪௯	௩	ர்புற்	ராற்	,,	௩௧	போல	போலத்
,,	௬	து * * *	துப்	௬௯௪	௧௯	வின்	நவின்
,,	,,	வோயு	வோ - யு	௭௦௪	௧௪	டத்	டைத்
௪௬௪	௩௨	*** மா	மா ***	௭௦௬	௧௭	நிமர்ந்	நிமிர்ந்

௪௭௧	௧௯	றமை	றைமை	௭௦௭	௨௭	விக்கு	விக்குப்
,,	௨௮	வும்	வும்வரும்.	௭௩௦	௪	துழைத்	துளைத்
௪௭௮	௩	மகள்	மகன்	௭௧௧	௭	ராச்சி	ராய்ச்சி
௪௯௦	௧௯	நன்ஞு	நந்நா	௭௧௨	௪	கென்ன	கென்னை
௪௯௭	௮	,,	,,	,,	௩௬	குருவ	குருவா
,,	௨௨	,,	,,	௭௧௫	௧௯	ன்காஞெ	ாகென்ஞெ
௫௨௦	௬	உமவ	உவம	௭௧௭	௭	ளின்றி	ளன்றி
௫௨௧	௩	மனா	மனாப்	,,	௨௧	கொச்	கொய்

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
எகஎ	ஙஉ	இன்	இற்	அOக	கங	கூறி	கூறிப்
எஉக	உ	ளின்மை	ளிணமை	அOஉ	கக	வற்று	வற்றுறு
எஙஅ	கரு	வென்ற	மென்ற	,,	கஉ	துறபி	துறப்பி
எசங	ஙங	பாவென்	பாவின்	அOகூ	உச	கலத்	காலத்
எருசு	உங	ன்யலெ	யலென்	அகஉ	ஙச	லாது	லதுஉ
எருஎ	ச	பாத்	பரத்	அகச	ங	டுப	டுவ
எருஅ	கசு	நிகழ	நிகழ்	அஉச	கO	வராம்	வாரம்
,,	உங	ராச்சி	ராய்ச்சி	அஉகூ	சு	வேனற்	வேனிற்
எருக	கக	ததன்	தன்	அஙO	ஙச	கூறலாம்	கூறலாய்
,,	ஙO	இளிவி	இளவி	அஙஅ	ஙங	எப்பெ	எப்பொ
எசுO	ங	தேயத்	தேய்த்	அசO	எ	றகூல்	கூறல்
எசுக	கஅ	முறமை	முறைமை	,,	அ	னுவல	னுவலா
எசுசு	உங	முன்னீர்	முந்நீர்	,,	உரு	மருவ்	மருங்
எசுஅ	கூ	குன்ண	குவண்ண	அசுச	கஎ	ஓம்ப	ஓம்ப
எசுகூ	கங	நிலெசெ	நிலைச்செ	அசுகூ	உங	,,	,,
எகூஎ	சு	எய்	எய்திய	அஎO	கூ	நாடாத்	நடாத்

உ

தொல்காப்பியம்.

நச்சினார்க்கினியம்.

பொருளதிகாரம்.

முதலாவது
அகத்திணையியல்.

க. கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய்
முற்படக் கிளந்த வெழுதிணை யென்ப.

என்பது சூத்திரம். நிறுத்த முறையானே பொருளினது இலக்கணம் உணர்த்தினமையின் இது பொருளதிகாரமென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. இது நாண்மீனின் பெயர் நாளிற்குப் பெயராயினாற்போல்வதோர் ஆகுபெயர். பொருளாவன அறம்பொருளின்பமும், அவற்றது நிலையின்மையும், அவற்றினீங்கிய வீடுபேறுமாம். பொருளெனப் பொதுப்படக் கூறவே, இவற்றின் பகுதியாகிய முதல் கரு உரியுங், காட்சிப்பொருளுங் கருத்துப்பொருளும், அவற்றின் பகுதியாகிய ஐம்பெரும்பூதமும், அவற்றின்பகுதியாகிய இயங்குதிணையும் நிலைத்திணையும், பிறவும், பொருளாம்.

எழுத்துஞ்சொல்லும் உணர்த்தி அச்சொற்றொடர்கருவியாக உணரும் பொருள் உணர்த்தலின், மேலதிகாரத்தோடு இயைபுடைத்தாயிற்று. அகத்திணைக்கண் இன்பமும், புறத்திணைக்கண் ஒழிந்த மூன்றுபொருளும் உணர்த்துப. இது வழக்குநூலாதலிற் பெரும்பான்மையும் நால்வகைவருணத்தார்க்கும் உரிய இல்லறம் உணர்த்திப் பின் துறவறமுஞ் சிறுபான்மை கூறுப. அப்பொருள்கள் இவ்வதிகாரத்துட்காண்க. பிரிதனிமித்தங்கூறவே, இன்பநிலையின்மையுங்கூறிக், "காமஞ்சான்ற" என்னுங் கற்பியற்சூத்திரத்தாற் துறவறமுங்கூறினர். வெட்சிமுதலா வாகையீறாக அறனும் பொருளும்பயக்கும் அரசியல்கூறி, அவற்றதுநிலையின்மை காஞ்சி

யுட்கூறவே, அறனும்பொருளும் அவற்றதுநிலையின்மையுங் கூறினர். "அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப்பக்கமும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தான் இல்லறமுந் துறவறமுங்கூறினர். இந்நிலையாமையானும் இவற்றானும் வீட்டிற்குக் காரணங்கூறினர். இங்ஙனங்கூறவே, இவ்வாசிரியர் பெரிதும் பயன் தருவதோர் இலக்கணமே கூறினாராயிற்று; இதனாற்செய்த புலனெறிவழக்கினை யுணர்ந்தோர் இம்மைமறுமைவழுவாமற் செம்மைநெறியாற் துறைபோவராதலின்.

இப்பொருளை எட்டுவகையால் ஆராய்ந்தாரென்ப; அவை அகத்திணை புறத்திணையென இரண்டுதிணை வகுத்து, அதன்கட் கைக்கிளைமுதற் பெருந்திணையிறுவாயேழும் வெட்சிமுதற் பாடாண்டி

ணையிறுவாயேழுமாகப் பதினன்குபால்வகுத்து, ஆசிரியம் வஞ்சி வெண்பாக் கலி பரிபாடன் மருட்பாவென அறுவகைச்செய்யுள் வகுத்து, முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலென நால்வகைநில னியற்றிச், சிறுபொழுதாறும் பெரும்பொழுதாறுமாகப் பன்னி ரண்டுகாலம் வகுத்து, அகத்திணைவழுவேழும் புறத்திணைவழுவே ழுமெனப் பதினன்குவழுவமைத்து, நாடகவழக்கும் உலகியல் வழக்குமென இருவகைவழக்குவகுத்து, வழக்கிடமுஞ்செய்யுளி டமுமென இரண்டிடத்தான் ஆராய்ந்தாராதலின், எட்டிறந்த பல் வகையான் ஆராய்ந்தாரென்பார் முதல்கருவுரியுந் திணைதோறும ரீஇயபெயருந் திணைநிலைப்பெயரும் இருவகைக்கைகோளும் பன்னி ருவகைக்கூற்றும் பத்துவகைக்கேட்போரும் எட்டுவகைமெய்ப்பா டும் நால்வகையுவமமும் ஐவகைமரபுமென்பர்.

இனி இவ்வோத்து அகத்திணைக்கெல்லாம் பொது இலக் கணமுணர்த்துதலின் அகத்திணையியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. என்னை? எழுவகையகத்திணையுள் உரிமைவகையால் நிலம்பெறுவ ன இவையெனவும் அந்நிலத்திடைப் பொதுவகையால் நிகழ்வன கைக்கிளை பெருந்திணை பாலையெனவுங் கூறலானும், அவற்றுட் பா லைத்திணை சில்வகையால் நடுவணதெனப்பட்டு நால்வகையொழுக்க ம் நிகழாநின்றுழி அந்நான்கனுள்ளும் பிரிதற்பொருட்டாய்த் தான் பொதுவாய் நிற்குமெனக் கூறலானும், முதல்கருவுரிப்பொருளும் உவமங்களும் மரபும் பொதுவகையாற் கூறப்படுதலானும், பிற வும் இன்னோரன்ன பொதுப்பொருண்மைகள் கூறலானுமென்பது. இங்ஙனம் ஒழிய அகத்திணைக்குச் சிறப்பிலக்கணம் ஏனை ஓத்து க்களிற்கூறுப. ஒத்த அன்பான் ஒருவனும் ஒருத்தியுங் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த பேரின்பம் அக்கூட்டத்தின்பின்னர் அவ்விரு

வரும் ஒருவர்க்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனும் இவ்வாறிருந்த தெனக்கூறப்படாததாய், யாண்டும் உள்ளத்துணர்வே நுகர்ந்து இன்பமுறுவதோர் பொருளாதலின் அதனை அகமென்றார். எனவே, அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு அகமென்றது ஓர் ஆகுபெயராம். இதனை ஒழிந்தன ஒத்த அன்புடையார்தாமேயன்றி எல்லார்க்குந் துய்த்துணரப்படுதலானும் இவை இவ்வாறிருந்ததெனப் பிறர்க்குக் கூறப்படுதலானும், அவை புறமெனவேபடும். இன்பமேயன்றித் துன்பமும் அகத்தே நிகழுமாலெனின், அதுவும் காமங் கண்ணிற்றேல் இன்பத்துள் அடங்கும். ஒழிந்த துன்பம் புறத்தார்க்குப் புலனாகாமை மறைக்கப்படாமையிற் புறத்திணைப்பாலவாம். காமநிலையின்மையான் வருந் துன்பமுந் தாபதநிலை தபுதாரநிலையென வேறாம். திணையாவது ஒழுக்கம்; இயல் இலக்கணம்; எனவே, அகத்திணையியலென்றது இன்பமாகிய ஒழுக்கத்தினது இலக்கணமென்றவாறாயிற்று. இவ்வோத்துக்கள் ஒன்றற்கொன்றியையுடைமை அவ்வவ்வோத்துக்களுட்கூறுதும்.

இனி, இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், கூறக்கருதியபொருளெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துதனுதலிற்று. இதன்பொருள். கைக்கிளை முதலா = கைக்கிளையெனப்பட்ட ஒழுக்கம் முதலாக: பெருந்திணை இறுவாய் = பெருந்திணையென்னும் ஒழுக்கத்திணை இறுதியாகவுடைய எழுவையும்: முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப = முற்படக் கூறப்பட்ட அகத்திணையேழென்று கூறுவர் ஆசிரியர், என்றவாறு. எனவே, பிற்படக்கூறப்பட்ட புறத்திணையும் எழுளவென்றவாறாயிற்று. எனவே, அப்பதினான்குமல்லது வேறுபொருளின்றென வரையறுத்தாராயிற்று. அகப்புறமும் அவைதம்முட்பகுதியாயிற்று. முதலும் ஈறுங்கூறித் திணையேழெனவே "நடுவணைந்திணை" உளவாதல் பெறுதும்: அவை மேற்கூறுப.

கைக்கிளையென்பது ஒருமருங்குபற்றிய கேண்மை. இஃது எழாவதன் தொகை. எனவே, ஒருதலைக்காமமாயிற்று. எல்லாவற்றினும் பெரிதாகிய திணையாதலிற் பெருந்திணையாயிற்று: என்னை? எண்வகைமணத்தினுள்ளுங் கைக்கிளைமுதல் ஆறுதிணையும் நான்குமணம் பெறத், தானொன்று நான்குமணம்பெற்றுநடத்தலின். பெருந்திணையிறுவாய் பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. முற்படக்கிளந்தவென எடுத்தலோசையாற்கூறவே பிற்படக் கிளந்த எழுதிணையுளவாயிற்று. அவை வெட்சி வஞ்சி உழிஞை தும்பை வாகை காஞ்சி பாடாண்டிணை என வரும்.

ஒழிந்தோர் பன்னிரண்டென்றாராதலிற் புறத்திணையேழென்றதென்னையெனின், அகங்கை இரண்டுடையார்க்குப் புறங்கை நான்காகாது இரண்டாயவாறுபோல, அகத்திணையேழற்குப் புறத்திணையேழென்றலே பொருத்தமுடைத்தாயிற்று. எனவே, அகத்திணைக்குப் புறத்திணை அவ்வந்நிலத்து மக்கள்வகையாற் பிறந்த செய்கைவேற்றுமையாதலின் ஒன்றொன்றற்கு இன்றியமையாதவாறாயிற்று. கரந்தை அவ்வேழற்கும் பொதுவாகிய வழுவாதலின், வேறுதிணையாகாது. எண்வகை மணனும் எதிர்சென்றுகூறுவதாகலானுங், காமஞ்சாலாவிளமைப்பருவம் அதன் கண்ணதாகலானுங், கைக்கிளையை முற்கூறினர். என்பவென்றது அகத்தியனா. இக்குறியீடுகளும் அகத்தியனாரிட்டவென்றுணர்க. (௧)

உ. அவற்றுள், நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழியப்
படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே.

இது முற்கூறிய ஏழனுட் தமக்கென நிலம் பெறுவனவும் பெறாதனவுங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) அவற்றுள் = முற்கூறிய ஏழுதிணையுள்: நடுவண் ஐந்திணை = கைக்கிளைபெருந்திணைக்கு நடுவுநின்ற ஐந்தொழுக்கத்திணை: படு திரை வையம் பாத்திய பண்பே = ஒலிக்குந் திரைசூழ்ந்த உலகிற்கு ஆசிரியன் பகுத்துக்கொடுத்த இலக்கணத்தை: நடுவணது ஒழிய = நடுவணதாகிய பாலையை அவ்வுலகம்பெறாதேநிற்கும்படியாகச் செய்தார்.—எ-று. எனவே, யானும் அவ்வாறே நூல்செய்வலென்றார்.

உலகத்தைப் படைக்கின்றகாலத்துக் காடும் மலையும் நாடுங் கடற்கரையுமாகப் படைத்து, இந்நால்வகைநிலத்திற்கு ஆசிரியன் தான்படைத்த ஐவகை ஒழுக்கத்திற் பாலையொழிந்தனவற்றைப் பகுத்துக்கொடுத்தான். அப்பாலை ஏனையபோல ஒருபாற்படாது நால்வகை நிலத்திற்கும் உரியவாகப் புலனெறிவழக்கஞ்செய்துவருதல்பற்றிப் பாலைக்கு நடுவணதென்னும்பெயர் ஆட்சியுங் குணனுங் காரணமாகப்பெற்றபெயர். "நடுவுநிலைத்திணையே நண்பகல்வேனில்" என ஆள்ப. புணர்தல் இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் என்பவற்றிற்கு இடையே பிரிவுநிகழ்தலானும், நால்வகையுலகத்திற்கிடையிடையே "முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து - நல்லியல் பழிந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப் - பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்" என முதற்பொருள்பற்றிப் பாலைநிகழ்தலானும், நடுவணதாகிய நண்பகற்காலந் தனக்குக் காலமாகலானும், புணர்தற்கும் இருத்தற்கும் இடையே பிரிவுவைத்தலானும், உலகியற்பொ

ருளான அறம்பொருளின்பங்களுள் நடுவணதாய பொருட்குத் தான்காரணமாகலானும், நடுவணதெனக் குணங்காரணமாயிற்று.

பாயிரத்துள் எல்லைகூறியதன்றி ஈண்டும் எல்லைகூறினர், புறநாட்டிருந்து தமிழ்ச்செய்யுள்செய்வார்க்கும் இதுவே இலக்கணமாமென்றற்கு.

இவ்விலக்கணம் மக்கள் முதலிய அகனைந்திணைக்கேயாதலின்

இன்பமேனிகழுந் தேவர்க்காகா. "காமப் பகுதி கடவுளும் வரையார்" என்பதுபுறம். நடுவணற்றிணையென்றது ஐந்திணையென்றார், பாலையும் அவற்றோடொப்பச்சேறற்கு. இத்திணையை மூன்றாக மேற்பகுப்பர். (உ)

ங. முதல்கரு வுரிப்பொரு ளென்ற மூன்றே
நுவலுங் காலை முறைசிறந் தனவே
பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை.

இது நடுவணைந்திணையைப் பகுக்கின்றது. (இ-ள்.) பாடலுள் பயின்றவை நாடும் காலை = புலனெறிவழக்கிடைப் பயின்ற பொருட்களை ஆராயுங்காலத்து: முதல் கரு உரிப் பொருள் என்ற மூன்றே = முதலுங் கருவும் உரிப்பொருளும் என்றமூன்றேயாம்: நுவலுங் காலை முறை சிறந்தனவே = அவைதாம் செய்யுள் செய்யுங்கால் ஒன்று ஒன்றனிற் சிறந்து வருதலுடைய.—எ - று. இங்ஙனம் பாடலுட்பயின்ற பொருண்முறை மூன்றெனவே, இம்மூன்றும் புறத்திணைக்கும் உரியவென்பது பெறுதும். அது புறத்திணைச் சூத்திரங்களுள் "வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே" என்பன முதலியவற்றாற் கூறுப.

முதலிற் கருவுங் கருவில் உரிப்பொருளுஞ் சிறந்துவரும். இம் மூன்றும் பாடலுட் பயின்றுவருமெனவே வழக்கினுள் வேறு வேறு வருவதன்றி ஒருங்கு நிகழாவென்பதூஉம், நாடுங்காலையெனவே புலனெறிவழக்கிற் பயின்றவாற்றான் இம்மூன்றனையும்

வரையறுத்துக் கூறுவதன்றி வழக்குநோக்கி இலக்கணங் கூறப்ப டாதென்பதூஉம் பெறுதும்; "நல்லுலகத்து, வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலின்" என்று புகுந்தமையிற் பொருளும் அவ்விரண்டி னுனும் ஆராய்தல்வேண்டுதலின்.

இஃது இல்லதெனப்படாது, உலகியலேயாம். உலகியலின் றேல், ஆகாயப்பூ நாறிற்றென்றுழி அது சூடக் கருதுவாருமின்றி

மயங்கக்கூறினுனென்று உலகம் இழித்திடப்படுதலின் இதுவும் இழித்திடப்படும். இச்செய்யுள்வழக்கினை நாடகவழக்கென மேற் கூறினர், எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் ஒப்பநிகழும் உலகியல் போலாது உள்ளோன் தலைவனுக இல்லதுபுணர்த்தல் முதலாகப் புனைந்துரைவகையாற் கூறும் நாடக இலக்கணம் போல யாதா னுமொரோவழி ஒருசாரார்மாட்டு உலகியலான் நிகழும் ஒழுக் கத்தினை எல்லார்க்கும் பொதுவாக்கி இடமுங் காலமும் நியமித் துச் செய்யுட் செய்த ஒப்புமைநோக்கி, மற்று இல்லோன் தலைவ னுக இல்லதுபுணர்க்கும் நாடகவழக்குப்போல் ஈண்டுக்கொள்ளா மை "நாடகவழக்கு" என்னுஞ் சூத்திரத்துட்கூறுதும்.

"கணங்கொ ளருவிக் கான்கெழு நாடன் - குறும்பொறை நாட னல்வய லூரன் - றெண்கடற் சேர்ப்பன் பிரிந்தெனப் பண்டையிற் - கடும்பகல் வருந்திக் கையறுமாலை - கொடுங்கழி நெய்தலுங் கூம்புங் - காலை வரினுங் களைஞரோ விலரே." என இவ் ஐங்குறுநூற்றுள் இடம் நியமித்துக்கூறியது செய்யுள்வழக்கு.

இனி அவைமுறையே சிறந்துவருமாறு :—

"முல்லை வைந்நுதி தோன்ற வில்லமொடு - பைங்காற் கொன்றை மென்பிணி யவிழ - விரும்புதிரித் தன்ன மாயிரு மருப்பிற் - பரலவ லடைய விரலை தெறிப்ப - மலர்ந்த ஞாலம் புலம்பு புறங்கொடுப்பக் - கருவி வானங் கதழுறை சிதறிக் - கார்செய் தன்றே கவின்பெறு கானங் - குரங்குளைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி-நரம்பார்ப் பன்ன வரங்குவளை பரியப் - பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதியுந் - தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி - மணிநா வார்த்த மாண்வினைத் தேரி - னுதுக்காண் டோன்றுங் குறும்பொறை நாடன்-கறங்கிசை விழவி னுறந்தைக் குணாது - நெடும்பெருங் குன்றத்த மன்ற காந்தட் - போதவி ழலரி நாறு - மாய்தொடி யரிவைநின் மாணலம் படர்ந்தே." குறித்தகாலம்வந்தது, அவரும்வந்தாரென ஆற்றுவித்தது. இக்களிற்றியானைநிரையுண், முல்லைக்கு முதலுங் கருவும் வந்து உரிப்பொருளாற் சிறப்பெய்திமுடிந்தது.

"இளைபா ராட்டுங் கடுநடை வயக்களிறு - முளைதரு பூட்டி வேண்டுகுள கருத்தி - வாணிற வுருவி னொளிறுபு மின்னிப் - பருவுறைப் பஃறுளி சிதறி வானவின்று - பெருவரை நளிர்சிமை யதிர வட்டித் துப் - புயலே றுறைஇய வியலிரு ணடுநாள் - விறலிழைப் பொலிந்த காண்பின் சாயற் - றடைஇத் திரண்ட நின்றோள்சேர் பல்லதைப்-

படாஅ வாகுமெங் கண்ணென நீயு - மிருண்மயங் கியாமத் தியவுக் கெட விலக்கி - வரிவயங் கிரும்புலி வழங்குநர்ப் பார்க்கும் - பெருமலை விடரகம் வரவரி தென்னாய் - வரவெளி தாக வெண்ணுதி

யதனு – னுண்ணிதிற் கூட்டிய படமா ணூரந் – தண்ணிது கமழு மின் மார் பொருநா – ளுடைய மூயங்கே மாயின் யாமும் – விறலிழை நெகிழச் சாய்து மதுவே – யன்னை யறியினு மறிக வலர்வா – யம்பன் மூதூர் கேட்பினுங் கேட்க – வண்டிறை கொண்ட வெரிமரு டோன்ற – லொண்பூ வேங்கை கமழுந் – தண்பெருஞ் சாரற் பகல்வந் தீமே.'' இஃது இடத்துய்த்துப் பகற்குறிநேர்ந்தவரய்பாட்டாண் வரைவுகடாயது. இம் மணிமிடைபவளத்துட், குறிஞ்சிக்கு முத லுங்கருவும் வந்து உரிப்பொருளாற் சிறப்பெய்திமுடிர்தது.

''வண்டுபடத் ததைந்த கண்ணி யொண்கழ – லுருவக் குதிரை மழவ ரோட்டிய – முருக னற்போர் நெடுவே ளாவி – யறுகோட் டியானைப் பொதுனி யாங்கட் – சிறுகா ரோடன் பயினொடு சேர்த் திய – கற்போற் பிரியல மென்ற சொற்று – மறந்தனர் கொல்லோ தோழி சிறந்த – வேய்மருள் பணைத்தோண் ணெகிழச் சேய்நாட் டுப் – பொலங்கல் வெறுக்கை தருமார் நிலம்பக – வழல்போல் வெங் கதிர் பைதறத் தெறுதலி – னிழறேய்ந் துலறிய மரத்தவ ணடிகாய் – பறுநீர்ப் பைஞ்சுனை யாமறப் புலர்தலி – னுகுநெற் பொறியும் வெம் மைய யாவரும் – வழங்குந ரின்மையின் வெளவுநர் மடியச் – சுரம் புல்லென்ற வாற்ற வலங்குசினை – நாரின் முருங்கை நவிரல் வான் பூச் – சூரலங் கடுவளி யெடுப்ப வாருற் – றுடைதிரைப் பிதிர்விற் பொ ங்குமுன் – கடல்போ லூன்றல் காடிறந் தோரே.'' இக்களிற்றியானை நிரையுட், பாலைக்கு முதலுங்கருவும் வந்து உரிப்பொருளாற் சிறப் பெய்திமுடிந்தது. இது பிரிவிடையாற்றாது தோழிக்குக்கூறியது.

''சேற்றுநிலை முனைஇய செங்கட் காரா – வூர்மடி கங்குலி

னோன்றளை பரிந்து - கூர்முள் வேலி கோட்டினி னீக்கி - நீர்முதிர் ப
ழனத்து மீனுட னிரிய - வந்தூம்பு வள்ளை மயக்கித் தாமரை - வண்
டூது பனிமல ராரு மூர - யாரை யோநிற் புலக்கேம் வாருற் - றுறை
யிறந் தொளிருந் தாழிருங் கூந்தற் - பிறழு மொருத்தியை யெம்ம
னைத் தந்து - வதுவை யயர்ந்தனை யென்ப வஃதியாங் - கூறேம் வா
ழிய ரெந்தை செறுநர் - களிறுடை யிருஞ்சமந் ததைய நூறு - மொ
ளிறுவாட் டானைக் கொற்கைச் செழியன் - பிண்ட நெல்லி னள்ளூ
ரன்னவெம் - மொண்டொடி நெகிழினு நெகிழ்க - சென்றீ பெரும
நிற் றகைக்குநர் யாரோ." இது வாயின்மறுத்தது. இக்களிற்றி

அ

யானைநிரையுண், மருதத்திற்கு முதலுங்கருவும் வந்து உரிப்பொரு
ளாற் சிறப்பெய்தி முடிந்தது. வண்டூது பனிமலரெனவே வைக
றையும் வந்தது.

"கானன் மாலைக் கழிப்பூக் கூம்ப - நீனிறப் பெருங்கடல் பா
டெழுந் தொலிப்ப - மீனார் குருகின் மென்பறைத் தொழுதி -
குவையிரும் புன்னைக் குடம்பை சேர - வசைவண் டார்க்கு மல்குறு
காலைத் - தாழை தளரத் தூக்கி மாலை - யழிதக வந்த கொண்ட
லொடு கழிபடர் - காமர் நெஞ்சங் கையறு பினையத் - துயரஞ்செ
ய்துகம் மருளா ராயினு - மருஅ லியரோ வவருடைக் கேண்மை -
யளியின் மையினவ ணுறைவு முனைஇ - வாரற்க தில்ல தோழி
கழனி - வெண்ணெல் லரிஞர் பின்றைத் ததும்புந் - தண்ணுமை
வெரீஇய தடந்தா ணாரை - செறிமடை வயிரிற் பிளிற்றிப் பெண்
ணை - யகமடற் சேக்குந் துறைவ - னின்றுயின் மார்பிற் சென்றவெ

ன் னெஞ்சே." இக் களிற்றியானைநிரையுள், செய்தற்கு முதலுங் கருவும் வந்து உரிப்பொருளாற் சிறப்பெய்திமுடிந்தது. இது பொருட்பிரிவிடைத் தோழிக்கு உரைத்தது.

இச்சிறப்பானே முதலின்றிக் கருவும் உரிப்பொருளும் பெறுவனவும் முதலுங்கருவுமின்றி உரிப்பொருளே பெறுவனவுங் கொள்க. "திருநகர் விளங்கு மாசில் கற்பி - னரிமதர் மழைக்கண் மாஅயோளொடு - நின்னுடைக் கேண்மை யெவனோ முல்லை - யிரும்பல் கூந்த னாற்றமு - முருந்தேர் வெண்ப லொளியுநீ பெறவே" இது பொருள்வயிற்பிரிந்தோன் சுரத்து நினைந்து உரைத்தது. முதற்பொருளின்றி வந்த முல்லை.

"கரந்தை விராஇய தண்ணறுங் கண்ணி - யிளைய ரேவ வியங்குபரி கடைஇப் - பகைமுனை வலிக்குந் தேரொடு - வினைமுடித் தனர்நங் காத லோரே." இது வந்தாளொன்ற்றுவித்தது, முதலுங்கருவுமின்றி வந்த முல்லை.

"நறைபரந்த சாந்த மறவெறிந்து நாளா - லுறையெதிர்ந்து வித்தியவூ ழேனற் - பிறையெதிர்ந்த - தாமரை போன்முகத்துத் தாழ்குழலீர் காணீரோ - வேமரை போந்தன வீண்டு." இது மதியுடம்படுத்தது. இது முதற்பொருளின்றி வந்த குறிஞ்சி.

"முதுக்குறைந் தனளே முதுக்குறைந் தனளே-மலைய னொள்வேற் கண்ணி - முலையும் வாரா முதுக்குறைந் தனளே." இஃது இளையள்விளைவிலளென்றது. முதலுங்கருவுமின்றி வந்த குறிஞ்சி.

நாளு நாளு மாள்வினை யழுங்க - வில்லிருந்து மகிழ்வோர்க் கில்லையாற் புகழெனை - வொண்பொருட் ககல்வர்நங் காதலர் - கண் பனி துடையினித் தோழி நீயே." வற்புறுத்தாற்றியது; இஃது உரிப்பொருளொன்றுமே வந்த பாலை.

"பூங்கொடி மருங்கி னெங்கை கேண்மை - முன்னும் பின்னு மாகி - யின்னும் பாண னெம்வயி னானே." இது வாயின்மறுத்தது. உரிப்பொருளொன்றுமே வந்த மருதம்.

"அங்கண் மதிய மரவின்வாய்ப் பட்டெனப் - பூசல் வாயாப் புலம்புமனைக் கலங்கி - யேதின் மாக்களு நோர்வர் தோழி - யொன்று நோர்வா ரில்லைத் - தெண்கடற் சேர்ப்ப னுண்டவென் னலக்கே." கதிபடர். இது போரானும் உரிப்பொருளானும் நெய்தலாயிற்று. இங்ஙனங் கூறவே உரிப்பொருளின்றேற் பொருட்பயனின்றென் பது பெற்றாம். இதனானே முதல்கருவுரிப் பொருள் கொண்டே வருவது திணையாயிற்று. இவை பாடலுட்பயின்ற வழக்கே இலக் கணமாதலின் இயற்கையாம். அல்லாத சிறுபான்மைவழக்கினைச் செயற்கையென மேற்படுப்பர். (௩)

௪. முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டி
னியல்பென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே.

இது நிறுத்தமுறையானே முதல் உணர்த்துவான் அதின்பகு தியும் அவற்றுட்சிறப்புடையனவும் இல்லனவுங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) முதல் எனப்படுவது = முதலெனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படு

வது : நிலம் பொழுது இரண்டின் இயல்பு என மொழிப = நிலனும் பொழுதும் என்னும் இரண்டினது இயற்கைநிலனும் இயற்கைப் பொழுதுமென்றுகூறுப: இயல்பு உணர்ந்தோரே = இடமுங்காலமும் இயல்பாக உணர்ந்த ஆசிரியர்.—எ -- று. ஐந்திணைக்கு வகுத்த பொழுதெல்லாம் இயற்கையாம்; செயற்கைநிலனும் பொழுதும் முன்னர் அறியப்படும். இயற்கையெனவே செயற்கைநிலனுஞ் செயற்கைப்பொழுதும் உளவாயிற்று. மேற் பாத்திய நான்கு நிலனும் இயற்கைநிலனும். முதல் இயற்கையவென்றதனாற் கருப்பொருளும் உரிப்பொருளும் இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாகிய சிறப்புஞ் சிறப்பின்மையும் உடையவாய்ச் சிறுவரவினவென மயக்கவகையாற் கூறுமாறு மேலேகொள்க. இனி நிலத்தொடு காலத்தினையும் முதலென்றலிற் காலம்பெற்று நிலம்பெறாத பாலைக்கும் அக்காலமே முதலாக அக்காலத்து நிகழுங் கருப்பொருளுங் கொள்க, அது முன்னர்க்காட்டிய உதாரணத்துட் காண்க. (௪)

௫. மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ்
சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்
வருணன் மேய பெருமண லுலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே.

இது நடுவணது ஒழிந்த நான்கானும் அவ் வையத்தைப் பகுக்கின்றது. (இ - ள்.) மாயோன் மேய காடு உறை உலகமும் சேயோன் மேய மை வரை உலகமும் வேந்தன் மேய தீம் புனல் உலகமும் வருணன் மேய பெரு மணல் உலகமும் = கடல் வண்ணன் காதலித்த காடுறையுலகமுஞ், செங்கேழ்முருகன் காதலித்த வான் தங்கிய வரைசூழுலகமும், இந்திரன் காதலித்த தண்புனனாடுங், கருங்கடற்கடவுள் காதலித்த நெடுங்கோட்டெக்கர்நிலனும்: முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் என சொல்லிய முறையால் சொல்லவும் படுமே = முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தலென ஒழுக்கங் கூறிய முறையானே சொல்லவும்படும்.— எ - று. இந்நான்குபெயரும் எண்ணும்மையோடுநின்று எழுவாயாகிச் சொல்லவும்படும் என்னுந் தொழிற்பயனிலை கொண்டன. என்றது இவ்வொழுக்கம் நான்கானும் அந்நான்குநிலத்தையும் நிரனிறைவகையாற் பெயர்கூறப்படுமென்றவாறு. எனவே, ஒழுக்கம் நிகழ்தற்கு நிலம் இடமாயிற்று.

உம்மை எதிர்மறையாகலின், இம்முறையன்றிச் சொல்லவும்படுமென்பது பொருளாயிற்று. அது தொகைகளினுங் கீழ்க்கணக்கிலும் இம்முறைமயங்கிவரக் கோத்தவாறு காண்க.

முல்லைநிலத்துக் கோவலர் பல்லா பயன் தருதற்கு மாயோன் ஆகுதி பயக்கும் ஆபல காக்கவெனக் குரவை தழீஇ மடை பல கொடுத்தலின் ஆண்டு அவன்வெளிப்படுமென்றார். உதாரணம்; "அணாசுபடக் கடந்தட்டு" என்னுமுல்லைக்கலியுட் "பாடிமிழ் பரப்பகத் தரவணை யசைஇய - வாடுகொ ணேமியாற் பரவுதும்" எனவரும். "படையிடுவான் மற்கண்டீர் காமன் மடைய

மெம் - பாலொடு கோட்டம் புகின்." என அவன்மகனாகிய காமனும் அந்நிலத்திற்குத் தெய்வமாதல் "அவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழி ப" என்புழி வகையென்றதனாற்கொள்க.

குறிஞ்சிநிலத்திற்குக் குறவர் முதலியோர் குழீஇ வெறி யயர்தற்கு வேண்டும் பொருள் கொண்டு வெறியயர்பவாகலின் ஆண்டு முருகன் வெளிப்படுமென்றார். அது "அணங்குடை நெடு வரை" என்னும் அகப்பாட்டினுட் "படியோர்த் தேய்த்த பல்புகழ்த் தடக்கை - நெடுவேட் பேணத் தணிகுவ ளிவள்" எனவரும். "சூரர மகளிரொ டுற்ற சூளே" என்புழிச் சூரரமகளிர் அதன்வகை.

இனி ஊடலுங்கூடலுமாகிய காமச்சிறப்பு நிகழ்தற்கு மரு தநிலத்திற்குத் தெய்வமாக "ஆடலும் பாடலு மூடலு முணர்தலும்" உள்ளிட்ட இன்பவிளையாட்டு இனிதினுகரும் இமையோர்க்கும் இன் குரலெழிலிக்கும் இறைவனாகிய இந்திரனை ஆண்டையோர் வி ழவுசெய்து அழைத்தலின் அவன் வெளிப்படுமென்றார். அது "வை யைப் புதுப்புன லாடத் தவிர்ந்தமை - தெய்வத்திற் றேற்றித் தெளிக்கு" என இந்திரனைத் தெய்வமென்றதனானும் இந்திரன் விழவூரெடுத்தகாதையானும் உணர்க.

இனி நெய்தனிலத்தில் நுளையர்க்கு வலைவளந்தப்பின் அம்மக ளிர் கிளையுடன் குழீஇச் சுறவுக்கொடிநாட்டிப் பரவுக்கடன் கொ டுத்தலின் ஆண்டு வருணன் வெளிப்படுமென்றார். அவை "சினை ச்சுறவின் கொடிநாட்டு மனைச்சேர்த்திய வல்லணங்கினோர்" என வும் "கொடுஞ்சுழிப் புகாஅர்த் தெய்வ நோக்கி" எனவும் "அணங்

குடைப் பணித்துறை கைதொழு தேத்தி - யாயு மாயமொ டயரும்"
எனவும் வரும்.

இனிப் பாலைக்குச் "சினைவாடச் சிறக்குநின் சினந்தணிந் தீ
தெனச் - கனைகதிர்க் கனலியைக் காமுற லியைவதோ" எனவும்,
"வளிதரு செல்வனை வாழ்த்தவு மியைவதோ" எனவும், ஞாயிற்றைத்
தெய்வமாக்கி அவனிற் றோன்றிய மழையினையுங் காற்றினையும்
அத்தெய்வப்பகுதியாக்கிக் கூறுபவாலெனின், எல்லாத்தெய்வத்
திற்கும் அந்தணர் அவிகொடுக்குங்கால் அங்கி ஆதித்தன் கட்
கொடுக்குமென்பது வேதமுடிபாகலின் ஆதித்தன் எல்லாநிலத்
திற்கும் பொதுவெனமறுக்க. இவ்வாசிரியர் கருப்பொருளாகிய
தெய்வத்தினை முதற்பொருளோடுகூட்டிக் கூறியது தெய்வவழி
பாட்டுமரபிதுவே ஒழிந்ததுமரபன்றென்றற்கு. எனவே அவ்வவ
நிலத்திற் தெய்வங்களே பாலைக்குந் தெய்வமாயிற்று.

உறையுலகென்றார், ஆவும் எருமையும் ஆடும் இன்புறமாற்
றால் நிலைபெறும் அக்காட்டின் கடவுளென்றற்கு. மைவரை என

வே மழைவளந் தருவிக்கும் முருகவேளென்றார். இந்திரன் யா
ற்றுவளனும் மழைவளனுந் தருமென்றற்குத் தீம்புனலென்றார்.
திணைபொருது கணைகணையாமல் எக்கர்செய்தல் கடவுட்கருத்
தென்றற்குப் பெருமணலென்றார்.

இனி முல்லைகுறிஞ்சிமருதநெய்தல் என்றமுறையென்னை யெனின், இவ்வொழுக்கமெல்லாம் இல்லறம்பற்றிய ஒழுக்கமாத லின், கற்பொடுபொருந்திக் கணவன்சொற்பிழையாது இல்லிரு ந்து நல்லறஞ்செய்தன்மகளிரது இயற்கை முல்லையாதலின் அது முற்கூறப்பட்டது. எனவே முல்லையென்ற சொற்கும் பொருள் இருத்தலாயிற்று. "முல்லை சான்ற முல்லையம் புறவின்" என்ப வாகலின். புணர்தலின்றி இல்லறம் நிகழாமையிற். புணர்தற் பொருட்டாகிய குறிஞ்சியை அதன்பின்வைத்தார். இதற்குதார ணம் இறந்தது. "கருங்காற் குறிஞ்சி சான்றவெற் பணிந்து" என் பது கரு. புணர்ச்சிப்பின் ஊடல் நிகழ்தலின் அதன்பின் மருத த்தைவைத்தார். "மருதஞ் சான்ற மருதத் தண்பணை" என்புழி மருதமென்றது ஊடியுங் கூடியும் போகம் நுகர்தலை. பரத்தை யிற்பிரிவுபோலப் பிரிவொப்புமைநோக்கி நெய்தலை ஈற்றின்கண் வைத்தார். நெய்தற்பறையாவது இரங்கற்பறையாதலின், நெய் தல் இரக்கமாம். "ஐதக லல்குன் மகளிர் - நெய்தல் கொண்மார் நெடுங்கடை யானே" எனவரும்.

இனி இவ்வாறன்றி முல்லை முதலிய பூவாற் பெயர்பெற் றன இவ்வொழுக்கங்களெனின், அவ்வந்நிலங்கட்கு ஏனைப்பூக்க ளும் உரியவாகலின் அவற்றாற் பெயர்கூறலும் உரியவெனக் கடா யினுற்கு விடையின்மை உணர்க.

இதனுனே நடுவுநிலைத்திணையொழிந்த நான்கற்கும் பெயரும் முறையுங் கூறினுன். இந்நான்கும் உரிப்பொருளாதல் "புணர் தல்பிரிதல்" என்புழிக்கூறுதும். கருப்பொருளாகியதெய்வத்தை முதற்பொருளோடு கூறியது அவை "வந்த நிலத்தின் பயத்த"

மயங்குமாறுபோல மயங்காது இதுவென்றற்குங் கருப்பொருளு டைத்தெனப்பட்ட பாலைக்குத் தெய்வத்தை விலக்குதற்குமென் றுணர்க. உம். "வன்புலக்காட்டுநாட்டதுவே" எனவும், "இறும்பு பட் டிருளிய வீட்டருஞ் சிலம்பிற் *** கன்மிசைச் சிறுநெறி" எனவும், "அவ்வயனண்ணிய வளங்கெழூரன்" எனவுங், "கானலுங் கழறாது *** மொழியாது" எனவும், நால்வகையொழுக்கத் திற்கு நால்வகை நிலனும் உரியவாயினவாறு காண்க. (ரு)

௬. காரு மாலையு முல்லை குறிஞ்சி
கூதிர் யாம மென்மனார் புலவர்.

இது முதலிரண்டனுள் நிலங்கூறிக் காலங்கூறுவான் முல் லைக்குங் குறிஞ்சிக்கும் பெரும்பொழுதுஞ் சிறுபொழுதுங் கூறு தலுதலிற்று. (இ-ள்.) காரும் மாலையும் முல்லை = பெரும்பொ ழுதினுட் கார்காலமுஞ் சிறுபொழுதினுள் அக்காலத்துமாலையும் முல்லையெனப்படும். குறிஞ்சி கூதிர் யாமம் என்மனார் புலவர் = பெரும்பொழுதினுட் கூதிர்க்காலமுஞ் சிறுபொழுதினுள் அதனி டையாமமுங் குறிஞ்சியெனப்படும்.—எ - று. முதல்கருவுரிப் பொருளென்னும், மூன்றுபாலுங்கொண்டு ஓர்திணை யாமென்று கூறினாரேனும் ஒருபாலினையுந் திணையென்று அப்பெயரானே கூறினர்; வந்தான் என்பது உயர்திணை என்றாற்போல. இது மேலனவற்றிற்கும் ஒக்கும். இக்காலங்கட்கு விதந்து ஓர்பெயர்

கூறுது வானா கூறினார் அப்பெயர் உலகவழக்கமாய் அப்பொருள் உணரநிற்றலின். காலவுரிமை எய்திய ஞாயிற்றுக்கு உரிய சிங்க வோரைமுதலாகத் தண்மதிக்கு உரிய கற்கடகவோரையீறாக வந்து முடியுந்துணை ஓர் யாண்டாமாதலின் அதனை இம்முறையானே அறுவகைப்படுத்து இரண்டுதிங்கள் ஒருகாலமாக்கினார். இனி ஒருநாளினைப் படுசுடரமையந் தொடங்கி மாலையெனவும் அதன் பின் இடையாமமெனவும் அதன்பின் வைகறையெனவும் அதன் பின் காலையெனவும் அதன்பின் நண்பகலெனவும் அதன்பின் எற்பாடெனவும் ஆறாகப் பகுத்தார். அவை ஓரோவொன்று பத்துநாழிகையாக இம்முறையே சூத்திரங்களுட் சிறுபொழுது வைப்பர். பின்பனியும் நண்பகலும் பிற்கூறியகாரணம் அச்சூத்திரத்துக் கூறுதும்.

முல்லைக்குக் காரும் மாலையும் உரியவாதற்குக் காரணமென்னையெனின், பிரிந்துமீளுந் தலைவன் திறமெல்லாம் பிரிந்திருந்த கிழத்தி கூறுதலே முல்லைப்பொருளாயும், பிரிந்துபோகின்றான் திறங்கூறுவனவெல்லாம் பாலையாகவும் வருதலின், அம்முல்லைப் பொருளாகிய மீட்சிக்குந் தலைவி இருத்தற்கும் உபகாரப்படுவது கார்காலமாம்; என்னை? வினைவயிற்பிரிந்து மீள்வோன் விரைபரித்தேரூர்ந்து பாசறையினின்று மாலைக்காலத்து ஊர்வயின் வருஉங் காலம் ஆவணியும் புரட்டாதியும் ஆதலின் அவை வெப்பமுந்தட்பமும் மிகாது இடைநிகர்த்தவாகி ஏவல்செய்துவரும் இளை

யோர்க்கு நீரும் நிழலும் பயத்தலானும், அராப்தம் மிக்கு நீரும் நி ழலும் பெறுதலிற் களிசிறந்து மாவும் புள்ளுந் துணையோடின் புற்று விளையாடுவன கண்டு தலைவற்குந் தலைவிக்குங் காமக்குறி ப்பு மிகுதலானுமென்பது. புல்லைமேய்ந்து கொல்லேற்றோடே புனிற்றாக் கன்றைநினைந்து மன்றிற்புகுதரவுக தீங்குழலிசைப்ப வும் பந்தர்முல்லை வந்து மணங் கஞற்றவும் வருகின்ற தலைவற் கும் இருந்த தலைவிக்குங் காமக்குறிப்புச் சிறத்தலின் அக்கால த்து மாலைப்பொழுதும் உரித்தாயிற்று.

இனிக் குறிஞ்சியாவது புணர்தற்பொருட்டு. அது இயற் கைப்புணர்ச்சி முதலியனவாம். இயற்கைப்புணர்ச்சி நிகழ்ந்தபின் களவுநீட்டிப்பக் கருதுந் தலைவற்குக் களவினைச் சிறப்பிக்குங் காற் தலைவி அரியளாகவேண்டுமாகவே அவ்வருஉமலைய ஆக்குவது ஐப்பசியுங் கார்த்திகையுமாகிய கூதிரும் அதின் இடையாமமுமெ ன்பது. என்னை? இருள் தூங்கித் துளிமிகுதலிற் சேறல் அரிதாதலா னும், பானுட் கங்குலிற் பரந்துடன்வழங்காது மாவும் புள்ளுந் துணையுடன் இன்புற்றுவதிதலிற் காமக்குறிப்புக் கழியவே பெ ருகுதலானுங், காவன்மிகுதி நோக்காது வருந் தலைவனைக் குறிக் கண்ணெதிர்ப்பட்டுப் புணருங்கால் இன்பம்பெருகுதலின், இந்நில த்திற்குக் கூதிர்க்காலஞ் சிறந்ததெனப்படும்.

உ-ம்: "விருந்தின் மன்ன ரருங்கலந் தெறுப்ப - வேந்தனும் வெம்பகை தணிந்தனன் றீம்பெயற் - காரு மார்கலி தலையின்று தேரு - மோவத் தன்ன கோபச் செந்நிலம் - வளவர் யாழி யுள் ளூறு புருளக் - கடவிக் காண்குவம் பாக மதவுநடைத் - தாம்பசி

சை குழவி வீங்குசுரை மடியக் - கனைய லங்குரல் காற்பரி பயி
ற்றிப் - படுமணி மிடற்ற பயனிரை யாயங் - கொடுமடி யுடையர்
கொற்கைக் கோவலர் - கொன்றையங் குழலர் பின்றைத் தூங்க-
மனைமனைப் படரு நனைநகு மாலைத் - தனக்கென வாழாப் பிறர்க்
குரி யாளன் - பண்ணன் சிறுகுடிப் படப்பை நுண்ணிலைப்-
புன்கா னெல்லிப் பைங்காய் தின்றவர் - நீர்குடி சுவையிற் றீவிய
மிழற்றி - முகிழ்நிலாத் திகழ்தரு மூவாத் திங்கள் - பொன்னு
டைத் தாலிநீ யென்மக னொற்றி - வருகுவை யாயிற் றருகுவென்
பாலென - விலங்கமாக் கண்ணன் விரல்விளி பயிற்றித் - திதலை
பல்குலெங் காதலி - புதல்வற் பொய்க்கும் பூங்கொடி நிலையே."
இது பாகற்குரைத்தது; இது முல்லைக்கட் காரும் மாலையும் வந்
தது. அகம்.

மன்றுபா டவிந்து மனைமடிந் தன்றே - கொன்முனை ரன்ன
கொடுமையோ டின்றே - யாமங் கொளவரிற் கனைஇக் காமங் -
கடலினு முரைஇக் கரைபொழி யும்மே - யெவன்கொல் வாழி
தோழி மயங்கி - யின்னண மாகவு நன்னர் நெஞ்ச - மென்னொடு
நின்னொடுஞ் சூழாது கைமிக் - கிறும்புபட் டிருளிய வீட்டருஞ்
சிலம்பிற் - குறுஞ்சுனைக் குவளை வண்டுபடச் சூடிக் - கான நாடன்
வரூஉம் யானைக் - கயிற்றுப் புறத்தன்ன கன்மிசைச் சிறுநெறி-
மாரி வானந் தலைஇ நீர்வார் - பீட்டருங் கண்ண படுகுழி யியவி-
னிருளிடை மிதிப்புழி நோக்கியவா - தளரடித் தாங்கிய சென்ற
தின்றே." இரவுக்குறிக்கட் சிறைப்புறமாகத் தோழிக்கு உரைப்
பாளாக உரைத்தது: இது குறிஞ்சிக்குக் கூதிரும் யாமமும் வந்
தது. அகம்.

நிலனும் பொழுதும் முதலென்றமையிற் கார் முதலாதல் வேண்டும்; வேண்டவே, அதற்கிடையின்றிக் கூறிய மாலையும் அதன் சினையாமாதலிற், கார்காலத்து மாலையென்பது பெற்றாம். இது கூதிர்யாமம் என்பதற்கும் ஒக்கும். (சு)

எ. பனியெதிர் பருவமு முரித்தென மொழிப.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி; முற்கூறிய குறிஞ் சிக்கு முன்பனியும் உரித்தென்றலின். (இ - ள்.) பனி எதிர் பருவ மும் உரித்து என மொழிப = பனி முற்பட்ட பருவமுங் குறிஞ்சி யொன்றற்கு உரித்தென்று கூறுவார் ஆசிரியர்.—எ - று. எதிர்த லென்பது முன்னுதல்; எனவே, முன்பனியாயிற்று; அது ஞாயிறு பட்ட அந்திக்கண் வருதலின்.

உரித்தென்றதனாற் கூதிர்பெற்ற யாமமும் முன்பனிபெற்று வரும் எனக்கொள்க. உம். "பனிபடு நின்ற பானாட் கங்குற் - றமியோர் மதுகை தூக்காய் தண்ணெனு - முனிய வலைத்தி முரா ணில் காலை" என முன்பனியாமங் குறிஞ்சிக்கண்வந்தது. (எ)

அ. வைகுறு விடியன் மருத மெற்பாடு
நெய்த லாதன் மெய்பெறத் தோன்றும்.

இனிச் சிறுபொழுதே பெறுவன கூறுகின்றது. (இ - ள்.) வைகுறு விடியல் மருதம் = வைகறையும் விடியற்காலமும் மருத மாதலும்; எற்பாடு நெய்தல் ஆதல் மெய்பெறத் தோன்றும் = எற்

பனிமலம் செய்தலாதலும் பொருள்பெறத் தோன்றும்.—எ-று. வைகுறுதலும் விடியலும் என்னும் உம்மை தொக்குநின்றது.

செவியறிவுறுத்தலைச் செவியறிவுறூஉ என்றாற்போல வைகுறுதலை வைகுறு என்றார். அது மாலையாமமும் இடையாமமுங் கழியுந்துணை அக்கங்குல் வைகுறுதல்; அது கங்குலுலவிய அறுதியாதனோக்கி வைகறையெனவுங் கூறுப. அதுவும் பாடம். நாள் வெயிற்காலையை விடியலென்றார். "விடியல்வெங் கதிர்காயும் வேயமலகலறை" என்ப. "விடியல் வைகறை யிடூஉ மூரன்" என்றது விடியற்கு முன்னர்த்தாகிய வைகறையென உருபுதொக்கு முன்மொழிநிலையலாயிற்று. பரத்தையிற்பிரிந்த தலைவன் ஆடலும் பாடலுங் கண்டுங் கேட்டும் பொழுது கழிப்பிப் பிறர்க்குப் புலனாகாமல் மீளுங் காலம் அதுவாதலானுந், தலைவிக்குக் கங்குல் யாமங் கழியாது நெஞ்சழிந்து ஆற்றாமை மிகுதலான் ஊடலுணர்த்தற்கெளிதாவதோர் உபகாரமுடைத்தாதலானும், வைகறைகூறினார். இனித் தலைவி விடியற்காலஞ் சிறுவனைத்தாதலின் இதனாற் பெறும்பயன் இன்றெனமுனிந்து வாயிலடைத்து ஊடனீட்டிப்பவே அவ்வைகறைவழித்தோன்றிய விடியற்கண்ணும் அவன் மெய்வேறுபாடு விளங்கக்கண்டு வாயில்புகுத்தல் பயத்தலின் விடியல் கூறினார். "வீங்குநீர்" என்னும் மருதக்கலியுள் "அணைமென்றோ ளியாம்வாட வமர்துணைப் புணர்ந்துநீ - மணமனையா

யெனவந்த மல்லலின் மாண்பன்றோ - பொதுக்கொண்ட கௌ வையிற் பூவணைப் பொலிந்தநின் - வதுவையங் கமழ்நாற்றம் வை கறைப் பெற்றனை." என மருதத்திற்கு வைகறைவந்தது. "விரிக திர்மண்டிலம்" என்னும் மருதக்கலியுள் "தணந்தனை யெனக்கே ட்டுத் தவறோரா தெமக்குநின் - குணங்களைப் பாராட்டுந் தோழன் வந் தீயான்கொல் - கணங்குழை நல்லவர் கதுப்பற லணைத்துஞ்சி யணங்குபோற் கமழுநின் னலர்மார்பு காணிய." என மருதத்துக் காலைவந்தது. "காலை யெழுந்து கடுந்தேர் பண்ணி" என்பதும் அது.

இனி வெஞ்சுடர் வெப்பந் தீரத் தண்ணுறுஞ் சோலை தாழ் ந்து நீழற் செய்யவுந், தண்பதம் பட்ட தெண்கழி மேய்ந்து பல் வேறுவகைப்பட்ட புள்ளெல்லாங் குடம்பை நோக்கி உடங்கு பெய ரவும், புன்னைமுதலிய பூவினாற்றம் முன்னின்று கஞற்றவும், செ க்கினாயழுவத்து நிலாக்கதிர்பரப்பவுங் காதல்கைமிக்குக் கடற் கானுங் கானற்கானும் நிறைகடந்து வேட்கைபுலப்பட உரைத்த லின், ஆண்டுக் காமக்குறிப்புவெளிப்பட்டு இரங்கற்பொருள் சிறத்

தலின் எற்பாடு நெய்தற்கு வந்தது. உம். "நெடுவெண் மார்பி லா ரம் போலச் - செவ்வாய் வானந் தீண்டி மீனருந்து - பைங்காற் கொக்கின் னிரைபறை யுகப்ப - வெல்லை பைப்பையக் கழிப்பிக் குட வயிற் - கல்சேர்ந் தன்றே பல்கதிர் ஞாயிறு - மதரொழின் மழைக் கண் கலுழ விவளே - பெருநா ணணிந்த சிறுமென் சாயன் - மாண லஞ் சிதைய வேங்கி யானு - தழறொடங் கினளே பெரும வதனுத்- கழிச்சுறு வெறிந்த புட்டா ளத்திரி - நெடுநீ ரிருங்கழிப் பரியலின்

தசைஇ - வல்வில் விளையரோ டெல்லி செல்லாது - சேர்ந்தனை செ லினே சிதைகுவ துண்டோ - பெண்ணை யோங்கிய வெண்மணற் படப்பை - யன்றி லகவு மாங்கட் - சிறுகுர னெய்தலெம் பெருங்கழி நாட்டே,'' பகற்குறிக்கண் இடத்துய்த்துத் தலைவனை எதிர்ப்பட்டு உரைத்தது. நெய்தற்கு எற்பாடுவந்தது. அகம். ''கானன் மாலைக் கழிப்பூக் கூம்ப'' என்பதனுன் மாலையும்வந்தது. கலியுண் மா லைக்காலம் நெய்தலின்கண் வந்தவாறுகாண்க. இது மேல் ''நில னொருங்கு மயங்குத லின்று'' என்பதனுற் பெறுதும். இவற்றிற்கு அறுவகை இருதுவும் உரியவென்பதன்றிக் காரும் இளவேனிலும் வேனிலும் பெரும்பொழுதாகக் கொள்ப என்றற்குப் பொருள்பெ றத்தோன்றும் என்றூர்.

இனி நெய்தற்கு ஒழிந்த மூன்றுகாலமும் பற்றிவரச் சான் றோர் செய்யுட்செய்திலர், அக்காலத்துத் தலைவி புறம்போந்து வி ளையாடாமையின். அங்ஙனம் வந்த செய்யுளுளவேல் அவற்றையுங் கொள்க. ''கழனி மரத்து விளைந்துகு தீம்பழம் - பழனவாளை க தூஉ மூர - னெம்மிற் பெருமொழி கூறித் தம்மிற் - கையுங் கா லுந் தூக்கத் துக்கு - மாடிப் பாவை போல - மேவன செய்யுந்தன் புதல்வன் றாய்க்கே.'' இது குறுந்தொகை. புறனுரைத்தாளெனக் கேட்ட பரத்தை தலைவனை நெருங்கித் தலைவன் பாங்காயினூர் கேட்பீ உரைத்தது. இது முதுவேனில்வந்தது. ''அரிபெய் சிலம்பி னும்பலந் தொடலை - யம்போ ழவ்வளைப் பொலிந்த முன்கை - யி ழையணி பணைத்தோ ளையை தந்தை - மழைவளந் தரூஉ மாவண் டீத்தன் - பிண்ட நெல்லி னுறந்தை யாங்கட் - கழைநிலை பெறா அ

காவிரி நீத்தங் - குழைமா ணொள்ளிழை நீவெய் யோளொடு - வேழ
வெண் புணைதழீஇப் பூழி யாகவ - நாடி யானையின் முகனமர்ந்
தாஅங் - கேந்தெழி லாகத்துப் பூந்தார் குழைய - நெருந லா
டினை புனலே யின்றவன் - தாக வனமுலை யரும்பிய சுணங்கின்-
மாநில் கற்பின் புதல்வன் றாயென - மாயப் பொய்ம்மொழி சாயினை

பயிற்றியெம் - முதுமை யெள்ளலஃ தமையுந் தில்ல - சுடர்ப்பூந்
தாமரை நீர்முதிர் பழனத் - தந்தூம்பு வள்ளை யாய்கொடி மய
க்கி - வாளை மேய்ந்த வள்ளெயிற்று நீர்நாய் - முள்ளரைப் பிரம்
பின் மூதரிற் செறியும் - பல்வேள் மத்தி கழாஅ ரன்னவெம்-
மிளமை சென்று தவத்தொல் லஃதே - யினியவன் செய்வது
பொய்ம்மொழி யெமக்கே." இளவேனில் வந்தது. அகம். பரத்தையொடு புனலாடிவந்தமைகேட்டுத் தலைவிபுலந்தது. ஏனைய வந்தவழிக் காண்க. நாடகவழக்கானன்றி உலகியல்வழக்கானும் அச்சிறுபொழுதும் பெரும்பொழுதிற்குப் பொருந்துமென்றற்குத் தோன்றுமென்றான். இதன்பயன் இவ்விரண்டுநிலத்துக்கு மற்றைமூன்றுகாலமும் பெரும்பான்மை வாராதென்றலாம். (அ)

௯. நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு
முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே.

இது நிலனுடைய நான்கற்கும் காலங்கூறி அந்நான்கற்கும் பொதுவாகிய பாலைக்குக் காலங்கூறுகின்றது. (இ - ள்.) நடுவுநிலைத்திணையே = பாலைத்திணை: நண்பகல் வேனிலொடு = எற்பாடுங்

காலேயும் என்னும் இருகூற்றிற்கு நடுவணதாகிய ஒருகூறு தான் கொண்டு வெம்மைசெய்து பெருகிய பெரும்பகலோடும் இளவேனிலும் வேனிலும் என்னும் இரண்டிறேடும் : முடிவு நிலே மருங்கின் = பிரிவெனப்படுதற்கு முடிவுடைத்தாகிய குறிஞ்சியும் முல்லேயுமாகிய ஒருமருங்கின்கண்ணே; முன்னிய நெறித்து = ஆசிரியன் மனங்கொள்ளப்படும் நெறிமைத்து.—எ - று. நிலேயென்றது நிலத்தினே. முடிவுநிலேப்பகுதிக்கண் முன்னப்படுமெனவே அத்துணேயாக்கமின்றி ஒழிந்த மருதமும் நெய்தலும் முடியா நிலமாய் அத்துணே முன்னப்படாதாயிற்று. இது பாலேக்கென்பதாம். பிரிவின்கண் முடிய வருவனவெல்லாம் இவ்விரண்டற்கும் முடியவருதலும் ஒழிந்த இரண்டற்கும் அவை குறுகிவருதலும் முறையாற்கொள்க. என்னே? சுரத்தருமை அறியின் இவள் ஆற்றுளாமெனத் தலேவன் செலவழுங்குதலுத் துணிந்துபோதலும் உடன்போவலெனத் தலேவிகூறுதலும் அதனே அவன் விலக்கலும் இருந்திரங்கலும் போல்வன பலவும் முடியவரும் நிலங் குறிஞ்சியும் முல்லேயுமாகலின். சுரத்தருமைமுதலியன நிகழாமையின் மருதமும் நெய்தலும் அப்பொருண்முடிய வாராவாயின.

"நின்றே காதலர் சென்ற வாறே - மணிநிற விரும்புற மீமிசை - மணிநிற வுருவின தோகையு முடைத்தே." இது சுரத்தரு

மைநினேந்து வருந்தினேனென்ற தலேவிக்கு அவ்வருமைநீங்கிக் கார்காலமாயிற்றென்று ஆற்றுவித்தது. இப்பாட்டு முதலிய பத்தும் முல்லேயுட்பாலே.

"கார்செய் காலையொடு கையறப் பிரிந்தோர் - தேர்தரு விருந்திற் றகுதல் யாவது - மாற்றருந் தானை நோக்கி - யாற்றவு மிருத்தல் வேந்தனது தொழிலே." இது பருவங்கண்டு ஆற்றாளாகிய தலைவி பாசறைச்செய்தி கேட்டு வருந்தியது. இப்பத்தும் முல்லையுட்பாலை.

"கருங்கால் வேங்கை மரத்தகட் டொள்வீ - யிருங்கல் வியலறை வரிப்பத் தாஅய - நன்மலை நாடன் பிரிந்தென - வொண்ணுதல் பசப்ப தெவன்கொ லன்னாய்." இவ் ஐங்குறுநூறு குறிஞ்சியுட்பாலை. இது வரைவிடைவைத்துப்பிரிந்துழித் தலைவியாற்றாமை கண்டு தோழிகூறியது.

"எக்கர் ஞாழல் செருந்தியொடு கமழத் - துவலைத் தண்டுளி வீசிப் - பசலை செய்தன பனிபடு துறையே." இவ் ஐங்குறுநூறு வரைவிடைவைத்துப்பிரிந்துழி ஆற்றுவிக்குந் தோழிக்குத் துறையின்பமுடைத்தாகலான் வருத்திற்றெனத் தலைவி கூறியது. இது சுரத்தருமை முதலியனவன்றி நெய்தற்குட்பாலைவந்தது. ஏனைய வந்துழிக்காண்க.

முந்நீர்வழக்கஞ் சிறுபான்மையாகலின் நெய்தற்கு முடியவாராதாயிற்று. இக்கருத்தானே பிரிவொழுக்கம் மருதத்திற்கும் நெய்தற்குஞ் சிறுபான்மையாகப் புலனெறிவழக்கஞ்செய்யப்படும்.

எற்பாட்டுக்கு முன்னர்த்தாகிய நண்பகலைப் பாலைக்குக்கூற வேண்டிப் பின்வைத்தானேனும் பெரும்பொழுதிற்கு முற்கூறுதலின் ஒருவாற்றாற் சிறுபொழுதாறும் முறையேவைத்தானாயிற்று.

காலேயும் மாலேயும் நண்பகலன்ன கடுமைகூரச் சோலேதேம்பிக் கூவன் மாறி நீரும் நிழலுமின்றி நிலம்பயந்துறந்து புள்ளும் மாவும் புலம்புற்று இன்பமின்றித் துன்பம்பெறுவதொரு காலமாதலின், இன்பத்திற்கு இடையூறாகிய பிரிவிற்கு நண்பகலும் வேனிலுஞ் சிறப்புடைத்தாயிற்று.

"தெள்ளறல் யாற்றுத் திரைமணலடைகரை - வண்டு வரிபாடத் தண்போதலர்ந்து - தாதுந் தளிரு மேதகத் துவன்றிப் - பல்பூஞ்சோலைப் பன்மலர் நாற்றமொடு - செவ்விதிற் றென்றறெவ்விதிற் றூகிக் - குயில்கூஉக் குரலும் பயில, அதன்மேலும், நிலவுஞ்

சாந்தும் பயில்வுறு மூத்து - மின்பம் விளைக்கு நன்பொருள் பிறவும் பண்டைய போலாது, இன்பம் மிகத்தரும் இளவேனிற்காலத்துப், பொழில்விளையாடியும் புதுப்பூக்கொய்தும் அருவியாடியும் முன்னர் விளையாட்டு நிகழ்ந்தமைபற்றிப் பிரிந்த கிழத்தி மெலிந்துரைக்கும் கிளவி பயின்றுவருதலானும், உடன்போக்கின்கண் அக்காலம் இன்பம் பயக்குமாதலானும், இளவேனிலோடு நண்பகல் சிறந்ததெனப்பட்டது. பிரிந்த கிழத்தி இருந்துகூறுவன கார்காலமன்மையின் முல்லையாகா. உம். "கள்ளியங் காட்ட புள்ளியம் பொறிக்கலே - வற்றலங் கோடுநீ ரவலங் கடந்து - புலவுப்புலி துறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை - யிரவுக்குறும் பலற நூறி நிரைவகுத்திருங்கன் முடிக்கர்த் திற்றி கெண்டுங் - கொலைவி லாடவர் போலப் பலவுடன் - பெருந்தலை யெருவையொடு பருந்துவந் திருக்கு - மருஞ்சுர மிறந்த கொடியோர்க் கல்கலு - மிருங்கழை யிறும்பி

ஞய்த்துகொண் டறுத்த - நுணங்குகட் சிறுகோல் வணங்கிறை மகளிரோ - டகவுநர்ப் புணர்ந்த வள்பிற் கழற்குடி - நவமணி ழிருக் கை நன்னன் வெண்மரன் - வயலை வேலி வியலூ ரன்னநி - னலர் முலை யாகம் புலம்பப் பலநினைந் - தழேஎ லென்றி தோழி யாழ வென் - கண்பனி நிறுத்த லெளிதோ குரவுமலர்ந் - தறல்சிர் கீங் கிய வரும்பவிழ் வேனி - லறலவிர் வார்மண லகல்யாற் றடை கரைத் - துறையணி மருதோ டிகல்கொள வோங்கிக் - கலுழ்தளி ரணிந்த விருஞ்சினை மரா'அத் - திணர்ததை புதுப்பூ நிரைத்த பொங்கர்ப் - புகைபுரை யம்மஞ் சூர - நுகர்குயி லகவுங் குரல் கேட் போர்க்கே." இது மற்புறத்துத் தோழிக்குத் தலைவிகூறி யது. இக்களிற்றியானைநிரையுள் இருவகை வேனிலும் பாலைக் கண் வந்தன. நண்பகலோடுவருவன வந்துழிக்காண்க. (கூ)

கO. பின்பனி தானு முரித்தென மொழிப.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (இ - ள்.) நடுவுநிலைத்தி ணைக்கு முற்கூறிய வேனிலன்றிப் பின்பனிக்காலமும் உரித்து.— எ - று. இது கூதிரை முன்பனியாகிய மார்கழியுந் தையுந் தொடர்ந்தாற்போல வேனிலாகிய சித்திரைமுதலிய நான்கற்கு முன் பின்பனியாகிய மாசியும் பங்குனியுந் தொடர்ந்ததென்று கூறினர். உம். "பகைவென்று திறைகொண்ட பரித்திண்டேர் மிசையவா - வகைகொண்ட செம்மலும் வனப்பார விடுவதோ - புகையெனப் புதல்சூழ்ந்து பூவங்கட் பொதிசெய்யா - முகைவெ ண்ப ஞூதிபோரா முற்றிய கடும்பனி." இது தனித்தோர்க்குப்

பின்பனி ஆற்றற்கு அரிது, இஃதெவர்க்கும் ஏதமாம், எனவும் இத னான் இறந்துபடுவேனெனவுங் கூறிற்று. "அம்ம வாழி தோழி காத லர் - நூலறு முத்திற் றண்சித ருறைப்பத் - தாளித் தண்பவர் நாளா மேயும் - பனிபடு நாளே பிரிந்தனர் - பிரியு நாளும் பலவா கவ்வே." தலைவி தோழிக்கு உரைத்தது. இக்குறுந்தொகையும் அது. பின்பனிக்கு நண்பகல் துன்பஞ்செய்யாதென்பதூஉம் அதற்குச் சிறுபொழுது வரைவிலவென்பதூஉங் கூறிற்று. என்னை? சூத் திரத்துத் தானெனத் தனித்து வாங்கிக் கூறினமையின். (கo)

கக. இருவகைப் பிரிவு நிலைபெறத் தோன்றினு முரிய தாகு மென்மனார் புலவர்.

இது பாலைப் பகுதி இரண்டெனவும் அவ்விரண்டற்கும் பின்பனி உரித்தெனவுங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) இருவகைப் பிரிவும் நிலைபெறத் தோன்றினும் = நான்கு வருணத்தார்க்குங் காலிற் பிரிவும் வேளாளர்க்குக் கலத்திற் பிரிவுந் தத்தம் நிலை மைக்கேற்பத் தோன்றினும்; உரியது ஆகும் என்மனார் புலவர் = பின்பனிக்காலம் அவ்விரண்டற்கும் உரிமைபூண்டு நிற்குமென்று கூறுவர் புலவர்.—எ - று. கடலினை நிலமென்றமையிற் கலத் திற் பிரிவு முன்பகுத்த நிலத்துள் அடங்காதென்று, அதுவும் அடங்குதற்கு, இருவகைப்பிரிவும் என்னும் முற்றும்மைகொடுத் துக், காலிற் பிரிவோடு கூட்டிக் கூறினர். கலத்திற் பிரிவு அந்த

ணர்முதலிய செந்திவாழ்நர்க்கு ஆகாமையின் வேளாளர்க்கே உரித்தென்றூர். வேதவணிகரல்லாதார் கலத்திற் பிரிவு வேதநெறியன்மையின் ஆராய்ச்சியின்று. இக்கருத்தானே இருவகை வேனிலும் கண்பகலும் இருவகைப்பிரிவிற்கும் ஒப்ப உரியவன்றிக், காலிற்பிரிவுக்குச் சிறத்தலுங், கலத்திற்பிரிவிற்கு இளவேனிலொன்றுங் காற்றுமிகாத முற்பக்கத்துச் சிறுவரவிற்றாய் வருதலுங் கொள்க. ஒழிந்த உரிப்பொருள்களிலும் பாலை இடைநிகழுமென்றலிற் பிரியவேண்டியவழி அவற்றிற்கு ஓதிய காலங்கள் கலத்திற்பிரிவிற்கும் வந்தால் இழுக்கின்று. என்னே? கார்காலத்துக் கலத்திற்பிரிவும் உலகியலாய்ப் பாடலுட் பயின்றுவருமாயினென்க. தோன்றினுமென்ற உம்மை சிறப்பும்மை; இரண்டு பிரிவிற்கும் பின்பனி உரித்தென்றலின்.

இனிக் கலத்திற்பிரிவிற்கு உதாரணம்: "உலகு கிளர்ந்தன்ன வுருகெழு வங்கம் - புலவுத்திரைப் பெருங்கட லிரிடை போழ

விரவு மெல்லியு மசைவின் றூகி - விரைசெல் லியற்கை வங்கூழாட்டக் - கோயெர் திணிமண லகன்றுறை நீங்கான் - மாட வொள்ளெரி மருங்கறிந் தொய்ய - வாள்வினை புரிந்த காதலர் நாள்பல - கழியா மையி னழிபட ரகல - வருவர் மன்றற் றோழி தண்பணைப் - பொருபுனல் வைப்பி னம்மூ ராங்கட் - கருவிளை முரணிய தண்புதற் பகன்றைப் - பெருவள மலர வல்லி தீண்டிப் - பலவுக்காய்ப் புற

த்த பசும்பழப் பாகல் - கூதளை முதிலைக் கொடிநிறை தூங்க-
வறனின் றலைக்கு மாறு வாடைக் - கடிமனை மாடத்துக் கங்குல்
வீசத் - திருந்திழை நெகிழ்ந்த பெருங்கவின் சாஅய - நிறைவளை
யூருந் தோளெண - வுறையொடு செல்லு மன்பினர்ப் பெறினே.''
தோழி தூதுவிடுவது காரணமாக உரைத்தது. இம் மணிமிடை
பவளத்துப் பின்பனிவந்தவாறும், நண்பகல்கூறுமையும், அவர்
குறித்தகாலம் இதுவென்பது தோன்றியவாறுங் காண்க.

"குன்ற வெண்மணை லேறி நின்றுநின் - றின்னுங் காண்கம்
வம்மோ தோழி - களிறுங் கந்தும் போலு நளிகடற் - கூம்புங்
கலனுந் தோன்றுந் - தோன்றன் மறந்தோர் துறைகெழு நாட்
டே.'' வருகின்றானெனக் கேட்ட தலைவி தோழிக்கு உரைத்தது.
இது பின்பனிநின்றகாலம் வரைவின்றி வந்தது. கடலிடைக் கல
த்தைச் செலுத்துதற்கு உரிய காற்றுபெட்ட காலம் யாதானுங்
கொள்க. ஆகுமென்றதனால் வேதவணிகரும் பொருளின்றி இல்
லறம் நிகழாத காலத்தாயிற் செந்திவழிபடுதற்கு உரியோரை
காட்டிக் கலத்திற்பிரிதற்கு உரியரென்றுகொள்க. (கக)

கஉ. திணைமயக் குறுதலுங் கடிநிலை யிலவே
நிலனொருங்கு மயங்குத லின்றென மொழிப
புலனன் குணர்ந்த புலமை யோரே.

இது உரிப்பொருள் மயங்குமென்றலின் மேலனவற்றிற்குப்
புறனடை. (இ - ள்.) திணை மயக்குறுதலும் கடிநிலை இலவே=''மா

யோன்மேய'' என்பதனுள் ஒருநிலத்து ஓரொழுக்கம் நிகழுமென நிரனிறுத்துக் கூறிய ஒழுக்கம் அவ்வவநிலத்திற்கே உரித்தாயொழுகாது தம்முண் மயங்கிவருதலும் நீக்கப்படா; நிலன் ஒருங்கு மயங்குதல் இன்று என மொழிப = அங்ஙனம் ஒருநிலத்து இரண்டொழுக்கந் தம்முண் மயங்குதலன்றி இரண்டுநிலம் ஓரோவொழுக்கத்தின்கண் மயங்குதலில்லையென்று கூறுவர்; புலன் நன்கு உணர்ந்த புலமையோர் = அங்ஙனம் நிலனும் ஒழுக்கமும் இயைபு

படுத்துச்செய்யும் புலனெறிவழக்கத்தினை மெய்பெற உணர்ந்த அறிவினையுடையோர்.—எ - று. என்றது ஒருநிலத்தின்கண் இரண்டு உரிப்பொருண் மயங்கிவருமென்பதூஉம் நிலன் இரண்டு மயங்காதெனவே காலம் இரண்டுந் தம்முண்மயங்குமென்பதூஉங் கூறினாராயிற்று. எனவே, ஒருநிலமே மயங்குமாறாயிற்று. உரிப்பொருண்மயக்குறுதல் என்னாது திணைமயக்குறுதலும் என்றான், ஓர் உரிப்பொருளோடு ஓர் உரிப்பொருண் மயங்குதலும், ஓர் உரிப்பொருள் நிற்றற்கு உரிய இடத்து ஓர் உரிப்பொருள் வந்துமயங்குதலும், இவ்வாறே காலம் மயங்குதலுங், கருப்பொருண் மயங்குதலும் பெறுமென்றற்கு; திணையென்றது அம்மூன்றனையுங் கொண்டேநிற்றலின். உ-ம். "அறிவே மல்லே மறிந்தன மாதோ-பொறிவரிச் சிறைய வண்டின மொய்ப்பச் - சாந்த நாறு நறியோள்-கூந்த னறுங்கின் மார்பேஎ தெய்யோ." இது புறத்தொழுக்கமின்றென்றூர்க்குத் தோழிகூறியது. "புலிகொல் பெண்பாற் பூவரிக் குருளை - வளைவெண் மருப்பிற் கேழல் புரக்கும் - குன்றுகெழு நாடன் மறந்தன் - பொன்போல் புதல்வனோ டென்னீத் தோ

னே." இது வாயில்களுக்குத் தலைவி கூறியது. "வன்கட் கான வன் மென்சொன் மடமகள் - புன்புல மயக்கத் தழுத வேனற்- பைம்புறச் சிறுகிளி கடியு நாட - பெரிய கூறி நீப்பினும் - பொய் வலைப் படூஉம் பெண்டு தவப்பலவே." இது தலைவன் ஆற்றாமை வாயிலாகப் புணர்ந்துழிப் பள்ளியிடத்துச் சென்ற தோழி கூறியது. இவை குறிஞ்சிக்கண் மருதம் நிகழ்ந்தன, இவை ஓரொழுக்கம் நிகழ்தற்கு உரியவிடத்தே ஓரொழுக்கம் நிகழ்ந்தன.

"அன்னாய் வாழிவெண் டன்னையென் றோழி - பசந்தனள் பெரிதெனச் சிவந்த கண்ணைக் - கொன்னே கடவுதி யாயி னென்னதூஉ - மறிய வாகுமோ மற்றே - முறியிணர்க் கோங்கம் பயந்த மார்பே." இது இவ்வேறுபாடென்னென்ற செவிலிக்குத் தோழி பூத்தருபுணர்ச்சியால் அறத்தொடுநிற்றல். இது பாலையிற் குறிஞ்சி. இஃது உரிப்பொருளோடு உரிப்பொருள் மயங்கிற்று. மேல் வருவனவற்றிற்கும் இவ்வாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

"வளமலர் ததைந்த வண்டுபடு நறும்பொழின் - முளைநிரை முறுவ லொருத்தியொடு நெருந - லற்குறி செய்தனை யென்ப வலரே - குரவ நீள்சினை யுறையும் - பருவ மாக்குயிற் கௌவையிற் பெரிதே." இது பொழிலிடத்து ஒருத்தியொடு தங்கினர்ஆம் யான் பரத்தையை அறியேனென்றாற்குத் தோழி கூறியது.

"வண்சினைக் கோங்கின் றண்கமழ் படலை - யிருஞ்சிறை வண்டின் பெருங்கிளை மொய்ப்ப - நீயயந் துறைப் பட்டோள் - யாவளோ வெம் மறையா தீமே." இதுபரத்தையர்க்குப் பூவணிந்தமை கேட்ட தலைவி அஃதின்றென்றாற்குக் கூறியது. இவை பாலைக்கண் மருதம் நிகழ்ந்தன. "அருந்தவ மாற்றியார்" என்னும் பாலைக்கலியும் அது.

"அன்னை வாழிவெண் டன்னை யுவக்காணோர் - கொடிப்பாசடும்பு பரியவூர் பிழியூஉ - நெய்தன் மயக்கிவந் தன்று நின்மகள் - பூப்போ லுண்கண் மரீஇய - நோய்க்கு மருந்தாகிய கொண்கன் றேரே." இஃது அறத்தொடுநின்றபின் வரைதற்குப்பிரிந்தான் வரைவொடுவந்தமை தோழி செவிலிக்குக் காட்டியது. இது நெய்தலிற் குறிஞ்சி.

"நன்றிகு மல்லமோ கொண்கனின் கேளே - யொள்ளிழை யுயர்மணல் வீழ்ந்தென - வெள்ளாங் குருகை வினவு வோளே" "கண்டிகு மல்லமோ கொண்கனின் கேளே - உறாஅ வறுமுலை மடாஅ - வுண்ணாப் பாவை யூட்டு வோளே." இவை பெதும்பைப் பருவத்தாள் ஓர் தலைவியொடு வேட்கைநிகழ்ந்தமையைத் தலைவி கூறித் தலைவன்குறிப்புணர்ந்தது. "யானெவன் செய்கோ பாண வானுது - மெல்லம் புலம்பன் பிரிந்தெனப் - புல்லென் றனவென் புரிவளைத் தோளே." இது தலைவன் புறத்துப்போன அத்துணைக்கு ஆற்றாயாகுதல் தகாதென்ற பாணற்குத் தலைவிகூறியது. இப்பத்தும் நெய்தற்கண் மருதம். "வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை சேத்தெனக் - காணிய சென்ற மடநடை நாரை - மிதிப்ப நெக்க கண்போ னெய்தல் - சட்கமழ்ந் தானுத் துறைவற்கு - நெக்க நெஞ்ச நேர்கல் லேனே." இது வாயில்வேண்டிய தோழிக்குத் தலைவி வாயின்

மறுத்தது. இப்பத்தும் நெய்தற்கண் மருதம்.

“இலங்குவளை தெளிர்ப்ப வலவ னூட்டி - முகம்புதைத் துப் பின் னிறைஞ்சினின் றோளே - புலம்புகொண் மாலை மறைய- கலங்கே ழாக நல்குவ ளெனக்கே.” இடந்தலைப்பாட்டிற் றலைவி நிலைகண்டு கூறியது. இது நெய்தலிற் புணர்தனிமித்தம்.

“வேப்புநனை யன்ன நெடுங்கட் களவன் - றன்னக மண்ணளை நிறைய நெல்லி - னிரும்பூ வுறைக்கு மூரற்கிவள் - பெருங்கவி னிழப்ப தெவன்கொ லன்னாய்.” இது தோழி அறத்தொடு நின் றது. “பழனக் கம்புள் பயிர்ப்பெடை யகவுங் - கழனி யூரநின்

மொழிவ லென்றுந் - தஞ்சமனை நெடுநகர் வருதி - யஞ்சா யோவிவ டந்தைகை வேலே.” இது தோழி இரவுக்குறி மறுத்தது. “நெறி மருப் பெருமை நீலவிரும் போத்து - வெறிமலர்ப் பொய்கை யாம் பன் மயக்குங் - கழனி யூரன் மகளிவள் - பழன வெதிரின் கொடிப் பிணை யலளே.” இஃது இளையள்விளைவிலளென்றது. “கருங் கோட் டெருமைச் செங்கட் புனிற்றாக் - காதற் குழவிக் கூறுமுலை மடுக்கு - நுந்தை நும்மூர் வருது - மொண்டொடி மடந்தை நின் னையாம் பெறினே.” இது நின் தமர் வாராமையின் எமர் வரைவு நேர்ந்திலரென்று தோழிகூறக் கேட்ட தலைவன் தலைவிக்குக் கூறி யது. இவை மருதத்துக் குறிஞ்சி நிகழ்ந்தன. இக்காட்டியவெல் லாம் ஐங்குறுநூறு. “புனைவிழை நோக்கியும்” என்னும் மருதக் கலியும் அது.

"முரசுடைச் செல்வர் புரவிச் சூட்டு - மூட்டுறு கவரி தூக்கி யன்ன - செழுஞ்செய் நெல்லின் சேயரிப் புனிற்றுக் - கதிர்மூதா தின்ற லஞ்சிக் காவலர் - பாக லாய்கொடிப் பகன்றையொடு பரீஇக் - காஞ்சியி னகத்துக் கரும்பருகி யார்க்குந் - தீம்புன லூர திறவ தாகக் - குவளை யுண்க ணிவளும் யானுங் - கழனி யாம்பன் முழுநெறிப் பகைத்தழை - காமர் ஞாயிற் றுகத் தலைப்பப் - பொய்தல் பாடிப் பொலிகென வந்து - நின்னகா விழைந்த தவறோ பெரிதே - கன்றுங் கண்ணியுங் கையுறை யாக - நிலைக்கோட்டு வெள்ளை நால்செவிக் கடாஅ - புலந்துறை கடவுட் குளப்படப் போச்சித் - தணிமருங் கறியா ளாயழ - மணமருண் மேனி பொன்னிறங் கொளலே." இது தலைவியைத் தோழியிடத்துய்த்துத் தலைவனை வரைவுகடாயது. இவ் அகப்பாட்டும் அது.

இன்னும், மயக்குறுதலும் என்றதனான் அவ்வவ நிலங்கட்கு உரிய முதலுங் கருவும் வந்து உரிப்பொருள் வேறுதலன்றி அவ்வந் நிலங்கட்கு உரித்தல்லாத முதலுங் கருவும் வந்து உரிப்பொருள் மயங்குவனவுங் கொள்க. அது "அயந்திகழ் நறுங் கொன்றை" என்னும் நெய்தற் கலியுட் காண்க. இக்கருத்தானே நக்கீரரும் ஐந்திணையுள்ளுங் களவு நிகழுமென்று கொண்டவாறுணர்க.

இனிக் காலம் ஒருங்கு மயங்குங்காற் பெரும்பொழுது இரண்டும் பெரும்பான்மையுஞ் சிறுபொழுதும் மயங்குதலுங் கொள்க. "மழையில் வான மீனணிந் தன்ன - குழைமண் முகண்டை வாலிய மலர - வரிவெண் கோடல் வாங்குகுலை வான்பூப் - பெரிய

கூடிய கவர்தார்க் கோவல - ரெல்லுப்பெய லுழந்த பல்லா நிரை யொடு - நீர்திகழ் கண்ணிய ரூர்வயிற் பெயர்தர - நனிசேட் பட்ட மாரி தளிசிறந் - தோதரு கடுநீர் தெருவுதொ றொழுகப் - பேரிசை முழக்கமொடு சிறந்துநனி மயங்கிக் - கூதிர்நின் றன்றாற் பொழு தே காதலர் - நந்நிலை யறியா ராயினுந் தந்நிலை - யறிந்தனர் கொல் லோ தாமே யோங்குநடைக் - காய்சின யானை கங்குற் சூழ்வர - வஞ்சுவர விறுத்த தானை - வெஞ்சின வேந்தன் பாசறை யோ ரே." இது தோழிக்குத் தலைவி கூறியது. இம் மணிமிடைபவ ளத்துண் முல்லையுட் கூதிர் வந்தது.

"மங்குன் மாமழை விண்ணதிர்பு முழங்கித் - துள்ளுப்பெ யல் கழிந்த பின்றைப் புகைப்புறப் - புள்ளிதழ் வெலை பூவக நிறையக் - காதலர்ப் பிரிந்த கையறு மகளிர் - நீர்வார் கண்ணிற் கருவிளை மலரத் - துய்த்தலைப் பூவின் புதலிவ ரீங்கை - நெய்த் தோய்த் தன்ன நீர்நனை யந்தளி - ரிருவகிரிருளி னீரிய துயல்வர - வவரைப் பைம்பூப் பயில வகல்வயற் - கதிர்வார் காய்நெற் கட் கினி திறைஞ்சச் - சிதர்சினைத் தூங்குமற் சிர்வளை நாடர் - காய் சின வேந்தன் பாசறை நீடி - நந்நோ யறியா வறனி லாள - ரிந் நிலை களைய வருகுவர் சொல்லென - வாஅ தெறிதரும் வாடை யொடு - நோனேன் றோழியென் றனிமை யானே." பருவ வர வின்கண் வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைவிகூறியது. இம் மணி மிடைபவளத்து முல்லையுண் முன்பனி வந்தது. நிலமுங் கருவும் மயங்கிற்று.

"கருங்கால் வேங்கை வீயுகு துறுகல் - இரும்புலிக் குருளை யிற் றோன்றுங் காட்டிடை - யெல்லி வருநர் களவிற்கு - நல்லை யல்லை நெடுவெண் ணிலவே." இரா வந்து ஒழுகுங் காலை முன்னிலைப்புற மொழியாக நிலாவிற்கு உரைப்பாளாய் உரைத்தது. இக் குறுந்தொகையுட் குறிஞ்சியுள் வேனில் வந்தது.

௪-௫௪. "விருந்தின் மன்னர்" என்பது முல்லைக்கண் வேனில் வந்தது. இது கார்காலத்து மீள்கின்றான் முகிழ்நிலாத் திகழ்தற்குச் சிறந்த வேனிலிறுதிக்கட் தலைவிமாட்டு நிகழ்வன கூறி அவை காண்டற்குக் கடிது தேரைச் செலுத்தென்றது.

"துஞ்சுவது போல விருளி விண்பக - விமைப்பது போல மின்னி யுறைக்கொண் - டேறுவது போலப் பாடு சிறந்துரைஇ - நிலநெஞ் சுட்க வோவாது சிலைத்தாங் - கார்தளி பொழிந்த வார்

பெயற் கடைநா - ளின்றுநா ளுலந்த வாலா வெண்மழை - வான்றோ யுயர்வரை யாடும் வைகறைப் - புதலே ரணிந்த காண்பின் காலைத் - தண்ணறும் படுநீர் மாந்திப் பதவருந்து - வெண்புறக் குடைய திரிமருப் பிரலை - வார்மண லொருசிறைப் பிடவவிழ் கொழுநிழற் - காமர் துணையோ டமர்துயில் வதிய - வரக்குநிற வுருவி னீயன் மூதாய் - பரப்பி யவைபோற் பாஅய்ப் பலவுட - னீர்வார் மருங்கி னீரணி திகழ - வின்னும் வாரா ராயி னன்னுதல் - யாதுகொன் மற்றவர் நிலையே காதலர் - கருவிக் கார்பிடி யிரீஇய - பருவ மன்றவர் வருதுமென் றதுவே." பிரிவிடையாற்றாது தோழிக்கு உரைத்தது. இம் மணிமிடைபவளத்து முல்லைக்கண் முன்பனியும் வைகறையும் ஒருங்கு வந்தன.

“ தொல்லெழில் வரைத்தன்றி வயவுநோய் நலிதலி - னல்
லாந்தா ரலவுற வீன்றவள் • கிடக்கைபோற் - பல்பய முதவிய
பசுமைதீ ரகன்ஞாலம் - புல்லிய புனிறுநீஇப் புதுநல மேர்
தர - வளையவர் வண்டல்போல் வார்மணல் வடுக்கொள - விளையவ
ராம்பால்போ லெக்கர்போழ்ந் தறல்வார - மாவீன்ற தளிர்மிசை
மாயவ டிதலைபோ - லாயிதழ்ப் பன்மல ரையகொங் குறைத்தர-
மேதக விளவேனி லிறுத்தந்த பொழுதினுற்; சேயார்கட் சென்
றவென் னெஞ்சினைச் சின்மொழி - நீகூறும் வரைத்தன்றி நிறு
ப்பென்மன் னிறைநீவி - வாய்விரிபு பனியேற்ற விரவுப்பன் மலர்
தீண்டி - நோய்சேர்ந்த வைகலான் வாடைவந் தலைத்தரூஉம்; போ
ழ்துள்ளார் துறந்தார்கட் புரிவாடுங் கொள்கையைச் - சூழ்பாங்கே
சுடரிழாய் கரப்பென்மற் கைநீவி - வீழ்கதிர் விடுத்தபூ விருந்து
ண்ணு மிருந்தும்பி - யாழ்கொண்ட விமிழிசை யியன்மாலை யலை
த்தரூஉம்; தொடிநிலை நெகிழ்த்தார்கட் டோயுமென் னாருயிர் -
வடுநீங்கு கிளவியாய் வலிப்பென்மன் வலிப்பவு - நெடுநிலாத் தி
றந்துண்ண நிரையிதழ் வாய்விட்ட - கடிமலர் கமழ் நாற்றங் கங்
குல்வந் தலைத்தரூஉம்; எனவாங்கு, வருந்தினை வதிந்தநின் வளை
நீங்கச் சேய்நாட்டுப் - பிரிந்துசெய் பொருட்பிணி பின்னோக்கா
தெய்தினம் - மருந்துயர் களைஞர் வந்தனர் - திருந்தெயி றிலங்கு
நின் றேமொழி படர்ந்தே.” இதில் வேனிலும் வாடையுங் கங்கு
லும் மாலையும் வந்தன. வந்தாரென ஆற்றுவித்தது.

“ அம்ம வாழி தோழி சிறியிலைக் - குறுஞ்சினை வேம்பி னறும்

பழ முணிஇய - வாவ லுவக்கு மாலையு - மின்றுகொல் காதலர் சென்ற நாட்டே." இவ் ஐங்குறுநூறு பாலைக்கண் மாலைவந்தது.

"தண்கடற் சேர்ப்பன் பிரிந்தெனப் பண்டையிற் - கடும்ப கல் வருந்திக் கையறு மாறு - மாலை நெய்தலுங் கூம்பக் - காலை வரினுங் களைஞரோ விலரே." இவ் ஐங்குறுநூறு நெய்தற்கண் மாலை வந்தது. பருவ வரவின்கண் மாலைப்பொழுது கண்டு ஆற்று ளாய தலைவி தோழிக்குக் கூறியது.

"தொல்லூழி தடுமாறித் தொகல்வேண்டும் பருவத்தாற் பல்வயி னுயிரெல்லாம் படைத்தான்கட் பெயர்ப்பான்போ - லெல் லுறு தெறுகதிர் மடங்கித்தன் கதிர்மாய - நல்லாற்றி னொழிநிறீஇ யுலகாண்ட வரசன்பி - னல்லது மலைத்திருந் தறநெறி நிறுக்கல் லா - மெல்லியான் பருவம்போன் மயங்கிரு டலைவர - வெல்லைக்கு வரம்பாய விடும்பைகூர் மருண்மாலை * * * பனியிருள் சூழ்த ரப் பைதலஞ் சிறுகுழ - லினிவரி னுயருமற் பழியெனக் கலங் கிய - தனியவ ரிடும்பைகண் டினைதியோ வெம்போல - வினிய செய் தகன்றானை யுடையையோ நீ" என நெய்தற்கலியுட் கங்கு லும் மாலையும் முன்பனியும் வந்தன. ஒழிந்தனவும் மயங்குமாறு வந்துழிக்காண்க.

கங. உரிப்பொரு ளல்லன மயங்கவும் பெறுமே.

இஃது எய்தாததெய்துவித்தது. (இ - ள்.) உரிப்பொருள்

அல்லன = உரிப்பொருளென்று ஓதப்படும் ஐந்திணையும் அல்லாத கைக்கிளையும் பெருந்திணையும்: மயங்கவும் பெறும் = நால்வகை நிலத்தும் மயங்கவும் பெறும்.—எ - று. உம்மை எச்சவும்மை யாதலின் உரிப்பொருளாக எடுத்த பாலையும் நால்வகை நிலத்தும் மயங்கவும் பெறும் என்றவாறும். பாலையென்பது ஒன்று பிரிந்து பலவாகிய கூற்றின்மேற்றாதலின் ஒற்றுமைப்பட்டு நிகழ்கின்றார் இருவர் பிரிந்துவரனும் பாலையாமன்றே! அதனால், அதுவுங் குணங் காரணமாய்ச் செம்பால் செம்பாலையாயினாற்போல நின்றது. "ஊர்க்கானிவந்த" என்னுங் குறிஞ்சிக்கலியுள் "ஆய்தூவி யனமென வணிமயிற் பெடையெனத் - தூதுணம் புறவெனத் துதைந்தநின் னெழினல - மாதர்கொள் மானோக்கின் மடநல்லாய் நிற்கண்டார்ப் - பேதுறூஉ மென்பதை யறிதியோ வறியாயோ." என்பது நிலம்வரையாது வந்த கைக்கிளை. இதனைக் குறிஞ்சியுட் கோத்தாற் புணர்ச்சியெதிர்ப்பாடாகலின்.

"கொல்லேற்றுக் கோடஞ்சு வானை மறுமையும் - புல்லாளே ஆயர் மகள்" "வலியா வறியா வுயிர்காவல் கொண்டு - நளிவாய் மரு

ப்பஞ்சு நெஞ்சினர் தோய்தற் - கெளியவோ வாயர்மக டோள்" "முள்ளெயிற் றேஎ ரிவளைப் பெறுமிதோர் - வெள்ளெயிற்றெருத் தொடுங்கு வான்; ஒள்ளிழை, வாருறு கூந்தற் றுயில்பெறும் வைமருப்பிற் - காரிகதனஞ்சான்கொள் பவன்." என்றாற்போல ஏறுதழுவினாற்கு உரியள் இவளென வந்த கைக்கிளைகளெல்லாம் முல்லைக்கலி பலவற்றுள்ளுங் காண்க. "முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே" என்பதனான் அவை கைக்கிளையாயின.

இனி "எழின்மருப்பெழில்வேழம்" என்றது முதலிய நாலு பாட்டும் ஏறிய மடற்றிறமான பெருந்திணை. என்னை? "மாமேலா நின்று மடல்புணையா நீந்துவேன் - தேமொழி மாத ருறுஅது நீஇய - காமக் கடலகப் பட்டு." என்றாற்போல்வன வருதலின். "புரிவுண்டபுணர்ச்சி" என்றது முதலிய ஆறு பாட்டுந் தேறுத லொழிந்த காமத்து மிகுதிறமாகிய பெருந்திணை. இவற்றை நெய் தலுட் கோத்தார் சாக்காடு குறித்த இரங்கற்பொருட்டாகலின். கூறுநுங் குறளும் மூகுஞ் செவிடும் உறழ்ந்துகூறும் பெருந்திணை யும் ஊடற்பகுதியவாகலின் மருதத்துட்கோத்தார். "கல்லாப் பொதுவனை நீ மாறு" எனப் பொதுவியர் கூறலும் "நடாஅக் கரு ம்பன்ற தோளாரைக் காணின் - விடாஅலோம் பென்று ரொமர்." எனப் பொதுவர் கூறலும் மிக்ககாமத்துமிடலாகிய பெருந்திணை யாகலின் முல்லையுட் கோத்தார். "நறவிளைவளைந்தார்" "ஈண்டு நீர்மிசை" என்னுங் கலிகளுங் காமத்து மிகுதிறத்தான் அரசனை நோக்கிச் சென்றோர் கூறியவாகலின் மருதத்துக் கோத்தார்.

இனி "வான மூர்ந்த வயங்கொளி மண்டில - நெருப்பெனச் சிவந்த வுருப்பவிர் காட்டு" எனக் காடுறையுலகத்துப் பாலை வந் தது. "தொடங்கற்கட் டோன்றிய முதியவன் முதலாக - வடங்கா தார் மிடல்சாய வமரர்வந் திரத்தலின் - மடங்கல்போற் சினைஇ மாயஞ்செ யவுணரைக் - கடந்தடு முன்பொடு முக்கண்ணான் மூவெ யிலு - முடன்றக்கான் முகம்போல வொண்கதிர் தெறுதலிற் - சிற ருங் கணிச்சியோன் சினவலி னவ்வெயி - லெறுபெற் றுதிர்வன

போல் வளைபிளந் தியங்குந - ராறுசெட விலங்கிய வழலவி ராரிடை - மறப்பருங் காத லிவளீண் டொழிய - விறப்பத் துணிந்தனிர் கேண்மின் மற்றைஇய.'' இது மைவரையுலகத்துப் பாலை வந்தது. ''மறந்தவண்மையராயினும்'' என்னும் அகப்பாட்டுத் தீம் புனலுலகத்துப் பாலை வந்தது. ''அருளிலாளர் பொருள்வயி னககறல்'' என்னும் அகப்பாட்டினுட் பெருமணலுலகத்துப் பாலை

வந்தது. இன்னும் பிறவுஞ் சான்றோர் செய்யுட்கண்ணே உரிப் பொருண் மயங்கியுங் காலங்கண் மயங்கியும் வருவனவெல்லாம் இதனான் அமைத்துக்கொள்க.

௧௪. புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்கல்
ஊட லிவற்றி னிமித்த மென்றிவை
தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே.

இதுவும் மேனிறுத்த முறையானன்றியும் அதிகாரப்பட்டமைகொண்டு உரிப்பொருள்கூறுகின்றது ; உரிப்பொருள் உணர்ந்தல்லது உரிப்பொருளல்லன உணரலாகாமையின். (இ-ள்.) புணர்தலும் புணர்தனிமித்தமும் பிரிதலும் பிரிதனிமித்தமும் இருத்தலும் இருத்தனிமித்தமும் இரங்கலும் இரங்கனிமித்தமும் ஊடலும் ஊடனிமித்தமும் என்ற பத்தும், ஆராயுங்காலை ஐந்திணைக்கும் உரிய பொருளாம்.—எ-று. தேருங்காலை என்றதனாற் குறிஞ்சிக்குப் புணர்ச்சியும் பாலைக்குப் பிரிவும் முல்லைக்கு இருத்தலும்

செய்தற்கு இரங்கலும் மருதத்திற்கு ஊடலும் அவ்வவநிமித்தங் களும் உரித்தென்று ஆராய்ந்துணர்க. இக்கருத்தேபற்றி "மா யோன்மேய" என்பதனுள் விரித்துரைத்தவாறுணர்க.

அகப்பொருளாவது புணர்ச்சியாகலானும் அஃது இருவர்க் கும் ஒப்ப நிகழ்தலானும் புணர்ச்சியை முற்கூறிப், புணர்ந்துழி யல்லது பிரிவின்மையானும் அது தலைவன்கண்ணதாகிய சிறப் பானுந் தலைவிபிரிவிற்குப் புலனெறிவழக்கின்மையானும் பிரிவி னை அதன்பிற்கூறிப், பிரிந்துழித் தலைவி ஆற்றியிருப்பது முல்லை யாகலின் இருத்தலை அதன்பிற்கூறி, அங்ஙனம் ஆற்றியிராது தலை வனேவலிற் சிறிது வேறுபட்டிருந்து இரங்கல் பெரும்பான்மை த லைமகளதேயாதலின் அவ்விரங்கற்பொருளை அதன்பிற்கூறி, இந் நான்கு பொருட்கும் பொதுவாதலானுங் காமத்திற்குச் சிறத்தலா னும் ஊடலை அதன்பிற்கூறி இங்ஙனம் முறைப்படுத்தினர். நா ன்குநிலத்தும் புணர்ச்சிநிகழுமேனும் முற்பட்ட புணர்ச்சியே புணர்தற்சிறப்புடைமையிற் குறிஞ்சியென்று அதனை முற்கூறி னர். அவை இயற்கைப்புணர்ச்சியும் இடந்தலைப்பாடும் பாங்கற் கூட்டமுந் தோழியிற்கூட்டமும் அதன் பகுதியாகிய இருவகைக் குறிக்கண் எதிர்ப்பாடும் போல்வன. தலைவன் தோழியைக் குறை யுறும் பகுதியும் ஆண்டுத் தோழிகூறுவனவுங் குறைநேர்தலும் மறுத்தலும் முதலியன புணர்ச்சிநிமித்தம். இனி, ஓதலுந் தூதும்

பகையும் அவற்றின்பகுதியும் பொருட்பிரிவும் உடன்போக்கும் பிரிவு. "ஒன்றாத் தமரினும் பருவத்துஞ் சுரத்தும்" தோழியொடு வலித்தன் முதலியன பிரிதனிமித்தம். பிரிந்தபின் தலைவி வருந்துவனவுந் தோழியாற்றுவித்தனவும் பாலையாதலிற் பின்னொருகாற் பிரிதற்கும் நிமித்தமாம்; அவை பின்னர்ப்பிரியும் பிரிவிற்கு முன்னிகழ்தலின். இனித் தலைவி பிரிவுணர்த்தியவழிப் பிரியாதொன்றிருத்தலும் பிரிந்துழிக் குறித்தபருவமன்றென்று தானே கூறுதலும் பருவம் வருந்துணையும் ஆற்றியிருந்தமை பின்னர்க் கூறுவனவும் போல்வன இருத்தல். அப்பருவம் வருதற்கு முன்னர்க் கூறுவன முல்லை சான்ற கற்பன்மையிற் பாலையாம். இனிப் பருவங்கண்டு ஆற்றாது தோழிகூறுவனவும் பருவமன்றென்று வற்புறுத்தினவும் வருமொன்று வற்புறுத்தினவுந் தலைவன் பாசறைக்கண் இருந்து உரைத்தனவும் அவைபோல்வனவும் நிமித்தமாதலின் இருத்தனிமித்தமெனப்படும். இனிக் கடலுங் கானலுங் கழியுங் காண்டொறும் இரங்கலுந் தலைவன் எதிர்ப்பட்டு நீங்கிய வழி இரங்கலும் பொழுதும் புணர்துணைப்புள்ளுங் கண்டு இரங்கலும் போல்வன இரங்கல். அச்சுடல் முதலியனவுந் தலைவன் நீங்குவனவுமெல்லாம் நிமித்தமாம். புலவி முதலியன ஊடலாம். பரத்தையும் பாணனும் முதலியோர் ஊடனிமித்தமாம். ஏனையவும் வழக்கியலான் நால்வகை நிலத்துஞ் சிறுபான்மை வருமேனும் பெரும்பான்மை இவை உரியவென்றற்குத் திணைக்குரிப்பொருளே யென்றார்.

உரிமை குணமாதலின் உரிப்பொருள் பண்புத்தொகை.

உம். "கோட வெதிர்முகைப் பசுவீ முல்லை - நாறிணர்க் குவ ளையோ டிடைப்பட விரைஇ - யையதொடை மாண்ட கோதை போல - நறிய நல்லோண் மேனி - முறியினும் வாயது முயங்கற்கு மினிதே." இக்குறுந்தொகை புணர்ந்துழி மகிழ்ந்து கூறியது.

"அல்குபட ருழந்த வரிமதர் மழைக்கட் - பல்பூம் பகைத் தழை நுடங்கு மல்குற் - றிருமணி புரையு மேனி மடவோ - ளியார் மகள் கொல்லிவ டந்தை வாழியர் - துயர முறஇயின னெம்மே யகல்வய - லரிவன ரரிந்துந் தருவனர் பெற்றுந் - தண்செறு தாய் மதனுடை நோன்முட் - கண்போ னெய்தல் பொரவிற் பூக்குந் - திண்டேர்ப் பொறையன் றொண்டித் - தின்டிறம் பெருகவிவ ளீன்ற தாயே." இந்நற்றிணையும் "முல்லையே முகிழ்முகிழ்த்தனவே" என் னுங் குறுந்தொகையும் புணர்தனிமித்தம்.

"அறவ ணொழிந்தன்று மிலையே வந்துநனி - வருந்தினை வாழிய னெஞ்சே பருந்திருந் - துயாவிளி பயிற்று மயாஅவுயர் நனந் தலை - யுருடெ பகுளியிற் பொருடெரிந் திசைக்குங் - கடுங்குரற் குடிஞைய நெடும்பெருங் குன்ற - மெம்மொ டிறத்தலுஞ் செல்லாய் பின்னின் - றொழியிச் சூழ்ந்தனை யாயிற் றவிராது - செல் லினிச் சிறக்கநின் னுள்ளம் வல்லே - மறவ லோம்புமதி யெம் மே நறவின் - சேயித ழனைய வாகிக் குவளை - மாயிதழ் புரையு

மலிர்கொ ளீரிமை - யுள்ளகங் கனல வுள்ளுந்தொ றுலறிப் - பழங் கண் கொண்டக விழுந்தலீ ழுலிறல் - வெய்ய வுகுதர வெரீஇப் பையெனச் - சில்வளை சொரிந்த மெல்விறை முன்கைப் - பூவீ கொடியிற் புல்லெனப் போகி - யடர்செய் யாய்கற் சுடர்துணை யாக - வியங்காது வதிந்தநங் காதலி - யுயங்குசாய் சிறுபுற முயங்கிய பின்னே." இது மறவலோம்புமதியெனப் பிரிவுகூறிற்று.

"அறியாய் வாழி தோழி யிருளற - விசும்புடன் விளக்கும் விரைசெலற் றிகிரிச் - கடுங்கதி ரெறிந்த விடுவாய் நிறைய - நெடு ங்கான் முருங்கை வெண்பூத் தாஅய - நீரற வறந்த நிரம்பா நீளி டை - வள்ளெயிற்றுச் செந்நாய் வருந்துபசிப் பிணவொடு - கள் ளியங் காட்ட கடத்திடை யுழிஞ்சி - லுள்ளூன் வாடிய சுரிமூக்கு நொள்ளை - பொரியரை புதைத்த புலம்புகொ ளியவின் - விழுத் தொடை மறவர் வில்லிடை வீழ்ந்தோ - ரெழுத்துடை நடுகல் வின் னிழல் வதியு - மருஞ்சுரக் கவலை நீந்தி யென்று - மிலோர்க் கில்லென் றியைவது காத்தல் - வல்லோர் நெஞ்சம் வலிப்ப நம் மினும் - பொருளே காதலர் காத - லருளே காதல ரென்றி நீயே." இது பிரிதனிமித்தம். வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைவி கூறியது.

"வண்டுபடத் ததைந்த கொடியிண ரிடையிடு பொன் செய் புனையிழை கட்டிய மகளிர் - கதுப்பிற் றோன்றும் புதுப் பூங் கொன்றைக் - கானங் காரெனக் கூறினும் - யானோ தேறே னவர் பொய்வழங் கலரே." இது பருவங்கண்டழியும் பொய் கூறுமொன்று ஆற்றியிருந்தது. "அவரோ வாரார் முல்லையும் பூத் தன - பறியுடைக் கையர் மறியினத் தொழியப் - பாலொடு வந்து

கூழொடு பெயரும் - யாடுடை யிடைமகன் சென்னிச் - சூடிய வெல்லாஞ் சிறுபசு முகையே." இது பருவங்கண்டாற்றாது கூறியது. இது முல்லைசான்ற கற்பாயிற்று; அவன் கூறிய பருவம் வருந்துணையும் ஆற்றியிருத்தலின்.

"மடவ மன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை - கல்பிறங் கத்தஞ் சென்றோர் கூறிய - பருவம் வாரா வளவை நெரிதரக் - கொம்புசேர் கொடியிணா ரூழ்த்த - வம்ப மாரியைக் காரென மதித்தே." இது பருவமன்றென்று வற்புறுத்தலின் இருத்தனிமித்தமாயிற்று. "தேம்படு சிமய" என்னுங் களிற்றியானைநிரையும் இருத்தனிமித்தமாம்; இக்காலம்வருந்துணையும் ஆற்றினளெனத் தான் வருந்துதலின்.

"கானலுஞ் சழறாது கழியுங் கூறாது - தேனிமிர் நறுமலர்ப் புன்னையு மொழியா - தொருநீ யல்லது பிறிதியாது மிலனே - யிருங்கழி மலர்ந்த கண்போ னெய்தல் - கமழிதழ் நாற்ற மமிழ்தென நசைஇத் - தண்டா தூதிய வண்டினங் களிசிறந்து - பறவை கிளருந் துறைவனை நீயே - சொல்லல் வேண்டுமா லலவ பலகாற் - கைதையம் படுசினை யெவ்வமொ டசாஅங் - கடற்சிறு காக்கைக் காமர் பெடையொடு - கோட்டுமீன் வழங்கும் வேட்டமடி பரப்பின் - வெள்ளிறாக் கனவு நள்ளென் யாமத்து - நின்னுறு விழுமங் களைந்தோ - டென்னுறு விழும நீந்துமோ வெனவே" இவ் அகப்பாட்டு நெய்தல். இரங்கலுரிப்பொருட்டாயிற்று.

"ஞாயிறு பட்ட வகல்வாய் வானத் - தளிய தாமே கொடுஞ்

சிறைப் பறவை - யிறையுற வோங்கிய நெறியயன் மராஅத்த - பிள்ளை யுள்வாய்ச் செரீஇய - வினைகொன் டவையும் வினையுமாற் செலவே." இஃது இரங்கனிமித்தம்.

"தருக்கேம் பெருமநின் னல்கல் விருப்புற்றுத் - தாழ்ந்தாய் போல் வந்து தகவில செய்யாது - சூழ்ந்தவை செய்துமற் றெம்மையு முள்ளுவாய் - வீழ்ந்தார் விருப்பற்றக் கால்." இது ஊடல்.

"புரியடை நன்மான் பொங்குளை யன்ன - வடைகரை வேழம் வெண்பூப் பகருந் - தண்டுறை யூரன் பெண்டிர் - துஞ்சும் யாமத்துந் துயிலறி யாரோ." இது ஊடனிமித்தம்.

பிறவும் வேறுபட வருவனவெல்லாம் அறிந்து இதன்கண் அடக்கிக்கொள்க. (கச)

கரு. கொண்டுதலைக் கழியினும் பிரிந்தவ ணிரங்கினு
முண்டென மொழிப வோரிடத் தான.

இது முற்கூறிய ஐந்தனுட் பாலைக்கட் குறிஞ்சிமயங்குமாறும் நெய்தன்மயங்குமாறுங் கூறுகின்றது. (இ - ள்.) கொண்டுதலைக்கழியினும் = தலைவன் தலைவியை உடன்கொண்டு அவள்

தமரிடத்துநின்று பிரியினும்: பிரிந்து அவண், இரங்கினும் = தலைவன் உடன்கொண்டுபோகாது தானே போதலிற் தலைவி மனையின்கண் இருந்து இரங்கினும்: ஓரிடத்தான = இவ்விரண்டும் ஓரிடத்தின்கண்ணே ஒழுக்கமாயின: உண்டென மொழிப = இவ்வொழுக்கந்தான் நான்குவருணத்திலும் வேளாண்வருணத்திற்கு உண்டென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர்.—எ – று. கொண்டு தலைக்கழிதலால் இடையூறின்றிப் புணர்ச்சி நிகழுமெனினும், பிரிவு நிகழ்ந்தவாறென்னையெனின், "இடைச்சுர மருங்கி னவடமரெய்திக் - கடைக்கொண்டு பெயர்த்தலிற் சலங்கஞ் செய்தி" என மேலே கூறுவானுதலிற் தந்தையுந் தன்னையருந் தேடிப் பின்வந்து இவரொழுக்கத்திற்கு இடையூறுசெய்வரொன்னுங் கருத்தே இருவருள்ளத்தும் பெரும்பான்மை நிகழ்தலிற் பிரிவுநிகழ்ந்தவாறாயிற்று. ஆகவே பாலைக்கண்ணே குறிஞ்சி நிகழ்ந்ததாயிற்று.

உ – ம். "வேனிற் பாதிரிக் கூனி மாமலர் - நறைவாய் வாடா நீரறு நாட்சுர - மரியார் சிலம்பிற் சேறடி சிவப்ப - வெம்மொ டொராறு படஇயர் யாழநின் - பொம்ம லோதி பொதுள வாரி - யரும்பற மலர்ந்த வாய்பூ மராஅத்துச் - சுரும்புகுழலரி தைஇ வேய்ந்தநின் - தேம்பாய் கூந்தற் குறும்பல மொசிக்கும் - வண்டுகடிந் தோம்ப றேற்று யணிசொள - நுண்கோலெல்வளை தெளிர்க்கு முன்கை - மெல்லிறைப் பணைத்தோள் விளங்க வீசி - வல்லுவை மன்ற நடையே கள்வர் - பகைமிகு

கவலைச் சென்னெறிக் காண்மார் - மிகைமரஞ் சேர்த்திய கவை முறி யாஅத்து - நாரரை மருங்கி னீர்வரப் பொழித்துக் - களிறு சுவைத்திட்ட கோதுடைத் ததரல - கல்லா வுமணர்க்குத் தீமூட் டாகும் - துன்புறு தகுந வாங்கட் புன்கோட் - டரிலிவர் புற்றத் தலகினை நசைஇ - வெள்ளரா மிளிர வாங்கும் - பிள்ளை யெண் கின் மலைவயி னானே." இது கொண்டுதலைக்கழிதற்கட் தலைவன் நடையை வியந்தது. அகம். "அழிவில முயலும்" என்பது பாலைக்கட் புணர்ச்சி நிகழ்ந்தது.

இனித் தலைவி பிரிந்திருந்து மிகவும் இரங்குதலின் இரங்கினுமெனச் சூத்திரஞ்செய்தான், அதனானே பாலைப்பொருட்கண் இரங்கற்பொருள் நிகழுமென்றான். உ-ம். "ஓங்குமலைச் சிலம்

பிற் பிடவுடன் மலர்ந்த - வேங்கை வெறித்தழை வேறுவகுத் தன்ன - வூன்பொதி யவிழாக் கோட்டுகிர்க் குருளை - மூன்றுட னீன்ற முடங்கர் நிழந்த - துறுகல் விடரளைப் பிணவுப்பசி கூர்ந்தெனப் - பொறிகிளர் உழுவைப் பேழ்வா யேற்றை - யறுகோட் டுழைமா னிண்குர லேற்கு - நெறிபடு கவலை நிரம்பா நீளிடை - வெள்ளி வீதியைப் போல நன்றுஞ் - செலவயர்ந் திசினால் யானே பலபுலந் - துண்ணா ... மொ டுயிர்செலச் சாஅய்த் - தோளுந் தொல்கவின் றொலைய நாளும் - பிரிந்தோர் பெயர்வுக் கிரங்கி -

மருந்துபிறி தின்மையி னிருந்துவினை யிலனே.'' இதனுள் வெள்ளிவீதியைப்போலச் செல்லத்துணிந்து யான் பலவற்றிற்கும் புலந்திருந்து பிரிந்து ஓரிடத்தினின்றும் பிரிந்தபெயர்வுக்குத் தோணலந்தொலைய உயிர்செலச் சாஅய் இரங்கிப் பிறிது மருந்தின்மையிற் செயலற்றேனென மிகவும் இரங்கியவாறு மெய்ப்பாடுபெற்றியுணர்க. இது அகம். ''வானமூர்ந்த'' என்னும் அகப்பாட்டினுள் ''மெய்புகு வன்ன கைகவர் முயக்க - மவரும் பெறுகுவர் மன்னே'' எனக்கூறி, அழுதன் மேவாதாய்க் கண்ணூங் துயிலுமென இரக்கமீக் கூறியவாறுமுணர்க. ''குன்றியன்ன'' என்னும் அகப்பாட்டும் அது. இவை பாலைக்கண் இரங்கல் நிகழ்ந்தன. இங்ஙனம் இச்சூத்திரவிதி உண்மையிற் சான்றோர் அகத்தினுங் கலியினும் ஐங்குறுநூற்றினும் பாலைக்கண்ணே உடன்போக்கு நிகழ்ந்த செய்யுட்களைக் கோத்தாரென்றுணர்க.

இல்லிருந்து செந்தியோம்பல் வேளாளர்க்கு இன்மையிற் கொண்டுதலைக்கழிதல் அவர்க்கு உரியதாயிற்று. ஒழிந்த மூன்றுவருணத்தோருந் தமக்கு உரிய பிரிவின்கட் செந்தியோம்புவாரை நாட்டிப் பிரிப. ஆகலான் அவர்க்கு ஏனைப்பிரிவுகள் அமைந்தன. இதனைக் ''கொடுப்போ ரின்றியுங் கரண முண்டே'' எனக் கற்பியலிற் கரணம் வேறாகக்கூறுமாறு ஆண்டுணர்க. ''வேர்முழு தலறிநின்ற'' என்னும் மணிமிடைபவளத்துட் ''கூழுடைத் தந்தை யிடனுடை வரைப்பி - னூழ்டி யொதுங்கினு முயங்கும்'' எனவுங் ''கிளியும்பந்தும்'' என்னுங் களிற்றியானைநிரையுண் ''மல்குபத மிகுத்த கடியுடை வியனகர்'' எனவும், நெல்லுடைமை கூறிய அதனானே வேளாண் வருணமென்பது பெற்றாம். (கரு)

கசு. கலந்த பொழுதுங் காட்சியு மன்ன.

இதுவும் பாலைக்கட் குறிஞ்சி மயங்குமென்கின்றது. (இ - ள்.) கலந்த பொழுதும் காட்சியும் = இயற்கைப்புணர்ச்சி நிக

ழ்ந்த காலமும் அதன்முன்னர்த்தாகிய வழிநிலைக்காட்சி நிகழ்ந்த காலமும்: அன்ன = முன்னர்ச்சூத்திரத்துட் கொண்டுதலைக்கழிந்த காலத்தை உடைய.—எ - று. என்றது, முன்னர்க் குறிஞ்சி பாலைக்குரிய இருவகை வேனிற்கண் நிகழ்ந்தாற்போல இவையும் இருவகை வேனிற்கண் நிகழுமென்றவாறு. மழைகூர் காலத்துப் புறம்போந்து விளையாடுதலின்மையின் எதிர்ப்பட்டுப் புணர்தல் அரிதாகலானும், அதுதான் இன்பஞ் செய்யாமையானும் இருவகை வேனிற்காலத்தும் இயற்கைப்புணர்ச்சி நிகழுமென்றது இச்சூத்திரம்.

முன்னர்க் கூதிரும் யாமமும் முன்பனியுஞ் சிறந்ததென்றது இயற்கைப்புணர்ச்சிப்பின்னர்க் களவொழுக்கம் நிகழ்தற்குச்காலமென்றுணர்க. அது "பூவொத் தலமருந் தகைய வேயொத் - தெல்லாரு மறிய நோய்செய் தனவே - தேமொழித் திரண்ட மென்றோள் மாமலைப் - பரீஇ வித்திய வேனற் - குரீஇ யோப்புவாள் பெருமழைக் கண்ணே." எனவரும். இக் குறுந் தொகையுட் குரீஇயோப்புவாள் கண்ணென வழிநிலைக்காட்சியைப் பாங்கற்குக் கூறினமையின் அத்திணைக்கதிர் முற்றுதற்கு உரிய இளவேனிலும் பகற்பொழுதுங் காட்சிக்கண் வந்தன. "கொங்குதேர்வாழ்க்கை" என்பதும் இளவேனிலாயிற்று; தும்பி கொங்குதேருங் காலம் அதுவாகலின். கலத்தலுங் காட்சியும் உடனிகழுமென்றுணர்க. கலத்தலின்றிக் காட்சிநிகழ்ந்தேதல் உள்ளப்புணர்ச்சியேயாய் மெய்யுறுபுணர்ச்சியின்றி வரைந்துகொள்ளுமென்றுணர்க.

(கசு)

கஎ. முதலெனப் படுவ தாயிரு வகைத்தே.

இது முற்கூறிய முதற்பகுதியைத்தொகுத்து எழுதிணையும் இவ்வாற்றானுரியவென்கின்றது. (இ - ள்.) முதல் எனப் படுவது = முதலென்று கூறப்படும் நிலனும் பொழுதும்; அ இரு வகைத்து = அக்கூறியவாற்றான் இருவகைப்படும்" யாண்டும்.—எ - று. இது கூறிற்றென்றலென்னும் உத்திவகை. இதன்பயன் முதல் இரண்டு வகை என்றவாறும். தமக்கென நிலனும் பொழுதும் இல்லாத கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் நிலனில்லாத பாலையும் பிற முதலோடு மயங்கிற்றேனும் அவை மயங்கிய நிலனும்பொழுதும் அவ்வத்திணைக்கு முதலெனப்படுமென்பதாம். இது முன்னின்ற சூத்திரத்திற்கும் ஒக்கும்.

(கஎ)

கஅ. தெய்வ முணாவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
யவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப.

இது நிறுத்தமுறையானேயன்றி அதிகாரப்பட்டமையின் உரிப்பொருள் கூறி ஒழிந்த கருப்பொருள் கூறுதனுதலிற்று.
(இ-ள்.) தெய்வம் உணாவே மா மரம் புள் பறை செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ = எல்லாத்திணைக்குந் தெய்வம் உணா விலங்கு மரம் புள்ளுப் பறை தொழிலென்று இவற்றை யாழின் கூற்றோடேகூட்டி: அவ்வகை பிறவும் கரு என மொழிப = அவைபோல்வன பிறவுங் கருவென்று கூறுவர் ஆசிரியர்.—எ-று.
யாழின்பகுதி என்றதனுன் மற்றையபோலாது பாலைக்குப் பாலையாழென வேறுவருதல்கொள்க. அவ்வகை பிறவும் என்றதனுன் எடுத்தோதிய தெய்வம் ஒழிய அவற்று உட்பகுதியாகிய தெய்வமும் உள. அவை "மாயோன்மேய" என்புழிக் காட்டினும். இதனுனே பாலைக்குத் தெய்வமும் இன்றாயிற்று. இன்னும் அவ்வகை என்றதனுனே பாலைக்கு நிலம்பற்றாது காலம்பற்றிக் கருப்பொருள் வருங்காற் தம் இயல்புதிரிய வருவனவும் வருமென்று கொள்க. "எந்நிலமருங்கிற்பூ" என்பதனுற் பூவும் புள்ளும் மாறாவின்றி மயங்குமெனவே ஒழிந்த கருவும் மயங்குமென்பது "சூத்திரத்துப்பொருளன்றியும்" என்பதனுன் உரையிற்கொள்க. அது "அயந்திகழ் நறுங்கொன்றை" என்னும் செய்தற்கலியுட் காண்க.

முல்லைக்கு உணா, வரகுஞ் சாமையும் முதிரையும்; மா, உழையும் புல்வாயும் முயலும்; மரம், கொன்றையுங் குருந்தும்; புள், கானக்கோழியுஞ் சிவலும்; பறை, ஏறுகோட்பறை; செய்தி, நிரைமேய்த்தலும் வரகுமுதலியன களைகட்டலுங் கடாவிடுதலும்; யாழ், முல்லையாழ். பிறவுமென்றதனாற், பூ, முல்லையும் பிடவுந் தளவுந் தோன்றியும்; நீர், கான்யாறு; ஊர், பாடியுஞ் சேரியும் பள்ளியும்.

குறிஞ்சிக்கு உணா, ஐவனநெல்லுந் தினையும் மூங்கிலரிசியும்; மா, புலியும் யானையுங் கரடியும் பன்றியும்; மரம், அகிலும் ஆரமுந் தேக்குந் திமிசும் வேங்கையும்; புள், கிளியும் மயிலும்; பறை, முருகியமுந் தொண்டகப்பறையும்; செய்தி, தேன் அழித்தலுங் கிழங்கு அகழ்தலுந் தினைமுதலியன விளைத்தலுங் கிளி

கடிதலும்; யாழ், குறிஞ்சியாழ். பிறவுமென்றதனாற், பூ, காந்தளும் வேங்கையுஞ் சுனைக்குவளையும்; நீர், அருவியுஞ் சுனையும்; ஊர், சிறுகுடியுங் குறிச்சியும்.

மருதத்திற்கு உணா, செந்நெல்லும் வெண்ணெல்லும்; மா, எருமையும் நீர்நாயும்; மரம், வஞ்சியுங் காஞ்சியும் மருதமும்; புள், தாராவும் நீர்க்கோழியும்; பறை, மணமுழவும் நெல்லரிகிணையும்; செய்தி, நடுதலுங் களைகட்டலும் அரிதலுங் கடாவிடுதலும்; யாழ், மருதயாழ். பிறவுமென்றதனாற், பூ, தாமரையுங் கழுநீரும்; நீர், யாற்றுநீரும் மனைக்கிணறும் பொய்கையும்; ஊர், ஊர்களென்பனவேயாம்.

நெய்தற்கு உணா, மீன்விலையும் உப்புவிலையும்; மா, உமண் பகடு போல்வன; முதலையுஞ் சுறவும் மீனாதலின் மாவென்றல் மரபன்று. மரம், புன்னையும் ஞாழலுங் கண்டலும்; புள், அன்னமும் அன்றிலும் முதலியன; பறை, மீன்கோட்பறை; செய்தி மீன்படுத்தலும் உப்புவிளைத்தலும் அவைவிற்றலும்; யாழ், நெய்தல்யாழ். பிறவுமென்றதனாற், பூ, கைதையும் நெய்தலும்; நீர், மணற்கிணறும் உவர்க்குழியும்; ஊர் பட்டினமும் பாக்கமும்.

இனிப் பாலைக்கு உணா, ஆறலைத்தனவுஞ் சூறைகொண்டனவும்; மா, வலியழிந்தயானையும் புலியுஞ் செந்நாயும்; மரம், வற்றின இருப்பையும் ஓமையும் உழிஞையும் ஞெமையும்; புள், கழுகும் பருந்தும் புறாவும்; பறை, சூறைகோட்பறையும் நிரைகோட்பறையும்; செய்தி, ஆறலைத்தலுஞ் சூறைகோடலும்; யாழ், பாலையாழ். பிறவுமென்றதனால், பூ, மராவுங் குராவும் பாதிரியும்; நீர், அறுநீர்க்கூவலுஞ் சுனையும்; ஊர், பறந்தலை.

இன்னும் பிறவுமென்றதனானே இச்சுட்டியவற்றிற்குரிய மக்கள்பெயருந் தலைமக்கள்பெயருங் கொள்க. அவை "பெயரும் வினையும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துட்காட்டுதும். பிறவுமென்றதனாற் கொள்வன சிறுபான்மை திரிவுபடுதலிற் பிறவுமென்று அடக்கினான். (கஅ)

கக. எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும்
அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும்

இது முற்கூறிய கருப்பொருட்குப் புறனடை. (இ-ள்.) எந் நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும் = எழுதிணை நிகழ்ச்சியவாகிய நால்வகைநிலத்துப் பயின்ற பூவும்புள்ளும்: அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா ஆயினும் = தத்தமக்கு உரியவாகக் கூறிய நிலத்தொடுங் காலத்தொடும் நடவாதுப் பிறநிலத்தொடுங் காலத்தொடும் நடப்பினும்: வந்த நிலத்தின் பயத்த ஆகும் = அவை வந்தநிலத்திற்குக் கருப்பொருளாம்.—எ - று. ஒடு அதனோடியைந்த ஒரு வினைச்சொலவி யாதலின் உடன்சேறல் பெரும்பான்மையாயிற்று. வினைசெய்யிடத்தின் நிலத்திற் காலத்தின் என்பதனுள் நிலத்தின்பயத்தவாமெனப் பொழுதினையும் நிலமென்று அடக்கினன். பூவைக் கருவென ஒழிற்றிலனேனும் முற்கூறிய மரத்திற்குச் சினையாய் அடங்கிற்று. ஒன்றெனமுடித்தலான் நீர்ப்பூ முதலியனவும் அடங்கிற்று. இங்ஙனம்வருமிடஞ் செய்யுளிடமாயிற்று. உம். "தாமரைக் கண்ணியைத் தண்ணறுஞ் சாந்தினை - நேரிதழ்க் கோதையாள் செய்குறி நீவரின்." இது மருதத்துப்பூக் குறிஞ்சிக்கண்வந்தது. "உடையிவளுயிர்வாழா ளிநீப்பி னெனப்பல - விடைகொண்டியா மிரப்பவு மெமகொள்ளா யாயினை - கடையிய வாற்றிடை நீர்நீத்த வறுஞ்சுனை - யடையொடு வாடிய வணிமலர் தகைப்பன." இது மருதத்துப்பூப் பாலைக்கண்வந்தது. "கன்மிசை மயிலாலக் கறங்கியூரலர் தூற்றத் - தொன்னல நனிசாய நம்மையோ மறந்தைக்க - வொன்னுதார்க் கடந்தடூஉ முரவுநீர் மாகொன்ற - வென்வேலான்

குன்றின்மேல் விளையாட்டும் விரும்பார்கொல்." இது குறிஞ்சிக்குப் பயின்ற மயில் பாலைக்கண் இளவேனிற்கண் வருதலிற் பொழுதொடு புள்ளு மயங்கிற்று. கபிலர் பாடிய பெருங்குறிஞ்சியில் வரையின்றிப் பூமயங்கியவாறு காண்க. பிறவும் இவ்வாறு மயங்குதல்காண்க. ஒன்றெனமுடித்தலாற் பிறகருப்பொருண் மயங்குவன உளவேனுங் கொள்க. (க௯)

௨0. பெயரும் வினையுமென் றாயிரு வகைய
திணைதொறு மரீஇய திணைநிலைப் பெயரே.

இது பிறவுமென்றதனாற் றழுவிய பெயர்ப்பகுதி கூறுகின்றது. (இ-ள்.) திணைதொறும் மரீஇய திணைநிலைப்பெயர் = நால்வகை நிலத்தும் மரீஇப்போந்த குலப்பெயருந் திணைநிலைப்பெயரும் உரிப்பொருளிலே நிற்றலையுடையபெயரும்: பெயரும் வினையுமென்று அ இருவகைய = பெயர்ப்பெயரும் வினைப்பெயருமென்று அவ்விர

ண்டுகூற்றையுடையவாம்.—எ - று. நால்வகைநிலத்தும் மருவிய குலப்பெயராவன :—குறிஞ்சிக்குச் சானவர் வேட்டுவர் இறவுளர் குன்றுவர் வேட்டுவித்தியர் குறத்தியர் குன்றுவித்தியர் ; ஏனைப் பெண்பெயர் வருமேனும் உணர்க. முல்லைக்குக் கோவலர் இடையர் ஆயர் பொதுவர் இடைச்சியர் கோவித்தியர் ஆய்ச்சியர் பொதுவியர். நெய்தற்கு நுளையர் திமிலர் பரதவர் நுளைத்தியர் பரத்தி

யர் ; வினைப் பெண்பெயர்வருமேனும் உணர்க. மருதத்திற்குக் களமர் உழவர் கடையர் உழத்தியர் கடைச்சியர் ; வினைப் பெண்பெயர் வருமேனும் உணர்க. முன்னர் "வந்தநிலத்தின்பயத்த" என்புழிக் காலத்தையும் உடன்கோடலின் ஈண்டுந் திணைதொறுமருவுதலும் பொழுதொடுமருவுதலும் பெறப்படுதலிற் பொழுதுமுதலாக வரும் பாலைக்குத் திணைதொறுமரீஇயபெயருந் திணைநிலைப்பெயருங் கொள்க. எயினர் எயிற்றியர் மறவர் மறத்தியர் எனவும் மீளி விடலை காளை எனவும் வரும். இனி, உரிப்பொருட்குரிய தலைமக்கள்பெயராவன, பெயர்ப்பெயரும் நாடாட்சிபற்றிவரும் பெயருமாம். குறிஞ்சிக்கு வெற்பன் சிலம்பன் பொருப்பன் கொடிச்சி ; இது ஆண்பாற்கேலாத பெயராயினும் நிலையென்றதனாற்கொள்க. முல்லைக்கு அண்ணல் தோன்றல் குறும்பொறை நாடன் மனைவி. நெய்தற்குக் கொண்கன் துறைவன் சேர்ப்பன் மெல்லம்புலம்பன் : தலைவிபெயர் வந்துழிக்காண்க. மருதத்திற்கு மகிழ்நன் ஊரன் மனையோள் எனவரும். இக்காட்டிய இருவகையினும் பெயர்ப்பெயரும் வினைப்பெயரும் பாடலுட் பயின்றவகையாற் பொருளோக்கியுணர்க. ஈண்டுக்கூறிய திணைநிலைப்பெயரை "ஏவன்மரபின்" என்னுஞ் சூத்திரத்து அறுவகையொனப் பகுக்குமாறு ஆண்டுணர்க. (உ௦)

உக. ஆயர் வேட்டுவ ராடூஉத் திணைப்பெய
ராவயின் வரூஉங் கிழவரு முளரே.

இது முன்னர்த் திணைதொறுமரீஇய பெயருடையோரினுந்

திணைநிலைப்பெயராகிய தலைமக்களாய் வழங்குவாரும் உளரென முல்லைக்குங் குறிஞ்சிக்கும் எய்தாததெய்துவித்தது. (இ - ள்.) ஆடூஉத் திணைப்பெயர் = முற்கூறிய ஆண்மக்களாகிய திணைதொறுமரீஇய பெயர்களுள் : ஆயர் வேட்டுவர் கிழவரும் உளர் = ஆயரிலும் வேட்டுவரிலும் வருங் கிழவரும் உளர் : அவயின் வருஉங் கிழவியரும் உளர் = அவ்விடத்து வருந் தலைவியரும் உளர், எ - று. ஆயர் வேட்டுவரென்னும் இரண்டுபெயரே எடுத்தோதினுரேனும்

ஒன்றெனமுடித்தலான் அந்நிலங்களுக்கு உரிய வினைப்பெயர்களான் வருவனவுங் கொள்க.

"தீம்பால் கறந்த கலமாற்றிக் கன்றெல்லாந் - தாம்பிற் பிணித்து மனைநிறீஇ யாய்தந்த - பூங்கரை நீலம் புடைதாழ மெய்யசைஇப் - பாங்கரு முல்லையுந்தாய் பாட்டங்காற் றோழிநாம் - புல்லினத் தாயர் மகளிரோ டெல்லா - மொருங்கு விளையாட வவ்வழி வந்த - குருந்தம்பூக் கண்ணிப் பொதுவன் மற்றென்னை - முற்றிழை யேஎர் மடநல்லாய் நீயாடுஞ் - சிற்றில் புனைகோ சிறிதென்றா னெல்லாநீ - பெற்றேம்யா மென்று பிறர்செய்த வில்லிருப்

பாய - கற்ற திலைமன்ற காணென்றேன் முற்றிழாய் - தாதுசூழ் கூந் தற் றகைபெறத் தைஇய - கோதை புனைகோ நினக்கென்று னெ ல்லாநீ - யேதிலார் தந்தபூக் கொள்வாய் நனிமிகப் - பேதையை மன்ற பெரிதென்றேன் மாதரா - யைய பிதிர்ந்த சுணங்கணி மென் முலைமேற் - றொய்யி லெழுதுகோ மற்றென்றேன் யாம்பிறர் - செய் புற நோக்கி யிருந்துமோ நீபெரிது - மையலை மாதோ விடுகென் றேன் றையலாய் - சொல்லிய வாறெல்லா மாறுமா றியான்பெ யர்ப்ப -வல்லார்தான் போலப் பெயர்ந்தா னவனைநீ - யாயர் மகளி ரியல்புரைத் தெந்தையும் - யாயு மறிய வுரைத்தியின் யானுற்ற- நோயுங் களைகுவை மன்." "ஆயர் மகளையுங் காதலை கைம்மிக ஞாலயயு மஞ்சுதி யாயி னரிதரோ - நீயுற்ற நோய்க்கு மருந்து". "தோழிநாங் - காணுமை யுண்ட கடுங்கள்ளை மெய்கூர - நாணுது சென்று நடுங்கவுரைத் தாங்குக் - கரந்ததூஉங் கையொடு கோட் பட்டாங் கண்டாய்நம் - புல்லினத் தாயர் மகன்" என்றாற்போல் வன பிறவுங்கொள்க. இன்னும் "இறங்குகதிரினிறத்தன" என் னும் அகப்பாட்டினுள் "வாணிகர் புறவிற் கானவர் தங்கை" என வும் "மெய்யிற்றீரா" என்பதனுள் "வேட்டுவற் பெறலோ டமை ந்தனை" எனவும் வருவனவும் பிறவுங் கொள்க.

வேட்டு என்னுந்தொழிலுடையானை வேட்டுவனென்றலிற் குறிப்புவினைப்பெயர்.

“குன்றக் குறவன் காதன் மடமகள் - வண்டுபடு கூந்தற் றண்டழைக் கொடிச்சி - வளையண் முளைவா ளெயிற்ற - ளிளையளாயினு மாரணங் கினளே.” இது வருத்தும் பருவத்தளல்லள் என்ற தோழிக்குக் கூறியது. இப்பத்தினுட் “குறவன்மகள்” எனக்கூறுவன பலபாட்டுக்கள் உள; அவையுங்கொள்க. இவ்வா

ற்றான் இந்நிலத்து மக்கள்பெயரும், பெற்றாம். வினைப்பெயர்களில் வந்தனவுளவேற் கொள்க. (உச)

உஉ. ஏனோர் பாங்கினு மெண்ணுங் காலை
யாறு வகைய திணைநிலைப் பெயரே.

இது முல்லையுங் குறிஞ்சியும் ஒழிந்தவற்றுட் திணைதொறு மரீஇய பெயருடையோரினுந் திணைநிலைப்பெயராகிய தலைமக்களாய் வழங்குவாரும் உளரென எய்தாததெய்துவித்தது. (இ - ள்.) ஏனோர் பாங்கினுந் திணைநிலைப்பெயர் எண்ணுங் காலை = ஒழிந்த பாலைக்கும் நெய்தற்கும் உரியராகக் கூறிய மக்கள்கூற்றினும் வருந் தலைமக்கள்பெயரை ஆராயுங் காலத்து; ஆறு வகைய = அவை பெரும்பான்மையாகிய கூறுபாட்டினையுடைய.—எ - று.
உம். “சிலைவிற் பகழிச் செந்துவ ராடைக் - கொலைவி லெயினர் தங்கைநின் முலைய - சுணங்கென நினைத்தி நீயே - யணங்கென நினையுமென் னணங்குறு நெஞ்சே.” இவ் ஐங்குறுநூறு உடன்

போகின்முன் நலம்பாராட்டிய கூற்று. "முளவுமா வல்சி யெயி னர் தங்கை - யிளமா வெயிற்றிச்கு நின்னிலை யறியச் - சொல்லி னே னிரக்கு மளவை - வெல்வேல் விடலை விரையா தீமே." இவ் ஐங்குறுநூறு கொண்டுபோங் காலத்திற்குக் கொண்டுடன்போக் கொருப்படுத்தவலென்றது. " கணமா தொலைச்சித் தன்னையர் தந்த - நிணவூண் வல்சிப் படுபுள் ளோப்பு - மலமர லெயிற்றி போல நலமிக - நன்னல நயவர வுடையை - யென்றோற் றனையோ மாவின் றளிரே." இவ் ஐங்குறுநூறு வரைவிடைவைத்துப் போ கின்றான் மாவினைநோக்கிக் கூறியது. ஏனைப்பெயர்களில் வரு வன வந்துழிக்காண்க.

"முற்றா மஞ்சட் பசும்புறக் கடுப்பச் - சுற்றிய பிணர்சூ ழ்கழி யிறவின் - கணங்கொள் குப்பை யுணங்குதிற நோக்கிப்- புன்னையங் கொழுநிழன் முன்னுய்த்துப் பரப்புந் - துறைநனி யிருந்த பாக்கமு முறைநனி - யினிதும னறிதோ தானே துனி தீர்ந் - தகன்ற வல்குலைதமை நுசுப்பின் - மீனெறி பரதவர் மட மகண் - மானேர் நோக்கங் காணா வூங்கே." இது வரைதற் பொ ருட்டுத் தலைவி வேறுபாட்டிற்கு ஆற்றாத தோழி சிறைப்புறமா கக் கூறியது. "அறிகரி பொய்த்த லான்றோர்க் கில்லைக் - குறுக லோம்புமின் சிறுகுடிச் செலவே - யிதற்கிது மாண்ட தென்னா ததற்பட் - டாண்டொழிந் தன்றென மாண்டகை நெஞ்ச - மயிற்க

அகத்திணையியல். சங

ணன்ன மாண்முடிப் பாவை - நுண்வலைப் பரதவர் மடமகள்- கண்வலைப் படூஉங் கான லானே." இது சழறிய பாங்கற்குக் கூறி யது. "கடுந்தே ரேறியுங் காலிற் சென்றுங் * * * னென்னெனா

நினையுங் கொல் பரதவர் மகளே." எனவரும். இது நற்றிணை. "இவளே, கான நண்ணிய" என்னும் நற்றிணைப்பாட்டினுட் "கடுந்தேர்ச் செல்வர் காதன் மகனே." என்று அவனருமை செய்தயர்த்தலின் அவனை இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற் றலைமையாகக்கூறினள். ஏனைப் பெண்பெயர்க்கண் வருவன வந்துழிக் காண்க.

ஏனோர் பாங்கினும் எனப் பொதுப்படக் கூறிய அதனான் மருதநிலத்து மக்களிற் றலைமக்கள் உளராகப் புலனெறிவழக்கஞ் செய்த செய்யுட்கள் வந்தன உளவேற் காண்க. (உஉ)

உங. அடியோர் பாங்கினும் வினைவல பாங்கினுங்
கடிவரை யிலபுறத் தென்மனார் புலவர்.

இது மேல் நால்வகை நிலத்துந் தலைமக்களாகப்பெறுவரொன்றுர், அவரேயன்றி இவருந் தலைமக்களாவர் கைக்கிளைபெருந்திணைக்கணென்கின்றது. (இ - ள்.) அடியோர்பாங்கினும் = பிறர்க்குக் குற்றேவல் செய்வாரிடத்தும்: வினை வல பாங்கினும் = பிறர் ஏவியதொழிலைச் செய்தல் வல்லோரிடத்தும்: கடி வரையில புறத்து என்மனார் புலவர் = தலைமக்களாக நாட்டிச் செய்யுட் செய்தல் நீக்கப்படாது நடுவணைந்திணைப் புறத்து நின்ற கைக்கிளை பெருந்திணைகளுள்.—எ - று. கூன்பாட்டினுள் "நம்மூ ரொருதற் றொடீஇயர் நம்மூ - ரூமசாஅங் கோனடி தொட்டேன்" எனவும், "பேயும் பேயுந் துள்ள லுறுமெனக் - கோயிலுட் கண்டோர் நகாமை வேண்டுவல்" எனவும் பெருந்திணைக்கண் அடியோர் தலை

யராக வந்தது. என்னை? கோன் அடிதொட்டென என்றமை யானுங் கோயில் என்றமையானும் இவர்கள் குற்றேவன்மாக்களா யிற்று. "எஎயிஃதொத்தன்" என்னுங் குறிஞ்சிக்கலியுட் "போ ற்றாய் களைநின் முதுக்குறைமை போற்றிக்கேள் - வேட்டார்க் கினி தாயி னல்லளை நீர்க்கினிதென் - றுண்பவோ நீருண் பவர்." இக்கா மம் இழிந்தோர்க்குரிமையின், இதுவும் அடியோர் தலைவராக வந் த கைக்கிளை. அடியோரெனவே இருபாற் தலைமக்களையும் அடக் கிற்று. கடிவரையில என்றதனான் அவருட் பரத்தையரும் உள ரென்று கொள்க: "இகல்வேந்தன்" என்னும் முல்லைக்கலியுள் "மேயு நிரைமுன்னர்க் கோலூன்றி நின்றாயோ - ராயனை யல்லை பிற

வோ வமருண் - ஞாயிற்றுப் புத்தேண் மகன்." என்பதனுற் தலை வன் வினைவல பாங்காயினவாறு காண்க. இதனுட் "புனத்துளா னெந்தைக்குப் புகாவுய்த்துக் கொடுப்பதோ - வினத்துளா னெந்தைக்குக் கலத்தோடுஞ் செல்வதோ - தினைக்காலுள் யாய்விட்ட கன்றுமேய்க் கிற்பதோ" என்றவழி எமரேவலான் யாஞ் செய் வதன்றி யாங்கள் ஏவ நின்னெஞ்சம் இத்தொழில்கள் செய்கின் றனவில்லை என்றலின் வினைவலபாங்கினளாய தலைவிகூற்றாயி ற்று. "யாரிவர்" என்னும் முல்லைக்கலியுள் "வழங்காப் பொழுதுநீ கன்றுமேய்ப் பாய்போல் - வழங்க லறிவா ருளையாரோ லெம்மை - யிகழ்ந்தாரோ யன்றோ வெமர்." இதுவும் வினைவலபாங் கினளாய தலைவியை நோக்கி அத்தலைவன் கூறினது: "நலமிக நந்திய" என்னும் முல்லைக்கலியுட் "பல்கால்பாங் கான்யாற் றவிர்மணற் றண்பொழி - லல்க லகலறை யாயமொ டாடி - முல்லை குருந்தொடு முச்சிவேய்ந் தெல்லை - யிரவுற்ற தின்னுங் கழிப்பி யரவுற் - றுருமி னதிருங் குரல்போற் பொருமுர - னல்லேறு நாகொடு நின்றன - பல்லா னின்னினா ராமுடன் செலற் கே." இது தாழ்த்துப் போதற்குத் தலைமையின்றிக் கடிதிற் போதல்வேண்டுமென்றமையானும், நல்லேறும் நாகும்போல் நா மும் கூடப் போகல் வேண்டுமென்றமையானுந், தலைவன் வினைவ ல பாங்கினனாயிற்று. வினைவல்லானென்றது பாங்கென்றதனுற் தமரேவல்செய்வது பெறுதும். இது அவ்வவநிலத்து இழிந்தோ ர்க்கு என்றான்றுந் தொழிலையாய் நிகழுமென்றும், புனங்காவ லும் படுபுள்ளோப்புதலும் இவ்வாறன்றி உயர்ந்தோர் விளையா ட்டாகி இயற்கைப் புணர்ச்சிப்பின்னர்ச் சின்னாளிற் தவிர்வதொ ன்றும் வேறுபாடுணர்க. இக்கூறிய இருதிறத்தோருந் தமக் கு உரியரன்மையான் அறம்பொருளின்பம் வழாமை நிகழ்த்துதல் அவர்க்கரிதென்பது பற்றி இவற்றை அகப்புறமென்றார். (உரு)

உச. ஏவன் மரபி னேனோரு முரிய
ராகிய நிலைமை யவரு மன்னர்.

இது முன்னர்ப் "பெயரும்வினையும்" என்பதனுட் டிணை தொடர்மரீஇயபெயருந் திணைநிலைப்பெயருமெனப் பகுத்த இரண்டனுட் டிணைதொடர்மரீஇயபெயருட் டலைவராதற்குரியாரை அதிகாரப்பட்டமையிற்கூறி, அங்ஙனந் தலைவராதற்குரிமையின் அடியோரையும் வினைவலபாங்கினோரையும் அதன்பிற்கூறிப், பின்னர்நின்றதிணை நிலைப்பெயராதற்குச் சிறந்தார் அறுவகையாரெனப் பகுக்கின்றது.

(இ - ள்.) மரபின் = வேதநூலுட்கூறிய இலக்கணத்தானே : ஏவல் ஆகிய நிலைமையவரும் = பிறரை ஏவிக்கொள்ளுந் தொழில் தமக்குளதாகிய தன்மையையுடைய அந்தணர் அரசர் வணிகரும்: அன்னர் ஆகிய அவரும் = அம்மூவரையும்போற் பிறரை ஏவிக்கொள்ளுந் தன்மையராகிய குறுநிலமன்னரும் அரசராற் சிறப்புப்பெற்றோரும் : ஏனோரும் = நால்வகை வருணமென்று எண்ணிய வகையினுள் ஒழிந்துநின்ற வேளாளரும் : உரியர் = உரிப்பொருட் டலைவராதற்கு உரியர்,—எ - று. ஆகிய என்பதனை ஏவலொடும் அன்னரொடுங் கூட்டுக. எனவே, திணைநிலைப்பெயர் அறுவகையாயிற்று. "வேந்துவிடு தொழிலிற்பொருள்" என்பதனான் வேளாளரோ அரசராற் சிறப்புச் செய்யப்பெறுவரொன்றுணர்க. இனி "வில்லும் வேலுங் கழலு முரிய" என்பதனான் ஏனோருஞ் சிறுபான்மை சிறப்புப்பெறுவரொன்றுணர்க. உரிப்பொருட் டலைவர் இவரேயாதன் மேற் பிரிவிற்குக் கூறுகின்றவாற்றானும் உணர்க.

"நாமமாக் கன்னியைத் தண்ணறுஞ் சாந்திலே - நேரிதழ்க் கோதையாள் செய்குறி நீவரின் - மணங்கமழ் நாற்றத்த மலை நின்று பலிபெறூஉ - மணங்கென வஞ்சுவர் சிறுகுடி யோரே; ஈர்ந்த ணுடையை யெல்வி மாலையை" எனவரும்.

"முளிதயிர் பிசைந்த காந்தண் மெல்விரல் - கழுவுறு கலிங்கங் கழாஅ துரீஇக் - குவளை யுண்கண் குய்ப்புகை கமழத் - தான்றுழந் தட்ட தீம்புளிப் பாக - ரினிதெனக் கணவ னுண்டலி - னுண்ணி தின் மகிழ்ந்தன் றொண்ணுதன் முகனே." குறுந்தொகை. இது பார்ப்பானையும் பார்ப்பினிகளையுந் தலைவராகக் கூறியது. கடிமனைச்சென்ற செவிலிகூற்று. வாயினேர்வித்தலுமாம்.

"வருது மென்ற நாளும் பொய்த்தன - வரியே ருண்க ணீரு நில்லா - தணங்கார்க் கின்ற பைங்கொடி முல்லை - யைவாய் வான் முகை யவிழ்ந்த கோதை - பெய்வனப் பிழந்த கதுப்பு முள்ளா - ரநள் கண் மாறலோ மாறுக வந்தில - ரறனஞ் சலரோ யாயிழை நமரெனச் - சிறிய சொல்லிப் பெரிய புலம்பினும் - பணிபடு நறுந் தார் குழைய நம்மொடு - துனிதீர் முயக்கம் பெற்றோள் போல - வுவக்குநள் வாழிய நெஞ்சே விசும்பி - னேறெழுந்து முழங்கினு மாறெழுந்து சிலைக்கும் - கடாஅ யானை கொட்கும் பாசறைப் - போர் வேட் டெழுந்த மன்னர் கைய - கூர்வாட் குவிமுகஞ் சிதைய நூறி - மானடி மருங்கிற் பெயர்த்த குருதி - வான மீனின் வயின்வயி

ஙிமைப்ப - வமரகத் தட்ட செல்வந் - தமரினிசைந் துரைப்பக் கேட்கு ஞான்றே." மீண்டவன் நெஞ்சிற்கு உரைப்பானுய்ப் பாக ற்கு உரைத்தது. இம் மணிமிடைபவளத்து வேந்தன் தலைவனுயின வாறுந் தான் அமரகத்து அட்ட செல்வத்தையே மிக்கசெல்வமா கக் கருதுதற்குரியாள் அரசர்வருணத்திற் தலைவியே என்பதுஉம் உணர்க. "பகைவென்று திறைகொண்ட பாய்திண்டேர் மிசைய வர் - வகைகொண்ட செம்மனும் வனப்பார விடுவதோ." இதனுள் வேந்தன் தலைவனுயினவாறும் வகைகொண்டதலைமையின் அழகை நுகரவிரும்பினுள் என்றலிற் தலைவியும் அவ்வருணத்தாளாயவா றும் உணர்க. "உலகுகிளர்ந்தன்ன" என்னும் அகப்பாட்டுள் வணி கன் தலைவனுகவுங் கொள்ளக்கிடத்தலிற் தலைவியும் அவ்வருண மேயாமென்றுணர்க.

"தடமருப் பெருமை மடநடைக் குழவி - தூண்டொறும் யாத் த காண்டகு நல்லிற் - கொடுங்குழை பெய்த செழுஞ்செய் பேழை - சிறுதாட் செறித்த மெல்விரல் சேப்ப - வாழை யீர்ந்தடி வல்லி தின் வகைஇப் - புகையுண் டமர்ந்த கண்ண டகைபெறப் - பி றைநுதற் பொறித்த சிறுநுண் பல்வீ - யார்துகிற் றலையிற் று டையின ணப்புலந் - தட்டிலோளே யம்மா வரிவை யெமக்கே - வருகதில் விருந்தே சிவப்பா னன்று - சிறியமுள் ளெயிறு தோ ன்ற - முறுவல் கொண்ட முகங்காண் கம்மே." விருந்தொடு புக் சோன்கூற்று, செவிலிகூற்றுமாம். இந் நற்றிணை வாழையீர்ந்து அடி வகைஇ என்றலின் வேளாண்வருணமாயிற்று.

"மலைமிசைக் குலைஇய வுருகெழு திருவிற் - பணைமுழங் கெ ழிலி பவ்வம் வாங்கித் - தாழ்பெயற் பெருநீர் வலனேர்பு வளைஇ -

மாதிரம் புதையப் பொழிதலிற் சாண்வர - விருநிலங் கவினிய வேறுறு காலை - நெருப்பி னன்ன சிறுகட் பன்றி - வயிர்க்கட் படாஅர்த் துஞ்சுபுறம் புதைய - நறுவீ முல்லை நாண்மல ருதிரும் - புறவடைந் திருந்த வருமுனை யியவிற் - சீறா ரோளே நன்னுதல் யாமே - யெரிபுரை பன்மலர் பிறழ வாங்கி - வரிஞர் யாத்த வலங் குதலைப் பெருஞ்சூடு - கள்ளார் களமர் களந்தொறு மறுகுந் - தண்ணடை தழீஇய கொடிநுடங் காரெயி - லருந்திறை சொடுப்ப வுங் கொள்ளான் சினஞ்சிறந்து - வினைவயிற் பெயர்க்குந் தானைப் - புனைதார் வேந்தன் பாசறை யேமே." இது தூதுகண்டு வருந்திக் கூறியது. இக் களிற்றியானைநிரையுட் தன்னூரும் அருமுனையிய விற்சீறூர் என்றலிற் தான் குறுநிலமன்னனென்பது பெற்றும்.

அகத்திணையியல். சஎ

"அகலிருவிசும்பகம்" என்னும் அகப்பாட்டும் பொருளேக்கினுல் இதுவேயாமாறுணர்க.

"இருபெரு வேந்தர் மாறுகொள் வியன்களத் - தொருபடை சொண்டு வருபடை பெயர்க்குஞ் - செல்வ முடையோர்க்கு நின்ற ன்று விறலெனப் - பூக்கோ ளேய தன்னுமை விலக்கிச் - செல் வே மாத லறியாண் முல்லை - நேர்கான் முதுகொடி குழைப்ப நீர்சொரிந்து - காலை வானத்துக் கடுங்குரற் கொண்மூ - முழங் குந்தொறுங் கையற் றுடங்கி நப்புலந்து - பழங்கண் கொண்ட பசலை மேனியள் - யாங்கா குவள்கொ றுனே வேங்கை - யூழுறு கிளர்வீ கடுப்பக் கேழ்கொள - வாகந் தரும்பிய மாசறு சுணங்கி -

னன்மணல் வியலறை நடந்த - சின்மெல் லொதுக்கினள் மாஅ
யோளே." செஞ்சிற்குளைர்தது. இதனுட் பூக்கோளேய தண்
ணுமை விலக்கிச் செல்வேயென்றலின் அரசனூற் சிறப்புப்பெற்ற
தலைவனுயிற்று. இன்னுஞ் சான்றோர் செய்யுட்கள் இங்ஙனம்
வருவனவற்றை அவற்றின்பொருணோக்கி உணர்க. (உச)

உரு. ஓதல் பகையே தூதிவை பிரிவே.

இந்நூற்பாவும் அகத்திற்குப் பொதுவாகிய முதல்கருவுரிப்
பொருள் கூறி இனி இருவகைக் கைகோட்கும் பொதுவாகிய பா
லைத்திணைகூறிய எழீஇயது. (இ - ள்.) பிரிவே = பாலையென்னும்
பிரிதற்பொருண்மை: ஓதல் பகையே தூது இவை = ஓதற்குப்பிரி
தலும் பகைமேற்பிரிதலும் பகைவரைச் சந்துசெய்தன் முதலிய
தூதுபற்றிப் பிரிதலுமென மூன்றுவகைப்படும். — எ - று. ஒரோ
வொன்றே அறமுந் துறக்கமும் பொருளும் பயத்தற்சிறப்புநோக்கி
இவற்றை இவையென விதந்தோதினர். இவையென்றதனை எடு
த்தலோசையாற்கூறவே அறங்கருதாது அரசரேவலாற் றூதிற்பி
ரிதலும் போர்த்தொழிற்குப்பிரியாது திறைகோடற்கு இடைநிலத்
துப் பிரிதலுஞ் சிறப்பின்மைபெறுதும். அறங்கருதாது பொருள்
ஈட்டுதற்குப் பிரிதலும் பொருள்வயிற் பிரிவிற்கு உண்மையின் இவ
ற்றொடு ஓதாது பிற்கூறினர். அந்தணர்க்குரிய ஓதலுந் தூதும்
உடன்கூறிற்றிலர், பகைபிறந்தவழித் தூதுநிகழ்தலின். (உரு)

உசு. அவற்றுள், ஓதலுந் தூது முயர்ந்தோர் மேன.

இது முற்கூறியவற்றுள் அந்தணர் முதலிய மூவர்க்கு இர
ண்டுபிரிவு உரித்தென்கின்றது. (இ - ள்.) அவற்றுள் = அம்மூ
ன்றனுள்: ஓதலும் தூதும் உயர்ந்தோர் மேன = ஓதற்பிரிவுந்

துறிற்பிரிவும் அந்தணர்முதலிய மூவரிடத்தன.—எ - று. எனவே ஒழிந்த பகைவயிற்பிரிவு அரசர்க்கே உரித்தென மேலேகூறுப. உயர்ந்தோரெனக் கூறலின் வேளாளரை ஒழித்தாரென்றுணர்க. உ-ம். "அரம்போ ழவ்வளை தோணிலை நெகிழ - நிரம்பா வாழ்க் கை நேர்தல் வேண்டி - யீர்ங்கா ழன்ன வரும்புமுதி ரீங்கை - யாலி யன்ன வால வீதாஅய் - வைவா லோதி மையண லேய்ப்பத் - தாதுறு குவளைப் போது பிணியவிழப் - படாஅப் பைங்கட் பரவ டிக் கயவாய்க் - கடாஅ மாறிய யானை போலப் - பெய்துவறி தாகிய பொங்குசெலற் கொண்மூ - மைதோய் விசும்பின் மாதிரத் திழிதரப் - பனிபட நின்ற பானாட் கங்குற் - றமியோர் மதுகை தூக் காய் தண்ணென - முனிய வலைத்தி முரணில் காலைக் - கைதொழு மரபிற் கடவுளர் சான்ற - செய்வினை மருங்கிற் சென்றோர் வலவ ரின் - விரியுளைப் பொலிந்த பரியுடை நன்மான் - வெருவரு தானை யொடு வேண்டுபுலத் திறுத்த - பெருவளக் கரிகான் முன்னிலைச் செல்லார் - சூடா வாகைப் பறந்தலை யாடுபெற - வொன்பது குடையு நன்பக லொழித்த - பீடின் மன்னர் போல - வோடுவை மன்னல் வாடைநீ யெமக்கே." இதனுட் பலருங் கைதொழும் மாண்பினையுடைய கடவுட்டன்மையமைந்த செய்வினையெனவே ஓதற்பிரிதலென்பது பெற்றும். "சிறந்தது பயிற்ற லிறந்ததன் பயனே" என்பதினுற் கிழவனுங் கிழத்தியும் இல்லறத்திற் சிறந் தது பயிற்றுக்கால் இறந்ததனுற் பயனின்முதலின் இல்லறம் நிர ம்பாதென்றற்கு நிரம்பாவாழ்க்கையென்முர். இல்லறம் நிகழ்கின்ற காலத்தே மேல்வருந் துறவறம் நிகழ்த்துதற்காக அவற்றைக்கூறும்

நூல்களையுங் கற்று அவற்றின் பின்னர்த் தத்துவங்களையும் உணர்ந்து மெய்யுணர்தல் அந்தணர் முதலிய மூவர்க்கும் வேண்டுதலின் ஓதற்பிரிவு அந்தணர்முதலியோர்க்கே சிறந்ததென்றார். "பொய்யற்ற கேள்வியாற் புரையோரைப் படர்ந்துநீ - மையற்ற படிவத்தான் மறுத்தலொல்லுவதோ" என்பதும் அது; மையற்றபடிவம் அந்தணர்முதலியோர் கண்ணதாதலின். "விருந்தின்மன்னர்" என்னும் அகப்பாட்டில் வேந்தன் பகைமையைத் தான் தணிவித்தமை கூறலின் அந்தணன் தூதிற்பிரிந்தமை பெற்றாம். "வயலைக் கொடியின் வாடியமருங்குல்" என்னும் புறப்பாட்டில் அந்தணன் தூதுசென்றவாறுணர்க. அரசன் தூதுசேறல் பாரதத்து வாசுதேவன் தூதுசென்றவாற்றானுணர்க. அது "படர்ந்தாரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் தூது - நடந்தானை யேத்தாத நாவென்ன நாவே" என்பதனானுணர்க. வணிகன்சென்றது வந்தழிக்காண்க. (உகூ)

அகத்திணையியல். சாசு

உஎ. தானே சேறலுந் தன்னொடு சிவணிய
ஏனோர் சேறலும் வேந்தன் மேற்றே.

இது பகைவயிற் பிரிவு அரசருக்கே உரித்தென்கின்றது. (இ-ள்.) தானே சேறலும் = தன்பகைக்குத் தானே செல்லுதலும் தன்னொடு சிவணிய ஏனோர் சேறலும் = அவனொடு நட்புக்கொண்ட ஒழிந்தோர் அவற்குத் துணையாகிச் செல்லுதலுமாகிய இருபகுதியும்: வேந்தன் மேற்று = அரசன் கண்ணது.—எ-று. எனவே, வணிகர்க்கு உரித்தன்றாயிற்று. தானேயென்று உரிமைகூறிய அதனானே முடியுடைவேந்தர் தாமே சேறலும் ஏனோரெனப் பன்மை கூறிய அதனானே பெரும்பான்மையுங் குறுநிலமன்னர் அவர்க்கா

கச்சேறலும் முடியுடைவேந்தர் அவர்க்காகச் சிறபான்மை சேற லும் உணர்க. முடியுடைவேந்தர் உள்வழிக் குறுநிலமன்னர் தா மே செல்லாமையுணர்க. இதனை வேந்தர்க்குற்றுழியென்ப. ஏனை யோர் அவ்வேந்தர் இல்வழிக் குறுநிலமன்னருந் தாமேசேறல் "வேந்துவினையியற்கை" என்பதன்கட்கூறுப. இதனானே தன்ப கைமேலும் பிறர்பகைமேலும் ஒருகாலத்திற் சேறலின்றென்றூர்.

"கடும்புனல்கால்பட்டு" என்னும் பாலைக்கலியுள் "மயங்க மர் மாறட்டு மண்வெளவி வருபவர் - தயங்கிய களிற்றின்மேற் ற கைகாண விடுவதோ" எனவும் "பகைவென்று திறைகொண்ட பாய்திண்டேர் மிசையவர்" எனவும் மண்கோடலுந் திறைகோட லும் அரசர்க்கே உரித்தாகக் கூறியது "நீளுயர் கூட னெடுங் கொடி யெழவே" எனச் சுரிதகத்துக் கூறியவாற்றானுணர்க.

"பொருபெரு வேந்தர்க்குப் போர்ப்புணை யாகி - யொரு பெருங் காதலர் சென்றூர் - வருவது - காணிய வம்மோ கனங்கு ழை நன்னுதா - னீணகர் முன்றின்மே னின்று." இது வே ந்தர்க்குற்றுழி வேந்தன்பிரிந்தது.

"கொற்சைச் சோழர் கொங்கற் பணீஇயர் - வெண்கோட் டியானைப் போஓர் கிழவோன் - பழையன வேல்வாய்த் தன்ன நின் - பிழையா நன்மொழி தேறிய விவட்கே." இது குறுநிலமன் னர் போல்வார் சென்றமைதோன்றக் கூறியது. "மலைமிசைக்குலை இய" என்பதும் அது.

இனி வேட்டைமேற்சேறலும் காவின்னர்ச் செறலுற்றலி யனவும் பாலையாகப் புலனெறிவழக்கஞ்செய்யப்படா - வுணர்க.

ரு

வேந்தனென்று ஒருமையாற் கூறினர், "மெய்ந்நிலை மயக்கி னாஅ குநவும்" என்னும் விதிபற்றி. சிவணியவென்பதனை வினையெச்ச மாக்கி கட்பாடல்வேண்டியென்றுமாம்.

உஅ. மேவிய சிறப்பி னேனோர் படிமைய
முல்லை முதலாச் சொல்லிய முறையாற்
பிழைத்தது பிழையா தாகல் வேண்டியு
மிழைத்த வொண்பொருண் முடியவும் பிரிவே.

இது முறையானே தன்பகைமேற்சென்ற அரசன் இறை பெற்ற நாடுகாத்து அதன்கட் தன்னெறிமுறை அடிப்படுத்த தற்குப் பிரிதலும் ஏனைவணிகர் பொருட்குப்பிரிதலுங் கூறுகின் றது. (இ-ள்.) முல்லை முதலாச் சொல்லிய மேவிய சிறப்பின் = தானே சென்ற வேந்தன் தனக்கு முல்லை முதலாக முற்கூறப்பட்ட நால்வகைநிலனும் இறையாகவந்துபொருந்திய தலைமையா னே: பிழைத்தது = முன்னர் ஆள்பவர் கலக்குறுத்த அல்லைபெற்று நெறிமுறைமை தப்பிய அந்நாடு: முறையாற் பிழையாதாகல் வே ண்டியும் பிரிவே = தனது பழையநாடுகளை ஆளும் நெறிமுறைமை யினாலே தப்பாமல் ஆக்கம்பெறக் காத்தலை விரும்பிப் பிரிதலும் பிரிவே: ஏனோர் படிமைய இழைத்த ஒண் பொருள் முடியவும் பிரிவே = முற்கூறிய அந்தணர் அரசரை ஒழிந்த வணிகர் தம

ச்கு விரதங்களுடையவாக வேதநூலிற்கூறிய ஒள்ளிய பொருள் தேடி முடியும்படி பிரிதலும் பிரிவே.—எ-று. பிரிவை இரண்ட ற்குங் கூட்டுக. சிறப்பிற் பிரிதலும் எனச் சேர்க்க. சொல்லிய வென்பதும் பிழைத்ததென்பதுந் தொழிற்பெயர். முறையாற் காக்கவென முடிக்க. விரதமாவன கொள்வதூஉம் மிகைகொள் ளாது கொடுப்பதூஉங் குறைகொடாது பலபண்டம் பகர்ந்து ஈதன் முதலியன.

உ-ம். " ஒருகுழை யொருவன்போ லிணர்சேர்ந்த மராஅமும் - பரிதியஞ் செல்வன்போ னனையூழ்த்த செருந்தியு - மீனேற்றுக் கொடியோன்போன் மிஞிறார்க்குங் காஞ்சியு - மேனோன்போ னிற நிகளர்பு கஞலிய ஞாழலு - மானேற்றுக் கொடியோன்போ லெ திரிய விலவமு மாங்கத் - தீதிர் சிறப்பி னைவர்க ணிலைபோலப் - போதவிழ் மரத்தொடு பொருகரை கவின்பெற - நோதக வந்தன் று இளவேனில் மேதக; பல்வரி யினவண்டு புதிதுண்ணும் பரு வத்துத் - தொல்கவின் றொலைந்தவென் றடமென்றோ ளுள்ளுவா -

ரொல்குபு நிழல்சேர்ந்தார்க் குலையாது காத்தோம்பி - வெல்புக ழுலகேத்த விருந்துநாட் டுறைபவர்; அறல்சாயப் பொழுதோடெம் மணிநுதல் வேறுகித் - திறல்சான்ற பெருவனப் பிழப்பதை யரு ளுவா - ரூறஞ்சி நிழல்சேர்ந்தார்க் குலையாது காத்தோம்பி - யா றின்றிப் பொருள்வெஃகி யகன்றநாட் டுறைபவர்; திசைதிசை தேனார்க்குந் திருமருத முன்றுறை - வசைதீர்ந்த வென்னலம் வாடுவ தருளுவார் - நசைகொண்டு தந்நிழல் சேர்ந்தாரைத் தாங் கித்த - மிசைபரந் துலகேத்த வேதினாட் டுறைபவர்; எனநீ, தெ ருமரல் வாழி தோழிநங் காதலர் - பொருமுரண் யானையர் போர் மலைந் தெழுந்தவர் - செருமேம் பட்ட வென்றியர் - வருமென வந் தன்றவர் வாய்மொழித் தூதே."

இதனுள் ஒல்குபு நிழல்சேர்ந்தார்க்கெனவே, முன்னர் ஆற் பவர் கலக்குறுத்த அலைபெற்றுப் பின் தன்னை நிழலாகச் சேர்ந் தாரென்பதூஉம், அவர்க்குப் பின்னர் உலைவு பிறவாமற் பேணிக் காத்தானென்பதூஉம், விருந்துநாட்டென்பதனாற் றிறைபெற்ற புதிய நாடென்பதூஉம் பெற்றும். ஏனையவற்றிற்கும் இவ்வா றே கூறிக்கொள்க. ஏதிலநாடு, புதியநாடு. ஆறின்றிப் பகைவர் பொருளை விரும்பின நாட்டென்றும் அவரையகன்ற நாட்டென்றும் பொருள்கூறுக. செருவின் மேம்பட்ட என்றது நாடுகளை. அத னாற்பெற்ற வென்றியெனவே நாடுதிறைபெற்றமை கூறிற்று.

" படைபண்ணிப்புனையவும்" என்னும் பாலைக்கலியுள் "வல் வினை பயக்குநல் வலித்திமன்" என்பதற்கு வலியபோர்செய்து பகைவர்தந்நாட்டை விளக்குதற்கு வலித்தியெனவும், "தோற் றஞ்சா ஞெருகுபொருள்" என்பதற்குத் தோற்றம் அமைந்த திர

ண்ட பொருளாவன அங்ஙனகோத்துப் பெற்ற அறம்பொருளின் பம் எனவும், "பகையறு பயவினை" என்பதற்குப் பகையறத் தற்குக் காரணமாகிய நாடாகிய பயனைத் தரும் வினையெனவும், "வேட்டபொருள்" என்பதற்கு அறம்பொருளின்பமெனவும் பொருளுரைத்துக்கொள்க. பிறவும் இவ்வாறு வருவன உய்த்துணர்ந்து பொருள்கூறுக.

இனிச், "கேள்கே ளன்றவுங் கிளைஞ ராரவுங்-கேடில் கேளிர் செழீஇன ரொழுகவு - மாள்வினைக் கெதிரிய வூக்கமொடு புகல் சிறந்து" என வணிகர் பொருள்வயிற் பிரிந்தவாறுணர்க. "நட் டோ ராக்கம் வேண்டியு மொட்டிய - வின்றோ ளணிபெற வரற்கு -

மன்றோ தோழியவர் சென்ற வாறே." என்பதனுள் அணியென்பது பூணினை. பிறவும் இவ்வாறு வருவன உய்த்துணர்க. (உஅ)

உகூ. மேலோர் முறைமை நால்வர்க்கு முரித்தே.

இஃது எய்தாததெய்துவித்தது. (இ-ள்.) மேலோர் முறைமை = மேல் அதிகாரப்பட்டுநின்ற வணிகர்க்கு ஓதிய அறந்தலைப் பிரியாப் பொருள்செயல்வகை: நால்வர்க்கும் உரித்து = அந்தணர்க்கும் அரசர்க்கும் இருவகை வேளாளர்க்கும் உரித்து.—எ - று. இதற்கு வணிகர்க்கு வேதநூலுள் இழைத்த பொருண்முடிவானே

இங்கால்வரும் பொருண்முடிப்பனிற் பிரிவொன்றாகி மயங்கக் கூறலென்னுங் குற்றந்தங்குமாகலின் அது கருத்தன்று; இங்நால் வருள் அந்தணர் ஓதலுந் தூதும்பற்றிப் பொருண்முடித்தலும் அரசர் பகைவயிற்பிரிவுபற்றிப் பொருண்முடித்தலும் உயர்ந்த வேளாளர் பகைவயிற்பிரிவுபற்றிப் பொருண்முடித்தலும் உழு துண்பார் வாணிகத்தாற் பொருண்முடித்தலுங் கருத்து. இவற்றுள் வேள்விக்குப் பிரிந்து சடங்கிற்கு உறுப்பாகியும் அதற்குக் குரவனாகியும் நிற்றல் உரிமையின் ஆண்டு வேள்விசெய்தான் கொடுத்தபொருள் கோடல்வேண்டுதலானும் அறங்கருதித் தூதிற்பிரியினும் அவர்செய்த பூசனை கோடல்வேண்டுமாகலானும் அவை அந்தணர்க்குப் பொருள்வருவாயாயிற்று. வேள்விக்குப்பிரிதல் ஓதற்பிரிவின் பகுதியாயிற்று.

உம். "நெஞ்சு நடுக்குறக் கேட்டுங் கடுத்துந்தா - மஞ்சிய தாங்கே யணங்காகு மென்னுஞ்சொ - லின்றீங் கிளவியாய் வாய்மறை நின்கேள் - புதுவது பன்னாளும் பாராட்ட யானு - மிதுவொன் றுடைத்தென வெண்ணி யதுதேர - மாசில்வண் சேக்கை மணந்த புணர்ச்சியுட் - பாயல்கொண் டென்றோட் கனவுவாராய்கோற் - றொடிநிரை முன்கையாள் கையாறு கொள்ளாள் - கடிமனை காத்தோம்ப வல்லுவள் கொல்லோ - விடுமருப் பியானை யிலங்குதேர்க் கோடு - நெடுமலை வெஞ்சுரம் போகி நடுநின்றெஞ்- செய்பொருண் முற்றுமள வென்றனை ராயிழாய் - தாமிடை கொண்ட ததுவாயிற் றம்மின்றி - யாமுயிர் வாழு மதுகை யிலமாயிற்- றொய்யிற் றுறந்தா ரவரெனத் தம்வயி - னொய்யார் நுவலும் பழி நிற்பத் தம்மொடு - போயின்று சொல்லென் னுயிர்." இதனுள் நடுநின்றென்றதனன் இரு பெரு வேந்தரையுஞ் சந்துசெய்வித்தற்கு

யான் நடுவே நிற்பலென்றும், என் செய்பொருள்முற்றுமளவெ

ன்றதனுன் அதுமுடித்தபின்னர் யாம்பெறுதற்குரியவாய் அவர் செய்யும் பூசனையாகிய பொருண்முடியுமளவுமென்றும், அந்தணன் பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிக் கூறிய கூற்றினை அவன் தலைவி கூறியவாறுணர்க. இதனுட் கடிமனைகாத்தென்றதனை இல்லறமாகவும் நும்பவென்றதனைச் செய்தியாம்பவென்றுங் கொள்க.

இனி "நன்கலங் களிற்றொடு நன்னாடேந்தி - வந்து திறைகொடுத்து வணங்கினர் வழிமொழிந்து" என்புழி, நன்கலந் திறைகொடுத்தோரொன்றலிற் பகைவயிற்பிரிவே பொருள்வருவாயாயிற்று. ஒழிந்தனவும் இவ்வாறே உய்த்துணர்க.

மேலோர்முறைமை வேந்தர்க்குமுரித்தே என்றது நால்வர்க்குமுரித்தே என்றது முற்கூறிய வணிகரையொழிந்த இருவகை வேளாளரையுங் கூட்டியென்றுணர்க. அவர் பொருள்வயிற்பிரிதனவுஞ் சான்றோர் செய்யுட்களை நோக்கி உய்த்துணர்ந்துகொள்க. அவர்களுள் உழுதுண்பார்க்குங் கலத்திற்பிரிவும் உரித்து. வினையோர்க்குக் காலிற்பிரிவே உரித்தென்றுணர்க. (உகூ)

௩0. மன்னர் பாங்கிற் பின்னோ ராகுப.

இஃது இறுதிநின்ற வேளாளர்க்கு இன்னுமோர் பிரிவுவிகற்பங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) மன்னர் பாங்கில் = அரசரைச்சார்ந்து வாழும் பக்கத்தராகிந்தல் காரணமாக: பின்றோர் ஆகுப = பின்றோனப்பட்ட வேளாளர் வரையறையின்றி வேந்தன் ஏவிய இறமெல்லாவற்றினும் பிரிதற்கு ஆக்கமுடையராப.—எ-று. மன்னர் பின்றோரென்ற பன்மையான் முடியுடையோரும் முடியில்லாதாரும் உழுவித்து உண்போரும் உழுது உண்போருமென மன்னரும் வேளாளரும் பலரென்றார். "வேளாண்மாந்தர்க்கு" "வேந்துவிடுதொழிலில்" என்னும் மரபியற் சூத்திரங்களான் வேளாளர் இருவகையரென்ப. அரசரேவுந் திறமாவன பகைவர்மேலும் நாடுகாத்தல்மேலுஞ் சந்துசெய்வித்தன்மேலும் பொருள்வருவாய் மேலுமாம்.

அவருள் உழுவித்துண்போர் மண்டிலமாக்களுந் தண்டத்தலைவருமாய்ச் சோழநாட்டுப் பிடவூரும் அழுந்தூரும் நாங்கூரும் நாவூரும் ஆலஞ்சேரியும் பெருஞ்சிக்கலும் வல்லமுங் கிழாரும் முதலிய பதியிற்றோன்றி வேளெனவும் அரசெனவும் உரிமையெய்தினோரும், பாண்டியநாட்டுக் காவிதிப்பட்டமெய்தினோருங் குறு

முடிகுடிப்பிறந்தோர் முதலியோருமாய் முடியுடைவேந்தர்க்கு மகட்கொடைக்கு உரிய வேளாளராம். "இருங்கோ வெண்மா னருங்கடிப் பிடவூர்" எனவும் "ஆலஞ்சேரி மயிந்த ஞாருண்கேணி நீரொப்போன்" எனவுஞ் சான்றோர் செய்யுட்செய்தார். உருவப் பஃறேர் இளஞ்சேட்சென்னி அழுந்தூர்வேளிடை மகட்கோடலும் அவன்மகனாகிய கரிகாற்பெருவளத்தான் நாங்கூர்வேளிடை மகட்கோடலுங் கூறுவார். இதனானே "படுபுறந் தருநர் பாரமோம்பிக் - குடிபுறந் தருகுவை யாயின்" எனவும் "ஞாலத்துக் - கூலம் பகர்நர் குடிபுறந் தராஅக் - குடிபுறந் தருநர் பாரமோம்பி" எனவுஞ் சான்றோர் கூறியவாறுணர்க. உம். "வேந்தன் குறைமொழிந்து வேண்டத் தலைப்பிரிந்தார் - தாந்தங் குறிப்பின ரல்லரா - வேந்திழாய் - கண்பனி வாரக் கலங்கல் பிரிவரோ தண்பனி நாளே தனித்து." எனவரும். (௩௰)

௩௧. உயர்ந்தோர்க் குரிய வோத்தி னான.

இது நான்குவருணத்தோர்க்கும் எய்தாததெய்துவித்தது. (இ-ள்.) ஓத்தின் ஆன = வேதத்தினாற் பிறந்த வடநூல்களுந் தமிழ்நூல்களும்; உயர்ந்தோர்க்கு உரிய = அந்தணர் அரசர் வணிகர்க்கும் உயர்ந்த வேளாளர்க்கும் உரிய.—எ - று. அவை சமயநூல்களும் ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடுகூறுந் தருக்கநூல்களுஞ் சோதிடமும் வியாகரணமும் முதலியனவும் அகத்தியம் முதலாகத் தோன்றிய தமிழ்நூல்களுமாம். வேதந் தோன்றிய பின்னர் அது கூறியபொருள்களை இவையும் ஆராய்தலின் ஓத்தினானவென்று அவற்றிற்குப் பெயர்கூறினார், ஓத்தென்பது வேதத்தனையே யாதலின். (௩௧)

௩௨. வேந்து வினையியற்கை வேந்தனி னொரீஇய
ஏனோர் மருங்கினு மெய்திட னுடைத்தே.

இது மலயமாதவன் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணலுழை நரபதியருடன் கொணர்ந்த பதினெண்வகைக் குடிப்பிறந்த வேளிர்க்கும் வேந்தன்றொழில் உரித்தென்கிறது. (இ-ள்.) வேந்து வினை இயற்கை = முடியுடைவேந்தர்க்குரிய தொழிலாகிய இலக்கணங்கள் : வேந்தனின் ஒரீஇய ஏனோர் மருங்கினும் எய்து இடன் உடைத்து = அம்முடியுடைவேந்தனையொழிந்த குறுநிலமன்னரிடத்தும் பொருந்தும் இடனுடையது.—எ-று. அவர்க்குரிய இலக்கணமாவன, தன்பசைவயிற் றானேசேறலுந் தான் திறைபெ

ற்ற நாடுகாக்கப் பிரிதலும் மன்னர்பாங்கிற் பின்னோரெனப்பட்ட வேளாளரை ஏவிக்கொள்ளுஞ் சிறப்புமாம். உ-ம். "விலங்கிருஞ் சிமயக் குன்றத் தும்பர் - வேறுபன் மொழிய தேஎ முன்னி - வினைநசைஇப் பரிக்கு முரண்மலி நெஞ்சமொடு - புனைமா ணெஃகம் வலவயி னேந்திச் - செலன் மாண்புற்ற" என்புழி வேறு பன்மொழிய தேஎத்தைக் கொள்ளக்கருதிப் போர்த்தொழிலைச் செலுத்தும் உரன்மிக்க நெஞ்சமென்றலின், இது குறுநிலமன்னன் தன்பகைவயின் நாடுகொள்ளச் சென்றதாம்; வேந்தனெனப் பெயர்கூறாமையின். "பசைபடுபச்சை நெய்தோய்த்து" என்னும் அகப்பாட்டினுள் "முடிந்தன்றம்மநா முன்னியவினையே" என்றலிற் றானே குறுநிலமன்னன் சென்றதாம். ஏனைய வந்துழிக்காண்க. (௩௨)

கக. பொருள்வயிற் பிரித லு மவர்வயி னுரித்தே
யுயர்ந்தோர் பொருள்வயி னொழுக்கத் தான.

இஃது அக் குறுநிலமன்னர்க்குப் பொருள்வயிற்பிரிதலும் ஓதற்பிரிதலும் உரியவென்கின்றது. (இ-ள்.) பொருள் வயினும் = தமக்குரிய இறையாகப்பெறும் பொருளிடத்தும்: உயர்ந்தோர் ஒழுக்கத்து ஆன பொருள் வயினும் = உயர்ந்த நால்வகை வருணத் தார்க்குரிய ஒழுக்கத்திலேயான ஓத்திடத்திலும்: பிரிதல் அவர் வயின் உரித்து = பிரிந்துசேறல் அக் குறுநிலமன்னரிடத்து உரி த்து.—எ-று. பொருள்வயிற்பிரிதல் பொருள்தேடுகின்ற இடத்தின் கண்ணென வினைசெய்யிடமாய் நின்றது. "உயர்ந்தோர்க்குரிய வோத்தினுள்" என்று அவ்வோத்தினை அவரொழுக்கத்திலேயான பொருளென்றார். அச் சூத்திரத்திற் கூறிய ஓதற்பிரிதல் இவர்க் கும் உரித்தென்று கொள்க. இவற்றுக்குச் செய்யுளுள்வழிப் பொ ருள்படுமாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க. (கக)

கஉ. மூன்றன் வழக்க மகடூஉவோ டில்லை.

இது முற்கூறிய ஓதல் பகை தூது காவல் பொருள் என்ற ஐந்துட் பகையுங் காவலும் ஒழிந்தவற்றிற்கு ஓரிலக்கணங் கூறு கின்றது. (இ-ள்.) ஓதலுந் தூதும் பொருளுமாகிய மூன்றுநீர் மையாற்செல்லுஞ் செலவு தலைவியோடு கூடச் சேறலின்று.—

எ-று. தலைவியை உடன்கொண்டு செல்லாமை முற்கூறிய உதாரணங்களிலும் ஒழிந்த சான்றோர் செய்யுட்களுள்ளுங் காண்க. இதுவே ஆசிரியர்க்குக் கருத்தாதல் தலைவியோடுகூடச் சென்றாராகச் சான்றோர் புலனெறிவழக்கஞ் செய்யாமையான் உணர்க.

இனித், தலைவி கற்பினுட் பிரிவாற்றாது எம்மையும் உடன்கொண்டு சென்மினெனக் கூறுவனவுந் தோழி கூறுவனவுஞ் செலவழுங்குவித்தற்குக் கூறுவனவென்று உணர்க. அக் கூற்றுத் தலைவன் மரபு அன்றென்று மறுப்பன "மரபுநிலைதிரியா" என்பதனுள் அமைந்தது.

இனி, இச்சூத்திரத்திற்குப், 'பொருள்வயிற் பிரிவின்கட் கலத்திற்பிரிவு தலைவியுடன் சேறலில்லை ; எனவே, காலிற் பிரிவு தலைவியுடன் சேறல் உண்டு' என்று பொருள்கூறுவாருக்குச் சான்றோர் செய்த புலனெறிவழக்கம் இன்மை உணர்க. இனி, உடன்கொண்டுபோவுழிக் கலத்திற்பிரிவின்று காலிற்பிரிவேயுளதென்பாரும் உளர். (கூச)

கூரு. எத்திணை மருங்கினு மகடூஉ மடன்மேற்
பொற்புடை நெறிமை யின்மை யான.

இஃது இத்துணையும் பாலைக்கு உரிய இலக்கணங் கூறி, மகடூஉ அதிகாரப்படுதலிற் பெருந்திணைக்கு உரியதோர் இலக்கணங் கூ

றுகின்றது. (இ-ள்.) எத்துணை மருங்கினும் = கைக்கிளைமுதற் பெருந்திணையிறுவாய் ஏழன்கண்ணும்: மகடூஉ மடல் மேல் நெறிமை = தலைவி மடலேறினளாகக் கூறும் புலனெறிவழக்கம்: பொற்புடைமை இன்மையான = பொலிவுடைமையின்று; ஆதலான் அது கூறப்படாது.—எ-று. "கடலன்ன காம முழந்து மடலேறாப் - பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்" எனவரும். "கடலன்ன காமத்த ராயினும் பெண்டிர் - மடலூரார் மைந்தர்மே லென்ப - மடலூர்தல் - காட்டுகேன் வம்மின் கலிங்கஞ்சி யார்க்கோமான் - வேட்ட மாமேற்கொண்ட போழ்து." என்றாராலோவெனின், இது மடலேற்றன்று; ஏறுவலெனக் கூறியதுணையேயாம். (௩௫)

௩௬. தன்னு மவனு மவளுஞ் சுட்டி
மன்னு நிமித்த மொழிப்பொரு டெய்வ
நன்மை தீமை யச்சஞ் சார்தலென்
றன்ன பிறவு மவற்றொடு தொகைஇ
முன்னிய கால மூன்றுடன் விளக்கித்
தோழி தேஎத்துங் கண்டோர் பாங்கினும்
போகிய திறத்து நற்றாய் புலம்பலு
மாகிய கிளவியு மவ்வழி யுரிய.

இது பிரிவிலக்கணம் அதிகாரப்பட்டு வருதலிற் கொண்டுதலைக்கழிந்துழி வருந்துவோர் தாயென்பதூஉம் அதனது பகுதியுங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) போகிய திறத்து நற்றாய் = தலைவியுந்

தலைவனும் உடன்போய காலந் தம் மகட் பயந்த நற்றாய்: தன்னும் அவனும் அவளுஞ் சுட்டிக் காலம் மூன்றொடன் மன்னும் நன்மை தீமை முன்னிய விளக்கிப் புலம்பலும் = தன்னையுந் தலைவனையுந் தன்மகளையுங் குறித்துக் காலம் மூன்றொடன் நிலைபெற்றுவரும் நல்வினை தீவினைக்குரிய காரியங்களைத் தன் நெஞ்சிற்கு விளக்கி வருந்திக் கூறுதலும்: அச்சஞ் சார்தல் என்று அன்ன பிறவும் நிமித்தம் மொழிப்பொருள் தெய்வம் அவற்றொடு தொகைஇப் புலம்பலும் = அச்சஞ்சார்தலென்று கூறப்பட்டவற்றையும் அவை போல்வன பிறவற்றையும் பல்லி முதலிய சொற் குணச்சொற் தெய்வங் கட்டினுங் கழங்கினும் இட்டு உரைக்கும் அத் தெய்வப் பகுதியென்றவற்றொடு கூட்டி வருந்திக்கூறலும்: தோழி தேஎத்தும் கண்டோர் பாங்கினும் புலம்பலும் = தோழியது ஆற்றாமையைக் கண்டுழியுந் தலைவியைத் தேடிப்போய்க் காணாது வந்தாரைக் கண்டுழியும் வருந்திக்கூறலும்: அவ்வழி ஆகிய கிளவியும் = அவ் உடன்போக்கிடத்துச் சான்றோர் புலனெறிவழக்கஞ் செய்தற்குரியவாய் வருங் கிளவிகளும்: உரிய = உடன்போகிய இறத்தற்கு உரிய.—எ-று. நற்றாய்புலம்பலுங் கிளவியும், போகிய இறத்த உரியவென முடிக்க. என்றென்பதனையும் புலம்பலென்பதனையும் யாண்டுங் கூட்டுக. இங்ஙனம் உடன்போக்கி வருந்துதல் நோக்கித் தாயை முற்கூறித் தலைவன் கொண்டுபோயினமை நோக்கித் தலைவிமுன்னர் அவனைக்கூறினர். அவளும் அவனும் என்று பாடம் ஓதுவாரும் உளர்.

உ-ம். "மள்ளர் கோட்டின் மஞ்ஞை யாலு - முயர்நெடுங் குன்றம் படுமழை தலைஇச் - சுரநணி யினிய வாகுக தில்ல - வறநெறி யிதுவெனத் தெளிந்தவென் - பிறைநுதற் குறுமகள் போ

கிய சுரனே." இதனுள் அறநெறி இதுவெனத் தெளிந்த என்மக ளென்று தாய்கூறவே உடன்போக்குத் தருமமென்று மகிழ்ந்து கூறி அங்ஙனங் கூட்டிய நல்வினையைத் தன் நெஞ்சிற்கு விளக்கிப் புலம்பியவாறு காண்க.

" நாடொறுங் கலுழு மென்னினு மிடைநின்று - காடுடு தீயிற் கனலிய மாதோ - நல்வினை நெடுநகர் கல்லெனக் கலங்கப் -

பூப்புனை யுண்கண் மடவரற் - போக்கிய புணர்ந்த வறனில் பாலே" இது தீவினையை வெகுண்டு புலம்பியவாறு காண்க. பால், பழவினை. இவை ஐங்குறுநூறு.

இனி அச்சம் இருவகைத்து; தலைவி ஆண்டை விலங்கும் புள்ளும் ஆறலைப்போரும் முதலிய கண்டு அஞ்சும் அச்சமுந் தாங்காத தன்னையர் பின்சென்றவர் இஃதறமென்னாது தீங்கு செய்கின்றாரோ என்று அஞ்சும் அச்சமுமென, " நினைத்தொறுங் கலுழுமிம்மை பெய்துக - புலிக்கோட் பிழைத்த கவைக்கோட்டு முதுகலை - மான்பிணை யணைதர வான்குரல் விளிக்கும் - வெஞ்சுர மென்மக ளுய்த்த - வம்பமை வல்வில் விடலை தாயே" இதுவும் ஐங்குறுநூறு. " கேளாய் வாழியோ மகளைநின் றோழி - திருநகர் வரைப்பகம் புலம்ப வவனொடு - பெருமலை யிறந்தது நோவ றேவல் - கடுங்கண் யானை நெடுங்கை சேர்த்தி - முடங்குதா ளுகைத்த பொலங்கெழு பூழி - பெரும்புலர் விடியல் விரிந்து வெயி லெறிப்பக் - கருந்தார் மிடற்ற செம்பூழ்ச் சேவல் - சிறு

புனல் பெடையொடு குடையு மாங்க - ணஞ்சு வரத்தகுங் கான நீந்திக் - கன்று காணாதுபுன் கண்ண செவிசாய்த்து - மன்றுநிறை பைதல் கூரப் பலவுடன் - கறவை தந்த கடுங்கண் மறவர் - கல் லென் சிறு ரொல்லி னசைஇ - முதுவாய்ப் பெண்டின் செதுகாற் குரம்பை - மடமயி லன்னவென் னடைமெலி பேதை - தோடுணை யாகத் துயிற்றத் துஞ்சாள் - வேட்டக் கள்வர் விசியுறு கடுங்கட் - சேக்கோ ளறையுந் தண்ணுமை - கேட்குநள் கொல்லெனக் கலு ழுமென் னெஞ்சே." அகம். இவை அச்சங்கூறின.

தந்தை தன்னையர் சென்றாரென்று சான்றோர் செய்யுட்செய் திலர், அது புலனெறிவழக்கம் அன்மையின்.

இனிச் சார்தலும் இருவகைத்து, தலைவி சென்று சாரும் இடமும் மீண்டு வந்து சாரும் இடமுமென. உம். "ஏமவெங் காம மியைவ தாயின் - மெய்ம்மலி பெரும்பூட் செம்மற் கோசர் - கொம்மையம் பசுங்காய்க் குடுமி விளைந்த - பாக லார்கைப் பறைக் கட் பீலித் - தோகை காவிற் றுளுநாட் டன்ன - வறுங்கை வம்பலர்த் தாங்கும் பண்பிற் - செறிந்த சேரிச் செம்மன் மூதூ - ரறிந்த மாக்கட் டாகுக தில்ல - தோழி மாரும் யானும் புலம்பச் - சூழி யானைச் சுடர்ப்பூ ணன்னள் - பாழி யன்ன கடியுடை வியனகர்ச் - செறிந்த காப்பிகந் தவனொடு போகி - யத்த விருப்பை யார் கழல் புதுப்பூத் - துய்த்த வாய்துக ணிகலம் பரிப்பக் - கொன்

றை பஞ்சினைக் குழற்பழங் கொழுதிய - வன்கை யெண்கின் வய

நிறை பார்க்கு - மின்றணைப் பிரிந்த கொள்கையொ டொராங்குக் - குன்ற வெயிற் றிரண்ட - மென்றேண் மஞ்ஞை சென்ற வாறே."

"அருஞ்சுர மிறந்தவென் பெருந்தோட் குறுமக - ளிருந்து வேல் விடலையொடு வருமெனத் தாயே - புனைமா ணிஞ்சி பூவ அட்டி - மனைமண லடுத்து மாலை நாற்றி - யுவந்தினி தயரு மெ ன்ப யானு - மான்பிணை நோக்கின் மடநல் லாளை - யீன்ற நட்பிற் கருளா னாயினு -மின்னகை முறுவ லேழையைப் பன்னாட் - கூந்தல் வாரி நுசுப்பிவர்ந் தோம்பிய - நலம்புனை யுதவியோ வுடையேன் மன்னே - வல்லந்தறி கற்பி னன்றுமற் றில்ல - வறுவை தோயு மொ ருபெருங் குடுமிச் - சிறுபை நாற்றிய பல்தலைக் கருங்கோ - லா குவ தறியு முதவாப் வேல - கூறுக மாதோநின் கழங்கின் றிட்ப - மாறாது வருபனி கலுழுங் கங்குலி - லானாது துயருமென் கண்ணி னிது படிய - வெம்மனை முந்துறத் தருமோ - தன்மனை யுய்க்குமோ யாதவன் குறிப்பே." இவ் அகப்பாட்டு இரண்டும் தெய்வத்தொடு படுத்துப் புலம்பியது.

"இல்லெழும் வயலை யீலையு முழ்த்தன - செல்வ மாக்க ளிற் செல்லு மல்கின - மயிலடி யிலைய மாக்குர னொச்சிப் - பயிலிணர் நறும்பொழிற் பாவையுந் தமிய - ளேதி லாளன் பொ ய்ப்பப் பொய்மருண்டு - பேதை போயினள் பிறங்குமலை யிறந் தெனை - மான்ற மாலை மனையோர் புலம்ப - வீன்ற தாயு மிடும் பைய ளெனக்கினைக் - தங்கண் வானத் தகடேர்ந்து திரிதருந் - திங்கட் கடவு டிரித்துநீ பெயர்த்தலிற் - கடிமலர்க் கொன்றைக் காவலன் சூடிய - குடுமியஞ் செல்வங் குன்றினுங் குன்றாய் - தண்பொழில் கவித்த தமனிய வெண்குடை - யொண்புகழ்த் தந்தைக் குறுநி

வேண்டித் - தயங்குநடை முதுமை தாங்கித் தான்றனி - யியங்கு நடை யிளமை யின்பம் நீந்த - மான்றே ரண்ண லேன்றுபுகழ் போலத் - துளங்கிரு ளிரவினு மன்ற - விளங்குவை மன்னுவிவ் வையகத் தானே." இது தெய்வத்தை நோக்கிக் கூறியது.

"மறுவி றூவிச் சிறுகருங் காக்கை - யன்புடை மரபி னின்கிளையோ டாரப் - பச்சூன் பெய்த பைங்ிண வல்சி - பொலம் புனை கலத்திற் றருகுவென் மாதோ - வெஞ்சின விறல்வேற் காளை யோ - டஞ்சி லோதியை வரக்கரைந் தீமே." இவ் ஐங்குறுநூறு நிமித்தத்தொடுபடுத்துப் புலம்பியது. நற்சொல்லொடுபடுத்தன வந் துழிக்காண்க.

இனி அன்னபிறவுமென்றதனால், "ஈன்று புறந்தந்த வெமரு முள்ளான் - வான்றோ யிஞ்சி நன்னகர் புலம்பத் - தனி மணி யிரட்டுந் தாழுடைக் கடிகை - நுழைநுதி நெடுவேற் குறும் படை மழவர் - முனையர் தந்து முரம்பின் வீழ்த்த - வில்லோர் வாழ்க்கை விழுத்தொடை மறவர் - வல்லாண் பதுக்கைக் கடவுட் பேண்மார் - நடுகற் பீலி சூட்டித் துடிபடுத் - தொப்பிக் கள்

ளொடு திரூஉப்பலி கொடுக்கும் - போக்கருங் கவலைப் புலவுநா றருஞ்சுரந் - துணிந்துபிற ளாயின ளாயினு மணிந்தணிந் - தார்வ நெஞ்சமொ டாய்நல னளைஇத்தன் - மார்பு துணையாகத் துயிற் றுக தில்ல - துஞ்சா முழவிற் கோவற் கோமா - னெடுந்தேர்க் காரி கொடுங்கா முன்றுறைப் - பெண்ணையம் பெயர்யாற்று நுண் ணறல் கடுக்கு - நெறியிருங் கதுப்பினென் பேதைக் - கறியாத் தேஎத் தாற்றிய துணையே." என்பது தலைவன் மிகவும் அன்பு செய்கவென்று தெய்வத்திற்குப் பராயது. அகம்.

"நீர்நசைக் கூக்கிய வுயவல் லியானை - யியம்புணர் தூம்பி னுயிர்க்கு மத்தஞ் - சென்றனன் மன்றவென் மகளே - பந்தும் பாவையுங் கழங்குமெமக் கொழித்தே." இவ் ஐங்குறுநூறு யாம் இவற்றைக் கண்டு வருந்த இவற்றை எமக்கு ஒழித்துத் தான் நீர் இலா ஆரிடைப் போயினளென்றது.

"என்னு முள்ளினள் கொல்லோ தன்னை - நெஞ்சுணத் தேற்றிய வஞ்சினக் காளையோ - டழுங்கன் மூதூ ரலரெழச் - செழும்பல் குன்ற மிறந்தவென் மகளே." இஃது என்னை நினைப் பாளோவென்றது.

இன்னும் இதனானே செய்யுட்களுள் இவற்றின் வேறுபா வருவனவெல்லாம் அமைத்துக்கொள்க.

"செல்லிய முயலிற் பாய சிறகர் - வாவ லுவக்கு மாலையாம் புலம்பப் - போகிய வவட்கோ நோவேன் றேமொழித் - துணையி லள் கலுழு நெஞ்சி - னிணைநெய ருண்க ணிவட்குநோ வதுவே." இது தோழிதேஎத்துப் புலம்பல். இது ஐங்குறுநூறு. தோழி தேஎத்துமெனப் பொதுப்படக்கூறியவதனாற் றோழியை வெகுண்டு கூறுவனவுங் கொள்க.

" வீரியணி பக்தும் வாடிய வயலையு - மயிலடி யன்ன மாக்குர லுணச்சியுங் - கதியுடை வியனகர்க் காண்வரத் தோன்றத் - தமி

யென் கண்ணுந்தண் டலையுந் தெறுவர - நோயா கின்றே மகளைநின் றோழி - யெரிசினந் தணிந்த விலையி லஞ்சனை - வரிப்புறப் புறவின் புலம்புகொ டெள்விளி - யுநப்பவி ரமையத்த மாப்புன் ணேக்கி - யிலங்கிலை வெள்வேல் விடலையை - விலங்கு மலையாரிடை கவியுங்கொ லெனவே" எனவும் வரும்.

" இதுவென் பாவைக் கினியநன் பாவை - யிதுவென் பைங்கிளி யெடுத்த பைங்கிளி - யிதுவென் பூவைக் கினியசொற் பூவையென் - றலம்வரு நோக்கி னலம்வருஞ் சுடர்நுதல் - காண்டொறுங் காண்டொறுங் கலங்கி - நீங்கின ளோவென் பூங்க ணோளே." இவ் வைங்குறுநூறு தேடிக்காணாது வந்தாளைக் கண்டு புலம்பியது.

இனி அவ்வழியாகிய கிளவிகளுட் சில வருமாறு. " ஒருமக ணுடையேன் மன்னே யவளுஞ் - செருமிகு மொய்ம்பிற் கூர்வேற் காளையொடு - பெருமலை யருஞ்சுர நெருநற் சென்றன - ளினியே, தாங்குநி னவல மென்றீ ரதுமற் - றியாங்கன மொல்லுமோ வறிவுடை யீரே - யுள்ளி னுள்ளம் வேமே யுண்கண் - மணிவாழ் பாவை நடைகற் றன்னவெ - னணியியற் குறுமக ளாடிய - மணியேர் நொச்சியுந் தெற்றியுங் கண்டே." இந்நற்றிணை தெருட்டும் அயலி லாட்டியர்க் குரைத்தது. " கயந்தலை மடப்பிடி பயம்பிற் பட்டெனக் - களிறுவிளிப் படுத்த கம்பலை வெரீஇ - யொய்யென வெழு

ந்த செவ்வாய்க் குழவி - தாதேரு மறுகின் மூதா ராங்க - னொரு
மை நல்லான் பெருமுலை மாந்து - நாடுபல விறந்த நன்ன ராட்
டிக் - காயமு மணியிழந் தழுங்கின்று தாயு - மீன்றோட் டாரா
யிரீஇயரொன் னுயிரெனக் - கன்னுறு நுதலு நீவித் தன்னெனத்-
தடவுநிலை நொச்சி வரிநிழ லசைஇத் - தாழிக் குவளை வாடுமலர்
சூடித் - தருமணற் கிடந்த பாவையென் - மருமக ளேயென
முயங்கின ளழுமே.” இம் மணிமிடைபவளத்துத் தாய்நிலையும்
ஆயத்துநிலையுங் கண்டோர் கூறியவாறுணர்க. “ மாண்பில் கொள்
கையொடு மயங்குதுயர் செய்த - வன்பி லறனு மருளின்று மன்ற -
வெஞ்சுர மிறந்த வஞ்சி லோதி - பெருமட மான்பிணை யலைத்த -
சிறுநுதற் குறுமகட் காட்டிய வம்மே.” இவ் ஐங்குறுநூறு தலைவி
மீண்டு வந்துழித் தாய் சுற்றத்தார்க்குக் காட்டியது. “ நும்மனைச்
சிலம்பு கழீஇ யயரினு - மெம்மனை வதுவை நன்மணங் கழிகெனச் -
சொல்லி னெவனோ மற்றே வென்வேன் - மையற விளங்கிய கழல
டிப் - பொய்வல் காளையை யீன்ற தாய்க்கே.” இவ் ஐங்குறுநூறு
தலைவன்மீண்டு தலைவியைத் தன்மனைக்கட் கொண்டுவந்துழி அவ

ன் தாய் சிலம்புகழீஇ நோன்புசெய்கின்றாளெனக் கேட்ட நற்றாய் ஆண்டுநின்றும் வந்தார்க்குக்கூறியது. இன்னுஞ் சான்றோர் செய்யுட்களுள் வேறுபட வருவனவெல்லாம் இதனான் அமைக்க. (௧௬)

௧௭. ஏமப் பேரூர்ச் சேரியுஞ் சுரத்துந்
தாமே செல்லுந் தாயரு முளரோ.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (இ-ள்.) எமப்போரூர்ச்சேரியும் சுரத்தும் = பதியெழுவறியாப் பேரூரிற் றெருவின்கண்ணும் அருவழிக்கண்ணும்: தாமே செல்லும் தாயரும் உளர் = தந்தையுந் தன்னையரும் உணராமுன்னம் எதிர்ப்பட்டு மீட்டுவருந் தாமே போந் தாயரும் உளர்.—எ-று. உம்மை எண்ணும்மை. தாயரெனப் பன்மைகூறித் தாமேயெனப் பிரித்ததனாற் சேரிச்செவிலித்தாய் சேறலுஞ் சுரத்திற்குச் செவிலித்தாய் சேறலும் புலனெறிவழக்கிற்குச் சிறந்ததென் றுணர்க. உம். "வெம்மலை யருஞ்சுர நம்மிவ ணொழிய - விருநில முயிர்க்கு மின்னாக் கானம் - நெருநற் போகிய பெருமடத் தகுவி - யைதக லல்குற் றழையணிக் கூட்டுங் - கூழை கொச்சிக் கிழ தென்மகள் - செப்புடைச் சிறுவிரல் வரித்த - வண்டலுங் காணிரோ கண்ணுடை யீரே." வண்டலைக் காணூர் தேஎத்து நின்று காணில் ஆற்றீரெனக் கூறினமையின் ஆயத்திற்கன்று இப்புறஞ் சென்று சேரியோர்க்கு உரைத்ததாயிற்று.

"நிலந்தொட்டுப் புகாஅர் வான மேறார் - விறந்திரு முந்நீர்க் காலிற் செல்லார் - நாட்டி னாட்டி னூரி னூரிற் - குடிமுறை குடிமுறை தேரிற் - கெடுநரு முளரோநங் காத லோரே." இது செவிலி தேடத் துணிந்தது. இக் குறுந்தொகையுள் நம்மாற் காதலிக்கப்பட்டாளொன்றது அவ்விருவரையும். தாயருமுளரென்ற தனாற் றந்தையுந் தன்னையரும் வந்தால் இன்னது செய்வலென்றலும் உளவென்று கொள்க: "நுமர்வரி னோர்ப்பி னல்ல தமர்வரின் - முந்நீர் மண்டில முழுவது மாற்றாது" என்புறப்போல

வனை. அடி புறத்திடாதாள் புறம்போதலும் பிரிவென்றற்கு
சேரியுங் கூறினர், அஃது ஏம இல் இருக்கையென்றாதலின். (கூ௭

கூ௮. அயலோ ராயினு மகற்சி மேற்றே.

இதுவும் பாலைக்கு ஓர் வேறுபாடு கூறுகின்றது. (இ-ள்.)
அயலோர் ஆயினும் = முற்கூறிய சேரியினுஞ் சுரத்தினுமன்றித்

தம் மனைக்கு அயலே பிரிந்தாராயினும்: அகற்சி மேற்று = அதுவும்
பிரிவின்கண்ணதாம்.—எ-று. எனவே நற்றாய் தலைவியைத்தேர்ந்து
இல்லிற் கூறுவனவுஞ் சேரியிற் கூறுவனவும் பிரிந்தாரைப் பின்
சென்றதேயாயிற்று. இக்கருத்தான் "ஏமப்பேரூர்" என்றார். இதனு
னே மனையயற்கட்பரத்தையிற்பிரிவும் பாலையென்று உய்த்துணர்க.

கூகூ. தலைவரும் விழும நிலையெடுத் துரைப்பினும்
போக்கற் கண்ணும் விடுத்தற் கண்ணு
நீக்கலின் வந்த தம்முறு விழுமமும்
வாய்மையும் பொய்மையுங் கண்டோர்ச் சுட்டுத்
தாய்நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த்துக் கொளினு
நோய்மிகப் பெருகித் தன்னெஞ்சு கலுழ்ந்தோளை
யழிந்தது களைஇய வொழிந்தது கூறி
வன்புறை நெருங்கி வந்ததன் றிறத்தோ
டென்றிவை யெல்லா மியல்புற நாடி
யொன்றித் தோன்றுந் தோழி மேன.
இது தாயர்க்கு உரியனகூறித் தோழிக்குக் கூற்று நிகழுமா

டு கூறுகின்றது. (இ-ள்.) தலைவரும் விழுமநிலை எடுத்து உரைப்பி னும் = தலைவன் கொண்டு தலைக்கழியாவிடிற் தலைவிக்கட் டோன் றுந் துன்பநிலையைத் தலைவற்குந் தலைவிக்கும் விளங்கக் கூறினும்: போக்கற் கண்ணும் = அதுகேட்டு இருவரும் போக்கொருப்பட்டு தித் தலைவியைப் போகவிடும் இடத்தும்: விடுத்தற்கண்ணும் = தலைவியை அவனோடு கூட்டி விடுக்குங்காற் தலைவர்க்குப் பாது காவலாகக் கூறும் இடத்தும்: நீக்கலின் வந்த தம் உறு விழுமமும் = தமரை நீக்குதலாற் தமக்குற்ற வருத்தத்திடத்தும்: வாய்மையும் பொய்மையும் கண்டோர்ச் சுட்டித் தாய்நிலை நோக்கித் தலைப்பெயர்த்துக் கொளினும் = மெய்யும் பொய்யும் உணர்ந்த அறிவரது தருமநூற்றுணிவும் இதுவெனக் கூறிப் பின்சென்று மீட்டற்கு நினைந்த தாயது நிலைமை அறிந்து அவரை மீளாதபடி அவளை மீட்டுக்கொளினும்: நோய் மிகப் பெருகித் தன் நெஞ்சு கலுழ்ந்தோளை அழிந்தது களைஇய ஒழிந்தது கூறி வன்புறை நெருங்கி வந்ததன் திறத்தோடு = தலைவி போக்கிற்கு நெஞ்சு மிகப் புண்ணுற்றுத் தடுமாறுந் தாயை அவ் வருத்தந் தீர்த்தல்வேண்டி உழுவலன்பு காரணத்தாற் பிரிந்தாளென்பது உணரக்கூறி அவளை நெருங்கிவந்த ஆற்றுவித்தற் கூற்றோடே: என்று இவை

யெல்லாம் இயல்புற நாடின் ஒன்றித் தோன்றும் தோழி மேன = என்று இச்சொல்லப்பட்டன எல்லாவற்றுக்கண்ணும் இலக்கண வகையான் ஆராயுங் காலத்துத் தான் அவள் என்னும் வேற்றுமையின்றி ஒன்றுபடத் தோன்றுந் தோழி மேன கிளவி.—எ-று.

உ-ம் : "வெல்போர்க் குரிசினீ வியன்சுர மிறப்பிற் - பல்கா ழல்கு லவ்வரி வாடக் - குழலினு மினைகுவள் பெரிதே - யவிழ்மலி

கூந்தன் மாஅ யோளே." இவ் ஐங்குறுநூற்றுட் சூழலினும் இரங்குவளென்று பிரிந்தவன் இரங்குதற்பொருள்படத் தோழி தலைவரும் விழுமந் தலைவற்குக் கூறினாள்.

"உன்னங் கொள்கையொ டுளங்கரந் துறையு - மன்னை சொல்லு முய்க மென்னதூஉ - மீரஞ் சேரா வியல்பிற் பொய்ம்மொழிச் - சேரியம் பெண்டிர் கௌவையு மொழிக - நாடுக ணகற்றிய வுதிய னஞ்சேரற் - பாடிச் சென்ற பரிசிலர் போல - வுவவினி வாழி தோழி யவரே - பொம்மல் லோதி நம்மொடொ ராங்குச் - செலவயர்ந் தனரா லின்றே - மலைதொறு மால்கழை பிசைந்த கால்வாய் - கூரெரி மீன்கொள் பரதவர் கொடுந்திமி - னளிசுடர் வான்கேழ் புணரிமிசைக் கண்டாங்கு - மேவரத் தோன்றும் யாவுயர் நனந்தலை - யுயவல் யானை வெரிநுச்சென் றன்ன - கல்லூர் பிழிதரும் புல்சாய் சிறுநெறி - காடுமீக் கூறுங் கோடேந் தொருத்த - லாறுகடி கொள்ளு மருஞ்சுரம் பணைத்தோ - ணாறைங் கூந்தற் கொம்மை வரிமுலை - நிரையித ழுண்கண் மகளிர்க் - கரிய வாலென வழுங்கின செலவே." இதனுள் அன்னைசொல்லும் பெண்டிர்கௌவையுந் தலைவரும் விழுமமென்று தலைவிக்குக் கூறினாள்.

இனிப் போக்கற்கட் கூறுவன பலவுமுள. "இலங்குவீங் கெல்வளை யாய்நுதல் கவின்பெறப் - பொலந்தேர்க் கொண்கனும் வந்தன னினியே - யிலங்கரி நெடுங்க ணனந்தநீர் - நலங்கிளர் பசலையை நகுகம் யாமே." இவ் ஐங்குறுநூற்றிற் கண்கள் அனந்தநீர் என்றதனானே தலைவன் உடன்கொண்டுபோதற்கு வந்தானெனப் பாயலுணர்த்திக்கூறிற்று. "வேலும் விளங்கின வினைஞரு மியன்றனர் - தாரும் ததைஇன தழையுந் தொடுத்தன - நிலநீரற்ற வெம்மை நீங்கப் - பெயனீர் தலைஇய வுலவை யிலைநீத்

துக் - குறுமுறி யீன்றன மானே நறுமலர் - வேய்ந்தன போலத் தோன்றிப் பூவுடன் - தேம்படப் பொதுளின பொழிலே கானமு - நனிநன் றாகிய பனிநீங்கு வழிநாட் - பாலெனப் பாத்தரு நிலவின் மாலை - போகவர்ந் தன்றாற் றாதே நீயுங் - கலங்கா மனத்தை யாகி

அகத்திணையியல். ௬௨

யென்சொ - னயந்தனை கேண்மோ நெஞ்ச மாக்குவை - தெற்றி யுலறினும் வயலை வாடினு - நொச்சி மென்சினை வணர்க்குரற் சாஅய் - நின்னினு மடவ ளணிநீ நயந்த - வன்னை யல்ல ளாகி நின் னையர் - புலிமருள் செம்மற் றோக்கி - வலிமாண் வின்னுந் தோய்க நின் முலையே." இவ் அகம் போக்குதற்கண் மயங்கிக்கூறியது.

"அன்றூந் தேக்கிய வனமுலை தளரினும் - பொன்னேர் மேனி மணியிற் றாழ்ந்த - நன்னெடுங் கூந்த னரையொடு முடிப் பினு - நீத்த லோம்புமதி பூக்கேழ் வூர - வின்கடுங் கள்ளி னிழை யணி கொடித்தேர்க் - கொற்கைச் சோழர் கொங்கர்ப் பணீஇயர் - வெண்கோட் டியானைப் போஒர் கிழவோன் - பழையன வேல்வா ய்த் தன்னநின் - பிழையா நன்மொழி தேறிய விவட்கே." இந் நற்றிணை தலைவியைப் பாதுகாக்கவெனத் தோழி கையடுத்தது. "புதல்வனீன்ற" என்பதுவும் அது. "இவளே நின்னல தில ளே யாயுங் - குவளை யுண்கண் ணிவளல தில்லே - யானு மாயிடை யே னே - மாமலை நாட மறவா தீமே." இதுவும் அது.

"விளம்பழங் கமழுங் கமஞ்சூற் குழிசி - பாசந் தின்ற தேய் கான் மத்த - நெய்ம்மிதி யியக்கம் வெளின்முதன் முழங்கும் - வை

புலர் விடியல் மெய்கரந்து தன்கா - லரியமை சிலம்பு கழீஇப் பன்மாண் - வரிபுனை பந்தொடு வைஇய செலவோ - ளிவைகாண் டோறு நோவர் மாதோ - வளியரோ வளியளென் னுயிர்த் தோழி - நம்மொடு மிசைவுதா னயரவுந் - தன்மனைத் தன்றியுங் கழுத்தன கண்ணே." இந் நற்றிணை போக்குதல் தவிர்ந்ததாம். 'அவனே, புடனம ராயமொ டோரை வேண்டாது - மடமான் பிணையியல் மதர்த்த நோக்கமொ - டென்னினு நின்னினுஞ் சிறந்த மென்மொழி - யேதி லாளன் காதலி னொருத்து - பரல்பாற் படுப்பச் சென்றன ளதனுள் - முழவிமிழ் பந்தர் வினைபுனை நல்லில் - விழுவயர்ந் திருப்பி னல்லதை யினிஇய - ணீயெவ னிரங்குதி யன்னை - யாயினுஞ் சிறந்த நோய்மூர் துறுத்தே." என்னினும் நின்னினுஞ் சிறந்தோன் தலைவ னென்றவா தருமநூல்விதி என்பது. இனி விழவயர்ந்திருப்பினல்லதை எனவே மீட்டற்குச் சேறல் அறனன்றென்று மீட்டாளாயிற்று.

"அன்னை வாழியோ வன்னை நின்மக - ளென்னினு யாயினு நின்னினுஞ் சிறந்த - தன்னம ரிளந்துணை மருட்டலின் முனாது - வெண்வேற் புல்லி வேங்கட நெடுவரை - மழையொடு மிடைந்த வயக்களிற் றருஞ்சுரம் - விழைவுடை யுள்ளமொ டிழை

வயிற் பிரியாது - வன்கண் செய்து சென்றனள் - புன்கண் செய்தல் புனைவதோ வன்றே." இது தாயை வற்புறுத்தியது.

இயல்புற என்றதனானே தலைவன் காணவகையால் வரைந்தானாக எதிர்சென்ற தோழிக்கு யான்வரைந்தமை நுமர்க்குணர்த்தல் வேண்டுமென்றார்க்கு அவள் உணர்த்தினேனென்றலுந் தலைவி மீண்டுவந்துழி ஊராது நிலைமைகூறுதலுங் கொள்க.

"கருவிரன் மந்திக் கல்லா விளம்பார்ப் - பிருவெதி ரீர்ங்கழையேறிச் சிறுகோன் - மதிபுடைப் பதுபோற் றோன்று நாட - வரைந்தனை நீயெனக் கேட்டியா - னுரைத்தனெ னல்லனோ வஃதென் யாய்க்கே." "புள்ளு மறியாப் பல்பழம் பழூஉ - மடமா னறியாத் தடநீர் நிலைஇச் - சுரநனி யினிய வாகுக வென்று - நினைத்தொறுங் கலுழு மென்னினு - மிகப்பெரிது சலங்ின்று தோழிநம் மூரே." இன்னும் இதனானே செய்யுட்கண் வேறுபட வருவனவெல்லாம் அமைத்துக்கொள்க.

"ஊஉ ரலமொழச் சேரி கல்லென - வாளு தலைக்கு மறனில்ன்னை - தானே யிருக்கத்தன் மனையே யானே - நெல்லி தின்ற முள்ளெயிறு தயங்க - வுணலாய்ந் திசினு லவரொடு சேய்நாட்டு - விண்டொட நிவந்த விலங்கு மலைக்கவாஅற் - கரும்பு நடுபாத்தி யன்ன - பெருங்களிற் றடிவழி நிலைஇய நீரோ." இது போக்குநேர்ந்தமை தோழிகூறியது. பிறவுமன்ன. (௩௯)

௪௦. பொழுது மாறு முட்குவரத் தோன்றி

வழுவி னாகிய குற்றங் காட்டலு

மூரது சார்வுஞ் செல்லுந் தேயமு

மார்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய கிளவியும்

புணர்ந்தோர் பாங்கிற் புணர்ந்த நெஞ்சமொ
டழிந்தெதிர் கூறி விடுப்பினு மாங்கத்
தாய்நிலை கண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினுஞ்
சேய்நிலைக் ககன்றோர் செலவினும் வரவினுங்
கண்டோர் மொழிதல் கண்டதென்ப.

இது கொண்டுதலைக்கழிந்துழி இடைச்சுரத்துக் கண்டோர் கூறுவன கூறுகின்றது. (இ-ள்.) பொழுதும் ஆறும் உட்குவரத் தோன்றி வழுவின் ஆகிய குற்றம் காட்டலும் = உடன்போயவழி மாலைக்காலமுஞ் சேறற்கரிய வழியும் அஞ்சவரக் கூறி அவற்றது நிங்கு காரணமாகப் போகின்றார்க்கு வரும் ஏதம் அறிவித்த

அகத்திணையியல். ௬௭

லும்: ஊரது சார்வும் செல்லும் தேயமும் ஆர்வ நெஞ்சமொடு செப்பிய இளவியும் = எம்மூர் அணித்தெனவுஞ் செல்லுமூர் சேய்த்தெனவும் அன்புடைநெஞ்சத்தாற் கூறுங் கூற்றுக்களும்: புணர்ந்தோர் பாங்கில் புணர்ந்த நெஞ்சமொடு அழிந்து எதிர் கூறி விடுப்பினும் = புணர்ந்து உடன்போய இருவர்கண்ணுந் தன்வா நெஞ்சினராகி ஆற்றாமை மீதூர ஏற்றுக்கொண்டுநின்று இனி இதின் ஊங்குப் போதற்கரிது நும் பதிவயிற் பெயர்தல் வேண்டுமென்று உரைத்து மீட்டலும்: ஆங்கு அத் தாய்நிலைகண்டு தடுப்பினும் விடுப்பினும் = அவ்விடத்துத் தேடிச்சென்ற அச்செவிலியது நிலைகண்டு அவளைத் தடுத்து மீட்பினும் அவர் இன்னுழிச் செல்வரொன விடுத்துப் போக்கினும்: சேய் நிலைக்கு அகன்றோர் செலவினும் = சேய்த்தாகிய நிலைமைக்கண்ணே நீங்கின அவ்விருவருடைய போக்கிடத்தும்: வரவினும் = செவிலியது வரவிடத்தும்: கண்டோர் மொழி

தல் கண்டது என்ப = இடைச்சுரத்துக்கண்டோர் கூறுதல் உலகி யல்வழக்கினுட் காணப்பட்டதென்று கூறுவர் புலவர்.—எ-று.

"எம்மூ ரல்ல தூர்நணி யில்லை - யெம்மூரட் செல்வன் கதிரு மூழ்த்தனன் - சேர்ந்தனை சென்மோ பூந்தார் மார்ப - விளையன் மெல்லியண் மடந்தை - யரிய சேய பெருங்க லாறே." இதனுட் கதிரும் ஊழ்த்தனனெனவே பொழுதும் பெருங்கலாறெனவே ஆற்றருமையும் பற்றிக் குற்றங் காட்டியவாறு காண்க. "எல்லு மெல்லின்று" என்னுங் குறுந்தொகைப்பாட்டும் அது.

"நல்லோண் மெல்லடி நடையு மாற்றா - பல்கதிர்ச் செல்வன சதிரு மூழ்த்தன - னணித்தா றுயரத் தோன்றுவ தெம்மூர் - மணித் தார் மார்ப சேர்ந்தனை சென்மே." இது எம்மூர் அணித்தென்றத னாற் சார்வும் அதனானே செல்லுந்தேயஞ் சேய்த்தெனவுங் கூறிற்று. மகட்பயந்து வாழ்வோர்க்கு இவளைக் கண்டு அருள்வருத லின் ஆர்வநெஞ்சமென்றார்.

"இதுநம் மூரோ யாவருங் கேளிர் - பொதுவறு சிறப்பின் வதுவையுங் காண்டு - மீன்றோ ரெய்திச் செய்தவம் - யாம்பெற் றனமான் மீண்டனை சென்மே." இஃது அழிந்தெதிர்கூறிவிடுத் தது. இது கொடும்போரின்றிக் கரணமுண்மை கூறிற்று. மீட் டெழி இன்னதுசெய்ப என்றல் புலனெறிவழக்கன்று.

"பெயர்ந்து போகுதி பெருமூ தாட்டி - சிலம்புகெழு சீறடி சிவப்ப - விலங்குவேற் காளையோ டிறந்தனள் சுரனே." "சீர் கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க் கல்லதை - நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென்செய்யும் - தேருங்கா லும்மக ளுமக்குமாங்

கனையளே." "கடன்மேய சங்கங் கழியடைந்த பெண்ணை - மடன் மேய வாழ்குர லன்றில் - கெடலருஞ்சீர் - வாமா நெடுங்கோதை வான்றீண்டு கொல்லிமேற் - றேமாவின் மேய கனி." இவை செவிலியைத் தடுத்தன.

"சிலம்புஞ் சிறுநுதலுஞ் சில்குழலும் பல்வளையு மொருபாற் றோன்ற - வலங்கலந் தின்றோரு மாலெருத்து மொண்குழையு மொருபாற் றோன்ற - விலங்க லருஞ்சுரத்து வேறுருவி னோருடம்பாய் வருவார்க் கண்டே - யலங்க லவிர்சடையெம் மண்ணல் விளையாட்டென் றகன்றேம் பாவம்." இது தெய்வமென யாங்கள் போந்தேம், நுமக்கெய்தச் சேறலாமென்று விடுத்தது. "நெருப் பவிர் கனலி யுருப்புச் சினந்தணியக் - கருங்கால் யாத்த வரிநிழ லசைஇச் - சிறுவரை யிறப்பிற் காண்டி தெரிதளிர்ப் - பொன்னேர் மேனி மடந்தையொடு - வென்வே லண்ணல் முன்னிய சுரனே." இவ் ஐங்குறுநூறும் அது.

150- "அஞ்சுடர்நீள் வாண்முகத் தாயிழையு மாசிலா - வெஞ்சுடர் நீள் வேலனும் போதரக்கண் - டஞ்சி - யொருசுடரு மின்றி யுலகுபா ழாக - விருசுடரும் போந்தனவென் றார்." இஃது இடைச்சுரத்துக் கண்டோர் கூறிய வார்த்தையைக் கேட்டோராகச் சிலர் கூறியது.

"அழுந்துபட வீழ்ந்த பெருந்தண் குன்றத் - தொலிவ லீந்தி

னலவையங்காட் டாறுசெல் - மாக்கள் சென்னி யெறிந்த செம்ம - றுத்த லைய நெய்த்தோர் வல்லியம் - பொருந்தலைக் குறுளை மலை மா னேக்கு - மீண்டிவ ரிங்கைய சுரனே வையெயிற் - றையன் மாயன் மடந்தை முன்னுற் - றெல்லிடை நீக்கு மிளையோ னுள் ளங் - காலொடு பட்ட மாரி - மால்வரை மிளிர்க்கு முருமினுங் கொடிதே." "காண்பான் வரவினுற் காதலன் காதலிபின் னடவா நிற்ப - நாண்பால ளாதலா னன்னுநல் கேள்வன்பின் னடவா நிற்ப - வாண்பான்மை குன்றா வயில்வே லவன்றனக்கு மஞ்சொ லாட்கும் - பாண்பால வண்டினமும் பாட வருஞ்சுரமும் பதி போன் றன்றே." "மடக்கண் டகரக் கூந்தற் பணைத்தோள் - வார்ந்த வாலெயிற்றுச் சேர்ந்துசெறி குறங்கிற் - பிணையய லந்தழை தைஇத் துணையிலள் - விழவுக்களம் பொலிய வந்துநின் றன ளே - யெழுமினோ வெழுமினங் கொழுநற் காக்க - மாரியர் துய ன்றிய பேரிசை முள்ளூர்ப் - பலருடன் கழித்த வொள்வாண் மலை யன - தொருவேற் கோடி யாங்குநம் - பன்மைய தேவனோவிவ ணன்மைதலைப் படினே." இஃது இடைச்சுரத்துக் குறும்பி

னுள்ளோர் இவர்களைக்கண்டு கோள் இழைப்புற்றூர்க்கு அவர்பெ ண்டிர் கூறியது. இவை செலவின்கட் கூறியன. "வில்லோன் காலன கழலே தொடியோள் - மெல்லடி மேலவுஞ் சிலம்பே நல்லோர் - யார்கொ லளியர் தாமே யாரியர் - கயிறுடு பறையிற் கால்பொரக் கலங்கி - வாகை வெண்ணெற் றொலிக்கும் - வேய்பயி லழுவ முன்னி யோரே." என்பதும் அது.

"கடியான் கதிரெறிப்பக் கல்லஊயில் வெம்பியவக் கலங்கற் சின்னீ - ரடியா னுலகளந்த வாழியா னுக்கிய வமிர்தென் றென்ணிச் - கொடியாஅன் சொலிப்பக் குடங்கையிடக் கொண்டிருந்து குடித்துச் சென்ற - வடியேர் தடங்கணவ் வஞ்சிக்கொம் பீன் முறிவ் வருவார் போலும்." "நமரோ யவரொனி னன்னனீர் சொன்மி - னமர்விலோ ரவ்வதி யாய்நின் - நமரோ - விளக்கி னனை யாரைத் தான்கண் டான் கண்டேன் - களக்கனி வண்ணனே யான்." "அறம்புரி யருமறை நவின்ற நாவிற் - றிறம்புரி கொள்கை யந்தணிர் தொழுவலென் - றொண்டொடி வினவும் பேதையம் பெண் டே - கண்டனெ மம்ம சுரத்திடை யவளை - யின்றுணை யினிதுபா ராட்டக் - குன்றுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோளே." இவை செவிலிவரவின்கட் கூறியன. "எறித்தரு கதிர்தாங்கி யேந்திய குடைநிழ - லுறித்தாழ்ந்த கரகமு முரைசான்ற முக்கோலு - நெறிப்படச் சுவலசைஇ வேறோரா நெஞ்சத்துக் - குறிப்பேவல் செயன்மாலைக் கொளநடை யந்தணீர் - வெவ்விடைச் செலன்மாலை யொழுக்கத்தி ரிவ்விடை - யென்மக ளொருத்தியும் பிறண்மக னொருவனுந் - தம்முளே புணர்ந்த தாமறி புணர்ச்சிய - ரன்னா ரிருவரைக் காணிரோ பெரும ; காணே மல்லேங் கண்டனங் கடத்திடைப் - பூண்மலி லண்ணலொ டருஞ்சுர முன்னிய - மாணிழை மடவர லுயிர் நீர்போறிர் ; பலவுறு நறுஞ்சாந்தம் படுப்பவர்க் கல்லதை - மலையுளே பிறப்பினும் மலைக்கவைதா மென்செய்யு - நினையுங்கா லும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே ; சீர்கெழு வெண்முத்த மணிபவர்க் கல்லதை - நீருளே பிறப்பினு நீர்க்கவைதா மென் செய்யுந் - தேருங்கா லும்மக ளுமக்குமாங் கனையளே ; ஏழ்புண ரின்னிசை முரல்பவர்க் கல்லதை யாழுளே பிறப்பினும் யாழ்க்கவைதா மென்செ

ய்யுஞ் சூழுங்கா ணும்மக ணுமக்குமாங் கலையளே ; எனவாங்கு, இறந்த கற்பினுட் கெவ்வம் படரன்மின் - சிறந்தானை வழிபடீஇச் சென்றனை - எறந்தலே பிரியா வாறு மற்றதுவே.'' என்னுங் கலியும் அது. இச்கூறியவாறன்றி இன்னும் வேறுபட வருவனவெல்லாம் இச்சூத்திரத்து அமைக்க. (௪0)

௪0. ஒன்றாத் தமரினும் பருவத்துஞ் சுரத்து
மொன்றிய தோழியொடு வலிப்பினும் விடுப்பினு
மிடைச்சுர மருங்கி னவட்ம மெய்திக்
கடைக்கொண்டு பெயர்த்தலிற் கலங்கஞ ரெய்திக்
கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை யுளப்பட
வப்பாற் பட்ட வொருதிறத் தானு
நாளது சின்மையு மிளமைய தருமையுந்
தாளாண் பக்கமுந் தகுதிய தமைதியு
மின்மைய திளிவு முடைமைய துயர்ச்சியு
மன்பின தகலமு மகற்சிய தருமையு
மொன்றாப் பொருள்வயி னூக்கிய பாலினும்
வாயினுங் கையினும் வகுத்த பக்கமோ
டூதியங் கருதிய வொருதிறத் தானும்
புகழு மானமு மெடுத்துவற் புறுத்தலுந்
தூதிடை யிட்ட வகையி னானு
மாகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினு
மூன்றன் பகுதியு மண்டிலத் தருமையுந்

தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் மேன்மையும்
பாசறைப் புலம்பலு முடிந்த காலத்துப்
பாகனொடு விரும்பிய வினைத்திற வகையினுங்
காவற் பாங்கி னுங்கோர் பக்கமும்
பரத்தையி னகற்சியிற் பரிந்தோட் குறுகி
யிரத்தலுந் தெளித்தலு மெனவிரு வகையோ
டுரைத்திற நாட்டங் கிழவோன் மேன.

இஃது உடன்போக்கினுள் நற்றாயுந் தோழியுங் கண்டோருங் கூறுவன கூறித் தலைவன் ஆண்டும் பிறாண்டுங் கூறுங் கூற்றுங் கூறுகின்றது. தமர் பருவஞ் சுரமென்னும் மூன்றற்கும் ஒன்றாவென்பதனையும் ஒன்றியவென்பதனையுங் கூட்டி ஏழனுருபுவிரித்துப் பொருளுரைக்க. (இ-ள்.) ஒன்றாத் தமரினும் = உடன்போக்கிற்கு ஒன்றாத் தாயர்முதலியோர்கண்ணும்: பருவத்தும் = இற்செறிப் பாற் புறம்போதற்கு ஒன்றாமையானுந் தலைவனொடு கூட்டம்பெறாது ஆற்றியிருக்கும் பருவம் அன்றாகலானும் ஒன்றாப் பருவத்தின்கண்ணும்: சுரத்தும் = அரிய சேய கல்லதர் ஆதலிற் போத

ற்கு ஒன்றாச் சுரத்தின்கண்ணும்: ஒன்றிய தோழியொடு வலிப்பினும் = தலைவி வேண்டியதே தான் வேண்டுதலிற் பின் தமர்கூறுங் கடுஞ்சொற் கேட்டற்கும் ஒருப்பட்டு நொதுமலர் வரைவிற்காத்

ருதி உடன்போதற்கேலாத கடுங்கோடையெனக் கருதாது கொண்டுதலைக்கழிதற்கு ஒன்றிய தோழியொடு தலைவன் ஆராய்ந்து உடன்போக்கினைத் துணியினும்: விடுப்பினும் = தலைவியை ஆற்றியிருப்பளெனக் கருதி உடன்கொண்டுபோகாது தலைவன் விடுப்பினும்: இடைச் சுர மருங்கின் அவள் தமர் எய்திக் கடைக்கொண்டு பெயர்த்தலிற் கலங்கு அஞர் எய்திக் கற்பொடு புணர்ந்த கௌவை உளப்பட அப்பால் பட்ட ஒரு திறத்தானும் = தந்தையுந் தன்னையரும் இடைச்சுரத்திடத்தே பின்சென்று பொருந்தித் தலைவியைப் பெயர்த்தல் வேண்டுதலிற் தலைவி மிகவருந்திக் தமர்பாற் பட்டு உரையாடாது தலைவன்பாற் படுதலின் அவள் கற்பொடு புணர்ந்தமை சுற்றத்தாருஞ் சுரத்துக்கண்டோரும் உணர்ந்த வெளிப்பாடு உளப்படக் கொண்டுதலைக்கழிதற் கூற்றின்கட் பட்ட பகுதிக்கண்ணும்:

கடைக்கொண்டெய்தியென்க. கடை, பின். தமரெனவே, தந்தை தன்னையரை உணர்த்திற்று. முன்னர்த் தாய்நிலைகண்டு தடுப்பினுமென்றலின், தாயர்தாமே சென்றமை முன்னத்தாற் தமர் உணர்ந்து வலிதிற்கொண்டு அகன்றானேயென்று கருதியும் வரைவு மாட்சிமைப்படுத்தற்கும் பின்சென்று அவள் பெயராமற் சற்பொடுபுணர்ந்தமை உணர்ந்து தலைவன் எடுத்துக்கொண்ட வினைமுடித்தலும் ஒருதலையென்றுணர்ந்து பின்னர் அவரும் போக்குடம்பட்டு மீள்பவென்றுகொள்க. அவ்வெளிப்பாடு கற்பாதலிற் கற்பென்றார். உளப்படவென்றதனால் வலித்தலும் விடுத்தலும் அகப்படவென்றாராயிற்று.

நாளது சின்மையும் இளமையது அருமையும் தாளாண்பக்க
மும் தகுதியது அமைதியும் இன்மையது இளிவும் உடைமையது
உயர்ச்சியும் அன்பினது அகலமும் அகற்சியது அருமையும் ஒன்
றாப் பொருள்வயின் ஊக்கிய பாலினும் = வாழ்க்கைநாள் சிலவா
தல் ஏதுவாகப் பொருள் செய்தல் குறித்தானை இளமையது அரு
மை இன்பத்தின்கண்ணே அளைந்து ஒன்றாமையும், மடியின்மை
ஏதுவாகப் பொருள்செய்தல் குறித்தானை யாதானும் ஓர் ஆற்றாற்
பொருள்செய்யலாகாது தத்தநிலைமைக்கேற்பச் செய்யவேண்டு
மென்னுந் தகுதியமைதி ஒன்றாமையும், வறுமையான் வரும் இளி
வரவு நினைத்துப் பொருள்செய்ய நினைந்தானைப் பொருளுடை

மைக்காலத்து நிகழும் முயற்சி அதற்கு இடையூறாகிப் பொருண
சையுள்ளத்தைத் தடுத்து ஒன்றாமையும், பிரிந்துழி நிகழும் அன்பி
னது அகலங்காரணமாகப் பொருள்செய்யக் குறித்தானைப் பிரி
வாற்றாமையிடைநின்று தடுத்து ஒன்றாமையுமாய், ஒன்று ஒன்ற
னோடு ஒன்றாது வரும் பொருட்டிறத்துப் பிரிதற்குத் தலைவன்
உள்ளம் எடுத்த பகுதிக்கண்ணும் :

எனவே, நாளதுசின்மையுந் தாளாண்பக்கமும் இன்மைய
திளிவும் அன்பினதகலமும் பொருள்செயல்வகைப்பால ஆதலும்
இளமையதருமையுந் தகுதியதமைதியும் உடைமையதுயர்ச்சியும்
அகற்சியதருமையும் இன்பத்தின்பால ஆதலுங் கூறினார். இவ்

வெட்டும் பொருள்செயற்கு ஒன்றுவென்றுமோ எனின், வாழ்நாட் சிறிதென்று உணர்ந்து அதற்குள்ளே பொருள்செய்து அறமும் இன்பமும் பெறுதற்குக்கருதியவழி ஆண்டு முயற்சியும் இன்மை யால்வரும் இளிவரவும் அதற்கு ஒருப்படுத்துங் கருவியாதலானும், பொருள் பின்பு அன்பிற்குப் பெருக்கந்தருமாதலானும், இந்நான் கும் பொருள்செய்தற்கு வேண்டுமென மறுக்க. இவ்வெட்டற்குந் தலைவன் கூற்றாக உதாரணம்வருவன உளவேற் காண்க.

"ஈதலுந் துய்த்தலு மில்லோர்க் கில்லெனச் - செய்வினை கைம்மிக வெண்ணுதி யவ்வினைக் - கம்மா வரிவையும் வருமோ - வெம்மை யுய்த்தியோ வுரைத்திசி னெஞ்சே." இக் குறுந்தொகையுள் இன்மையதிளிவு நெஞ்சிற்குக் கூறியவாறு காண்க. பகுதியென்றதனானே, தலைவன் பிரிவலெனக் கூறுவனவும் பிறவுங் கொள்க. "இன்றே சென்று வருவது நாளைக் குன்றிழி யருவியின் வரும்" இது குறுந்தொகை. இவை வணிகர்க்கே உரியன.

இனித் தலைவன்கூற்றினைத் தோழியுந் தலைவியுங் கொண்டுகூறுவன பெரும்பான்மை அவையெல்லாம் "நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே" என்னுஞ் சூத்திரத்துட் காட்டுதும்.

வாயினுங் கையினும் வகுத்த பக்கமோடு ஊதியம் கருதிய ஒரு திறத்தானும் = உண்மைப் பொருளிடத்தும் அதற்கேற்ற ஒழுக்கத்திடத்துங் கூறுபடுத்துக் கூறிய நூல்களாற் பெறும் பயனைக் கருதிய ஒருகூற்றின் கண்ணும் :

என்றது, வீடுபேற்றிற்கு உதவியாக நூல்களை ஓதற்குப் பிரிவுழியுமென்றதாம். இதற்குத் தலைவன்கூற்றாக உதாரணம் வருவன உளவேற் காண்க.

அகத்திணையியல். எக.

புகழும் மானமும் எடுத்து வற்புறுத்தலும் = போகம்வேண்டிப் பொதுச்சொற் பொறுத்தல் அரசியல்பன்றாதலிற் தமக்கேற்ற புகழும் பெருமையும் எடுத்துக்காட்டி இதனாற் பிரிதுமெனத் தலைவியையுந் தோழியையும் வற்புறுத்தற்கண்ணும் : இதற்குத் தலைவன்கூற்று வந்துழிக் காண்க.

தூது இடையிட்ட வகையினானும் = இருபெரு வேந்தர் பொருவது குறித்துழி இருவரையுஞ் சந்துசெய்வித்தற்பொருட்டுக் கூட்டத்திற்கு இடையிட்ட பிரிதற்பகுதிக்கண்ணும் :

ஒருவனுழை ஒருவன் மாற்றங்கொண்டொத்தலிற் தூதாயிற்று. வகையென்றார், வணிகரில் அரசர்க்கும் அரசரில் அந்தணர்க்குந் தூது சிறந்ததென்றற்குங், குறுநிலமன்னர்க்குப் பெரும்பான்மையென்றற்கும், வேந்தர் தம்மின் இழிந்தாருழைத் தூதுசேறல் உரித்தென்றற்கும். இதற்குந் தலைவன் கூற்று வந்துழிக்காண்க.

ஆகித்தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினும் = தனக்கு ஆக்கஞ் சிறந்த நட்புடையோராகித் தோன்றும் நட்புடையோர்க்கு உற்றுழி உதவச் சேறற்கண்ணும் :

இதற்கு "மலைமிசைக் குலைஇய" என்பதூஉம் "இருபெரு

வேந்தர் மாறுகொள்" என்பதூஉம் முன்னர்க் காட்டினும். அவற்றை உதாரணமாகக் கூறிக்கொள்க.

மூன்றன் பகுதியும் = அறத்தினுற் பொருளாக்கி அப்பொருளாற் காமநுகர்வலென்று பிரிதற்கண்ணும்: மண்டிலத்து அருமையும் = அங்ஙனம் பொருள்வருவாய்க்கு ஏதுவாகிய வேற்றுப் புலங்களின் அருமைகூறிப் பிரிதற்கண்ணும்: இதற்குத் தலைவன்கூற்று வந்துழிக்காண்க.

தோன்றல் சான்ற மாற்றோர் மேன்மையும் = தோற்றஞ் சான்ற புகழினராகிய வேற்று வேந்தர் தமது மீக்கூற்றங் கருதிப் பிரிதற்கண்ணும்: இதற்குத் தலைவன்கூற்று வந்துழிக்காண்க.

தோன்றல்சான்ற என்றதனுற் தெவ்வர் தன்னின் மிக்காரெனக் கேட்டுழி அழுக்காறு தோன்றலின் அதுவும் பிரிதற்கு ஏதுவாமென்றுணர்க. இஃது அரசர்க்கேயுரித்து.

பாசறைப் புலம்பலும் = தலைவன் பாசறைக்கண் இருந்து தனக்கு வெற்றி தோன்றிய காலத்துந் தான் அவட்குக் கூறிப்

போந்த பருவம் வந்துழியுந் தூது கண்டுழியும் அவள் வருந்துவளென நினைந்துத் தனிமைகூறும் இடத்தும்:

இதனைக் "கிழவிநிலை" என்னுஞ் சூத்திரத்தான் விலக்குவ ரெனின், அதற்கு உம்மைவிரித்துக் கிழவிநிலையை வினைசெய்யா நிற்றலாகிய இடத்து நினைந்து கூறினுளைக் கூறுூர்; வெற்றி நிக ழுமிடத்துந் தான் குறித்த பருவம் வந்தழியுந் தூது கண்டுழியும் வருத்தம் விளங்கிக் கூற்றுத் தோன்றுமென்று பொருளாமென் றுணர்க.

முடிந்த காலத்துப் பாகனொடு விரும்பிய வினைத் திறவகை யினும் = வகையின் வினைத்திறமுமென மாற்றுக: வேந்தன் எடுத் துக்கொண்ட வினை முடிந்த காலத்துத் தான் போக்கொருப்பட்டு நின்று பாகனொடு விரும்பிக் கூறிய வகையின்கட் தோன்றிய யே ரோர் வினைத்திறத்திடத்தும்:

என்றது அரசனுக்குப் பின்னும் ஓர் பகைமேற் சேறல் உள தாதலை.

காவற்பாங்கின் பக்கமும் = வேந்தனாற் காக்கப்படுவனவாகிய பகுதிகளின் கூற்றிற் பிரியுமிடத்தும்:

பகுதி ஆகுபெயர்; அவை யானை குதிரை முதலியவற்றைக் காத்தலும் அரசர்க்குத் தருமமாகிய வேட்டையிற் சென்று கடுமா கொன்று ஏனையவற்றைக் காத்தலும் முதலியன.

ஆங்கோர் பக்கமும் = அவன் காத்தற்குரிய பகுதிக்கண்ணே நிற்பார்கூற்றிற் பிரியுமிடத்தும்:

அவர் தாபதர் முதலியோர் பலருமாம்.

பரத்தையின் அகற்சியிற் பரிந்தோட் குறுகி இரத்தலும் தெளித்தலும் என இருவகையோடு = பரத்தையிற் பிரிந்த காரணத்தாற் புலம்பெய்திய தலைவியை எய்தி இரத்தலும் இரந்த பின்னர் ஊடலும் என்ற இருபகுதியோடே: உரைத்திற நாட்டம் கிழவோன் மேன = முற்கூறிய இடங்களிற் கூற்றுநிகழுங் கூற்றுப் பாட்டை நிலைபெறுத்துதல் தலைமகனிடத்தனவாம்.—எ - று.

உ-ம். "ஆறுசெல் வருத்தஞ் சீறடி சிவப்பவுஞ் - சினைநீங்கு தளிரின் வண்ணம் வாடவுந் - தான்வர றுணிந்த விவளினு மிவ ளுடன் - வேய்பயி லழுவ முவக்கும் - பேதை நெஞ்சம் பெருந்தகவுடைத்தே" இது தோழியொடு வலித்தது.

அப்பாற்பட்ட ஒருதிறத்தானும் எனவே, தலைவியிடத்துத் தலைவன் கூறுவனபலவுங்கொள்க. உ-ம். "வாள்வரி வயமான் கோளுகி ரன்ன - செம்முகை யவிழ்ந்த முண்முதிர் முருக்கின் - சிதரார் செம்மருஅய் மதரெழின் - மாணிழை மகளிர் பூணுடை முலையின் - முகைபிணி யவிழ்ந்த கோங்கமொ டகைஇணர் - யதிரல் பரந்த வந்தண் பாதிரி - முதிர்வீ யஞ்சினை தாஅ யெதிர்வீ - மராஅ மலரொடு விராஅய்ப் பராஅ - யணங்குடை நகரின் மணந்த பூவி - னன்றே கான நயவரு மம்ம - கண்டிசின் வாழியர் குறுமக ளுந்தை - யடுகளம் பயந்த தொடிசெறி மருப்பிற் - பிடிமிடை களிற்றிற் றோன்றுங் - குறுநெடுந் துணைய குன்றமு முடைத்தே." இவ் அகப்பாட்டுத் தலைவியை மருட்டிக் கூறியது.

" உயர்கலைக் கானியாற் றவிரற லகன்றுறை - வேனிற் பாதிரி விரிமலர் குவைஇத் - தொடலை தைஇய மடவரன் மகளே - கண்ணினுங் கதவநின் முலையே - முலையினுங் கதவநின் றடமென் றோளே." இவ் ஐங்குறுநூறு உடன்போயவழித் தலைவன்புகழ்ச்சிக்கு நாணித் தலைவி கண்புதைத்துழி அவன் கூறியது.

" அழிவிலா முயலு மார்வ மாக்கள் - வழிபடு தெய்வங் கட்கண் டாஅங் - கலமரல் வருத்தந் தீர யாழநின் - நலமென் பணைத்தோ ளெய்தின மாயிற் - பொரிப்பூம் புன்கி னெழிற்றகை யொண்முறி - சுணங்கணி வனமுலை யணங்குகொளத் திமிரி - நிழல்காண் டோறு நெடிது வைகி - மணல்காண் டோறும் வண்டறைஇ - வருந்தா தேகுமதி வாலெயிற் றோயே - மாவனை கொழுதி மகிழ்குயி லாலு - நறுந்தண் பொழில கானங் - குறும்ப லூரயாஞ் செல்லு மாறே." எனவரும்: இது புணர்ச்சிமகிழ்ந்தபின் வழி வந்த நன்மைகூறி வருந்ாது ஏகென்றது. நற்றிணை. பிறவும் வேறுபடவருவனவெல்லாம் இதனுன் அமைக்க.

" இரும்புலிக் கிரிந்த கருங்கட் செந்நாகு - நாட்டயிர் கடைக்குரன் கேட்டொறும் வெரூஉ - மாங்லைப் பள்ளி யல்க நம்மொடு - மானுண் கண்ணியும் வருமெனின் - வாரா ராயரோ பெருங்க லாறே." இது விடுத்தற்கட் கூறியது.

" வினையமை பாவையி னியலி நுந்தை - மனைவரை யிறந்து வந்தனை யாயிற் - றலைநாட் கெதிரிய தண்பத வெழிலி - யணிமிகு கானத் தண்புறப் பரந்த - கடுஞ்செம் மூதாய் கண்டுங் கொண்டு - நீவிளை யாடுக சிறிதே யானே - மழகளி றுரிஞ்சிய பரா

வேங்கை - மணலிடு மருங்கி னிரும்புறம் பொருந்தி - யமர்வரி னஞ் சேன் பெயர்க்குவ - னுமர்வரின் மறைகுவன் மாஅ யோளே." இது நற்றிணை. "தமர்வரி னோர்ப்பி னல்ல தமர்வரின் - முந்நீர் மண்டில முழுவது மாற்று - தெரிகணை விடுதலோ விலனே - யரிமதர் மழைக்கண் கலுழ்வகை யெவனே." இவை தமர்வருவரென ஐயுற்றுக் கூறியன. அவர் வந்து கற்பொடு புணர்ந்தன வந்தழிக் காண்க.

"அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும் - பெரிதாய பகைவென்று பேணாரைத் தெறுதலும் - புரிவமர் காதலிற் புணர்ச்சியுந் தருமெனப் - பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் பெயர்ந்தநங் காதலர் - வருவர்கொல் வயங்கிழாய் வலிப்பல்யான் கேளினி." இதனுள் எனவென்றதனாற் தலைவன்கூற்றுப் பெற்றாம். இது மூன்றன் பகுதி.

"புகழ்சால் சிறப்பிற் காதலி புலம்பத் - துறந்து வந்தனையே யருந்தொழிற் கட்டேர் - நல்லேறு தழீஇய நாகுபெயர் காலை - யுள்ளுதொறுங் கலுழு நெஞ்சம் - வல்லே யெம்மையும் வரவழைத் தனையே." இது பகைவயிற் பிரிந்தோன் பருவங்கண்டு தலைவியை நினைந்து நெஞ்சமொடு புலம்பியது.

"முல்லை நாறுங் கூந்தல் கமழ்கொள - நல்ல காண்குவ மாஅ யோளே - பாசறை யருந்தொழி லுதவிநங் - காதனன் னாட்டுப் போதரும் பொழுதே." இது வேந்தர்க்குற்றுழிப்பிரிந்தோன் பருவவரவின்கண் உருவுவெளிப்பட்டுழிப் புலம்பியது. உதவியெ

ன்றலின் வேந்தர்க்குற்றுழியாயிற்று.

-150- "வந்தாற்றான் செல்லாமோ வாரிடையாய் யார்கதிரால் - வெந்தாற்போற் றோன்றுநீர் வெய்தாத் - தந்தாய் - தகரக் குழல் புரளத் தாழ்துகில்கை யேந்தி - மகரக் குழைமறித்த நோக்கு" இது உருவுவெளிப்பாடு. நின்னொடு போதுவேனென்று அவளை ஆற்றுவித்தது. இனி பாலையிற்பால.

"நனிசேய்த் தென்னாது நற்றே ரேறிச்சென் - றிலங்கு நிலவி னிளம்பிறை போலக் - காண்குவேம் இல்லவவள் கவின் பெறு சுடர்நுதல் - விண்ணுய ரரண்பல வௌவிய - மண்ணுறு முரசின் வேந்துதொழில் விடினே." இது வேந்தர்க்குற்றுழிப் பிரிந்தோன் குறித்தபருவத்து வினைமுடியாமையிற் புலம்பியது.

"முழங்கு குரன்முரசங் காலை யியம்பக் - கடுஞ்சின வேந்தன் றொழிலெதிர்ந் தனனே - மெல்லவண் மருங்கின் முல்லை பூப்பப்-

பொங்குபெயற் கனைதுளி காரெதிர்ந் தன்றே - யஞ்சி லோதியை யுள்ளுதொறும் - துஞ்சா தலம்வர றுமெதிர்ந் தன்றே." இது வேந்தர்க்குற்றுழிப்பிரிந்தோன் பருவம்வந்துழி மீளப்பெறாது அரசன்செய்தியும் பருவத்தின் செய்தியுந் தன்செய்தியுங் கூறிப் புலம்பியது. இப் பாசறைப் புலம்பல் பத்தினும் வேறுபாடுகாண்க. தூதிற்பிரிந்துழிப் புலம்பின வந்துழிக்காண்க.

" நீடின மென்று கொடுமை தூற்றி - வாடிய நுதல ளாகிப்

பிரிந்து நினைத் - தியாமவெங் காதலி நோய்மிகச்சாஅயச் - சொல்லிய துணைமதி நீயே - முல்லை நல்யாழ்ப் பாணமற் றெமக்கே." இது தூதுகண்டு அவள் கூறிய திறங்கூறெனக் கேட்டது.

"பனிமலர் நெடுங்கண் பசலை பாயத் - துனிமலி துயரமொடரும்பட ருழப்போள் - கையறு நெஞ்சத் தயவுத்துணை யாகச் - சிறுவரைத் தங்குவை யாயிற் - காண்குவை மன்றற் பாணவெந் தேரே." இது தலைவிமாட்டுப் பாணனைத் தூதாக விடுத்த தலைவன் கூறியது.

"படுநீரடங்கட் பல்பனைபோல் வான்முழங்கு மேலுங் - கொடுந்தடங்கட் கூற்றமின் னுக - நெடுந்தடங்க - ணீர்நின்ற நோக்கி னெடும்பனைமென் றோளாட்குத் - தேர்நின்ற தென்றுய்நீ சென்று." இஃது இளையோனைத் தூதுவிட்டது.

"ஐய வாயின செய்யோ ளிளவி - கார்நா ளுருமொடு கையறப் பிரிந்தென - நோய்நன்கு செய்தன் றெமக்கே - யாமுறு துயரமவ ளறியினோ ரன்றே." இது வினைமுடியாமையிற் பருவங்கண்டு மீளப்பெறாத தலைவன் தூதர் வார்த்தை கேட்டு வருந்தியது. பிறவும் வேறுபடவருவன கொள்க.

"முரம்புகண் ணுடையத் திரியுந் திகிரியொடு - பணைநிலை முனைஇய வயமாப் புணர்ந்து - திண்ணிதின் மாண்டன்று தேரே - யொண்ணுதற் காண்குவம் வேந்துவினை விடினே." இது வேந்தன் திறைகொணடு மீள்வுழித் தானுஞ் சமைந்த தேரை அழைத்ததுகண்டு திண்ணிதின் மாண்டன்று தேரெனப் பாகனொடு

கூறியவழி அவ்வேந்தன் இறைவாங்காது வினைமேற் சென்றுழிப் பாகனை நோக்கிக் கூறியது. இவை ஐங்குறுநூறு. "மலைமிசைக் குலைஇய" என்னும் அகப்பாட்டும் அது. கலித்தொகையுட் "புத்தியானை வந்தது காண்பான்யான் றங்கினேன்" என்பன முதலி

யவற்றான் யானைமுதலியவற்றையுங் கடவுட்பாட்டாற் றாபதனாயுங் காத்தற்குப் பிரிந்தேனெனக் கூறினானென்பது பெற்றாம்.

"ஒரூஉக், கொடியிய னல்லார் குரலூற்றத் துற்ற - முடியுதிர் பூந்தாது மொய்ம்பினை வாகத் - தொடீஇய வெமக்குநீ யாரை பெரியார்க் - கடியரோ வாற்றா தவர்; கடியர்தமக், கியார்சொல லத் தக்கரா மற்று. வினைக்கெட்டு, வாயல்லா வெண்மை யுரையாது கூறுநின் - மாய மருள்வா ரகத்து; ஆயிழாய், நின்கண் பெறினல்லா லின்னுயிர் வாழ்கல்லா - வென்க ணெவனோ தவறு; இஃதொத்தன், புள்ளிக் களவன் புனல்சேர் பொதுக்கம்போல் - வள்ளுகிர் போழ்ந்தனவும் வாளெயி றுற்றனவு - மொள்ளிதழ் சோர்ந்தநின் கண்ணியு நல்லார் - சிரறுபு சீறச் சிவந்தநின் மார்பும் - தவறாதல் சாலாவோ கூறு; அதுதக்கது, வேற்றுமை யென்கண்ணோ யோராதி தீதின்மை - தேற்றக்கண் டியாய் தெளிக்கு; இனித் தேற்றேம் யாம், தேர்மயங்கி வந்த தெரிகோதை யந்நல்லார் - தார்மயங்கி வந்த தவறஞ்சிப் போர்மயங்கி - நீயுறும் பொய்ச்சூ ளணங்காகின் மற்றினி - யார்மேல் விளியுமோ கூறு." இதனுள் இரத்தலுந் தெளித்தலும் வந்தவாறுகாண்க. பிறவும் இவ்வாறு வருவன கொள்க. (சுக)

சஉ. எஞ்சி யோர்க்கு மெஞ்சுத லிலவே.

இது முன்னர்க் கூற்றிற்கு உரியரெனக் கூறுதோர்க்குங் கூற்று விதித்தலின் எய்தாததெய்துவித்தது. (இ - ள்.) எஞ்சியோர்க்கும் = முன்னர்க் கூறுதுநின்ற செவிலிக்குந் தலைவிக்கும் ஆயத்தோர்க்கும் அயலோர்க்கும் : எஞ்சுதல் இலவே = கூற்றொழிதலின்று.—எ - று.

செவிலிகூற்று நிகழுமாறு; "கிளியும் பந்துங் கழங்கும் வெய்யோ - ளளியு மன்புஞ் சாயலு மியல்பு - முன்னாட் போலா ளிறீஇ யரென் னுயிரெனக் - கொடுந்தொடைக் குழவியின் வயின்மரத் தியாத்த - கடுங்கட் கறவையிற் சிறுபுற நோக்கிக் - குறுக வந்து குவவு நுதனீவி - மெல்லெனத் தழீஇயின ளாக் வென்மக - ளன்ன ராகத் திடைமுலை வியர்ப்பப் - பன்மாண் முயங்கினண் மன்னே யன்னோ - விறன்மிகு நெடுந்தகை பலபா ராட்ட - வறனிழ லசைஇ வான்புலந்து வருந்திய - மடமான் சாயினந் திரங்கு மாற் சுவைக்குங் - காடேன் கழித லறியிற் றந்தை - மல்குபத மிகுத்த கடியுடை வியனகர்ச் - செல்வுழிச் செல்வுழி மெய்ந்நிழற்

போலச் - சேகாதை யாபமோ டோரை தழீஇத் - தோடமை யரி ச்சிலம் பொலிப்பவவ — ளாடுவழி யாடுவழி யகலேன் மனனே.' இவ் அகப்பாட்டு உடன்போன தலைவியை நினைத்துச் செவிலி மனையின்கண் மயங்கியது. "அத்த நீளிடை யவனொடு போகிய - முத்தேர் வெண்பன் முகிழ்நகை மடவர - ளூய வொன்னும் பெயரொ ன வல்லா - றெடுத்தேன் மன்ற யானே - கொடுத்தோர் மன்றவவ ளாயத் தோரே." இவ் ஐங்குறுநூறு செவிலி தெருட்டுவார்க்குக் கூறியது. "முலைமுகஞ் செய்தன முள்ளெயி றிலங்கின" என்னும் அகப்பாட்டு மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சுரத்திடைப் பின்சென்று நவ்விப் பிணையைக் கண்டு சொற்றது. செவிலி கானவர் மகளைக்கண்டு கூறியதுமாம். "காலே பரிதப் பின வென் கண்ணே - நோக்கி நோக்கி வாளிழந் தனவே - யகலிரு விசும்பின் மீனினும் - பலரோ மன்றவிவ் வுலகத்துப் பிறரே." இது குறுந்தொகை. செவிலி கடத்திடைத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. "இடிதுடிக் கம்பலைய மின்னுந வோசையு மிசையி னராக் - கடுவினை யாளர் கடற்றிடைப் பைங்குரவே கவன்று நின்றாய் - கொடுவினை மேற்செய்த வெம்மேபோ னீயும் - படுசி னைப் பாவை பறித்துக்கோட் பட்டாயோ பையக் கூறாய்." இது செவிலி குரவொடு புலம்பியது. "தான்றாயாக் கோங்கந் தளர்ந்து முலைகொடுப்ப - வீன்றாய்நீ பாவை யிருங்குரவே - யீன்றாள் - மொழிகாட்டா யாயினு முள்ளெயிற்றாள் சென்ற - வழிகாட்டா யீதென்று வந்து." இது குரவே வழிகாட்டென்றது. "குடம்புகாக் கூவல் குடிகாக்குஞ் சின்னீ - ரிடம்பெற மாதிரியு மேறாநீ ரத்த - முடம்புணர் காத லுவப்ப விறந்த - தடம்பெருங் கண்ணிக்கு யான்றாயை கண்டீர்." இது நீயாரென்று வினவினார்க்குச்

செவிலி கூறியது. இன்னும் வேறுபட வருவனவெல்லாம் இத னுன் அமைக்க.

இனித் தலைவிகூற்று நிகழுமாறு: "பைபயப் பசந்தன்று நுதலுஞ் சாஅ - யைதா கின்றென் றளிர்புரை மேனியும் - பலரு மறியத் திகழ்தரு மல்ல - மூயிர்கொண்டு கழியின னல்லதை நினையி - னெவனோ வாழி தோழி பொரிகாற் - பொருட்டலா யிருப்பைக் குவிகுலைக் கழன்ற - வாலி யொப்பின் றாம்புடைத் திரள்வீ - யாறுசெல வம்பலர் நீளிடை யழுங்க - வீனு வெண்கி ணிருங்கிளை கவருஞ் - சுரம்பல கழிந்தோர்க் கிரங்குப வென்னோர் - கௌவை மேவல ராகி யில்வூர் - நிரையப் பெண்டி ரின்னு

அo பொருளதிகாரம்.

கூறுவ - புரைய வல்லவென் மகட்கெனப் பரைஇ - நம்முணர்ந் தாறிய கொள்கை - யன்னை முன்னர்யா மென்னிதற் படலே." இது போக்குடன்பட்டமை தலைவி தோழிக்குரைத்தது. அகம். "அளிதோ தானே நாணே நம்மொடு - நனிநீ டுழந்தன்று மனனே யினியே - வான்பூங் கரும்பி னோங்குமணற் சிறுசிறை - தீம்புன னெரிதர வீந்தாங் காங்குத் - தாங்கு மளவை தாங்கிக் - காம நெரிதரக் கைநில் லாதே." குறுந்தொகை. நாண் நீங்கினமை கூறியது. "சிலரும் பலருங் கடைக்க ணோக்கி - மூக்கி னுச்சிச் சுட்டுவிரல் சேர்த்தி - மறுகிற் பெணடி ரம்ப றாற்றச் - சிறு

கோல் வலத்த ளன்னை யலைப்ப - வலர்தனென் வாழி தோழி கா
னற் - புதுமலர் தீண்டிய பூநாறு குருஉச்சுவற் - கடுமான் பூண்ட
நெடுந்தேர் கடைஇ - நடுநாள் வருஉ மியறோர்க் கொண்கனொடு -
செலவயர்ந் திசினால் யானே - யலர்சுமந் தொழிகவிவ் வழுங்க
லூரே." இந் நற்றிணை அலர் அச்சம் நீங்கினமை கூறியது.
"சேட்புல முன்னிய வசைநடை யந்தணிர் - நும்மொன் றிரந்த
னென் மொழிவ லெம்மூர்த் - தாய்நயந் தெடுத்த வாய்நலங்
கவின்பெற - வாரிடை யிறந்தன ளென்மி - னேரிறை முன்கையெ
ன்னாயத் தோர்க்கே." இஃது ஐங்குறுநூறு. யான்போகின்றமை
ஆயத்திற்கு உரைமின் என்றது. "கடுங்கட் காளையொடு நெடு
ந்தே ரேறிக் - கோள்வல் வேங்கை யமலை பிறக்கொழிய - வேரன்
மலருஞ் சுரமிறந் தனளெனக் - கூறுமின் வாழியோ வாறுசெல்
மாக்க - ணற்றோ ணயந்துபா ராட்டி - யெற்கெடுத் திருந்த வறு
ணில் யாய்க்கே." இவ் ஐங்குறுநூறு இன்று யான் தேரேறி வரு
த்தமின்றிப் போகின்றமை யாய்க்கு உரைமின் என்றது. "கவிழ்
மயி ரெருத்திற் செந்நா யேற்றை - குருளைப் பன்றி கொள்ளாது
கழியுஞ் - சுரநனி வாரா நின்றன ளென்பது - முன்னுற விரைந்த
நீ ருரைமி - னின்னகை முறுவலென் னாயத் தோர்க்கே." இவ் ஐங்
குறுநூறு மீள்கின்றேனென ஆயத்தார்க்குக் கூறுமின் என்றது.
"வேய்வனப் பிழந்த தோளும் வெயிற்றெற - வாய்கவின் றொலை
ந்த நுதலு நோக்கிப் - பரியல் வாழி தோழி பரியி - னெல்லையி லிடு

மபை தரூஉ - நல்வரை நாடனொடு வந்த வாறே." இவ் ஐங்குறு நூறு மீண்டு வந்த தலைவி வழிவரல் வருத்தங் கண்டு வருந்திய தோழிக்குக் கூறியது. "அன்னாய் வாழிவெண் டன்னைநம் படப் பைத்-தேன்மயங்கு பாலினு மினியவவர் - நாட்டு வலைக்கூ வற்கீழ்-மானுண் டெஞ்சிய கலுழி நீரே" இது உடன்போய்மீண்ட தலைவி நீ சென்ற நாட்டு நீர் இனியவல்ல எங்ஙனம் நுகர்ந்தாயென்ற அகத்திணையியல். அக

தோழிக்குக் கூறியது. "அறஞ்சா லியரோ வறஞ்சா லியரோ - வறனுண் டாயினு மறஞ்சா லியரோ - வாள் வனப்புற்ற வருவிக் - கோள்வரு மென்னையை மறைத்த குன்றே." இவ் ஐங்குறுநூறு நின் ஐயன்மார் வந்துழி நிகழ்ந்தது என்னென்ற தோழிக்குத் தலைவி தலைவனை மறைத்த மலையை வாழ்த்தியது. பிறவும் வேறு பட வருவன வெல்லாம் இதனான் அமைக்க.

இனி ஆயத்தார் கூற்று நிகழுமாறு: "மானதர் மயங் கிய மலைமுதற் சிறுநெறி - தான்வரு மென்ப தடமென் றோளி - யஞ்சின ளஞ்சின ளொதுங்கிப் - பஞ்சி மெல்லடி பரல்வடுக் கொளவே."

இனி அயலோர்கூற்று நிகழுமாறு; "துறந்ததற் கொண்டுந் துயரடச் சாஅ - யறம்புலந்து பழிக்கு மயற்க ணாட்டி - யெவ்வ நெஞ்சிற் கேம மாக - வந்தன ளோநின் மடமகள் - வெஞ்சின வெள்வேல் விடலைமுந் துறவே."

செய்யுளியலுட் "பார்ப்பான்பாங்கன்" "பாணன்கூத்தன்" என்னுஞ் சூத்திரங்களாற் பார்ப்பான் கூறுமாறு உணர்க. (௯௨)

சரு. நிகழ்ந்தது நினைத்தற் கேதுவு மாகும்.

இதுவும் பாலையாவதோர் இலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ - ள்.) முன்னர் நிகழ்ந்ததோர் நிகழ்ச்சி பின்னர் நினைத்தற்குரிய நிமித்தமாம்—எ - று. என்றது முன்னர்த் தலைவன்கண் நிகழ்ந்ததோர் நிகழ்ச்சி பின்னர்த் தலைவி நினைத்தற்கும் ஏதுவாம். முன்னர்த் தலைவிக்கண் நிகழ்ந்ததோர் நிகழ்ச்சி பின்னர்த் தலைவன் நினைத்தற்கும் ஏதுவாமென்றவாறும். உம்மை எச்சவும்மையாதலிற் கூறுதற்குமாம் என்றுகொள்க.

உ-ம். "நுண்ணெழின் மாமைச் சுணங்கணி யாகந்தங் - கண்ணொடு தொடுத்தென நோக்கியு மமையாரொன் - னொண்ணுதல் நீவுவர் காதலர் மற்றவ - ரெண்ணுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும்." இது தலைவன்கண் நிகழ்ந்த மிக்க தலையளி வஞ்சமென்று தலைவி உட்கொண்டு பிரியுங் கொல்லென நினைத்தற்கு நிமித்தமாயிற்று. இதனானே தலைவன் செய்திகளாய்ப் பின்னர்த் தலைவி கூறுவனவற்றிற்கெல்லாம் இதுவே ஓத்தாக அமைத்துக்கொள்க. இனி "அளிநிலை பொறாஅ தமரிய முகத்தள் - விளிநிலை கொளாஅ டமியண் மென்மெ - னலமிகு சேவடி நிலம்வடுக் கொளாஅக் - குறுக வந்துதன் கூரெயிறு தோன்ற - வறிதகத் தெழு

ந்த வாயண் முறுவலள் - கண்ணிய துணரா வளவை யொண்ணுதல் - வினைதலைப் படுதல் செல்லா நினைவுடன் - முளிந்த வோமை முதையலங் காட்டுப் - பளிங்கத் தன்ன பல்காய் நெல்லி - மோட்டிரும் பாறை யீட்டுவட் டேய்ப்ப - வுதிர்வன படூஉங் கதிர்தெறு

கவாஅன் - மாய்த்த போல மழுகுநுனைத் தோற்றிப் - பாத்தி யன்ன குடுமிக் கூர்ங்கல் - விரனுதி சிதைக்கு நிரைநிலை யதரயில் - பரன்முரம் பாகிய பயமில் கான - மிறப்ப வெண்ணுதி ராயி னற த்தா - றன்றென மொழிந்த தொன்றுபடு கிளவி - யன்ன வாக வென்னுநள் போல - முன்னங் காட்டி முகத்தி னுரையா - வோ வச் செய்தியி னென்றுநினைந் தொற்றிப் - பாவை மாய்த்த பனி நீர் நோக்கமொ - டாகத் தொடுக்கிய புதல்வன் புன்றலைத் - தூநீர் பயந்த துணையமை பிணையன் - மோயின ளுயிர்த்த காலை மாமலர் - மணியுரு விழந்த வணியிழை தோற்றங் - கண்டே கடிந்தனஞ் செலவே யொண்டொடி - யுழைய மாகவு மினை வோள் - பிழையலண் மாதோ பிரிதுநா மெனினே." "இருங்கழி முதலை மேர்தோ லன்ன" இவை அகம். "வேர்பிணி வெதிர்த் திக் கால்பொரு நரலிசை - கந்துபிணி யானை யயர்வுயிர்த் தாஅ ங் - கென்றூழ் நீடிய வேய்பயி லழுவத்துக் - குன்றூர் மதிய நோக்கி நின்றுநினைந் - துள்ளினெ னல்லனோ யானே முள்ளெ யிற்றுத் - திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுத - லெமது முண்டோ மதிநாட் டிங்க - ளுரறுகுரல் வெவ்வளி யெடுப்ப நிழற்பல - வுல வை யாகிய மரத்த - கல்பிறங்கு மாமலை யும்பரஃ தெனவே." இது நற்றிணை. இவை தலைவிக்கண் நிகழ்ந்தனவும் அவட்கன்பை யும் பின்னர்த் தலைவன் நினைந்து செலவழுங்குதற்கு நிமித்த மாயவாறு காண்க. "அறியாய் வாழி தோழி யிருளற" என் பது தலைவன்கண் நிகழ்ந்தது தலைவி நினைந்து தோழிக்குக் கூறியது. "நெஞ்சு நடுக்குற" என்னுங்கலியும் அது. "உறலியா மொளிவாட வுயர்ந்தவன் விழவினுள் - விறலிழை யவரொடும்

விளையாடு வான்மன்றோ - பெறலரும் பொழுதொடு பிறங்கினர்த் திருத்திரூழ்ந் - தறலாரும் வைவையென் றறைகுரூ ருளராயின்.'' இதுவும் அது. "ஈன்பருந் தயவும் யான்பெரு நெடுஞ்சினை - பொரியலா வேயின் புள்ளி நீழற் - கட்டளை யன்ன விட்டரங் கிழைத்துக் - கல்லாச் சிறுஅர் நெல்லிவட் டாடும் - வில்லே ருழவர் வெம்முனைச் சீறூர்ச் - சுரன்முதல் வந்த வனமா மாலை - யுள்ளினெ னல்லனோ யானே யுள்ளிய - வினைமுடித் தன்ன வினியோண் - மணைமாண் சுடரொடு படர்போழ்ந் தனவே.'' என்னும்

நற்றிணையும் அது. இவ்வாறன்றி வேறுபட வருவனவெல்லாம் இதனான் அமைக்க. (சரு)

சச. நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே.

இது "ஒன்றாத்தமரினும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கோர் புறனடை கூறுகின்றது. (இ-ள்.) நிகழ்ந்தது கூறி = ஒன்றாத்தமரினும் என்னுஞ் சூத்திரத்துத் தலைவன்கண் நிகழ்ந்த கூற்றினைத் தலைவியுந் தோழியுங் கூறி: நிலையலுந் திணையே = அதன்கண்ணே நிலைபெற்று நிற்றலும் பாலைத்திணையாம்.—எ - று.

உம். "அரும்பொருள் வேட்கையி னுள்ளந் துரப்பப் - பிரி ந்திறை சூழாதி ஐய விரும்பிய - மென்றோ ளொழிதிய தொய்யி லும் யாழநின் - மைந்துடை மார்பிற் சுணங்கு நினைத்துக்காண் - சென்றோர் முகப்பப் பொருளுங் கிடவா - தொழிந்தவ ரெல்லாரு முண்ணாதுஞ் செல்லா - ரிளமையுங் காமமு மோராங்குப் பெற்றார் - வளமை விழைதக்க துண்டோ வுளநாள் - ளொரோஒகை தம்முட் டழீஇ யொரோஒகை - யொன்றன்கூ றாடை யுடுப்பவரே யா யினு - மொன்றினார் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை யரிதரோ - சென்ற விளமை தரற்கு." இதனுள் 'உளநாள்' என்றது நாளதுசின்மை; 'அரிதரோ சென்ற இளமை தரற்கு' என்றது இளமையதருமை; 'உள்ளந் துரப்ப' என்றது உள்ளத்தான் உஞற்றுதலாற் றாளாண் பக்கம்; 'சென்றோர் முகப்பப் பொருளுங் கிடவாது' என்றது தகுதி யது அமைதி; தத்தம நிலைமைக்கேற்பப் பொருள்செய்ய வேண்டுதலி ன், அது பாணிக்குமெனறலின். 'ஒரோஒகை தம்முட்டழீஇ ஒரோஒகை ஒன்றன்கூறாடை உடுப்பவரேயாயினும்' என்றது இன்மையதிளிவு; 'விழைதக்கதுண்டோ' என்றது உடைமையதுயர்ச்சி; 'பிரிந்திறை சூழாதி ஐய' என்றது அன்பினதகலம்; 'பிரிந்துறைந் தன்பு பெ ருக்க வென்னாது தம்முளொன்றினார் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை' எ ன்றலின். 'தொய்யிலுஞ் சுணங்கு நினைத்துக்காண்' என்றது அக ற்சியதருமை. இவ் எட்டுந் தாமேகூறல் வேண்டினமையின் முன் னொருகாற் றலைவன் கூறக்கேட்டுத் தோழியுந் தலைவியும் உணர் ந்தவாறு காண்க.

"பொய்யற்ற கேள்வியாற் புரையோரைப் படர்ந்துநீ - மையற்ற படிவத்தான் மறுத்தலொல்வதோ" என்பது ஓதற்குப் பிரி வலெனக் கேட்ட தோழி கூறியது. "கோற்றோர் மன்ற தாமே கூற்றங் - கோளுற விளியார்பிறர் கொள்விளிந் தோரெனத் - தாள்

வலம் படுப்பச் சேட்புலம் படர்ந்தோர் - நாளிழை நெடுஞ்சுவர் நோக்கி நோயுழந் - தாழல் வாழி தோழி தாழா - துருமெனச் சிலைக்கு மூக்கமொடு பைங்கால் - வரிமா னெண்ஞான் வார்சி லைக் கொளீஇ - யரிசிறைத் தழுத்திய வம்பினர் பலருட - னண்ணல் யானை வெண்கோடு கொண்டு - நறவுநொடை நெல்லி னாண் மகி ழயருங் - கழல்புனை திருந்தடிக் கள்வர் கோமான் - மழபுலம் வணக்கிய மாவண் புல்லி - விழவுடை விழுச்சீர் வேங்கடம் பெறினும் - பழகுவ ராதலோ வரிதே முனாது - முழவுறழ் திணிதோ ணெடுவே ளாவி - பொன்னுடை நெடுநகர்ப் பொதுனி யன்னநின் - னொண்கேழ் வனமுலைப் பொலிந்த - நுண்பூ ணாகம் பொருந்துதன் மறந்தே.'' இவ் அகப்பாட்டின் மூப்பினும் பிணியினும் இறவாது அமர்க்களத்து வீழ்ந்தாரே 'துறக்கம் பெறுவரெனத் தன் சாதிக்கேற்பத் தலைவன் புகழும் 'மாணமும் எடுத்து வற்புறுத்தலைத் தோழி கூறினாள். ''வேந்தன் குறைமொழிந்து வேண்டத் தலைப்பிரிந்தார் - தாந்தங் குறிப்பின ரல்லரா - லேந்திழாய் - கண்பனி வாரக் கலங்கல் பிரியரோ - தண்பனி நாளே தனித்து.'' இது குறைமொழிந்து வேண்டினமை தலைவன் கூறக்கேட்ட தோழி கூறியது. ''அரிதாயவறனெய்தி'' என்றது மூன்றன்பகுதி தலைவன் கூறக்கேட்ட தோழிகூறியது.

"யானெவன் செய்கோ தோழி பொறிவரி - வானம் வாழ்த்திப் பாடவு மருளா - துறைதுறந் தெழிலி நீங்கலிற் பறையுடன் - மரம்புல் லென்ற முரம்புயர் நனந்தலை - யரம்போழ் நுதிய வாளி யம்பி - னிரம்பா நோக்கி னிரையங் கொண்மார் - நெல்லி நீளிடை யெல்லி மண்டி - நல்லமர்க் கடந்த நாணுடை மறவர் - பெயரும் பீடு மெழுதி யதர்தொறும் - பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல் - வேலூன்று பலகை வேற்றுமுனை தடுக்கு - மொழிபெயர் தேஎந் தருமார் மன்னர் - கழிப்பிணிக் கறைத்தோ னிரைகலனன்ன - வுவலிடு பதுக்கை யாளுகு பறந்தலை - யுருவில் பேஎ யூராத் தேரொடு - நிலம்படு மின்மினி போலப் பலவுட - னிலங்கு பரலிமைக்கு மென்பநம் - மலந்துறந் துறைநர் சென்ற வாறே." இது மண்டிலத்தருமை தலைவன் கூறக்கேட்ட தோழி கூறியது.

" நந்நிலை யறியா ராயினுந் தந்நிலை - யறிந்தனர் கொல்லோ தாமே யோங்குநடைக் - காய்சின யானை கங்குற் சூழ - வஞ்சுவர விறுத்த தானை - வெஞ்சின வேந்தன் பாசறை யோரே." இது தலைவன் பாசறைப் புலம்பினமை கூறக்கேட்ட தலைவி நந்நிலை

அறியாராயினும் எனக்கூறினள். " திசை திசை தேனார்க்குந் திருமருத முன்றுறை" என்பது காவற் பாங்கின்கட் தலைவன் கூறியது கேட்ட தலைவி கூறியது. பிறவும் வருவனவெல்லாம் இதனுள் அமைக்க.

சஙு. மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி
விரவும் பொருளும் விரவு மென்ப.

இது மாபியலுட் கூறப்படும் மரபன்றி அகத்திணைக்கு உரிய மரபுகள் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) மரபு நிலை திரியா மாட்சிய ஆகி = புலனெறிவழக்கஞ் செய்துவருகின்ற வரலாற்றுமுறைமை திரியாத மாட்சியவாய்: விரவும் பொருளும் விரவும் என்ப = பாலைத்திணைக்குங் கைக்கிளை பெருந்திணைக்கும் உரியவாய் விரவும் பொருளும் ஏனைத் திணைக்கு உரியவாய் விரவும் பொருளும் விரவிவருமென்று கூறுவர் புலவர்.—எ-று. அவை தலைவி ஆற்றுமை கண்டுழிப், பிரிந்த தலைவன் மீண்டுவந்தானெனத் தோழி கூறுவனவும், வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்தோன் தலைவியை நினைந்து வருந்துவனவும், இடைச்சுரத்துத் தலைவன் செலவு கண்டோர் கூறுவனவும், மீட்சிகண்டோர் கூறுவனவும், ஊரின்கட் கண்டோர் கூறுவனவும், பிறவுமாம். அவை பாலைத்திணைக்கு விரவும் பொருளாமென்றுணர்க.

உ-ம். "கோடியர் பன்மலை யிறந்தன ராயினும் - நீட விடுமோ மற்றே நீடுநினைந்து - துடைத்தொறுந் துடைத்தொறுங் கலங்கி - யுடைத்தரு வெள்ள மாகிய கண்ணே." இவ் ஐங்குறுநூறு தலைவன் மீண்டானென்றது. "பாடின்றிப் பசந்தகண்" என்பதும் அது.

"வளைபடு முத்தம் பரதவர் பகருங் - கடல்கெழு கொண்கன் காதன் மடமகள் - கெடலருந் துயர நல்கிப் - படலின் பாயல் வெளவி யோளே." இவ் ஐங்குறுநூறு வரைவிடைவைத்துப்பிரிந்தோன் தனிமைக்கு வருந்திக் கூறியது. "புறந்தாழ் பிருண்ட

கூந்தற் போதி - னிறம்பெறு மீரிதழ்ப் பொலிந்த வுண்க - ணுள்ளம் பிணிக்கொண் டோள்வயி னெஞ்சஞ் - செல்ல றீர்க்குஞ் செல்லா மென்னுஞ் - செய்வினை முடியா தெவ்வஞ் செய்த - லெய்யாமையோ டிளிவுதலைத் தருமென - வுறுதி தூக்காத் தூங்கி யறிவே - சிறிதுநனி விரைய லென்னு மாயிடை - யொளிறேந்து மருப்பிற் களிறுமா று பற்றிய - தேய்புரிப் பழங்கயிறு போல - வீவது கொல்லென் வருந்திய வுடம்பே." இந்நற்றிணையும் அது.

அ

அசு பொருளதிகாரம்.

"கானப் பாதிரிக் கருந்தகட் டொள்வீ - வேனி லதிரலொடு விரைஇக் காண்வரச் - சில்லையங் கூந்த லழுத்தி மெல்லிணர்த் - தேம்பாய் மராஅ மிடைச்சி வான்கோ - லிலங்குவளை தெளிர்ப்ப வீசிச் சிலம்புநகச் - சின்மெல் லொதுக்கமொடு மென்மெல வியலிநின் - னணிமாஅண் சிறுபுறங் காண்டுஞ் சிறுநனி - யேகென வேக நாணி யொய்யென - மாகோ ளேக்கமொடு மடங்கொளச் சாஅய் - நின்றுதலை யிறைஞ்சி யோளே யதுகண் - டியாமுந் துறுதல் செல்லே மாயிடை - யருஞ்சுரத் தல்கி யேமே யிரும்புலி - களிறட்டுக் குழுமு மோசையுங் களிபட்டு - வில்லோர் குறும்பிற் றதும்பும் - வல்வாய்க் கடுந்துடிப் பாணியுங் கேட்டே." இது மீண்டுவந்தோன் தோழிக்கு உரைத்தது.

"திருந்திழை யரிவை நின்னல முள்ளி - யருஞ்செயற் பொருட்பிணி பெருந்திரு வுறுகெனச் - சொல்லாது பெயர்ந்தேனே பல்பொறிச் - சிறுகண் யானை திரிதரு - நெறிவிலங் கதர கானத் தானே." இவ் ஐங்குறுநூறு பெற்றபொருள்கொண்டு நின்னலம் நயந்துவந்தேன் என்றது.

" அளிதோ தானே நாணே யாள்வினை - யெளிதன வோம் பன்மி னறிவுடை யீரோ - கான்செழு செலவின் னெஞ்சபின் வாங் கத் - தான்சென் றனனே தமிய னதாஅன் - றென்று வதுசொ ன்னே பொன்னுடை - மனைமாண் டங்கிய கற்பிற் - புனையி ரோதி புலம்புறு நிலையே." செலவுகண்டோர் கூறியது.

" மரந்தலை மணந்த நனந்தலைக் கானத் - தலந்தலை ஞெமி யத் திருந்த குடிஞை - பொன்செய் கலனி னினிய தெளிப்பப் - பெய்மணி யார்க்கும் பிழைகிளர் நெடுந்தேர் - வன்பரன் முரம்பி னேமினி யெதிரச் - சென்றிசின் வாழியோ பனிகடு கேழ்ண - யிடைச்சுரத் தெழிலி யுறைத்தன மார்பிற் - குழும்பொறிக் கொ ண்ட சாந்தமொடு - நறுந்தண் ணியன்கொ ளோகோ யானே." இந் நற்றிணை வரவுகண்டோர் கூறியது.

" இனைந்துநொந் தழுதன ணினைந்தினீ டுயிர்த்தன - ளெல் லையு மிரவுங் கழிந்தன வென்றெண்ணி - யெல்லிரா நல்கிய கே ள்வ னிவன்மன்ற - மெல்ல மணியிற் பிறந்தநீர் போலத் - துணி வாங், கலஞ்சிதை யில்லத்துக் காழ்கொண்டு தேற்றக் - கலங்கிய நீர்போற் றெளிந்து நலம்பெற்று - ணல்லெழின் மார்பனைச் சார் ந்து." இது பெருந்திணைக்கட் கண்டோர் கூறியது.

அகத்திணையியல்.

" குரவை தழீஇயர் மரபுளி பாடித் - தேயா விழுப்புகழ்த் தெய்வம் பரவுது - மாசில்வான் முந்நீர் வளைஇய தொன்னில - மாளுங் கிழமையொடு புணர்ந்த - வெங்கோ வாழியரிம் மலர்தலை யுலகே.'' இச்சுரிதகத்துக் குரவையாடல் ஏறுகோட்கைக்கிளை யுள் விராய்வந்தவாறுங் குரவைக்குரிய தெய்வத்தையன்றி அர சனை வாழ்த்திய வாழ்த்து விராய்வந்தவாறுங் கொள்க. விர வும்பொருள் விரவுமெனவே ஆய்ச்சியர் குரவைக்கூத்தல்லது வேட்டுவர்க்குரிய வெறியாட்டு விரவாதென்றுணர்க. இஃது எண் வகைச் சுவையான் வரும் மெய்ப்பாடுங் கூத்தோடும் படுதலின் அச்சுவைபற்றிவரும் மெய்ப்பாட்டிற்கும் உரித்தாயிற்று.

இனிக் காவற்பாங்கின் ஆங்கோர் பக்கத்திற் தலைவன் கூறியவற்றைக் கற்பியலுட், தலைவன் பகுதியினீங்கிய தகு திக்கட், தலைவி பரத்தையராகக் கூறுவனவும் இச்சூத்திரத்தான் அமைக்க. அவை மருதக்கலியுட் கடவுட்பாட்டுமுதலியன. அவற் றை ஆண்டுக் கண்டுணர்க.

இனித் தலைவி கற்பினுட் பிரிவாற்றாது எம்மையும் உடன் கொண்டு சென்மினென்பனவும் அவன் அவட்கு மறுத்துக்கூறு வனவும் இதனான் அமைக்க. உம். "மரையா மரல்கவர மாரி வறப்ப - வரையோங் கருஞ்சுரத் தாரிடைச் செல்வோர் - சுரை யம்பு மூழ்கச் சுருங்கிப் புரையோர்த - முண்ணீர் வறப்பப் புலர் வாடு நாவிற்குத் - தண்ணீர் பெறாஅத் தடுமாற் றருந்துயரங் - கண் ணீர் நனைக்குங் கடுமைய காடென்றா - லென்னீ ரறியாதீர் போல வினைகூறி - னின்னீர வல்ல நெடுந்தகா யெம்மையு - மன்பறச் சூழாதே யாற்றிடை நும்மொடு - துன்பந் துணையாக நாடின தல்ல - தின்பமு முண்டோ வெமக்கு." இக்கலி எம்மையும் உடன் கொண்டு சென்மினென்றது.

"செருமிகுசினவேந்தன்." என்னும் பாலைக்கலியுள் "எல்வளை யெம்மொடு நீவரின் யாழநின் - மெல்லியன் மேவந்த சீறடித் தா மரை - யல்லிசே ராயித ழரக்குத்தோய்ந் தவைபோலக் - கல்லுறி னவ்வடி கறுக்குந வல்லவோ." இது தலைவிக்குத் தலைவன் உடன் போக்கு மறுத்துக் கூறியது. இதன் சுரிதகத்து "அனையவை காதலர் கூறலின் வினைவயிற் - பிரிகுவ ரெனப்பெரி தழியாது" என வினைவயிற்பிரிவு கூறலின் இது கற்பிற்குக் கூறியதாயிற்று.

இன்னும் இச்சூத்திரத்தான் அமைத்தற்குரிய கிளவிகளாய் வருவனவெல்லாம் அமைத்துக்கொள்க. (சரு)

சசு. உள்ளுறை யுவம மேனை யுவமமெனத்
தள்ளா தாகுந் திணையுணர் வகையே.

இஃது உவமவியலுள் அகத்திணைக் கைகோள் இரண்டிற்கும் பொதுவகையான் உரியதொன்று கூறுகின்றது : (இ-ள்.) உள்ளுறை உவமம் ஏனை உவமம் என = மேற்கூறும் உள்ளுறையுவமந் தான் ஏனையுவமமென்று கூறும்படி உவமையும் உவமிக்கப்படும் பொருளுமாய் நின்றது : திணை உணர் வகை தள்ளாது ஆகும் = அகத்திணை உணர்தற்குக் கருவியாகிய உள்ளுறை உவமம்போல எல்லாத் திணையையும் உணருங் கூற்றைத் தள்ளாதாய்வரும் நல்லிசைப்புலவர் செய்யுட்செய்யின்.—எ-று. எனவே ஏனையோர் செய்யிற் தானுணரும் வகைத்தாய் நிற்கும் என்றவாறும்.

உ-ம். "விரிகதிர் மண்டிலம் வியல்விசும் பூர்தரப் - புரிதலை தளையவிழ்ந்த பூவங்கட் புணர்ந்தாடி - வரிவண்டு வாய்சூழும் வளங்கெழு பொய்கையுட் - டுணிநிறந் திழிதரும் கண்ணுநீ ருறல் வார - வினிதமர் காதல னிறைஞ்சித்தன் னடிசேர்பு - நனிவிரைந் தளித்தலி னகுபவண் முகம்போலப் - பனியொரு திறம்வாரப் பாசடைத் தாமரைத் - தனிமலர் தளைவிடூஉந் தண்டுறை நல்லூர" என்பது விரியுங் கதிரையுடைய இளஞாயிறு விசும்பிலே பரக்கின்ற விடியற்காலத்தே இதழ்கண்முறுக்குண்ட தலைகள் அம்முறுக்கு நெகிழ்ந்த செவ்விப்பூவிடத்துக் கள்ளை உண்டு நுகர்ந்து விளையாடி அதனானும் அமையாது பின்னும் நுகர்தற்கு அவ்விடத்தைச் சூழ்ந்து திரியும் அச்செவ்விமிக்க பொய்கையுட் பசிய இலைக்குள்ளே நின்ற தாமரைத்தனிமலர் தனக்கு வருத்தஞ் செய்யும் பனி

ஒரு கூற்றிலே வடியாநிற்கத் தான் மிக்க செவ்வியின்றி அலராத் தலையிணையுடைய ஊர என்றவாறு. இதனுள் வைகறைக்காலத்து மனைவயிற் செல்லாது இளைய செவ்வியையுடைய பரத்தையரைப் புணர்ந்து விளையாடி அதனானும் அமையாது பின்னும் அவரைப் புணர்தற்குச் சூழ்ந்து திரிகின்ற இவ்வூரிடத்தே நின்னைப் பெறாது சுற்றத்திடத்தேயிருந்து கண்ணீர் வாராநிற்க நீ ஒரு கால் அளித்தலிற் சிறிது செவ்விபெற்றுள்ளாயிருக்கும்படி வைத்த தலைவியைப்போலே எம்மையும் வைக்கின்றாயென்று காமக்கிழத்தி உள்ளுறையுவமங் கூறினாள். துனிமிகுதலாலே பெருக்குமாறாது வீழ்கின்ற கண்ணீர் காமத்தீயாற் சுவறி அறுதலை உடைத்தாயொழுக அவ்வருத்தத்தைக் கண்டு விரைந்து கணவன் அருளுதலிற் சிறிது மகிழ்பவள் முகம்போல என்ற வினையுவமம் தாமரையலர்

பனிவாரத் தலைவிடுமென்ற உள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்து நின்றது. இஃது "உடனுறை யுவமஞ் சுட்டுநகை சிறப்பெனக் - கெடலரு மரபி னுள்ளுறை யைந்தே" என்ற பொருளியற்சூத்திரத்திற் சிறப்பென்ற உள்ளுறை. இவ் வினையுவமமும் உள்ளுறையுவமத்திற்குச் சிறப்புக்கொடுத்து உள்ளுறையுவமம்போலத் திணையுணர்தலைத் தள்ளாது நின்றவாறுகாண்க. இஃது "இனிதுறு கிளவியுந் துனியுறு கிளவியு - முவம மருங்கிற் றோன்று மென்ப" என உவமப்போலிக்குக்

கூறுதலின் அவ்விரண்டுந் தோன்றிநின்றது. "எனோர்க் கெல்லா மிடம்வரா வின்றே" என்று உவமப்போலியிற் கூறுதலாற் காமக் கிழத்தியும் உள்ளுறையுவமங்கூறினாள். குறிஞ்சியிலும் மருதத்திலும் நெய்தலிலும் இவ்வாறு வருங் கலிகளும் "யானே யீண்டை யேனே யென்னலு - னேனல் காவலர் கவணொலி வெரீஇக் - கான யானை கைவிடு பசுங்கழை - மீனெறி தூண்டிலி னிவக்கும் - கானக நாடனொ டாண்டொழிந் தன்றே." என்னும் இக் குறுந்தொகை போல வருவனவும் இச்சூத்திரந்தான் அமைக்க. பேராசிரியரும் இப்பாட்டின் மீனெறிதூண்டிலென்றதனை வினையுவமமென்றார்.

இனித் தன்னாதென்றதனே, "பாஅலஞ்செவி" என்னும் பாலைக்கலியுட் நாழிகை மூன்றும் வினையுவமமாய் நின்று கருப்பொருளொடு கூடிச் சிறப்பியாது தானே இனைப்பொருள் தோற்றுவித்து நிற்பன போல்வனவும், "களைசேர்வேழங் கரும்பிற்பூக்குந் துறைகெழூரன்" என்றாற்போலக் கருப்பொருள் தானே உவமமாய்நின்று உள்ளுறைப்பொருள் தருவனவும், பிறவும் வேறுபடவருவனவும், இருமுன் அமைக்க. இது புறத்திற்கும் பொது. இதனான் உள்ளுறையுவமமும் வினையுவமமுமென இரண்டேயென்பது கூறினார். (சக)

சஎ. உள்ளுறை தெய்வ மொழிந்ததை நிலனெனக்
கொள்ளு மென்ப குறியறிந் தோரே.

இது முறையே உள்ளுறையுவமங் கூறுகின்றது. (இ - ள்.) உள்ளுறை = உள்ளுறையெனப்பட்டஉவமம்: தெய்வம் ஒழிந்ததை நிலன் எனக் கொள்ளும் என்ப = தெய்வமுதலிய கருப்பொருளுட்

தெய்வத்தை ஒழித்து ஒழிந்த கருப்பொருள்களே தனக்குத் தோன்று நிலனாகக் கொண்டு புலப்படுமென்று கூறுப : குறி அறிந்தோரே = இலக்கணம் அறிந்தோர்.—எ - று. எனவே உணவுமுதலிய பற்றிய அப்பொருணிகழ்ச்சி பிறிதொன்றற்கு உவமையாகச்செய்தல் உள்ளுறையுவமமாயிற்று.

உ-ம். "ஒன்றே னல்லே னொன்றுவென் குன்றத்துப் - பொரு களிறு மிதித்த நெரிதாள் வேங்கை - குறவர் மகளிர் கூந்தற் பெய் மார் - நின்றுகொய் மலைய நாடனோ - டொன்றேன் றோழி யென் றிசி னனே." இக் குறுந்தொகை பிறிதொன்றின் பொருட்டுப் பொருகின்ற யானையான் மிதிப்புண்ட வேங்கை ஈசையற உணங்காது மலர்கொய்வார்க்கு எளிதாகி நின்று பூக்கும் நாடனென்றதனனே தலைவன் நுகருங் காரணத்தானன்றி வந்து எதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்து நீங்குவான் எம்மை இறந்துபாடு செய்வியாது ஆற்றுவித்துப் போயினனெனவும், அதனனே நாமும் உயிர்தாங்கி யிருந்து பலராலும் அலைப்புண்ணாநின்றனம் வேங்கைமரம்போல் எனவும், உள்ளத்தான் உவமங்கொள்ள வைத்தவாறு காண்க. ஒழிந்தனவும் வந்துழிக்காண்க. இனி அஃது உள்ளத்தின் உய்த்துணரவேண்டுமென மேற்கூறுகின்றான். (சஎ)

சஅ. உள்ளுறுத் திதனோ டொத்துப்பொருண் முடிகென
வுள்ளுறுத் துறுவதை யுள்ளுறை யுவமம்.

இதுவும் அங்ஙனம் பிறந்த உள்ளுறையுவமத்தினைப் பொருட்கு

உபகாரம்பட உவமங்சொள்ளுமாறு கூறுகின்றது. (இ - ள்.) இத னோடு ஒத்துப் பொருள் முடிசென உள்ளுறுத்து = யான் புலப்ப டக் கூறுகின்ற இவ்வுவமத்தோடே புலப்படக்கூறாது உவமிக்கப் படும் பொருள் ஒத்துமுடிவதாகவென்று புலவன் தன் உள்ளத்தே கருதி : உள்ளுறுத்து உறுவதை உள்ளுறை உவமம் = தான் அங்ங னங் கருதும் மாத்திரையேயன்றிக் கேட்டோர் மனத்தின்கண் ணும் அவ்வாறே நிகழ்த்துவித்து அங்ஙனம் உணர்த்துதற்கு உறு ப்பாகிய சொல்லெல்லாம் நிறையக்கொண்டு முடிவது உள்ளுறை யுவமம்.—எ - று. இதனானே புலவன் தான் கருதியது கூறுதவழி யுங் கேட்டோர் இவன் கருதிய பொருள் ஈதென்றுராய்ந்து கோ டற்குக் கருவியாகிய சிலசொற் கிடப்பச் செய்தல் வேண்டுமென் பது கருத்தாயிற்று. அது "வீங்குநீர் வீழ்நீலம் பகர்பவர் வயற் கொண்ட - ஞாங்கர் மலர்சூழ்தந் தூர்புகுந்த வரிவண்டு - ஓங்கு யர் எழில்யானைக் கனைகடாங் கமழ்நாற்ற - மாங்கவை விருந் தாற்றப் பகலல்கிக் கங்குலான் - வீங்கிறை வடுக்கொள வீழுநர்ப் புணர்ந்தவர் - தேங்கமழ் கதுப்பினு ளரும்பவிழ் நறுமுல்லை - பாய் ந்தூதிப் படர்தீர்ந்து பண்டுதா மரீஇய - பூம்பொய்கை மறந்துள் ளாப் புனலணி நல்லூர." இதனுள், வீங்குநீர் பரத்தையர்சேரியா கவும், அதன்கண் வீழ்ந்த நீலப்பூக் காமச்செவ்வி நிகழும் பரத்தை

யராகவும், பகர்பவர் பரத்தையரைத் தேரேற்றிக்கொண்டு வரும் பாணர்முதலிய வாயில்களாகவும், அம்மலரைச் சூழ்ந்த வண்டு தலைவனாகவும், யானைக்கடாத்தை ஆண்டுறைந்த வண்டுகள் வந்த வண்டிற்கு விருந்தாற்றுதல் பகற்பொழுது புணர்கின்ற சேரிப் பரத்தையர் தமதுநலத்தைத் தலைவனை நுகர்வித்தலாகவும், கங்குலின் வண்டு முல்லையை ஊதுதலிற் பரத்தையருடன் இரவுதுயிறலாகவும், பண்டுமருவிய பொய்கையை மறத்தல் தலைவியை மறத்தலாகவும், பொருள் தந்து ஆண்டுறைந்த வண்டுகள் புலப்படக் கூறிய கருப்பொருள்கள் புலப்படக்கூறாத மருதத்திணைப் பொருட்கு உவமமாய்க் கேட்டோருள்ளத்தே விளக்கின்றவாறு காண்க. பிறவும் இவ்வாறு வருவனவும் இதனான் அமைக்க. இங்ஙனங் கோடலருமைநோக்கித் "துணிவொடு வரூஉந் துணிவினோர் கொளினே" என்றான். (௪அ)

௪௯. ஏனை யுவமந் தானுணர் வகைத்தே.

இஃது ஒழிந்த உவமங் கூறுகின்றது. (இ - ள்.) ஒழிந்த உவமம் உள்ளத்தான் உணரவேண்டாது சொல்லிய சொற்றொடரோ பற்றுக்கோடாகத் தானே உணரநிற்குங் கூறுபாட்டிற்று.—எ - று. பவளம்போலும் வாய் என்றவழிப் பவளமே கூறி வாய் கூறாவழின் உள்ளுறையுவமமாம். அவ்வாறின்றி உவமிக்கப்படும் பொருளாகிய வாயினையும் புலப்படக் கூறலின் ஏனையுவமமாயிற்று. அகத்திணைக்கு உரித்தல்லாத இதனையும் உடன்கூறினான், உவமம் இரண்டல்லதில்லையென வரையறுத்தற்கும் இதுதான் உள்ளுறைதழீஇ அகத்திணைக்குப் பயம்பட்டு வருமென்றற்கும். (௪௯)

௫௦. காமஞ் சாலா விளமை யோள்வயின்

ஏமஞ் சாலா விடும்பை யெய்தி
நன்மையுந் தீமையு மென்றிரு திறத்தாற்
றன்னொடு மவளொடுந் தருக்கிய புணர்த்துச்
சொல்லெதிர் பெறாஅன் சொல்லி யின்புறல்
புல்லித் தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே.

இது முன்னர் அகத்திணை எழென நிறீஇ, அவற்றுள் நான்கற்கு நிலங்கூறிப், பாலையும் நான்கு நிலத்தும் வருமென்று கூறி, உரிப்பொருளல்லாக் கைக்கிளை பெருந்திணையும் அந்நிலத்து மயங்கும் மயக்கமுங் கூறிக், கருப்பொருட்பகுதியுங் கூறிப், பின்னும் பாலைப்பொருளாகிய பிரிவெல்லாங் கூறி, அப்பகுதியாகிய கொ

ண்டுதலைக்கழிவின்கட் கண்ட கூற்றுப்பகுதியுங் கூறி, அதனோடொத்த இலக்கணம்பற்றி முல்லைமுதலியவற்றிற்கு மரபுகூறி, எல்லாத்திணைக்கும் உவமம்பற்றிப் பொருள் அறியப்படுதலின் அவ்வுவமப்பகுதியுங் கூறி, இனிக் கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் இப்பெற்றியவென்பான் இச்சூத்திரத்தானே கைக்கிளைக்குச் சிறந்த பொருள் இதுவென்பது உணர்த்துகின்றான். (இ - ள்.) காமம் சாலா இளமையோள் வயின் = காமக்குறிப்பிற்கு அமைதியில்லாத இளமைப்பிராயத்தாள் ஒருத்திக்கண்ணே : ஏமஞ்சாலா இடும்பை எய்தி = ஒருதலைவன் இவள் எனக்கு மனைக்கிழத்தியாக யான் கோடல்வேண்டுமெனக் கருதி மருந்துபிறிதில்லாப் பெருந்துயரெய்தி : நன்மையும் தீமையும் என்று இருதிறத்தால் தன்னொடும் அவளொடும் தருக்கிய புணர்த்து = நன்மையுந் தீமையுமென்கின்ற

இரண்டுகூற்றான் மிசைப்பெருக்கிய சொற்களைத், தன்னொடும் அவ ளொடுங்கூட்டிச் சொல்லி; சொல் எதிர் பெறாஅன் சொல்லி இன்புறல் = அச்சொல்லிற்கு எதிர்மொழி பெறாதே பின்னுந் தான் சொல்லி இன்புறுதல்; புல்லித் தோன்றும் கைக்கிளைக் குறிப் பே = பொருந்தித் தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பு.—எ - று. அவ ளுந் தமருந் தீங்குசெய்தாராக அவளொடு தீங்கைப் புணர்த்துத் தான் ஏதஞ்செய்யாது தீங்குபட்டானாகத் தன்னொடு நன்மை யைப் புணர்த்துமென நிரனிறையாக உரைக்க. இருதிறத்தாற் தருக்கிய எனக்கூட்டுக.

உ-ம். "வாருறு வணரைம்பால் வணங்கிறை நெடுமென்றோட் பேரெழின் மலருண்கட் பிணையெழின் மானோக்கிற் - காரெதிர் தளிர்மேனிக் கவின்பெறு சுடர்நுதற் - கூரெயிற்று முகைவெண் பற் கொடிபுரை நுசுப்பினாய் - நேர்சிலம் பரியார்ப்ப நிரைதொடி வீசினை - யாருயிர் வௌவிக்கொண் டறிந்தீயா திறப்பாய்கேள்; உளனாவென் னுயிரையுண் டுயவுநோய் கைம்மிக - இளமையா னுண ராதாய் நின்றவ றில்லானுங் - களைநரி னோய்செய்யுங் கவினறிந் தணிந்துதம் - வளமையாற் போத்தந்த நுமர்தவ றில்லென்பாய்; நடைமெலிந் தயர்வுறீஇ நாளுமென் னலியுநோய் - மடமையா னுணராதாய் நின்றவ றில்லானு - மிடைநில்லா தெய்க்குநின் னுரு வறிந் தணிந்துதம் - முடைமையாற் போத்தந்த நுமர்தவ றில் லென்பாய்; அல்லல்கூர்ந் தழிவுக வணங்காகி யடருநோய் - சொ ல்லினு மறியாதாய் நின்றவ றில்லானு - மொல்லையே யுயிர்வௌ வு முருவறிந் தணிந்துதஞ் - செல்வத்தாற் போத்தந்த நுமர் தவ றில்லென்பாய்; எனவாங்கு, ஒறுப்பின்யா னொறுப்பது நும

ளையான் மற்றிந்நோய் - பொறுக்கலாம் வரைத்தன்றிப் பெரிதாயிற் புனையிழாய் - மறுத்திவ்வூர் மன்றத்து மடலேறி - நிறுக்குவென் போல்வன்யா னீபடு பழியே.” எனத் தான் உயிர்கொடுத்தாளுகத் தனது நன்மைகூறி அவளது தீங்கெல்லாங் கூறுவான் மடலேறுவேன்போலுமென்று ஐயுற்றுக் கூறியவாறு காண்க. அவளைச் சொல்லுதலே தனக்கின்பமாதலிற் சொல்லியின்புறலென்றான். இது புல்லித்தோன்றுங் கைக்கிளையெனவே காமஞ்சான்ற இளமையோள்கண் நிகழுங் கைக்கிளை இத்துணைச் சிறப்பின்றாயிற்று. அது “எல்லா விலெதொத்தன்” என்னுங்கலியுள் “இவடந்தை, காதலின் யார்க்குங் கொடுக்கும் விழுப்பொருள் - யாதுநீ வேண்டி யது; பேதாஅய், பொருள்வேண்டும் புன்கண்மையீண்டில்லை யாழ - மருளின் மடநோக்கி நின்றோழி யென்னை - யருளியல் வேண்டுவ லியான்.” எனவரும். இது கைகோளிரண்டினுங் கூறத்தகாத வாய்பாட்டாற் கூறலிற் கைக்கிளையென்றார். குறிப்பென்றதனுற் சொல்லியின்புறினுந் தலைவன்றன் குறிப்பின் நிகழ்ந்தது புறத்தார்க்குப் புலனுகாவென்பதூஉம் அகத்து நிகழ்ச்சி அறியும் மனைவியர்க்காயின் புலனுமென்பதூஉங்கொள்க. அது “கிழவோள் பிறள்குணம்” என்னும் பொருளியற்சூத்திரத்து ஓதுதும். காமஞ்சாலா இளமையோள்வயினெனப் பொதுப்படக் கூறிய அதனுல் வினைவலபாங்கயினேர்கண்ணும் இவ்விதிகொள்க. இதனைக் “காராரப் பெய்த கடிகொள் வியன்புலத்து” என்னும் முல்லைக்கலியான் உணர்க. (ருo)

ருக. ஏறிய மடற்றிற மிளமை தீர்திறந்

தேறுத லொழிந்த காமத்து மிகுதிற
மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇச்
செப்பிய நான்கும் பெருந்திணைக் குறிப்பே.

இது முறையானே இறுதிநின்ற பெருந்திணையிலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) ஏறிய மடற் றிறம் = மடன்மாகூறுதலன்றி மடலேறுதலும்: இளமை தீர் திறம் = தலைவற்கு இளையளாகாது ஒத்தபருவத்தாளாதலும்: தேறுதல் ஒழிந்த காமத்து மிகுதிறம் = இருபத்துநான்காம் மெய்ப்பாட்டில் நிகழ்ந்து ஏழாம் அவதிமுதலாக வரும் அறிவழிகுணன் உடையளாதலும்: மிக்க காமத்து மிடலொடு தொகைஇ = காமமிகுதியானே எதிர்ப்பட்டுழி வலிதிற்புணர்ந்த இன்பத்தோடே கூட்டப்பட்டு: செப்பியநான்கும் = கந்தருவத்துட்பட்டு வழீஇயிற்றாகச் செப்பிய இந்நான்கும்: பெருந்திணைக் குறிப்பே = பெருந்திணைக் கருத்து.—எ-று. மடன்

மாகூறுதல் கைக்கிளையாம். மடற் றிறமென்றதனான் அதன் திறமாகிய வரைபாய்தலுங் கொள்க. இளமைதீர்திறம் என்றதனாற் தலைவன் முதிர்ச்சியும், இருவரும் முதிர்ந்தபருவத்துந் துறவிற் சேறலன்றிக் காமநுகர்தலுங் கொள்க. இவை கந்தருவத்துட்பட்டு வழீஇயின. இவற்றுள் ஏறிய மடற் றிறமுங் காமத்து மிகுதிறமும் புணர்ச்சிப் பின் நிகழ்வனவாம்; அது "மடன்மா கூறு மிடனுமா ருண்டே" என்பதனால் ஏறுவலெனக்கூறி விடாது ஏறுதலுமாம்.

உம். "சான்றவிர் வாழியோ சான்றவி ரொன்றும் - பிறர் நோயுந் தந்நோய்போற் போற்றி யறனறிதல் - சான்றவர்க் கெ

ல்லாங் கடனுறு விவ்விருந்த - சான்றீர் நுமக்கொன் றறிவுறுப் பென் மான்ற - துளியிடை மின்னுப்போற் றோன்றி யொருத்தி - யொளியோ டுருவென்னைக் காட்டி யளியளென் - னெஞ்சாறு கொண்டா ளதற்கொண்டு துஞ்சே - னணியலங் காவிரைப் பூவோ டெருக்கின் - பிணையலங் கண்ணி மிலைந்து மணியார்ப்ப - வோங்கி ரும் பெண்ணை மடலூர்ந்தே னெவ்வநோய் - தாங்குத றேற்று விடும்பைக் குயிர்ப்பாக - வீங்கிழை மாதர் திறத்தொன்று நீங் காது - பாடுவேன் பாய்மா நிறுத்து; யாமத்து மெல்லியு மெவ் வத் திரையலைப்ப - மாமேலே நின்று மடல்புணையா நீந்துவேன் - றேமொழி மாத ருறாஅ துறீஇய - காமக் கடலகப் பட்டு; உய் யா வருநோய்க் குயவாகு மைய - லுறீஇயா ளீத்தவிம் மா; கா ணுந ரெள்ளக் கலங்கித் தலைவந்தே - னாணொழிந் முற்றி யுடைத் துள் ளழித்தரு - மாணிழை மாதரா ளேனெனக் காமன - தாணை யால் வந்த படை; காமக் கடும்பகையிற் றோன்றினேற் கேம - மெழினுத லீத்தவிம் மா; அகைஎரி யானாதென் னாருயி ரெஞ்சும் - வகையினா லுள்ளஞ் சுடுதரு மன்றோ - முகையே ரிலங் கெயிற் றின்னகை மாதர் - தகையாற் றலைக்கொண்ட நெஞ்சு; அழன்மன்ற காம வருநோய் நிழன்மன்ற - நேரிழை யீத்தவிம் மா; ஆங்கதை, யறிந்தனி ராயிற் சான்றவிர் தான்றவ - மொரீஇத் துறக்கத்தின் வழீஇ யான்றோ - ருள்ளிடப் பட்ட வரசனைப் பெயர்த்தவ - ருயர்நிலை யுலக முறீஇ யாங்கென் - றுயர்நிலை தீர்த்த லுந்தலைக் கடனே." இஃது ஏறிய மடற்றிறம்.

"உக்கத்துமேலு நடுவுயர்ந்து வாழுவாய் - கொக்குரித் தன்ன கொடுமடாய் நின்னையான் - புக்ககலம் புல்லினெஞ் சூன் றும் புறம்புல்லி - னக்குளுத்துப் புல்லலு மாற்றே னருளீமோ - பக்கத்துப் புல்லச் சிறிது." இதனுட், கொக்குரித்தன்ன வென்

பதனுற் தோல் திரைந்தமை கூறலின் இளமை தீர்திறமாயிற்று. "உளைத்தவர் கூறு முறையெல்லா நிற்க - முளைத்த முறுவலார்க் கெல்லாம் - விளைத்த - பழங்கள் ளினைத்தாய்ப் படுகளி செய்யு - முழங்கு புனலூரன் மூப்பு." "அரும்பிற்கு முண்டோ வலராது நாற்றம் - பெருந்தோள் விறலி பிணங்கல் - சுரும்போ - டிரும் புனலூரற் காரமிர்த மன்றோ - முதிரு முலையாண் முயக்கு" எனபணவும் அது.

"புரிவுண்ட புணர்ச்சி" என்னும் செய்தற்பாட்டுக் காமத்து மிகுதிறம். இதனைப் பொருளியலுட் காட்டுதும். ஆண்டோதும் இலக்கணங்களுந் தோன்ற இதனுட் தெளிந்து கூறுவனவும் ஆண்டுக்காண்க.

"ஏஎ யிஃதொத்த னாணிலன் றன்னொடு - மேவேமென் பாரையு மேவினன் கைப்பற்று - மேவினு மேவாக் கடையு மவையெல்லா - நீயறிதி யானஃ தறிகல்லேன் பூவமன்ற - மெல்லிணர் செல்லாக் கொடியன்னாய் நின்னையான் - புல்லினி தாகலிற் புல்லினெனெல்லா - தமக்கினி தென்று வலிதிற் பிறர்க்கின்னா - செய்வது நன்றாமோ மற்று." இது மிக்க காமத்துமிடல்.

செப்பிய நான்கெனவே செப்பாதனவாய் அத்துணைக்கந் தருவமாகக் கூறுகின்ற "பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறும்" என்ற பெருந்திணை நான்கு உளதென்று உணர்க. குறிப்பென்றத

ஒருன் அந்நான்கும் பெருந்திணைக்குச் சிறந்தவெனவும், ஈண்டுக் கூறியன கைக்கிளைக்குச் சிறந்தவெனவுங் கொள்க. (ருக)

ருஉ. முன்னைய நான்கு முன்னதற் கென்ப.

இது "முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே" எனக் களவியலுட் கூறுஞ் சிறப்பில்லாக் கைக்கிளைபோலன்றிக் காமஞ் சாலா இளமையோள்வயிற் கைக்கிளைபோல் இவையுஞ் சிறந்தன எனவே எய்தாததெய்துவித்தது. (இ - ள்.) இயற்கைப்புணர்ச்சிக்கு முன்னிகழ்ந்த காட்சியும் ஐயமுந் தெரிதலுந் தேறலும் என்ற குறிப்புநான்கும் நற்காமத்துக்கு இன்றியமையாது வருதலின் முற்கூறிய சிறப்புடைக் கைக்கிளையாதற்கு உரியவென்று கூறுவர் ஆசிரியர்.—எ - று. களவியலிற் கூறுங் கைக்கிளை சிறப்பின்மையின் முன்னதற்குரியவெனச் சிறப்பெய்துவித்தார். களவியலுள் "ஒத்த கிழவனுங் கிழத்தியுங் காண்ப" என்றது முதலாக இந்நான்குங் கூறுமாறு ஆண்டுணர்க. இது தலைவி வேட்கைக் குறிப்புத் தன் மேனிகழ்வதனைத் தலைவன் அறிதற்குமுன்னே தன் காதன்மிகுதி

யாற் கூறுவனவாதலிற் கைக்கிளையாயிற்று. இது தலைவற்கே உரியவென்பது "சிறந்துழி யையஞ் சிறந்த தென்ப" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கூறுதும். இவை புணர்ச்சி நிமித்தமாய்க் குறிஞ்சியாகாவோவெனின், காட்சிப்பின் தோன்றிய ஐயமும் ஆராய்ச்சியுந் துணிவும் நன்றெனக் கோடற்கும் அன்றெனக் கோடற்கும் பொதுவாகலின் இவை ஒருதலையாக நிமித்தமாகா, வழிநிலைக்காட்சியே நிமித்தமாமென்றுணர்க. (ருஉ)

௫௩. நாடக வழக்கினு முலகியல் வழக்கினும்

பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கங்
கலியே பரிபாட் டாயிரு பாங்கினு
முரிய தாகு மென்மனார் புலவர்.

இது புலனெறிவழக்கம் இன்னதென்பதூஉம், அது நடுவணைந்திணைக்கு உரிமையுடைத்தென்பதூஉம் இன்னசெய்யுட்கு உரித்தென்பதூஉம் உணர்த்துதனுதலிற்று. (இ - ள்.) நாடகவழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும் = புனைந்துரைவகையானும் உலகவழக்கத்தானும் புலவராற் பாடுதற்கமைந்த புலவராற்றுவழக்கம்; கலியே பரிபாட்டு அ இரு பாங்கினும் உரியது ஆகும் என்மனார் புலவர் = கலியும் பரிபாடலுமென்கின்ற அவ்விரண்டு கூற்றுச் செய்யுளிடத்தும் நடத்தற்கு உரியதாமென்று கூறுவர் புலவர். — எ - று.

இவற்றிற்கு உரித்தெனவே அங்ஙனம் உரித்தன்றிப் புலனெறி வழக்கம் ஒழிந்த பாட்டிற்கும் வருதலும் புலனெறிவழக்கம் அல்லாத பொருள் இவ்விரண்டிற்கும் வாராமையுங் கூறிற்று. இவை தேவபாணிக்கு வருதலுங் கொச்சகக் கலிப்பொருள் வேறுபடுதலுஞ் செய்யுளியலுள் வரைந்து ஓதுதும். மக்களுதலிய அகனைந்திணையுமென மேல்வரும் அதிகாரத்தானும் இதனை அகத்திணையியலுள் வைத்தமையானும் அகனைந்திணையாகிய காமப்பொருளே புலனெறிவழக்கிற்குப் பொருளென்றுணர்க. பாடல் சான்ற என்றதனாற் பாடலுள் அமைந்தனவெனவே பாடலுள் அமையாதனவும் உளவென்று கொள்ளவைத்தமையிற் கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் பெரும்பான்மையும் உலகியல் பற்றிய புலனெறி வழக்காய்ச் சிறுபான்மை வருமென்று கொள்க. செய்

யுளியலுட் கூறிய முறைமையின்றி ஈண்டுக் கலியை முன்னோதிய து கலியெல்லாம் ஐந்திணைப்பொருளாய புலனெறிவழக்கிற் கா மமுங் கைக்கிளை பெருந்திணையாகிய உலகியலே பற்றிய புலனெ றிவழக்கிற் காமமும்பற்றி வருமென்றற்கும், பரிபாடல் தெய்வ

வாழ்த்து உட்படக் காமப்பொருள் குறித்து உலகியலேபற்றி வரு மென்றற்கும் என்றுணர்க. ஆசிரியமும் வெண்பாவும் வஞ்சியும் அகம்புறமென்னும் இரண்டிற்கும் பொதுவாய் வருமாறு நெடு ந்தொகையும் புறமுங் கீழ்க்கணக்கும் மதுரைக்காஞ்சியும் பட்டி னப்பாலையும் என்பனவற்றுட்காண்க. மருட்பாத் "தானிதுவென் னுந் தனிநிலை" இன்மையின் வரைநிலையின்று. "மனைநெடு வயலை வேழஞ் சுற்றுந் - துறைகெ ழூரன் கொடுமை நாணி - நல்ல னென்றும் யாமே - யல்ல னென்னுமென் றடமென் றோளே." இதனுண் முதல்கருவுரிப்பொருளென்ற மூன்றுங் கூறலின் நாடக வழக்கும், தலைவனைத் தலைவி கொடுமைகூறல் உலகியலாகலின் உலகியல்வழக்கும் உடன்கூறிற்று. இவ்விரண்டுங் கூடிவருதலே பாடலுட் பயின்ற புலனெறிவழக்கமெனப்படும். இவ்விரண்டி னும் உலகியல் சிறத்தல் "உயர்ந்தோர்கிளவி" என்னும் பொரு ளியற் சூத்திரத்தானும் பாரியலானும் பெறுதும். "முளிதயிர் பிசைந்த காந்தண் மெல்விரல் - கழுவுறு கலிங்கங் கழாஅ துடீஇக் - குவளை யுண்கண் குய்ப்புகை கமழத் - தான்றுழந் தட்ட தீம்புளிப் பாக - ரினிதெனக் கணவ னுண்டலி - னுண்ணிதின் மகிழ்ந் தன் றொண்ணுதன் முகனே." இது உலகியலே வந்தது. இனி அவ்

வவ நிலத்துமக்களே தலைவராயக்கால் அவை உலகியலேயாம்.

இனிக் கைக்கிளையுள் அசுரமாகிய ஏறுகோடற் கைக்கிளை காமப்பொருளாகிய புலனெறிவழக்கின் வருங்கான் முல்லைநிலத்து ஆயரும் ஆய்ச்சியருங் கந்தருவமாகிய களவொழுக்கம் ஒழுகி வரை யுங்காலத்து அந்நிலத்தியல்புபற்றி ஏறுதழுவி வரைந்துகொள்வ ரெனப் புலனெறிவழக்காகச்செய்தல் இக்கலிக்குரித்தென்று கோ டலும் பாடலுள் அமையாதன என்றதனுற்கொள்க. அது "மலி திரையூர்ந்து" என்னும் முல்லைக்கலியுள் "ஆங்க ணயர்வர் தழூஉ" என்றுந்துணையும் ஏறுதழுவியவாற்றைத் தோழி தலைவிக்குக்காட் டிக் கூறிப், "பாடுகம் வம்மின்". என்பதனுற் தலைவனைப் பாடுகம் வாவென்றுட்கு, அவளும் "நெற்றிச் சிவலை * * * மகள்" "ஒருக் குகா மாடு * * * மகன்" என்பனவற்றான் அலரச்சம் நீங்கினவா றும், அவன்றான் வருந்தியவாறுங் கூறிப் பாடியபின்னர்த், தோழி "கோளரி தாக நிறுத்த கொலையேற்றுக் - காரி கதனஞ்சான் பாய் ந்த பொதுவற்கே - யார்வுற் றெமர்கொடை நேர்ந்தா ரலபொடுத்த - ஆராரை யுச்சி மிதித்து" என எமர் கொடைநேர்ந்தாரெனக் கூறிய வாறுங் காண்க. இவ்வாறே இம்முல்லைநிலத்து அகப்பொருளோடு கலந்துவருங் கைக்கிளை பிறவுமுள. அவையெல்லாம் இதனுன் அமை

த்துக்சொள்க. புனைந்துரைவகையாற் கூறுபவென்றலிற் புலவர் இல்லனவுங் கூறுபவாலோவெனின், உலகத்தோர்க்கு நன்மைபய த்தற்கு நல்லோர்க்குள்ளனவற்றை ஒழிந்தோர் அறிந்தொழுகுதல் அறமெனக்கருதி நல்லோர்க்குள்ளனவற்றிற் சிறிது இல்லனவுங்கூறு

தலன்றி யாண்டும் எஞ்ஞான்றும் இல்லன கூறுமொன்றற்கன்றே நாடகமென்னுந் வழக்கென்பாராயிற்றென்பது. இவ்வதிகாரத் து நாட்கவழக்கென்பன, புணர்ச்சி உலகிற்குப் பொதுவாயினும், மலைசார்ந்து நிகழுமென்றுங் காலம் வரைந்தும் உயர்ந்தோர் காமத்திற்குரியன வரைந்தும் மெய்ப்பாடுதோன்றப் பிறவாறுங் கூறுஞ்செய்யுள்வழக்கம். இக்கருத்தானே "முதல்கரு வுரிப்பொ ருளென்ற மூன்றே - நவலுங் காலை" என்று புகுந்தான் இவ் வாசிரியன்.

இப்புலனெறிவழக்கினை இல்லதினியது புலவரானுட்டப்பட்ட தென்னுமோவெனின், இல்லதென்று கேட்டோர்க்கு மெய்ப்பாடு பிறந்து இன்பஞ்செய்யாதாகலானும் உடன்கூறிய உலகியல்வழக் கத்தினை ஒழித்தல்வேண்டுமாகலானும் அதுபொருந்தாது. அல்ல தூஉம் அங்ஙனங்கொண்ட இறையனார்களவியலுள்ளும் "வேந்து வினை யியற்கை பார்ப்பார்க் குரித்தே - யரச ரல்லா வேனை யோர் க்கும் - புரைவ தென்ப வோரிடத் தான." எனவும், "வேந்தற் குற்றுழிப் பொருட்பிணிப் பிரிவென் - றாங்க விரண்டு மிழிந்தோர்க் குரிய." எனவும் நான்குவருணமுங் கூறி நால்வகைத்தலைமக்க ளையும் உணர்த்தலின் இல்லதென்பது தொல்லாசிரியர் தமிழ்வ ழக்கன்றெண மறுக்க. இக்கருத்தானே மேலும் "மக்க ளுத லிய வகனைந் திணையும்" என்பது. (ருக)

ருச. மக்க ளுதலிய வகனைந் திணையுஞ்
சுட்டி யொருவர்ப் பெயர்கொளப் பெறாஅர்.

இது முற்கூறிய புலனெறிவழக்குச் சிறந்த ஐந்திணைக்கீா வதோர் வரையறை கூறுகின்றது. (இ - ள்.) மக்கள் நுதலிய அகன் ஐந்திணையும் = மக்களே தலைமக்களாக வருதற்குரிய நடுவ ணைந்திணைக்கண்ணும்: சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர் கொளப் பெறார் = திணைப்பெயராற்கூறினன்றி ஒருவனையும் ஒருத்தியையும் விதந்து கூறி அவரது இயற்பெயர்கொள்ளப்பெறார்.—எ - று. இது நாட கவழக்குப்பற்றி விலக்கியது. அவை வெற்பன் துறைவன் கொ டிச்சி கிழத்தியெனவரும். மக்கள் நுதலிய என்பதனானே மக்களல் லாத தேவரும் நரகரும் தலைவராகக் கூறப்படாரெனவும் அகனை

திணையும் என்றதனானே கைக்கிளையும் பெருந்திணையுஞ் சுட்டி ஒரு வர் பெயர்கொண்டுங் கொள்ளாதும் வருமெனவுங் கொள்க. அக னைந்திணையெனவே அகமென்பது நடுவுநின்ற ஐந்திணையாதலிற் கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் அவற்றின் புறத்துநிற்றலின் அகப் புறமென்று பெயர்பெறுதலும் பெற்றாம்.

இனி அவை வரையறையுடைமை மேலைச் சூத்திரத்தான் அறிக. "கன்று முண்ணாது கலத்தினும் படாது - நல்லான் றீம்பா னிலத்துச் * * * கவினே." இது வெள்ளிவீதியார் பாட்டு. "மன் னர் குழீஇய விழவி னானும் * * * மகளே" இது காதலிற்கெடுத்த ஆதிமந்தி பாட்டு. இவை தத்தம்பெயர்கூறிற் புறமாமென்றஞ்சி வாளாது கூறினர். , ஆதிமந்தி தன்பெயராலுங் காதலனாகிய வாட் டனத்திபெயராலுங் கூறின காஞ்சிப்பாட்டும். "ஆதி மந்தி போ

ல - வேதஞ் சொல்லிப் பேது பெரிதுறலே'' எனவும், "வெள்ளி வீதியைப் போல - நன்றுஞ் செலவயர்ந் திசினால் யானே'' எனவும், அகத்திணைக்கட் சார்த்துவகையான் வந்தன அன்றித் தலைமைவகையாக வந்தில என்பது. வருகின்றசூத்திரத்திற் "பொருந்தின்'' என்னும் இலேசானே இச்சார்த்துவகை கோடும். இது பெயரொனப்பட்ட கருப்பொருளாதலிற் கூற்றிற்கு உரிய தோழியும் பாங்கனும் முதலிய வாயிலோரையும் பொதுப்பெயரானன்றி இயற்பெயர்த்தொடக்கத்தனகூறப் பெறுமொன்றுகொள்க.

உம். "முகிழ்முகிழ்த் தேலா வாயினு முலையே - யரவெயிற் ரொருங்கமொ டஞ்சுதக் கனவே - களவறி வாரா வாயினுங் கண்ணே - நுழைநுதி வேலி னேக்கரி யவ்வே - யிளைய ளாயினு மணங்குதக் கிவளே - முளையிள நெருப்பின் முதுக்குறைந் தனளே - யதனா, லேறுமில ளாருக தில்ல - சாயிறைப் பணைந்தோ வீன்ற தாயே." சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொள்ளாக் கைக்கிளை. "ஆள்வினை முடித்த வருந்தவ முனிவன் - வேள்வி போற்றிய விராம னவனே - மிதிலை மூது ரெய்திய ஞான்றை - மதியுடம் பட்ட மக்கட் சீதை - கடுவிசை வின்னா ணிடியொலி கேளாக் - கேட்ட பாம்பின் வாட்ட மெய்தித் - துயிலெழுந்து மயங்கின ளதாஅன்று'' இது சுட்டி ஒருவர்பெயர் கொண்டகைக்கிளை. இது அசுரமாகலின், முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளையென்றதனாற் கோடும். "யாமேத்து மெல்லையும்'' என்றது சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொள்ளாப் பெருந்திணை.

"பூண்டாழ் மார்பிற் பொருப்பிற் கோமான் - பாண்டியன் மடமகள் பணைமுலைச் சாந்தம் - வேறு தொடங்கிய விசய னெஞ்

சத் - தாரழ லாற்ற ஜைஇ யோகியிற் - பொதியிற் சாந்த மெல்லாம் பொருநிளா - முத்தினு முழங்கற் செந்தீப் - பொத்துவது போலும் புலம்புமுந் துறத்தே." இது சுட்டி ஒருவர்பெயர்கொண்ட பெருந் திணை. இவை சான்றோர் செய்யுளுட் பெருவரவிற்றின்மையினன்றே முற்சூத்திரத்து முன்னும் பின்னும் இவற்றை வைத்ததென்பது.

"மூட்காற் காரா முதுகனி மெய்ப்பத் - தெறிப்ப விளைந்த திங்காட் டார - நிறுத்த வாயந் தலைச்செல வுண்டு - பச்சூன் றின்று பைநிணம் பெருத்த - வெச்சி லீர்ங்கை விற்புறந் திமிரிப் - புலம்புக் கனனே புல்லணற் காளை - யொருமுறை யுண்ணு வள வைப் பெருநிரா - யூர்ப்புற நிறையத் தருகுவன் யார்க்குந் - தொடுத லோம்புமதி முதுகட் சாடி - யாதரக் கழுமிய துகளன - காய்தலு முண்டக் களவெய் யோனே" இது வெட்சித்திணை பெயர்கொள்ளாது வந்தது.

"மூலைபொழி தீம்பான் மண்சேறு படுப்ப - மலர்தலை யுலக மோம்பு மென்ப - பரிசிலைத் தொண்டைப் பல்லவ ஞணையின் - வெட்சித் தாயத்து வில்லே ருழவர் - பொருந்தா வடுகர் முனைச் சுரங் - கடந்து கொண்ட பல்லா நிரையே." இது வேந்துவிடு தொழிற்கண் வேந்தனைப் பெயர்கூறிற்று. ஒழிந்தனவும் புறத் திணையியலுட் காண்க. (௫௪)

௫௫. புறத்திணை மருங்கிற் பொருந்தி னல்ல

தகத்திணை மருங்கி னளவுத லிலவே.

இது புறத்திணைக்குத் தலைவர் ஒருவராதலும் பலராதலும் உரிப்பொருட்குத் தலைவர் பலராகாமையுங் கூறலின் எய்தாததெய்துவித்து எய்தியதுவிலக்கிற்று. (இ - ள்.) அகத்திணைமருங்கிற் பொருந்தின் = ஒருவனையும் ஒருத்தியையும் வியந்துகூறும் இயற்பெயர் அகத்திணைக்கண்ணே வந்து பொருந்துமாயின்: புறத்திணை அளவுதல் மருங்கின் அல்லது இல = ஆண்டும் புறத்திணை கலத்தவிடத்தின் அல்லது வருதலில்லை.—எ - று. எனவே, புறத்திணைக்குக் கருப்பொருளாயும், அது தான் உவமமாயும், அகத்திணையுட் கலக்குமென்பதூஉம் இதனானே விரித்தானாயிற்று. அளவுமெனவே ஒருசெய்யுட்கண் அப்புறத்திணையாகிய இயற்பெயர்களுஞ் சிறப்புப்பெயர்களும் ஒன்றேயன்றிப் பல வருதலுங் கொள்க. ஒருவரென்பது அதிகாரப்பட்டமையின் அகத்திற்குவரும் உரிப்பொருட்பெயர் ஒன்றுதல்கொள்க.

உம். "வண்டுபடத் ததைந்த" என்னும் அகப்பாட்டினுள் "முருக னற்போர் நெடுவே ளாவி *** யாங்கண்" எனவே புறத்திணைத்தலைவன் இயற்பெயர் ஒன்றே வந்தவாறும் அவன் நிலங் கருப்பொருளாய் அகத்திற்கு வந்தவாறும் உரிப்பொருட்டலைவன் ஒருவனேயானவாறுங் காண்க. "எல்வளை யிழந்த வறுமை போலப் - புல்லென்று" என்பது கருப்பொருளுவமமாய் வந்தது.

"கேள்கே ளேன்றவும்" என்னும் அகப்பாட்டுப் புறத்திணைத் தலைவர் பலராய் அகத்திணைக்கண் அளவிவந்தது. புறத்திணைக்கண் இயற்பெயர் அளவிவரும் என்பதனானே "முரசுகடிப் பிகுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவும்" என்னும் புறப்பாட்டு "எழுவர் மாய்ந்த பின்றை" எனப் புறத்திணைத் தலைவர் பலராய் வந்தது. பிறவும் அவ்வாறு வருவன இதனான் அமைக்க.

இன்னும் இதனானே அகபபுறமாகிய கைக்கிளைபெருந்திணைக்கும் இப்பன்மை சிறுபான்மைகொள்க. உம் "ஏறும் வருந்தின வாயரும் புன்கூர்ந்தார் - நாறிருங் கூந்தற் பொதுமகளி ரெல் லாரு - முல்லையந் தண்பொழில் புக்கார் பொதுவரோ - டெல்லாம் புணர்குறிக் கொண்டு."

பொருந்தின் எனவே தானுந் தன்னொடு பொருந்துவதூஉம் என இரண்டாக்கிச் சார்த்துவகையான் வரும் பெயர்க்கும் கொள்க. நாடகவழக்கினுள் அது முன்னர்ச் சூத்திரத்துட் காட்டினாம்.

பெயர் பலவாதலின் இலவெனப் பன்மைகூறினான். (௫௫)

அகத்திணையியன் முற்றிற்று.

—•◦❀◦•—

இரண்டாவது

புறத்திணையியல்.

௫௬. அகத்திணை மருங்கி னரிறப வுணர்ந்தோர்
புறத்திணை யிலக்கணந் திறப்படக் கிளப்பின்
வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே
யுட்குவரத் தோன்று மீரேழ் துறைத்தே.

இவ் ஓத்து முற்கூறிய அகத்திணை எழிற்கும் புறனாகிய புறத்திணையிலக்கணம் உணர்த்தினமையிற் புறத்திணையியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. புறமாகியதிணையெனப் பண்புத்தொகையாம், அதனை முற்படக் கிளந்தவென்புழிப் பிற்படக் கிளந்தனவும் உளவெனத் தோற்றுவாய்செய்து போந்து அவற்றது இலக்கணங்களும் பெயரும் முறையுந் தொகையும் வருகின்ற சூத்திரங்களாற் றிறப்படக் கூறுவல் என்றலின் மேலதனோடு இயைபுடைத்தாயிற்று. இச் சூத்திரம் முற்கூறிய குறிஞ்சித்திணைக்குப் புறன் வெட்சித்திணை என்பதூஉம் அது தான் இப்பகுதித்தென்ப

தூஉம் உணர்த்துதனுதலிற்று. (இ - ள்.) அகத்திணை மருங்கின் அரில் தப உணர்ந்தோர் புறத்திணை இலக்கணம் திறப்படக் கிளப்பின் = அகத்திணையென்னும் பொருட்கட் பிணக்கற அறிந்தோர் கூறிய புறத்திணையது இலக்கணத்தைக் கூறுபட ஆராய்ந்து கூறின்: வெட்சிதானே குறிஞ்சியது புறனே = வெட்சியெனப்பட்ட புறத்திணை குறிஞ்சியெனப்பட்ட அகத்திணைக்குப் புறனும்; உட்குவரத் தோன்றும் ஈரேழ் துறைத்தே = அதுதான் அஞ்சுதகத் தோன்றும் பதினான்கு துறையினையுடைத்து.—எ - று. அகத்திணைக்கண் முதல்கருவுரிப்பொருள் கூறிய குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல் என்பனவற்றிற்கு வெட்சி வஞ்சி உழிஞை தும்பையென்பன அவ்விலக்கணங்களோடு ஒருபுடையொப்புமைபற்றிச் சார்புடையவாதலும் நிலமில்லாத பாலை பெருந்திணை கைக்கிளையென்பனவற்றிற்கு வாகையுங் காஞ்சியும் பாடாண்டிணையும் பெற்ற இலக்கணத்தோடு ஒருபுடையொப்புமைபற்றிச் சார்புடையவாதலுங் கூறுதற்கு அரிறபவுணர்ந்தோரென்றான். ஒன்று ஒன்றற்குச் சார்பாமாறு அவ்வச்சூத்திரங்களுட் கூறுதும். தானேயென்றான் புறத்திணை பலவற்றுள் ஒன்றை வாங்குதலின். பாடாண்டிணை

ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். களவொழுக்கமுங் கங்குற்காலமுங் காவலர் கடுகினுந் தான் கருதிய பொருளை இரவின்கண் முடித்து மீடலும் போல்வன ஒத்தலின் வெட்சி குறிஞ்சிக்குப் புறனென்றார். வெட்சித்திணையாவது களவின்கண் நிரைகொள்ளும் ஒழுக்கம்: இதற்கு அப்பூச் சூடுதலும் உரித்தென்றுகொள்க.

வேற்றுப்புலத்து வாழும் பார்ப்பார்முதலியோர் அஞ்சி அரண்சேர் வதோர் உபாயமாதலின் உட்குவரத்தோன்றுமென்றான். மக்களும் மாவும் முதலியன சென்று நீருண்ணுந் துறைபோலப் பலவகைப் பட்ட பொருளும் ஒருவகைப்பட்டு இயங்குதற்கு மார்க்கமாமா தலிற் துறையென்றார்; எல்லாவழியுமென்பதனை எல்லாத்துறை யுங் காவல்போற்றினர் என்பவாகலின். எனவே, திணையுந் துறை யுங் கொண்டாராயிற்று. அகத்திணைக்குத் துறையுட் பகுதிகளெ ல்லாம் விரித்துக்கூறிப் பின்னும் பன்முறையாற் பரந்துபட்டு வரம்பிகந்தனவற்றையுந் தொகுத்துத் துறைப்படுத்துக் கிளவி கூறுக என்றற்குச் செய்யுளியலுட் துறையென்பது உறுப்பாகக் கூறினர். புறத்திணைக்கு அங்ஙனம் பரந்துபட விரித்தோதாது தொகுத்து இலக்கணஞ் செய்தாராயினும் அவையும் அவ்வாறெ பலபொருட்பகுதியும் உடையவென்பது உணர்த்துதற்குத் துறை யெனப் பெயராகக் கொடுத்தார். இதனானே அகப்பொருட்பகுதி பலவாயினும் ஒருசெய்யுட் பலபொருள் விராய் வரினும் ஒருதுறை யாயினாற்போலப் புறத்திணைக்கும் அவ்வப்பொருட்பகுதியும் ஒரு துறையாதலும் ஒருசெய்யுட் பலதுறை ஒருங்குவரினும் ஒரு துறைப்படுதலுங் கொள்க. இன்னும் இதனானே அகத்திணைக்கு உரியனவெல்லாம் புறத்திணைக்குங் கொள்க. (க)

௫எ. வேந்துவிடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவி

ஞதந் தோம்பன் மேவற் றூரும்.

இது வெட்சியெனக் கூறிய புறத்திணைக்குப் பொது இலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ - ள்.) வேந்து விடு முனைஞர்=வேந்தனால் விடப்பட்டு முனைப்புலங் காத்திருந்த தண்டத்தலைவர் : வேற்றுப் புலக்களவின் = பகைநிலத்தே சென்று களவினாலே : ஆதந்தோம்பல் மேவற்றாகும் = ஆநிரையைக் கொண்டுபோந்து பாதுகாத்தலைப் பொருந்துதலையுடைத்தாகும் வெட்சித்திணை.—எ - று. களவுநிகழ் இன்ற குறிஞ்சிப்பொருளாகிய கந்தருவமணம் வேதவிதியானே இல்லறமாயினாற்போல இருபெருவேந்தர் பொருவது கருதியக் கால் ஒருவர் ஒருவர்நாட்டு வாழும் அந்தணரும் ஆவும் முதலியன

இங்குசெய்யத் தகாத சாதிகளை ஆண்டுநின்றும் அகற்றல்வேண்டிப் போதருகவெனப் புகறலும் அங்ஙனம் போதருதற்கு அறிவில்லாத ஆவினைக் களவினாற் தாமே கொண்டுவந்து பாதுகாத்தலுந் தீதெனப்படாது அறமேயாம் என்றற்கு ஆதந்தோம்பலென்றான். அது "ஆவு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும் - பெண்டிரும் பிணியுடை யீரும் பேணித் - தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும் - பொன்போற் புதல்வற் பெறாஅ தீரு - மெம்மம்பு கடிவிடுதும் நும் மரண் சேர்மினென - வறத்தாறு நுவலும் பூட்கை மறத்தின்" எனச் சான்றோர் கூறியவாற்றானுணர்க. மன்னுயிர் காக்கும் அன்புடை வேந்தற்கு மறத்துறையினும் அறமேநிகழும் என்றற்கு மேவற்றாகுமென்றான். அகநாட்டின்றிப் புறஞ்சிறைப்பாடியில் ஆநிரை

காக்கும் காவலரைக் கொன்றே நிரைகொள்ள வேண்டுதலின் ஊர் கொலையுங் கூறினர். வேந்துவிடுவினைஞர் என்றது முனைஞர் என்றதனானே முனைப்புலங் காத்திருந்தோர் தாமே சென்று நிரை கோடலுங் குறுநிலமன்னர் நிரைகோடலும் ஏனைமறவர் முதலி யோர் நிரைகோடலுமாகிய வேத்தியல் அல்லாத பொதுவியலுங் கொள்க. முன்னர் வெட்சி குறிஞ்சிக்குப்புறனெனக் களவுகூறிய அதனானே அகத்திற்கு ஏனைத்திணைக்கண்ணுங் களவுநிகழ்ந்தாற் போலப் புறத்திணையேழற்குங் களவுநிகழுங்கொலென்று ஐயுற்ற மாணாக்கற்கு வெட்சிக்கே களவு உள்ளதென்று துணிவுறுத்தற்கு மீட்டுங் களவினென்று இத்திணைக்கே களவு உளதாக வரைந்தோதி ஞன். வேந்துவிடுமுனைஞர் என்றதனன் இருபெருவேந்தருந் தண் டத்தலைவரை ஏவிவிடுவரென்றும், ஆதந்தோம்பும் என்றதனற் களவின்கட்கொண்ட ஆவினை மீட்டுந் தந்தோம்புமென்றும், பொ ருள் கூடுமாறு சூத்திரஞ்செய்தானுகலின் இருபெருவேந்தர் தண் டத்தலைவரும் அவரேவலான் நிரைகோடற்கும் மீட்டற்கும் உரிய ராயினர்; ஆகவே இருவர்க்குங் கோடற்றொழில் உளதாயிற்றாத லின் அடித்துக் கோடலும் மீட்டுக் கோடலும் வெட்சியாயின. ஆயின் ''மீட்டல் கரந்தை'' என்பரால் எனின், அதனையும் இச்சூத் திரத்தானும் வருகின்ற சூத்திரத்தானும் வெட்சியென்றே ஆசிரியன் கொண்டான். மீட்டலை வெட்சிக்கரந்தை என்பாரும் உளர். மீட்ட லைக் கரந்தையென்பார்க்கு அதுதிணையாயிற் குறிஞ்சிக்குப்புறனுகா மை உணர்க. களவினென்பதற்குக் களவினுனெனவுங் களவின்க ணெனவும் இருபொருட்டாகக் கூறல் உய்த்துக்கொண்டுணர்தலெ ன்னும் உத்தியாம். புறப்பொருட்குரிய அறனும்பொருளுங் கூறத் தொடங்கி ஈண்டு அறத்தாற் பொருளீட்டுமாறுங் கூறினன். (உ)

௫அ. படையியங் கரவம் பாக்கத்து விரிச்சி
புடைகெடப் போகிய செலவே புடைகெட
வொற்றி னாகிய வேயே வேய்ப்புற
முற்றி னாகிய புறத்திறை முற்றிய
வூர்கொலை யாகோள் பூசன் மாற்றே
நோயின் றுய்த்த னுவலுழித் தோற்றந்
தந்துநிறை பாதீ டுண்டாட்டுக் கொடையென
வந்த வீரேழ் வகையிற் றாகும்.

இது முன் ஈரேழாமென்ற துறை இருவகைப்பட்டு இருபத்தெட்டாமென்கின்றது. (இ-ள்.) படை இயங்கு அரவம் = நிரைகோடற்கு எழுந்த படை பாடிப்புறத்துப் பொருந்தும் அரவமும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்த படை விரைந்து செல்லும் அரவமும்: உம். "வெவ்வாய் மறவர் மிலைச்சிய வெட்சியாற் - செவ்வானஞ் செல்வதுபோற் செல்கின்றா - ரெவ்வாயு - மார்க்குங் கழலொலி யாங்கட் படாலியரோ - போர்க்குத் துடியொடு புக்கு." "அடியதி ரார்ப்பினராபெயர்த்தற் கன்றாய் - கடிய மறவர் கதழ்ச்தார் - மடிநிரை - மீளாது மீளார் விறல்வெய்யோர் யாதாங்கொல் - வாளார் துடியர் வளம்." இவை கண்டோர்கூற்று.

பாக்கத்து விரிச்சி = நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் போந்து விட்ட பாக்கத்துக் கங்குலின் அல்வாய்ப்புட்கேட்டலும், நிரைமீட் டற்கு எழுந்தோர் இடைப்புலத்துப் புறம்போந்தோர் கூறியவற்றை வாய்ப்புள்ளாகக் கோடலும்; உம். "நிரைகவுள் வெள்வாய்த் திரிந்துவீழ் தாடி - நரைமுதியோ னின்றுரைத்த நற்சொ - லினை யன்றி - யெல்லைநீர் வைய மிறையோர்க் களிக்குமால் - வல்லைநீர் சென்மின் வழி." "வந்தநீர் காண்மினென் றுபெயர்ப்போர் மாட் டிசைத்த - பைந்தொடியார் கூறும் பறவாப்பு - ளுய்ந்த - நிரை யளவைத் தன்றியு நீர்சூழ் கிடக்கை - வரையளவைத் தாவதா மண்." இவை விரிச்சியை வியந்தன.

புடைகெடப் போகிய செலவே = நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் ஆண்டுநின்று மீண்டுபோய்ப் பற்றார் புலத்து ஒற்றர் உணராமற் பிற்றை ஞான்று சேறலும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் ஆண்டு ஒற்றப்படாமற் சேறலும்: உம். "பிறர்புல மென்னார்தாந் தம்புல மென்னார் - விறல்வெய்யோ ராயிருட்கட் சென்றார் - நிறையுங் -

கடாஅஞ் செருக்குங் கடுங்களி யானைப் - படாஅ முகம்படுத் தாங்கு." "கங்கை பரந்தாங்குக் கானப் பெருங்கவலை - யெங்கு மறவ ரிரைத்தெழுந்தார் - தங்கிளைக்கண் - மன்றுகாண் வேட்கை மடிசுரப்பத் தோன்றுவ - கன்றுகாண் மெய்குளிர்மீர் கண்டு." இவை கண்டோர் கூற்று.

புடைகெட ஒற்றின் ஆகிய வேயே = நிரைகோடற்கு எழுந் தோர் பகைப்புலத்து ஒற்றர் உணராமற் சென்று ஒற்றி அவ்வொற்

றுவகையான் அவர் உணர்த்திய குறிஞ்சொல்லும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் அங்ஙனம் ஒற்றிய ஒற்றுவகையான் வந்து ஓதிய குறிஞ்சொல்லும்: உம் "ஒருவ ரொருவ ருணராமற் சென்றாங் - கிருவரு மொப்ப விசைந்தார் - வெருவர - வீக்குங் கழற்கால் விறல் வெய்யோர் வில்லோடு - கோக்குஞ் சரந்தெரிந்து கொண்டு." "நெடுநிலையா யத்து நிரைசுவ டொற்றிப் - படுமணி யாயம் பகர்ந் தோய் - நெடிது - மனக்குரிய காதல் வயவேந்த னென்று - நினக் குரிய வாக நிரை." இவை கண்டோர்கூற்று.

வேய்ப்புறம் முற்றின் ஆகிய புறத்திறை = நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் வேயுரைத்தோரிடத்துச் செய்யுஞ் சிறப்புக்கண் முடிந்தபின்னர் உளதாகிய நிரைப்புறத்து ஒடுங்கிய இருக்கைப்பகுதியும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் தமது நிரைப்புறத்துச் சென்று விலைவொழிந்து இருக்கின்ற இருக்கையும்: உம். "கரந்தியல் காட்டுத்திப் போலப் பெரிது - பரந்துசென் மள்ளர் பதிந்தா - ரரந்தை - விரிந்தவியு மாறுபோல் விண்டோயத் தோன்றி - யெரிந்தவியும் போலுமிவ் வூர்." இதுகண்டோர்கூற்று. "இருநில மாங்கி னெப்பிறப் பாயினு - மருவின மாலையோ யினிதே யிரவி - ஞாகோண் மள்ளரு மருள்வரக் கானத்து - நாம்புறத் திறுத்தன மாகத் தாந்தங் - கன்றுகுரல் கேட்டன போல - நின்றுசெவி யோர்த்தன. சென்றுபடு நிரையே." இது மறவர்கூற்று.

முற்றிய ஊர்கொலை = நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் அவர்புறஞ்சேரியை வளைந்துகொண்டு ஆண்டுநின்ற நிரைகாவலரைக் கொன்று பகையறுத்தலும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் அவ்வூரை விட்டுச் சிற்றூரைக் காத்துக்கோறலும்: உம். "அரவூர்மதியிற் கரி

தூர வீம - விரவு மொரிகொளீஇக் கொன்று - நிரைநின்ற - பல்லான்
றொழுவும் பகற்காண்மார் போர்கண்டோர் - சொல்வார்ப் பெருஅ
ர் கொறித்து." "சென்ற நிரைப்புறத்துச் சீறூர்த் தொடை
கொண்டு - நின்ற மறவர் நிலஞ்சேர்ந்தார் - கொன்றுண் - டிகலு

மூர்த வல்வில் விளையோர்புண் ணுரத் - துகளொழுங்கொல் பல்லான்
றொழு." இவை கண்டோர்கூற்று.

ஆகோள் = நிரைகோடற்கு எழுந்தோர் எதிர்விலங்குவோர் இலராக நிரையகப்படுத்தி மீட்டலும், நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் தமது நிரையை அற்றமின்றி மீட்டலும்: உம். "கொடுவரி கூடிக் குழுக்கொண் டனைத்தாய் - நெடுவரை நீள்வேய் நரலு - நடுவூர்க் - கணநிரை கைக்கொண்டு கையகலா நின்ற - நிணநிரை வேலோர் நிலை." கடல்புக்கு மண்ணெடுத்த காளைக் சோட்டின் - மிடல் பெரி தெய்தின மாரோ - தொடலைக் - கரந்தை மறவர் கருதார் குழாஅந் - துரந்து நிரைமீட்ட தோள்." இவை கண்டோர் கூற்று. தொடலைக்கரந்தையெனக் கரந்தை சூடினமை கூறினார், தன்னுறுதொழிலான் நிரைமீட்டலின். இது பொதுவியற்கரந்தையிற் கூறுதும்.

பூசன்மாற்று = நிரை கொண்டுபோகின்றார் தம்பின்னே உளைத்தற்குரலோடு தொடர்ந்துசென்று ஆற்றிடைப் போர்செய்தோரை மீண்டு பூசலைமாற்றுதலும், நிரையை மீட்டுக்கொண்டு போகின்றோர் தம்பின்னர்வந்து போர்செய்தோரை மீண்டு நின்று பூசலைமாற்றுதலும்: உம். "ஒத்த வயவ ரொருங்கவிய காண படரத் - தத்த மொலியுந் தவிர்த்தன - வைத்தகன்றார் - தம்பூசன்.

மாற்றி நிரைகொள்வான் முக்கினர் - வெம்பூசன் மாற்றிய வில்."
"ஆஆ றெறிந்து நிரையொடு பெயர்ந்த - வெட்சி மறவர் வீழவு முட்காது - கயிறியல் பாவை போல வயிறிரித் - துளைக்குரற் குணர்ந்த வளைப்புலி போல - மூற்படு பூசல் கேட்டனர் பிற்பட - நிணமிசை யிழுக்காது தமர்பிண மிடறி - நிலங்கெடக் கிடந்த கருந்தலை நடுவண் - மாக்கட னெருப்புப் போல நோக்குபு - வெஞ் சிலை விடலை வீழ்ந்தன - னஞ்சுநக் கன்றாற் செஞ்சோற்று நிலை யே." இவை கண்டோர்கூற்று. வெட்சிமறவர் வீழ்ந்தமை கேட்டு விடாது பின்வந்தோன் பாடுகூறின்மையிற் பூசன்மாற்றாயிற்று.

நோய் இன்று உய்த்தல் = நிரைகொண்டோர் அங்ஙனம் நின்றுநின்று சிலர் பூசன்மாற்றத் தாங்கொண்ட நிரையினை இன் புறுத்திக் கொண்டுபோதலும், மீட்டோரும் அங்ஙனம் நின்று நின்று சிலர் பூசன்மாற்றத் தாம் மீட்டநிரையினை இன்புறுத்திக் கொண்டுபோதலும்: உம். "புன்மேய்ந் தசைஇப் புணர்ந்துடன் செல்கென்னும் - வின்மே லசைஇயகை வெல்கழலான் - றன்மேற் - கடுவரை நீரிற் கடுத்துவரக் கண்டு - நெடுவரை நீழ னிரை."

௧௦-அ புறத்திணையியல்.

"கல்கெழு சீறூர்க் கடைகாண் விருப்பினன் - மெல்ல நடவா விரையு நிரையன்றோ - தெள்ளறற் கான்யாற்றுத் தீநீர் பருகவு - மள்ளர் நடாஅ வகை." இவை கண்டோர்கூற்று.

நிவலுழித் தோற்றம் = பாடிவீட்டுள்ளோர் மகிழ்ந்துரைத் தற்குக் காரணமான நிரைகொண்டோர் வரவும், ஊரிலுள்ளோர்

கண்டு மகிழ்ந்துரைத்தற்குக் காரணமான நிரைமீட்டோர் வரவும்: உம். "மொய்யணி லானிரை முன்செல்லப் பின்செல்லு - மைய ணற் காளை மகிழ்துடி - கையணல் - வைத்த வெயிற்றியர் வாட்க ணிடனுடை - வுய்த்தன் றுவகை யொருங்கு." "காட்டகஞ் சென்று யிர் போற்றுன் கடுஞ்சுரையா - மீட்ட மகனை வினவுழ - ஞேட் டந்து - தன்னெதிர் தோன்றும் புனிற்றுத் தழீஇக்கலுழு - மென் னெதிர்ப் பட்டாயோ வென்று." இவை கண்டோர் கூற்று.

தந்து நிறை = நிரைகொண்டோர் தாங்கொண்ட நிரையைத் தம்மூழ்ப்புறத்துத் தந்துநிறுத்தலும், நிரைமீட்டோர் தாம் மீட்ட நிரையினைத் தந்துநிறுத்தலும்: உம். "குளிறு குரன்முரசங் கோட்டின் வெரூஉங் - களிறுடுதேர் காண்டலு மாற்று - நளி மணி - நல்லா னினநிரை நம்மூர்ப் புறங்கான - மெல்லாம் பெறுக விடம்." "கழுவொடு பாகர் கலங்காமல் யாத்துத் - தொழுவிடை யாயத் தொகுமி - னெழுவொழித்தாற் - போமே யிவையிவற்றைப் போற்றுமின் புல்லொடுநீர் - தாமேய் புலம்போலத் தந்து." இவை கண்டோர்கூற்று.

பாதீடு = ஈத்தலும் ஈதலும் போலப் பாத்தலும் பாதலும் ஒன்றாதலிற் பாதீடாயிற்று. வேந்தனேவலாற் தாங்கொண்ட நிரையைப் பகுத்துக்கோடலும், மீட்டோருந் தத்தநிரையைப் பகு த்துக்கோடலும் நிரையை இழந்தோர்க்குப் பகுத்துக்கொடுத்த லும்: உம். "ஒள்வாண் மலைந்தார்க்கு மொற்றாய்ந் துரைத்தார்க் கும் - புள்வாய்ப்பச் சொன்ன புலவர்க்கும் - விள்வாரை - மா றட்ட வென்றி மறவர்தஞ் சீறூரிற் - கூறிட்டார் கொண்ட நிரை."

"யாமே பகுத்திடல் வேண்டா வினநிரை - தாமே தமரை யறிந்தனகொ - லேமுற - வன்றீன்ற தம்மை யறிந்துகொள் கன்றேய்ப்பச் - சென்றீண்டு மாங்கவர்பாற் சேர்ந்து." இவற்றுண் முன்னையது கண்டோர்கூற்று, பின்னையது மறவர்கூற்று.

உண்டாட்டு = நிரைகொண்டார் தாங்கொண்ட நிரையைப் பகுத்துத் தாங்கொண்ட மகிழ்ச்சியாற் சுற்றத்தொடு கள்ளுண்டு

மகிழ்ந்து விளையாடுதலும் நிரைமீட்டார் வென்று நிரைமீட்ட கொற்றத்தான் உண்டாடுதலுமாம்: உம். "நறவுந் தொடுமின் விடையும் வீழ்மின்-பாசுவ லிட்ட பைங்காற் பந்தர்ப் - புனறரு மிளமண லிறையப் பெய்மி - னொன்னார் முன்னிலை முருக்கிப் பின்னின்று-நிரையொடு வருஉ மென்னைக் - குழையோர் தம்மினும் பெருஞ்சாயலரே." இது புறம். "பகைவர் கொண்ட படுமணி யாய-மீட்டிவ ணடைந்த வாட்டிறற் குரிசின் - முழவுத் துயின்மறந்த மூதூ ராங்கண் - விழவுத் தலைக்கொண்ட விளையாட் டாயத் - தான்சுடு கொழும்புகைக் கருங்கொடி யும்பர் - மீன்சுடு புகையின் விசும்புவாய்த் தன்றே; கைவல் கம்மியர் பலகூட் டாரமொடு - நெய்பிழி நறுவிரை நிலம்பரந் தன்றே; காவிற் காவிற் கணங்கொள் வண்டெனப் - பூவிலை மகளிர் புலம்படர்ந் தன்றே; சந்தியுஞ் சதுக்கமும் பந்தர் போகிய - வாடு நறவின் சாடி தோறுங் - கொள்வினை மாற்றுக் கொடையொடு - கள்விலை யாட்டியுங் கைதூ வாளே." இவை கண்டோர் கூற்று.

கொடை = தாங்கொண்ட நிரையை இரவலர்க்கு வரையாது கொடுத்து மனமகிழ்தலும், நிரைமீட்டோர்க்கு வென்றிப்பொரு

ட்டு விளைந்த கொடைப்பகுதியும்: உம். "இளமா வெயிற்றி யிவை கா ணிளையாத் - தலைநாளை வேட்டத்துத் தந்த-வினநிரைகள் -கொல்லென் றுடியின் குளைபுனை சீர்வல்ல - நல்லியாழ்ப் பாணர்தம் மில்." "கொடைத்தொழி லெல்லாங் குறைவின்றிப் பண்டே-முடித்தன னென்றிருந்த மூத்தோன் - கொடைக்கு - வரம்பில னென்றே மருண்டாரா கொண்ட - கரந்தையங் கண்ணியா ராண்டு." இவை கண்டோர்கூற்று.

என ஈரேழ் வகையிற்றாகும் = என்று கூறப்பட்ட பதினான்கும் மீட்டுமொருகால் வந்த இருகூற்றையுடைத்தாய வெட்சித் திணை. எ-று. எனவே ஒன்று இரண்டாய் இருபத்தெட்டாயிற்று.

இனித் துறையென முற்கூறினமையின் இதுகாரியமாக இதற்குக் காரணமாயின வெல்லாம் படையியங்கரவமெனவே படும்; அவை இருபெருவேந்தரும் போர்தொடங்குங்காற் பூக்கோணேவி நிரைகோடல் குறித்தோன் படைத்தலைவரைத் தருகவென்றலும் அவர்வருதலும் அவர்வந்துழி இன்னது செய்யவென்றலும் அவர் வேந்தர்க்கு உரைத்தலும் அவர் படையைக் கூஉய் அறிவித்தலும் படைச்செருக்கும் அதைக் கண்டோர்கூறலும் அவர் பகைப்புலக் கேட்டிற்கு இரங்கிவருந்தலும் நாட்கோடலும் அவர்

கொற்றவைக்குப்பரவுக்கடன் பூண்டதும் பிறவுமாம். களவிற் செல்வோர்க்கும் அரவங்கூறினர், அவர் பாக்கத்தே தங்கி விரிச்சிபெற்றுப் போதுதலின்.

அவற்றுட் சில வருமாறு: "கடிமனைச் சீறூர்க் கடுங்கட் கறவை - வடிநவில் வேலோன் மறுத்தோம்பல் வேட்டோ - னடிபுனை தோலி னரண்சேர்ந்து மள்ளர் - வருகமன் வாயிற் கடை." இதுபடைத்தலைவர் படையாளரைக்கூயினது. "வாள்வலம் பெற்ற வயவேந்த னேவலா - லாள்வ லிளையவர் தாஞ் செல்லினர் - நாளைக் கனைகுர லல்லாஅக் கன்றுள்ளப் பால - னனைவது போலுநம் மூர்." இதுபடைச்செருக்குக் கண்டோர் கூறியது. "வந்த நிரையி னிருப்பு மணியுட - னெந்தலை நின்றலை யாந்தருது - முந்துநீ - மற் றவை பெற்று வயவேந்தன் கோலோங்கக் - கொற்றவை கொற்றங் கொடு." இது தெய்வத்திற்குப் பராயது; பிறவும் வருவன வெல்லாம் இதனான் அடக்குக.

இனிப் பாக்கத்து விரிச்சிக்குக் காரணங்களாவன, பாக்கத்துச் சென்றுழி இருப்புவகுத்தலும் பண்டத்தொடு வல்சி ஏற்றிச் சென்றோரை விடுத்தலும் விரிச்சி வேண்டாவென விலக்கிய வீரக் குறிப்பும் விரிச்சிக்கு வேண்டும் நெல்லும் மலரும் முதலியன தருதலும் பிற நிமித்தப் பகுதிகளும் அவை அறிந்தோர்க்குச் சிறப்புச்செய்தலும் பிறவுமாம். உம், "நாளும் புள்ளுங் கேளா வூக்கமொ - டெங்கோ னேயின னாதலின் யாமத்துச் - செங்கால் வெட்சியுந் தினையுந் தூஉய் - மறிக்குரற் குருதி மன்றுதுக ளவிப்ப - விரிச்சி யோர்த்தல் வேண்டா - வெயிற்புறந் தரூஉம் பகைப்புல நிரை

யே." இது விரிச்சி விலக்கிய வீரக்குறிப்பு; பிறவும் வந்துழிக் காண்க. அரசன் ஏவலாற் போந்தோரும் விரிச்சி கேட்டார், இன்ன ஞான்று வினை வாய்க்குமென்று அறிதற்கு. இனி வேய்க்குக் காரணங்களாவன வேய்கூறினார்க்குச் சிறப்புச்செய்தல் போல்வன. உம். "மாற்றருந் துப்பின் வயவேந்த னல்லனே - லேற்ற பெருஞ் சிறப் பென்றீதும் - வேற்றூரிற் - புல்வேய் குரம்பைப் புறஞ்சிறைவாய் நின்றுரைத்தி - நல்வே யுரைத்தார்க்கு நாம்." எனவரும்.

இனி ஏனைய ஒன்று பலவாய்த் துறைப்பாற் படுவன வந்துழிக் காண்க. இங்ஙனம் புறத்திணைக்குச் சிறுவரவினுதலின் அன்றே பாடல்சான்ற புலனெறிவழக்கமென்று அகத்திற்குக் கூறியது. நிரை மீட்குங்கால் அறிந்தார் அறிந்த ஒற்றுன் விரைந்து சென்று மீட்பாராதலின் அரசனை உணர்த்தாதே மீட்டல் பெறுதும்: இவற்றிற்குந் துறைப்பகுதி கொள்க. (கூ)

ருகூ. மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை சிறந்த கொற்றவை நிலையு மத்திணைப் புறனே.

இவையும் வெட்சித்திணையாமென்கின்றது. (இ-ள்.) மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை = போர்க்களத்து மறவரது மறத்தினைக் கடைக்கூட்டிய துடிநிலையும்: சிறந்த கொற்றவை நிலையும் = அத்தொழிற்குச் சிறந்த கொற்றவைக்குப் பரவுக்கடன் கொடுக்குங்கால் அவளது நிலைமை கூறுதலும்: அத்திணைப்புறனே = அவ்விருவகை வெட்சிக்கும் புறனடையாம்.—எ-று. "நித்திலஞ்செய் பட்டமு நெற்றித் திலதமு - மொத்திலங்க மெய்பூசி யோர்ந்துடீஇத் - தத்தந் - துடியரோ டேப்புறஞ் சூழ்ந்தார் மறவர் - குடிநிலை

பாராட்டிக் கொண்டு." இது இருவகை வெட்சிக்கும் பொது, நிரைகொண்டோர்க்கும் மீட்டோர்க்குந் துடிகொட்டிச் சேறலொ த்தலின். "அருமைத் தலைத்தரு மாநிரையு ளோயை-யெருமைப் பலி கோ ளியைந்தா - ளரசனும் - வேந்தன்மேற் செல்வான் விறல் வஞ்சி சூடானென் - றியாந்தன்மேற் சீறும மின்று." இதனுனே வருகின்ற வஞ்சித்திணைக்குக் கொற்றவைநிலை காரணமாயிற்று, தோற்றோர்க்குங் கொற்றம்வேண்டியும் வென்றோர்க்கும் மேற்செ ல்லுங்காற் கொற்றம் வேண்டியும் வழிபடுவராதலின். இனிக்கொ ற்றவை நிலைப்பகுதியுட் சில வருமாறு: "நச்சிலைவேற் காளைக்கு நாளையே கொற்றவை - கைச்சிலை நல்கும்யாங் காணேங்கொள்-மிச்சில்கூர் - வாளின்வாய்த் தீண்டாத வார்குருதி மெய்சாய்ப்பத்-தாளின்வாய் வீழ்த்தான் றலை." இது உயிர்ப்பலி. இது பொது வகையான் இருவகைவெட்சிக்கும் வஞ்சிக்கும் பொது. "ஆடிப்ப ண்பாடி யளவின்றிக் கொற்றவை - பாடியுட் பாடிப் படுத்துவந்-தாடிய - தோளுழலை யாடுவோன் றோளினுந் தூக்கமைந்த - தாளு ழலை யாடுவேன் றன்." இது குருதிப்பலி; பொதுவகையான் இரு வகை வெட்சிக்கும் வஞ்சிக்கும் பொது. (௪)

௬0. வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்
வெறியாட் டயர்ந்த காந்தளு முறுபகை
வேந்திடை தெரிதல் வேண்டி யேந்துபுகழ்ப்
போந்தை வேம்பே யாரென வரூஉ
மாபெருந் தானையர் மலைந்த பூவும்
வாடா வள்ளி வயவ ரேத்திய
வோடாக் கழனிலை யுளப்பட வோடா
வுடல்வேந் தடுக்கிய வுன்ன நிலையு

மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பிற்
றாவா விழுப்புகழ்ப் பூவை நிலையு
மாரம ரோட்டலு மாபெயர்த்துத் தருதலுஞ்
சீர்சால் வேந்தன் சிறப்பெடுத் துரைத்தலுந்
தலைத்தா ணெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலு
மனைக்குரி மரபினது கரந்தை யன்றியும்
வருதார் தாங்கல் வாள்வாய்த்துக் கவிழ்தலென்
றிருவகைப் பட்ட பிள்ளை நிலையும்
வாண்மலைந் தெழுந்தோனை மகிழ்ந்து பறைதூங்க
நாடவற் கருளிய பிள்ளை யாட்டுங்
காட்சி கால்கோ ணீர்ப்படை நடுகல்
சீர்த்தகு மரபிற் பெரும்படை வாழ்த்தலென்
றிருமூன்று வகையிற் கல்லொடு புணரச்
சொல்லப் பட்ட வெழுமூன்று துறைத்தே.

இது முன் இருபெருவேந்தர்க்கும் போர்செயத் தொடங்குதற்குரிய பொதுநிலைமை கூறிய அதிகாரத்தானே புறத்திணைக்கெல்லாம் பொதுவாகிய வழுவேழும் உணர்த்துகின்றது: இவை வேத்தியலின் வழீஇத் தன்னுறு தொழிலாய் வருதலின் வழுவாயின. இவை அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் உரியவாய் வருவனவும் புறத்திற்கெல்லாம் பொதுவாய் வருவனவுமாதலிற் பொதுவியலுமாயின. (இ-ள்.) வெறி அறி சிறப்பின் = தெய்வத்திற்குச் செய்யுங் கடன்களை அறியுஞ் சிறப்பினையும்: வெவ்வாய் வேலன் =

உயிர்க்கொலை கூறலின் வெவ்வாயினையும் உடையனுகிய வேலன்; வெறியாட்டு அயர்ந்த காந்தளும் = தெய்வ வெறியாடுதலைச் செய்ட தகாந்தளும்:

செவ்வேள்வேலைத் தான் ஏந்திநிற்றலின் வேலனென்றார். காந்தள்சூடி ஆடுதலிற் காந்தளென்றார். வேலனைக் கூறினமை யிற் கணிக்காரிகையுங் கொள்க, காந்தளையுடைமையானும் மக ளிரை வருத்துதலானும் பனைந்தோடுடைமையானும். வேலன் வெ றியாட்டயர்ந்த என்றதனுன் வேலன் ஆடுதலே பெரும்பான்மை, ஒழிந்தோர் ஆடுதல் சிறுபான்மையென்றுணர்க. உம். "அமரகத் துத் தன்னை மறந்தாடி யாங்குத் - தமரகத்துத் தன்மறந் தாடுங்- குமரன்முன் - கார்க்காடு நாறுங் களனிழைத்துக் காரிகையா-ரோர் த்காடுங் காண யிவன்." இது சிறப்புப்பற்றியாடும் மகளிராதலிற்

புறனாயிற்று. வேலனாடுதல் அகத்திணைக்குச் சிறந்தது. உம். "அணங்குடை நெடுவரை யுச்சியி னிழிதருங் - கணங்கொ ளருவிக் கான்கெழு நாடன் - மணங்கமழ் வியன்மார் பணங்கிய செல்லலி து வென வறியான் மறுவரற் பொழுதிற் - படியோர்த் தேய்த்த பல் புகழ்த் தடக்கை - நெடுவேட் பேணத் தணிகுவ ளிவளென - முது வாய்ப் பெண்டி ரதுவாய்க் கூறக் - களனன் இழைத்துக் கண்ணி சூட்டி - வளநகர் சிலம்பப் பாடிப் பலிகொடுத் - துருவச் செந் தினை குருதியொடு தூஉய்-முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு நடுநா-

வார நாற வருவிடர்த் ததைந்த - சாரற் பல்பூ வண்டுபடச் சூடிக்-களிற்றிரை தெரீஇப் பார்வ லொதுக்கி - ஒளித்தியங்கு மரபின் வயப்புலி போல - நன்மனை நெடுநகர்க் காவல ரறியாமைத் - தன் னசை யுள்ளத்து நன்னசை வாய்ப்ப - வின்னுயிர் குழைய முயங்குதொறு மெய்ம்மலிந்து - நக்கனெ னல்லெனோ யானே யெய்ந்த - நோய்தணி காதலர் வரவீண் - டேதில் வேலற் குவந்தமை கண்டே." "பனிவரை நிவந்த" என்னும் பாட்டும் அது. இவையகம். இவற்றுட் சேயோன் கருப்பொருளாக மைவரையுலகத்துக் கூதிர் யாமம் பொழுதாகச் சிறப்பறியும் வேலன் ஆடுதலின் வெறியாடிய காந்தள் அகத்திற்கு வந்தது. இது வேத்தியற்கூத்தன்றிக் கருங்கூத்தாதலின் வழுவுமாய் அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவாதலிற் பொதுவியலுமாயிற்று. "வேலன் றைஇய வெறியயர் களனும்" என்றாற் போல்வன சிறப்புப்பற்றியும் வேலன் தானே ஆடுதலுஞ் சிறுபான்மை புறத்திற்குங் கொள்க.

மாவரும் புகழ் ஏந்தும் பெருந் தானையர் = மா முதலியன வற்றாற் தமக்கு வரும் புகழைத் தாங்கும் மூவேந்தருடைய பெரும்படையாளர்: உறு பகை வேந்திடை தெரிதல் வேண்டிப் போந்தை வேம்பே ஆர் என மலைந்த பூவும் = அப்புகழ்தான் உறும்பகையிடத்து இன்ன வேந்தன் படையாளர் வென்றார் என்பதற்கு ஓர் அறிகுறி வேண்டிப் போந்தை வேம்பு ஆரென்று கூறிச் சூடின பூவும் : இதன்கருத்து. ஏழகத்தகரும் யானையும் நாயுங் கோழியும் பூழும் வட்டும் வல்லுஞ் சொல்லியவாற்றாற் தமக்குவரும் வெற்றிப்புகழைத் தாம் எய்துதற்குத் தத்தம் வேந்தர் அறியாமற் படைத்தலைவர் தம்முண் மாறாய் வென்று ஆடுங்கால் இன்ன அரசன்படையாளர் வென்றாரென்றற்கு அவரவர்சூடி ஆடுவர் என்பதூஉம், அக்கூத்தும் வேத்தியற் கூத்தின் வழீஇயின கருங்கூத்தென்பதூஉம், அது தன்னுறுதொழிலென்பதூஉம் உணர்த்திய

தாம். இதனை இங்ஙனந் தன்னுறுதொழிலாக்காமல் வேந்துறு தொழிலாக்கின் அது தும்பையாம். புகழ்ந்துகூறிற்றெனிற் பாடா

ண்டிணையாம். ஆசிரியர் வெறிக்கூத்திற்கும் வள்ளிக்கூத்திற்கும் இடையே இதனைவைத்தது இக்கருத்தென்றுணர்க. உம். "ஏழக மேற்கொண் டிளையோ னிகல்வென்றான் - வேழ மிவனேறு வேந்துவோ - வேழுலகுந் - தாந்தயங்கு நாகந் தலைதயங்க வாடுமோ - போந்தையங் கண்ணி புனைந்து." இது போந்தை மலைந்தாடியது. "குறும்பூழ்ப்போர் கையறிந்து கொற்றம் பெறுதல் விறம்பூதென் றியாமாடல் வேண்டா - செறுந்தோள் - குலமதிக்கு மாற்றியபின் கொற்றவன் வேம்பு - தலைமலைப் பாலதூஉ மன்று." இது வேம்பு தலைமலைந்தாடியது. "ஆர்வேய்ந்த கோதைத்தோ டாடுவர் பாடுவர் - போர்வேந்தர் பெற்றநாள் போன்றுவப்பர் - சீர்சால் - பறைகெழு வாரணப்போர் பண்டிகழ்ந்தோரின்று - சிறைகெழு வாரணப்போர் செய்து." இது ஆர்மலைந்தாடியது. இவை தன்னுறுதொழிலாயவாறு காண்க.

வாடாவள்ளி = வாடுங் கொடியல்லாத வள்ளிக்கூத்தும்: அது இழிந்தோர் காணுங்கூத்து. உம் "மண்டமர ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக் - கண்ட முருகனுங் கண்களித்தான் - பண்டே - குறமகள் வள்ளிதன் கோலங்கொண் டாடப் - பிறமக ளேற்றாள் பெரிது." இது பெண்பாற்குப் பெருவரவிற்று. இதனைப் பிற்கூறினர் வெறி யாடி சிறப்பின்மையானும் ஆண்பாற்கும் பெண்பாற்கும் பொது

காவாதல்லது அகத்திணைக்கண் வந்து பொதுவாகாமையும் பற்றி.

வயவர் ஏத்திய ஓடாக் கழனிலை உளப்பட = முன்பு கழல் கால்யாத்த வீரர் மழலைப்பருவத்தானொருவன் களத்திடை ஓடாது நின்றமைகண்டு அவனைப்புகழ்ந்து அவற்குக் கட்டிய கழனிலைக் கூத்து: ஓடாமையாற் கட்டின கழல், ஏத்திய நிலையாற் கட்டின கழல். இது வள்ளிப்பின் வைத்தலின் இருபாலாரும் ஆடுதல்கொள்க. கொடிமுதலியன அவனை வியந்துகொடுத்தல் அத்துறைப் பகுதியாம். உம். "மீளாது பெற்ற விறற்கழலான் வாளாட்டின்-வாளாடு கூத்திவர் தாடினள் - வாளாட்டின் - மண்ணொரு மன்னரோ பெண்ணுவார் வண்மைக்குப் - பெண்ணுடின் யாதாம் பிற."

ஓடா உடல் வேந்து அடுக்கிய உன்னநிலையும் = பிறக்கடியிடா உடன்ற வேந்தனை உன்னமரத்துடன் அடுக்கிக் கூறப்பட்ட உன்னநிலையும்: என்றது, வேந்தன் கருத்தானன்றி அவன் மறவன் வேந்தற்கு நீ வென்றிகொடுத்தால் யான் நினக்கு இன்னது செய்வலெனப் பரவுதலும், எம்வேந்தற்கு ஆக்கம் உளதெனின் அக் கோடு பொதுள்க எனவும் பகைவேந்தர்க்கு ஆக்கம் உளதெனின்

அக்கோடு படுவதாக எனவும் நிமித்தங்கோடலும் எனவிருவகைத் தெய்வத்தன்மை அஃதுடைமையான் அடுக்கிய உன்னமென்றார். உம். "துயிலின் கூந்தற் றொளினைப் பேதை - வெயிலிழ லொழிய வெஞ்சுரம் படர்ந்து - செய்பொருட் டிறவீ ராயினு மவையி - னெனக்கொன்று மொழியின னாகத் தனக்கே-

யருகலைக தோன்றிய வழூஉக்குரற் கிளவியள் - கலுழ்கண் கரந்
தன டானே யினியே - மன்னவற் பராஅய் முன்னியது முடித்
தோ - ருன்னஞ் சிறக்கு மொள்வினை நினை இத் - தலைசாய்த்
திருந்த சிலைவலம் போற்றி - வேந்து வழக்கறுந்த காளை - நீந்த
லொல்லுமோ பூந்தொடி யொழிந்தே." "மன்னவற்பராஅய்முன்
னியது முடித்தோ - ருன்னஞ் சிறக்கு மொள்வினை நினை இ" என்
றது வேந்தனைப் பரவுக் கடனாக அடுக்கிய உன்னநிலை. "முன்
னங் குழையவுங் கோடலா மொய்தளி - ருன்னங் குழையொ
லித் தோங்குவாய் - மன்னரைக் - கொன்று களங்கொள்ளுங்
கொல்யானை வேந்தனை - வென்றுகளங் கொள்ளுமேல் வேந்து"
இவை மறவர் செய்தலிற் றன்னுறுதொழிலாம். "பொன்னன்ன
பூவிற் சிறிய விலைப்புன்கா - லுன்னப் பகைவனெங் கோன்" என்
பதும் அது. இரண்டு நிலையாற் பொதுவுமாயிற்று. மன்னவன்
வெற்றியே கருதாது இங்ஙனம் இருநிலைமையுங் கருதலின் வழூஉ
மாயிற்று.

மாயோன் மேய மன்பெருஞ் சிறப்பிற் றாவா விழுப்புகழ்ப் பூவைநிலையும் என்றது; மாயோன் விழுப்புகழ் = மாயவனுடைய காத்தற்புகழையும்; மேய பெருஞ் சிறப்பிற் றாவா விழுப்புகழ் = ஏனோர்க்கு உரியவாய் மேவிய பெரியதலைமையிற் கெடாத படைத்தல் அழித்தலென்னும் புகழ்களையும்: மன்பூவைநிலையும் = மன்னர் தொழிலுக்கு உவமையாகக் கூறும் பூவைநிலையும்: என்றது ஒன்றனை ஒன்றுபோற் கூறுந்துறை. மன் எனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான் நெடுநிலமன்னர்க்குங் குறுநிலமன்னர் முதலியோர்

ர்க்குங் கொள்க. பெருஞ்சிறப்பு என்றதனாற் படைத்தலுங் காத்தலும் அழித்தலுமன்றி அவரவர் தாமாகக் கூறலும் முருகன் இந்திரன் முதலியோராகக் கூறுதலுங் கொள்க. உம். "ஏற்றுவலனுயரிய வெரிமரு ளவிர்சடை - மாற்றருங் கணிச்சி மணிமிடற் றோனும் - கடல்வளர் புரிவளை புரையு மேனி - யடல்வெந் நாஞ்சிற் பனைக்கொடி யோனு - மண்ணுறு திருமணி புரையு மேனி - விண்ணுயர் புட்கொடி விறல்வெய் யோனு - மணிமயி லுயரிய மாறா வென்றிப் - பிணிமுக வூர்தி யொண்செ யோனுமென் - ஞா

லங் காக்குங் கால முன்பிற் - றோலா நல்லிசை நால்வ ருள்ளுங் - கூற்றொத் தீயே மாற்றருஞ் சீற்றம் - வலியொத் தீயே வாலி யோனைப் - புகழொத் தீயே யிகழுந ரடுநனை - முருகொத் தீயே முன்னிய துடித்தலி - னுங்காங் கவரவ ரொத்த லின் - யாங்கு மரியவு முளவோ நினக்கே." என இதனுள் அங்ஙனம் உவமித்தவாறு காண்க.

" குருந்த மொசித்தஞான் றுண்டா லதனைக் - கரந்த வடிவெமக்குக் காட்டாய் - மரம்பெறு - போர்பிற் குருகுறங்கும் பூம்புனனீர் நாட - மார்பிற் கிடந்த மறு." இது சோழனை மாயோனாகக் கூறிற்று. "ஏற்றூர்தி யானு மிகல்வெம்போர் வானவனு-

மாற்றலு மாள்வினையு மொத்தொன்றி னெவ்வாரோ - கூற்றக் கணிச்சியோன் கண்மூன் றிரண்டேயா - மாற்றல்சால் வான வன் கண்." இது சேரனை அரனாகக் கூறியது. "இந்திர னென்னி னிரண்டேக ணேறூர்ந்த - வந்தரத்தா னென்னிற் பிறை யில்லை - யந்தரத்திற் - கோழியா னென்னின் முகனொன்றே கோதையை - யாழியா னென்றுணரற் பாற்று." இது சேரனைப் பலதேவராகக் கூறியது. "கோவா மலையாரங் கோத்தமுந்நீ ருள்புக்கு - மூவாத *** பொன்னிமையக் கோட்டுப் புலி." என் பதும் அது. "தாமரைக் கண்ணியை ** சிறுகுடி யேனோ." இது உரிப்பொருட் தலைவனை முருகனாகக் கூறியது. இவ்வனம் புறத்தும் அகத்தும் வருதலிற் பொதுவாயிற்று. இறப்ப உயர்ந்த தேவரை மக்கட்கு உவமையாகக் கூறலின் வழுவுமாயிற்று.

தாவா என்றதனானே அரசர்புகழைக் காட்டுவாழ்வோர்க் குக் கூறலும் அவரை அரசர்பெயராற் கூறுவனவுங் கொள்க. "வீங்குசெலற் பருதி வெவ்வெயி லெறித்தலி - னோங்க ஞோக்கா தாங்கு நீபோ --யரசுறுக்கம் பூண்ட பின்னர் நீண்மலை- முரசுடை வேந்தர் முகந்திரிந் தனரோ - யஃதான் - றுவவுமதி நோக்குநர் போலப் பாணரொடு - வயிரியர் பொருநர்நின் பதி நோக் கினரோ - யதனு - னதளுங் கோடு முதலிய கூட்டுண்- டிகலி னிசைமேஎந் தொன்றிப் - பலவா கியநில நீபெறு நாளே."
இது முடியுங் குடையும் ஒழித்து அரசர்க்குரியன கூறி இழித் துக்கூறியும் புகழ்மிகுத்தது. "பல்லிதழ் மென்மலர்" என்னும் அகப்பாட்டினுள் "அறனில்வேந்த னாளும் - வறனுறு குன்றம் பல விலங் கினவே" எனக் காட்டுத் தலைவனை நாட்டுத் தலைவன் பெ யரால் கூறினார்.

ஆர் அமர் ஓட்டலும் = குறுநிலமன்னருங் காட்டகத்து வாழும் மறவரும் போர்த்தொழில் வேந்தனைப் பொருது புறங்காண்டலும்: உம். "பொன்வார்ந் தன்ன புரியடங்கு நரம்பின் - மின்னேர் பச்சை மிஞிற்றுர்க்குரற் சீறியாழ் - நன்மை நிறைந்த நயவரு பாண - சீறூர் மன்னன் சிறியிலை யெஃகம் - வேந்தூர் யானை யேந்துமுகத் ததுவே - வேந்துடன் றெறிந்த வேலே யென்னை - சாந்தா ரகல முளங்கிழிந் தன்றே - யுளங்கிழி சுடர்ப்படை யேந்திநம் பெருவிற - லோச்சினன் றுரந்த காலை மற்றவன் - புன்றலை மடப்பிடி நாணக் - குஞ்சர மெல்லாம் புறக்கொடுத் தனவே." இது சீறூர் மன்னன் வேந்தனைப் புறங்கண்டது. "கள்ளின் வாழ்த்திக் கள்ளின்வாழ்த்திக் - காட்டொடு மிடைந்த சீயா முன்றி - லூட்செருக் களந்தரத் துஞ்சுவோனே - யவனெம் மிறைவன் யாமவன் பாணர் - நெருநை வந்த விருந்திற்கு மற்றுத்தன் - னிரும்புடைப் பழவாள் வைத்தன னின்றிக் - கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பணைய மீதுகொண் - டீவ திலாள னென்னாது நீயும் - வள்ளி மருங்குல் வயங்கிழை யணியக் - கள்ளுடைக் கலத்தேம் யாமகிழ் தூங்கச் - செறுவர் சிவந்து மேல்வருக - சிறுகண் யானை வேந்துவிழு முறவே." இது மறவன் ஆரமரோட்டல் கூறியது. இது தன்னுறு தொழில் கூறியது. இவைபுறம்.

ஆரமரோட்டலென்பது பொதுப்படக் கூறவே வேந்தர்க்கு உதவியாகச் செல்வோரையுங் கொள்க. உம். "வெருக்குவிடை

யன்ன வெருவேக்குக் கயந்தலைப் - புள்ளூன் றின்ற புலவுநாறு
கயவாய் - வெள்வாய் வேட்டுவன் வீழ்துணை மகாஅர் - சிறியிலை
உடையின் சுரியுடை வாள - முள்ளுடை நுண்கோற் செறித்த
அம்பின-வலாஅர் வல்விற் குலாவரக் கோலிப் - பருத்தி வேலிக்
கருப்பை பார்க்கும் - புன்புலந் தழீஇய அங்குடிச் சீறூர்க் - குமி
ழூண் வெள்ளை மறுகுவாய்ப் பெயர்த்த - வெண்காழ் தாய வண்
காற் பந்த - ரிடையன பொத்திய சிறுதீ விளக்கத்துப் - பாண
ரோ டிருந்த நாணுடை நெடுந்தகை - வலம்படு தானை வேந்தற்-
குலந்துழி யுலக்கு நெஞ்சறி துணையே.'' இது புறம். வேந்தற்குத்
துணையாகச் செல்வோரைக்கூறியது. ''முனைப்படைத் தானை யர
சோடுறினுங்- கனைத்தொடை நாணுங் கடுந்துடி யார்ப்பி-னெருத்
துவலிய வெறுழ்நோக் கிரலை - மருப்பிற் றிரிந்து மறிந்துவீழ்தா
டி-யுருத்த கடுஞ்சினத் தோடா மறவர்'' என அகத்தும் வந்தது.
''வயங்குமணிபொருத'' என்னும் அகப்பாட்டினுள் ''செருக்கு
வங் கொல்லோ நெஞ்சே சரத்தெறித் - ததர்கூட் டுண்ணு மணங்

குடைப் பகழி- கொடுவி லாடவர்'' எனச் சரத்தெறிதலும் அது.
இன்னும் பொதுவாதலிற் பொதுவியலாயிற்று. வேந்தரொடு
பொருதலின் வழுவுமாயிற்று.

ஆ பெயர்த்துத் தருதலும் = வெட்சிமறவர் கொண்ட நிரை
யைக் குறுநிலமன்னராயினுங் காட்டகத்து வாழும் மறவராயி
னும் மீட்டுத்தருதலும்: உம். ''ஏறுடைப் பெருநிரை பெயர்தரப்
பெயரா - திலைபுதை பெருங்காட்டுத் தலைக்கரந் திருந்த-வல்வில்
மறவரொடுக்கங் காணாய் - செல்லல் செல்லல் சிறக்குநின் னுள்

ள - முருகு மேம்பட்ட புலைத்தி போலத்-தாவுபு தெறிக்கு மான் மேற்- புடையிலங் கொள்வாட் புனைகழ லோயே." இது குறுநில மன்னர் நிரைமீட்டல் கண்டோர் கூறியது. "வளரத் தொடினும் வவ்வுபு திரிந்து - விளரி யுறுதருந் தீந்தொடை நினையாத் - தளரு நெஞ்சந் தலைஇ மனையோ- ளுளரும் கூந்த னோக்கி-களர் கள்ளிநீழற் கடவுள் வாழ்த்திப்-பசிபடு மருங்குலைக் கசிபுகைதொ ழாஅக்-காணலென் கொல்லென வினவினை வரூஉம்-பாண கேண் மதி யாணரது நிலையே-புரவுத்தொடுத் துண்குவை யாயினு மிர வெழுந் - தெவ்வங் கொள்குவை யாயினு மிரண்டும் - கையுள போ லும் கடிதண் மையவே - முன்னூர்ப் பூசலிற் றோன்றித் தன் னூர் - நெடுநிறை தழீஇய மீளி யாளர் - விடுகணை நீத்தந் துடி புணை யாக - வென்றி தந்து தோன்றுகொள விடுத்து - வையகம் புலம்ப வளைஇய பாம்பின் - வையெயிற் றுய்ந்த மதியின் மறவர்- கையகத் துய்ந்த கன்றுடைப் பல்லா - னிரையொடு வந்த வுரையன ளுகி - யுரிதனை யாகின மானத் தானே - யரிதுசெ லுலகிற் சென்றன னுடம்பே - கானச் சிற்றியாற் றருங்கரைக் காலுறக் - கம் பமொடு துளங்கிய இலக்கம் போல - வம்பொடு துளங்க யாண் டொழிந் தன்றே - யுயிரிசை வெறுப்பத் தோன்றிப் பெயரே- மடஞ்சான் மஞ்ஞை யணிமயிற் சுட்டி - யிடம்பிறர் கொள்ளாச் சிறுநெறிப் - படஞ்செய் பந்தர்க் கன்மிசை யதுவே." இதனுட் தன்னூரொன்றலிற் குறுநிலமன்னன் நிரைமீட்டுப் பட்ட நிலையைப் பாணர் கையற்றுக் கூறியது. ஏனைய வந்துழிக் காண்க.

இனிக் கண்டோரும் மறவருங் கூத்தரும் பாணரும் விறலி யருங் கூறினும் அவர் தாங் கையற்றுக் கூறினும் அத்துறைப்பாற்

படும். உம். "பெருங்களிற்றடியிற் றோன்றுமொருமகன்" என்னும் புறப்பாட்டினுட் கண்டோர் கையற்றுக் கூறியவாறு காண்க. "விசும்புறநிவந்த" என்னும் அகப்பாட்டும் அது. இதனுள் "மறவர் நாளா வுய்த்த" என வேந்துறு தொழில் அல்லாத

வெட்சித்திணையும் பொதுவியற் கரந்தைக்கண்ணே கொள்க, இஃது ஏழற்கும் பொதுவாகலின்.

தருதலென்ற மிகையானே நிரையல்லாத கோடலும் அத்துறைப்பாற்படும். "வலஞ்சுரிமராஅத்து" என்னுங் களிற்றியானை நிரையுட் "கறையடி மடப்பிடி கானத் தலறக்-களிற்றுக்கன் றொழித்த வுவகையர் கலிசிறந்து - கருங்கான் மராஅத்துக் கொழுங்கொம்பு பிளந்து - பெரும்பொளி வெண்ணா ரழுந்துபடப் பூட்டி-நெடுங்கொடி நுடங்கு நியம மூதூர்- நறவுநொடை நெல்லிற் புதவுமுதற் பிணிக்குங்- கல்லா விளையர் பெருமகன் புல்லி" என யானைக்கன்றைக் கவர்ந்தவாறு காண்க. இதுவும் வேத்தியலின் வழுவியவாறு காண்க.

வேந்தன் சீர் சால் சிறப்பு எடுத்து உரைத்தலும் = வேந்

தற்கு உரிய புகழ் அமைந்த தலைமைகளை ஒருவற்கு உரியவாக அவன்றன் படையாளரும் பிறரும் கூறலும்: இதுவும் வழு, வேந்தர்க்குரிய புகழைப் பிறர்க்குக் கூறினமையின். "அந்த ணணிய நாடுகெழு பெருவிறல் - கைப்பொருள் யாதொன்று மிலனோ கச்சிக் - காணிய சென்ற விரவன் மாக்கள் - களிற் றொடு நெடுந்தேர் வேண்டினுங் கடல - வுப்போய் சாகாட் டும ணர் காட்டக் - கழிமுரி குன்றத் தற்றே - வெள்ளமை யின்றவ னுள்ளிய பொருளே." இது புறம். படையாளர் கூற்று. இதற்கு முடியுடைவேந்தன் சிறப்பெடுத்துரைத்தலென்று கூறின் அது பொதுவியலிற் கூறலாகாதென்றுணர்க.

தலைத்தாள் நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தலும் = தன்னி டத்துளதாகிய போர்த்தொழிலுண் முயற்சியாலே வஞ்சினங்க ளைத் தன்னொடுகூட்டிக் கூறலும்: உம். "தானல் விலங்காற் றனித்தாற் பிறல்வைத்தால் - யானை யெறித லிளிவரவால்- யானை - யொருகை யுடைய தெறிவலோ யானு - மிருகை சுமந்து வாழ் வேன்" எனவரும். "பெருநீர் மேவற் றண்ணடை யெ ருமை - யிருமருப் புறழு நெடுமா நெற்றிற் - பைம்பய றுதிர்த்த கோதின் கோலணைக் - கன்றுடை மரையா துஞ்சுஞ் சீறார்க்- கோளிவண் வேண்டேம் புரவே நாரி - நனைமுதிர் சாடி நறவின் வாழ்த்தித் - துறைநனி கெழீஇக் கம்பு ளீனுந் - தண்ணடை பெ றுதலு முரித்தே வைந்நுதி - நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின்- மடல் வன் போந்தையி னிற்கு மோர்க்கே." மடல்வன் போந்தை போல் நிற்பலென நெடுமொழி தன்னொடு புணர்த்தவாறுகாண்க.

சீறூர் புரவாகக் கொள்ளேன் தண்ணடை கொள்வேனெனத் தன்னுறுதொழில் கூறினன். இதுவும் பொது. புறம்.

வருதார் தாங்கல் வாள்வாய்த்துக் கவிழ்தலென்று இரு வகைப்பட்ட பிள்ளைநிலையும் = தன்மேல் வருங் கொடிப்படையினைத் தானே தாங்குதல் வாட்டொழிலிற் பொய்த்தலின்றி மாற்றோரைக் கொன்று தானும் வீழ்தலென இரண்டு கூறுபட்ட போரிற்சென்றறியாத மறமக்கள் தாமேசெய்யுந் தறுகணாண்மையும்; வேந்தன் குடிப்பிறந்தோரும் அவன் படைத்தலைவருமாகிய இளையர் செய்யினும் தன்னுறுதொழிலாதலிற் கரந்தையாம், தும்பையாகாதென்று உணர்க. உம். "ஏற்றெறிந்தார் தார்தாங்கி வெல்வருகென் றேவினுள் - கூற்றினுந் தாமே கொடியவளை-போர்க்களிறு - காணு விளமையாற் கண்டிவரே நின்றிலரென் - மாணுருள் யார்பிழைப்பார் மற்று." இது வருதார்தாங்கல். "ஆடும் பொழுதி னறுகயிற்றுப் பாவைபோல்-வீடுஞ் சிறுவன்றாய் மெய்ம்மகிழ்ந்தாள் - வீடுவேன் - வாள்வாயின் வீழ்ந்த மறவர்தந் தாயரோ - கேளா வழுதார் கிடந்து." இது வாள்வாய்த்துக்கவிழ்தல். "கெடுகசிந்தை கடிதிவடுணிவே" என்னும் புறப்பாட்டும் இதன்பாற்படும். இவை தன்னுறுதொழில். போரிற் சென்றறியாதவன் சேறலின் வழு.

வாளன்மலைந்து எழுந்தோனை மகிழ்ந்து பறை தூங்க நாடவற்கு அருளிய பிள்ளையாட்டும் = வாளாற் பொருது உயர்ந்த அரசிளங்குமரனை அங்காட்டிலுள்ளார் கண்டுவந்து பறைதூங்கிசையாக

ஒலிக்கும்படி அவற்கு அரசுகொடுத்த பிள்ளைப்பருவத்தோ ளைக் கொண்டாடிய ஆட்டும்: இதுவும் நாட்டிலுள்ளார் கொடு த்தலிற் தன்னுறுதொழிலாய் வழுவுமாயிற்று. உம். "வஞ்சவ் மறமன்னன் வாண்மலைந்து மேம்பட்ட - புன்றலை பொள்வாட் புதல்வற்கன் - டன்புற்றுக் - கான்கெழு நாடு கொடுத்தார் கரு தார்க்கு - வான்கெழு நாடு வர." எனவரும். இதனைப்பிள்ளைத் தன்மையினின்று பெயர்த்தலிற் பிள்ளைப்பெயர்ச்சியுமென்ப.

அனைக்குரி மரபிற் கரந்தையும் = ஆரமரோட்டன் முதலிய எழுதுறைக்கும் உரிய மரபினையுடைய கரந்தையும்: கரந்தை யாவது தன்னுறுதொழிலாக நிரைமீட்டோர் பூச்சூடுதலிற் பெற்ற பெயராதலின் வெட்சித்திணைபோல ஒழுக்கமன்று. "அந்தோவெந்தை" என்னும் புறப்பாட்டினுள் "நாகுமுலையன்ன

நறும்பூங் கரந்தை - விரகறியாளன் மரபிற் சூட்ட - நிரையிவட் டந்து" என்றவாறு காண்க.

அது அன்றி = அக் கரந்தையே அன்றி: காட்சி = கல்கெழு சுரத்திற் சென்று கற்காண்டலும், அதுகொணர்ந்து செய் வனசெய்து நாட்டிப், பின்னர்க் கற்காண்டலும் என இருவகை யாம்: உம். "தாழி கவிப்பத் தவஞ்செய்வர் மன்னுக - வாழிய கோற்றனை மாலைவளை - யாழிசூழ் - மண்டில மாற்று மறப்புக ழோன் சீர்பொறிப்பக் - கண்டனெ னின்மாட்டோர் கல்." இது

கல் ஆராய நின்றார் காட்சி. "ஊர் நனியிறந்த பார்முதிர் பற
ந்தலை - யோங்குநிலை வேங்கை யொள்ளிணர் நறுவீ - போந்தையந்
தோட்டிற் புனைந்தனர் தொடுத்துப் - பல்லான் கோவலர் படலை
சூட்டக் - கல்லா யினையே கடுமான் றோன்றல் - வானேறு புரை
யுநின் றாணிழல் வாழ்க்கைப் - பரிசிலர் செலவு மன்றியும் விரி
தாரக் - கடும்பகட் டியானை வேந்த - ரொடுங்கா வென்றியு நின்
னொடு செலவே." இது கோவலர் படலைசூட்ட என்றலிற் கடவு
ளாகியபின் கண்டது. "கல்லாயு மெற்றெரிந்து காண்டற் கெளி
வந்த - வல்லாண் படலைக்கு வம்மினோ - வெல்புகழாற் - சீரியல்
பாடல் சிதையாமல் யாம்பாடத் - தூரிய மெல்லாந் தொட."
என்பதும் அது.

கால்கோள் = கல்நாறுத்து இயற்றுதற்குக் கால்கோடலும்,
நாட்டிய பின்னர் அவன் ஆண்டு வருதற்குக் கால்கோடலும் என
இருவகையாம்: உம். "வரையறை சூழ்கிடக்கை மாத்தாட் பெ
ருங்கல் - வரையறை செய்யிய வம்மோ - வரையறை - வாராப்
பெரும்புகழ் வல்வேல் விடலைக்கு - மோராற்றாற் செய்வ துடை
த்து." வரையறைசெய்யிய வம்மோ என ஒருவனைத் தெய்வ
மாக்கி நிறுத்துதற்கு இடங்கொள்ளபபட்டமையானும் அவ்விட
த்துக் கால்கோடலானுங் கால்கோள். "காப்புநூல் யாத்துக் கடி
கமழ் நீராட்டிப் - பூப்பலி பெய்து புகைகொளீஇ - மீப்படர்ந்த
காளை நடுகற் சிறப்பயர்ந்து கால்கொண்மின் - ஞாளை வரக்கடவ
காள்." இது நட்டுக்கால் கொண்டது. "இல்லடு கள்ளின் சில்
குடிச் சீறூர்ப் - புடைநடு கல்லி னாட்பலி யூட்டி - நன்னீ ராட்டி
நெய்ந்நறைக் கொளீஇ - மங்குன் மாப்புகை மறுகுடன் கமழு
மருமுனை யிருக்கைத் தாயினும் வரிமிடற் - றரவுறை புற்றத் தற்

றே நாளும் - புரவலர் புன்கணோக்கா திரவலர் - கருதா தீயும்
கக

வண்மை-யுலாசா னெடுந்தகை யோம்பு மூரோ." இதன்கண்ணும் அது வந்தவாறு காண்க.

நீர்ப்படை = கண்டு கால்கொண்ட கல்லினை நீர்ப்படுத்துத் தூய்மைசெய்தலும், பின்னர்ப் பெயரும் பீடும் எழுதி நாட்டிய வழி நீராட்டுதலுமென இருவகைய‌வாம்: உம். "வாளமர் வீழ்ந்த மறவோன்க லீர்த்தொழுக்கிக் - கேளி ரடையக் கிளர்ந்தெழுந்து - நீள்விசும்பிற் - கார்ப்படுத்த வல்லேறு போலக் கழலோன்க - னீர்ப்படுத்தார் கண்ணீரி னின்று." இது நீர்ப்படை. "பல்லா பெயர்த்து நல்வழிப் படர்ந்தோர் - கல்சொரிந் தாட்டிய நீரோ தொல்லை - வான்வழங்கு நீரினுந் தூய்தே யதனுற் - கண்ணீ ரருவியுங் கழீஇத்-தெண்ணீ ராடுமின் றீர்த்தமா யதுவே." இது நாட்டி நீராடியது.

நடுகல் = கல்லினை நடுதலும், அக்கல்லின்கண் மறவனை நடுதலுமென விருவகையவாம்: உம். "சீர்த்த துகளிற்றூய்த் தெய்வச் சிறப்பெய்த - நீர்ப்படுத் தற்கு நிலைகுறித்துப் - போர்க்களத்து-மன்னட்ட வென்றி மறவோன் பெயர்பொறித்துக் - கன்னட்டார் கல்சூழ் கடத்து." இது கல் நாட்டியது. "கோள்வாய்த்த சீயம்போற் கொற்றவர்தம் மாவெறிந்து - வாள்வாய்த்து வீழ்ந்த

மறவலோய் - நாள்வாய்ந் - திடைகொள வின்றி யெழுத்துடைக் கல்வாய் — மடைகொளல் வேண்டு மகிழ்ந்து.” இது மறவனை நாட்டியது.

சீர்த்தரு மரபிற் பெரும்படை = அவன்செய்த புகழைத் தகும்படி பொறித்தலும், அக்கல்லைத் தெய்வமாக்கி அதற்குப் பெருஞ்சிறப்புக்களைப் படைத்தலுமென இருவகையாம்: உம். “கைவினை மாக்கள் கலுழிக்க ணுக்கிழந்து - செய்வினை வாய்ப்பவே செய்தமைத்தார் - மொய்போர் - மறவர் பிணம்பிறக்கி வாள் வாய்த்து வீழ்ந்தோன் - பிறபெயர்சூழ் கன்மேற் பெரிது.” இது பெயர்முதலியன பொறித்தது. “அன்றுகொ ளாபெயர்த் தார மரில் வீழ்ந்தோன்கற் - இன்றுகொள் பல்லா னினமெல்லாங்- குன்றுமற் - செய்மினோ சீர்ப்பச் சிறப்பாகத் தீபங்கள் - வைமினோ பீடம் வகுத்து.” இது அதற்குச் சிறப்புப் படைத்தது.

வாழ்த்தல் = கால்கொள்ளுங்காற் தெய்வத்திற்குச் சிறப்புச் செய்து வாழ்த்தலும், பின்னர் நடப்பட்ட கல்லினைத் தெய்வமாக்கி வாழ்த்தலுமென இருவகையவாகும்: உம், “ஆவாழ்

குழக்கன்றாய் வித்துக் களத்தவிந்த - நீவாழி வாழிய நின்னடுகே- லோவாத - விற்கோட்ட நீண்டதோள் வேந்தன் புலிபொறித்த- பொற்கோட் டிமயமே போன்று.” இது கல்வாழ்த்து. “பெருங் களிற்றடியில்” என்னும் புறப்பாட்டிற் தோழர் அதனைக் கழித லோம்புமதி என வாழ்த்தியவாறு காண்க.

என்று இருமூன்றுவகையிற் கல்லொடு புணர = என்று முன்னர்க் கூறப்பட்ட அறுவகை இலக்கணத்தையுடைய கல்லொடு பின்னரும் அறுவகை இலக்கணத்தையுடைய கற்கூட: சொல்லப்பட்ட = இக்கூறப்பட்ட பொதுவியல்: ஏழுமூன்று துறைத்து = இருபத்தொரு துறையினையுடைத்து.—எ - று. ஆரமரோட்டன் முதலிய எழுதுறைக்குரிய மரபினையுடைய கரந்தையுங் கரந்தையேயன்றி முற்கூறிய கல்லோடே பிற்கூறிய கல்லுக் கூடக் காந்தளும் பூவும் வள்ளியுங் கழனிலையும் உன்னநிலையும் பூவைநிலையும் உளப்பட இச்சொல்லப்பட்ட பொதுவியல் இருபத்தொரு துறையினையுடைத்தெனக் கொள்க. மாயோனிறம்போலும் பூவைப்பூநிறமென்று பொருவுதல் பூவைநிலையென்றால் ஏனையோர் நிறத்தொடு பொருந்தும் பூக்களையும் பொருவுதல் கூறல்வேண்டும், ஆசிரியர் அவைகூறாமையின் அதுபுலனெறிவழக்கமன்மையுணர்க. இதனுட் கரந்தைப்பகுதி ஏழும் வேறுகூறினார், காட்டகத்து மறவர்க்குங் குறுநிலமன்னர்க்கும் அரசன்படையாளர் தாமே செய்தற்கும் உரிமையின். கற்பகுதி வேத்தியற்புறத்திணைக்கும் பொதுவாகலின் வேறுகூறினார். ஏனைய அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவாகலின் வேறுகூறினார்.

இனித் துறையென்றதனால் ஒன்றும் பலவாம். அவை:— கற்காணச்சேறலும் இடைப்புலத்துச் சொல்லுவனவுங் கண்டுழியிரங்குவனவும் கையறுநிலையும் பாணர்கூத்தர் முதலியோர்க்குரைப்பனவும் அவர்தமக்குரைப்பனவும் போல்வன கற்காண்டலின் பகுதியாய் அடங்கும்; கால்கொள்ளுங் காலத்து மாலையும் மதுவுஞ் சாந்தும் முதலியனகொடுத்தலும் அனையோர்க்கு இனை

யகற் றகுமென்றலும் தமர் பரிந்திரங்கலும் முதலியன கால்கோ ளின் பகுதியாய் அடங்கும்; நீர்ப்படுக்குங்கால் ஈர்த்துக்கொண் டொழுக்கலும் ஏற்றிய கடத்தினின்று இழிந்தவழி ஆர்த்தலும் அவர்தாயங்கூறலும் முதலியன நீர்ப்படையாய் அடங்கும்; நடு தற்கண் மடையும் மலரும் மதுவும் முதலியன கொடுத்துப் பீலித்தொடையலும் மாலையும் நாற்றிப் பல்லியம் இயம்ப விழவுச்

செய்யுஞ் சிறப்பெல்லாம் நடுதலாய் அடங்கும்; பெயரும் பீடும் எழுதுங்காலும் இப்பகுதிகள் கொள்க; நாட்டப்படுங் கல்லிற்குக் கோயிலும் மதிலும் வாயிலும் ஏனைச்சிறப்புக்களும் படைத்தல் படைப்பகுதியாய் அடங்கும்; வாழ்த்தற்கண்ணும் இதுதான் நெடிதுவாழ்கவெனவும் இதன்கண்ணே அவனின்று நிலவுகவென வும் பிறவுங் கூறுவனவெல்லாம் வாழ்த்துதலாய் அடங்கும்; ஏனையவற்றிற்கும் இவ்வாறே துறைப்பகுதி கூறிக்கொள்க.

இனிப் "பரலுடை மருங்கிற் பதுக்கை" என்னும் புறப் பாட்டினுள் "அணிமயிற்பீலிசூட்டிப் பெயர்பொறித்தினிதினட் டனரோ கல்லும்" எனக் கன்னாட்டுதல் பெரும்படைக்குப்பின்னா கக் கூறிற்றாலெனின், நீர்ப்படுத்தபின்னர்க் கற்படுத்துப் பெயர் பொறித்துநாட்டுதல் காட்டு முறைமையென்பது சீர்த்தகு மர பின் என்பதனாற்கொள்க. "பெயரும் பீடு மெழுதி யதர்தொறும் பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்" என அகத்திற்கும் வருதலிற் பொதுவியலாயிற்று: இவை ஒருசெய்யுட்கண் ஒன்றும் பல

வும் வருதலும் அகத்தின்கண் வருதலுஞ் சுட்டி யொருவர்பெயர் கோடலுங் கொள்ளாமையும் உடையவென்று உணர்க. இப் பொதுவியலின்பின் வஞ்சி வைத்தார் வஞ்சிக்கண்ணும் பொது வியல்பாய் வருவனவுள என்றற்கு. அது "வேந்துவினை முடித்த னன்" என்னும் அகப்பாட்டினுட் சுட்டி யொருவர்பெயர்கூறு வஞ்சி பொதுவியலாய் வந்தவாற்றுற் காண்க. (ரு)

சுக. வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே.

இது தம்முன் மாறுபாடு கருதி வெட்சித்திணையை நிகழ்த் திய இருபெருவேந்தருட் தோற்றோரொருவன் ஒருவன்மேற் செல்லும் வஞ்சித்திணை அகத்திணையுள் இன்னதற்குப் புறனு மென்கின்றது: வஞ்சியென்றது ஒருவர்மேலொருவர் சேறலை; அதற்கு வஞ்சி சூடிச் சேறலும் உலகியல். (இ-ள்.) வஞ்சி தா னே = வஞ்சியெனப்பட்டபுறத்திணை: முல்லையது புறனே = முல் லையெனப்பட்ட அகத்திணைக்குப்புறனும்,—எ-று. ஏனை உழிஞை முதலியவற்றினின்று பிரித்தலின் ஏகாரம் பிரிநிலை. பாடாண் டிணைக்குப் பிரித்தலின்மையிற் பாடாண்பகுதி கைக்கிளைப்புற னே என்ப. ஏனைய பிரித்துக் கூறுவர். முதலெனப்பட்ட காடு றையுலகமுங் கார்காலமும் அந்நிலத்திற்கேற்ற கருப்பொருளும் அரசர் பாசறைக்கட் தலைவியைப்பிரிந்து இருத்தலுங் அவன்ற

லைவி அவனைப் பிரிந்து மனை வயினிருத்தலுமாகிய உரிப்பொருளும் ஒப்பச்சேறலின் வஞ்சி முல்லைக்குப் புறனாயிற்று. வெஞ்சுடர்வெப்பம் நீங்கத் தண்பெயல்பெய்து நீரும் நிழலும் உணவும் பிறவும் உளவாகிய காட்டகத்துக் களிறு முதலியவற்றோடு சென்றிருத்தல் வேண்டுதலின் வஞ்சிக்கும் அம்முதல்கருவுரியும் வந்தவாம். முல்லைப்பாட்டினுட் "கான்யாறு தழீஇய வகனெடும் புறவிற் - சேணாறு பிடவமொடு பைம்புத லெருக்கி - வேட்டுப் புழையருப்ப மாட்டிக் காட்ட - விடுமுட் புரிசை யேமுற வளைஇப் - படுநீர்ப் புணரியிற் பரந்த பாடி" என்பதனானுணர்க. (சு)

சுஉ. எஞ்சா மண்ணசை வேந்தனை வேந்த
னஞ்சுதகத் தலைச்சென் றடல்குறித் தன்றே.

இது முல்லைக்குப் புறனென்ற வஞ்சித்திணை இன்னபொருட்டென்கின்றது. (இ-ள்.) எஞ்சா மண் நசை = இருபெருவேந்தர்க்கும் இடையீடாகிய மண்ணிடத்து வேட்கையானே : அஞ்சுதகத் தலைச்சென்று = ஆண்டு வாழ்வோர்க்கு அஞ்சுதலுண்டாக அந்நாட்டிடத்தே சென்று : வேந்தனை வேந்தன் அடல்குறித்தன்று = ஒருவேந்தனை ஒருவேந்தன் கொற்றங்கோடல் குறித்தன் மாத்திரைத்து வஞ்சித்திணை.—எ-று. ஒருவன் மண்ணசையான் மேற்சென்றால் அவனும் அம்மண்ணழியாமற் காத்தற்கு எதிரே வருதலின் இருவர்க்கும் மண்ணசையான் மேற்சேறல் உளதா

கலின் அவ்விருவரும் வஞ்சிவேந்தராவரொன்றுணர்க. எதிர் சேறல் காஞ்சி என்பராலெனின், காஞ்சியென்பது எப்பொருட்கும் நிலையாமை கூறுதலிற் பெரிதும் ஆராய்ச்சிப்படும் பொதுவியற் பொருண்மையைப் பெயராற் கூறலாகாமையுணர்க. ஒருவன் மேற்சென்றுழி ஒருவன் எதிர்செல்லாது தன்மதிற்புறத்து வருந்துணையும் இருப்பின் அஃது உழிஞையின் அடங்கும். அது சேரமான் செல்வுழித் தகடூரிடை அதிகமான் இருந்ததாம். இங்ஙனம் இருவரும் வஞ்சிவேந்தரெனவே மேற்கூறுந் துறை பதின்மூன்றும் இருவர்க்கும் ஒப்பக் கூறலாமென்றுணர்க. (எ)

கூ௲. இயங்குபடை யரவ மெரிபரந் தெடுத்தல்
வயங்க லெய்திய பெருமை யானுங்
கொடுத்த லெய்திய கொடைமை யானு
மடுத்தூர்ந் தட்ட கொற்றத் தானு
மாராயம் பெற்ற நெடுமொழி யானும்

பொருளின் றுய்த்த பேராண் பக்கமும்
வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல
வொருவன் றாங்கிய பெருமை யானும்
பிண்ட மேய பெருஞ்சோற்று நிலையும்
வென்றோர் விளக்கமுந் தோற்றோர் தேய்வுங்
குன்றாச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையு

மழிபடை தட்டோர் தழிஞ்சியொடு தொகைஇக்
கழிபெருஞ் சிறப்பிற் றுறைபதின் மூன்றே.

இது முற்கூறிய வஞ்சித்திணை பதின்மூன்று துறைத்தென்கின்றது. (இ-ள்.) இயங்கு படை அரவம் = இயங்குகின்ற படையெழுச்சியின் ஆர்ப்பரவமும்: உம், "விண்ணசைஇச் செல்கின்ற வேலினையா ரார்ப்பெடுப்ப - மண்ணசைஇச் செல்கின் றான் வாள்வேந்த - னெண்ண - மொருபாற் படர்தார்க்கண் டொன்னார்த முள்ள - மிருபாற் படுவ தேவன்." "சிறப்புடை மரபிற் பொருளு மின்பமும்" என்னும் புறப்பாட்டும் அது. "இறும்பூதாற் பெரிதே கொடித்தே ரண்ணல் - வடிமணி யணைத்த பணைமரு ளொன்றாட் - கடிமரத் தாற்களி றணைத்து நெடுநீர்த்துறை - கலங்க மூழ்த் திறுத்த வியன்றானையொடு - புலங்கெட நெரிதரும் வரம்பில் வெள்ளம் - வாண்மதி லாக வேன்மிளை யுயிர்த்து - வில்விசை யுமிழ்ந்த வைமுள் ளம்பிற் - செவ்வா யெஃகம் வளைஇய வகழிற் - காரிடி யுருமி னுரறு முரசிற் - கால்வழங் காரெயில் கருதிற் - போரெதிர் வேந்தர் பொருஉப நின்னே." இப்பதிற்றுப் பத்தும் அது. "போர்ப்படை யார்ப்பப் பொடியா யெழுமரோ - பார்ப்புர வெண்ணுன்கொல் பார்வேந்த - னூர்ப்புறத்து - நில்லாத தானை நிலனெளிய நீளிடைப் - புல்லார்மேற் செல்லும் பொழுது." இது எதிர்செல்வோன் படையரவம்.

எரிபரந்து எடுத்தல் = இருவகைப் படையாளரும் இருவகைப் . பகைப்புலத்துப் பரந்துசென்று எரியை எடுத்துச் சுடுதலும்: இவ்விரண்டற்கும் உம்மை விரிக்க. உம்: "வினைமாட்சிய விரைபுரவியொடு - மழையுருவின தோல்பரப்பி - முனைமுருங்கத் தலைச்சென்றவர் - விளைவயல் கவரூட்டி - மனைமரம் விறகாக் - கடிதுறை நீர்க்களிறு - படிஇயெல்லுப் படவிட்ட - சுடுதீவிளக்கஞ் - செல்சுடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரிற் றோன்றப் - புலங்கெட

விறக்கும் வரம்பி லூனே." எனவுங், "களிறு கடைஇய தாட்கழ லுரீஇய - திருந்தடிக் கணைக்கால் பொருதகவி வண்கையால்" என்னும்புறப்பாட்டினுள் "எல்லையு மிரவு மெண்ணாய் பகைவ - ரூர் சுடு விளக்கத் தழுவிளிக் கம்பலைக் - கொள்ளை மேவலை யாகலின்" எனவும் வரும். இவை கொற்றவள்ளைப் பொருண்மையவேனும் உட்பகுதி பலவுந் துறையாய் வருதலின் எரிபரந்தெடுத்தற்கும் உதாரணமாயின.

வயங்க லெய்திய பெருமையானும் = ஒருவர் ஒருவர்மேற் செல்லுங்காற் பிறவேந்தர் தத்தந் தானையோடு அவர்க்குத் துணையாயவழி அவர் விளக்கமுற்ற பெருமையும்: உம். "மேற்செல்லுங் காலைத் துணைவந்த வேந்தர்தன் - பாற்செல்லச் செல்லும் பரிசினா - னாற்கடல்சூழ் - மண்மகிழுங் காட்சியான் மீன்பூத்த வானத்து - வெண்மதிபோன் மேம்பட்டான் வேந்து" எனவரும். இஃது இருவர்க்கும் பொது.

கொடுத்தல் எய்திய கொடைமையானும் = மேற்செல்லும் வேந்தர் தத்தம் படையாளர்க்குப் படைக்கலமுதலியன கொடுத்தலும் பரிசிலர்க்கு அளித்தலும் ஆகிய கொடுத்தலைப் பொருந்திய கொடைத்தொழிலும் : உம். வேத்தமர் செய்தற்கு மேற்செல்வான் மீண்டுவந் - தேத்தாரக் கீதுமென் றெண்ணுமோ - பாத்தி - யுடைக்கலி மான்றே ருடனீந்தா னீந்த - படைக்கலத்திற் சாலப் பல." எனவரும். "சிறுஅர் துடியர் பாடு வன்மகாஅர் - தூவெள் ளறுவை மாயோற் குறுகி - யிரும்புட் பூசல் லோம்புமின் யானும் - விளரிக் கொட்பின் வெண்ணரி கடிகுவ - னெம்போற், பெருவிதுப் புறுக வேந்தே கொன்னுஞ் - சார்தல் வெய்யோற்குத் தன்றலை மணிமருண் - மாலை சூட்டி யவன்றலை - யொருகாழ் மாலை தான்மலைந் தனனே." என்பதும் அது.

அடுத்து ஊர்ந்து அட்ட கொற்றத்தானும் = எடுத்துச் சென்ற இருபெருவேந்தர் படையாளர் வரவறியாமல் இரவும் பகலும் பலகாலும் ஏறி அந்நாட்டைக் காவல்புரிந்தோனைக் கொன்ற கொற்றமும் : உம். "நீணில வேந்தர் நாட்செல் விருப்பத்துத் - தோள்சுமந் திருந்த லாற்று ராள்வினைக் - கொண்டி மாக்க ளுண்டியின் முனிந்து - முனைப்புல மருங்கி னினைப்பருஞ் செய்வினை - வென்றியது முடித்தனர் மாதோ - யாங்குள கொல்லினி யூங்குப்பெறுஞ் செருவே." எனவரும். "யாண்டு தலைப்பெயர வேண்டுபுலத் திறுத்து - முனையெரி பரப்பிய துன்னருஞ் சீற்ற

றொடு - மழைதவழ்பு தலைஇய மதின்மர முருக்கி - நிரைகளி றொ ழுகிய நிரைய வெள்ளம் - பரந்தாடு வழங்குவழி மணமருங் கறுப் பக் - கொடிவிடு குரூஉப்புகை பிசிரக் கால்பொர - வழல்கவர் மருங்கி னுருவறக் கெடுத்துத் - தொல்கவி னழிந்த கண்ணகன் வைப்பின் - வெண்பூ வேளையொடு பைஞ்சுரை கலித்துப் - பீரிவ ர்பு பரந்த நீரறு நிறைமுதற் - சிவந்த காந்தண் முதல்சிதை மூதிற் - புலவுவில் லுழவிற் புல்லாள் வழங்கும் - புல்லிலை வைப் பிற் புலஞ்சிதை யரம்பின் - னறியா மையின் மறந்துதுப் பெதிர்ந்த நின் - பகைவர் நாடுங் கண்டுவந் திசினே - கடலவுங் கல்லவும் யாற்றவும் பிறவும் - வளம்பல நிகழ்தரு நனந்தலை நன்னாட்டு - விழவறு பறியா முழவிமிழ் மூதூர." என்னும் பதிற்றுப்பத்து அழிவுகூறிய இடம் அப்பாற்படும்.

மாராயம் பெற்ற நெடுமொழியானும் = வேந்தனாற் சிறப் பெய்திய அதனாற் றானேயாயினும் பிறரேயாயினுங் கூறும் மீக் கூற்றுச் சொல்லும் : சிறப்பாவண ஏனாதி காவிதி முதலிய பட் டங்களும் நாடும் ஊரும் முதலியனவும் பெறுதலுமாம். முற்கூறி யது படைவேண்டியவாறு செய்க என்றது. இஃது அப்படைக்கு ஒருவனைத் தலைவனாக்கி அவன்கூறியவே செய்க அப்படை என்று வரையறை செய்தது : உம் : " போர்க்கட லாற்றும் புரவித்தேர்ப் பல்படைக்குக் - கார்க்கடல் பெற்ற கரையன்றோ - போர்க்கெல் லாந் - தானாதி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சேர் - ரோனாதிப் பட் டத் திவன்." பிறர் கூறிய நெடுமொழி. " துடியெறியும் புலைய வெறிகோல் கொள்ளு - மிழிசின் கால மாரியி னம்பு - தைப்பினும் வயற்கெண்டை யினவேல் பிறழினும் - பொலம்புனை யோடை

யண்ணல் யானை - யிலங்குவான் மருப்பி னுதிமடுத் தூன்றினு - மோடல் செல்லாப் பீடுடை யாளர் - நெடுநீர்ப் பொய்கைப் பிற ழிய வாளை - நெல்லுடை நெடுநகர்க் கூட்டுமுதற் புரளுந் - தண் ணடை பெறுதல் யாவது படினே - மாசின் மகளிர் மன்ணு நன்று - முயர்நிலை யுலகத்து நுகர்ப வதனால் - வம்ப வேந்தன் றானை - யிம்பர் நின்றுங் காண்டிரோ வரவே." இது தண்ணடை பெற்று நின்றது. இதிற் சுவர்க்கம் பெறுதல் நன்றென்று நெடு மொழி கூறியது. போர்க்களம் புக்கு 'நெடுமொழி கூறலும் ஈண்டு அடக்குக.

பொருளின்று உய்த்த பேராண் பக்கமும் = பகைவேந்தனை ஒரு பொருளாக மதியாது படையினைச் செலுத்தின பேராண்

மை செய்யும் பகுதியும்: உம். "மெய்ம்மலி மனத்தி னம்மெதிர் நின்றோ - னடர்விளைப் பொலிந்த சுடர்விடு பாண்டிற் - கையிகந் தமருந் தையணற் புரவித் - தளையவிழ் கண்ணி யிளையோன் சீறின் - விண்ணுயர் நெடுவரை வீழ்புயல் கடுப்பத் - தண்ணறுங் கடாஅ மிழிதரு வெண்கோட் - டண்ணல் யானை யெறிதலொன்றோ - மெய்ம்மலி யுவகைய னம்மருக்கு வருதல் - கடியமை கள்ளுண் கைவல காட்சித் - துடியனெய் துணங்கனேக்கிச் சிறிய - குலை மொழி மின்னுச்சிதர்ந் தனையதன் - வேறிரித் திட்டு நகுதலு நகு மே." இது அதிகமானுற் சிறப்பெய்திய பெரும்பாக்கனை மதி

யாது சேரமான் முனைப்படை நின்றானைக் கண்டு அரிசில்கிழார் கூறியது. "பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே - குமரி மகளிர் கூந்தல் புரைய - அமரின் விட்ட வருமுள் வேலிக் - கல்லென் பாசறைப் பல்சான் றீரே - முரசு முழங்கு தானைநும் மரசு - மோம் புமின் னொளிறேந்து மருப்பினுங் களிறும் - போற்றுமின் னேனை நாட் டாங்குநும் போரே - யனைநா ளெறியா றெறிதல் யாவண- தெறிந்தோ றெதிர்சென் றெறிதலுஞ் செல்லா - னதனு லறிந் தோர் யாரவன் கண்ணிய - பொருளோ பலமென் றிகழ்த லோம்புமி - னுதக்கா, ணிலனளப் பன்ன நில்லாக் குறுநெறி - வண்ப ரிப் புரவிப் பண்புபா ராட்டி - வெல்லிடைப் படர்தந் தோனே கல்லென் - வேந்தூர் யானைக் கல்ல - தேந்துவன் போலான்ற னிலங்கிலை வேலே." இதுவுமது.

வருவிசைப் புனலைக் கற்சிறை போல ஒருவன் தாங்கிய பெருமையானும் = தன்படை நிலையாற்றாது பெயர்ந்தவழி விசையோடும் வரும் பெருநீரைக் கல்லணை தாங்கினாற்போலத் தன் மேல் வரும் படையினைத் தானே தடுத்த பெருமையும்: உம்: "கார்த்தரும் புல்லணற் கண்ணஞ்சாக் காளைதன் - னூர்ப்பற்றி யேர்தரு தோளேக்கித் - தார்ப்பின்னர் - ஞாட்பினுள் யானைக் கணநோக்கி யானைப்பின் -றேர்க்குழா நோக்கித்தன் மாநோக்கிக்- கூர்த்த - கணைவரவு நோக்கித்தன் வேனோக்கிப் பின்னர்க் - கிணை

வலை நோக்கி நகும்.'' எனவரும். இது பொன்முடியார் ஆங்க வனைக் கண்டு கூறியிது. ''வேந்துடைத் தானை முனைகெட வெ ரிதலி- னேந்துவாள் வலத்த னொருவ னாகித்- தன்னிறந்து வாரா மை விலக்கலிற் பெருங்கடற் - காழி யனையன் மாதோ வென் றும் - பாடிச் சென்றோர்க் கன்றியும் வாரி - புரவிற் காற்றுச் சீறூர்த் - தொன்மை சுட்டிய வன்மை யோனே.'' என்பதும்.

கஙo புறத்திணையியல்.

அது. ''வருகதில்வல்லே'' என்னும் புறப்பாட்டும் அப்பாற்ப டும். முன்னர் மாராயம் பெற்றவனே பின் இரண்டு துறையும் நிகழ்த்துவான் என்றுணர்க.

பிண்டம் மேய பெருஞ் சோற்றுநிலையும்=வேந்தன் போர் தலைக்கொண்ட பிற்றைஞான்று தானே போர்குறித்த படையாள ருந் தானும் உடனுண்பான்போல்வந்து ஓர் முகமன்செய்தற்குப் பிண்டித்து வைத்த உண்டியைக் கொடுத்தன் மேயின பெருஞ் சோற்றுநிலையும்: உம்: ''இணர்த்ததை ஞாழற் கரைகெழு பெருந் துறை - மணிக்கலத் தன்ன மாயிதழ் நெய்தற் - பாசடைப் பனிக் கழி துழைஇப் புன்னை - வாலிணர்ப் படுசினை குருகிறைக் கொள் ளு-மல்குறு கானலோங் கிருமணல் லடைகரைத் - தாழடம்பு மலைந்த புணரிவளை ஞரல - விலங்குதகி முத்தமொடு வார்துகி லெடுக்குந்- தண்கடற் படப்பை மென்பா லனவுங் - காந்தளங் கண்ணிக் கொ லைவில் வேட்டுவர் - செங்கோட் டாமா னூனொடு காட்ட - மதனு

டை வேழத்து வெண்கோடு கொண்டு - பொன்னுடை நியமத்துப் பிழிதொடை கொடுக்கும் - குன்றுதலை மணந்த புன்புல வைப்புங் - கால மன்றியுங் கரும்பறுத் தொழியா - தரிகா லவித்தும் பல்பூ விழவிற்-றேம்பாய் மருத முதல்படக் கொன்று-வெண்டலைச் செம்புனல் பரந்துவாய் மிகுக்கும் - பல்சூழ் பதப்பா பரிய வெள்ளத்துச் - சிறைகொள் பூசலிற் புகன்றவாய் முழவிமிழ்-மூதூர் விழவுக் காணூஉப் பெயருஞ் -செழும்பல வைப்பிற் பழனப் பாலு - மேன வுழவர் வரகு மீதிட்ட - கான்மிகு குளவிய வன்புசேர் பிருக்கை - மென்றினை நுவணை முறைமுறை பகுக்கும் - புன்புலந் தழீஇய புறவணி வைப்பும் - பல்பூஞ் செம்மற் காடுபய மாறிய - பாக்கத் தன்ன நுண்மணற் கோடுகொண்-டொண்ணுதன் மகளிர் கழலொடு மறுகும் - விண்ணுயர்ந் தோங்கிய கடற்றவும் பிறவும் - பண்கெழு வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழிந்து-கடலவுங் காட்டவு மாண்வலியார் நடுங்க - முரண்மிகு கடுங்குரல் விசும்படை பதிரக் - கடுஞ்சினங் கடாஅய் முழங்கு மந்திரத்-தருந்தெறன் மரபிற் கடவுட் பேணி - யயர்ந்தோ னேந்திய வரும்பெறற் பிண்டங் - கருங்கட் பேய்மகள் கைபுடையூ நடுங்க - நெய்த்தோர் தூய நிறைமகி ழிரும்பலி - யெறும்பு மூசா விறும்பூது பிரப்பிற் - கருங்கட் காக்கையொடு பருந்திருந் தார - வோடாப் பூட்கை யொண்பொறிக் கழற்காற் - பெருஞ்சமந் ததைந்த செருப்புகன் மறவ - ருருமுநில னதிர்க்குங் குரலொடு கொளைபுணர்

ந்து - பெருஞ்சோ றுகுத்தற் கெறியுங் - கடுஞ்சின வேந்தேநின் றழங்குகுரன் முரசே." எனவரும். பதிற்றுப்பத்து. துறையென வே கள்ளும் பாகுமுதலியனவும் அடங்கற்பட்டன. "வெள்ளைவெள் யாட்டுச் செச்சை போலத் - தன்னோ ரன்ன விளைய ரிருப்பப் - பலர்மீ து நீட்டிய மண்டையென் சிறுவனைக் - கால்கழி கட்டி லிற் கிடப்பித் - தூவெள் ளறுவை போர்ப்பித் திலவே." "உண்டி யின் முந்தா துடனுண்பான் றண்டேறன் - மண்டி வழங்கி வழீஇ யதற்கோ - கொண்டும் - மறவர் மறமிக் குயிர்கோர்ந்தார் மன்னர்க் - குறவிலர் கண்ணோடா தோர்ந்து." என்பன கொள்க.

வென்றோர் விளக்கமும் = அங்ஙனம் மிண்டமேய இருபெரு வேந்தருள் ஒருவர் ஒருவர் மிகை கண்டு அஞ்சிக் கருமச் சூழ்ச்சி யாற் றிறைகொடுப்ப அதனை வாங்கினோர்க்கு உளதாகிய விளக்கத் தைக் கூறுதலும் : உம் : "அறாஅ யாணர் அகன்கட் செறுவி - னருவி யாம்பல் னெய்தலொ டரிந்து - செறுவினை மகளிர் மலிந்த வெறுக் கைப் - பரூஉப்பக டுதிர்த்த மென்செய் நெல்லின் - னம்பண வளவை புறைகுவித் தாங்குக் - கஞ்சகு றுறுகிளை மொசிந்தன துஞ்சுஞ் - செழுங்கூடு கிளைத்த விளந்துனை மகாஅரின் - னலந்தனர் பெருமநின் னுடற்றியோரே : ஊரெரி கவர வுருத்தெழுந் துரைஇப் - போர் சுடு கமழ்புகை மாதிர மறைப்ப - மதில்வாய்த் தோன்றலையா தம் பழிதூக்குநர் - குண்டுகனை கழிய குறுந்தாண் ஞாயி - லாரெயிற் றோட்டி வெளவினை யேறு - கன்றெடை யாயம் தரீஇப்புகல் சிறந்து - புலவு வில்லாயமகை விட்ப மர்துக் - கயிறுடா வைகற்

பொழுது சினைஇ - வாண்டயம் வாழ்நர் கழுவுடலை மடங்கப்-பதிபா ழாக வேறுபுலம் படர்ந்து - விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு வற்றென - வருந்தமக் கருதிலை தாங்கிய புகர்நுதற் - பெருங்களிற் றியானையொ டருங்கலந் தேருநர் - மெய்பணி கூர வணங்கெனப் பரவலிற் - பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத்-திறைகொண்டு பெயர்தி வாழ்கநின் னூழி - யுரவரு மடவரு மறிவு தெரிந் தெண்ணி - யறிந்தனை யருளா யாயின் - யாரிவ ணெடுந் தகை வாழு மோரே." எனவரும். "இருங்கண் யானையொ டருங் கலந் தெறுத்துப் - பணிந்து குறைமொழிவ லல்லது பகைவர்-வணங்கா ராதல் யாவதோ மற்றே." இதுவும் அது; இவை பதிற்றுப்பத்து.

தோற்றோர் தேய்வும் = அங்ஙனந் திறைகொடுத்தோனது குறைபாடு கூறுதலும் : உம் : "வாஅன்மருப் பிற்களிற் றியானை

மா மலையிற் - கணங்கொண் டவரொடுத் தெறிந்தவிறன் முரசங்-காஅர் மழையிற் கடிது முழங்கச்-சாந்து புலர்ந்த வேந்து குவவு-மொய்ம்பிற் றொடிசுடர் வருவலி முன்கைப் - புண்ணுடை யெறுழ்த்தோட் புடையலங் கழற்காற் - பிறக்கடி யொதுங்காப் பூட்கை யொள்வா - ளொடிவி றெவ்வ ரெதிரச் சென்றுழை - யிடுகதிறைபே புரவெதிர்ந் தோர்க்கென - வம்புடை வலத்த ருயர்ந்தோர் பரவ - வனையை யாகன் மாறே பகைவர்- கால்கிளர்ந் தன்ன கதழ் பரிப் புரவி - நெடுந்தேர் மீமிசை நுடங்கு கொடிய - புலவரைத் தோன்ற லயர்வது சினப்போர்- நிலவரை நிறீஇய நல்லிசை - தொலையா கற்பநின் றெம்முறை யானே." எனவரும். பதிற்றுப்பத்து.

குன்றாச் சிறப்பிற் கொற்ற வள்ளையும் = வேந்தனது குறையாத வெற்றிச் சிறப்பினாற் பகைநாடழிந்து தற்கிரங்கித் தோற்றோனை விளங்கக்கூறும் வள்ளைப்பாட்டும்; வள்ளை, உரற்பாட்டு. கொற்ற வள்ளை, தோற்ற கொற்றவன் கொடுக்குந் திறை என்று சொல்வாரும் உளர். உம். "வேரறுகை பம்பிச் சுரைபரந்து வேளைபூத்-தாரறிய லாகா கிடந்தனவே-போரின் - முகையவிழ்தார்க் கோதை முசிறியார் கோமா-னகைநல்வேல் காய்த்தினார் நாடு." எனவரும்.

அழிபடை தட்டோர் தழிஞ்சியொடு தொகைஇ = அங்ஙனம் வென்றுந் தோற்றும் மீண்ட வேந்தர் தம்படையாளர் முன்பு போர்செய்துழிக் கணையும்வேலும் முதலிய படைகளைத் தம்மிடத்தே தடுத்துக்கொண்டழிந்தவர்களைத் தாஞ்சென்றும் பொருள் கொடுத்தும் வினவியுந் தழுவிக்கொடலுடனே முற்கூறியவற்றைத் தொகுத்து: படைதட்டழிவோர் என்றுமாறுக. தழிச்சுதல் தழிஞ்சியாயிற்று; "பொருகணை தழிஞ்சிய புண்டேர் மார்பின்" என்றாற்போல. உம். "தழிச்சிய வாட்புண்ணோர் தம்மில்லந் தோறும் - பழிச்சியசீர்ப் பாசறை வேந்தன் - விழுச்சிறப்பிற்-சொல்லிய சொல்லே மருந்தாகத் தூர்ந்தன - புல்லணலார் வெய்துயிர்க்கும் புண்." எனவரும். "வேம்புதலை யாத்த நோன்காழெஃகமொடு - முன்னோன் முறைமுறை காட்டிய பின்னர் - மணிபுறத் திட்ட மாத்தாட் பிடியொடு - பருமங் களையாப் பாய்பரிப்புரவி - யிருஞ்சேற்றுத் தெருவி னெறிதுளி விதிர்ப்பப் - புடைவீழ்ந்துகி லிடவயிற் றழீஇ-வாட்டோட் கொத்த வன்கட் காளை-சுவ

ன்மிசை யசைத்த கையன் முகனமர்ந்து - நூல்கால் யாத்த மாலை
வெண்குடை - தவவென் றசைஇய தாழ்துளி மறைப்ப - நள்

ளென் யாமத்தும் பள்ளி கொள்ளான் - சிலரொடு திரிதரு வேந்தன் - பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழிலே." இதுவும் அது.

கழிபெருஞ் சிறப்பிற் றுறை பதின்மூன்றே=மிகப்பெருஞ் சிறப்பினையுடையவாகிய துறை பதின்மூன்றும்.—எ-று. வென்றோர்விளக்கம் முதலிய மூன்றும் ஒழிந்தனவெல்லாம் இருவர்க்கும் பொதுவாய்வருமென்பது தோன்றக் கழிபெருஞ்சிறப்பென்றார். இனி இயங்குபடையரவமெனவே இயங்காத வின்ஞாணொலி முதலியனவுங் கொள்க. இத்திணைக்குப் பலபொருள் ஒருங்கு வந்து ஒருதுறைப்படுதலுங்கொள்க. அவை;—கொற்றவைநிலையுங் குடைநாட்கோளும் வாணாட்கோளும் படையெழுச்சி கண்டோர் கூறுவனவும் பகைப்புலத்தார் இகழ்வும் இவைபோல்வன பிறவும் இயங்குபடையரவமாய் அடங்கும். நிரைகோடற்கு ஏவிய அரசருள் நிரைகொண்டோர்க்கும் நிரைகொள்ளப்பட்டோர்க்கும் விரைந்து ஏகவேண்டுதலிற் குடைநாட்கோளும் வாணாட்கோளும் இன்றியமையாதன அன்மையின் ஈண்டுக்கூறுராயினர். அவை உழிஞைக்குக்கூறுவது அதற்கு இன்றியமையாமையின். இனித் துணைவந்த வேந்தருந் தாமும் பொலிவெய்திய பாசறைநிலை கூறலும் அவர் வேற்றுப் புலத்திறுத்தலின் ஆண்டுவாழ்வோர் பூசலிழைத்தலின் இரிந்தோடப் புக்கிருந்த நல்லிசைவஞ்சி முதலியனவும் வய

ங்கலெய்திய பெருமைப்பாற்படும். துணைவேண்டாச் செருவென்றி நாடகவழக்கு; துணைவேண்டுதல் உலகியல்வழக்கு. "நீயே புறவினல்ல லன்றியும் பிறவும்" என்னும் புறப்பாட்டும் "வள்ளியோர்ப்படர்ந்த" என்னும் புறப்பாட்டும் முதலியன துணைவஞ்சி என்பார்க்கு அவை மேற்செலவின்கண் அடங்காமையிற் பாடாண்டிணையெனப்படுமென்றுரைக்க. இனி மேற்செல்வான் மீண்டு வந்து பரிசில் தருமென்றல் வேத்தியலன்றாகலிற் பரிசிலர்க்குக் கொடுத்தலும் படைக்கலமுதலியவற்றோடு கூறினார். இனிக் கடிமரந்தடிதலுங்களிறும் மாவுந் துறைப்படிவனவற்றைக் கோறலும் புறஞ்சேரியைச்சுடுதலும் முதலியனவும் அடுத்தூர்ந்தட்ட கொற்றத்தின்பாற்படும்., அது கருவூரிடைச் சேரமான் யானையெறிந்தாற்போல்வன. இனிப் புண்பட்டோனை முன்னர்ச்செய்த படைவலங்கூறி அரசராயினும் உழையராயினும் புகழ்வனபோல்வனவுந் தழிஞ்சிப்பாற்படும். இதனை முதுமொழிவஞ்சி என்பர். ஆண்டுக் கொடுத்தல்மூற்கூறிய கொடையாம். இத்தழிஞ்சியை அழியுநர் புறக்கொடை அயில்வாளோச்சாமையினெனின் அது ஒருவன்றாங்கிய பெருமைப்பாற்படுமென்றுணர்க. இச்சூத்திரத்து

கஉ.

கூ௪ புறத்திணையியல்.

ஆன் எல்லாம் இடைச்சொல். இது செவ்வெண்ணினும்மை எண்ணினை இடையிட்டுக்கொண்டது. இனி ஏனையவற்றிற்கும் ஆன் உருபுகொடுத்து அதற்கேற்பப் பொருள்கூறலும் ஒன்று. (அ)

கூ௪. உழிஞை தானே மருதத்துப் புறனே.

இது உழிஞைத்திணை அகத்திணையுண் மருதத்திற்குப் புறமா மென்கின்றது. (இ-ள்.) உழிஞை தானே = உழிஞை யென்று கூறப்பட்ட புறத்திணை: மருதத்துப் புறனே = மருதமென்று கூறப்பட்ட அகத்திணைக்குப் புறனும்.—எ-று. இருபெருவேந்தர் தம்முண் மாறுகொண்டவழி எதிர்செலற்காற்றாது போய் மதிலகத்திருந்த வேந்தன் மதில் பெரும்பான்மையும் மருதத்திடத்ததாகலானும், அம்மதிலை முற்றுவோனும் அங்கிலத்திருத்தலானும், ஒருவன் வாயில்வேண்டத் திறவாது அடைத்திருந்த ஒப்புமையானும், உள்ளிருந்தவனும் புறப்பட விரும்புதலானும், மருதம்போல் இதற்கும் பெரும்பொழுது வரைவின்மையானுஞ், சிறுபொழுதும் விடியற்காலமே போர்செய்தற்குக் காலமாதலானும் உழிஞை மருதத்திற்குப் புறனாயிற்று. மருதநிலத்து மதிலாதல் "அகனுடு புக்கவ ரருப்பம் வௌவி" யெனப் புறப்பாட்டிற் கூறியவாற்றானும், "பிலைங்கு திர்க்கழனி நாடப் னேமுற் - றுணங்க லாயிற்றே யென்று மோரொயின் மன்னன்" என்றதனானும் "கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார் - நிலைக்கெளிதா நீர தரண்." என்றதனானுமுணர்க. மற்று மேற்சென்றானை வஞ்சிவேந்தன் என்னுமெனின் அது இருவரும் தத்தம் எல்லைக்கண் எதிர்சென்றுபட்டதொன்றலின் வஞ்சியாகாதாயிற்று. (௬)

சாநு. முழுமுதலரண முற்றலுங் கோடலு
மனைநெறி மரபிற் றாகு மென்ப.

இது மேற்கூறிய உழிஞைத்திணையது பொதுவிலக்கணம் உணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) முழுமுதல் அரணம் = வேற்றுவேந்தன் குலத்துக்கெல்லாம் எஞ்சாது முதலாய் வருகின்ற முழு அரணை: முற்றலும் கோடலும் = சென்ற வேந்தன் வளைத்தலும் இருந்த வேந்தன் கைக்கொண்டு காத்தலுமாகிய: அனைநெறி மரபிற்று ஆகும் என்ப = இரண்டு வழியாகிய இலக்கணத்தை உடைத்து அவ்வுழிஞைத்திணை என்றுகூறுவர் புலவர்.—எ-று. முழு அரணுவது, மலையுங் காடும் நீருமல்லாத அகநாட்டுச் சேம அரு மதில், அது வஞ்சனை பலவும் வாய்த்துத், தோட்டி முண் முதலி

யன பதித்த காவற்காடும் அதனுள்ளே இடங்கர் முதலியன உள்ளுடைத்தாகிய கிடங்கும் புறஞ்சூழ்ந்து, யவனர் இயற்றிய பலபொறிகளு மேனைப் பொறிகளும் பதணமும் மெய்ப்புழைஞாயிலும் ஏனைய பிறவும் அமைந்து, எழுவுஞ் சீப்பு முதலியவற்றால் வழுவின்றமைந்த வாயிற் கோபுரமும் பிறவெந்திரங்களும் பொருந்த இயற்றப்பட்டதாம். இனி மலையரணும் நிலவரணுஞ் சென்று சூழ்ந்து சேர்தலில்லாது வார்ந்து அமைந்தனவும் இடத்தியற்றிய மதில்போல் வடிச்சிலம்பின் அரணமைந்தனவும் மீதிருந்துகணை சொரியுமிடமும் பிறவெந்திரங்களும் அமைந்தனவும் அன்றிக் காட்டரணும் நீரரணும் அவ்வாறு வேண்டுவனவும் அமைந்தனவாம்.

இங்ஙனம் அடைத்திருத்தலும் அவனைச்சூழ்ந்தழித்தலுங் கலியூழிதோறும் பிறந்தன சிறப்பில்லா அரசியலாதலின் இவை வஞ்சமுடைத்தாயிற்று. சிறப்புடை அரசியலாவன மடிந்த உள்ளத்தோனையும் மகப்பெறுதோனையும் மயிர்குலைந்தோனையும் அடிபிறக்கிட்டோனையும் பெண்பெயரோனையும் படையிழந்தோனையும் ஒத்த படையெடாதோனையும் பிறவும் இத்தன்மையுடையோரையுங் கொல்லாது விடுதலுங் கூறிப்பொருதலும் முதலியனவாம். இனி ஆகுமென்றதனன் எதிர்சென்ற வேந்தன் பொருது தோற்றுச் சென்று அடைத்திருத்தலும் உழிஞையாம். மற்றைவேந்தன் வளையாது மீளில் அவனடைத்தது உழிஞையாகாதென்றுணர்க. (௬0)

௬௬. அதுவே தானு மிருநால் வகைத்தே,

இது முற்கூறிய முற்றலுங் கோடலும் ஒருவன் தொழிலன்றென்பதூஉம் முற்கூறியபோல் ஒருதுறை இருவர்க்குமுரியவாகாது, ஒருவர்க்கு நான்குநான்காக எட்டாமென்பதூஉங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) அதுவே தானும் = அவ்வுழிஞைத்துறைதானும்: இருநால் வகைத்து = மதில் முற்றிய வேந்தன் கூறு நான்கும் அகத்தோன்கூறு நான்குமென எட்டுவகைத்து,—எ-று. அது மேற்கூறுப.

௬௭. கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றமு
முள்ளிய துடிக்கும் வேந்தனது சிறப்புந்
தொல்லெயிற் கிவர்தலுந் தோலின் பெருக்கமு
மகத்தோன் செல்வமு மன்றி முரணிய

புறத்தோ னணங்கிய பக்கமுந் திறப்பட
வொருதான் மண்டிய குறுமையு முடன்றோர்

வருபகை பேணு ராரெயி லுளப்படச்
சொல்லப் பட்ட நாலிரு வகைத்தே,

இது முற்கூறிய நாலிருதுறைக்கும் பெயரும் முறையுந் தொகையுங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) கொள்ளார் தேஎங் குறித்த கொற்றமும் = பகைவர் நாட்டினைத் தான் கொள்வதற்கு முன்னேயுங் கொண்டான்போல வேண்டியோர்க்குக் கொடுத்தலைக்குறித்த வெற்றியும்: தன்னை இகழ்ந்தோரையுந் தான் இகழ்ந்தோரையுங் கொள்ளாரென்ப. உம். "மாற்றுப் புலந்தோன்று மண்டில மாக்கள்சொல் - வேற்றுப் புலவேந்தர் வேல்வேந்தர்க் - கேற்ற - படையொலியிற் பாணொலி பல்கின்று லொன்று- முடையன தாம் பெற் றுவந்து." எனவரும். "கழிந்தது பொழிந்தென" என்னும் புறப்பாட்டினுள் "ஒன்னா ராரெயி லவர்கட் டாகவு - நுமதெனப் பாண்கட னிறுக்கும் வள்ளியோய்" என்பதும் அது. "ஆனுலீகை யடுபோர்" என்னும் புறப்பாட்டும் அது. இராமன் இலங்கை கொள்வதன்முன் வீடணற்குக் கொடுத்த துறையும் அது.

உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனது சிறப்பும் = அவ்வாறு குறித்த குறிப்பினை முடிக்கின்ற வேந்தனது சிறப்பினை அவன்படைத் தலைவன் முதலியோரும் வேற்று வேந்தன்பாற் றூதுசெல்வோரும் எடுத்துரைத்தலும்: உம். "மழுவாண் முனைமொய் மதிலா

னகழ்தூர்ந் - தெழுவாள னேற்றுண்ட தெல்லா - மிழுமென - மட்டவிழ் கண்ணி மழவேந்தன் சீற்றத்தீ - விட்டெரியா விட்டமிகை'' எனவரும். ''மலையகழ்க்குவனே கடறூர்க்குவனே - வான் வீழ்க்குவனே வளிமாற்றுவனெனத் - தான்முன்னிய துறைபோகலின்'' என்பதும் அது, மாற்றார் மதிலும் அகழுஞ் சுட்டிக்கூறலின். ''அடுநை யாயினும் விடுநை யாயினும் - நீயளந் தறிதி நின் புரைமைவார் - கோற்செறி யரிச்சிலம்பிற் குறுந்தொடி மகளிர்-பொலஞ்செய் கழங்கிற் றெற்றி யாடுந் - தண்ணார் பொருநை வெண்மணற் சிதையக் - கருங்கைக் கொல்ல னரஞ்செய் நெடுவாய-நெடுங்கை நவியம் பாய்தலி னிலையழிந்து - வீகமழ் நெடுஞ்சினை புலம்பக் காவுதொறுங் - கடிமரந் தடியு மோசை தன்னூர் - நெடுமதில் வரைப்பிற் கடிமனை யியம்ப - வாங்கினி திருந்த வேந்தனொடீங்குநின் - சிலைத்தார் முரசங் கறங்க - மலைத்தனை யென்பது நாணுத்தக வுடைத்தே.'' இது புறத்துழிஞையோன்கட் டூதன் அவன்சிறப்பு எடுத்துரைத்தது. ''வயலைக் கொடியின் வாடிய மருங்கு - லுயவ லூர்திப் பயலைப் பார்ப்பா - னெல்வி வந்து நில்

லாது புக்குச் - சொல்லிய சொல்லோ சிலவே யதற்கே - யேணியுஞ் சீப்பு மாற்றி - மாணவினை யானையு மணிகளைந் தனவே.'' இது தூதனைக்கேட்ட அகத்துழிஞையோன் திறங் கண்டோர் கூறியது. இவை புறம்.

தொல் எயிற்கு இவர்தலும் = ஒருகாலத்தும் அழிவில்லாத மதிலை இற்றைப்பகல் அழிந்துமென்றுகூறி அழித்தற்கு விருப்பஞ்

செய்தலும்: உம். "இற்றைப் பகலு ளெயிலகம் புக்கன்றிப்-பொற்றுரான் போனகக்கைக் கொள்ளானு - லெற்றுங்கொ - லாருத வெம்பசித்தீ யாற வுயிர்பருகி - மாறு மறலி வயிறு." எனவரும். "மறனுடை மறவர்க் கேறவிட னின்றி - நெய்யோ டையவி யப்பி யெவ்வாயு - மெந்திரப் பாவை யியற்றினர் நிறீஇக் - கல்லுங் கவணுங் கடுவிசைப் பொறியும் - வில்லுங் கணையும் பலபடப் பரப்பிப் - பந்தும் பாவையும் பசிலரிப் புட்டிலு - மென்றிவை பல அஞ் சென்றுசென் றெறியு - முந்தை மகளிரை யியற்றிப் பின்றை - யெப்பெரும் பகழி வாயிற் றூக்கிச் - சுட்டல் போயின் ஞாயிலும் வட்டத் - தீப்பாய் மகளிர் திகழ்நலம் பேர - நோக்குநர் நோக்குநர் நொந்துகை விதிர்க்குந் - தாக்கருந் தாழ்வ யிரும்பளை - பூக்கோட் டண்ணுமை கேட்டொறுங் கலுழ்ந்தே." இப் பொன்முடியார் பாட்டும் அது. இதனாற் பூச்சூடுதல் பெற்றாம்.

தோலின் பெருக்கமும் = அங்ஙனம் மதின்மேற் சென்றுழி மதிலகத்தோர் அப்புமாரி விலக்குதற்குக் இடுகுங் கேடகமும் பரிசையும் பலகையும் மிடையக் கொண்டுசேறலும்: உம். "இருசுடர் வழங்காப் பெருமூ திலங்கை - நெடுந்தோ ளிராமன் கடந்தூன்றை - யெண்கிடை மிடைந்த பைங்கட் சேனையிற் - பச்சை போர்த்த பல்புறத் தண்டை - யெச்சார் மருங்கினு மெயிற்புறத் திறுத்தலிற் - கடல்சூ ழரணம் போன்ற - துடல்சின வேந்தன் முற்றிய ஆரே." எனவரும். "நின்ற புகழொழிய நில்லா வுயிரோம்பி - யின்றுநாம் வைக லிளிவர - வென்றொளிரும் - பாண்டினிைத்தோர் பணியாய் பகைபரணம் - வேண்டிலெளி தென்று

னவ் வேந்து." இதுவும் அது. அரணத்தோர் தத்தம் பதணைத்து நிற்றலிற் தோல் கூறிற்றிலர். இந்நான்கும் முற்றுவோர்க்கே உரியவெனக்கொள்க.

அகத்தோன் செல்வமும் = அகத்து உழிஞையோன் குறை வில்லாத பெருஞ்செல்வங் கூறுதலும்: அவை படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பும் நீர்நிலையும் ஏமப்பொருளும் ஏமப்பண்டங்களும்

முதலியவாம். உம். "பொருசின மாறுப் புலிப்போத் துறையு - மருவனா கண்டார்போ லஞ்சி - யொருவருஞ் - செல்லா மதிலகத்து வீற்றிருந்தான் றோர்வேந்த - னெல்லார்க்கு மெல்லாங் கொடுத்து." "அளிதோ தானே பாரியது பறம்பே - நளிகொண் முரசின் மூவிரு முற்றினு-முழவரு முழாதன நான்குபய னுடைத்தே-யொன்றே, சிறியிலை வெதிரின் நெல்விளை யும்மே - இரண்டே, தீஞ்சுளைப் பலவின் பழமூழ்க் கும்மே - மூன்றே, கொழுங்கொடி வள்ளியின் கிழங்குவீழ்க் கும்மே - நான்கே, அணிநிற வருடை பாய்தலின் மீதழிந்து - திணிநெடுங் குன்றந் தேன்சொரி யும்மே-வான்க ணத்தன மலையே வானத்து - மீன்க ணத்தன சுனையே யாங்க - மரந்தொறும் பிணித்த களிற்றினி ராயினும் - புலந்தொறும் பரப்பிய தேரினி ராயினுந் - தாளிற் கொள்ளலிர் வாளிற் றாக்கலிர் - யானறி குவனது கொள்ளு மாறே - சுகிர்புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி - விரையொலி கூந்தனும் விறலியர் பின்பட-வாடினிர் பாடினிர் செலினே - நாடுங் குன்று மொருங்கீ யும்மே." என்னும் புறப்பாட்டும் அது.

அன்றி முரணிய புறத்தோன் அணங்கிய பக்கமும் = மாறுபட்ட புறத்தோனை அகத்தோன் செல்வத்தான் அன்றிப் போர்த்தொழிலான் வருத்தியது கூறுதலும்: உம். "கல்லெனப் பாய்ந்து மாவு மலையென - மயக்கம ருழந்த யானையு ரியம்படச் - சிலையலைத் துலைந்த வயவரு மென்றிவை - பலபுறங் கண்டோர் முன்னு ளினியே - யமர்புறங் கண்ட பசும்புண் வேந்தே - மாக்களி றுதைத்த கனைசேர் பைந்தலை - முக்கது நுங்கிற் றாற்றயற் கிடப்பக் - கணையாக் கழற்காற் கருங்க ணாடவ - ருருகெழு வெருளியர் செறுத்தன ரார்ப்ப - மினையே றுபோயின் றுனானே யாமே - யுயிர்மிசை கொண்ட மயிர்க்கட் - டுருமுர சிரங்க வூர்கொள் குவமே." என வரும். இது சேரமான் பொன்முடியாரையும் அரிசில்கிழாரையும் நோக்கித் தன்படைப்பட்டார் தன்மை கேட்டோர்க்கு அவர் கூறியது.

திறப்பட ஒரு தான் மண்டிய குறுமையும் = அகத்திருந்தோன் தன்னரணழிவு தோன்றியவழிப் புறத்துப் போர்செய்யுஞ் சிறுமையும்: உம். "வருகதில் வல்லே வருகதில் வல்லெனை - வேந்துவிடு விழுத்தூ தாங்காங் கிசைப்ப - நூலரி மாலை சூடிக் காலிற் - றமியன் வந்த மூதி லாளன் - வருசமந் தாங்கி முன்னின் றெறிந்த - வொருகை யிரும்பிணத் தெயிறு பிறையாகத் - திரிந்த வாய்வா டிருத்தாவுள் ளிருந்த தானை பெயர்புற நகுமே." என வரும்.

உடன்றோர் வருபகை பேணார் ஆர் எயில் உள்படட = புறத்தோன் அகத்தோன்மேல் வந்துழி அவன்பகையினைப் போற்றாது

அகத்தோன் இகழ்ந்திருத்தற்கு அமைந்த மதிலரண் கூறுதலுளப்பட: உம். "மொய்வேற் கையர் முரண்சிறந் தொய்யெனப் - பையக மறிய வலிதலைக் கொண்ட - தெவ்வழி யென்றி யிபரூர் மார்ப - வெவ்வழி யாயினு மவ்வழித் தோன்றித் - தின்கூ ரோஃஇன் வயவர்க் காணிற் - புன்கூர் மெய்யி னுராஅய்ப் பகைவர் - பைந்தலை யுதைந்த மைந்துமலி தடக்கை - யாண்டகை மறவர் மலிந்துபிறர் - தீண்ட றகாது வெந்துறை யாமே." இது அகத்தோன் செல்வம் போற்றுதற்கு ஏதுவாகிய முழுவரணை கூறுதலிற் செல்வத்துள் அடங்காதாயிற்று. இது பொன்முடியார் தகரின் தன்மை கூறியது.

சொல்லப்பட்ட நாலிரு வகைத்தே = மேலிரு நால்வகைத்தென்று சொல்லப்பட்ட இருநான்கு பகுதியதாம் உழிஞைத்திணை.—எ - று. முற்கூறிய தொகையேயன்றி ஈண்டுந் தொகை கூறினார் அக்காலிரண்டுமேயன்றி அவைபோல்வனவும் நாலிரண்டு துறை தோன்றுமென்றற்கு. அவை புறத்துவேந்தன் தன் துணையாகிய அரசனையாயினும் தன்படைத்தலைவனையாயினும் ஏவி அகத்துவேந்தற்குத் துணையாகிய அரசரது முழுமுதலரண் முற்றலும் அவனதனைக் காவல்கோடலும் நிகழ்ந்தவிடத்தும் இவ்விரு நான்குவகையும் இருவர்க்குமுளவாதலாம். உம். முற்காட்டியவே வேறுவேறுகாட்டினும் அமையும். இத்திணைக்குப் படையியங்கரவமுதலியனவும் அதிகாரத்தாற் கொள்க. அது "இலங்குகொடி மருப்பிற் கடாஅம் வார்ந்து - நிலம்புடையூ வெழுதரும் வலம்படு குஞ்சர - மெரியவிர்ந் தன்ன விரியுளை சூட்டிக் - கால்கிளர்ந்;

தன்ன நடுஞ்செல் லிவுளி - கோன்முனைக் கொடியின் விரவார் வல்லோ - ளவிலா கடுக்குந் தோன்றல் பெரிதெழுந் - தருவியி னொலிக்கும் வரிபுனை நெடுந்தேர் - கண்வேட் டனவே முரசங் கண்ணுற்றுத் - தழுவு மாதிரம் கல்லென வொலிப்பக் - கறங்கி சை வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்ப - நெடுமதி னிரைஞாயிற் கடி மிளைக் குண்டு - கிடங்கின் புடையா ரரண்காப் புடைத்தேஎ - நெ ஞ்சுபுக லழிந்து நிலேதளர் பொரீஇ - யொல்லா மன்னர் நடுங்க-நல்ல மன்றவிவ ணீங்கிய செலவே." எனவரும். இனித் தே வர்க்குரியவாகிய உழிஞைத்துறைகள் பலவுங் கூறுவராலெனின் அவை உலகியலாகிய அரசியலாய் எஞ்ஞான்றும் நிகழ்வின்றி ஒரு கால் ஒருவர் வேண்டியவாறு செய்வனவாகலிற் தமிழ்கூறு நல்லு

லகத்தன அல்லவென மறுக்க. இனி முரசவுழிஞை வேண்டுவா ருளரொனின் முரசவஞ்சியுங் கோடல்வேண்டுமென மறுக்க. இனி ஆரெயிலுழிஞை முழுமுதலரணம் என்றதன்கண் அடங்கும். இனி விகற்பிப்பனவெல்லாந் துறைப்பாற் படுந்திக்கொள்க. (௧௨)

௬௮. குடையும் வாளு நாள்கோ ளன்றி
மடையமை யேணிமிசை மயக்கமுங் கடைஇச்
சுற்றம ரொழிய வென்று கைக்கொண்டு
முற்றிய முதிர்வு மன்றி முற்றிய
வகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியு மற்றதன்

புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை யானு
நீர்ச்செரு வீழ்ந்த பாசியு மதாஅன்
றூர்ச்செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனு
மகமிளைக் கிவர்ந்தோன் பக்கமு மிகன்மதிற்
குடுமி கொண்ட மண்ணு மங்கலமும்
வென்ற வாளின் மண்ணோ டொன்றத்
தொகைநிலை யென்னுந் துறையொடு தொகைஇ
வகைநான் மூன்றே துறையென மொழிப.

இது எய்தாத தெய்துவித்தது; உழிஞைத்திணையுள் இரு பெருவேந்தர்க்கும் ஒன்றாய்ச்சென்று உரியவான துறை இதற்கு முன்னர்க் கூறுமையின். (இ-ள்.) குடையும் வாளும் நாள்கோள் அன்றி = தன் ஆக்கங்கருதிக் குடி புறங்காத்து ஓம்பற்கெடுத்த குடைநாட்கொள்ளுதலும் அன்றிப் பிறன்கேடு கருதி வாணாட்கொள்ளுதலும் அன்றி: புறத்தோன் புதிதாக அகத்தே புகுதற்கு நாட்கொள்ளுமென்க, தன்னூட்டினின்றும் புறப்படுதற்கு நாட்கோடல் உழிஞையெனப்படாதாகலின். அகத்தோனும் முற்றுவிடல்வேண்டி மற்றொரு வேந்தன் வந்துழித் தானும் புறத்துப் போதருதற்கு நாட்கொள்ளும். நாட்கோடலாவது நாளும் ஓரையுந் தனக்கேற்பக்கொண்டு செல்வுழி அக்காலத்திற்கு இடையூறு தோன்றியவழித் தனக்கு இன்றியமையாதனவற்றை அத்திசை நோக்கி அக்காலத்தே முன்னே செல்லவிடுதல்: உம் "பகலெறிப்ப தென்கொலோ பான்மதியென் றஞ்சி - யிகலரணத் துள்ளவரெல்லா - மகலிய-விண்டஞ்ச மென்ன விரிந்த குடைநாட்கோள் - கண்டஞ்சிச் சிம்பிளித்தார் கண்." இது புறத்தோன் குடைநாட்கோள். "குன்றுயர் திங்கள்போற் கொற்றக் குடையொன்று -

நின்றுபர் வாயிற் புறநிவப்ப-வொன்ரூர் - விளங்குருவப் பல்குடை விண்மீன்போற் றேன்றித் - துளங்கினவே தோற்றங் குலைந்து." இது அகத்தோன் குடைநாட்கோள். "தொழுது விழாக்குறைக் குத் தொல்கடவுட் பேணி - யழுத விழாக்கொள்வ ரன்றே - முழு தளிப்போன் - வாணுட்கோள் கேட்ட மடந்தையர் தம்மகிழ் - நீணு ட்கோ ளென்று நினைந்து." இது புறத்தோன் வாணுட்கோள். "முற்றரண மென்னு முகிலுருமுப் போற்றோன்றக் - கொற்றவன் கொற்றவா ணுட்கொண்டான் - புற்றிழிந்த - நாகக் குழாம்போ ணடுங்கின வென்னுங்கொல் - வேகக் குழாக்களிற்று வேந்து." இது அகத்தோன் வாணுட்கோள்.

மடையமை ஏணிமிசை மயக்கமும் = மீதிடுபலகையோடும் அடுத்துச்செய்யப்பட்ட ஏணிமிசைநின்று புறத்தோரும் அகத்தோ ரும் போர்செய்தலும்: உம். "சேணுயர் ஞாயிற் றிணிதோளா னேற்றவு - மேணி தவிரப்பாய்த் தேறவுறுப் - பாணியாப் - புள்ளிற் பரந்து புகல்வேட்டார் போர்த்தொழிலோர் - கொள்ளற் கரிய குறும்பு." இது புறத்தோர் ஏணிமயக்கம். "இடையெழுவிற் போர்விலக்கும் யானையோர் போலு - மடையமை யேணி மயக் கிற் - படையமைந்த - ஞாயில் பிணம்பிறக்கித் தூர்த்தார் நகரோர்க்கு - வாயி லெவனுங்கொல் மற்று." இது அகத்தோர் ஏணிமயக் கம். இனி இரண்டும் ஒருங்கு வருதலுங்கொள்க; உம். "பொரு வரு மூதூரிற் போர்வேட் டொருவற் - கொருவ னுடன்றெழுந்த

காலை - யிருவரு - மண்ணொடு சார்த்தி மதில்சார்த் தியவேணி-விண்ணொடு சார்த்தி விடும்.” எனவரும்.

கடைஇச் சுற்று அமர் ஒழிய வென்று கைக்கொண்டு முற்றிய முதிர்வும் = புறத்தோன் தன்படையைச் செலுத்திப் புறமதிலிற் செய்யும் போரின்றாக அகத்தோன்படையை வென்று அப்புறமதிலைக் கைக்கொண்டு உண்மதிலை வளைத்த வினைமுதிர்ச்சியும், அகத்தோன் தன்படையைச் செலுத்திப் புறமதிலிற்செய்யும் போரின்றாகப் புறத்தோன் படையைத் தள்ளி வென்று அப்புறத்துமதிலைக் கைக்கொண்டு வளைத்த வினைமுதிர்ச்சியும்: உம். “கடல்பரந்து மேருச்சூழ் காலம்போற் சென்றோர் - கொடிமதிலைக் காத்தோனைக் கொல்லக் - கடலெதிர் - தோன்றாப் புலிபோ லரண்மறவர் தொக்கடைந்தார் - மான்றேரான் மூதூர் வளைப்பு.” இது புறத்தோன் முற்றிய முதிர்வு. “ஊர்சூழ் புரிசை யுடன்சூழ் படைமாயக் - கார்சூழ்குன் றன்ன கடைகடந்து - போர்மறவர் - மேகமே

போலெயில் சூழ்ந்தார் விலங்ககன் - றாகஞ்சேர் தோள்கொட்டி யார்த்து.” இது அகத்தோன் முற்றிய முதிர்வு.

அன்றி முற்றிய அகத்தோன் வீழ்ந்த நொச்சியும் = புறமதிலன்றி உண்மதிற்கட் புறத்தோன் முற்றப்பட்ட அகத்தோன்

விரும்பின மதில்காவலும், அவன் காத்தலன்றித் தான் சூழப்பட்ட இடத்திருந்த புறத்தோன் போர்செய்தலை விரும்பிய உளத்தைக் காத்தலும்: நொச்சியாவது காவல்; இதற்கு நொச்சி ஆண்டுச் சூடுதலுங்கொள்க. அது மதிலைக்காத்தலும் உள்ளத்தைக்காத்தலுமென இருவர்க்குமாயிற்று. இக்கருத்தானே "நொச்சிவேலித் தித்தனுறந்தை" என்றார் சான்றோரும். உம். "இருகன்றி னொன்றிழந்த வீற்றுப்போற் சீறி - யொருதனி பதிசுற் றொழியப் - புரிசையின் - வேற்றரணங் காத்தான் விறல்வெய்யோன் வெஞ்சினத்துக் - கூற்றரணம் புக்கதுபோற் கொன்று." இது அகத்துழிஞையோன் எயில்காத்த நொச்சி. "தாய்வாங்கு கின்ற மகனைத் தனக்கென்று - பேய்வாங்கி யன்னதோர் பெற்றித்தே- வாய்வாங்கு - வெல்படை வேந்தன் விரும்பாதா ரூர்முற்றிக்- கொல்படை வீட்டுங் குறிப்பு." இது புறத்தோன் மனங்காத்த நொச்சி. "மணிதுணர்ந் தன்ன மாக்குர லொச்சிப் - போதுவிரி பன்மா னுள்ளுஞ் சிறந்த - காத லன்மா னேமற் - றிசினே - கடியுடை வியனகர்க் காண்வரப் பொலிந்த - தொடிபணி மகளி ரல்குலுங் கிடத்திக் - காப்புடைப் புரிசை புக்குமா றழித்தலி - னூர்ப்புறங் கொடாஅ நெடுந்தகை - பீடுகெழு சென்னிக் கிழமையு நினைத்தே." இது சூடின நொச்சியைப் புகழ்ந்தது.

மற்று அதன் புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமையானும் = இடைமதிலைக் காக்கின்ற அகத்துழிஞையோன் நின்ற இடத்தினைப் பின்னை அம்மதிலின் புறத்திருந்தோன் விரும்பிக்கொண்ட புதுக்கோளும், அங்ஙனம் புறத்தோன் கொண்ட அவ்விடத்தினைப் பின்

னையகத்தோன் தான் விரும்பிக்கொண்ட 'புதுக்கோளும்: பிற் பட்டதுறைக்குப் புறத்தோன் அதனையென மாற்றிப் பொருள் கொள்க. முன்னர்ப் புறமதிலின் போர்போல இடைமதிலினும் போர் கூறினர். உம். "வெஞ்சின வேந்த னெயில்கோள் விரும்பியக்கா - லஞ்சி பொதுங்காதார் யார்யாவர் - மஞ்சுசூழ் - வான்றோய் புரிசை பொறியு மடங்கின - வான்றோ ரடக்கம்போ லாக்கு." இது புறத்தொன் வீழ்ந்த புதுமை. "தாக்கற்குப் பேருந் தகர்போன் மதிலகத் - தூக்க முடையோ ரொதுங்கியுங் - கார்க்க-

ணிடிபுறப் பட்டாங் கெதிரோற்றார் மாற்று-ரடிபிறக் கீடு மரிது." இது அகத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை.

நீர்ச் செரு வீழ்ந்த பாசியும் = கொண்ட மதிலகத்தை விட்டுப் போகாத புறத்தோரும் அவரைக் கழியத் தாக்கல் ஆற்றாத அகத்தோரும் எயிற்புறத்து அகழின் இருகரையும்பற்றி நீரிடைப் படர்ந்த நீர்ப்பாசி போன்று அக்கிடங்கின்கட் போரைவிரும்பின பாசியும்: பாசிபோல் நீங்காமல் நிற்றலிற் பாசியென்றார். உம். "பொலஞ்செய் கருவிப் பொறைமீப் பிணனாய் - கிலந்திடர் பட்டின் றுயிற் - கலங்கமர்மேல் - வேத்தமர் செய்யும் விரகென்னும் வேன்மறவர் - நீத்துநீர்ப் பாய்புலிபோ னின்று." இது இருவர்க்கும் ஒக்கும். வேறு வேறு வருமெனினுங் காண்க.

அதான்று ஊர்ச்செரு வீழ்ந்த மற்றதன் மறனும் = அம்மதிற்புறத்தன்றி ஊரகத்துப் போரை விரும்பிய அப்பாசிமறனும்:

பாசியென்றார், நீரிற் பாசிபோல இருவரும் ஒதுங்கியுந் தூர்ந்தும் பொருதலின். உம். "மறநாட்டுந் தங்கணவர் மைந்தறியு மாதர் - பிறநாட்டுப் பெண்டீர்க்கு நொந்தா - ரொறிதொறும்போய் - நீர்ச் செறி பாசிபோ னீங்காது தங்கோமா - னூர்ச்செரு வுற்றாைக் கண்டு." இது புறத்தோன் பாசிமறம். "தாந்தங் கடைதோறுஞ் சாய்ப்பவு மேல்வீழுந்த - வேந்தன் படைபிணைத்து வீழ்தலா - னூங்கு - மதுக்கமழுந் தார்மன்னர்க் குள்ளூர் மறுகிற் - பதுக்கையும் வேண்டாதாம் பற்று." இஃது அகத்தோன் பாசிமறம்.

அகமிசைக்கு இவர்ந்தோன் பக்கமும் = புறஞ்சேரிமதிலும் ஊர்மதிலும் அல்லாத கோயிற் புரிசைமிசை ஏறிநின்று போர் செய்தற்குப் பரந்துசென்ற கூறுபாடும்: உம். "வாயிற் கிடங்கொடுக்கி மாற்றினர் தம்பிலைத்தாற் - கோயிற் கிடங்கொடுக்கிக் கோண்மீறவர் - ஞாயிற் - கொடுமுடிமேற் குப்புற்றார் கோவேந்தர்க் காக - நெடுமுடிதாய் கோட்டை னினைந்து." இது புறத்தோன் அகமிசைக்கிவர்தல். "புற்றுறை பாம்பின் விடநோக்கம் போனோக்கிக் - கொற்றுறை வாய்த்த கொலைவேலோர் - கொற்றவ - னூமொயில்மேற் றோன்றினு நிற்கத்துக் கூடாத - போரெயின்மேல் வாழ வுணர் போன்று." இது அகத்தோன் அகமிசைக்கிவர்தல்.

இகன் மதிற் குடுமி கொண்ட மண்ணும் மங்கலமும் = அங்ஙனம் இகல்செய்த மதிற்கண் ஒருவர் ஒருவரைக்கொன்று அவன் முடிக்கலம் முதலியன கொண்டு, பட்ட வேந்தன் பெயரானே முடிபுனைந்து நீராடும் மங்கலமும்: உம். "மழுவாளான் மன்னர்

மருங்கறுத்த மால்போ - லெழுவாளங் கைக்கொண்ட போழ்தி - னெழின்முடி - சூடாச்சீர்க் கொற்றவனுஞ் சூடினன் கோடியர்க் கே - கூடார்நா டெல்லாங் கொடுத்து." இது புறத்தோன் மண்ணும் மங்கலம். "வென்றி பெறவந்த வேந்தை யிகன்மதில்வாய்க் - கொன்று குடுமி கொளக்கண்டு - தன்பால் - விருந்தினர் வந்தார்க்கு விண்விருந்து செய்தான்-பெருந்தகையென் றூர்த்தார் பிறர்." இது அகத்தோன் மண்ணும் மங்கலம்.

வென்ற வாளின் மண்ணோடு ஒன்ற = இருபெருவேந்தருள் ஒருவன் ஒருவனை வென்றுழி அங்ஙனம் வென்ற கொற்றவாளினைக் கொற்றவை மேனிறுத்தி நீராட்டுதலோடே கூட : உம். "செற்றவர் செங்குருதி யாடற்கு வாள்சேர்ந்த - கொற்றவை மற்றிவையுங் கொள்ளுங்கொன் - முற்றியோன் - பூவொடு சாந்தும் புகையவி நெய்க்கறைத்த - தேவொடு செய்தான் சிறப்பு." இது புறத்தோன் வாண்மங்கலம். "வருபெரு வேந்தற்கு வான்கொடுத்து மற்றை - யொருபெரு வேந்தற்கூ ரீந்தா - னொருவன்பா- லிவ்வுலகிற் பெற்ற விகற்கலையேற் றூர்திவா னவ்வுலகிற் போய்ப்பெறுங்கொ லாங்கு." இது அகத்தோன் வாண்மங்கலம். ஒன்றெனமுடித்தலான் இருவர்வேற்குஞ் சிறுபான்மை மண்ணுதல் கொள்க. "பிறர்வேல் போலா தாகி யிவ்வூர் - மறவன் வேலே பெருந்தகை யுடைத்தே - யிரும்புற நீரு மாடிக் கலந்திடைக் - குரம்பைக் கூரைக் கிடக்கினுங் கிடக்கு - மங்கல மகளிரொடு மாலை சூட்டி - யின்குர லிரும்பை யாழெடுத் தியம்பத் - தெண்ணீர்ப் படிவினுந் தெருவினுந் திரிந்து - மண்முழு தழுங்கச் செல்லினுஞ் செல்லுமாங் - கிருங்கடற் றானை வேந்தர் - பெருங்களிற்று முகத்திலுஞ் செலவா னாதே." எனவரும்.

தொகை நிலை என்னுந் துறையொடு தொகைஇ = அவ்வா ண்மங்கலம் நிகழ்ந்த பின்னர் இருவருள் ஒருவர் பரந்து பட்ட படைக்கெல்லாஞ் சிறப்புச் செய்வான் ஒருங்கு வருகெனத் தொகுத்தல் என்னுந் துறையோடு முற்கூறியவற்றைத் தொகுத்து : உம். "கதிர் சுருக்கி யப்புறம்போங் காய்கதிர்போல் வேந்தை-யெதிர்சுருக்கி யேந்தெயில்பா ழாக்கிப் - பதியிற் - பெயர்வான் றொகுத்த படைத்துகளாற் பின்னு - மூயர்வான் குறித்த துலகு." இது புறத்தோன் தொகைநிலை. "தலைவன் மதில்சூழ்ந்த தார் வேந்தர்க் கொன்று - வலையன் வலைசுருக்கி யாங்கு - நிலையிருந்த-தண்டத் தலைவர் தலைக்கூட வீற்றிருந்தா - ணுண்டற்ற சோற்றொழிந்து." இது அகத்தோன் தொகைநிலை.

வகைதால் மூன்றே துறை என மொழிப = அங்ஙனம் ஒன்று இருவகைப்பட வந்து பன்னிரண்டேயாம் உழிஞைத்துறை என்று கூறுவர் ஆசிரியர்.—எ-று. முற்றலையுங் கோடலையும் இருவகையென்றார். துறையென்றதனன் அவற்றின் பகுதியாய் வருவனவும் அத்துறைப்பாற் படுத்துக: உழையனா அழைத்து நாட்கொள்க என்றலும் அவர் அரசர்க்கு உரைப்பனவுங் குடைச்சிறப்புக் கூறுவனவும் முரசு முதலியன நாட்கோடலும் பிறவுங் குடைநாட் கோடலாய் அடங்கும். இது வாணாட்கோடற்கும் ஒக்கும். பொருவார்க்கும் அல்லுழிப்போவார்க்குங் குடை பொது வாகலின் முற்கூறி மேல்வருகின்ற போர்த்தொழிற்கே சிறத்தலின் வாளினைப் பிற்கூறினார். இவை போர்த்தொழிற்கு ஏதுவாகலின் முற்கூறினார். எயிலுட் போதலும் புட்போல உட்பாய்தலும் ஆண்டுப் பட்டோர் துறக்கம் புகுதலும் பிறவும் பாசிமறத்தின்பாற் படும். ஏறுந் தோட்டியுங் கதவும் முதலியன கோடல் அகமிசைக்கு இவர்ந்தோன் பக்கத்தின்பாற்படும். படிவம் முதலியன கூறல் குடுமிகொண்ட மண்ணும் மங்கலத்தின்பாற்படும். புறத்தோன் இருப்பிற் றொகைநிலைப்பாற்படும். “துறையென மொழிப” என எல்லாவற்றையுந் துறையென்று கூறுகின்றவர் தொகைநிலையென்னுந் துறையெனத் தொகைநிலையை விதந்தோதி

ஞா, அது பலவாகாது இரண்டு துறைப்பட்டு வேறுவேறு துறையாம் என்றற்கு. அது தும்பைத்தொகைநிலைபோல் இருபெருவேந்தரும் உடன்வீழ்தலுஞ் சிறுபான்மை உளதாமென்றுணர்க. எதிர்செல்லாதடைத்திருந்தோன் புறப்பட்டுப்படுதல் சிறுபான்மையாதலின் இதனையும் வேறோர் துறையாக்கிப் பதின்மூன்றென்றாயினார். உம். "அறத்துறைபோ லாரெயில் வேட்ட வரசர் - மறத்துறையு மின்றது மன்னோ - நிறைச்சுடர்க - ளொன்றி யுவாப்பகல்வா யொக்க வொளிதேய்ந்தாங் - கின்றிவர் வீழ்ந்தா ரெதிர்ந்து." எனவரும். இது வேறுவேறுவருதலுஞ் சிறுபான்மை. இன்னுந் துறையென்றதனானே புறத்தோன் கவடி வித்துதலும் தொகைநிலைப்பாற்பட்டுழி அகத்தோர்க்குச் செல்லாமைகொள்க. அது "மதியேர்வெண்குடை" என்னும் புறப்பாட்டினுள் "வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும் - வைக லுழவ வாழிய பெரிதெனச் - சென்றியா னின்றனெ னாக" எனவரும். ஒன்றவென்றதனான் அகத்தோன் வாண்மண்ணுதல் சிறுபான்மை என்றுகொள்க. இனி மகண்மறுத்தோன் மதிலை முற்றுதன் மகட்பாற்காஞ்சிக்கண் அடங்கும், யானையுங் குதிரையும் மதிற்போர்க்குச் சிறந்தன அன்மை

கரு

யிற் கொள்ளாராயினார். "ஈரடியிகந்து பிறக்கடியிடுதலுங் கேடு" என்பதனானும் உணர்க. (கரு)

சுக. தும்பை தானே நெய்தலது புறனே.

இது தும்பைத்திணை அகத்திணையுள் இன்னதற்குப் புறனாமெ

ன்கின்றது. இதுவும் மைந்துபொருளாகப் பொருதலின் மண்ணிடையீடாகப் பொரும் வஞ்சிக்கும் மதிலிடையீடாகப் பொரும் உழிஞைக்கும் பிற்கூறினர். (இ-ள்.) தும்பைதானே நெய்தலது புறனே = தும்பையென்னும் புறத்திணை நெய்தலெனப்பட்ட அகத்திணைக்குப் புறனும். எ—று. தும்பையென்பது சூடும் பூவினாற் பெற்றபெயர். நெய்தற்குரிய பெருமணலுலகம்போலக் காடும் மலையுங் கழனியுமல்லாத களரும் மணலும் பொருகளமாக வேண்டுதலானும் பெரும்பொழுது வரைவின்மையாலும் எற்பாடு போர்த்தொழில் முடியுங் காலமாதலானும் இரக்கமுந் தலைமகட்கே பெரும்பான்மை உளதாயவாறுபோலக் கணவனை இழந்தார்க்கன்றி வீரர்க்கு இரக்கமின்மையானும் அவ்வீரக்குறிப்பின் அருள்பற்றி ஒருவர் ஒருவரைநோக்கிப் போரின்கண இரங்குபவாகலானும் ஒருவரும் ஒழியாமற் பட்டுழிக் கண்டார் இரங்குபவாகலானும் பிறகாரணங்களானும் நெய்தற்குத் தும்பை புறனாயிற்று. (கச)

எ0. மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனைச்
சென்றுதலை யழிக்குஞ் சிறப்பிற் றென்ப.

இது அத்தும்பைக்குப் பொதுவிலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனை = தனது வலியினை உலகம் மீக்கூறுதலே தனக்குப் பெறுபொருளாகக் கருதி மேற்சென்ற வேந்தனை: சென்று தலையழிக்குஞ் சிறப்பிற்றென்ப = அங்ஙனம் ஆற்றும் வேந்தனும் அவன் கருதிய மைந்தே தான் பெறுபொருளாக எதிர்சென்று அவனைத் தலைமைதீர்க்குஞ் சிறப்பினையுடைத்து அத்தும்பைத்திணை என்றுசொல்லுவர் ஆசிரியர். —எ-று. வரல் செலவாதல் "செலவினும் வரவினும்" என்பதன் பொதுவிதியாற் கொள்க. மைந்துபொருளாக என்பதனை வந்த

என்பதற்குஞ் சென்று என்பதற்குங் கூட்டுக, அஃது இருவர்க்கும் ஒத்தலின். எனவே, இருவரும் ஒருகளத்தே பொருவாராயிற்று. இது வேந்தனைத் தலைமையாற் கூறினோனும் ஏனையோர்க்குங் கொள்க, அவரும் அதற்குரியராதலின். இதனைச் சிறப்பிற்றென்றதனான் அறத்திற் றிரிந்து வஞ்சனையாற் கொல்

வனவுந் தேவராற் பெற்ற வரங்களாற் கொல்வனவுங் கடையூழிக்கட் தோன்றிய ஆதலிற் சிறப்பிலவாம்; அவையுஞ் சிறுபான்மை கொள்க. (கரு)

எக. கணையும் வேலுந் துணையுற மொய்த்தலிற்
சென்ற வுயிரி னின்ற யாக்கை
யிருநிலந் தீண்டா வருநிலை வகையோ
டிருபாற் பட்ட வொருசிறப் பின்றே.

இது தும்பைக்காவதோர் இலக்கணங் கூறுதலின் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது. (இ-ள்.) கணையும் வேலுந் துணையுற மொய்த்தலின்=பலரும் ஒருவனை அணுகிப் பொருதற்கஞ்சி அகல நின்று அம்பானெய்தும் வேல்கொண்டெறிந்தும் போர்

செய்ய அவ்வம்பும் வேலும் ஒன்றேடொன்று துணையாகத் நிண் மோறு செறிதலின் : சென்ற உயிரின் நின்ற யாக்கை = சிறிதொழியத் தேய்ந்த உயிரானே தளங்காது நிலைநின்ற உடம்பு : இருநிலந் தீண்டா யாக்கை அருநிலை வகையோடு = வாளுந் திகிரியு முதலியவற்ருல் ஏறுண்ட தலையேயாயினும் உடலேயாயினும் பெரிய நிலத்தைத் தீண்டாதெழுந்து ஆடும் உடம்பினது பெறற்கரும் நிலையுடைத்தாகிய கூறுபாட்டோடே கூடி : இருபாற்பட்ட ஒருசிறப்பின்று = இரண்டு கூறுபட்ட ஒரு சிறப்பிலக்கணத்தையுடைத்து முற்கூறிய தும்பைத்திணை.—எ-று. எனவே, முற்கூறிய மைந்துபொருளாகப் பொருதலினும் நின்றயாக்கை சிறத்தலும் இருநிலந் தீண்டா யாக்கை அதனிற் சிறத்தலுங் கூறினர். இது திணைச்சிறப்புக் கூறியது. மொய்த்தலினென்றது யாக்கையற்றுடவேண்டுதலிற் கணையும் வேலுமன்றி வாள்முதலியன ஏதுவாகக்கொள்க. பிற்கூறியதற்கு அட்டை அற்றுழியும் ஊருமாறுபோல் அலீகனிற அற்றுழியும் உடம்பாடுதலின் அட்டையாடலெனவும் இதனைக்கூறுப. இனி மேற்றுறை கூறுகின்றது மைந்துபொருளாக வந்ததுஞ் சென்றதுமாகிய பொது இலக்கணத்திற்கே என்றுணர்க. நிரைகொள்ளப்பட்டோன் பொருகளங் குறித்துப் போர்செய்தலும் அவன்களங்குறித்தது பொருது நிரைகொண்டானுங் களங்குறித்துப் போர்செய்தலும் வெட்சிப்புறத்துத் தும்பையாம். வஞ்சியுள்ளும் விழுப்புண்பட்ட வீரரை நோக்கி வேந்தற்குப் பொறுமை நிகழ்ந்து துறக்கம் வேண்டுழி நிகழ்ந்த தும்பையும் வஞ்சிப்புறத்துத் தும்பையாம். முற்றுப்

பட்டோனை முற்றுவிடுத்தற்கு வேறோர்வேந்தன்வந்துழி அவன் புறம்போந்து களங்குறித்துப் போர்செய்யக் கருதுதலும் அவன் களங்குறித்துழிப் புறத்தோனும் களங்குறித்துப் போர்செய்யக் கருதுதலும் உழிஞைப்புறத்துத் தும்பையாம். இவையெல்லாம் மண்ணசையும் அரண்கோடலுமன்றி மைந்துபொருளாகச் சென்று துறக்கம் வேட்டுப் பொருந் தும்பைச்சிறப்புக் கூறிற்று. மேற்காட்டுந் துறைகளெல்லாம் இச்சூத்திரத்துக் கூறிய இரண்டற்குமன்றி மைந்துபொருளாயதற்கேயாமென்றுணர்க. உ-ம். "நெடுவேல் பாய்ந்த மார்பின் - அடல்வன் போந்தையி னிற்குமோர்க்கே" "எய்போற் கிடந்தா னென்னேறு" என வருவன கணையும் வேலும் மொய்த்துநின்றன. கிடந்தானென்புழி நிலந் தீண்டாவகையின் நின்ற யாக்கையாயிற்று. "வான்றுறக்கம் வேட்டெழுந்தார் வாண்மறவ ரென்பதற்குச் - சான்றுரைப்ப போன்றன தங்குறை - மான்றேர்மேல் - வேந்து தலைபணிப்ப விட்டவுயிர்விடாப்- பாய்ந்தன மேன்மேற் பல." இது வஞ்சிப்புறத்துத் தும்பையாய் இருநிலந் தீண்டாவகை. "பருதிவேன் மன்னர் பலர்காணப் பற்றார் - குருதிவாள் கூறிரண்டு செய்ய - வொரு துணி - கண்ணிமையா முன்னங் கடிமதிலுள் வீழ்ந்ததே - மண்ணதே மண்ணதே யென்று." இது உழிஞைப்புறத்துத் தும்பையாய் இருநிலந் தீண்டாவகை. இது திணைக்கெல்லாம் பொது அன்மையிற் றிணையெனவும் படாது; திணைக்கே சிறப்பிலக்கணமா

தலிற் றுறையெனவும் படாது; ஆயினுந் துறைப்பொருள் நிகழ்ந்து கழிந்தபிற் கூறியதாமென் றுணர்க. (கரு)

எஉ. தானை யானை குதிரை யென்ற
நோனா ருட்கு மூவகை நிலையும்
வென்றிமிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி யொருவன்
றன்மீண் டெறிந்த தார்நிலை யன்றியு
மிருவர் தலைவர் தபுதிப் பக்கமு
மொருவ னொருவனை யுடைபடை புக்குக்
கூழை தாங்கிய வெருமையும் படையறுத்துப்
பாழி கொள்ளு மேமத் தானுங்
களிறெறிந் தெதிர்ந்தோர் பாடுங் களிற்றொடு
பட்ட வேந்தனை யட்ட வேந்தன்
வாளோ ராடு மமலையும் வாள்வாய்த்

திருபெரு வேந்தர் தாமுஞ் சுற்றமு
மொருவரு மொழியாத் தொகைநிலைக் கண்ணுஞ்
செருவகத் திறைவன் வீழ்நதெனச் சினைஇ
யொருவன் மண்டிய நல்லிசை நிலையும்
பல்படை யொருவற் குடைதலின் மற்றவ
னொள்வாள் வீசிய நூழிலு முளப்படப்

இது மைந்துபொருளாகிய தும்பைத்திணைக்குத் துறை இனைத்தென்கின்றது. (இ-ள்.) தானை யானை குதிரை என்ற நோனார் உட்கும் மூவகை நிலையும் = தானைநிலை யானைநிலை குதிரைநிலை என்றுசொல்லப்பட்ட போர்செய்தற்கு ஆற்றா அரசர் தலைபனிக்கும் மூன்றுகூறுபாட்டின்கண்ணும் : நோனார் உட்குவவெனவே நோன்றார் உட்காது நிற்பாராயிற்று. அவர் போர்கண்டு சிறப்புச்செய்யுந் தேவரும் பிணந்தின் பெண்டிரும் படையாளர் தாயரும் அவர் மனைவியருங் கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியருங் கண்டோரும் பிறருமென்று கொள்க. துறக்கம்புகு வேட்கையுடைமையிற் காலாளை முற்கூறிப், பின்னை மதத்தாற் கதஞ்சிறந்து தானும் போர்செய்யும் யானையைப் பிற்கூறி, மதஞ்சிறவாமையிற் கதஞ்சிறவாத குதிரையை அதன்பிற் கூறினர். குதிரையானன்றித் தேர் தானே செல்லாமையிற் தேர்க்கு மறமின்றென்று அது கூறாராயினர். நிலையென்னாது வகையென்றதனான் அம்மூன்று நிலையுந் தாமே மறஞ்சிறப்பப் பொருதுவீழ்தலும் அரசனேவலிற் தானைபொருதுவீழ்தலும் யானையுங் குதிரையும் ஊர்ந்தாரேவலிற் பொருதலும் படையாளர் ஒருவரொருவர் நிலைகூறலும் அவர்க்கு உதவலுமென இப்பகுதியெல்லாங் கொள்க. இனி இவைதாமே கறுவுகொண்டு பொருவுழித் தானைமறம் யானைமறங் குதிரைமறமென்று வெவ்வேறுபெயர்பெறுமென்று கொள்க. இனித் தாயர்

கூறுவன மூதின் முல்லையாம்; மனைவியர் கூறுவன இல்லாண் முல்லையாம்; கண்டோர் கூறுவன வல்லாண்முல்லையாம்; பாணர் கூறுவன பாண்பாட்டாம். இவை கூறி ஏனைக்கூத்தர் முதலியோர் கூறுவன கூறார்; மனநெகிழ்ந்து பொருவாருமுளர், அவை ஓரோர்துறையாக முதனூற்கண்வழக்காமையினானும் அவற்றிற்கு வரையறையின்மையானும் இவர் தானைநிலையென அடக்கினார். இச்சிறப்பான் இதனை முற்கூறினார். அத்தானை சூடிய

பூக்கூறலும் அதனெழுச்சியும் அரவமும் அதற்கரசன் செய்யுஞ் சிறப்பும் அதனைக்கண்டு இடைநின்றோர் போரைவிலக்கலும் அவன் அதற்குடம்படாமைப் போர்துணிதலும் அத்தானையுள் ஒன்றற்கிரங்கலும் அதற்குத் தலைவரைவகுத்தலும் வேந்தன்சுற்றத்தாரையுக் துணைவந்த அரசரையும் ஏத்துவனவும் நம்போர் ஏனைநாட்டென்றலும் இருபெருவேந்தரும் இன்னவாறு பொருதுமென்று கையெறிதலும் போல்வனவெல்லாம் இத்துறைப்பாற்படும். உம். “கார்கருதி நின்றதிருங் கௌவை விழுப்பணையான் - சோர்குருதி சூழா நிலனனைப்பப் - போர்கருதித் - துப்புடைத் தும்பை மலைந்தான் றுகளறுசீர் - வெப்புடைத் தானையெம் வேந்து.” இது பூக்கூறியது; இதனைத் திணைப்பாட்டுமென்ப. “வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுங் - கொல்களிறு மாவுங் கொடுத்தளித்தான் - பல்புரவி - நன்மணித் திண்டேர் நயவார் தலைபனிப்பப் - பன்மணிப் பூணான் படைக்கு.” இது சிறப்புச்செய்தது. “வயிர்மேல் வளைநரல வைவேலும் வாளுஞ் - செயிர்மேற் கனல்

விழிப்பச் சீறி - யுயிர்மேற் - பலகழியு மேனும் பரிமான்றேர் மன்னர்க் - குலகழியு மோர்ந்து செயின்.'' இது விலக்கவும் போர் துணிந்தது. "பின்னர் சிலஞ்சொரிவேன் மீளிக் கடற்றானை - யொன்னார் நடுங்க வுலாய்நிமிரி - னென்றுங்கொ - லாழித்தேர் வெல்புரவி யண்ணன் மதயானைப்-பாழித்தோண் மன்னர படை.'' இது இரண்டனுள் ஒன்றற்கு இரங்கியது. "கங்கை சிறுவனுங் காய்கதிரோன் செம்மலு- மிங்கிருவர் வேண்டா வெனவெள்ளிக்- கங்கை - சிறுவன் படைக்காவல் பூண்டான் செயிர்த்தார் - மறுவந்தார் தந்த மனம்.'' இது பெருந்தேவனார்பாட்டு; குருக்கள் தமக்குப் படைத்தலைவனை வகுத்தது.

இனிப் போர்த்தொழிலாற் றானை நிலை வருமாறு. "குழாக் களிற் றரசர் குறித்தெழு கொலைக்களம் - விழாக்களம் போல மெய்ம்மலி யுவகைய- ராண்மை யுள்ளங் கேண்மையிற் றூரத் தலி - னழுந்துபடப் புல்லி விழுந்துகளம் படுநரு - நீர்ப்பெயற் பிறந்த மொக்குள் போலத் - தாக்கிய விசையிற் சிதர்ந்து நிலம் படுநருந் - தகருந் தகருந் தாக்கிய தாக்கின் - முகமுகஞ் சிதர முட்டு வோரு - முட்டியின் முறைமுறை குத்து வோருங் - கட்டிய கையொடு காறடக் குநருங் - கிட்டினர் கையறத் தொட்டுகிற் போருஞ் - சுட்டிய பெயரற விட்டழிப் போருஞ் - சக்கரம் போலச் சங்குவிட் டெறிநருஞ் - சிலைப்புடை முரசிற் றலைப்

புடைக் குருகு - மல்லிற் பிடித்தும் வில்லி னெற்றியு - மூக்கியு முரப்பியு நோக்கியு நுவன்றும் - போக்கியும் புழுங்கியு நாக்கடை கவ்வியு - மெயிறுடன் றிருகியுங் கயிறுபல வீசியு - மினைய செய் தியின் முன்னமயக் குருகும்-பிறப்பும் பெருமையுஞ் சிறப்புஞ் செய்

கையு - மரசதி பெருமையு முனைசெ லாண்மையு - முடையோ ராகிப் படைகொள் மாக்கள் - சென்றுபுகு முலக மொன்றே பாதலி - னென்றுபயி மனத்தொடு கொன்றுகொள் றுவப்பச் - செஞ்சோற்று நிலையுந் தீர்த்துதம் மனைவியர் - நம்பினைந் தழீஇ தொந்துகலுழ்ந் திரங்கவும் - புதுவது வந்த மகளிர்க்கு - வதுவை சூட்ட வான்படர்ந் தோரே." எனவும், "சென்ற வுயிர்போலத் தோன்று துடல்சிதைந்தோ - வின்ற வடிபெயரா நின்றவை- மன்ற - லரமகளிர் மங்கலத்திற் காங்காங்கு வைத்த - மரவடியே போன றன வந்து." எனவும் வரும். "வெண்குடை மதிய மேனி லாத் திகழ்தரக் - கண்கூடி றுத்த கடன்மருள் பாசறைக்- குமரி ப்படை தழீஇக் கூற்றுவினை யாடவர் - தமர்பிற ரறியா வமர் மயங் கழுவத் - திறையும் பெயருந் தோற்றினு மருணன் - முறை தபுத் தீர வம்பி னிங்கெனப் - போர்மலைந் தொருசிறை நிற்ப யா வரு - மரவுமிழ் மணியிற் குறுகார் - நிரைதார் மார்பநின் கேழ்வ னைப் பிறரே." "கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன் - மெய் வேல் பறியா நகும்." "நறவிலை துறந்த நறைவெண் கூந்த - லீர் ங்கா ழன்ன திரங்குகண் வறுமுலைச் - செம்முது பெண்டின் காத லஞ் சிறுஅன் - குடப்பாற் சில்லுறை போலப் - படைக்கு நோயெ

லலாந் தானு யினனே." "தற்கொல் பெருவிறல் வேந்துவப்பத் தாவைவற் - கொற்கத் துலந்தானு மாகுமாற் பிறபிற்- பலர்புகழ் செல்வந் தருமாற் பலர்தொழ-வாளைக வாழ்க்கையு மீயுமா லன்ன தோர் - மேன்மை யிழப்பப் பழிவருவ செய்பவோ - தானேயும் போகு முயிர்க்கு." எனவரும். "கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுந் திரை யாடையும் - வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலு - மொத்தன்று மாதோ விவற்கே செற்றிய் - திணிநிலை யலறக் கூவை போழ்ந்துதன் - வடிமா ணெஃகங் கடிமுகத் தேந்தி - யோம்புமி ஞோம்பு மிவணென வோம்பாது - தொடர்கொள் யானையிற் குடர்கா ழட்டக் - கன்றமர் கறவை மான - முன்சமத் தெதிர்ந்ததன் றோழற்கு வருமே." இது உதவியது.

இனி யானைநிலைக்குங் குதிரைநிலைக்குந் துறைப்பகுதியாய் வருவனவுங்கொள்க. அது அரசர்மேலும் படைத்தலைவர்மேலும்

ஏனையோர்மேலும் யானைசேறலுங் களிற்றின்மேலுந் தேரின் மேலுங் குதிரைசேறலுந் தம்மேலிருந்து பட்டோருடலை மோந்து நிற்றலும் பிறவுமாம். உம். "மாயத்தாற் றுக்கு மலையு மலையும்போற் - காயத்தா றஞ்சாக் களிற்றெடும்போய்ச் - சா யுந் - தொலைவறியா வாடவருந் தோன்றினார் வான்மேன் - மலை யுறையுந் தெய்வம்போல் வந்து." "கையது கையோ டொரு துணி கோட்டது - மொய்யிலைவேன் மன்னர் முடித்தலை -

பைய - வுயர்பொய்கை நீராட்டிச் செல்லுமே யெங்கோ - வய வெம்போர் மாறன் களிறு." இவை யானைநிலை. "பல்லுருவக் காரி பரியுருவத் தாக்கித்தன் - றெல்லை யுருவிழந்த தோற்றம் போ - லெல்லா - மொருகணத்துத் தாக்கி யுருவிழந்த பாய்மா - பொருகளத்து வீழ்ந்து புரண்டு." "எல்லா யாவும் வந்தன வெம் மிற் - புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வற் றந்த - செல்வ னூரு மாவா ராதே - யிருபேர் யாற்ற வொருபெருங் கூடல் - விலங்கிடு பெரு மரம் போல - வுலந்தின் று கொல்லவன் மலைந்த மாவே." "பரு த்தி வேலிச் சீறூர் மன்ன - னுழுதத ருண்ட வோய்நடைப் பு ரவி - கடன்மண்டு தோணியிற் படைமுகம் போழ - நெய்ம்மிதி யரு ந்திய கொய்சுவ லெருத்திற்-றண்ணடை மன்னர் தாருடைக் கலி மா - வணக்குடை முருகன்கோட் டத்துக் - கலந்தொடா மக ளிரி னிகழ்ந்துநின் றவ்வே." இவை குதிரைநிலை; "நிலம்பிறக் கிடுவதுபோல" என்னும் புறப்பாட்டுமது. இவை தனித்துவா ராது தொடர்நிலைச் செய்யுட்கண் வரும்; அவை தகடூர்யாத்தி ரையினும் பாரதத்தினுங் காண்க. புறநானூற்றுட் தனித்து வருவனவுங் கொள்க.

வென்றிமிகு வேந்தனை மொய்த்தவழி ஒருவன் தான் மீண் டெறிந்த தார்நிலை = தன்படை போர்செய்கின்றமை கண்டு தா னும் படையாளர்க்கு முன்சென்று வேலாற் போர்செய்து வென்றிமிகுகின்ற வேந்தனை மாற்றோர் சூழ்ந்துழி அதுகண்டு வே ரோரிடத்தே பொருகின்ற தன்றானைத்தலைவனாயினும் தனக்குத் துணைவந்த அரசனாயினும் போரைக் கைவிட்டுவந்து வேந்தனோடு பொருகின்றானை எறிந்த தார்நிலைக்கண்ணும்: தாமென்பது முந்

துற்றுப் பொருபடையாதலின் இது தார்நிலையாயிற்று. உம்.
"வெய்யோ னெழாமுன்னம் வீங்கிருள் கையகலச் - செய்யோ
னொளிதிகழுஞ் செம்மற்றே - கையின்று - போர்தாங்கு மன்ன
வன்முன் புக்குப் புகழ்வெய்யோன் - றார்தாங்கி நின்ற தகை."

என வரும். "நிரப்பாது கொடுக்கும்" என்னும் புறப்பாட்டினுள்,
"இலையுறு விழுமந்தாங்கி" என்பதும் அது. "இவர்க்கீத் துண்
மதிகள்ளே சினப்போ-ரினக்களிற் றியானை யியறேர்க் குரிசி-லுந்
தை தந்தைக் கிவன்றந்தை தந்தை - யெடுத்தெறி ஞாட்பி னிமை
யான் றச்ச - னடுத்தெறி குறட்டி னிலையுமாய்த் தனனே-
மறப்புகழ் நிறைந்த மைந்தினோ னிவனு - முறைப்புழி யோ
லை போல - மறைக்குவன் பெருமநிற் குறித்துவரு வேலே." இது
வும் அதன்பாற்படும்.

அன்றியும் இருவர் தலைவர் தபுதிப்பக்கமும் = இருபெருவே
ந்தர் தானைத்தலைவருந் தத்தம் வேந்தர்க்காகித் தார்தாங்குதலே
யன்றி அத்தலைவருந் தம்மிற்பொருது வீழ்தற்கண்ணும்: பக்க
மென்றதனன் அவருளொருவரொருவர் வீழ்தலுங்கொள்க. உம்.
"ஆதி சான்ற மேதகு வேட்கையி - னாநுய் கோளு மயங்கிய
ஞாட்பின் - மதியமு ஞாயிறும் பொருவது போல - வொருத்தி
வேட்கையி னுடல்வயிற் றிருவர் - செருக்கூர் தண்டி னெருக்குக
ளனவு - மரவணி கொடியோற் கிளையோன் சிறுவனும் - பெரு
விறல் வீமற் கிளையோன் சிறுவனு-முடன்றமர் தொடங்கிய காலை

படங்கா - ருடங்குவருஞ் சீற்றத்துக் கைப்படை வழங்கி - யிழந்த வை கொடாஅர் இடந்தன வாங்கித் - தேர்மிசைத் தமியர் தோன் றூர் பார்மிசை - நின்றுசுடர் நோக்கிய மொன்றுபடத் திருகியுந் - தம்பியடி பிணங்கு மண்ணணித் தோற்றமொடு - கொடிகொடி பிணங்கி வீழ்வன போல - வொருவயின் வீழ்ந்தபு காலை-யிருபெரு வேந்தரும் பெரிதுவந் தனரே.'' இப்பாரதப்பாட்டினுள் அவ்வா றுதல் கண்டுகொள்க. இனித் தலைவரேயன்றிப் பிறரும் அவ்வாறு பொரினும் அப்பாற் படுத்துக.

உடைபடை ஒருவன் புக்கு ஒருவனைக் கூழைதாங்கிய எருமையும் = தனது உடைந்த படைக்கண்ணே ஒரு படைத்தலைவன் சென்றுநின்று அங்ஙனங் கெடுத்த மாற்றுவேந்தன் படைத்தலைவனை அவன்கொண்டு நின்ற பின்னணியோடே தாங்கின கடாப்போலச் சிறக்கணித்து நிற்குநிலைமைக்கண்ணும்: ஒருவனொருவனைத் தாங்கின எருமையென முடிக்க: உம். ''சீற்றங் கனற்றச் சிறக் கணித்துச் செல்லுங்கா - லேற்றெருமை போன்று ளிகல்வெய் யோன் - மாற்றான் - படைவரவு காத்துத்தன் பல்படையைப் பின்காத் - திடைவருங்காற் பின்வருவார் யார்.'' எனவரும்.

கஙிசு புறத்திணையியல்.

படையறுத்துப் பாழிகொள்ளும் ஏமத்தானும் = கைப்படையை நூக்கி மெய்யாற் போர்செய்யும் மயக்கத்தின் கண்ணும்: பாழி, வலி; இது ஆகுபெயர்; உம். "கொல்லேறு பாய்ந்தழித்த கோடுபோற் றண்டிறுத்து - மல்லேறு தோள்வீமன் மாமனைப் - புல்லிக்கொண் - டாறாத போர்மலைந்தா ரங்கரசர் கண்டார்த் தா - ரேறூட லாய வென." என்னும் பாரதப்பாட்டுக்கொள்க. "நீலக் கச்சைப் பூவா ராடைப் - பீலிக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன் - மேல்வரும் களிற்றொடு வேறுநந்தினியே - தன்னும் துறக்குவன் போலு மொண்ணு - ரெஃகுடை வலத்த மாரொடு பரத்தர்க் - கையின் வாங்கித் தழீஇ - மொய்ம்பி னீக்கி மெய்க் கொண் டனனே." எனபதும் அது.

களிறெறிந் தெதிர்ந்தோர் பாடும் = மாற்றுவேந்தன் ஊர்ந்து வந்த களிற்றைக் கையெறிந்தானுங் கடுக்கொண்டெறிந்தானும் விலக்கியவனையும் அக்களிற்றையும் போர்செய்தோர் பெருமைக் கண்ணும்: உம். "இடியா னிடிமுகிலு மேறுண்ணு மென்னும்- படியாற் பகலொன்று மீட்டு - வடிவே - லெறிந்தார்த்தார் மன்னரி மையாத கண்கொண் - டறிந்தார்த்தார் வானோரு மாங்கு." எனவரும். "வானவர் போரிற் றானவர்க் கடந்த - மான வேந்தன் யானையிற் றனுது - பல்படை நெரிய நொல்லான் வீமன் - பிறக் கிடங் கொடாணறன் முகத்தெதிர்ந் தார்த்துத் - தாவினதிர் மிய ந்த காலை யாக்கதன் - கோடுழக் கிழித்த மார்பொடு திலஞ்சேர் ந்து - போர்க்கொள வளாகம் தேர்த்துக ளினைத்தினு - மிகை கொள லின்றிப் புடைபெயர்ந்து புரண்டு - வருந்தா வுள்ளமொடு பெயர்ந்தனன் - பெருந்தகை யாண்மையொடு பெயர்த்தலை வரிதே." இப்பாரதப்பாட்டும் அப்பாற்படும். இது களிறெதிர்

தான் பெருமைகூறுதலின் யானை நிலையும் அடங்காதாயிற்று.

களிற்றொடுபட்ட வேந்தனை அட்ட வேந்தன் வாளோர் ஆடும் அமலையும் = அங்ஙனம் நின்று களிற்றொடுபட்ட வேந்தனைக் கொன்ற வேந்தன் படையாளர் வியந்து பட்டோனைச் சூழ்ந்துநின்று ஆடுந் திரட்சிக்கண்ணும்: அமலுதல் நெருங்குதலாதலின் அமலை யென்பதூஉம் அப்பொருட்டாயிற்று: உம். "ஆளுங் குரிசி லுவகைக் களவென்னுங் - கேளன்றிக் கொன்றோ கேளாகி - வாள் வீசி - யாடினா ரார்த்தா ரடிதோய்ந்த மண்வாங்கிச் - சூடினார் வீழ்ந்தானைச் சூழ்ந்து." எனவரும். "கான்மருப் பில்லாக் காலை வில் யானை - வீமன் வீழ்த்திய துடன்றெதிர்ந் தாங்கு - மாமுது

மதுரை மணிநிறப் பாகனொ - டாடமர் தொலைத்த லாற்றான் றேரொடு - மைத்துனன் பணியின் வலமுறை வந்து - கைத்தலங் கதிர்முடி யேற்றி நிற்றந் - திறைஞ்சின னவர்க் கிடையோ னதுகண்டு - மறந்தீர் மன்னனு மிறைஞ்சித் தனது - வேழம் விலக்கி வினைமடிந் திருப்பச் - சூர்மருங் கறுத்த நெடுவேள் போல - மலைபுரை யானையுந் தலைவனுங் கழிய - வாளருகு களத்து வாள்பல வீசி - யொன்னா மன்னரு மாடினர் துவன்றி - யின்னா வின்ப மெய்தித் - தன்னமர் கேளிரு முன்னாத் தனரே." இப்பாரதப் பாட்டும் அது.

வாள்வாய்த்து இருபெருவேந்தர் தாமுஞ் சுற்றமும் ஒருவரும் ஒழியாத் தொகைநிலைக்கண்ணும் = இருபெருவேந்தர் தாமும் அவர்க்குத் துணையாகிய வேந்தருந் தானைத்தலைவருந் தானையும் வாட்டொழிலின் முற்றி ஒருவரும் ஒழியாமற் களத்துவீழ்ந்த தொகைநிலைக்கண்ணும்: உம். "வருதார் தாங்கிய மரபிகல் யாவது - பொருதாண் டொழிந்த மைந்தர்புண் டொட்டுக் - குருதிச் செங்கைக் கூந்த நீட்டி - நிறங்கிளர் உருவிற் பேஎய்ப் பெண்டி - ரெடுத்தெறி யனந்தர்ப் பறைச்சீர் தூங்கப் - பருந்தருந் துற்ற தானையொடு செருமுனிந்து - மறத்தின் மண்டிய விறற்போர் வேந்தர் - தேர்மாய்ந் தனவே குடைதுளங் கினவே - யுரைசால் சிறப்பின் முரசொழிந் தனவே - பன்னூ றடுக்கிய வெறுபடு பஞிலம் - இடங்கெட வீண்டிய வியன்கட் பாசறைக் - களங்கொளற் குரியோ ரின்றித் தெருமர - வுடன்வீழ்ந் தன்றா லமரே பெண்டிரும் - பாசடகு மிசையார் பனிநீர் மூழ்கார் - மார்பகம் பொருந்தி யாங்கமைந் தனரே - வாடாப் பூவி னிமையா நாட்டத்து-நாற்ற வுணவி னோரு மாற்ற - வரும்பெற லுலகம் நிறைய - விருந்துபெற் றனராற் பொலிகநும் புகழே." எனவரும்.

செருவகத்து இறைவன் வீழ்ந்தெனச் சினைஇ ஒருவன் மண்டிய நல்லிசை நிலையும் = போரிடத்தே தன்வேந்தன் வஞ்சத்தாற் பட்டானாகச் சினங்கொண்ட மனத்தனாய்ப் பெரும்படைத்தலைவன் தலைமயங்கிப் பொருத நல்லபுகழைப் பெற்ற நிலைமைக்கண்ணும்: அது குருகுலவேந்தனைக் குறங்கறுத்தஞான்று இரவூறொறிந்து

பாஞ்சாலரையும் பஞ்சவர்மக்களவரையுங் கொன்று வென்றிகொண்ட அச்சுவத்தாமாவின் போர்த்தொழில்போல்வன. தன்னரசன் அறப்போரிற் படாது வஞ்சனையாற் படுதலின் அவனுக்குச் சினஞ்சிறந்தது, இச்சிறப்பில்லாத தும்பையும் இக்கலியூழிக்கா

கருகூ புறத்திணையியல்.

மென்பது "சென்றுதலை யழிக்குஞ் சிறப்பிற்று" என்புழிக் கூறிற்று. உம். "மறங்கெழு வேந்தன் குறங்கறுத் திட்டபி - னருமறையாசா னொருமகன் வெகுண்டு - பாண்டவர் வேர்முதல் கீண்டெறிசீற்றமோ - டிரவூ ரறியாது துவரை வேந்தொடு - மாதுலன் றன்னை வாயிலி னிரீஇக் - காவல் பூட்டி யூர்ப்புறக் காவயி - னவகை வேந்தரோ டரும்பெறற் றம்பியைக் - கைவயிற் கொண்டு கரியோன் காத்தலிற் - றனக்குடம் பிரீஇத் துறக்க மெய்திய - தந்தையைத் தலையற வெறிந்தவ னிவனெனத் - துஞ்சிடத் தெழீஇக் குஞ்சி பற்றி - வடாது பாஞ்சால னெடுமுதற் புதல்வனைக் - கழுத்தெழத் திருகிப் பறித்த காலைக் - கோயிற் கம்பலை யூர்முழு துணர்த்தலிற் - றம்பியர் மூவரு மைம்பான் மருகரு - முடன்றமர் தொடங்கி யொருங்கு களத்தவிய - வாள்வாய்த்துப் பெயர்ந்த காலை யாள்வினைக் - கின்னே ரினிப்பிற ரில்லென வொராங்கு - தன்முதற் றுதையொடு கோன்முத லமரர் - வியந்தனர் பயந்த விசும்பி - னியன்றதலை யுலகமு மறிந்ததா லதுவே." இப்பாரதப்பாட்டினுள் அவ்வாறுதல் காண்க.

ஒருவற்குப் பல் படை உடைதலின் மற்றவன் ஒள்வாள் வீசிய நூழிலும் = அங்ஙனம் நல்லிசை எய்திய ஒருவற்கு வஞ்

சத்தாற்கொன்ற வேந்தன் பல்படை புறங்கொடுத்தலின் அவனைக் கோறல் அறனன்றென்றுகருதாது அவன்வாளாற் றடிந்து கொன்று குவித்தற்கண்ணும் : வஞ்சத்தாற் றன்வேந்தனைக் கொன்றமைபற்றித் தனக்குக் கெட்டோனையும் மடங்கக்கோறற்கு உரியானை நல்லிசைமுன்னாப் பெற்றோனென்றார். நூழிலாவது கொன்றுகுவித்தல். "வள்ளை நீக்கி வயமீன் முகந்து - கொள்ளை சாற்றிய கொடுமுடி வலைஞர் - வேழப் பழனத்து நூழிலாட்டு" என்றாற்போல. உம். "அறத்திற் பிறழ வரசெறியுந் தானை - மறத்திற் புறங்கண்டு மாற்றான் - குறைத்தடுக்கிச் - செல்லுங்காற் காட்டுத் தீச் சென்றாங்குத் தோன்றுமே - பல்படையாற் பட்ட படி." எனவரும்.

புல்லித் தோன்றும் பன்னிரு துறைத்தே = பொருந்தித்தோன்றும் பன்னிருதுறையினையுடைத்துத் தும்பைத்திணை.—எ-று. இன்னும் உளப்படப் புல்லித் தோன்றும் பன்னிரு துறைத்து எனவுங் கூட்டிப் பன்னிரண்டன்கண்ணும் முற்கூறிய வெட்சித்திணைமுதலியவற்றான் நிகழுந் தும்பையும் வந்துகூடப் பின் அவற்றிற்குமுரியவாய்ப் பொருந்தித்தோன்றும் பன்னிரு துறையினையுடைத்துத்

தும்பைத்திணை என்னும் பொருள்கொள்க. பொருள் இடமாகத் துறை இடத்தியல் பொருளாங்கால் ஏனைத் திணைக்கட் கூறினாற்போல ஒன்று நிகழ்ந்தபின் ஒன்றுநிகழாது இரண்டுபடைக்கும் ஒருகாலத்து இத்திணை நிகழுமென்றற்குப் புல்லித்தோன்றும்

என்றார். பலபெருங் காதமாகிய நெடுநெறியிடைத் துணிந்த இட த்தையும் உலகந் துறையென்பதுபோல இச்சூத்திரத்துத் துறை யைத் தொகுதியுடன் இறுதி காட்டிற்றென்றுணர்க. இவ்விலக்கணம் மேல்வருகின்ற திணைகட்கும் ஒக்கும். (கள)

எரு. வாகை தானே பாலையது புறனே.

இது வாகைத்திணை பாலையெனப்பட்ட அகத்திணைக்குப் புறனுமென்கின்றது. (இ-ள்.) வாகை தானே = இனிக் கூறுகின்ற புறத்திணையுள் வாகையெனப்பட்டது தானே : பாலையது புறனே = பாலையென்னும் அகத்திணைக்குப் புறனும். எ-று. என்னை? பாலைக்குப் புணர்ச்சியின் நீங்கி இல்லறநிகழ்த்திப் புகழெய்துதற்குப் பிரியுமாறுபோலச் சுற்றத்தொடர்ச்சியின் நீங்கி அறப்போர் செய்து துறக்கம்பெறுங் கருத்தினைச் சேறலானும் வாளினுந் தாளினும் நிறையினும் பொறையினும் வென்றியெய்துவோரும் ஏனையோரை நீங்கிச் சேறலானும் பிரிவுளதாயிற்று. பாலை தனக்கென ஓர்நிலமின்றி நால்வகை நிலத்தும் நிகழுமாறுபோல முற்கூறிய புறத்திணைநான்கும் இடமாக வாகைத்திணை நிகழ்தலிற் றனக்கு நிலமின்றாயிற்று. "நாளு நாளு மாள்வினை யழுங்க - வில்லிருந்து மகிழ்வோற் கில்லையாற் புகழ்" என ஆள்வினைச் சிறப்புக்கூறிப் பிரியுமாறுபோல இதற்குத் துறக்கமே எய்தும் ஆள்வினைச் சிறப்புக்கூறலுங் கொள்க. பாலை பெருவரவிற்றாய்த் தொகைகளுள் வருமாறுபோல வாகையும் பெருவரவிற்றாய் வருதலுங்கொள்க. (கஅ)

எச. தாவில் கொள்கைத் தத்தங் கூற்றைப்
பாகுபட மிகுதிப் படுத்த லென்ப.

அவ்வாகைத்திணைக்குப் பொதுவிலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) தாவில் கொள்கைத் தத்தங் கூற்றை = வலியும் வருத்தமுமின்றி இயல்பாகிய ஒழுக்கத்தானே நான்கு வருணத்தோரும் அறிவருந் தாபதர் முதலியோருந் தம்முடைய கூறுபாடுகளை: பாகுபட மிகுதிப் படுத்தல் என்ப = இருவகைப்பட மிகுதிப்படு

த்தலென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று. இருவகையாவன, தன்னைத் தானே மிகுதிப்படுத்தலும் பிறர் மீக்கூறுபடுத்தலுமாம். இனி இருவகை உறழ்ச்சியாற் பெற்ற வென்றியை வாகையெனவும் இயல்பாகப் பெற்றவென்றியை முல்லையெனவுங் கூறுவர். படுதலென்னது படுத்தலெனப் பிறவினையாற் கூறினார், அவர் தம்மினுறழாதவழியும் ஒருவன் அவரை உறழ்ந்து உயர்ந்தோன் இவனென்றுயர்த்தலும் வாகையென்றற்கு; ஒன்றனோடு ஒப்பு ஒரீஇக் காணாது மாணிக்கத்தினை நன்றென்றாற்போல உலகமுழுதும் அறியும் உயர்ச்சியுடைமையும் அது. தாவில்கொள்கையெனவே இரணியனைப்போல வலியானும் வருத்தத்தானுங் கூறுவித்துக் கோடல் வாகையன்றாயிற்று. (கக)

எரு. அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமு

மைவகை மரபி னரசர் பக்கமு

மிருமூன்று மரபி னேனோர் பக்கமு

மறுவில் செய்தி மூவகைக் காலமு

நெறியி னாற்றிய வறிவன் றேயமும்

நாலிரு வழக்கிற் றாபதப் பக்கமும்

பாலறி மரபிற் பொருநர் கண்ணு

மனைநிலை வகையோ டாங்கெழு வகையிற்

றொகைநிலை பெற்ற தென்மனார் புலவர்.

இது வாகைத்திணைக்குப் பொதுவிலக்கணங் கூறினார், இன்னும் அதற்கேயாவதோர் சிறப்பிலக்கணம் பொதுவகையாற் கூறுகின்றது; மேற்கூறிவருகின்றாற்போலத் துறைப்படுத்திக் கூறுதற்கேலாத பரப்புடைச் செய்கை பலவற்றையுந் தொகுத்து ஓரோவொன்றாக்கி எழுவகைப் படுத்திக் கூறலின். (இ-ள்.) அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும் = ஆறு கூற்றினுட் பட்ட பார்ப்பியற் கூறும்: ஆறு பார்ப்பியலென்னாது வகையென்றதனான் அவை தலை இடை கடையென ஒன்று மும்மூன்றாய்ப் பதினெட்டாம் என்று கொள்க; அவை ஓதல் ஓதுவித்தல் வேட்டல் வேட்பித்தல் கொடுத்தல் கோடல் என ஆறும். இருக்கும் எசுரும் சாமமும் இவை தலையாய ஓத்து; இவை வேள்விமுதலியவற்றை விதித்தலின் இலக்கணமுமாய், வியாகரணத்தாற் காரியப்படுதலின் இலக்கியமுமாயின. அதர்வமும் ஆறங்கமுந் தருமநூலும் இடையாய ஓத்து; அதர்வம் வேள்விமுதலிய ஒழுக்கங்கூறாது பெரும்

பான்மையும் உயிர்கட்கு ஆக்கமேயன்றிக் கேடுசூழும் மந்திரங்க ளும் பயிறலின் அவற்றோடு கூறப்படாதாயிற்று. ஆறங்கமாவன, உலகியற்சொல்லை ஒழித்து வைதிகச்சொல்லை ஆராயும் நிருத் தமும், அவ்விரண்டையும் உடனாராயும் ஐந்திரியத்தொடக்கத்து வியாகரணமும், போதாயனீயம் பாரத்துவாசம் ஆபத்தம்பம் ஆத் திரையம் முதலிய கற்பங்களும், நாராயணீயம் வாராகம் முதலிய கணிதங்களும், எழுத்தாராய்ச்சியாகிய பிரமமும், செய்யுளிலக் கணமாகிய சந்தமுமாம். தருமநூலாவன, உலகியல்பற்றி வரும் மனுமுதலிய பதினெட்டும்; இவை வேதத்திற்கு அங்கமானமை யின் வேறாயின. இனி இதிகாச புராணமும் வேதத்திற்கு மாறு படுவாரை மறுக்கும் உறழ்ச்சிநூலும் அவரவர் அதற்கு மாறுபடக் கூறும் நூல்களும் கடையாய ஒத்து. எழுத்துஞ் சொல்லும் பொ ருளும் ஆராய்ந்து இம்மைப்பயன் தருதலின் அகத்தியந் தொல் காப்பியம் முதலிய தமிழ்நூல்களும் இடையாய ஒத்தாமென்று ணர்க; இவையெல்லாம் இலக்கணம். இராமாயணமும் பாரதமும் போல்வன இலக்கியம். இனித் தமிழ்ச்செய்யுட்கண்ணும் இறையா னாரும் அகத்தியனாரும் மார்க்கண்டேயனாரும் வான்மீகனாருங் கவு தமனாரும் போல்வார் செய்தன தலையும், இடைச்சங்கத்தார் செய் தன இடையுங், கடைச்சங்கத்தார் செய்தன கடையுமாகக்கொ ள்க. இங்ஙனம் ஒத்தினையும் மூன்றாகப் பகுத்தது, அவற்றின் சிறப்புஞ் சிறப்பின்மையும் அறிவித்தற்கு. இவற்றுட் தருக்க முங் கணிதமும் வேளாளர்க்கும் உரித்தாம். இனி ஓதுவிப்பனவும் இவையேயாகலின் அவைக்கும் இப்பகுதிமூன்றும் ஒக்கும். ஓது

வித்தலாவது கொள்வோனுணர்வுவகை அறிந்து அவன் கொளவ ரக் கொடுக்கும் ஈவோன்றன்மையும் ஈதலியற்கையுமாம். வேட்ட லாவது, ஐந்தியாயினும் முத்தியாயினும் உலகியற்றீயாயினும் ஒன் றுபற்றி மங்கல மரபினாற் கொடைச்சிறப்புத்தோன்ற அவிமுத லியவற்றை மந்திரவிதியாற் கொடுத்துச் செய்யுஞ்செய்தி. வே ளாண்மைபற்றி வேள்வியாயிற்று. வேட்பித்தலாவது, வேள்வியா சிரியர்க்கோதிய இலக்கணமெல்லாம் உடையனாய் மாணாக்கற்கு அவன் செய்த வேள்விகளாற் பெறும்பயனைத் தரவல்லவனாதல்; இவை மூன்று பகுதியவாதல் போதாயனீயம் முதலியவற்றானு ணர்க. கொடுத்தலாவது, வேள்வியாசானும் அதற்குத்துணையாயி னாரும் ஆண்டுவந்தோரும் இன்புறுமாற்றான் வேளாண்மையைச் செய்தல். கோடலாவது, கொள்ளத்தகும்பொருள்களை அறிந்து கொள்ளுதல். உலகுகொடுப்பினும் ஊண்கொடுப்பினும் ஒப்புநிக

ழும் உள்ளம் பற்றியுந், தாஞ் செய்வித்த வேள்விபற்றியுங், கொ டுக்கின்றான் உவகைபற்றியுங், கொள்பொருளின் ஏற்றிழிவுபற்றி யுந், தலை இடை கடையென்பனவுங்கொள்க. இனி வேட்பித்தன் றித் தனக்கு ஒத்தினாற்கோடலுங் கொடுப்பித்துக் கோடலுந் தான் வேட்டற்குக் கோடலுந் தாயமின்றி இறந்தோர் பொருள் கோடலும் இழந்தோர் பொருள் கோடலும் அரசு கோடலுந் துரோணாசாரியனைப் போல்வார் படைக்கலங் காட்டிக்கோடலும் பிறவுங் கோடற்பகுதியாம். பார்ப்பியலென்றது பக்கமென்பத

ளுனே பார்ப்பார் ஏனே வருணத்துக்கட்கொண்ட பெண்பால்கட் டோன்றின வருணத்தார்க்குஞ் சிகையும் நூலும் உளதேனும் அவர் இவற்றிற்கெல்லாம் உரியரன்றிச் சிலதொழிற்கு உரிய ரென்பதுகொள்க. உம். "ஓதல் வேட்ட லவைபிறர்ச் செய்த - லீத லேற்றலென் றாறுபுரிந் தொழுகு - மறம்புரி யந்தணர் வழிமொழி யொழுக்கம்." இஃது அந்தணர்க்குக் கூறிய பொது. "முறையோதி னன்றி முளரியோ னல்லன் - மறையோதி ஞானிதுவே வாய்மை - யறிமினோ - வீன்றாள் வயிற்றிருந்தே யெம்மறையு மோதினான் - சான்றான் மகனொருவன் றான்." இது ஓதல். இனி ஓதற்சிறப்பும் ஓதினாற்கு உளதாஞ் சிறப்புங் கூறுதலுங்கொள்க. "இம்மை பயக்குமா லீயக் குறைவின்றா - றம்மை விளக்குமாற் றாமுளராக் கேடின்றா - லெம்மை யுலகத்தும் யாங்காணேங் கல்விபோன் - மம்ம ரறுக்கு மருந்து." "ஆற்றவுங் கற்றா ரறிவுடையா ரஃதுடையார் - நாற்றிசையுஞ் செல்லாத நாடில்லை யங்காடு - வேற்றுநா டாகா தமவேயா மாதலா - லாற்றுணா வேண்டுவ தில்." "ஒத்த முயற்சியா னொத்து வெளிப்படூஉ - நித்திய மாக நிரம்பிற்றே - யெத்திசையுந் - தாவாத வந்தணர் தாம்பயிற்றிக் காவிரிநாட் - டோவாத வோத்தி னொலி." இது ஓதுவித்தல். "எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய் - நுண்பொருள் காண்ப தறிவு." இஃது ஓதுவித்தற்சிறப்பு. "நன்றாய்ந்த நீணிமிர் சடைமுது முதல்வன்வாய் - போகா தொன்று புரிந்த வீரிரண்டி - னாறுணர்ந்த வொருமுதுநூ லிகல் கண்டோர் மிகல்சாய்மார் - மெய்யன்ன பொய்யுணர்ந்து பொய் யோராது மெய்கொளீஇ - மூவேழ் துறையு முட்டின்று போ

இய - வுளைசால் சிறப்பி னுரவோன் மருக - வினைக்கு வேண்டிநீ பூண்டபுலப் புல்வாய்க் - கலைப்பச்சைச் சுவற்பூண் ஞாண்மிசைப் பொலிய - மறங்கடிந்த வருங்கற்பி னறம்புகழ்ந்த வலைகுடிச் - சிறு நுதற் பேரல்குற் சில்சொல்லிற் பல்கூந்த - லினக்கொத்தநின்

றுணைத்துணைவியர் தமக்கமைந்த தொழில்கேட்பக் - காஅ டென் று நாடென்றுங் கிரொழி - னீடமுட் டாஅது நீர்நாண நெய்வழங்கிய - மெண்ணுணப் பலவேட்டு மண்ணுணப் புகழ்பரப்பியு - மருங்கடிப் பெருங்காலை விருந்துற்றநின் றிருந்தேந்துநிலை - யென்றுங் காண்கதில் லம்மயாமே கொடாஅது - பொன்படு நெடுவரைப் புயலேறு சிலைப்பிற் - பூவிரி புதுநீர்க் காவிரி புரக்குந் - தண்புனற் படப்பை யெம்மூ ராங்க - ணுண்டுந் தின்று மூர்ந்து மாடுகஞ் - செல்வ லத்தை யானே செல்லாது - மழையண் ணாப்ப நீடிய நெடுவரைக் - கழைவள ரிமயம் போல - நிலிய ரத்தைநீ நிலமிசை யானே." இதனுள் வேட்டவாறும் ஈந்தவாறுங் காண்க. "ஈன்ற வுலகளிப்ப வேதிலைக் காட்டாது - வாங்கியதா யொத்தானம் மாதவத்தோ - னீக்கீ - மழுவா ணெடியோன் வயக்கஞ்சால் வென்றி - வழுவாமற் காட்டிய வாறு." இது பரசிராமனைக் காசி பன் வேட்பித்த பாட்டு. "நளிகட லிருக்குட்டத்து" என்னும் புறப்பாட்டினுள் அந்தணன் வேட்பித்தலும் அரசன் வேட்டலும் வந்தது. "இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல் - குலனுடை யான் கண்ணே யுள." இது ஈதல். "ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்

கொ ற்றமுடைமை - வைத்திழக்கும் வன்கண் ணவர்.'' இது ஈதற் சிறப்பு. "நிலம் பொறை யாற்ற நிதிபல கொண்டுங் - குலம்பெறு தீங் கந்தணர் கொள்ளார் - நலங்கிளர் - தீவா யவிசொரியத் தீ விளங்கு மாறுபோற் - றவா தொளிசிறந்த தாம்'' இது ஏற்றல். "தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால் - வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்.'' இது ஏற்றற் சிறப்பு. ஓதுவித்தலும் வேட் பித்தலும் ஏற்றலும் அந்தணர்க்கே உரிய.

ஐவகை மாபின் அரசர் பக்கமும் = ஓதல் வேட்டல் ஈதல் காத்தல் தண்டஞ்செய்தல் என்னும் ஐவகையிலக்கணத்தையுடைய அரசியற்கூறும்: வகையென்றதனுன் முற்கூறியமூன்றும் பொது வும் பிற்கூறுமிரண்டுஞ் சிறப்புமாதல்கொள்க. பார்ப்பார்க்குரிய வாக விதந்த வேள்வியொழிந்த வேள்விகளுள் இராசசூயமுந் துரங்கவேள்வியும்போல்வன அரசர்க்குரிய வேள்வியாம். கலிங் கங் கழுத்து யாத்துக் குளம்புங் கோடும் பொன்னணிந்த புனி ற்றாவினாயுங் கமுகுமுதலியன செறிந்த படப்பைசூழ்ந்த மனையுந் தண்ணடையுங் கன்னியரும் பிறவுங் கொடுத்தலும் மழுவாணெ டியோனெப்ப உலகுமுதலியன கொடுத்தலும் போல்வன அவர் க்குரிய ஈதலாம். படைக்கலங்களானும் நாற்படையானுங் கொ

டைத்தொழிலானும் பிறவாற்றானும் அறத்தின்வழாமற் காத்தல் அவர்க்குரிய காப்பாம். அங்ஙனங் காக்கப்படும் உயிர்க்கு ஏதஞ் செய்யும் மக்களேயாயினும் விலங்கையாயினும் பகைத்திறத்தை யாயினும் அறஞ்செய்யா அரசையாயினும் விதிவழியாற் தண்டித்தல் அவர்க்குரிய தண்டமாம். இஃது அரசர்க்கு அறமும் பொருளும் இன்பமும் பயக்கும். வகையென்றதனானே களவுசெய்தோரிருக்கையிற் பொருள்கோடலும் ஆறிலொன்றுகோடலுஞ் சுங்கங்கோடலும் அந்தணர்க்கு இறையிலி கொடுக்குங்கால் இத்துணைப்பொருள் நும்மிடத்து யான்கொள்வலெனக் கூறிக்கொண்டு அதுகோடலும் அறம்பொருளாகப் பகைவர்நாடு கோடலுந் நமரும் அந்தணரும் இல்வழிப் பிறன்றாயங் கோடலும் பொருளில்வழி வாணிகஞ் செய்துகோடலும் அறத்திற் றிரிந்தாரைத் தண்டத்திறக்குமாறு பொருள்கோடலும் போல்வனகொள்க. அரசியலென்றது பக்கமென்றதனான் அரசர் ஏனைவருணத்தார்கட் கொண்ட பெண்பால்கட் தோன்றிய வருணத்துப்பகுதியோருஞ் சில தொழிற்குரியர் என்றுகொள்க. உம். "சொற்பெயர் நாட்டங் கேள்வி நெஞ்சமென் - றைந்துடன் போற்றி யவைதுணை யாக - வெவ்வஞ் சூழாது விளங்கிய கொள்கை - காலை யன்ன சீர்சால் வாய்மொழி - யுருகெழு மரபிற் கடவுட் பேணியர் - கொண்டதீயின் சுடரொழுந் தோறும் - விசும்புமெய் பரந்த பெரும்பெயராவுதி" எனவுங், "கேள்வி கேட்டுப் படிவமொடியாது - வேள்வி

வேட்டனை யுயர்ந்தோ ருவப்பச் - சாயறல் கடுக்குந் தாழிருங் கூந்
தல் - வேறுபடு திருவினின் வாழி வாழியர் - கொடுமணற் பட்ட
வினைமா ணருங்கலம் - பந்தர்ப் பயந்த பலர்புகழ் முத்தம் - வரா
யக நண்ணிக் குறும்பொறை நாடித் - தெரிபுண் கொண்ட சிற்று
டைப் பல்பொறிக் - கலைமரங் கடுக்குங் கவலைய மருப்பிற் - புள்ளி
யிரலைத் தோலூ னுதிர்த்துத் - தீதுகளைந் தொசிய திகழ்விடு பா
ண்டில் - பரிதி போகிய புடைகிளை கட்டி - யெஃகுடை யிரும்பினு
ளமைத்து வல்லோன் - சூடுநிலை யுற்ற சுடர்விடு தோற்றம் - விசும்
பாடு மரபிற் பருந்தூ றளப்ப - நலம்பெறு திருமணி கூட்ட நோற்
றோ - ளொடுங்கீ ரோதி யொண்ணுதல் கருவி - லெண்ணியன்
முற்றி யீரறிவு புரிந்து - சால்புஞ் செம்மையு முளப்படப் பிறவுங் -
காவற் கமைந்த வரசுதுறை போகிய - வீறுசால் புதல்வனைப்
பெற்றனை யிவணர்க் - கருங்கட னிறுத்த செருப்புகன் மொய்ம்ப -
வுன்னலை மருண்டனெ னல்லே னின்வயின் - முழுதுணர்ந் தொ
ழுகு நரைமூ தாளனை - வண்மையு மாண்பும் வளனும் மெச்சமுந் -

தெய்வமும் யாவதுந் தவமுடை யோர்க்கென - வேறுபுல னணந்தலை பெயரக் - கூறுவை பெருமகின் படிமை யோனே." எனவும் வரு வனவற்றுள் ஓதியவாறும் வேட்டவாறுங்காண்க. "ஒருமழுவாள் வேந்த னொருமூஉ வெழுகா - லரசடு வென்றி யளவோ - வுரை சான்ற - வீட்டமாம் பல்பெருந்து ணெங்கும் பசுப்படுத்து - வேட்டநாள் பெற்ற மிகை." இதுவும் வேட்டல். "விசைய ந்தப்பிய" என்னும் பதிற்றுப்பத்து ஈகை கூறிற்று. "ஆபயங் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர் - காவலன் காவா னெ னின்." இது காவல்கூறிற்று. "கடுங்கண்ண கொல்களிற்றான்" என்னும் புறப்பாட்டுட் படைக்கலங் கூறியவதனாற் காத்தல்கூறிய வாறுங் காண்க. "தொறுத்தகு நீள்வய லாரல் பிறழ்நவு - மேறு பொருதசெறு வுழாதுவித் துநவும் - கரும்பின் பாத்திப் பூத்த நெய்த - லிருங்க ணெருமை யிருநிரை தடுக்குநவும் - கலிகெழு துணங்கை யாடிய மருங்கின் - வளைதலை மூதா வாம்ப லார்நவு - மொலிதெங் கிமிழ்மருதிற் புனல்வாயிற் பூம்பொய்கைப் - பாடல் சான்ற பயங்கெழு வைப்பி - னுடுகவி னழிய நாமந் தோற்றிக் - கூற்றடூஉ நின்ற யாக்கை போல - நீசிவந் திறுத்த நீரழி பாக் கம் - விரிபூங் கரும்பின் கழனி புல்லெனத் - திரிகாய் விடத்த ரொடு காருடை போகிக் - கவைத்தலைப் பேய்மகள் கழூதூர்ந் தியங்க - வூரிய நெருஞ்சி னீருகு பறந்தலைத் - தாதேரு மறுத்த கலி யழி மன்றத் - துள்ளங் கழியப் பூக்கு'ர் மிடறபுத் - துள்ளுநர் பனிக்கும் பாழா யினவெங் - காடே கடவுண் மேன புறவே - யொள்ளிழை மகளிரொடு மள்ளர்மேன யாறே - யவ்வனை தவ்

வினைத் தன்றியு ஞாலத்துக் - கூலம் பகர்நர் குடிபுறந் தராஅ
க் - குடிபுறந் தருநர் பார மோம்பி - யழல்சென்ற மருங்கின்
வெள்ளி யோடாது - மழைவேண்டு புலத்து மாறி கிற்ப - கோ
யொடு மசியிகந் தொரீஇப் - பூத்தன்று பெருமநீ காத்த நாடே.'.
இதனுள் மறத்திற் சென்று நாட்டை அழித்தவாறும் அறத்திற்
திரிந்த வேந்தனையழித்து அவன் நாட்டைக் குடியோம்பிக் காத்த
வாறுங் கூறிற்று. "கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல்
பைங்கூழ் - களைகட் டதனொடு நேர்." இது தண்டம்.

இருமூன்று மரபின் ஏனோர் பக்கமும் = ஓதலும் வேட்ட
லும் ஈதலும் உழவும் நிரையோம்பலும் வாணிகமுமாகிய அறு
வகை இலக்கணத்தையுடைய வணிகர்பக்கமும், வேதம் ஒழிந்தன
ஓதலும் ஈதலும் உழவும் நிரையோம்பலும் வாணிகமும் வழி

பாடுமாகிய அறுவகை இலக்கணத்தையுடைய வேளாளர் பக்கமும் :
வாணிகரையும் வேளாளரையும் வேறுகூறாது இருமூன்று மர
பினேனோரெனக் கூடவோதினர் வழிபாடும் வேள்வியும் ஒழிந்த
தொழில் இருவர்க்குமொத்தலின். இனி வேளாளர்க்கு வழிபாடு
கொள்ளாது பெண்கோடல்பற்றி வேட்டல் உளதென்று வேட்
டலைக்கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். வழிபாடு இருவகை வேளாளர்
க்கும் உரித்து. இனி வேட்டலைக் கூட்டுவார் அரசரால் சிறப்
பெய்தாத வேளாளர்க்கே வழிபாடு உரித்தென்பர். பக்கமென்ப

தனுன் வாணிகர்க்கு வேளாளர் கன்னியர்கட் தோன்றினுரையும் அடக்குக. ஈண்டுப் பக்கத்தாராகிய குலத்தோர்க்குத் தொழில்வ ரையறை அவர்நிலைகளான் வேறுவேறுபடுதல்பற்றி அவர்தொ ழில்கூறுது இங்ஙனம் பக்கமென்பதனுன் அடக்கினுர். இவை ஆண்பால்பற்றி உயர்ச்சிகொண்டன. உம். "ஈட்டிய தெல்லா மிதன்பொருட் டென்பதே - காட்டிய கைவண்மை காட்டினுர் - வேட்டொறுங் - காமருதார்ச் சென்னி கடல்சூழ் புகார்வணிகர் - தாமரையுஞ் சங்கும்போற் றந்து." இது வணிகரீகை. "உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும் - பிற்றைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே - பிறப்போ ரன்ன வுடல்வயிற் றுள்ளுஞ் - சிறப் பின் பாலாற் றுயுமனந் திரியு - மொருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும் - மூத்தோன் வருக வென்னு தவரு - ளறிவுடை யோனு றரசுஞ் செல்லும் - வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளுங் - கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின் - மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே." இது வேளாளர் ஓதலின்சிறப்புக் கூறியது. "ஈத்துவ க்கு மின்ப மறியார்கொ ருமுடைமை - வைத்திழக்கும் வன்கண ணவர்." இது இருவர்க்கும் ஈதற்சிறப்புக் கூறிற்று. "போர் வாகை வாய்த்த புரவலரின் மேதக்கா - ரோர்வாழ்க ளென்பதற் கேதுவாஞ் - சீர்சா - லுரைசாக்கு மன்னர்க் கொளிபெருகத் தா ந்த - நிரைகாத்துத் தந்த நிதி." இது வேளாளர் நிரைகாத் தது. "உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந் - தொழு துண்டு பின்செல் பவர்." இது உழவுத்தொழிற்சிறப்பு இருவ ர்க்குங் கூறியது. "வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப் - பிறவுந் தமபோற் செயின்." இது வாணிகச்சிறப்பு இருவர்க் குங்கூறியது. "இருக்கை யெழலு மெதிர்செலவு மேனை - விடு

ப்ப வொழிதலோ டின்ன - குடிப்பிறந்தார் - குன்று வொழுக்
கமாக் கொண்டார் கயவரோ - டொன்று வுணரற்பாற் றன்று.''
இது வழிபாடு கூறியது ; ஏனைய வந்தழிக்காண்க.

மறவில் செய்தி மூவகைக் காலமும் நெறியின் ஆற்றிய அறிவன் தேயமும் = காமம் வெகுளி மயக்கமில்லாத ஒழுகலாற்றினை இறப்பெதிர்வுநிகழ்வென்னும் மூவகைக் காலத்தினும் வழங்கும் நெறியான் அமைத்த முழுதுணர்வுடையோன் பக்கமும் : தேயத்தைக் ''கிழவோ டேஎத்து'' என்றாற்போலக் கொள்க. உ-ம். ''வாய்மை வாழ்நர் மூதறி வாள - நீயே யொருதனித் தோன்ற லுறைபதி - யாருமி லொருசிறை யானே தேரி - னவ்வழி வந்தநின் னுணர்வுமுதற் றங்குந் - தொன்னெறி மரபினு மூவகை நின்றன - காலமு நின்னொடு வேறென் - பாரோஒ பெருமநிற் றேர்கு வோரே.'' எனவரும். ''வாடாப் போதி மரகதப் பாசடை - மரநிழ லமர்ந்தோ னெஞ்சம் யார்க்கு - மருளின் நீங்கே னிறைந்துகனி ஞெகிழ்ந்து - மலரினு மெல்லி தென்ப வதனைக் - காமர் செவ்வி மாரன் மகளிர் - நெடுமா மழைக்கண் விலங்குநிமிர்ந் தெடுத்த - வாளும் போழ்ந்தில வாயின் - யாதோ மற்றது மெல்லிய வாறே.'' இதுவும் அது. கலசயோனியாகிய அகத்தியன் முதலியோரும் அறிவரொன்றுணர்க.

நாலிருவழக்கிற் றாபதப் பக்கமும் = அவ்வறிவர்கூறிய ஆகமத்தின்வழிநின்று வீடுபெற முயல்வார்க்கு உரியவாகிய எண்வகை

மார்க்கத்துத் தவம்புரியுங்கூறும் : வழக்கென்றதனுன் அந்நாலிரண்டுந் தவம்புரிவார்க்கு உரியனவுந் தவஞ்செய்து யோகஞ்செய்வார்க்கு உரியனவுமென இருவகையவென்றுகொள்க. அவற்றுட் தவஞ் செய்வார்ச்கு உரியன ஊணசையின்மை நீர்நசையின்மை வெப்பம் பொறுத்தல் தட்பம்பொறுத்தல் இடம்வரையறுத்தல் ஆசனம் வரையறுத்தல் இடையிட்டுமொழிதல் வாய்வாளாமை என எட்டும்; இவற்றிற்கு உணவினும் நீரினுஞ்சென்ற மனத்தைத்தடுத்தலும், ஐந்தீநாப்பணும் நீர்நிலையினும் நிற்றலுங், கடலுங் காடும் மலையும் முதலியவற்றில் நிற்றலுந், தாமரையும் ஆம்பலும் யாமையும் முதலிய ஆசனத்திருத்தலும், உண்டற்காலை உரையாடாமையுந், துறந்தகாற்றொட்டு வாய்வாளாமையும் பொருளென்றுணர்க. இனி யோகஞ்செய்வார்க்குரியன, இயமம் நியமம் ஆசனம் வளிநிலை தொகைநிலை பொறைநிலை நினைதல் சமாதி என எட்டும்; இவற்றைப் "பொய்கொலை களவே காமம் பொருணசை - யிவ்வகை யைந்து மடக்கிய தியமம்." "பெற்றதற் குவத்தல் பிழம்பு நனி யுலர்த்தல் - கற்பன கற்றல் கழிகடுந் தூய்மை - பூசனைப் பெரும்பய மாசாற் களித்தலொடு - நயனுடை மரபி னியம மைந்

 புறத்திணையியல்.

ந்தே." "நிற்ற லிருத்தல் கிடத்தல் நடத்தலென் - றொத்த நான்கி னெல்கா நிலைமையோ - டின்பம் பயக்குஞ் சமய முதலிய - வந்தமில் சிறப்பி னாசன மாகும்." "உந்தியொடு புணர்ந்த விருவகை வளியுந் - தந்த மியக்கந் தடுப்பது வளிநிலை." "பொறியுணர் வெல்லாம் புலத்தின் வழாம - லொருவழிப் படுப்பது தொகைநிலைப் புறனே." "மனத்தினை யொருவழி நிறுப்பது பொ

றையே." "நிறுத்திய வம்மன நிலைதிரியாமற் - குறித்த பொரு ளொடு கொளுத்த லினைவே." "ஆங்ஙனம் குறித்த வம்முதற் பொருளொடு - தான்பிற ஞகாத் தகையது சமாதி." என்னும் உரைச்சூத்திரங்களானுணர்க. பக்கமென்றதனன், முட்டின்றி முடிப்போர் முயல்வோர் என்பனவும், "நீர்பலகான் மூழ்கி நில த்தசைஇத் தோலுடையாச் - சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - யூரடையார் - கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல் - வான கத் துய்க்கும் வழி." என்பனவுங் ,கொள்க. "ஓவத் தன்ன விடனு டை வரைப்பிற் - பாவை யன்ன குறுந்தொடி மகளி - ரிழைநிலை நெகிழ்ந்த மள்ளர்க் கண்டிகுங் - கழைக்க ணெடுவரை யருவி யா டிக் - கான யானை தந்த விறகிற் - கடும்புகைச் செந்தீ மாட்டிப் - புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்து வோனே." எனவும், "வைததனை யின்சொலாக் கொள்வானு நெய்பெய்த - சோறென்று கூழை மதி ப்பானு நூறிய - கைப்பதனைக் கட்டியென் றுண்பானு மிம்மூவர் - மெய்ப்பொருள் கண்டுவாழ் வார்." எனவும், "ஒருமையு ளாமை போ லைந்தடக்க லாற்றி - னெழுமையு மேமாப் புடைத்து." என வும், "ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே - பேரா வியற் கை தரும்." எனவும், "நீஇ ராட னிலக்கிடை கோட - ரோஒ லுடுத்த லெரியோம்பல் - ஊரடை யாமை யுறுசடை புனைதல் - காட்டி லுணவு கடவுட் பூசை - யேற்ற தவத்தி னிய ல்பென மொழிப." எனவும் வரும், ஏனைய வந்துழிக்காண்க.

அதிமரபிற் பொருநர்கட் பாலும் = தாந்தாம் அறியும் இலக்கணங்களாலே போர்செய்வாரிடத்துக் கூறுபாடும் : அவை சொல்லானும் பாட்டானுங் கூத்தானும் மல்லானுஞ் சூதானும் பிறவாற்றானும் வேறலாம். உம். “விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞாலநிரந்தினிது - சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.” இது சொல்வென்றி. “வண்டுறையுங் கூந்தல் வடிக்கண்ணாள் பாடினாள் - வெண்டுறையுஞ் செந்துறையும் வேற்றுமையாற் - பண்டங்கு - கின்னரம் போலக் கிளையமைந்த தீந்தொடையா - ழ்நரம்பு மஞ்சுவையு மாய்

ந்து.” இது பாடல்வென்றி. “கைகால் புருவங்கண் பாணி நடைதூக்குக் - கொய்பூங்கோம் பன்னாள் குறிக்கொண்டு - பெய்பூப் - படுகளிவண் டார்ப்பப் பயில்வளைநின் றாடுந் - தொடுகழன் மன்னன் துடி.” இது ஆடல்வென்றி. “இன்கடுங் கள்ளி னுமூ ராங்கண்- மைந்துடை மல்லன் மதவலி முருக்கி- யொருகான் மார்பொதுங் கின்றே யொருகால் - வருதார் தாங்கிப் பின்னொதுங் கின்றே- நல்கி னுநல் காஅ னாயினும் - வெல்போர் பொருநீத்தன் காண் கதி லம்ம - பசித்துப்பணை முயலும் யானை போல - வொருதலை யொசிய வொற்றிக் - களம்புகு மள்ளர்க் கந்தடு நிலையே.” இது மல்வென்றி. “கழகத் தியலுங் கவற்றி னிலையு - மழகத் திருநுதலா ளாய்ந்து - கழகத்துப் - பாய வகையாற் பணிதம் பலவென்று - ளாய வகையு மறிந்து.” இது சூதுவென்றி.

அனைநிலை வகையோடு ஆங்கு எழுவகையிற் தொகைநிலை பெற்றது என்மனார் புலவர் = அக்கூறப்பட்ட ஆறுபகுதியும் நிலைக்

ளமாக அவற்றுக்கட் தோன்றி வேறுபட்ட கூறுபாட்டோடு முன்னைய ஆறுங் கூட்டி அவ்வெழுகூற்றாற் றுறைபல திரண்ட தொகை பெற்றது அவ்வாகைத்திணை என்று கூறுவாராசிரியர்.— எ-று. அனைபென்றது சுட்டுநிலை. நிலைக்களம் நிலையதுவகை. ஆங்கென்றதனை அனை நிலைவகையென்பதன்கண் வகைக்குமுன்னே கூட்டுக. ஓடு எண்ணிடைச்சொலாதலின் முன்னெண்ணியவற்றொடுகூட்டி ஏழாயிற்று.

இனிப் பார்ப்பனப்பக்கத்து வகையாவன பார்ப்பார்க்குப் பார்ப்பனக் கன்னியிடத்துக் கற்புநிகழ்வதற்குமுன்னே களவிற் தோன்றினும், அவள் பிறர்க்குரியளாகிய காலத்துக் களவிற் தோன்றினும், அவள் கணவனை இழந்திருந்துழித் தோன்றினும், ஒழிந்த மூவகை வருணத்துப் பெண்பாற்கண்ணும் இவ்வாறே தோன்றினும், அவரவர்மக்கட்கண் அவ்வாறே பிறழத் தோன்றினுமாகிய சாதிகளாம். இன்னோருந் தத்தந் தொழில்வகையாற் பாகுபட மிகுதிப்படுத்தல் வாகைத்திணையாம். ஒழிந்த பகுதியைக்தற்கும் இஃதொக்கும். இன்னும் பெண்பாலுயர்ந்து ஆண்பாலிழிந்தவழிப் பிறந்த சாதிகளும் அனைநிலைவகைப் பாற்படும். யோகிகளாய் உபாயங்களான் முக்காலமுமுணர்ந்த மாமூலர் முதலியோர் அறிவன்றேயத்து அனைநிலைவகையோராவர்; அவர்க்கு மாணக்கராகித் தவஞ்செய்வோர் தாபதப்பக்கத்தாராவர்; தகர்வென்றி பூழ்வென்றி கோழிவென்றிமுதலியன

பாலறிமரபிற் பொருநர்கண் அனைநிலைவகையாம். ஒருவரையறை

படபடாது பலதுறைப்படுவனவற்றையெல்லாந் தொகைநிலையெ னத் தொகுத்து ஒரோவொன்றாக்கிக் கூறினார், தொகுத்துக் கூற லென்னும் உத்திவகையான். பார்ப்பனவாகை அரசவாகையென் றோதினால் அவற்றின்பகுதி அடங்காமையிற் குன்றக்கூறலாமா தலின் இங்ஙனமோதினார். காட்டாதனவற்றிற்கு உதாரணங்கள் வந்துழி வந்துழிக்காண்க. (உ0)

எசு. கூதிர் வேனி லென்றிரு பாசறைக்
காதலி னொன்றிக் கண்ணிய மரபினு
மேரோர் களவழி யன்றிக் களவழித்
தேரோர் தோற்றிய வென்றியுந் தேரோர்
வென்ற கோமான் முன்றேர்க் குரவையு
மொன்றிய மரபிற் பின்றேர்க் குரவையும்
பெரும்பகை தாங்கும் வேலி னானு

மரும்பகை தாங்கு மாற்ற லானும்
புல்லா வாழ்க்கை வல்லாண் பக்கமு
மொல்லார் நாணப் பெரியவர்க் கண்ணிச்
சொல்லிய வகையி னொன்றொடு புணர்ந்து
தொல்லுயிர் வழங்கிய வவிப்பலி யானு
மொல்லா ரிடவயிற் புல்லிய பாங்கினும்
பகட்டி னானு மாவி னானுந்

துகட்டபு சிறப்பிற் சான்றோர் பக்கமுங்
கட்டி னீத்த பாலி னுனு
மெட்டுவகை நுதலிய வவையத் தானுங்
கட்டமை யொழுக்கத்துக் கண்ணுமை யானு
மிடையில் வண்புகழ்க் கொடைமை யானும்
பிழைத்தோர் தாங்குங் காவ லானும்
பொருளொடு புணர்ந்த பக்கத் தானு
மருளொடு புணர்ந்த வகற்சி யானுங்
காம நீத்த பாலி னுனுமென்
றிருபாற் பட்ட வொன்பதிற்றுத் துறைத்தே.

இது மேற் தொகுத்துக் கூறிய எழுவகைத்திணையுள் அடங்காதவற்றிற்கு முற்கூறிய துறைகள்போலத் தொடர்நிலைப்படுத்தாது மறத்திற்கு ஒன்பதும் அறத்திற்கு ஒன்பதுமாக இருவகைப் படுத்துத் துறைகூறுகின்றது. (இ-ள்.) கூதிர் வேனில் என்று இரு பாசறைக் காதலின் ஒன்றிக் கண்ணிய மரபினும் = கூதிரெனவும் வேனிலெனவும் பெயர்பெற்ற இருவகைப் பாசறைக்கண்ணுங் காதலாற் திரிவில்லாத மனத்தனாகி ஆண்டு நிகழ்த்தும் போர்த்தொழில் கருதிய மரபானும்: கூதிர், வேனில், ஆகுபெயர். அக்காலங்களிற் சென்றிருக்கும் பாசறையாவது தன்மைக்கும்

வெம்மைச்குந் தலைமைபெற்ற காலத்துப் போகத்திற் பற்றற்று வேற்றுப்புலத்துப் போந்திருத்தல். இக்காலங்களிற் பிரிதல் வன்மையின் இது வேற்றியாயிற்று. தலைவிமேற் காதலின்றிப் போரின்மேற் காதல்சேறலின் ஒன்றியென்றார். இக்காலத்துச் சிறப்புப்பற்றி இரண்டையும் ஓதினரேனும் ஓர்யாண்டைட் எல்லை இருப்பினும் அவற்றுவழித்தோன்றிய ஏனைக் காலங்களும் இரண் டாகி அவற்றுள் அடங்குமென்பது ஆசிரியர் கருத்தாயிற்று. "வி னைவயிற் பெயர்க்குந் தானைப் - புனைதார் வேந்தன் பாசறை யேமே" எனத் தலைவியை நினைவன வாகைக்கு வழுவாம். அகத்திற்கு வழுவன்றென்றற்கு மரபென்றார். ஏனைக்காலங்களாற் பாசறைப் பெயர் இன்றென்றற்கு இரண்டானும் பெயர்கூறினர். இங்ஙனங் கூறவே முற்கூறிய துறைபோலத் தொடர்நிலைப் படுதலின்றாய் இதனானே பலவாகி ஒருதுறைப்படுதலும் இன்றாயிற்று. இனி இருத்தற்பொருள் முல்லையென்பதேபற்றிப் பாசறைக்கண் இரு த்தலாற் பாசறைமுல்லையெனப் பெயர்கூறுவாரும் உளர். உ-ம்: "மூதில்வாய்த் தங்கிய முல்லைசால் கற்புடை - மாதர்பாற் பெற்ற வலியளவோ - கூதிரின் - வெங்கண் விறல்வேந்தன் பாசறையுள் வேனிலா னைங்கணை தோற்ற வழிவு." எனவும், "கவலை மறுகிற் கடுங்கண் மறவ - ருவலைசெல் கூரை யொடுங்கத் - தவலைசெல் - கூதிர் நலியவு முள்ளான் கொடித்தேரான் - மூதின் மடவாண் முயக்கு." எனவும் வரும்.

ஏரோர் களவழித் தேரோர் தோற்றிய வென்றியன்றிக் கள வழித் தேரோர் தோற்றிய வென்றியும் = வேளாண்மாக்கள் விளை

யுட்காலத்துக் களத்துச் செய்யுஞ் செய்கைகளைத் தேரோறி வந்த கிணைப்பொருநர் முதலியோர் போர்க்களத்தே தோற்றுவித்த வெ ன்றியன்றிக் களவழிச் செய்யுளைத் தேரேறி வந்த புலவர் தோற் றுவித்த வென்றியானும்: என்றது, நெற்கதிரைக்கொன்று களத் கரு

திற் குவித்துப் போர் அழித்து அதரிதிரித்துச் சுற்றத்தொடு நுகர் வதற்கு முன்னே கட்வுட்பலி கொடுத்துப் பின்னர்ப் பரிசிலர் முக ந்து கொள்ள வரிசையின் அளிக்குமாறுபோல அரசனும் நாற்ப டையையுங் கொன்று களத்திற் குவித்து எருது களிருக வாள் மடல் ஓச்சி அதரி திரித்துப் பிணக்குவையை நிணச்சேற்றோடு உதிரப் பேருலைக்கண் ஏற்றி ஈனுவெண்மான் இடந்துழந்தட்ட கூழ்ப்பலியைப் பலிகொடுத்து எஞ்சிநின்ற யானை குதிரைகளையும் ஆண்டுப் பெற்றன பலவற்றையும் பரிசிலர் முகந்துகொள்ளக் கொடுத்தலாம். உ-ம். "இருப்புமுகஞ் செறித்த வேந்தெழின் மரு ப்பிற் - கருங்கை யானை கொண்மூ வாக - நீண்மொழி மறவ ரெறி யின ருயர்த்த - வாண்மின் னுக வயங்குகடிப் படைந்த - குரு திப் பல்லிய முரசுமுழக் காக - வரசாரப் பணிக்கு மணங்குறு பொழு தின் - வெவ்விசைப் புரவி வீசுவளி யாக - விசைப்புறு வல்வில் வீங்குநா ணுதைத்த - கணைத்துளி பொழிந்த கண்ணகன் கிடக்கை- யீரச் செறுவிற் றேரோ ராக - விடியல் புக்கு நெடிய நீட்டின் - செ ருப்படை மிளிர்த்த திருத்துறு செஞ்சாற் - பிடித்தெறி வெள்வேல் கணையமொடு வித்தி - விழுத்தலை சாய்த்த வெருவரு பைங்கூழ் -

பேஎய்பற் றியபிணம் பிறங்குபல் போர்புகாக் - கான நரியொடு கழு
துசளம் படுப்பப் - பூதங் காப்பப் பொலிகளந் தழீஇப் - பாடுநர்க்
கிருந்த பீடுடை யாள - தேய்வை வெண்காழ் புரையும் விசிபிணி -
வேயவை காணு விருந்திற் போர்வை - யரிக்குரற் றடாரி யுருப்ப
வொற்றிப் - பாடி வந்திசிற் பெரும பாடுஎன் - றெழிலி தோயு
மிமிழிசை யருவிப் - பொன்னுடை நெடுங்கோட் டிமயத் தன்ன -
வோடை நுதல வொல்குத லறியாத் - துடியடிக் குழவிப் பிடியி
டை மிடைந்த - வேழ முகவை நல்குமதி - தாழா வீகைத் தகைவெய்
யோயே." எனவரும். "நளிகடலிருங்குட்டத்து" என்னும் புறப்
பாட்டுப் பலிகொடுத்தது. களவழிநாற்பது புலவர் களவழியைத்
தோற்றுவித்தது. "ஓஒ வுவமை யுறழ்வின்றி யொத்ததே - காவிரி
நாடன் கழுமலங் கொண்டநாண் - மாவுதைப்ப மாற்றார் குடை
யெல்லாங் கீழ்மேலா - யாவுதை காளாம்பி போன்ற புனனாடன் -
மேவாரை யட்ட களத்து." எனவரும்.

தேரோர் வென்ற கோமான் முன்தேர்க் குரவையும் = தேரின்
கண் வந்த அரசர்பலரையும் வென்ற வேந்தன் வெற்றிக்களிப்பா
லே தேர்த்தட்டிலேநின்று போர்த்தலைவரோடு கைபிணைந்தாடுங்
குரவையும்: உம். "சூடிய பொன்முடியும் பூணு மொளிதுளங்க -
வாடிய கூத்தரின்வேந் தாடினன் - வீடிக் - குறையாடல் கண்டு

வந்து கொற்றப்போர் வாய்த்த - விறையாட வாடாதார் யார்."
"விழவு வீற்றிருந்த வியலு ளாங்கட் - கொடிவார் முழவின் முன்ன ராட - வல்லா. னல்லன் வாழ்க வள்கண்ணி - வல்லே, வலம்பெறு மூர சந் துவைப்ப வாளுயர்த் - திலங்கும் பூணன் பொலங்கொடி யுழி ஞையன் - மடங்காப் பெருமைய னுடன்றுமேல் வந்த - வேந்து மெய் மறந்தபு வீழ்ச்சியின் மகிழ்ந்து - வியந்தகு போர்க்களத் தாடுங் கோவே." எனவரும்.

ஒன்றிய மரபிற் பின்தேர்க் குரவையும் = தேரோனைவென்ற கோமாற்கே பொருந்திய இலக்கணத்ததாகிய தேரின்பின்னே கூழுண்ட கொற்றவை கூளிச்சுற்றமாடுங் குரவையானும்: உம். "வென்று களங்கொண்ட வேந்தன்றேர் சென்றதற்பின் - கொன்ற பிணக்கிணக்கூழ் கொற்றவை - நின்றளிப்ப - வுண்டாடும் பேய்கண் டுவந்தனவே போர்ப்பரிசில் - கொண்டா டினகுரவைக் கூத்து."
எனவரும். "களிற்றுக் கோட்டன்ன வாலெயி றழுத்தி - விழுக்கொடு விரைஇய வெண்ணிணச் சுவையினள் - குடர்த்தலை துயல்வரச் சூடிப் புணர்த்தின - வானைப் பெருவளஞ் செய்தோன் வானத்து - வயங்குபன் மீனினும் வாழிய பலவென - வுருகெழு பேய்மக ளயரக் - குருதித் துகளாடிய களங்கிழ வோயே." என்பதும் அது.

பெரும்பகை தாங்கும் வேலினானும் = போர்க்கணன்றியும் பெரியோராகிய பகைவரை அத்தொழிற்சிறப்பான் அஞ்சுவித்துத் தடுக்கும் வேற்றொழில் வன்மையானும்: காத்தற்றொழிலன்றி அழித்தற்றொழில் பூண்ட முக்கட்கடவுட்குச் சூலவேல் படையாதலானும் முருகற்கு வேல் படையாதலானுஞ் சான்றோர் வேற் படையே சிறப்பப் பெரும்பான்மை கூறலானும் வேலைக்கூறி வினை

ப்படைகளெல்லாம் "மொழிந்தபொருளோடொன்ற அவ்வயின் மொழியாததனையும் முட்டின்று முடித்தல்" என்னும் உத்தியாற் பெறவைத்தார். உம். "குன்றுந் துகளாக்கும் கூர்ங்கணையான் மேலெறிந் - தன்று திருநெடுமா லாடிரு - னென்றும் - பணிச்செ ன்று மூளாத பல்கிரோன் சேயோ - டினிச்சென் றமர்பொரரா யென்று." இது பாரதம். "இரும்பு முகஞ்சிதைய நூறி யொன்னு- ரருஞ்சமங் கடத்த லேனோர்க்கு மெளிதே - நல்லரா வுறையும் புற்றம் போலவுங் - சொல்லேறு திரிதரு மன்றம் போலவு - மாற் றருந் துப்பின் மாற்றோர் பாசறை - யுளனென வரூஉ மோரொளி- வலனுயர் நெடுவே லென்னைகண் ணதுவே." என்பதும் அது. "இவ்வேல் பீலியணிந்து" என்னும் புறப்பாட்டும் அது.

கஎஉ. புறத்திணையியல்.

அரும்பகை தாங்கும் ஆற்றலானும் = வெலற்கரும் பகைவர் மிகையை நன்குமதியாது எதிரேற்றுக்கொள்ளும் அமைதியானும்: உம். "எருது காலுறா திளையர் கொன்ற - சில்விளை வரகின் புல் லென் குப்பை - தொடுத்த கடவர்க்குக் கொடுத்த மிச்சில் - பசித்த பாண ருண்டுகடை தப்பலி - னொக்க லொற்கஞ் சொல்லிய தன் னூர்ச் - சிறுபுல் லாளர் முகத்தவை கூறி - வரகுகட னிர்க்கு நெடுந்தகை - யரசுவரிற் றாங்கும் வல்லா ளன்னே." எனவரும். "களம்புகலோம்புமின்" என்னும் புறப்பாட்டும் அது.

வாழ்க்கை புல்லா வல்லாண் பக்கமும் = உயிர்வாழ்க்கையைப் பொருந்தாத வலிய ஆண்பாலின் கூறுபாட்டானும்: பக்

கமென்றதனுற் தாபதப்பக்கமல்லாத போர்த்தொழிலாகிய வல்லாண்மையே கொள்க. உம். "கலிவர்வா ழூழியின் வாழ்க்கை கடிந்து - மலிபுகழ் வேண்டு மனத்த - ரொலிகடல்சூழ் - மண்ணகலம் வேண்டாது வான்வேண்டி யீண்டினூர் - புண்ணகலாப் போர்க்களத்துப் போர்த்து." இப்பாரதத்துட் காண்க.

ஒல்லார்நாணப் பெரியவர்க் கண்ணிச் சொல்லிய வகையின் ஒன்றொடுபுணர்ந்து தொல்லுயிர் வழங்கிய அவிப்பலியானும் = பகைவர்நாணும்படியாக உயர்ந்தோரான் நன்குமதித்தலைக் கருதி இன்னது செய்யேனுயின் இன்னது செய்வலெனக் தான்கூறிய பகுதியிரண்டனுள் ஒன்றனேடே பொருந்திப் பலபிறப்பினும் பழகிவருகின்ற உயிரை அங்கியங்கடவுட்குக் கொடுத்த அவிப்பலியானும்: நாணுதலாவது நம்மை அவன் செய்யாதே நாம் அவனை அறப்போர் செய்யாது வஞ்சனையால் வென்றமையில் அவன் தன்னுயிரை அவிப்பலிகொடுத்தானென நாணுதல். உம். "எம்பியை வீட்டுத லெம்மனைக்கா யான்படுதல் - வெம்பகலின் முன்விளைப்பனென்றெழுந்தான் - றம்பி - புறவோரிற் பாணிப்பப் பொங்கெரிவாய் வீழ்ந்தா - னறவோன் மறமிருந்த வாறு." இப்பாரதத்துள் ஒருவன் இன்னது செய்வலென்று அது செய்யமுடியாமையின் அவிப்பலி கொடுத்தவாறுகாண்க. "இழைத்த திகவாமற் சாவாரை யாரே - பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்." இதுவும் அது.

ஒல்லாரிடவயிற் புல்லியபாங்கினும் = பகைவராயினும் அவர் சுற்றமாயினும் வந்து உயிரும் உடம்பும் உறுப்பும்போல்வன வேண்டியக்கால் அவர்க்கவை மனமகிழ்ந்து கொடுத்து நட்புச்செய்தலானும்: உம். இந்திரன் மைந்த னுயிர்வேட் டிரந்திரவி - மை

மன்னனே யன்றி யிதற்குவந்த-வேந்தனும் பெற்றான் மிகை." இப் பார்த்துப் பகைவறைப் படுதலறிந்துந் தன்கவசருண்டலங் கொடுத்தமை கூறினமையிற் புல்லியபாங்காயிற்று. அது வீரம்பற்றிய கருணையாகலின் வாகை. இத்துணையும் மறத்திற்குக் கூறியன.

பகட்டினானும் மாவினானும் துகட்டபு சிறப்பிற் சான்றோர் பக்கமும் = எருதும் எருமையுமாகிய பகட்டினாலும் யானையுங் குதிரையு மெனப்படும் மாவினானுங் குற்றத்தினீங்குஞ் சிறப்பினால் அமைந்தோரது கூறுபாட்டானும்: இவறான் உழவஞ்சாமையும் பகையஞ்சாமையுமாகிய வெற்றி கூறினர். பக்கமென்றதனாற் புனிற்றுவுந் சாலாருந் தேருங்கொள்க. உம். "யானை நிரையு டைய தேரோ திறுஞ்சிறந்தோ - ரானை நிரையுடைய வேர்வாழ் நர் - யானைப் - படையோர்க்கும் வென்றி பயக்கும் பகட்டே - ருடையோர்க் கரசரோ வொப்பு." "எனைப்பெரும் படையனோ சினப்போர்ப் பொறைய - னென்றனி ராயி னாறுசெல வம்ப விர் - மன்பதை மருளா வரசுகளத் தவியக் - கொன்றுதோ ளோச்சிய வென்றாடு துணங்கை- மீபிணத் துருண்ட தேயவர் பாழிப்- பண்ணமை தேரு மாவு மாக்களு - மெண்ணற் கருமையி னெண் ணின்றோ விலனே - கந்துகொ ளீயாது காழ்பல முருக்கி -யுக கரும் பருந்தி னிலத்து நிழல்சாடிச் - செம்பரன் முரம்பி னீர் படக் கொங்கர்ப் - பரந்தன்ன செலவிற் பல்யானை - காணப் பல வன் றானை யானே." என்பதும் அது.

கட்டின் நீத்த பாலினானும் = அரசன் அரசவுரிமையைக் கைவி

டட பகுதியானும்: அது பரதனும் பாரதனும் போல்வார் அரசு துறந்த வென்றி. உம். "கடலு மலையுந் நேர்படக் கிடந்த- மண்ணக வளாக நுண்வெயிற் றுகளினு-நொய்தா லம்ம தானே யிஃதெவன்- குறித்தன னெடியான் கொல்லோ மொய்தவன்- வாங்குசிலை யிராமன் றம்பி யாங்கவ- னடிபொறை யாற்றி னல்லது- முடிபொறை யாற்றலன் படிபொறை குறித்தே." இது அரசு கட்டினீத்தபால்.
"பரிதி சூழ்ந்தவிப் பயங்கெழு மாநில- மொருபக லெழுவ ரெய்தியற்றே - வையமுந் தவமுந் தூக்கிற் றவத்திற்- கையவி யனைத்து மாற்றா தாதலிற் - கைவிட் டனரோ காதல ரதனால் - விட்டோரை விடாஅ டிருவே - விடாஅ தோரிவள் விடப்பட் டோரே."
என்பதும் அது.

எட்டுவகை நுதலிய அவையத்தானும் = எண்வகைக் குணத்திணைக் கருதின அவையத்தாரது நிலைமையானும்: அவை குடிப்பிறப்புக் கல்வி ஒழுக்கம் வாய்மை தூய்மை நடுவுநிலைமை

அழுக்காறின்மை அவாவின்மை எனவிவையுடையார் அவைக்கண் முந்தியிருப்பதோர் வெற்றிகூறுதல். உம். "குடிப்பிறப் புடுத்துப் பனுவல் சூடி - விழுப்பே ரொழுக்கம் பூண்டு காமுற-வாய்மை வாய்மடுத்து மாந்தித் தூய்மையிற் - காத லின்பத்துத் தூங்கித் தீதறு - நடுவுநிலை நெடுநகர் வைகி வைகலு - மழுக்கா றின்மை யவாஅ வின்மையென - விருபெரு நிதியமு மொருதா மீட்டுந் - தோலா நாவின் மேலோர் பேரவை-யுடனம ரிருக்கை யொருநாட் பெறுமெனிற் - பெறுகதி லம்ம யாமே வரன்முறைத் - தோன்று வழித் தோன்றுவழிப் புலவுப் பொதிந்து - நின்றுழி நின்றுழி ஞாங்கர் நில்லாது - நிலையழி யாக்கை வாய்ப்பவிம் - மலர்தலை யுலகத்துக் கொட்கும் பிறப்பே." என இதனுள் எட்டும் வந்தன.

கட்டமை ஒழுக்கத்துக் கண்ணுமையானும் = வேதமுதலிய வற்றுற் கட்டுதலமைந்த ஒழுக்கத்தோடு பொருந்திய காட்சியானும்: கண்ணதுதன்மை கண்மையெனப்படுதலின் அதனைக் கண்ணுமையென உகரங்கொடுத்தார், எண்மை வன்மை வல்லோர் என்பது எளுமை வலுமை வல்லுவோர் என்றாற்போல. இவை மனத்தான் இவ்வொழுக்கங்களைக் குறிக்கொண்டு ஐம்பொறியினை வென்று தடுத்தலாம். அவை இல்லறத்திற்கு உரியவாக நான்கு வருணத்தார்க்குங் கூறிய அடக்கமுடைமை ஒழுக்கமுடைமை நடுவுநிலைமை பிறர்மனை நயவாமை வெஃகாமை புறங்கூறாமை தீவினையச்சம் அழுக்காறாமை பொறையுடைமை முதலியனவாம். உம். "ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி - னெழுமையு மேமாப் புடைத்து." "ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க-முயிரினு மோம்பப் படும்." "சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற் - கோடாமை சான்றோர்க் கணி." "பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க் - கறனொன்றோ வான்ற வொழுக்கு." "படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்- நடுவன்

மை காணு பவர்." "அறங்கூறா னல்ல செயினு மொருவன்- புறங் கூறா னென்ற லினிது." "தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்- தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு." "ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன் றன் னெஞ்சத் - தழுக்கா றிலாத வியல்பு." "மிகுதியான் மிக் கவை செய்தாரைத் தாந்தம் - தகுதியான் வென்று விடல்." பிறவும் இக்கிகரனவெல்லாங் கொள்க. "விழையா வுள்ளம் விழையு மாயினுங் - கேட்டவை கோட்டி யாக மீட்டாங் - கறனும் பொருளும் வழாமை நாடித் - தற்றக வுடைமை நோக்கி மற்ற தன் - பின்னா கும்மே முன்னிய முடித்த - லினைய பெரியோ ரொ

ழுக்க மதனா - லரிய பெரியோர்த் தெரியுங் காலே." என இது தொகுத்துக் கூறியது.

இடையில் வண்புகழ்க் கொடைமையானும் = இடையீடில் லாத வண்புகழைப் பயக்குங் கொடைமையானும்: உலகமுழுதும் பிறர்புகழ் வாராமைத் தன்புகழ் பரத்தலின் இடையிலென்றார். வண்புகழ் வள்ளிதாகிய புகழ்; அது ஈஎனுடையதென விரியும். இக்கொடைப்புகழுடையான் மூப்புப் பிணி சாக்காட்டுக்கு அஞ்சா மையின் அது வாகையாம். உம். "மன்னு வுலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர் - தம்புகழ் நிறீஇத் தாமாய்ந் தனரே - துன்னருஞ் சிறப்பி னுயர்ந்த செல்வ - ரின்மையி னிரப்போர்க் கீஇ யாமை யிற் - றொன்மை மாக்களிற் றொடர்பறி யலரோ - தாடாழ் படுமணி யிரட்டும் பூநுதல் - லாடியல் யானை பாடுநர்க் கருதாக் - கேடி னல்லிசை வயமான் றோன்றலைப் - பாடி நின்றனெ னாகக்

கொண்டுன் - பாடுபெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தலென் - னு
டிழந் ததனினு நனியின் னாதென - வாடா தென்னோ தலையெமக்
கீயாது - தன்னிற் சிறந்தது பிறிதொன் றின்மையி- னாடுமலி யுவ
கையின் வவ்வுத - லோடாப் பூட்கைநின் கிழமையோற் கண்
டே." எனவரும், இது புறம்.

பிழைத்தோர்த் தாங்குங் காவலானும் = தம்மைப் பிழைத்
தோரைப் பொறுக்கும் பாதுகாவலானும் : காவலாவது இம்மை
யும் மறுமையும் அவர்க்கு ஏதம் வாராமற் காத்தலாதலான்
இஃது ஏனையோரின் வெற்றியாயிற்று. உம், "தம்மை யிகழ்ந்
தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற் - றெம்மை யிகழ்ந்த வினைப்ப
யத்தா - லும்மை - யெரிவாய் நிரயத்துள் வீழ்வர்கொ லென்று-
பரிவதூஉஞ் சான்றோர் கடன்." அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்
போலத் தம்மை - யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை." எனவரும்.

பொருளொடு புணர்ந்த பக்கத்தானும் = அரசர்க்குரிய
வாகிய படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு முதலியனவும் புதல்
வரைப் பெறுவனவுமாகிய பொருட்டிறத்துப்பட்ட வாகைப்பகுதி
யானும் : பக்கமென்றதனான் மெய்ப்பொருளுணர்தலுங் கொள்க.
உம். "படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு - முடையா னரசரு
ளேறு." நாடு அரண் முதலாகக் கூறுவனவெல்லாந் திருவள்ளு
வப்பயனிற் காண்க. "படைப்புப் பலபடைத்துப் பல்லாரோ
டுண்ணு - முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக் - குறு
குறு நடந்து சிறுகை நீட்டி - யிட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழ

ந்து - நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து - மயக்கு மக்களை யில்லோர்க்குப் - பயக்குறை யில்லை தாம்வாழு நாளே." "கேள்வி கேட்டுப் படிவமொடியாது" என்னும் பதிற்றுப்பத்தும் அது. "ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே - மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு." என வரும்.

அருளொடு புணர்ந்த அகற்சியானும் = அருளுடைமையோடு பொருந்திய துறவறத்தானும்: அருளொடுபுணர்தலாவது ஓருயிர்க்கு இடர்வந்துழித் தன்னுயிரைக் கொடுத்துக் காத்தலும் அதன் வருத்தந் தனதாக வருந்துதலும் பொய்யாமை கள்ளாமை முதலியனவுமாம். இக்கருத்து நிகழ்ந்தபின்னர்த் துறவுள்ளம் பிறத்தலின் இதுவும் அறவெற்றியாயிற்று. உம். "புனிற்றுப் பசியுழந்த புலிப்பிணவு தனாது - முலைமறுக் குழவி வாங்கி வாய்மடுத்-திரையெனக் கவர்வுற நோக்கி யாங்க - வளரிளங் குழவியின் முன்சென்று காணைக் - கூருகிர் வயமான் புலவுவேட்டுத் தொடங்கிய - வாளெயிற்றுக் கொள்ளையிற் றங்கினன் கதுவப் - பாசிலைப் போதி மாதவன் பெருந்தகை - யாருயிர் காவல் பூண்ட - பேரருட் புணர்ச்சியி னகலு மாறே." "தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ - மன்னுயிர்க் கின்னா செயல்." "வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந் - தீமை யிலாத சொலல்." "களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு - மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்." "யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத-லதனி னதனி னிலன்." எனையவும் இதன்கண் அடக்குக.

காமம் நீத்த பாலினானும் = அங்ஙனம் பிறந்தபின்னர் எப்

பொருள்களினும் பற்றற்ற பகுதியானும்: "உம். காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்றி - னாமங் கெடக்கெடு நோய்" எனவரும். பாலென்றதனால் உலகியலுணின்றே காமத்தினைக் கைவிட்ட பகுதியுங்கொள்க. "இளையர் முதிய ரெனவிருபால் பற்றி - விளையு மறிவென்ன வேண்டா - விளையனுந் - தன்றுதை காம நுகர்தற்குத் தான்காமு - மொன்றுது நீத்தா னுளன்." எனவரும்.

என்று இருபாற்பட்ட ஒன்பதிற்றுத் துறைத்து = முன்னர் ஒன்பானும் பின்னர் ஒன்பானுமாக இரண்டுகூறுபட்ட ஒன்பதாகிய பதினெட்டுத் துறையினையுடைத்து வாகை.—எ-று. இதனுள் ஏதுவிரியாதனவற்றிற்கும் ஏதுவிரித்தமையிற் தான் இருபாற்பட்ட பதினெட்டாதலுடைத்தென முடிக்க. (உக)

எஎ. காஞ்சி தானே பெருந்திணைப் புறனே,

இத்துணையும் உரிப்பொருள்பெற்ற அகத்திணைக்குப் புறங்கூறி இஃது உரிப்பொருளல்லாத பெருந்திணைக்குப் புறனிதுவென்கின்றது. இது வாகைக்குப் பின்வைத்தார், வீரக்குறிப்பு நிலையாமைக் குறிப்போடு உறவுடைத்து என்றற்கு. (இ-ள்.) காஞ்சி தானே பெருந்திணைப்புறனே = எழுதிணையுட் காஞ்சிதானேயெனப் பிரிக்கப்பட்ட புறத்திணை பெருந்திணைக்குப் புறனும்.—எ-று. அதற்கு இது புறனாயவாறு என்னையெனின், எண்வகைமணத்தினும் நான்குமணம்பெற்ற பெருந்திணைபோல இக்காஞ்சியும் அறமுதலாகிய மும்முதற்பொருளும் அவற்றது நிலையின்மையுமாகிய ஆறனுள்ளும் நிலையின்மை மூன்றற்கும் உரித்தாய் எல்லாத்திணைகட்கும்

ஒத்த மரபிற்ருகலானும், "பின்னர்நான்கும் பெருந்திணைபெறு ம்" என்ற நான்குஞ் சான்ருேர் இகழ்ந்தாற்போல அறம் முதலிய வற்றது நிலையின்மையுணர்ந்து அவற்றை அவர் இகழ்தலானும், ஏறிய மடற்றிறமுதலிய நான்குந் நியகாமமாயினவாறுபோல உலகியனேக்கி நிலையாமையும் நற்பொருளன்ருகலானும், உரிப்பொருள் இடமயங்கிவருதலன்றித் தனக்கு நிலமில்லாத பெருந்திணைபோல அறம்பொருளின்பம்பற்றியன்றி வேறுவேறு நிலையாமையென்பதோர் பொருளின்ருதல் ஒப்புமையானும், பெருந்திணைக்குக் காஞ்சி புறனயிற்று. கைக்கிளைமுதற் பெருந்திணையிறுவாய் எழுனையும் அகமென்றலின் அவ்வகத்திற்கு இது புறனுவதன்றிப் புறப்புறமென்றல் ஆகாமையுணர்க. இது மேலதற்கும் ஒக்கும். (உஉ)

எஅ. பாங்கருஞ் சிறப்பிற் பல்லாற் ருனு
நில்லா வுலகம் புல்லிய நெறித்தே.

இது முற்கூறிய காஞ்சிக்குப் பொது இலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ - ள்.) பாங்கருஞ் சிறப்பின் = தனக்குத் துணையில்லாத வீட்டின்பம் ஏதுவாக: பல்லாற்ருனும் = அறம் பொருள் இன்பமாகிய பொருட்பகுதியானும் அவற்றுப் பகுதியாகிய உயிரும் யாக்கையுஞ் செல்வமும் இளமையும் முதலியவற்ருனும்: நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்து = நிலைபேறில்லா உலகியற்கையைப் பொருந்திய நன்னெறியினையுடைத்துக் காஞ்சி.—எ - று. எனவே, வீடுபேறு நிமித்தமாகப் பல்வேறு நிலையாமையைச் சான்ருேர் சாற்றுங் குறிப்பினது காஞ்சியாயிற்று. பாங்கு, துணை. உலகிற்கு நிலையாமை கூறுங்கால் அறமுதலிய பொருட்பகுதி ஏது

லாற்றானுமென்று ஆன் உருபு கொடுத்தார். கெடுங்காற் கணந்தோறுங் கெடுவனவுங் கற்பந்தோறுங் கெடுவனவுமாமென்றற்கு ஆறென்றார். நிலைபெற்ற வீட்டினான் இவற்றின் நிலையாமையுணர்தலின் வீடு ஏதுவாயிற்று. பல்லாற்றானுமென்றதனாற் சில்லாற்றானும் வீடேதுவாகலின்றி நிலையாமைக்குறிப்பு ஏதுவாகலுங் கொள்க. இஃது அறிவன் தேயமுந் தாபதப்பக்கமும்பற்றி நிலையின்மைக் குறிப்புப் பெற்றாம். உம். "மயங்கிருங் கருவிய விசும்பு முகனக - வியங்கிய விருசுடர் கண்ணெனப் பெயரிய - வழியிடை வழுங்கா வழக்கரு நீத்தம் - வயிரக் குறட்டின் வயங்குமணி யார்த்துப் - பொன்னந் திகிரி முன்சமத் துருட்டிப் - பொருநர்க் காணுச் செருமிகு மொய்ம்பின் - முன்னோர் செல்லவுஞ் செல்லா தின்னும் - விலைநலப் பெண்டிரிற் பலர்மீக் கூற - வுளனென வாழியர் யானெனப் பழைமா - ணிலமக ளழுத காஞ்சியு - முண்டென வுரைப்பரா லுணர்ந்திசி னோரே." இதனுள் உண்டென உரைப்பார் உணர்ந்தோரென்றலின் வீடுபேறு ஏதுவாகத் தாபதர்போல்வார் நில்லா உலகம் புல்லியதாயிற்று. வீடுபேறு நிமித்தமாகச் சான்றோர் பல்வேறு நிலையாமையை அறைந்த மதுரைக்காஞ்சி இதற்கு உதாரணமாம். (உக)

எக. மாற்றருங் கூற்றஞ் சாற்றிய பெருமையுங்
கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும்
பண்புற வரூஉம் பகுதி நோக்கிப்
புண்கிழித்து முடியு மறத்தி னானு
மேமச் சுற்ற மின்றிப் புண்ணோற்
பேஎ யோம்பிய பேஎய்ப் பக்கமு
மின்னனென் றிரங்கிய மன்னை யானு
மின்னது பிழைப்பி னிதுவா கியரெனத்
துன்னருஞ் சிறப்பின் வஞ்சினத் தானு
மின்னகை மனைவி பேஎய்ப் புண்ணோற்
றுன்னுதல் கடிந்த தொடாஅக் காஞ்சியு
நீத்த கணவற் றீர்த்த வேலிற்
பேஎத்த மனைவி காஞ்சி யானு
நிகர்த்து மேல்வந்த வேந்தனொடு முதுகுடி
மகட்பா டஞ்சிய மகட்பா லானு
முலையு முகனுஞ் சேர்த்திக் கொண்டோன்

றலையொடு முடிந்த நிலையொடு தொகைஇ
யீரைந் தாகு மென்ப பேரிசை

மாய்ந்த மகனைச் சுற்றிய சுற்ற
மாய்ந்த பூசன் மயக்கத் தானுந்
தாமே யேங்கிய தாங்கரும் பையுளுங்
கணவனொடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச்
செல்வோர் செப்பிய மூதா னந்தமு
நனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை யிழந்து
தனிமகள் புலம்பிய முதுபாலையுங்
கழிந்தோர் தேஎத் தழிபட ருறீஇ
யொழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையுங்
காதலி யிழந்த தபுதார நிலையுங்
காதல னிழந்த தாபத நிலையு
நல்லோள் கணவனொடு நனியழற் புகீஇச்
சொல்லிடை யிட்ட பாலை நிலையு
மாய்பெருஞ் சிறப்பிற் சிறுவற் பெயரத்
தாய்தப வரூஉந் தலைப்பெய னிலையு
மலர்தலை யுலகத்து மரபுநன் கறியப்
பலர்செலச் செல்லாக் காடு வாழ்த்தொடு
நிறையருஞ் சிறப்பிற் றுறையிரண் டுடைத்தே.

இது முற்கூறிய காஞ்சித்திணை வீட்டேதுவாகவன்றி வாளாது நிலையின்மை தோன்றக் கூறும்பகுதி கூறுகின்றது. இதுவும் வாகையைத் தொகுத்தோதிய பொதுச்சூத்திரம்போலத் துறையொடு படாது நிலையின்மைப்பொருளை வகுத்தோதிய சூத்திரமெ

ன்றுணர்க. (இ-ள்.) மாற்றரும் கூற்றம் சாற்றிய பெருமையும் =
பிறராற் தடுத்தற்கரிய கூற்றம் வருமெனச் சான்றோர் சாற்றிய
பெருங்காஞ்சியானும் : கூற்றுவது, வாழ்நாள் இடையறாது செல்
லுங் காலத்தினைப் பொருள்வகையாற் கூறுபடுத்துங் கடவுள் ;
அதனைத்தான் பேரூர்க் கூற்றம்போலக் கொள்க. கூற்றத்திற்
குக் காலமென்பது வேறன்மையிற் காலம் உலகமென முன்னே
கூறினார். உம். "பல்சான் றீரே - பல்சான் றீரே - கயன்முள் ளன்ன
நரைமுதிர் திரைகவுட் - பயனின் மூப்பிற் பல்சான் றீரே - கணிச்
சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற லொருவன் - பிணிக்குங் காலை யிரங்

குவிர் மாதோ - நல்லது செய்த லாற்றீ ராயினு - மல்லது செய்த
லோம்புமி னதுதா - னெல்லாரு முவப்ப தன்றியு - நல்லாற்றுப்
படூஉ நெறியுமற் றதுவே." இது வீடேதுவாகவன்றி வீடுபேற்று
நெறிக்கட் செல்லும் நெறியேதுவாகக் கூறியது. "இருங்கட
லுடுத்த" என்னும் புறப்பாட்டும் அது.

கழிந்தோர் ஒழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும் = இள
மைத்தன்மை கழிந்து அறிவுமிக்கோர் இளமைகழியாத அறிவின்
மாக்கட்குக் காட்டிய முதுகாஞ்சியானும் : முதுமை மூப்பாத
லான் அது காட்சிப்பொருளாக இளமைநிலையாமை கூறிற்றும்.
உம். "இனிநினைந் திரக்க மாகின்று திணிமணற் - செய்வுறு பா
வைக்குக் கொய்பூத் தைஇத் - தண்கய மாடு மகளிரொடு கைபி
ணைந்து - தழுவுவழித் தழீஇத் தூங்குவழித் தூங்கி - மறையென
வறியா மாயமி லாயமொ - டுயர்சினை மருதத் துறையுறத் தாழ்

ந்த - நீர்நணிப் படுகோ டேறிச் சீர்மிகக் - கரையவர் மருளத் திரை யகம் பிதிர - நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து - குளித்து மணற்கொண்ட கல்லா விளமை - யளிதோ தானே யாண்டுண்டு கொல்லோ - தொடித்தலை விழுத்தண் டூன்றி நடுக்குற் - றிரும் விடை மிடைந்த சில்சொற் - பெருமூ தாளரோ மாகிய வெமக்கே.'' இது வீடுபெறுதற்கு வழிகூறியது.

பண்புறவருஉம் பகுதி நோக்கிப் புண்கிழித்து முடியும் மறத்தினும் = நன்றாகிய குணம் உறுவிலையாகப் பெறுகின்ற பகுதியாராய்ந்து பெறுதற்குப் பட்ட விழுப்புண் தீர்ந்து வாழும் வாழ்க்கை நிலையின்மையின் அதனை வேண்டாது புண்ணைக் கிழித்து இறக்கும் மறக்காஞ்சியானும் : இது யாக்கைநிலையின்மையை நோக்கிப் புகழ்பெறுதல் குறித்தது. இதனை வாகைத்திணைப்பின்னர் வைத்தார், இக்காஞ்சியும் வாகையொடு மயங்கியுங் காஞ்சியாதல்பற்றி, உம். ''பொருது வடுப்பட்ட யாக்கை நாணிக் - கொன்று முகக்தேய்ந்த வெஃகந் தாங்கிச் - சென்று களம்புக்க தானை தன்னொடு - முன்மலைந்து மடிந்த வோடா விடலை - நடுகனெடுநிலை நோக்கி யாங்குத்தன் - புண்வாய் கிழித்தனன் புகழோனந்நிலைச் - சென்றுழிச் செல்க மாதோ வெண்குடை - யரசுமலைந்து தாங்கிய களிறுமடி பறந்தலை - முரண்செழு தெவ்வர் காண்க - விவன்போ லிந்நிலை பெறுக யானெனவே.'' இது போர் முடிந்தபின் களம்புக்கு நடுகல் ஆயினானைக் கண்டு உடம்பினது நிலையின்மையினையும் பண்புறவருதலையும் நோக்கி இறந்ததனை கூறலிற் காஞ்சியாயிற்று.

ஏமச் சுற்றம் இன்றிப் புண்ணோற் பேஎய் ஓம்பிய பேஎய்ப் பக்கமும் = கங்குல் யாமத்துக் காத்தற்குரிய சுற்றக்குழாமின்மையின் அருகுவந்து புண்பட்டோனைப் பேய்தானே காத்த பேய்க் காஞ்சியானும்: பேய் காத்ததென்றலின் ஏமம் இரவில் யாமமாயிற்று. ஏமம் காப்புமாம். ஓம்புதலாவது அவனுயிர்போந்துணையும் ஓரியும் பேயும் நரியுங் கடிந்து அவன் நசையைக் கோடலஞ்சிப் பாதுகாத்தலாம். இது சுற்றத்தாரின்மைகூறலிற் செல்வநிலையாமையாயிற்று. பக்கமென்றதனாற் பெண்டிர் போல்வார் காத்தலும் பேயோம்பாத பக்கமுங்கொள்க. உ-ம். "புண்ணொந்த ருற்றோரைப் போற்றுந ரின்மையிற் - கண்ணாந்த ரில்லாப்பேய் காத்தனவே - யுண்ணு - மூனோயோரி யுட்க வுணர்வொடுசா யாத - வினையோன் கிடந்த விடத்து." எனவரும். ஏனைய வந்துழிக்காண்க.

இன்னன் என்று இரங்கிய மன்னையானும் = ஒருவன் இறந்துழி அவன் இத்தன்மையனென்று ஏனையோர் இரங்கிய கழிவுபொருட்கண் வந்த மன்னைக்காஞ்சியானும்: இது பலவற்றின் நிலையாமைகூறி இரங்குதலின் மன்னைக்காஞ்சியென வேறுபெயர்கொடுத்தார். இது பெரும்பான்மை மன் என்னும் இடைச்சொற் பற்றியே வருமென்றதற்கு மன்கூறினார். மன்னையெனத் திரிந்தது காஞ்சியென்பதனோடடுத்து நின்றது. இது உடம்பொடு புணர்த்தல். "சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே - பெரிய கட் பெறினேயாம் பாடத்தான் மகிழ்ந்துண்ணு மன்னே - சிறு

சோற், றானு நனிபல கலத்தன் மன்னே-பெருஞ்சோற், றானு நனி பல கலத்தன் மன்னே-யென்பொடு, தடிபடு வழியெல்லா மெமக் கீயு மன்னே- யம்பொடு, வேனுழை வழியெல்லாந் தானிற்கு மன்னே" என இப்புறப்பாட்டு மன் அடுத்து அப்பொருடந்தது. "பாடுநர்க் கீத்த பலபுக ழினனே - யாடுநர்க் கீத்த பேரன் பினனே- யறவோர் புகழ்ந்த வாய்கோ லினனே-திறவோர் புகழ்ந்த திண்ணன் பினனே - மகளிர் சாயன் மைந்தர்க்கு மைந்து - துகளறு கேள்வி யுயர்ந்தோர் புக்கி- லனைய னென்னாது தத்தக் கோனை-நினை யாக் கூற்ற மின்னுயி ருய்த்தன்று - பைத லொக்க றழீஇ யதனை- வைகம் வம்மோ வாய்மொழிப் புலவீர் - னனந்தலை யுலக மரந்தை தூங்கக்- கெடுவி னல்லிசை சூடி - நடுக லாயினன் புரவல னென வே." இது மன் அடாது அப்பொருடந்தது. "செற்றன்றாயினும்" என்னும் புறப்பாட்டுமுதலியனவும் அன்ன. இதனை ஆண்பாற் கை யறு நிலையெனினும் அமையும்.

கசு

கஅஉ புறத்திணையியல்.

துன்னருஞ் சிறப்பின் இன்னது பிழைப்பின் இதுவாகிய ரென வஞ்சினத்தானும் = இத்தன்மையதொன்றினைச் செய்த மாற்றேனாயின் இன்னவாறாகக் கடவனெனக் கூறிய வஞ்சினக் காஞ்சியானும்: அது தான்செய்யக் கருதியது பொய்த்துத் தனக்குவருங் குற்றத்தால் உயிர்முதலியன துறப்பனென்றல். சிறப்பு வீடுபேறன்றி உலகியலிற் பெருஞ்சிறப்பு. உம். "மெல்ல

வந்து நல்லடி பொருந்தி - ஈயென இரக்குவி ராயிற் சீருடை- முரசுகெழு தாயத் தரசோ தஞ்ச - மென்னுயி ராயினுங் கொடுக் குவெ னின்னிலத் - தாற்ற லுடையோ ராற்றல் போற்றா - தென் னுள்ள மெள்ளிய மடவோன் றெள்ளிதிற் - றுஞ்சுபுலி யிடறிய சிதடன் போல - வுய்ந்தனன் பெயர்தலோ வரிதே மைந்து டைக் - கழைதின் யானைக் காலகப் பட்ட - வன்றிணி நீண் முளை போலச் சென்றவண் - வருந்தப் பொரேஎ னாயிற் பொருந் திய - தீதி னெஞ்சத்துக் காதல் கொள்ளாப் - பல்லிருங் கூந் தன் மகளி - ரொல்லா முயக்கிடைக் குழைகவென் றாரே." "நகுதக் கனரே நாடுமீக் கூறுநர்" "மடங்கலிற் சினைஇய" என் னும் புறப்பாட்டுக்கள் உயிரும் செல்வமும் போல்வன நிலையும் பொருளென நிலையாறு வஞ்சினஞ்செய்தவை.

இன்னகை மனைவி பேஎய்ப் புண்ணோற் றுன்னுதல் கடிந்த தொடாஅக் காஞ்சியும் = இனியவாகிய நகையினையுடைய மனைவி தன் கணவன் புண்ணுற்றுழிப் பேய் நலிந்ததனை நீக்கித் தானும் தீண்டாத காஞ்சியானும்; என்றது, நகையாடுங் காதலுடையாள் அவனைக்காத்து விடிவளவுங் காத்தலன்றி முயங்குதற்குள்ளம் பிறவாதபடி அவன் நிலையாமை எய்திருந்தவாறு. இதுவும் ஆண்பாற்காஞ்சியாம். இக்காஞ்சியொன்றுமே முன்னும்பின்னுங் கூட்டுக. "தீங்கனி யரவமொடு வெம்புமனைச் செரீஇ - வாங்கு மருப் பியாழொடு பல்லியங் கறங்கக் - கைபயப் பெயர்த்து மை விழு திழுகி - ஐயவி சிதறி யாம்ப லூதி - யிசைமணி யெறிந்து காஞ்சி பாடி - நெடுநகர் வளைப்பிற் கடிநறை புகைஇக் - காக்கம் வம்மோ காதலந் தோழி - வேந்துறு விழுமந் தாங்கிய-பூம்பொறி

யுடைய நெடுந்தகை புண்ணே." எனவரும்.

நீத்த கணவற் றீர்த்த வேலிற் பேஎத்த மனைவி காஞ்சியானும் = உயிர்நீத்த கணவனைத் தன்னுறவை நீக்கின வேல்வடிவாலே மனைவி அஞ்சின ஆஞ்சிக்காஞ்சியானும் : எஞ்ஞான்றும் இன்பஞ் செய்த கணவனுடம்பு அறிகுறி தெரியாமற் புண்பட்டு அச்சநிகழ்

தலின் யாக்கை நிலையாமை கூறியதாம். பேஎத்த என்பது உரிச்சொன்முதனிலையாகப் பிறந்த பெயரெச்சம். அஞ்சினகாஞ்சியென நின்றது. "இன்ப முடம்புகொண் டெய்துவிர் காண்மினோ-வன்பி னுயிர்புரக்கு மாரணங்கு - நன்கணவ - னல்லாமை யுட்கொள்ளு மச்சம் பயந்ததே- புல்லார்வேன் மெய்சிதைத்த புண்." எனவரும். இனி வேலிற்பெயர்ந்த மனைவியென்று பாடமோதி, அவ்வேலான் உயிரைப்போக்கின மனைவியென்று கூறி, அதற்குக் "கௌவைநீர் வேலிக் கடிதேகாண் கற்புடைமை- வெவ்வேல்வாய் வீழ்ந்தான் விறல்வெய்யோ - னவ்வேலே-யம்பிற் பிறழுந் தடங்கணவன் காதற்-கொம்பிற்கு மாயிற்றே கூற்று." என்பது காட்டுப.

நிகர்த்து மேல்வந்த வேந்தனொடு முதுகுடி மகட்பாடு அஞ்சிய மகட்பாலானும் = பெண்கோளொழுக்கத்தினொத்தும் மறுத்தல் பற்றிப் பகைவனாய் வலிந்துகோடற்கு எடுத்துவந்த அரசனொடு

முதுகுடித்தலைவராகிய வாணிகரும் வேளாளருந் தத்தம் மகளிரை ப் படுத்தற்கு அஞ்சிய மகட்பாற்காஞ்சியாலும்: வேந்தியலாவது உயிர்போற்றுது வாழ்தலின் அவரது நிலையின்மை நோக்கி அவர் ஒத்தும் மகளிரைப் படுத்தற்கஞ்சி மறுப்பாராதலின் அஞ்சியென் றும் மேல்வந்தவென்றும் கூறினார். அம்முதுகுடிகள் தாம் பொரு துபடக்கருதுதலின் உயிரதுநிலையாமை உணர்ந்த நாஞ்சியாயிற்று.

பாலென்றதனுன் முதுகுடிகளேயன்றி அனைத்வைகையெனப்ப ட்டார் கண்ணும் இத்துறைநிகழ்தல்கொள்க. உம். "நுதிவேல் கொண்டு நுதல்வெயர் துடையாக் - கடிய கூறும் வேந்தே தந் தையு - நெடிய வல்லது பணிந்துமொழி யலனே - யீதிவர் படிவ மாயின் வையெயிற்-றரிமதர் மழைக்க ணம்மா வரிவை - மரம்படு சிறுதீப் போல - வணங்கா யினடான் பிறந்த வூர்க்கே." எனவ ரும். "களிறணைப்பக் கலங்கின காவு - தேரோடத் துகள்கெழு மின - தெருவு, மாவழங்கலின் மயங்குற்றன- வழி, கலங்கழாலிற், றுறை, கலக்குற்றன - செறன்மறவ ரிறைகூர்தலிற் - பொறைமலிந்து நிலனெளிய - வந்தோர்பலரோ வம்பவேந்தர் - பிடியுயிர்ப் பன்ன கைகவரிரும்பி - னுேவுறழிரும்புறங் காவல்கண்ணிக் - கரு ங்கண்கொண்ட நெருங்கல்வெம்முலை - மையணுேக்கிற் றைய னயந்தோ - ரளியர்தாமே யிவ டன்னைமாரோ - செல்வம் வேண் டார் செருப்புகல்வேண்டி - நிரலல் லோர்க்குத் தரலோவில்லெ னக் - கழிப்பிணிப்பலகை யாத்துவாய்வாளர் - குழாஅங்கொ ண்ட குருதியம்புலவொடு - கழாஅத்தலைய கருங்கடைநெடுவே லின்ன மறவர்க் காயினு மன்னுே - வென்னுவதுகொ லூனே

பன்னல் வேலியிப் பணைநல் லூரே." இதனுள் நிரலல்லோர்க்குத் தரலோவில்லென என்றலின் அரசர்க்கு மகட்கொடைக்குரியரல்லாத அணைநிலைவகையோர்பாற்பட்டது.

முலையும் முகனுஞ் சேர்த்திக் கொண்டோன் தலையொடு முடிந்த நிலையொடு தொகைஇ ஈரைந்தாகுமென்ப = தன் கணவன் தலையைத் தன் முகத்தினும் முலையினுஞ் சேர்த்திக்கொண்டு அத்தலையான் மனைவியிறந்த நிலைமையானுந் தொகைபெறக் காஞ்சி பத்துவகைப்படுமென்று கூறுவராசிரியர். எ-று. தலை அவன் இறந்ததற்கேதுவாகலின் அது வினைமுதலாயிற்று. மேற் றுறை இரண்டெண்பாராகலின் இவைபத்தும் ஒருதுறையாமென்றற்கும் இவை ஆண்பாற்குரியவென்றற்கும் ஈரைந்தென வேறோர் தொகை கொடுத்தார். அவன் தலையல்லது உடம்பினை அவள் பெறாமையின் அவன் யாக்கைக்கு நிலையின்மையெய்துதலின் இதுவும் ஆண்பாற்கே சிறந்ததாம். மனைவி இறந்துபாடும் அதனாலெய்துதலின் மேல்வருகின்ற பெண்பாற்கும் இயைபுபடப் பின்வைத்தார். இதற்கியைபுபடத் தொடாக்காஞ்சியும் ஆஞ்சிக்காஞ்சியும் பெண்பாலொடுபட்ட ஆண்பாற் காஞ்சியாதலின் இதன்முன் வைத்தார். இவை ஒருவகையாற் பெண்பாற்கண்ணும் நிலையின்மையுடையவாயினும் இரண்டிடத்தும் ஓதிச் சூத்திரம் பல்காமற் சிறப்புடைய ஆண்மகற்கே ஓதிப் பெண்பாற்பகுதியுந் தழீஇயினவென்றுணர்க. இனிவருகின்ற பத்தும் பெண்பாற்கேயுரிமையின் அவற்றிற்குப்

சாந்தென்பதனைக் கூட்டிமுடிக்க. உம். "நிலையி லுயிரிழந்த கஞ்சிக் கணவன் - றலையொழிய மெய்ப்பொருள் சாய்ந்தா - டலையி னால்-வண்ணம் படைத்தான் முழுமெய்யு மற்றதூஉ- மனைவின்ற தன்றே வுயிர்." எனவரும்.

பேரிசை மாய்ந்த மகனைச் சுற்றிய சுற்றம் ஆய்ந்த பூசல் மயக்கத்தானும் = பெரும்புகழுடையனாகி மாய்ந்தானொருவனைச் சுற்றிய பெண்டினைச்சுற்றங் குரல்குறைவுபட்ட கூப்பீட்டு மயக்கத்தானும்: என்றது, சுற்றத்தார் அழுகைக்குரல் விரவியெழுந்த ஓசையை. ஆய்ந்தவென்பது உள்ளத்தினுணுக்கம். மாய்ந்தபூசன்மயக்கமென்று பாடமாயிற் சுற்றம் ஒருங்கு மாய்ந்தவழிப் பிறரழுத பூசன்மயக்கமென்று கொள்ளினும் அமையும். ஈண்டு மாய்ந்தமகனென்றதூஉஞ் சுற்றப்படுவானை அறிவித்தற்கே; ஆண்பாலும் உடன்கூறியதன்று. மேலனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். உம். "இரவலர் வம்மி னெனவிசைத்த லின்றிப் - புரவலர்

மாய்ந்துழியும் பொங்கு - முறைமயங்க - வேற்கண் ணியரழுத வெம் பூசல் கேட்டடங்கா - தோற்கண்ண போலுந் துடி." எனவரும். "மீனுண் கொக்கின்" என்னும் புறப்பாட்டும் அது.

தாமே ஏங்கிய தாங்கரும் பையுளும் = அச்சுற்றத்தாருமின்றி மனைவியர் தாமே தத்தங் கொழுநனைத் தழீஇயிருந்து அழுதது கண்டோர் பொறுத்தற்கரிய நோயானும் : தாமேயெனப் பன்மை கூறினார், ஒருவர்க்குத் தலைவியர் பலரொன்றற்கு. ஏகாரஞ் சுற்றத்திற் பிரித்தலிற் பிரிநிலை. இது செல்வமும் இன்பமும் ஒருங்கு நிலையாமை கூறியது. "மழைகூர் பானாட் கழைபிணங் கடுக்கத்துப் - புலிவழங் கதரிடைப் பாம்புதூங் கிறுவரை - யிருள்புக்குத் துணித்த வெண்குவாற் கல்லளை - யொருதனி வைகிய தனைத்தே பெருவளத்து - வேனின் மூதூர்ப் பூநாறு நறும்பக - லழுதுசுவர் மாடத்துக் கிளையுடை யொருசிறை - யவரின்று நிகழ்தரு முறவே யதனு - லழுதுபனி கலுழ்ந்தவெங் கண்ணே யவ்வழி - நீர்நீந்து பாவை யசைவது நோக்கிச் - சேணிடை யகன்ற துயிலே யதுவினி - யவருடைக் கனவோ டிவ்வழி யொருநாள் - வாரா தாயினும் யாதாங் கொல்லோ - மெலிந்து மெலியுமென் யாக்கையிற் - கழிந்து கழியுமென் னுருயிர் நிலையே." எனவரும். "கதிர்மூக் காரல் கீழ்ச்சேற்று" என்னும் புறப்பாட்டும் அது. தாமே யேங்கிய என்பதற்குச் சிறைப்பட்டார் தாமே தனித்திருந்ததென்றுகூறிக் "குழவி யிறப்பினு மூன்றடி யிறப்பினு - மான நன்றென்று வாளிற் றப்பார் - தொடர்ப்படு ஞமலியி னிடர்ப்படத் திரீஇக் - கேளல் கேளிர் கேளில்வேளாண் சிறுபத - மதுகை யின்றி வயிற்றுத் தீத் தணீஇயர் - தாமிரந் துண்ணு மளவையி - னுமரோவிவ் வுலகத் தானே." என்னும் புறப்பாட்டுக் காட்டுவாரும் உளர்.

கணவனொடு முடிந்த படர்ச்சி நோக்கிச் செல்வோர் செப்பிய மூதானந்தமும் : மனைவி தன்கணவன் முடிந்தபொழுதே உடன் முடிந்துபோகிய செல்வுநிலைநந்து கண்டோர் பிறர்க்குணர்த்திய

மூதானந்தத்தானும்: ஆனந்தஞ் சாக்காடு. முதுமைகூறினர், உழு வலன்புபற்றி. இப்படியிறத்தலின் இஃது யாக்கை நிலையின்மை. உம். "ஒருயி ராக வுணர்க வுடன்கலந்தார்க் - கீருயி ரென்ப ரிடை தெரியார் - போரின் - விடனேந்தும் வேலாற்கும் வெள்வளை யி னூட்கு - முடனே யுலந்த துயிர்." எனவரும்.

நனிமிகு சுரத்திடைக் கணவனை இழந்து தனிமகள் புலம்பிய முதுபாலையும் = மிகுதிமிக்க அருநிலத்தே தன்கணவனை
கஅசு புறத்திணையியல்.

இழந்து தனித்த மகள் தன்தனிமை வெளிப்படுத்தின முதுபாலை யானும்: புலம்பியெனவே அழுதல் வெளிப்படுத்தல் கூறிற்று. பா லையென்பது பிரிவாகலின் இது பெரும்பிரிவாதல் நோக்கி முதுபா லையென்றார் நனிமிகு சுரமென்று இருகால் அதனருமைகூறவே பின்பனி பிரிவிற்குச் சிறந்ததன்றாயிற்று. இதுவும் இன்பமுஞ் செல்வமும் ஒருங்கு நிலையின்மை கூறிற்று. "இளையரு முதிய ரும் வேறுபுலம் படர - வெடுப்ப வெழாஅய் மார்பமண் புல்ல - விடைச்சுரத் திறுத்த மள்ளர் விளர்த்த - வளையில் வறுங்கை யோர்ச்சிக் கிளையு - ளின்ன ளாயின ளிளையோ ளென்று - நின்னுரை சொல்லு மாயின் மற்று - முன்னூர்ப் பழுநிய கோளியா லத்துப் - புள்ளார் யாணர்த் தற்றே யென்மகன் - வளனுஞ் செம்மலு மெமக் கென நாளு - மானது புகழு மன்னை - யாங்கா குவள்கொ லளிய ளோனே." எனவரும்.

கழிந்தோர் தேஎத் தழிபடர் உறீஇ ஒழிந்தோர் புலம்பிய கையறு நிலையும் = கணவரோடு மனைவியர் கழிந்துழி அவர்கட் பட்ட அழிவுபொருளெல்லாம் பிறர்க்கு அறிவுறுத்தித் தாம் இறந் துபடாதொழிந்த ஆயத்தாரும் பரிசில்பெறும் விறலியருந் தனிப்ப

டருழந்த செயலறு நிலைமையானும்: ஒழிந்தோரொன வனையா துகூறினமையிற் கழிந்தோரரற் புரக்கப்படும் அவ்விருதிறத்தானை யும் உடன்கொள்க. கழிந்தோரொன்ற பன்மையால் ஆண்பாலுந் தழீஇயினர், கையறுநிலை அவளையின்றி அமையாமையின். ஆண் பாற் கையறுநிலை மன்னைக்காஞ்சியுள் அடங்கும். அழிவாவன புனல்விளையாட்டும் பொழில்விளையாட்டுந் தலைவன்வென்றியும் போல்வன. உம். "தேரோன் மகன்பட்ட செங்களத்து விவ்வுடம் பிற் - றீராத பண்பிற் றிருமடந்தை - வாரா - வுலகத் துடம்பிற் கொழிந்தாள்கொல் லோஓ - வலகற்ற கற்பி னவள்." எனவரும்.

காதலி இழந்த தபுதார நிலையும் = தன்மனைவியைக் கணவ னிழந்த தபுதார நிலையானும்: என்றது தாரமிழந்தநிலை. தன்காத லியை இழந்தபின் வழிமுறைத்தாரம் வேண்டின் அது காஞ்சிக் குறிப்பன்று என்றற்கும், எஞ்ஞான்றும் மனைவியில்லாதானுந் தபுதாரநிலைக்கு உரியனாயினும் அது காஞ்சியாகாதென்றற்கும், தபு தார நிலையென்றே பெயர்பெறுதன் மரபென்றற்குங், காதலியிழ ந்த நிலையுமென்றே ஒழியாது பின்னுந் தபுதாரநிலையுமென்றார். தலைவர் வழிமுறைத்தாரமும் எய்துவாராகலின் அவர்க்கு நிலை யாமை சிறப்பின்மையின் ஆண்பாற் காஞ்சியன்றாயிற்று. இது யாக்கையும் உயிரும் ஒருங்குநிலையின்மையாம். உம் "யாங்குப்

பெரிதாயினு நோயள வெனைத்தே - யுயிர்செருக் கல்லா மதுகைத் தன்மையிற் - கள்ளி போகிய களரியம் பறந்தலை - வெள்ளிடைப் பொத்திய விளைவிற மேத் - தொள்ளழற் பள்ளிப் பாயல் சேர் த்தி - ஞாங்கர் மாய்ந்தனண் மடந்தை - யின்னும் வாழ்வ லென்னி

தன் பண்பே." எனவரும்.

காதலன் இழந்த தாபதநிலையும் = காதலனையிழந்த மனைவி தவம்புரிந்தொழுகிய நிலைமையானும்: இருவரும் ஒருயிராய் நிகழ்ந்தமையின் உயிரும் உடம்பும் இன்பமுஞ் செல்வமும் ஒருங்கிழந்தாள் தலைவியேயாம். இதனை இல்லறம் இழத்தலின் அறநிலையின் அமையுமென்ப. உம். "அளிய தாமே சிறுவெள் ளாம்ப - லிளைய மாகத் தழையா யினவே - யினியே, பெருவளக் கொழுநன் மாய்ந்தெனப் பொழுதுமறுத் - தின்னா வைக லுண்ணு - மல்லிப் படூஉம் புல்லா யினவே.", எனவரும்.

நல்லோள் கணவனொடு நனியழற் புகீஇச் சொல்லிடையிட்ட பாலைநிலையும் = கற்புடைமனைவி தன்கணவன் இறந்துழி அவனொடு எரிபுகுதல் வேண்டி எரியை விலக்கினரோடு உறழ்ந்துகூறிய புறங்காட்டு நிலையானும்: எல்லாநிலத்தும் உளதாகி வேறுதனக்குநிலனின்றி வருதலானும் நண்பகல்போல் வெங்கனலான் வெதுப்புதலானும் புறங்காட்டைப் பாலையென்றார்; பாலைத்தன்மை எய்திற்று என்றற்கு நிலையென்றார். உம். "பல்சான் றீரே பல் சான் றீரே - செல்கெனச் செல்லா தொழிகென விலக்கும் - பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல்சான் றீரே - யணில்வரிக் கொடுங்காய் வாள் போழ்ந் திட்ட - காழ்போ லாதவ் விளர்நறு நெய்தீண்டா - தடையிடை மிடைந்த கைபிழி பிண்டம் - வெள்ளெட் சாந்தொடு புளிப்பெய் தட்ட - வெள்ளை வெந்தை வல்சி யாகப் - பாற்பெய் பள்ளிப் பாயின்று வதியு - முயவற் பெண்டிரே மல்லோ மாதோ - பெருங்

கோட்டுப் பண்ணிய கருங்கோட் டுமை - நுமக்கரி தாகுக தில்ல வெமக்கெம் - பெருந்தோட் கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற - வள் ளித ழவிழ்ந்த தாமரை - நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோ ரற்றே." எனவரும்.

மாய்பெருஞ் சிறப்பிற் சிறுவற் பெயரத் தாய் தபவரூஉந் தலைப்பெயல் நிலையும் = பொருகளத்துப் பொருதுமாயும் பெருஞ்சிறப் பிற் றீர்ந்து தன்மகன் புறங்கொடுத்துப் போந்தானாக, அதுகேட்டுத் தாய் சாக்காடு துணிந்து சென்று மகனைக்கூடுங் கூட்ட மொன்றுனும்: இனி அவன் பிறர்சிறப்பு மாய்தற்குக் காரண

கசஅ புறத்திணையியல்.

மாகிய பெருஞ்சிறப்பொடு களப்பட்டுத் துறக்கத்துப் போயவழி அவனோடு இறந்துபடவருந் தாயது தலைப்பெயனிலைமையொன்று னும்: இவ்விருகூறும் உய்த்துக்கொண்டுணர்தலென்னும் உத்தி. நிலையென்றதனால் அவள் இறந்துபடாது மீடலுஞ் சிறுபான்மை காஞ்சியென்றுகொள்க. அஃது அன்பிற்கு நிலையின்மையாம். உம். "வாதுவல் வயிறே வாதுவல் வயிறே - நோவே னத்தை நின்னீன் றனனே - பொருந்தா மன்ன ரருஞ்சம முருக்கி - யக்க ளத் தொழிதல் செல்லாய் மிக்க - புகர்முகக் குஞ்சர மெறிந்த வெஃகு - மதன்முகத் தொழிய நீபோந் தனையே - யதனு லெம்மில் செய்யாப் பெரும்பழி செய்த - கல்லாக் காளையை யீன்ற வயி றே." இத்தகயோத்திணா கரியிடை வேலொழியப் போந்ததற்குத்

தாய்தபவந்த தலைப்பெயனிலை. "எற்கண் டறிகோ வெற்கண் டறிகோ - வென்மக ளூத லெற்கண் டறிகோ - கண்ணே கணைமூழ் கினவே தலையின் - வண்ண மாலையும் வாளிவிடக் குறைந்தன - வாயே, பொங்குநுனைப் பகழி மூழ்கலிற் புலர்வழித் - தாவ நா ழிகை யம்புசெறித் தற்றே - நெஞ்சே வெஞ்சரங் கடந்தன குற ங்கே - கிறங்கரந்து பலசர நிரைத்தன வதனு - லவிழ்பூ வப்ப ணைக் கிடந்தோன் - கமழ்பூங் கழற்றீங் காய்போன் றனனே." இத்தகரேர்யாத்திரை துறக்கத்துப்பெயர்ந்த நெடுங்கோளன் தாய் இறந்துபட்ட தலைப்பெயனிலை. "நரம்பெழுந் துலறிய நிரம்பா மென்றோண் - முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன் - படையழி ந்து மாறின னென்றுபலர் கூற - மண்டமர்க் குடைந்தன னாயி னுண்டவென் - முலை யறுத்திடுவென் யானெனச் சினைஇக் - கொண்ட வாளொடு படுபிணம் பெயராச் - செங்களந் துழவுவோள் சிதைந்து வேறாகிய - படுமகன் கிடக்கை காணூஉ - வீன்ற ஞான்றினும் பெரி துவந் தனளே." இப் புறப்பாட்டு மீண்டது. "ஈன்றுபுறந்தரு தல்" என்னும் புறப்பாட்டும் அது.

மலர்தலை உலகத்து மரபு நன்கறியப் பலர்செலச் செல்லாக் காடுவாழ்த்தொடு = அகன்ற இடத்தினையுடைய உலகங்களிடத்து வரலாற்று முறைமையினைப் பலரும் பெரிதுணரும்படியாகப் பிற ந்தோரெல்லாரும் இறந்துபோகவும் எஞ்ஞான்றும் இறப்பின்றி நிலைபெற்ற புறங்காட்டினை வாழ்த்துதலானும்: உம். "உலகு பொதியுருவந் தன்னுருவ மாகப் - பலர்பரவத் தக்க பறந்தலை நன் காடு - புலவுங்கொ லென்போல் புலவுக் களத்தோ - டிகனெடு வே லானை யிழந்து." எனவரும். "களரி பரந்து கள்ளி பொங்கிப் -

ரோ - டஞ்சுவந் தன்றி மஞ்சுபடு முதுகாடு - நெஞ்சமர் காதல ரழுத கண்ணீ - ரென்புபடு சுடலை வெண்ணீ றவிப்ப - வெல்லாப் புறனுந் தான்கண் டுலகத்து - மன்பதைக் கெல்லாந் தானாய்த் - தன்புறங் காண்போர்க் காண்பறி யாதே." இதுவும் அது.

தொகைஇ ஈரைந்து ஆகுமென்ப = தொகைபெற்றுக் காஞ்சி பத்துவகைப்படுமென்று கூறுவர் ஆசிரியர்; நிறையருஞ் சிறப்பிற் றுறை இரண்டு உடைத்தே = ஆதலான் அக்காஞ்சி நிறுத்தற்கு எதிர்பொருளில்லாத பெரிய சிறப்பினையுடைய ஆண்பாற்றுறையும் பெண்பாற்றுறையுமாகிய இரண்டு துறையினையுடைத்து.—எ-று. எனவே முற்கூறிய பத்தும் இப்பத்துமாக இருபதென்பதூஉங் கூறி னாராயிற்று. நிலையருஞ் சிறப்பென்றதனானே மக்கட்கும் தேவர்க்கும் உள்ள நிலையாமையே காஞ்சிச்சிறப்புடைத்தாகக் கூறப்படுவது; ஏனை அஃறிணைப்பகுதிக்கண்ணுள்ள நிலையாமை காஞ்சிச் சிறப்பன்று என்றுணர்க. (உச)

அ0. பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே
நாடுங் காலை நாலிரண் டுடைத்தே.

இது மேற் "புறத்திணை யிலக்கணந் திறப்படக் கிளப்பின்" என்புழிக் கிடக்கைமுறை கூறிய முறையான் இறுதிநின்ற பாடா

ண்டிணைக்குப் பொருளிலக்கணம் உணர்த்துவான் அதற்குப் பெயர் இன்னதெனவும் அது கைக்கிளைப்புறனெனவும் அஃது இத்துணைப்பொருளுடைத்தெனவும் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே = பாடாணெனப்பட்ட புறத்திணையது கூறு கைக்கிளையென்று கூறப்பட்ட அகத்திணைக்குப் புறனும்: நாடுங் காலை நாலிரண்டு உடைத்து = தன்னை நாடிச் சொல்லுவார் செய்யுளுள் முடிந்தபொருள் பாடாணாகவே நிரப்ப நாடுங்காலத்து எண் வகைப் பொருளுடைத்து.—எ-று. பாடாணென்பது பாடுதல் வினையையும் பாடப்படும் ஆண்மகனையும் நோக்காது அவனதொழுகலாறாகிய திணையுணர்த்தினமையின் வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. ஒருதலைவன் பரவலும் புகழ்ச்சியும் வேண்ட ஒருபுலவன் வீடுபேறு முதலிய பரிசில் வேண்டலின் அவை தம்மின்வேறாகிய ஒருதலைக்காமமாகிய கைக்கிளையோடொத்தலிற் பாடாண்டிணை கைக்கிளைப்புறனாயிற்று. வெட்சிமுதலிய திணைகளுஞ் சுட்டியொருவர்பெயர் கொடுத்துங் கொடாது பாடப்படுதலிற் பாடாண்டிணையாயினும் ஒருவனை ஒன்று நச்சிக் கூறுமையின் அவர் பெறுபுகழ் பிறரைவேண்டிப் பெறுவதன்றித் தாமே த

லைவராகப் பெறுதலின் அவை கைக்கிளைப்புறன் ஆகாமை உணர்க. இவ்விருகூறுந் தோன்றப் பகுதியென்றார். புகழை விரும்பிச் சென்றோர் வெட்சிமுதலியவற்றைப் பாடின் அவை கைக்கிளைப்

புறன் ஆகாதென உணர்க. இதனானே புறத்திணை ஏழற்கும் பெயரும் முறையும் ஒருவாற்றாற் கூறினாராயிற்று. நாலிரண்டாவன இப்பாடாண்டிணைக்கு ஓதுகின்ற பொருட்பகுதி பலவுங் கூட்டி ஒன்றும் இருவகைவெட்சியும் பொதுவியலும் வஞ்சியும் உழிஞையுந் தும்பையும் வாகையுங் காஞ்சியுமாகிய பொருள்கள் ஏழுமாகிய எட்டுமாம். இனி முற்கூறிய ஏழுதிணையும் பாடாண்டிணைப் பொருளாமாறு காட்டுங்கால் எல்லாத்திணையும் ஒத்ததாயினும் அவை பெரும்பான்மையுஞ் சிறுபான்மையுமாகி வருதலும் அவை இரண்டும் பலவும் ஒருங்குவருதலும் பாடாண்டிணைக்கு மேற்கூறும் பொருளும் விராய்வருதலுமாமென்று உணர்க. உம். "முனைப்புலத்துக் கலந்துண்ட முந்நிரைபோல் வேந்தர் - முனைப்புலத்து முன்னிரையும் வீசி - பெயப்புலத்துச் - சென்றது நின்சீர்த்தி தேர்வளவ தெவ்வர்போ - யென்றுமுண் டாக நமக்கு." இது கூற்றுவகையானன்றிக் குறிப்புவகையான் ஒன்று பயப்பானாக நினைத்துரைத்தலின் வெட்சியும் வாகையும் வந்த பாடாண்டிணையாம். "அவலெறிந்த வுலக்கை வாழைச் சேர்த்தி - வளைக்கை மகளிர் வள்ளை கொய்யு - முடந்தை நெல்லின் விளைவயற் பரந்த - தடந்தாணாரை யிரிய வயிரைக்-கொழுமீ னார்கை யாமந்தொறுங் குழுமலின்- வெண்ணகை மகளிர் வெண்குரு கோப்பு-மழியா விழவி னிழியாத் திவவின் - வயிரியர் மாக்கள் பண்ணமைத் தெழீஇ - மன்ற நண்ணி மறுகு சிறைபாடு - மகன்கண் வைப்பி னாடு மன்னிய- விரவுவெறு கூலமொடு குருதி வேட்ட - மயிர்புதை மாக்கண் கடிய கழற - வமர்கோள் நெரிதரு நகரெயில் கடக்கும் - பெருமலை யானைக் குட்டுவன்-வரம்பி றானை பரவா வூங்கே." இதில் இமையவரம்பன் றம்பி பலயானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலைகௌதம

ஞர் துறக்கம் வேண்டினுமொன்பது குறிப்புவகையாற் கொள்ள
வைத்தலின் இது வஞ்சிப்பொருள் வந்த பாடாணாயிற்று. "இல
ங்கு தொடிமருப்பின்" என்னும் பதிற்றுப்பத்து உள்ளியது முடி
க்கும் வேந்தனது சிறப்பாகிய உழிஞையாயினும் பதின்றுலாம்
பொன்பரிசில் பெற்றமையிற் பாடாணாயிற்று. "பார்ப்பார்க் கல்
லது பணிபறி யலையே - பணியா வுள்ளமொ டணிவரக் கெழீஇ-
நட்டோர்க் கல்லது கண்ணஞ் சலையே-வணங்குசிலை பொருதநின்
மணங்கம ழகலம் - மகளிர்க் கல்லது மலைப்பறி யலையே - நிலந்தி
றம் பெயருங் காலை யாயினுங்-கிளந்த சொன்னீ பொய்யறி யலை

யே - சிறியிலை யுழிஞைத் தெரியல் சூட்டிக் - கொண்டமை மிகை
படத் தண்டமிழ் செறித்துக் - குன்றுநிலை தளர்க்கு முருமிற் சிறி-
யொருமுற் றிருவ ரோட்டிய வொள்வாட் - செருமிகு தானை வெ
ல்போ ரோயே - யாடு போர்பெற் றழிந்த மன்னர் - மாடுறு பெ
ற்ற நீகண் டனையே - யென்றனன் வறுமையும் வென்றாய் நீயே - யத
னாற், செல்வக் கோவே சேரல ரமருக் - கனந்தலை யெடுத்த முழ
ங்குகடல் வேலி - னனந்தலை யுலகஞ் செய்நன் றுண்டெனி-னடைப
டுப் பறியா வருவி யாம்பலாயிர வெள்ள ஊழி-வாழி யாக வாழிய
பலவே." இது வாகைத்துறைப் பாடாண்பாட்டு. இப்பதிற்று
ப்பத்து நூறும் இவ்வாறே வருதலிற் பாடாண்டிணையேயாயிற்று.
புறத்துள்ளும் இவ்வாறு வருவனவும் உணர்க. (௨௫)

அக. அமரர்கண் முடியு மறுவகை யானும்
புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினு
மொன்றன் பகுதி யொன்று மென்ப.

இது முன்னர் எட்டெனப் பகுத்த பாடாண்டிணையுள் ஏழொழித்துத் தன்பொருட் பகுதிகள் எல்லாங் கூடி ஒன்றுமென்ற பாடாண்டிணை தேவரும் மக்களுமென இருதிறத்தார்க்கே உரிய எனபார் அவ்விரண்டினுட் தேவர்பகுதி இவையென்பதுணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) அமரர்கண்முடியும் அறுவகையானும் = பிறப்பு வகையானன்றிச் சிறப்புவகையாற் தேவர்கண்ணே வந்து முடிதலுடையவாகிய அறுமுறை வாழ்த்தின்கண்ணும்: புரைதீர் காமம் புல்லிய வகையினும் = அத்தேவரிடத்தே உயர்ச்சி நீங்கிய பொருள்கள் வேண்டுங் குறிப்புப் பொருந்தின பகுதிக்கண்ணும்: ஒன்றன் பகுதி முன்றும் என்ப, மேற் பாடாணபகுதியெனப் பகுத்து வாங்கிக்கொண்ட ஒன்றனுட் தேவரும் மக்களுமெனப் பகுத்த இரண்டினுட் தேவர்க்கு உரித்தாம் பகுதியெல்லாந் தொக்கு ஒருங்கு வருமென்று கூறுவார் ஆசிரியர்.—எ-று. அமரர்கண்ணே வந்து முடியுமெனவே அமரர் வேறென்பதூஉம் அவர்கண்ணே வந்து முடிவன வேறென்பதூஉம் பெற்றும். அவை முனிவரும் பார்ப்பாரும் ஆனிரையும் மழையும் முடியுடைவேந்தரும் உலகுமாகும். இவை தத்தஞ் சிறப்புவகையான் அமரர்சாதிப் பால வென்றல் வேதமுடிவு. இதனானே பிறப்புமுறையாற் சிறந்த அமரரை வாழ்த்தலுஞ் சொல்லாமையே முடிந்தது தந்திரவுத்தி வகையான். வகையென்றதனானே அமரரை வேறுவேறு பெயர்கொடுத்து வாழ்த்தலும் ஏனைய பொதுவகையாற் கூறி வாழ்த்தினன்றிப் பகுத்

னுக் கூறப்படாமையுங்கொள்க. புரை உயர்ச்சியாதலின் உயர்ச்சி யில்லாத காமமாவது மறுமைப்பயன் பெறுங் கடவுள் வாழ்த்துப் போல் உயர்ச்சியின்றி இம்மையிற் பெறும்பயனுதலின் இழிந்த பொருள்களிற் செல்லும் வேட்கைக் குறிப்பு. புல்லிய வகை யாவது அம்மனக்குறிப்புத் தேவர்கண்ணே பொருந்திய கூறுது தன்பொருட்டானும் பிறன்பொருட்டானும் ஆக்கத்துமேல் ஒருவ ன் காமுற்றவழி அவை அவற்குப் பயன்கொடுத்தலாம். இது ஒன் றனுடைய பகுதியென்க. இத்துணைப் பகுதியென்று இரண்டிறந் தன எனக்கூறுது வாளாதே பகுதியென்றமையிற் தேவரும் மக்க ளுமென இரண்டேயாயிற்று. அந்தேவருட் பெண்டெய்வங் கொ டிநிலை கந்தழி என்புழி அடங்கும். மக்களுட் பெண்பால் பாடு தல் சிறப்பின்மையிற் "செயிர்தீர் கற்பிற் சேயிழை கணவன்" என்றாற்போலச் சிறுபான்மை ஆண்மக்களோடு பரிந்துப்பாடுப. வகையென்றதனுன் வாழ்த்தின்கண் மக்கட்பொருளும் உடன்றழு வினும் அவை கடவுள்வாழ்த்தாமென் றுகொள்க. உம். "எரியெள் ளுவன நிறத்தன் விரியிணர்க்-கொன்றை யம்பைந் தாரக லத்தன்-பொன்று ரெயிலெரி யூட்டிய வில்லன்-பயில்இருட் காடமர்ந் தாடிய வாட - னீடிப் புறம்புதை தாழ்ந்த சடையன் - குறங்கறைந்து வெண்மணி யார்க்கும் விழவின - னுணுதற் செங்கை யிரட்டும் விரலன்-னிரண்டுருவா யீரணி பெற்றவெழிற் றகைய - னேரு மினம்பிறை சேர்ந்த நுதலன் - களங்கனி மாறேர்க்கும் பண்பின்மறு மிடற்ற னச் - சூலம் பிடித்த சுடர்ப்படைக் - காலக் கடவுட் குயர்க மாவலனே." இது கடவுள் வாழ்த்து. தொகைகளினுய் கிழக்கலைக்கி

னும் உள்ள கடவுள் வாழ்த்தெல்லாம் இதன்கண் அடக்குக. இனி அருமறை வாழ்த்தும் வருமாறு. "நிறைமொழி மாந்தர் பெரு மை நிலத்து - மறைமொழி காட்டி விடும்." "கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே - யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை." "நாகின ந்தி வினம்பொலியும் போந்தெனவாய்வா ரொழு வர் வளஞ்சிறப்ப வாய - ரகன்றூர் சுவாய கறந்தபால் சீர்சிறந்த- வான்பொருள் வட்டத் தயிராகு மத்தயிர் - மெல்லக் கடைவி டத்து நெய்தோன்று நெய்பயந்து - நல்லமு தன்ன வனையாகு ல்ல - புனிதமு மெச்சிலு நீக்கித் துணியின்றி - யன்ன பெரும் பயத்த வாகலாற் றென்மரபிற்-காரார் புறவிற் கலித்த புதர்மா ந்தி - யாவா ழிபரோ நெடிது." ஏனைய வந்துழிக்காண்க. "புயல் சூடி நிவந்த பொற்கோட் டிமயத்து - வியலறைத் தவிசின் வேங் கை வீற்றிருந்தாங்-கரிமான் பீடத் தரசுதொழ விருந்து-பெருநிலச் செல்வியொடு திருவீழ் மார்பம் - புதல்வருந் தாமு மிகலின்று பெ

றூஉங் - குகளில் கற்பின் மகளிரொடு விளங்கி - முழுமதிக் குடையி னமுதுபொதி நீழ்-லெழுபொழில் வளர்க்கும் புகழ்சால் வளவன் - பிறந்த பாரகத்துப் பிறர்வாய்ப் பரவின் - னறங்கெழு சேவடி காப்ப வுறக்தையோ-டூழி யூழி வாழி-யாழி மாணில மாழி யிற் புரந்தே." இது கடவுள்வாழ்த்தி ஒழியாது தனக்குப் பய ன்படுவோன் ஒருவனையுங் கூட்டி வாழ்த்தலின் புறைநீர்காமம் புல்லிய வகையாயிற்று. (உகூ)

அ௨. வழங்கியன் மருங்கின் வகைபட நிலைஇப்
பரவலும் புகழ்ச்சியுங் கருதிய பாங்கினு
முன்னோர் கூறிய குறிப்பினுஞ் செந்துறை
வண்ணப் பகுதி வரைவின் றாங்கே.

இது மேல் "ஒன்றன்பகுதி" என்புழித் தோற்றுவாயாகச் செய்த இருபகுதியுள் மக்கட்பகுதி கூறுகின்றது. (இ-ள்.) பரவலும் புகழ்ச்சியும் கருதிய பாங்கினும் = ஒருதலைவன் தன்னைப் பிறர் வாழ்த்துதலும் புகழ்ந்துரைத்தலுங் கருதிய பக்கத்தின்கண்ணும்: வகைபட முன்னோர் கூறிய குறிப்பினும் = அறம்பொருளின்பங்களின் கூறுபாடு தோன்ற முன்னுள்ளோர் கூறிய குறிப்புப்பொருளின்கண்ணும்: செந்துறை நிலைஇ = செவ்வன கூறுந்துறை நிலைபெற்று: வழங்கியன் மருங்கின் = வழங்குதல் இயலுமிடத்து: ஆங்கு வண்ணப்பகுதி வரைவின்று = அச்செந்துறைக்கண் வருணனைகளின் கூறுபாடு நிகழ்ந்தன நீக்கு நிலைமையின்று.—எ-று.

பரவல் முன்னிலைக்கட் பெரும்பான்மை வரும். பரவலும் புகழ்ச்சியுந் தலைவன்கண்ணவாய்ப் பரிசில் பெறுதல் பாடுவான் கண்ணதாகலின் ஒருதலைக் காமமாகிய கைக்கிளைக்குப் புறனாயிற்று. முன்னோர் கூறிய குறிப்புப் பாடப்படுவோன்கண் வேட்கையின்மையிற் கைக்கிளையாம். குறிப்பென்றார், அறம் பொருள் இன்பம் பயப்பச்செய்த செய்யுளைக் கேட்டோர்க்கும் அஃது உறுதிபயத்தலைக் குறித்துச் செய்தலின். செந்துறையாவது விகாரவகையான் அமரராக்கிச் செய்யும் அறுமுறைவாழ்த்தினைப் போலாது

உலகினுள் இயற்கைவகையான் இயன்ற மக்களைப் பாடுதல். இது செந்துறைப் பாடாண்பாட்டெனப்படும். "வண்ணமுந் தொடையு மொரீஇ யெண்ணாது" என்பவாகலானும் ஐவகை நிறத்தினையும் வண்ணமென்பவாகலானும் வண்ணமென்பது இயற்சொல், வருணமென்பது வடமொழித்திரிபு. ஆங்கு வண்ணப்பகுதி வரைவின் றெனவே வருகின்ற காமப்பகுதியிடத்து வண்ணப்பகுதி வரைப்

படுமாயிற்று; கைக்கிளைக் கிழத்தியை உயர்ந்தோன் வருணத்துப்படுத்துக்கூறாதது 'அவளை' நிலைவருணத்துப் படுத்துத் தோன்றக்கூறலின். உம். "நிலநீர் வளிவிசும் பென்ற நான்கி - னளப்பரியையே நாள்கோ டிங்கள் - ஞாயிறு கனையழ லைந்தொருங்கு புணர்ந்த- விளக்கத் தனையை போர்தலை மிகுத்த- வீரைம் பதின்மரொடு துப்புறை போகிய - துணிவுடை யாண்மை யக்குர னனைய- கைவண் மையையே யமர்கடந்து மலைந்த- தும்பைப் பகைவர் போர்பீ டழித்த- செருப்புகன் முன்ப கூற்று வெகுண்டு- வரினு மாற்று மாற்றலையே - யெழுமுடி கெழீஇய திருஞெயர்க் கல்லது- நோன்புரி தடக்கைச் சான்றோர் மேமறை - வானுறை மகளிர் நல

கல் கொள்ளும் - வயங்கிழை கரந்த வடுப்படு துப்பி - னெடுங்கோ ரோடுக் கொடுங்குழை கணவ - பல்களிற்றுத் தொகுதியொடு வெல்கொடி நுடங்கும் - படையே ருழவ பாடினி வேந்தே - யிலங்குமணி மிடைந்த பொலங்கலத் திகிரி - கடலக வரைப்பினிப் பொழின்முழு தாண்டநின் - முன்றிணை முதல்வர்போ னின்று - நீகெடா நல்லிசை நிலைஇத்த-வாலிய ரோவிவ் வுலகமோ டுடனே." பரவற்கண் வந்த செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு; இதனை வாழ்த்தியலென்பர். " வரைபுரையுமழ களிற்றின்மிசை - வான்றுடைக்குந் தகைபோல - லவிர்வுருவின கொடி நுடங்கும்- வியன்றானை விறல்வேந்தே - நீ, யுடன்றுநோக்கும் வாயெரிதவழ - நீ, நயந்து நோக்கும் வாய்பொன் பூப்பச் - செஞ்ஞாயிற்று நிலவுவேண்டினும்- வெண்டிங்களுள் வெயில்வேண்டினும்-வேண்டியது விளைக்குமாற்றலை - யாகலி, னின்னிழற் பிறந்து நின்னிழல் வளர்ந்த- வெம்மளவெவனோ மற்றே யிரு நிலம் - பொலப்பூங் காவி னன்னாட் டோருஞ் - செய்வினை மருங்கி னெய்த லல்லதை - யுடையோ ரீதலுமில்லோ ரிரத்தலுங் கடவ தன்மையிற் கையற வுடைத்தென - வாண்டுச்சென் றுகர்ச்சி மீண்டுங் கூடலி- னின்றோ ரன்னவர் பரிசிலரோன்னார் தேஎத்து நின்னுடைத் தெனவே." இது புகழ்ச்சிக் கண்வந்த செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு; இயைபியன்மொழி யென்பதும் அது. "உண்டா லம்மவிவ் வுலக மிந்திர ரமுத மியைவதாயினு மினிதெனத் - தமிய ருண்டலு மிலரோ முனிவிலர் - துஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சுவ தஞ்சாப் - புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி - னுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்வில- ரன்னமாட்சி யனைய ராகித் - தமக்கென முயலா நோன்றாட் - பிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே." இது வகைபட முன்னோர் கூறிய குறிப்பின்கண்வந்த செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு. இது முனிவர் கூறுமாறுபோலக் கூறிப் பரவலும் புகழ்ச்சியுங் கூறுது

மறுமைப்பயன் பிறர்க்குறுதி பயப்பக் கூறலிற் கைக்கிளைப் புறனுய்ப் பாடாணுயிற்று. இவை செந்துறை மார்க்கத்து வண்ணப்பகுதியாகிய பாடல்பற்றி வருமென்பதூஉம் வெண்டுறை மார்க்கமாகிய நாடகத்துள் அவிநயத்துக்குரியவாகி வருமென்பதூஉங் கூறின் அவை ஈண்டுக்கூறல் மயங்கக் கூறலாம். அன்றியும் ஏனை அறுவகைத்திணைக்கும் இங்ஙனங் கூருது இத்திணைக்கே உரித்தாகக் கூறுதற்கோர் காரணமின்மையானும் அங்ஙனங் கூருரென்ப. பரவலும் புகழ்ச்சியும் அவ்வப்பொருண்மை கருதினைத் தலைவராகவுடைமையானும், ஏனையது அக்குறிப்பிற் றன்றுகலானும், அதற்குப் பாட்டுடைத்தலைவர் பலராயினும் ஒருவராயினும் பெயர் கொடுத்துங் கொடாதுங் கூறலானும் வேறுவைத்தாரென்க. இத்துணை வேறுபாடுடையதனைப் பரவல்புகழ்ச்சியோடு கூடவைத்தார், அவைமுன்னோர் கூறிய குறிப்பினுள்ளும் விராய்வரும் என்றற்கு. இன்னும் அதனுனே பாடாண்டிணைப் பொருண்மை மயங்கிவரினும் முடிந்தபொருளாற் பெயர்பெறு மென்றுகொள்க. "நிலமிசை வாழ்நர்" என்னும் புறப்பாட்டுப் புலவன் அரசனை நாடிநன் குரைத்தல். அது இயற்கைவாகையானன்றிச் செயற்கைவாகையாற்பரவலும் புகழ்ச்சியுந் தொடர்ந்த முன்னோர்கூறிய குறிப்பு. இன்னும் மயங்கி வருவனவெல்லாம் இதனுன் அமைக்க. (உஎ)

அஅ. காமப் பகுதி கடவுளும் வரையா
ரேனோர் பாங்கினு மென்மனுர் புலவர்.

இது முற்கூறிய கடவுட்கும் மக்கட்கும் எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது. (இ-ள்.) காமப்பகுதி = முன்னர்ப் புரைதீர் காமமென்றதனுட் புக்குநின்ற புணர்ச்சிவேட்கை: கடவுள் பாங்கினும் வரையார் = கட்புலனாகிய கடவுளிடத்தும் நீக்கார்: ஏனோர் பாங்கினும் வரையார் என்மனார் புலவர் = மக்களிடத்தும் நீக்காரென்று கூறுவர் புலவர்.—எ-று. பகுதி ஆகுபெயர். அது கடவுண்மாட்டுக் கடவுட்பெண்டிர் நயப்பனவும், அவர்மாட்டு மானிடப்பெண்டிர் நயப்பனவுங், கடவுண் மானிடப்பெண்டிரை நயப்பனவும் பிறவுமாம். இன்னும் பகுதியென்றதனானே எழுதிணைக்குரிய காமமுங் காமஞ்சாலா இளமையோள்வயிற் காமமுமன்றி இது வேறோர் காமமென்றுகொள்க. உம். "நல்கெனி னாமிசை யா ளேனென்னுஞ் சேவடிமே - லொல்கெனி னுச்சியா ளேனென்னு - மல்கிரு - ளாட லமர்ந்தாற் கிரிதா ளுமையாளே - யூட லுணர்த்துவதோ ராறு." "பல்லேற்ற பரிகலத்துப் பலியேற்ற மேலிட்டு - வல்லேற்ற முலைமகளிர் மனமேற்ப வருதிரால் - வல்

லேற்ற முலைமகளிர் மனமேற்ப நீரேறுங் - கொல்லேற்றுக் கறுழிடினுங் கொள்ளுநமோ கொள்ளாதீர்." "குடுமிப் பருவத்தே கோதை புனைந்தே - யிடுமுத்தப் பூத விருப்பப்-படுமுத்தம்-புன்னை பரும்பும் புகாஅர்ப் புறம்பணையார்க் - கென்ன முறைய ளிவள்." எனவரும். "களியானைத் தென்னன் கனவின்வந் தென்னை - யளியா னளிப்பனே போன்றான் - றெளியாது - செங்காந்தண் மெல்விரலாற் சேக்கை தடவந்தே - னென்காண்பே னென்னலால்

பான்." "அணியாய செம்பழுக்காய் வெள்ளிலையோ டேந்திப்-பணியா யெமபெருமா னென்று - கணியார்வாய்க் - கோணலங் கேட்பதூஉங் கொண்கர் பெருமானை - தோணலஞ் சேர்தற் பொருட்டு." எனவரும். "அடியனை தொடுகழன் மையணற் காளைக் கென் - றொடிகழித் திடுதல்யான் யாயஞ் சுவலே - யடுதோண் முயங்க லவைநா ணுவலே - யெம்போற் பெருவிதுப் புறுக வென்று - மொருபாற் படாஅ தாகி - யிருபாற் பட்ட விம்மய லூரே."

இது பெருங்கோழி நாயகனொருவன் ஒத்த அன்பினுற் காமமுறாத வழியுங் குணச்சிறப்பின்றித் தானே காமமுற்றுக் கூறியது. இன்னும் ஏனோர்பாங்கினும் என்பதனானே கிளவித்தலைவனல்லாத பாட்டுடைத்தலைவனைக் கிளவித்தலைவனாகக் கூறுவனவுங் கொள்க. உம். "கார்முற்றி யிணரூழ்த்த கமழ்தோட்ட மலர்வேய்ந்து - சீர்முற்றிப் புலவர்வாய்ச் சிறப்பெய்தி யிருநிலந் - தார்முற்றி யதுபோலத் தகைபூத்த வையைத - னீர்முற்றி மதில்பொரூஉம் பகையல்லா னேராதார் - போர்முற்றொன் றறியாத புரிசைசூழ் புனலூர." இது குறிப்பினுற் பாட்டுடைத்தலைவனைக் கிளவித்தலைவனாகக் கூறியது. "மீளிவேற் றானையர் புகுதந்தார் நீளுயர் - கூட னெடுங்கொடி யெழவே" என்பதும் அது. இவ்வாறு வருவதெல்லாம் இதனான் அமைக்க. (உஅ)

அ௪. குழவி மருங்கினுங் கிழவ தாகும்.

இது முன்னிற் சூத்திரத்திற் பக்குநின்ற காமத்திற்கண்ணிப் புணர்திர் காமத்திற்குப் புறனடை கூறுகின்றது. (இ-ள்.) குழவி மருங்கினும் கிழவ தாகும் = குழவிப்பருவத்துங் காமப்பகுதி உரியதாகும்.—எ - று. மருங்கென்றதனான் மக்கட்குழவியா

கிய ஒருமருங்கே கொள்க, தெய்வக்குழவியின்மையின். இதனை மேலவற்றோடுடன் கூறாது வேறுகூறினர், தந்தையரிடத்தன்றி ஒருதிங்களைக் குழவியைப்பற்றிக் கடவுள்காக்க என்றுகூறுதலானும் பாராட்டுமிடத்துச் செங்கீரையுந் தாலுஞ் சப்பாணியும் முத்தமும் வரவுரைத்தலும் அம்புலியுஞ் சிற்றிலுஞ் சிறுதேருஞ் சிறு

பறையுமெனப் பெயரிட்டு வழங்குதலானு மென்பது. இப்பகுதிகளெல்லாம் "வழக்கொடு சிவணிய" என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் பெறுதும். இப்பருவத்துக்கு உயர்ந்தவெல்லை மூவகை வருணத்தாரும் இருபிறப்பாளராகின்ற பருவமாம். வேளாளர்க்கு மூவகையோர்க்குரிய பருவமேகொள்க. குழவிப்பருவங் கழிந்தோர் அது வேண்டியக்காலும் அக்குழவிப்பருவமே கருதிப் பாடுக வென்றற்குக் கிழவதாகுமென்றார். இதற்குப் பரிசில்வேட்கை அக்குழவிக்கணன்றி அவன் தமர்க்கண்ணுமாமென் றுணர்க. உ-ம். "அன்னா விவளொருவ னந்தரத்தா னென்றான்-முன்ன மொருகான் மொழியினன- பின்னுங்- கலிகெழு கூடலிற் கண்ணீடி வந்து - புலியாய்ப் பொருவான் புகும்." அந்தரத்தானென்றான் அப்புலிவேறும் ஒருகாலத்தே விளையாட்டு நிகழ்த்துமென. இது மதுரையிற் பிட்டு வாணிச்சிமகற்கு மங்கலக்குறிப்பாற் சான்றோர் கூறியது. (உக)

அரு. ஊரொடு தோற்றமு முரித்தென மொழிப.

இது புரைதீர் காமத்திற்கன்றிப் பக்குநின்ற காமத்திற்குப்

புறனடை கூறுகின்றது. (இ-ள்.) பக்குநின்ற காமம் ஊரிற் பொதுமகளிரொடு கூடிவந்த விளக்கமும் பாடாண்டிணைக்கு உரித்தென்று கூறுவர் ஆசிரியர்.—எ-று. தோற்றமுமென்றது அக்காமந் தேவரிடத்தும் மக்களிடத்தும் விளங்கும் விளக்கத்தை. அது பின்னுள்ளோர் ஏழுபருவமாகப் பகுத்துக் கலிவெண்பாட்டாகச் செய்கின்ற உலாச்செய்யுளாம். இச்சூத்திரத்திற்குத் தலைவர் பிறந்த ஊரும் அவர்பிறப்புமென்று பொருள்கூறின் மரபியற்கண்ணே "ஊரும் பெயரும்" என்னுஞ் சூத்திரத்து ஊர்பெறுதலானும் முன்னர் "வண்ணப்பகுதி" என்பதனுற் பிறப்புப்பெறுதலானும் இது கூறியதுகூறலாமென்றுணர்க. (௩௦)

அகூ. வழக்கொடு சிவணிய வகைமை யான.

இது 'அமரர்கண் முடியும்' என்னுஞ் சூத்திரமுதலியவற்றுக்கெல்லாம் புறனடை (இ-ள்.) வழக்கொடு சிவணிய வகைமையான = கடவுள்வாழ்த்தும் அறமுறைவாழ்த்தும் முதலாக ஊரொடுதோற்றமீறாகக் கிடந்தனவெல்லாஞ் சான்றோர் செய்த புலனெறிவழக்கோடே பொருந்திவந்த பகுதிக்கண்ணேயான பொருள்களாம்.—எ-று. எனவே, புலனெறிவழக்கின் வேறுபடச் செய்யற்க என்பது கருத்து. கடவுள்வாழ்த்துப் பாடுங்கால் முன்னுள்ளோர் பாடியவாறன்றி முப்பத்துமூவருட் சிலரை விதந்துவாங்கிப் பாடப்பெறாது. இனி அறமுறைவாழ்த்துப் பாடுங்கால் முன்

னுள்ளோர் கூறியவாறன்றி ஆவிற்கினமாகிய எருமை முதலியன வும் வாழ்த்தப்படா. இனிப் புறைதீர்காமம் புல்லியவகையும் ஒரு வன்றொழுங் குலதெய்வத்தை நோக்கியன்றி வரைவின்றிக் கூற ப்படாது. இனிச் செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு முன்னுள்ளோர் கூறியவாறன்றி இறப்ப இழித்தும் இறப்ப உயர்த்துங் கூறப் படாது. இனிக் காமப்பகுதி கடவுளைக் கூறுங்காலும் பெண்டெ ய்வத்தோடு இயல்புடையாரைக் கூறினன்றி எண்வகை வசுக்கள் போல்வாரையும் புத்தர் சமணர்முதலியோரையுங் கூறப்படாது. இனி மக்களுள் ஒருவனைத் தெய்வப்பெண்பால் காதலித்தமை கூறுங்காலும் மக்கட்பெண்பாற்குக் காதல்கூறுங்காலும் முன் னோர் கூறியவாறன்றிக் கூறப்படாது. இனிக் குழவிப்பருவத் துக் காமங் கூறுங்காலும் முன்னர்க்காப்பும் பின்னர் ஏனையவுமாக முன்னுள்ளோர் கூறியவாறன்றிக் கூறப்படாது. இனி ஊரொடு தோற்றமும் பரத்தையர்க்கன்றிக் குலமகளிர்க்குக் கூறப்படாது. இன்னுஞ் சிவணியவகைமை என்றதனானே முற்கூறியவற்றோடே நாடும் ஊரும் மலையும் யாறும் படையுங் கொடியுங் குடையும் முரசும் நடைநவில்புரவியுங் களிறுந் தேருந் தாரும் பிறவும் வரு வன வெல்லாங்கொள்க. உம். "முற்பற்றி னுளை முறைசெய்திற் றெனன்னைக் - கைப்பற்றக் கண்டேன் கனவினு - ளிப்பெற்றித் தன்னை தனக்கே முறைப்படி னென்செய்யும் - பொன்னம் புரா ஞட்டார் கோ." "வரியு மேற்றத்தி னுலும் பிறர்நாட்டு- வாரி சுர க்கும் வளமெல்லாந் - தேரி -னரிதாளின் கீழுகூஉ மந்நெல்லே சா லுங் - கரிகாலன் காவிரிசூழ் நாட்டு." இவை நாடும் யாறும் அடுத் துவந்தன. "மலிதேரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்முள் - ளொலியும் பெருமையு மொக்கு - மலிதேரான்-கச்சி படுவ கடல்படா கச்சி-

கடல்படுவ தெல்லாம் படும்." இது ஊர் அடுத்துவந்தது. "மதி யிற் செருப்பிற் பூழியர் கோவே - குவிவிற் கண்ணி மழவர் மே மறவல் - பயந்தலைஇ யப்பயங் கெழுநெடுந் தோட்டு - நிற்றல் மருங்குவழிப் படாது பாடிய - பராவற் கொக்கின் பரிவேட் பஞ் சாச் - சீருடைத் தேஎத்த முனைகெட விலங்கிய நேருயர் நெடுவ ரைப் பொருந." இது மலையடுத்தது. "ஆபஞ்சேர்ந்த புறத்தை தேர்மிசை சாபநோன்ஞாண் வடுக்கோள் வழங்கவும்" இது படை யடுத்தது. "பூங்க ணெடுமுடிப் பூவைப்பூ மேனியான் - பாம்புண் பறவைக் கொடிப்போல - வோங்குக - பல்யானை மன்னர் பணி யப் பனிமலர்த்தார்க்- கொல்யானை மன்னன் கொடி." இது கொ டியடுத்தது. "வெயின்மறைக் கொண்ட வுருகெழு சிறப்பின்- மா லை வெண்குடை யோர்க்குமா வெனவே." இது குடையடுத்

தது. "முரசு முழங்குதானை மூவருங் கூடி - யரசவை யிருந்த தோற்றம் போல" இது முரசடுத்தது. "சாலியரி சூட்டான் மடை யடுக்கு நீர்நாடன் - மாலு மழைத்தடக்கை மாவளவன் - காலி யன்மா - மன்னர் முடியுதைத்து மார்பகத்துப் பூணுழக்கிப் - பொ ன்னுரைகற் போன்ற குளம்பு." இது புரவியடுத்தது. "அயிற் கதவம் பாய்ந்துழக்கி யாழித்தேர் குத்தி - எயிற்கதவங் கோத்தெ டுத்த கோட்டாற்-பனிக்கடலுட்-பாய்செய்த நாவாய்போற் றோன் றுமே யெங்கோமான்- காய்சினவேற் கோதை களிறு." இது களி றடுத்தது. "நீயே, யலங்குளைப் பரவிப் பொலந்தேர்மிசைப்- பொ

லிவு தோன்றிமாக் கடனிவந் - தெழுதரு செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினை மாதோ." இது தேரடுத்தது. "மள்ளர் மலைத்தல் போகிய சிலைத் தார் மார்ப." இது தாரடுத்தது. இவற்றுட் சிலவற்றை வரைந்து கொண்டு சின்னப்பூவென்று பெயரிட்டு இக்காலத்தார் கூறுமா றுணர்க. (ருக)

அஎ. மெய்ப்பெயர் மருங்கின் வைத்தனர் வழியே.

இது சுட்டி ஒருவர்ப்பெயர்கொள்ளும் பாடாண்டிணைக்கு ரிய மெய்ப்பெயர்களிடமாகவும் அகத்திணை நிகழுமென்கின்றது. (இ-ள்.) மெய்ப்பெயர் மருங்கின் = புறத்திணைக்குரிய மெய்ப்பெ யர்களின்மருங்கே: வழி வைத்தனர் = புறத்திணை தோன்றுதற்கு வழியாகிய அகத்திணையை வைத்தார் முதனூலாசிரியர்.—எ-று. என்றது எனக்கும் அதுவே கருத்தென்பதாம். வழியென்பது ஆகு பெயர். மெய்ப்பெயராவன புறத்திணைக்குரிய பாட்டுடைத்தலைவர் நாடும் ஊரும் முதலியனவாம். இதன் கருத்துச் "சுட்டியொரு வர்ப் பெயர்கொளப் பெறாஅர்" என அகத்திணையியலுட் கூறின மையிற் கிளவிததலைவன்பெயரை மெய்ப்பெயராகக் கொள்ளாது ஒழிப் புறத்திணையாற்கொண்ட மெய்ப்பெயரிடம்பற்றி அகத்தி ணைப் பொருணிகழவும் பெறுமென்பதாம். உம். "அரிபெய் சிலம் பின்" என்னும் அகப்பாட்டினுட் தித்தனெனப் பாட்டுடைத்தலை வன்பெயரும், பிண்டநெல்லினென நாடும், உறந்தையென ஊருங், காவிரியாடினையென யாறுங் கூறிப் பின்னர் அகப்பொருள் நிகழ்ந் தவாறுங்கொள்க. மருங்கென்றதனாற் பாட்டுடைத்தலைவன்பெ யர்கூறிப் பின்னர் நாடுமுதலியன கூறன் மரபென்றுகொள்க.

அதுவும் அச்செய்யுளாற் பெற்றும். “நிலம்பூத்த மரமிசை நிமிர்பா லுங் குயிலெல்ளா-நலம்பூத்த நிறஞ்சாய நம்மையோ மறந்தைக்க- கலம்பூத்த வணியவா காரிகை மகிழ்செய்யப் - புலம்பூத்துப் பு கழ்பானுக் கூடலு முள்ளார்கொல்.” இதனுட் கூடலிடத்துத் தலை

வியென்பது கூறினர். “கன்மிசை மயிலாலக் கறங்கியூ ரலர்தூற் றத் - தொன்னல னணிசாய நம்மையோ மறந்தைக்க - வொன்னு தார்க் கடந்தடூஉ முரவுநீர் மாகொன்ற - வென்வேலான் குன்றின் மேல் விளையாட்டும் விரும்பார்கொல்.” இதனுள் வென்வேலான்கு ன்றென மலைகூறினர். “திசைதிசை தேனார்க்குந் திருமருத முன் றுறை - வசைதீர்ந்த வென்னலம் வாடுவ தருளுவார் - நசைகொ ண்டு தந்நிழல் சேர்ந்தாரைத் தாங்கித்த - மிசைபரந் துலகேத்த வேதினுட் டுறைபவர்.” இதனுள் ஆறுகூறினர். “புள்வளர் பூங் கொடி” என்னும் மருதக்கலியும் அது. “கரியமலர் நெடுங்கட் கா ரிகைமுன் கடற்றெய்வங் காட்டிக் காட்டி- யரியசூள் பொய்வைத் தா ரறனிலனென் றேழையம்யாங் கறிகோ மைய - விரிகதிர் வெண்மதியு மீன்கணமு மாமென்றே விளங்கும் வெள்ளைப் - புரி வளையு முத்துங்கண் டாம்பல் பொதியவிழ்க்கும் புகாரே யெம் மூர்.” இதுமுதலிய மூன்றும் புகாரிற் றலைவியெனக் கூறியவா று காண்க. இன்னுஞ் சான்றோர்செய்யுட்கள் இங்ஙனம் வருவன வெல்லாம் இதனுள் அமைக்க. இக்கருத்தினாற் செய்யுள்செய்த சான்றோர் தமக்கும் பாடாண்டலைவர்க்கண் நிகழ்ந்த ஒருதலைக்காம மேபற்றி அகத்திணைச்செய்யுள் செய்தாரேனும் இவை பாடாண் டிணையெனப் பெயர்பெறா என்றற்கு இதுகூறினர். (௩௨)

அஅ. கொடிநிலை கந்தழி வள்ளி யென்ற
வடுநீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றுங்
கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே.

இது தேவரும் மக்களுமெனப் பகுத்த முறைமையானே அப்பகுதியிரண்டுங் கூறி இன்னும் அத்தேவரைப்போல் ஒருவழி பிறக்கும் பிறப்பில்லாத தெய்வங்களும் பாடாண்டிணைக்கு உரிய வென்கின்றது. (இ-ள்.) கொடிநிலை = கீழ்த்திசைக்கண்ணே நிலை பெற்றுத் தோன்றும் வெஞ்சுடர்மண்டிலம்: கந்தழி = ஒருபற்றுக்கோடின்றி அருவாகித்தானே நிற்குந் தத்துவங் கடந்த பொருள்: வள்ளி = தண்கதிர்மண்டிலம்: என்ற வடு நீங்கு சிறப்பின் முதலன மூன்றும் = என்றுசொல்லப்பட்ட குற்றந்தீர்ந்த சிறப்பினையுடைய முற்கூறப்பட்டமூன்று தெய்வமும்: கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே = முற்கூறிய அமரரோடே கருதுமாற்றுற் தோன்றும்.—எ-று. "பொய்தீ ருலக மெடுத்த கொடிமிசை - மையறு மண்டிலம் வேட்டனன் - வையம்-புரளுக்கு முள்ளத்தே னென்னை யிரளுக்கு-மின்னு விடும்பைசெய் தான்," என்றவழிக் கீழ்த்திசைக்கண்ணே தோன்றும் மண்டிலமென்றாற்போலக்

கொடிநிலையென்பதூஉம் அப்பொருட்டந்ததோர் ஆகுபெயர். இனி எப்புறமும் நீடுசென்று எறித்தலின் அந்நீட்டனிலைமைபற்றிக் கொடிநிலையென்பாருமுளர். "குவவுமென் முலையள் கொடிக்கூந் தலளே" என்றாற்போல வள்ளியென்பதுவுங் கொடியை; என்னை?

பன்மீன் தொடுத்த உடுத்தொடையைக் கொடியெனப்படுதலின், அத்தொடையின இடைவிடாதுடைத்தாதலின் அதனை அப்பெயராற் கூறினர். முத்துக்கொடியெனவும் மேகவள்ளியெனவுங் கூறுங் கந்தழி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் நிற்றலின் இடையே வைத்தார். இனி அமரரென்னும் ஆண்பாற்சொல்லுள் அடங்காத பெண்பாற்றெய்வமும் வள்ளியென்னுங் கடவுள்வாழ்த்தினுட் படுவனவாயின பாடாணெனப் படாவாயினுமென்பது; என்னை? ஞாயிறு நெருப்பின்றன்மையும் ஆண்டன்மையும் உடைமையானும், திங்கள் நீரின்றன்மையும் பெண்டன்மையும் உடைமையானுமென்பது. அல்லதூஉம், வெண்கதிர் அமிர்தந் தேவர்க்கு வழங்கலானும் வள்ளியென்பதுமாம் என்பது. உம். "மேகத்தான் வெற்பாணிமையான் விழுப்பனியா - னகத்தா னிமறைய நாட்கதிரோ - யோகத்தாற் - காஞ்தார் நின்னை நிலையாமை கட்டுரைப்பர் - நானுதை கண்வெகனக்கு நல்கு." இது கொடிநிலை வாழ்த்து. "சார்பினுற் றோன்றாது தானருவா யெப்பொருட்குஞ் - சார்பெனநின் றெஞ்ஞான்று மின்பந் தகைத்தரோ - வாய்மொழியான் மெய்யான் மனத்தா னறிவிறந்த - தூய்மையதா மைதீர் சுடர்." இது கந்தழி வாழ்த்து. "பிறைகாணுங் காலைத்தன் பேருருவ மெல்லாங் - குறைகாணு திபாங்கண்டு கொண்டு - மறைகாணு - தேய்ந்து வளர்ந்து பிறந்திறந்து செல்லுமென் - றாய்ந்தது நன்மாமை யாம்." இது வள்ளிவாழ்த்து. "தனிக்கணிற் பாகமுந் தானுளும் யாமை - பனிக்கண் ணிசாவு படுத்துப் - பனிக்கணை - தாமுறையா நிற்குமத் தண்மதிக்குத் தாயிலளென்-றியாமுமையா நிற்கு மிடத்து." இது வள்ளிப்பாற்பட்ட பெண்பாற்கடவுள்வாழ்த்து. (௩௩)

அ௬. கொற்ற வள்ளை யோரிடத் தான.

இது எய்தாதது எய்துவித்தது, தேவர்க்கும் உரியவாம் ஒருசார் அப்பாடாண்டிணைக் கொற்றவள்ளையென்றலின். (இ-ள்.) கொற்றவள்ளை = அதிகாரத்தாற் கைக்கிளைக்குப் புறனாகிய வெட்சி முதல் வஞ்சியீறாகிய பாடாண்கொற்றவள்ளை: ஓரிடத்தான = மேற்கூறி நின்ற தேவர்பகுதிக்கண்ணதன்றி அவரின் வேறாகிய மக்கட்பகுதிக் கண்ணது.—எ-று. எனவே, உழிஞைமுதலிய பாடாண்கொற்றவள்ளை நற்றிணைஞரும் கூலிச்சுற்றமும் ஒன்றனை

நச்சிப் புகழ்ந்து வாளாதே கூறுதலும் ஈண்டுக் கூறுகின்ற கொற்றவள்ளைப்புலவன் ஒன்றனை நச்சி வெட்சிமுதலிய ஏழனும்புகழ்ந்துரைத்தலுமாயிற்றுதலிற் படையியங்கரவம் முதலாக வஞ்சியிற் குன்றாச்சிறப்பிற் கொற்றவள்ளையீறாகக் கிடந்த பொருட்பகுதியெல்லாம் பாடாண்டிணையாகப் பாடுங்கால் மக்கட்கேயுரிய என்பதூஉம், உழிஞைமுதலியவற்றைப் பாடாண்டிணையாகப் பாடுங்கால் அவை மக்கட்குந் தேவர்க்கும் ஒப்ப உரியவென்பதூஉங் கூறுதலாயிற்று: என்னை? அரசியலாற் போர்குறித்து நிரைகோடலும் மீட்டலும் மேற்செல்லும் வஞ்சியுந் தேவர்க்கேலாமையாயினும், அவுணரான் முற்றப்பட்ட துறக்கத்தினை அகத்துழிஞையாகக்கி மனுவழித்தோன்றிய முசுகுந்தனோடு இந்திரன் காத்தாற்போல்வனவும் பிறவுந் தேவர்க்குக் கூறுதலான் அவரும் மதின்முற்றியவழிப் போர்தோன்றுதலும் ஆண்டு வென்றியெய்துதலும் உடையராதலிற் பாடாண்பொருட்கும் உரியாரென நோக்கப்பட்டது. இச்சூத்திரம் மக்கட்கெய்திய பொருண்மையை மீட்டுங்

கூறி நியமித்ததாம். ஆகவே, வெட்சிமுதல் வஞ்சியிற் கொற்றவள்ளை ஈறாய பொருண்மை உழிஞைமுதற் பாடாண்டிணைக்குரியராகி இடைபுகுந்த தேவர்க்காகாவென விதிவகையான் விலக்கியதாம்; எனவே, தேவர்க்கு உழிஞைமுதலிய கொற்றவள்ளையாமென்பதூஉங் கூறினாராயிற்று. கொடிநிலை முதலிய மூன்றற்குமன்றிக் கடவுளெனப்பட்டாரை அதிகாரங்கொண்ட அளவேயாமென்றுணர்க. உ-ம். "மாவா டியபுல னாஞ்சி லாடா - கடாஅஞ்சென்னிய கடுங்கண் யானையினம்-பரந்த புல்வளம் பரப்பறியா அ-படைசேர்ந்த மன்றங் கழுதை போக்கிநீ - யுடன்றோர் மன்னெயிறோட்டி வையா-கடுங்கா லொற்றலிற் சுடர்சிறந் துருத்திறப்-பசும்பீ ரொள்ளழ லாடி மருங்கி- னாடெல்லை வழங்கா நுணங்கு கடுநெறி- முனையகன் பெரும்பா ழாகு மன்னிய - அருமுறழ் பிறங்குமுரசிற் பெருமலை-வரையிழி யருவியி னொளிறுகொடி நுடங்கக்-கடும்பக் கதழ்சினை கைப்பரி - நெடுந்தேரோட் டியபிற ரகன்றலைநாடே." இது புலவன் பொருணச்சிக் கூறலிற் பாடாண்கொற்றவள்ளை "வல்லாராயினும் வல்லுநராயினும்" "காலனுங் காலம்" என்னும் புறப்பாட்டுக்களும் அது. (௯௪)

௯௦. கொடுப்போ ரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலு
மடுத்தூர்ந் தேத்திய வியன்மொழி வாழ்த்துஞ்
சேய்வரல் வருத்தம் வீட வாயில்
காவலர்க் குரைத்த கடைநிலை யானுங்

கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையுங்

கபிலை கண்ணிய வேள்வி நிலையும்
வேலின் நோக்கிய விளக்கு நிலையும்
வாயுறை வாழ்த்துஞ் செவியறி வுறூஉ
மாவயின் வரூஉம் புறநிலை வாழ்த்துங்
கைக்கிளை வகையோ டுளப்படத் தொகைஇத்
தொக்க நான்கு முளவென மொழிப.

இது முன்னிற் சூத்திரத்து அதிகாரப்பட்டுநின்ற மக்கட்பாடாண் டிணைக்குரிய துறைகூறுகின்றது. (இ-ள்.) கொடுப்போர் ஏத்திக்கொடாஅர்ப் பழித்தலும் = பிறர்க்கு ஈவோரைப் பிறரினுயர்த்துக்கூறிப் பிறர்க்கீயாதாரை இழித்துக்கூறலும்: சான்றோர்க்குப் பிறரையிழித்துக் கூறற்கண்ணது நக்கதன்றேனும் நன்மக்கள் பயன்பட வாழ்தலுந் தீயோர் பயன்படாமல் வாழ்தலுங் கூறக்கேட்டு ஏனையோரும் பயன்பட வாழ்தலை விரும்புவரென்பது பயப்பக்கூறலின் இவர்க்கு இங்ஙனங்கூறுதல் தக்கதாயிற்று. இதனை ஏத்தலும் பழித்தலும் ஏத்திப்பழித்தலுமென மூவகையாகக்கொள்க. உம். " தடவுநிலைப் பலவி னுஞ்சிற் பொருநன் - மடவன் மன்ற செந்நாப் புலவீர் - வளைக்கை விறலியர் படப்பை கொய்த - அடகின் கண்ணுறை யாகி யாஞ்சில - வரிசி வேண்டின மாகத் தான்பிற - வரிசை யறிதலிற் றன்னுந் தூக்கி - யிருங்கட றுவளை இய குன்றத் தன்னதோர் - பெருங்களி றுநல்கி யோனே யன்னதோர் - தேற்றா வீகையு முளதுகொல் - போற்றா ரம்ம பெரியோர்தங் கடனே " இது கொடுப்போர் ஏத்தியது. "பாரி பாரியென்றுபல வே

த்தி-யொருவர்ப் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர் - பாரி யொருவனு மல்லன்- மாரியு மீண்டீண் டுலகுபுரப் பதுவே.'' என்பதும் அது.
"ஒல்லுவ தொல்லு மென்றலு, மியாவர்க்கு - மொல்லா தில் லென மறுத்தலு மிரண்டு - மாள்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பா லே-யொல்லா தொல்லு மென்றலு மற்றை-யொல்லுவ தில்லெ ன மறுத்தலு மிரண்டும் - வல்லே யிரப்போர் வாட்ட லன்றியும்- புரப்போர் புகழ்குறை படூஉம் வாயில் - யனைத்தா வுரைப்பின துவே யெனைத்துஞ் - செய்து காணாது கண்டன மதனா - னோ யில ராகநின் புதல்வர் யானும் - வெயிலென முனியேன் பனி யென மடியேன் - கல்குயின் றன்னவென் னல்கூர் வளிமறை- காலை தில்லாக் கற்பின் வாணுதல் - மெல்லியற் குறுமக ளுள் ளிச் - செல்வ லத்தைச் சிறக்கநின் னுளே.'' "புகழ்பட வாழா தார் தந்நோவார் தம்மை - யிகழ்வாரை நோவ தெவன்.'' இவை

புறத்திணையியல்.

கொடார்ப்பழித்தல். "களங்கனி யன்ன கருங்கோட்டுச் சீறியா ழ்ப் - பாடின பனுவற் பாண ருய்த்தெனக் - களிறில வாகிய புல் லரை நெடுவேளிற் - கான மஞ்ஞை கணனொடு சேப்ப - வீகை யரிய விழையணி மகளிரொடு - சாயின் றென்ப வாஅய கோயிற்- சுவைக்கினி தாகிய குய்யுடை யடிசில் - பிறர்க்கீ வின்றித் தம் வயி றருத்தி - யுரைசா லோங்குபுகழ் வொரீஇய - முரசுகெழு செல்வர் நகர்போ லாதே.'' இது ஆயைப்புகழ்ந்து ஏனைச்செல் வரைப் பழித்தது. "மின்னுந் தமனியமும் வெற்றிரும்புமொன் றாகிப் - பொன்னின் பெயர்படைத்தாற் போலாதே - கொன்னே-

யொளிப்பாரு மக்களா யொல்லுவ தாங்கே - யளிப்பாரு மக்களா மாறு." இதுவும் அது.

ஊர்ந்து அடுத்த ஏத்திய இயன்மொழி வாழ்த்தும் = தலைவனெதிர்சென்று ஏறி அவன் செய்தியையும் அவன்குலத்தோர் செய்தியையும் அவன்மேலே ஏற்றிப் புகழ்ந்த இயன்மொழி வாழ்த்தும்: என்றது, இக்குடிப்பிறந்தோர்க்கெல்லாம் இக்குணங்கள் இயல்பென்றும், அவற்றை நீயும் இயல்பாக உடையையென்றும், அன்னோர்போல எமக்கு நீயும் இயல்பாக ஈயென்றும் உயர்ந்தோர் கூறி அவனை வாழ்த்துதலின் இயன்மொழி வாழ்த்தாயிற்று. இதனை உம்மைத்தொகையாக்கி இயன்மொழியும் வாழ்த்துமென இரண்டாக்கிக்கொள்க. இது ஒருவர் செய்தியாகிய இயல்பு கூறலானும் வண்ணப்பகுதியின்மையானும் பரவலின்வேறாயிற்று. உம். "மாசற விசித்த வார்புறு வள்பின் - மைபடு மருங்குல் பொலிய மஞ்ஞை - யொலிநெடும் பீலி யொண்பொறி மணித்தார் - பொலங்குழை யுழிஞையொடு பொலியச் சூட்டிக் - குருதி வேட்கை யுருகெழு முரச - மண்ணிவா ரா வளவை யெண்ணெய் நுரை முகந்த- தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை யறியா - தேறிய வென்னைத் தெறுவா யிருபாற் - படுக்கு நின்றெ டிவர வொழித்ததை- யதூஉஞ் சாலுமற் றமிழ்முழு தறித - லதனொடு மமையா தணுக வந்துநின்-மதனுடை முழவுத்தோ ளோச்சித் தண்ணென-வீசி யோயே வியலிடங் கமழ - விவணிசை யுடையோர்க் கல்ல தவண - துயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்மை - விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல் - வலம்படு குரிசினீ யீங்கிது செயலே." இவைபோல்வனவெல்லாம்

இயன்மொழி. "மலையுறை யானை வான்றோய் வெல்கொடி - வரைமிசை யருவியின் வயின்வயி னுடங்கக் - கடல்போ றானைக் கடுங்குரன் முரசங் காலுறு கடலிற் கடியவுற வெறிந்து - சிதைந்த வாளிலை கிரிந்தவேல் பாய்ந்தமர் - வாய்ந்து தெரிந்த புகன்ம றவரொடு -

படுபிணம் பிறங்க நூறிப் பகைவர் - கெடுகுடி பயிற்றிய கொற்ற வேந்தே - நின்போ லசைவி லாத கொள்கைய - ராகலி னசையா தாண்டோர் மன்றவிம் - மணங்கெழு ஞால நிலம்பயம் பொழியச் - சுடர்சினந் தணியப் பயங்கெழு வெள்ளி - யானிய நிற்ப விசும்பு மையகலம் - வேய்பொர வெதிர்மலை நரல வேறு - நனந்தலை யோராங்கு நந்தலை - விலங்குகதிர்த் திகிரிநின் முந்திசி னோரே." இது முன்னுள்ளோர்க்கும் இயல்பென்பதுபடக் கூறிய இயன்மொழிவாழ்த்து. "முரசுகடிப் பெடுப்பவும் வால்வளை துவைப்பவு - மரசுடன் பொருத வண்ண னெடுவரைக் - கறங்குவெள் ளருவிக் கல்லலைத் தொழுகும் - பறம்பிற் கோமான் பாரியும் பிறங்குமிசைக் - கொல்லி யாண்ட வல்வில் லோரியுங் - காரி யூர்ந்து பேரமர் கடந்த - மாரி யீகை மறப்போர் மலையனு - மூரா தேந்திய குதிரைக் கூர்வேற் - கூவிளங் கண்ணிக் கொடும்பூ ணெழினியு - மிருந்தண் சிலம்பி னிருடேங்கு நளிமுழை - யருந்திறற் கடவுள் காக்குமுயர் சிமயப் - பெருங்க லடாஅன் பேகனுந் திருந்துமொழி - மோசி பாடிய வாயு மார்வமுற் - றுள்ளி வருந ருலைவுநனி தீரத் - தள்ளா தீயுந் தகைசால் வண்மைக் - கொள்ளா ரோட்டிய நள்ளியு மெனவாங் - கெழுவர் மாய்ந்த பின்றை யொழிவறப் - பாடி

வருநரும் பிறருங் கூடி - யிரந்தோ ரற்றந் தீர்க்கென விரைந்திவ-ணுள்ளி வந்தனென் யானே விசும்புறக் - கழைவளர் சிலம்பின் வாழையொடு நீடி - யாசினி கவினிய பலவி னார்வுற்று - முட்புற முதிர்கனி பெற்ற கடுவன் - றுய்த்தலை மந்திகைக் கையிடூஉப் பயிரு - மதிரா யாணர் முதிர்த்துக் கிழவ - விவண்விளங்கு சிறப்பி னியறேர்க் குமண - விசைமேந் தோன்றிய வண்மையொடு-பகைவேம் படுக்கீ யேந்திய வேலே." இது இன்னோர்போல எமக்கு ஈயென்ற இயன்மொழிவாழ்த்து. "இன்று செலினுந் தருமே சிறுவரை - நின்று செலினுந் தருமே பின்னு - முன்னே தந்தனெ னென்னாது துன்னி - வைகலுஞ் செலினும் பொய்யல னாகி-யாம்வேண்டி யாங்கெம் வறுங்கல நிறைப்போன் - றான்வேண்டியாங்குத் தன்னிறை யுவப்ப - வருந்தொழின் முடியரோ திருந்துவேற் கொற்றனின் - மலிகதச் சேக்கன் றோடு வேண்டினுங்-களமலி நெல்லின் குப்பை வேண்டினு - மருங்கலங் களிற்றொடு வேண்டினும் பெருந்தகை - பிறர்க்கு மன்ன னறத்தகை யன்னே-யன்னு னாகலி னெந்தை யுள்ளடி - முள்ளு நோவ வுறற்க தில்ல-வீவோ ரறியவிவ் வுலகத்து - வாழ்வோர் வாழ்கவவன் றாள்வாழியவே." இது படர்க்கையாகிய இயன்மொழி வாழ்த்து. "இவ்
கஅ

உ௦௬ புறத்திணையியல்.

மைச் செய்தது மறுமைக் காமெனு - மறவிலை வாணிகனு மல்லன பிறருஞ் - சான்றோர் சென்ற நெறியென - வாங்கப் பட்டன்

மவன்கை வண்மையே.'' இது பிறருஞ் சான்றோர் சென்ற நெறி யென்றமையின் அயலோரையும் அடுத்தூர்ந்தேத்தியது. இன் னும் வேறுபட வருவனவெல்லாம் இதன்கண் அடக்குக.

சேய்வரல் வருத்தம் வீட வாயில் காவலற்கு உரைத்த கடை நிலையானும் = சான்றோர் சேணிடை வருதலாற் பிறந்த வருத்தந் தீர வாயில் காக்கின்றவனுக்கு என்வரவினை இசையெனக்கூறிக் கடைக்கணின்ற கடைநிலையும்: இது வாயிலோனுக்குக் கூறிற்றே னும் அவ்வருத்தந் தீர்க்கும் பாடாண்டலைவனதே துறையென்பது பெற்றாம். இழிந்தோரெல்லாந் தத்தம் இயங்களை இயக்கிக் கடை க்கணிற்றல் ''பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும்'' என்புழிக் கூறுதலின் இஃது உயர்ந்தோர்க்கே கூறியதாம். உம். ''வேற்றுச் சுரத்தொடு வேந்தர்கண் வெம்மைய - மாற்றற்கு வந்தேனெம் வாயிலோய் - வேற்றார் - திறைமயக்கு முற்றத்துச் சேணுங்கு கோயி - லிறைமகற்கெம் மாற்ற மிசை.'' என வரும். ''வாயி லோ யே வாயி லோயே - வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தித்தா - முள்ளியது முடிக்கு முரனுடை யுள்ளத்து - வரிசை க்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கைப் - பரிசிலர்க் கடையா வாயி லோயே - கடுமான் றோன்ற னெடுமா னஞ்சித் - தன்னறி யலன் கொ லென்னறி யலன்கொ - லறிவும் புகழு முடையோர் மாய்ந் தென - வறுந்தலை யுலகமு மன்றே யதனாற் - காவி னெங்கல னே தருக்கினென் கலப்பை - மரங்கொ றச்சன் கைவல் சிறாஅர் - மழுவுடைக் காட்டகத் தற்றே - யெத்திசைச் செல்லினு மத்தி சைச் சோறே.'' இது தலைவனை எதிர்ப்பட்டுக் கூறுது வாயி

லோனை நோக்கிக் கூறலிற் பரிசில் கடாயதின்றும். ஆன், அசை; ஏழனுருபாக்கி எல்லாவற்றிற்கும் விரித்தலுமொன்று.

கண்படை கண்ணிய கண்படை நிலையும் = அரசரும் அரசரைப்போல்வாரும் அவைக்கண் நெடிது வைகியவழி மருத்துவரும் அமைச்சரும் முதலியோர் அவர்க்குக் கண்டுயில்கோடலைக் கருதிக் கூறிய கண்படை நிலையும்: கண்படை கண்ணிய என்றார், கண்படை முடிபொருளாக இடைநின்ற உண்டி முதலியனவும் அடக்குதற்கு. உ-ம். "வாய்வாட் டானை வயங்குபுகழ்ச் சென்னிநின் - ஞெவா வினையி னுயிர்ப்பிடம் பெறூஅர் - களிறுகவர் முயற்சியிற் பெரிது வருந்தினரோ - யுலகங் காவலர் பலர்விழித் திருப்ப - வறிது து

யில்கோடல் வேண்டுநின் - பரிசின் மாக்களுந் துயில்கமா சிறிதே." எனவரும்.

கபிலை கண்ணிய வேள்வி நிலையும் = சேதாவினைக் கொடுக்கக் கருதிய கொடைநிலை கூறுதலும்: இது வரையா ஈகையன்றி இன்னதுற்றுற் கொடுக்கவென உயர்ந்தோர் கூறுநாட் காலையிலே கொடுப்பதாமாதலின் வேறுகூறினார். கண்ணிய என்றதனாற் கன்னியர் முதலோரைக் கொடுத்தலுங் கொள்க. "பொன்னிறைந்த பொற்கோட்டுப் பொற்குளம்பிற் கற்றாதந் - தின்மகிழா னீந்தனை யின்புறப்பச் - சென்னிதன் - மாநிலமே யானுலகம் போன்றது வான்றுகள்போர்த் - தானுலக மண்ணுலகா மன்று."

எனவரும்.

வேலின் ஓக்கிய விளக்கு நிலையும் = வேலும் வேற்றலையும் விலங்கா தோங்கிய வாறுபோலக் கோலோடு விளக்கும் ஒன்றுபட்டோங்குமாறு ஓங்குவித்த விளக்குநிலையும்: இன் உவமப் பொருள்: இது கார்த்திகைத் திங்களிற் கார்த்திகை நாளின் ஏற்றிய விளக்குக் கீழுமேலும் வலமுமிடமுந் திரியாது சுடர் ஓங்கிக் கொழுந்துவிட்டெழுந்ததென்று அறிவோராக்கங் கூறப்படுவதாம். உம். "மைமிசை யின்றி மணிவிளக்குப் போலோங்கிச் - செம்மையி னின்றிலங்குந் தீபிகை - தெம்முனையுள் - வேலினுங் கோடாது வேந்தன் மனைவிளங்கக் - கோலினுங் கோடா கொழுந்து." எனவரும். வேலின் வெற்றியை நோக்கிநின்ற விளக்கு நிலையெனப் பொருள்கூறி, "வளிதுரந்தக் கண்ணும் வலந்திரியா பொங்கி - யொளிசிறந் தோங்கி வரலா - னளிசிறந்து - நன்னெறியே காட்டு நயந்தெரி கோலாற்கு - மெய்ந்நெறி காட்டும் விளக்கு." என்பது காட்டுவாரும் உளர். அவர் இதனை நிச்சம் இடுகின்ற விளக்கென்பர்.

வாயுறை வாழ்த்தும் = "வாயுறை வாழ்த்தே *** வேம்புங் கடுவும்" என்னுஞ் செய்யுளியற் சூத்திரப்பொருளை உரைக்க. இதற்கு ஒருதலைவன் வேண்டானாயினும் அவற்கு உறுதிபயத்தலைச் சான்றோர் வேண்டி வாய்மொழி மருங்கினான் அவனை வாழ்ச்சிப்படுத்தலின் இதுவுங் கைக்கிளைப்புறனாகிய பாடாணாயிற்று. செவியுறைக்கும் இஃதொக்கும். உம். "எருமை யன்ன கருங்கல் லிடை

தோ - றுனிற் பரக்கும் யானைய மொய்ம்பிற் - கானக நாடனை
நீயோ பெரும - நீயோ ராகலி னின்னொன் று மொழிவ - லருளு
மன்பு நீக்கி நீங்கா - நிரயங் கொள்வாரோ டொன்றுது காவல்-

குழவி கேள்வரி னோம்புமதி - அளிதோ தானேயது பெறலருங்
குரைத்தே." இதனுள் நிரயங் கொள்வாரோடொன்றாது கா
வலையோம்பென வேம்புங் கடுவும் போல வெய்தாகக்கூறி அவ
ற்கு உறுதி பயத்தலின் வாயுறைவாழ்த்தாயிற்று. "காய்நெல்
லறுத்துக் கவளங் கொளினே - மாநிறை வில்லது பன்மா காக்கு-
நூறுசெறு வாயினுந் தமித்துப்புக் குணினே - வாய்புகு வதனி
னுங் கால்பெரிது கெடுக்கு- மறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொ
ளினே - கோடியாத்து நாடு பெரிது நந்து - மெல்லியன் கிழவ
னாகி வைகலும் - வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு - பரிவு
தவ வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின - யானை புக்கபுலம் போலத்-
தானு முண்ணா னுலகமுங் கெடுமே." என்னும் புறப்பாட்டும் அது.
தத்தம் புதுநூல் வழிகளாற் புறநானூற்றிற்குத் துறைகூறினரே
னும் அகத்தியமுந் தொல்காப்பியமுமே தொலககளுக்கு நூலாக
லின் அவர் சூத்திரப்பொருளாகத் துறைகூறவேண்டுமென் று
ணர்க. "செவியுறைதானே" என்னுஞ் சூத்திரப்பொருண்மை
இவ்வுதாரணங்கட்கு இன்மை உணர்க.

செவியறிவுறூஉம் = இதற்குச் "செவியுறைதானே" என்

னுஞ் செய்யுளியற் சூத்திரப்பொருளை உரைக்க. ஒவுதலை ஒருத்லெனவும் ஒரூஉவெனவுங் கூறுமாறுபோல உறுவும் உறாஉதலென'வும் உறாஉவெனவுங் கூறப்படும். உம். "அந்தணர் சான்றோ ரருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர் - தந்தைதா யென்றிவர்க்குத் தாமேந்தே - முந்தை - வழிநின்று பின்னை யொழுங்குநீர் வேலி - மொழிநின்று கேட்டன் முறை." "வடாஅது பனிபடு நெடுவரை வடக்குந்-தெனாஅ துருகெழு குமரியின் றெற்குங் - குணாஅது கரைபொருதொடுகடற் குணக்குங் - குடாஅது தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின்குடக்கும் - கீழது முப்புண ரடுக்கிய முறைமுதற் - கட்டி னீர்நிலைநிவப்பின கீழு - மேல தானிலை யுலகத் தானு - மானா துருவும்புகழு மாகி - விரிசிர்த் தெரிகோன் மன்னன் போல - வொருதிறம்பற்றியரோ நிற்றிறஞ் சிறக்கச் - செய்வினைக் கெதிர்ந்த தெவ்வர்தேஎத்துக் - கடற்படை குளிப்ப மண்டி யடர்புகர்ச் - சிறுகண்யானை செவ்விதி னேஎவற் - பாசவற் படப்பை யாரெயில் பலதந்-தவ்வெயிற் கொண்ட செய்யுறு நன்கலம் - பரிசின் மாக்கட்கு வரிசையி னல்கிப் - பணிஇய ரத்தநின் கொடையே முனிவர் - முக்கட்சேவல னகர்வலஞ் செயற்கே - யிறைஞ்சுக பெருமநின் சென்னிசிறந்த - நான்மறை முதல்வ ரேந்துகை யெதிரே - வாடுக வியவுணின் கண்ணி யொன்னார் - நாடுசுடு கமழ்புகை யெறித்த லானே-

சோலியா நகுின் வெகுளிவா விழைமங்கை - துணித்த வான்மு கந் தெதிரோ யாங்க - வென்றி யெல்லாம் வென்றகத் தடக்கிய- தண்டா வீகைத் தகைமாண் குடுமி - தண்கதிர் மதியம் போலவுந் தெறுசுட - ரொண்கதிர் ஞாயிறு போலவு - மன்னுக பெருமநீ நிலமிசை யானே." இதனுள் இயல்பாகிய குணங்கூறி அவற் றோடு செவியுறையுங் கூறினன், செவியுறைப்பொருள் சிறப்பு டைத்தென்று அவன்கருதி வாழ்தல்வேண்டி.

ஆவயின் வரூஉம் புறநிலை வாழ்த்தும் = தெய்வவழிபாடு உடைத்தாயினும் மக்கள்கண்ணதேயாகித் தோன்றும் பாட்டுடை த்தலைவன் முன்னிலையாகத் தெய்வம் படர்க்கையாக வாழ்த்தும் வாழ்த்தும் : தெய்வஞ் சிறந்ததேனும் மக்கள் அதிகாரப்படுதலின் அவர்கண்ணதேயாதற்கு ஆவயின்வரூஉம் என்றார். இதற்கு " வழி படுதெய்வம்" என்னுஞ் செய்யுளியற் சூத்திரப்பொருளை யுரைக்க. இதுவுந் தலைவன்குறிப்பின்றித் தெய்வத்தால் அவனை வாழ்விக் கும் ஆற்றலுடையார் கண்ணதாகலிற் கைக்கிளைப்புறனாயிற்று. உ-ம். " கன்னுதலோன் காப்பக் கடன்மேனி மால்காப்ப - வென் னிருதோ ளேந்திழையா டான்காப்பப் - பண்ணியநூற் - சென்னி யர்க் களிக்குந் தெய்வநீ - மன்னுக நாளுமிம் மண்மிசை யானே." எனவரும்.

கைக்கிளை வகையோடு உளப்படத் தொகைஇ = மேற் கூறிய பகுதியென்ற கைக்கிளையல்லாத கைக்கிளையின் பகுதியோடே வாயுறைவாழ்த்துஞ் செவியறிவுறூஉம் புறநிலைவாழ்த்துங் கூட நான்காகிய தொகைபெற்ற நான்கும்: வாயுறை வாழ்த்து முதலிய

மூன்றுந் தத்தம் இலக்கணத்திற் றிரிவுபடா, இக்கைக்கிளை திரிவு படுமென்றற்கு எண்ணும்மையான் உடனோதாது உளப்படவென வேறுபடுத்தோதினார். அகத்திணையியலுள் இருபாற்குங் கூறிய கைக்கிளையுங் "காமஞ்சாலா இளமையோள்வயிற்" கைக்கிளையும் "முன்னைய நான்கும்" என்றகைக்கிளையுங் "காமப்பகுதி" என்ற கைக்கிளையுங் களவியலுள் "முன்னையமூன்றும்" என்றகைக்கிளையும் போலாது எஞ்ஞான்றும் பெண்பாலார் கூறுதலின்றி இடைநின்ற சான்றோராயினும் பிறராயினுங் கூறுதற்கு உரித்தாய் முற்காலத்து ஒத்த அன்பினராகிக் கடைநிலைக்காலத்து ஒருவன் ஒருத்தியைத் துறந்ததனாற் றுறந்த பெண்பாற் கைக்கிளையாதலிற் றிரிபுடைத்தாயிற்று. இது முதனிலைக்காலத்துத் தான்குறித்தது முடித்துப் பின்னர் அவளை வருத்தஞ்செய்து இன்பமின்றி

யொழிதலான் ஒருதலைக்காமமாயிற்று. உம். "அருளா யாகலோ கொடிதே மருளவாய்ச் - சிறியாழ் செவ்வழி பண்ணி யாழநின் - கானெதிர் கானம் பாடினே மாக - நின்று நெய்தலிற் பொலிந்த வுண்கண் கலுழ்ந்து - வாரரி பயன்முலைப் பூணக நனைப்ப - வினைதலாளாக வினையோய் - இளையை மன்னனெங் கேள்வெய் யோற்

கென-யாந்தற் றெழுதென வினவக் காந்தள்-முகைபுரை விரலிற் கண்ணீர் துடையா- யாமவன் கிளைஞரோ மல்லேங் கேளினி- யெம் போ லொருத்தி நலநயந் தென்றும்- வரூஉ மென்ப வயக்குபுகழ்ப் பேக - னொல்லென வொலிக்குந் தேரொடு - முல்லை வேலி நல்லூ ரானே." இது கண்ணகி காரணமாக வையகோப் பெரும்பேக னைப் பாணர்பாடிய கைக்கிளைவகைப் பாடாண்பாட்டு. கிளையை மன்ன னெங்கேள் வெய்யோற்கென வினவ், யாங் கிளையல்லேம் முல்லை வேலி நல்லூர் கண்ணே வருமென்று சொல்வானெனக் கூறுதலின் அஃது ஏனைக் கைக்கிளைகளின் வேறுபிற்று. "கன் முகை யருவி" யென்னும் புறப்பாட்டும் அது.

தொக்க நான்கும் உள என மொழிப = அந்நான்கும் முற் கூறிய ஆறனோடே தொக்குப் பத்தாய்ப் பாடாண்பகுதிக்கண்ணே உளவாய்வருமென்று கூறுவர் ஆசிரியர்.—எ-று. தொக்க நான் கென்றதனான் இந்நான்கும் வெண்பாவும் ஆசிரியமுந் தொக்கு நின்ற மருட்பாவானும் வருமென்பதூஉங் கொள்க. இவற்றை மேல்வருகின்றவற்றோடு உடன்கூறாராயினர் அவை இழிந்தோர் கூறுங் கூற்றாகலின், (ருசு)

கூக. தாவி னல்லிசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச்
சூத ரேத்திய துயிலெடை நிலையுங்
கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியு
மாற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச்

சென்றுபய னெதிரச் சொன்ன பக்கமுஞ்
சிறந்த நாளணி செற்ற நீக்கிப்
பிறந்த நாள்வயிற் பெருமங் கலமுஞ்
சிறந்த சீர்த்தி மண்ணு மங்கலமு
நடைமிகுத் தேத்திய குடைநிழன் மரபு
மாணார்ச் சுட்டிய வாண்மங் கலமு
மன்னெயி லழித்த மண்ணுமங் கலமும்

பரிசில் கடைஇய கடைக்கூட்டு நிலையும்
பெற்ற பின்னரும் பெருவள னேத்தி
நடைவயிற் றோன்று மிருவகை விடையு
மச்சமு முவகையு மெச்ச மின்றி
நாளும் புள்ளும் பிறவற்றி னிமித்தமுங்
காலங் கண்ணிய வோம்படை யுளப்பட
ஞாலத்து வரூஉ நடக்கையது குறிப்பிற்
கால மூன்றொடு கண்ணிய வருமே.

இதுவும் அது. (இ-ள்.) தாவில் கிடந்தோர்க்கு நல்லிசை கருதிய சூதர் ஏத்திய துயிலெடை நிலையும் = தமது வலியாலே பாசறைக்கண் ஒரு மனக்கவற்சியின்றித் துயின்ற அரசர்க்கு நல்லபுகழைக் கொடுத்தலைக் கருதிய சூதர் அத்துயிலெடுப்பின் ஏத்தின துயிலெடை நிலையும்: கிடந்தோர்க்கெனப் பன்மைகூறவே, அவர் துயிலெடுப்புந் தொன்றுதொட்டு வருமென்பதூஉஞ்,

சூதர் மாகதர் வேதாளிகர் வந்திகர் முதலாயினோருட் சூதரே இங்ஙனம் வீரத்தாற் றுயின்றாரைத் துயிலெடுப்புவரென்பதூஉம், பாணரும் முன்னுள்ளோரையும் பிறரையுங் கூறப்படுமென்பதூஉங் கொள்க. அவர் அங்ஙனந் துயின்றமை பிறர்க்கும் புலப்படப் புகழ்ல் அவர்கருத்தாகலின் ஒருதலைக் காமம் உளதாயிற்று. உம்.

“கானம் பொருந்திய கயவாய் மகளிரின்-யானுறுந் துயர நந்திய பாணு-ளிமையாக் கண்ணோ டமையாக் காத்தநின்-மூதின் முதல்வன் றுயில்கொண் டாங்குப் - போற்று மன்னனை யெள்ளிச் சிறிதுநீ - சேக்கை வார்ந்தனை பெரும தாக்கிய - வண்கை யவுணனுயிர்செல வாங்கவ - னென்றுணர்ந் தாங்கு வென்றி பேய - வாடா வஞ்சி மலைந்த சென்னிப் - போரடு தானைப் பொலந்தேர் வளவ-நின்றுயி லெழுமதி நீயு - மொன்று வேந்தர் பொன்றுதுயில் பெறவே.” எனவரும்.

கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும் பெற்ற பெருவளம் பெறா அர்க்கு அறிவுறீஇச் சென்று பயனெதிரச் சொன்னபக்கமும் = ஆடன்மாந்தரும் பாடற்பாணரும் கருவிப்பொருநரும் இவருட் பெண்பாலாகிய விறலியுமென்னும் நாற்பாலாருந் தாம்பெற்ற பெருஞ்செல்வத்தை எதிர்வந்த வறியோர்க்கு அறிவுறுத்தி அவரும் ஆண்டுச்சென்று தாம்பெற்றவையெல்லாம் பெறுமாறு கூறிய கூறுபாடும்: கூத்தராயிற் பாரசைவரும் வேளாளரும் பிற

ரும் அவ்வாடற்றொழிற்கு உரியோர்களும் பாரதிவிருத்தியும் விலக்கியற்கூத்துங் கானகக்கூத்துங் கழாய்க்கூத்தும் ஆடுபவராகச் சாதிவரையறையிலாராகலின் அவரை முன்வைத்தார்; பாணரும் பொருநருந் தத்தஞ் சாதியிற் றிரியாது வருதலிற் சேரவைத்தார்; முற்கூறிய முப்பாலோருட் கூத்தராயினர் எண்வகைச்சுவையும் மனத்தின்கட்பட்ட குறிப்புக்களும் புறத்துப் போந்து புலப்பட ஆடுவர்; அது விறலாகலின் அவ்விறல்பட ஆடுவாளை விறலியென்றார். இவளுக்குஞ் சாதிவரையறையின்மையிற் பின்வைத்தார். பாணரும் இசைப்பாணரும் யாழ்ப்பாணரும் மண்டைப்பாணருமெனப் பலராம். பொருநரும் ஏர்க்களம்பாடுநரும் போர்க்களம்பாடுநரும் பரணிபாடுநருமெனப் பலராம். விறலிக்கு அன்னதோர் தொழில் வேறுபாடின்றித் தொழிலொன்றாகலின் விறலியென ஒருமையாற் கூறினர்.

ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப் பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க்கு அறிவுறீஇச் சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும் = இல்லறத்தைவிட்டுத் துறவறமாகிய நெறியிடத்து நிற்றல் நன்றென்றுங் கண்டகாட்சி தீதென்றும் மாறுபடத் தோன்றுகையினாலே தான் இறைவனிடத்துப் பெற்ற கந்தழியாகிய செல்வத்தை யாண்டுந் திரிந்து பெறாதார்க்கு இன்னவிடத்தே சென்றாற் பெறலாமென்று அறிவுறுத்தி அவரும் ஆண்டுச் சென்று அக்கந்தழியினைப் பெறும்படி சொன்னகூறுபாடும்: பக்கமென்றதனானே அச்செய்யுட்களைக் கூத்தராற்றுப்படை பாணாற்றுப்படை பொருநராற்றுப்படை விறலியாற்றுப்படை முருகாற்றுப்படையென வழக்குதலும் ஆற்றினருமையும் அவனூர்ப்பண்பு முதலியனவுங் கூறுதலுங்கொள்க. உம். "வான்றோய் வெண்குடை வயமா வளவ-

னின்றோர் தம்மினுந் தோன்ற நல்கினன் - சுரஞ்செல் வருந்த மோ டிரங்கி யென்று - மிரந்தோ ரறியாப் பெருங்கலஞ் சுரக்கு வன் - சென்மதி வாழிய நீயே நின்வயி - னுடலு மகிழான் பாட லுங் கேளான் - வல்லே வருகென விடுப்பி னல்லது - நில்லென நிறுக்குவ னல்ல னல்லிசைப் - பெருந்தகை வேந்தர் கோல மொடு - திருந்தா வாழ்க்கையின் வருந்து வோயே." "திருமழை தலைஇய விருணிறவிசும்பின்" இவை கூத்தராற்றுப்படை. "பா ணன் சூடிய பசும்பொற் றாமரை - மாணிழை விறலி மாலையொடு விளங்கக் - கடும்பரி நெடுந்தேர் பூட்டுவிட் டசைஇ - யூரீர் போலச் சுரத்திடை யிருந்தீர் - யாரீ ரோவென வினவலர் நோக்கா - னென் னொக்கற் கடும்பரி யிரவல - வென்வே லண்ணற் காணு வுங்கே-

நின்னினும் புல்லியே மன்னே யினியே - யின்னே மாயினே மன் னே யென்று - முடாஅ பொராஅ வாகுத லறிந்தும் - படாஅ மஞ் ஞைக் கீத்த வெங்கோக் - கடாஅ யானைக் கலிமான் பேக - னொ த்துணை யாயினு மீத்த னன்றென்று - மறுமை நோக்கின்றோ வன்றேபிறர் - வறுமை நோக்கின் றவன்கை வண்மையே." "மணிமலைப் பணைத்தோண் மாவில மடந்தை" இவை பாணாற் றுப்படை. "சிலையுலா நிமிர்ந்த சாந்துபடு மார்பி - னொலிகதிர்க் கழனி வெண்குடைக் கிழவோன் - வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன் - வள்ளிய னாதல் வையகம் புகழினு - முள்ள மோம் புமி னுயர்மொழிப் புலவீர் - யானு, மிருணிலாக் கிழித்த பகல்

செய் வைகறை - யொருகண மாக்கிணை தெளிப்ப வொற்றிப் - பாடிமிழ் முரசி னியேரத் தந்தை - வாடா வஞ்சி பாடினே னாக - வகமலி யுவகையொ டணுகல் வேண்டக் - கொன்றுசினந் தணி யாப் புலவுநாறு மருப்பின் - வெஞ்சின வேழ நல்கினன் அஞ்சி - யா னது வெயர்த்தனெ னாகத் தானது - சிறிதென வுணர்ந்தமை நா ணிப் பிறிதுமோர் - பெருங்களிறு நல்கி யோனே யதற்கொண் - டிரும்பே ரொக்கல் பெரும்புலம் புறினுந் - துன்னரும் பரிசி றரு மென - வென்றுஞ் செல்லேனவன் குன்றுகெழு நாடே." "அறாஅ யாண ரகன்றலைப் பேரூர்ச் - சாறு கழிவழி நாட" இவை பொ ருநராற்றுப்படை. "சேயிழை பெறுகுவை வாணுதல் விறலி - தட வுவாய்க் கலித்த மாயிதழ்க் குவளை - வண்டுபடு புதுமலர்த் தண் சிதர் கலாவப் - பெய்யினும் பெய்யா தாயினு மருவிகொ - ளுழு வியன் புலத்துழை நழைகா லாக - மால்புடை நெடுவரைக் கோ டுதோ றிழிதரு - நீரினு மினிய சாயற் - பாரி வென்பாப் பாடினை செலினே." "மெல்லியல் விறலிநீ நல்லிசை செவியில்" இவை விறலியாற்றுப்படை. கூத்தராற்றுப்படை தமொறுதொழிலாகா மற் கூத்தரை ஆற்றுப்படுத்ததென விரிக்க. ஏனையவும் அன்ன.

முருகாற்றுப்படையுட் 'புலம்புரிந் துறையுஞ் சேவடி' யெனக் கந் தழிகூறி, 'நின்னெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்பப் பெறுதி' யெனவுங் கூறி, அவனுறையும் இடங்களும் கூறி ஆண்டுச்சென்றால் அவன் 'விழுமிய பெறலரும் பரிசி னல்கும்' எனவுங்கூறி, ஆண்டுத் தான் பெற்ற பெருவளம் அவனும்பெறக் கூறியவாறு காண்க. இதனைப்

புலவராற்றுப்படை என்று உய்த்துணர்ந்து பெயர்கூறுவார்க்கு முருகாற்றுப்படையென்னும் பெயரன்றி அப்பெயர் வழங்காமை யான் மறுக்க. இனி முருகாற்றுப்படையென்பதற்கு முருகன் பால் வீடுபெறுதற்குச் சமைந்தான் ஓரிரவலனை ஆற்றுப்படுத்ததெ

ன்பது பொருளாகக்கொள்க. இனிக் கூத்தர்முதலியோர் கூற்றுகச் செய்யுட்செய்யுங்கால் அவர்மேல் வைத்துரைப்பினன்றிப் புலனுடை மாந்தர் தமே புலனெறி வழக்கஞ் செய்யாமையுணர்க. இனி இசைப்புலவர்க்கும் நாடகப்புலவர்க்கும் இங்ஙனங் கூறலமையாது, அவருள் உயர்ந்தோரல்லாதாரும் அத்தொழிற்குப் பெரும்பான்மையும் உரியராய் நடத்தலின்.

நாளணி செற்ற நீக்கிச் சிறந்த பிறந்த நாள்வயிற் பெருமங்கலமும் = நாடோறுந் தான் மேற்கொள்ளுகின்ற செற்றங்களைக் கைவிட்டுச் சிறந்ததொழில்கள் பிறத்தற்குக் காரணமான நாளிடத்து நிகழும் வெள்ளணியும்: அரசன் நாடோறுந் தான் மேற்கொள்கின்ற செற்றமாவன சிறைசெய்தலுஞ் செருச்செய்தலுங் கொலைபுரிதலும் முதலியன. சிறந்த தொழில்களாவன சிறைவிடுதலுஞ் செருவொழிதலுங் கொலையொழிதலும் இறைதவிர்தலுந் தானஞ்செய்தலும் வேண்டிற்றுக்கொடுத்தலும் பிறவுமாம். மங்கலவண்ணமாகிய வெள்ளணியும் அணிந்து எவ்வுயிர்க்கண்ணும் அருளை நிகழ்தலின் அதனை வெள்ளணியென்ப. ஆகுபெயரான் அப்பொருளை கூறிய செய்யுளும் வெள்ளணியாயிற்று. உம். "அந்

தலை ராவொடு பொன்பெற்றார் நாவலர் - மந்தரம்போல் மாண்ட களிறூர்ந்தா - ரெந்தை - யிலங்கிலைவேற் கிள்ளி யிரேவதிநா ளென்றோ - சிலம்பிதன் கூடிழந்த வாறு." இது சிலம்பி கூடிழக்குந்துணை அடங்கலும் வெளியாயிற்றென்றலின் வெள்ளணியாயிற்று. "செய்கை யரிய களவழிப்பா முன்செய்த - பொய்கை யொருவனாற் போந்தாமோ - சைய - மலைச்சிறைநீர் வாட்கண்ணுடன் வெள்ளணிநாள் வாழ்த்திக் - கொலைச்சிறைநீர் வேந்துக் குழாம்." இது சிறைவிடுதல் கூறிற்று. "கண்ணார் கதவந் திறமின் களிறொடுதேர் - பண்ணார் நடைப்புரவி பண்விடுமின் - னெண்ணா தீர் - கோவேந்தன் றென்னன் றிருவுத் திராடநாட் - போர்வேந் தன் பூச லிலன்." இது செருவொழிந்தது. "ஏமாரு மன்னீ ரெயிறிறமி னெங்கோமான் - வாமான்றேர்க் கோதை சதயநா - ளாமாறு - காம நுகருமின் கண்படுமி னென்னுமே - யேம முரசின் குரல்." இதனுள் இழிகுலத்தோன் பறைசாற்றினமை கூறுதலின் இழிந்தோர் கூறுதல் ஒழிந்த மங்கலங்கட்கும் ஒக்கும். பெருமங்கலமென்றதனானே பக்கநாளுந் திங்கடோறும்வரும் பிறந்தநாளும் பாடலுட் பயிலாமையுணர்க.

சிறந்த சீர்த்தி மண்ணுமங்கலமும் = அரசர்க்குச் சிறப்பெய்திய மிக்கபுகழை எய்துவிக்கும் முடிபுனைந்து ஆடும் நீராட்டுமங்க

லமும்: இதனைப் பிறந்தநாளின் பின்வைத்தார் பொன்முடி புனை ந்தஞான்று தொடங்கி யாண்டுதோறும் இதுவருமென்றற்கு. குறு நிலமன்னர்க்காயின் அவர்க்குரிய பட்டத்தோடு கூடிய மண்ணுமங் கலமுங்கொள்க. உம். "அளிமுடியாக் கண்குடையா னுகுதி நாள் வேய்ந்த - வொளிமுடி பொன்மலையே யொக்கு - மொளிமு டிமேன் - மந்திரத்தா லந்தணர் வாக்கியநீ ரம்மலைமே - லந்தரத் துக் கங்கை யனைத்து." எனவரும். இதனானே யாண்டு இத்து ணைச் சென்றதென்று எழுதும் நாண்மங்கலமும் பெறுதும்.

நடை மிகுத்து ஏத்திய குடைநிழன் மரபும் = உலகவொழுக் கத்தை இறப்ப உயர்த்துப் புகழ்ந்து கூறப்பட்ட குடைநிழலிலக் கணமும்: இங்ஙனம், புனைந்துரைத்தற்கு ஏதுவாயது நிழலாம்; என்னை? அந்நிழல் உலகுடனிழற்றியதாகக் கூறுதலும்பட்டுக் குடி புறங்காத்தற்குக் குறியாகக் குடைகொண்டேனென்று அக்கொற் றவன் குறிக்கவும் படுதலின். மரபென்றதனாற் செங்கோலுந் தி கிரியும் போல்வனவற்றைப் புனைந்துரையாக்கலுங் கொள்க. உம். "மந்தரங் காம்பா மணிவிசும் போலையாத் - திங்க ளதற்கோர் தி லதமா - வெங்கணு - முற்றுநீர் வையம் முழுது நிழற்றுமே - கொற் றப்போர்க் கிள்ளி குடை." எனவரும். "அறநீர்மை தாங்கி யளப்ப ரிதாய் வாயப்- புறநீர்போன் முற்றும் பொதியும் - பிறரொவ்வா - மூவேந்த ருள்ளு முதல்வேந்தன் முத்தமிழ்க்குக் - கோவேந்தன் கண்டன் குடை." இதுவும் "ஞாயிறு சுமந்த கோடுதிரள் கொண் மூ-மாக விசும்பி னடுவுநின் றாங்குக்-கண்பொர விளங்குநின் விண் பொரு வியன்குடை-வெயின்மறைக் கொண்டன்றோ வன்றே-வரு ந்திய குடிமறைப் பதுவே வளவ." எனவும், "திங்களைப்போ ற்றுதுந் திங்களைப் போற்றுதுங் - கொங்கலர் தார்ச் சென்னி

குளிர்வெண் குடைபோன்றிவ் - வங்க ணுலகளித்த லான்." என வும், "திங்கள் மாலை வெண்குடையான் சென்னி செங்கோ லதுவோச்சிக் - கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும் புலவாய் வாழி காவேரி" "ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும் - காவிரி நாடன் திகிரிபோற் பொற்கோட்டு - மேருவலந் திரித லான்." இவை செங்கோலையுந் திகிரியையும் புனைந்தன.

மாணார்ச் சுட்டிய வாண்மங்கலமும் = பகைவரைக் குறித்த வாள்வென்றியாற் பசிப்பிணி தீர்ந்த பேய்ச்சுற்றமும் பிறரும் வாளினை வாழ்த்தும் வாண்மங்கலமும். இது பிறர்வாழ்த்தப்படு தலிற் கொற்றவையைப் பரவும் வென்றவாளின் மண்ணென்பது னில் வேறுபிற்று. புகழ்ச்சிக்கட் பகைவரை இகழ்ந்த புகழ்

லின் மாணார்ச்சுட்டிய என்றார். உம். "ஆளி மதுகை யடல்வெய்யோன் வாள்பாடிக் - கூளிகள் வம்மினோ கூத்தாடக் - காளிக்குத் - தீராத வெம்பசி தீர்த்தநாஞ் செங்குருதி - நீராட்டி யுண்ட நிணம்." எனவரும். "அரும்பவிழ்தார்க் கிள்ளி யரசெறிந்த வொள்வாட் - கரும்புலவுஞ் செஞ்சாந்து நாறிச் - சுரும்பொடு - கொண்டாடும் பக்கமு முண்டு குறுநரி - யுண்டாடும் பக்கமு முண்டு." இது பிறர்கூறியது. இது பாணியிற் பயின்றுவரும்.

முன்னெயில் அழித்த மண்ணு மங்கலமும் = மாற்றரசன் வாழ்ந்த மதிலையழித்துக் கழுதையேரான் உழுது வெள்ளைவரகுங்

கொள்ளும் வித்தி மங்கலமல்லாதன செய்தவன் மங்கலமாக நீராடுமங்கலமும்: அழித்ததனுன் மண்ணுமங்கலம். உம். "கடுந்தேர் குழித்த ஞெள்ள லாங்கண்-பேழ்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டிப்-பாழ்செய் தனையவர் னனந்தலை நல்லெயில்" என எயிலழித்தவாறு "கூறி வீயாச்சிறப்பின் வேள்விமுற்றி யூபநாட்டி" எனவே ஒருவாற்றன் மண்ணியவாறுங் கூறியவாறு காண்க. குடுமி கொண்ட மண்ணுமங்கலம் எயிலழித்தல் கூறுமையின் இதனின் வேறாயிற்று.

பரிசில் கடைஇய நிலையும்=பரிசிலைா நீங்குதலமையாது நெருங்கொண்டு ஒழுகிய தலைவற்குப் பரிசில்வேட்டோன்றன்கம்பினது இடும்பைமுதலியன கூறித் தான்குறித்த பொருண்மையினைச்செலுத்திக் கடாவின நிலையும்; கடைக்கூட்டுநிலையும்=வாயிலிடத்தே நின்று தான்தொடங்கிய கருமத்தினை முடிக்கும் நிலையும்: இதுவும் இழிந்தார் கூற்றாயிற்று, இருத்தலே அன்றிக் கடாவுதலின். நிலையென்றதனுனே பரிசில்பெறப் போகல்வேண்டுமென்னுங் குறிப்பும் பரிசினிலையும் பலவகையாற் கூறுதல்கொள்க. உம். "ஆடுநனி மறந்த கோடுயர் அடுப்பி - னாம்பி பூப்பத் தேம்புபசியுழவாப்-பாஅ லின்மையிற் றோலொடு திரங்கி-யில்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை - சுவைத்தொ றழூஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி-நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்க- ணேமமனையோ ளவ்வ நோக்கி- நினை இ, நிற்படர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண - வென்னிலையறிந்தனை யாயி னிந்நிலை - கொடுத்துங் கொள்ளா தமையல னடுக்கிய- பண்ணமை நரம்பின் பச்சை நல்யாழ்- மண்ணார் முழவின் வயிரிய-ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே." இது பரிசில்கடா

கிலே. "மதியேர் வெண்குடை வதியர் கோமான் - கொடும்பூ ணெழிலி நெடுங்கடை நின்றியான் - பசலை நிலவின் பனிபடு விடி

யற் - பொருகளிற் றடிவழி யன்ன வென்கை - யொருகண் மாக் கிணை யொற்றுபு கொடாஅ - வுருகெழு மன்ன ராரெயில் கடந்த - நிணம்படு குருதிப் பெரும்பாட் டீரத் - தணங்குடை மரபி னிருங் களந் தோறும் - வெள்வாய்க் கழுதைப் புல்லினம் பூட்டி - வெள்ளை வரகுங் கொள்ளும் வித்தும் - வைக லுழவ வாழிய பெரிதெனச் - சென்றியா னின்றனெ னாக வன்றே - யூருண் கேணிப் பகட்டிலைப் பாசி - வேர்புரை சிதாஅர் நீக்கி நேர்கரை - நுண்ணூற் கலிங்க முடீஇ யுண்மெனத் - தேட்கடுப் பன்ன நாட்படு தேறல் - கோண்மீ னன்ன பொலங்கலந் தளைஇ - யூண்முறை விடுத்த வின்றியுங் கோ ன்முறை - விருந்திறை நல்கி யோனே யந்தரத் - தரும்பெற லமிர் தமன்ன - கரும்பிவட் டடந்தோன் பெரும்பிறங் கடையே." கடை நிலே. "நல்யா ழாகுளி பதலையொடு சுருக்கிச் - செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி - களிற்றுக்கணம் பொருத கண்ணகன் பறந் தலை - விசும்பா டெருவைப் பசுந்தடி கடுப்பப் - பகைப்புல மரீஇய தகைப்பெருஞ் சிறப்பிற் - குருமிக் கோமாற் கண்டு - நெடு நீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே." இது போகல்வேண்டுங் குறிப்பு. "ஊனு மூணு முனையி னினிதெனப் - பாலிற் பெய்தவும் பாகிற் கொண்டவு - மளவுபு கலந்து மெல்லிய பருகி - விருந்துறுத் தாற்றி யிருந்தனெ மாகச் - சென்மோ பெருமவெம் விழவுடை நாட்டென - யாந்த னறியுந மாகத் தான்பெரி - தன்புடை மையி னெம்பிரி வஞ்சித் - துணரியது கொளா வாகிப்பழ மூழ்த்துப் -

பயம்பகர் வறியா மயங்கரின் முதுபாழ்ப் - பெயல்பெய் தன்ன செல்வத் தாங்க - ணியா மன்னர் புறங்கடைத் தோன்றிச் - சிதார வளபிற் சிதார்ப்புறத் தடாரி - யூனுகிர் வலந்த தெண்க ணொ ற்றி - விரல்விசை தவிர்க்கு மாலைப் பாணியி - னிலம்பா டகற்றல் யாவது புலம்பொடு - தெருமா லுயக்கமுந் தீர்க்குவெ னதனு - ணிருநிலங் கூல மாறிக் கொண்ட - வருமழை முழக்கிடைக் கேண் டிய பின்றைச் - சேயை யாயினு மிவணை யாயினு - மிதற்கொண் டறிநை வாழியோ கிணைவ - சிறுநனி யோரும் வழிப்பட்டாக் கொன் றுனென - வெந்தையொலி வெள்ளருவி வேங்கட நாடனு - முற வருஞ் சிறுவரு மூழ்மா றுய்க்கு - மறத்துறை யம்பியின் மானப் பிறப்பின் - திருங்கோ ளிராஅப் பூட்கைக் - கரும்ப னூரன் காதன் மகனே." இது மேலும் இக்காலத்தும் இங்ஙனக் தருவலென்று னெனக் கூறினமையின் அவன் பரிசினிலை கூறிற்று. "குன்று மலையும் பலபின் னொழிய - வந்தனன் பரிசில் கொண்டனன் செலற்கென - நின்ற வென்னயக் தருளி யிதுகொண் - டியாங் ...க்க

உக்க

புறத்திணையியல்.

ணஞ் செல்கா தானென வென்னை - யாங்கறிந் தனனோ தாங்க ருங் காவலன் - காணு நீத்த விப்பொருட் கியானோர் - வாணிகப் ப ரிசில னல்லேன் பேணித் - தினையனைத் தாயினு மினிக்கவர - துணையள வறிந்தவா நல்கின விடினே." என்னும் புறப்பாட்டும் அப்பரிசினிலையே கூறியது காண்க.

பெற்ற பின்னரும் பெருவளன் ஏத்தி நடைவயின் தோன் றும் இருவகை விடையும் = அங்ஙனம் பரிசில்பெற்றபின் அவனும் அவன்கொடுத்த பெருவளனை உயர்த்துக்கூறி உலகவழக்கியலாற் தோன்றும் இரண்டுவகைப்பட்ட விடையும்: இருவகையாவன தலைவன் தானே விடுத்தலும் பரிசிலன் தானே போகல்வேண்டுமெனக் கூறிவிடுத்தலுமாம். உம். "தென்பர தவர்மிடல்சாய் வடவடுகர் வாளோட்டிய - தொடையமை கண்ணித் திருந்துவேற் றடக்கைக் - கடுமா கடைஇய விடுபரி வடிம்பி - னற்றூர்க் கள்ளின் சோழன் கோயிற் - புதுப்பிறை யன்ன சுதைசெய் மாடத்துப் - பணிக்கயத் தன்ன நீணகர் நின்றே - னரிக்கூடு மரக்கிணை யிரிய வொற்றி - யெஞ்சா மரபின் வஞ்சி பாட - வெமக்கென வகுத்த வல்ல மிகப் பல - மேம்படு சிறப்பி னருங்கல வெறுக்கை - தாங்காது பொழிதந் தோனே யதுகண் - டிலம்பா டுழந்தவெ னிரும்பே ரொக்கல் - விரற்செறி மரபின செவித்தொடக் குநருஞ் - செவித்தொடை மரபின விரற்செறிக் குநரு - மரைக்கமை மரபின மிடற்றியாக் குநரு - மிடற்றமை மரபின வரைக்கியாக் குநருங் - கடுந்தே ரிராம னுடன்புணர் சீதையை - வலித்தகை யரக்கன் வௌவிய ஞான்றை - நிலஞ்சேர் மதாணி கண்ட குரங்கின் - செம்முகப் பெருங்கிளை யிழைப்பொலிந் தாங்கு - மறாஅ வருந்தகை யினிது பெற் றிகுமே - யிருங்கிளைத் தலைமை யெய்தி - யரும்பட ரெவ்வ முழந்ததன் றலையே." இது தானே போவென விடுத்தபின் அவன்கொடுத்த வளனை உயர்த்துக்கூறியது. "உயிர்ப்பிடம் பெறாஅ தூண்முனிந் தொருநாட் - செயிர்த்தெழு தெவ்வர் திறைதுறை போகிய - செல்வ செறுமேந் தொல்பதிப் பெயர்க்தென - மெல்

லெனக் கிளந்தனெ மாக வல்லே - யகறி ரோவெம் மாயம் விட்டெனச் - சிரறிய வன்போர்ச் செயிர்த்த நோக்கமொடு - துடிபுரையடிய தூங்குநடைக் குழவியொடு - பிடிபுணர் வேழமொடு பெட்டவை கொள்கெனத் - தன்னறி யளவையிற் றரத்தர யானு - மென்னறி யளவையின் வேண்டுவ - முகந்தே னின்மை நிரவந் தனனே." இது யான் போதல்வேண்டுமெனக் கூறி விடுத்தபின்

அவன் தந்த வளனை உயர்த்துக்கூறியது. நடைவயிற் றோன்றுமென்றதனாற் சான்றோர் புலனெறிவழக்கஞ்செய்துவரும் விடைகள் பலவுங்கொள்க. அவை பரிசில் சிறிதென்று போகலும், பிறர்பாற் சென்று பரிசில்பெற்றுவந்து காட்டிப் போகலும், இடைநிலத்துப் பெற்ற பரிசிலை இடைநிலத்துக் கண்டார்க்குக் கூறுவனவும், மனைவிக்கு மகிழ்ந்து கூறுவனவும், பிறவும் வேறுபட வருவனவெல்லாங்கொள்க. உம். "ஒருதிசை யொருவனை யுள்ளி நாற்றிசைப் - பலரும் வருவர் பரிசின் மாக்கள் - வரிசை யறிதலோ வரிதே பெரிது - மீத லெளிதே மாவண் டோன்ற - லதுநன் கறிந்தனை யாயிற் - பொதுநோக் கொழிமதி புலவர் மாட்டே." இது சிறிதென்ற விடை. "இரவலர் புரவல னீயு மல்லை - புரவல ரிரவலர்க் கில்லையு மல்ல - ரிரவல [3] ருண்மையுங் காணினி யிரவலர்க் - கீவோ

ருண்மையுங் காணியி னின்னூர்க் - கடிமரம் வருந்தத் தந்தியாண் பிணித்த - நெடுநல் யானையெம் பரிசில் - கடுமான் றோன்றல் செல்வல் யானே." இது பிறன்பாற் பெரிதுபெற்றுச் சிறிதுதந்தவற்குக் காட்டிய விடை. "வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி" என்னும் புறப்பாட்டு இடைநிலத்திற் பரிசுபெற்றமை கண்டார்க்குக் கூறியது. "நின்னயந் துறைநர்க்கு நீநயந்து துறைநர்க்கும் - பன்மாண் கற்பினின் கிளைமுத லோர்க்குங் - கடும்பின் கடும்பசி தீர யாழநின் - னெடுங்குறி யெதிர்ப்பை நல்கி யோர்க்கு - மின்னோர்க் கென்னு தென்னொடு சூழாது - வல்லாங்கு வாழ்வ மென்னாது நீயு - மெல்லார்க்குங் கொடுமதி மனைகிழ வோயே - பழந்தூங்கு முதிரத்துக் கிழவன் - றிருந்துவேற் குமண னல்கிய வளனே." இது மனைக்குக் கூறியது.

நாளும் புள்ளும் பிறவற்று நிமித்தமும் அச்சமும் உவகையும் எச்சமின்றிக் காலங் கண்ணிய ஓம்படை உளப்பட = நாணிமித்தத்தானும் புண்ணிமித்தத்தானும் , பிறவற்றினிமித்தத்தானும் பாடாண்டலைவர்க்குத் தோன்றிய தீங்குகண்டு அஞ்சிய அச்சமும் அது பிறத்தற்குக் காரணமாகிய அன்பும் ஒழிவின்றிப் பரிசிலர்க்கு நிகழ்தலின் அவர் தலைவர் உயிர்வாழுங் காலத்தைக் கருதிய பாதுகாவல் முற்கூறியவற்றோடேகூட : ஒருவன் பிறந்தநாள்வயின் ஏனைநாள்பற்றிப் பொருந்தாமை பிறத்தலும் அவன் பிறந்த நாண்மீனிடைக் கோண்மீன் கூடியவழி அவன்நாண்மீனிடைத் தீதுபிறத்தலும் வீழ்மீன் தீண்டியவழி அதன்கண் ஒரு வேறுபாடு பிறத்தலும் போல்வன நாளின்கட் டோன்றிய நிமித்

தம்; புதுப்புள் வருதலும் பழம்புட் போதலும் பொழுதன்றிக் கூகை குழறலும் போல்வன புள்ளின்கட் தோன்றிய நிமித்தம்; ஓர்த்து நின்றுழிக் கேட்ட வாய்ப்புள்ளும் ஓரிக்குரலுள்ளிட்டனவுங் கழுதுடன்குழீஇய குரல்பற்றலும் வெஞ்சுடர்மண்டிலத்துக் கவந்தம் வீழ்தலும் அதன்கட் துளைதோன்றுதலுந் தண்சுடர் மண்டிலம் பகல் நிலவெறித்தலும் போல்வன பிறவற்றுக்கட் தோன்றிய நிமித்தம். உவகை, அன்பு. இந்நிமித்தங்கள் பிறந்துழித் தான் அன்பு நிகழ்த்தினுன் ஒருபாடாண்டலைவனது வாழ்க்கை நாளிற்கு ஏதம்வருங்கொலென்று அஞ்சி அவற்குத் தீங்கின்றுகவென்று ஓம்படைகூறுதலின் அது காலங்கண்ணிய ஓம்படையாயிற்று. எஞ்ஞான்றுந் தன் சுற்றத்து இடும்பை தீர்த்தானொருவற்கு இன்னுங்கு வந்துழிக் கூறுதலின் இற்றைஞான்று பரிசிலின்றேனும் முன்னர்ப்பெற்ற பரிசிலை நினைந்து கூறினுனுமாகவே கைக்கிளைக்குப் புறனுயிற்று. இவன் இறத்தலான் உலகுபடுந்துயரமும் உளதாகக் கூறலிற் சிறந்தபுகழுங் கூறிற்று. "நெல்லரியுமிருந்தொழுவர்" என்னும் புறப்பாட்டினுள் "நின்றுநிலைஇ ர் நின்னுணமீன்" என அவனுளிற்கு முற்கூறியவாற்றுன் ஓரிடையூறு கண்டு அவன்கண் அன்பால் அஞ்சி ஓம்படை கூறியது. உம். "ஆடிய லழற்குடத் தாரிரு ளரையிரவின் - முடப்பனை வேர்முத லாக்கடைக் குளத்துக் - கயங்காயப் பங்குனி யுயரழு வத்துத் - தலைநாண்மீ னிலைதிரிய நிலைநாண்மீ னதனெதி - ரேரூத் தொன்ணுண் மீன்றுறை படியப் - பாசிச் செல்லா தூசி முன்னு - தளக்கானத்திணை விளக்கா கக்கலை - யெரிபரப் பக்கால் பிதிர்வு பொங்கி -

யொருமீன் வீழ்ந்தன்றால் விசும்பி னானே - யதுகண், டியாமும் பிறரும் பலவே றிரவலம் - பறையிசை யருவி நன்னாட்டுப் பொருந - ஞெயி ஞெயி னன்றுமற் றிலவென - வழிந்த நெஞ்ச மடியு ளம் பரப்ப - வஞ்சின வெழுநாள் வந்தன் றின்றென - மைந்துடை யானை கைவைத் துறங்கவுந் - திண்பிணி முரசங் கண்கிழிந் துருளவுங் - காவல் வெண்குடை கால்பரிந் துலறவுங் - காலியற் கலிமாக் கதியின்றி வைகவு - மேலோ ருலக மெய்தின னாகலி - னொண்டொடி மகளிர்க் கமர்துணை யாகித் - தன்றுணை யாயின மறந்தனன் கொல்லோ - பகைவர்ப் பிணிக்கு மாற்ற னசைவரக் - கிளைந்து கொடையறியா வீகை - மணிவரை யன்ன மாஅ யோனே." இதனுட் பாடாண்டலைவனது நாண்மீனை வீழ்மீன் நலிந்தமைபற் றிக் கூறியது. "இருமுந்நீர்க் குட்டமும் வியன்ஞாலத் தகலமும் - வளிவழங்கு திசையும் வறிது நிலைஇய - காயமு மென்றாங் கவை

யளந் தறியினு-மளத்தற் கரியை யறிவு மீரமும்- பெருங்கண் ணோட்டமுஞ் சோறு படுக்குந் - தீயொடு செஞ்ஞா யிற்றுத்தெற லல்லது- பிறிதுதெற லறியார்நின் னிழல்வாழ் வோரே - திருவி லல்லது பகைவ ருண்ணா - வருமண் ணினையே யம்பு துஞ்சுங் -கடியரண லறந்துஞ்சுஞ் செங்கோ லையே - புதுப்புள் வரினும் பழம்புட் போகினும் - விதுப்புற வறியா வேமக் காப்பினை- யனையை யாகன் மாறே - மன்னுயி ரெல்லா நின்னஞ் சும்மே." இப்புறப்பாட்டும் அது. புதுப்புள் வந்ததும் பழம்புட் போயதுங் கண்டதீங்கின் பயனின்மேல் வாராமல் விதுப்புறவறியா வேமக்காப்பினை

யாக என்று ஓம்படை கூறியது. அது மேல் நின்னஞ்சுமென்று அச்சங்கூறி வெளிப்படுத்ததனுன் உணர்க. "மண்டிணிந்த நிலனு நிலனேந்திய விசும்பும் - விசும்பு தைவரும் வளியும் வளித்தலைஇய - தீயுந்தீ முரணிய நீரு மென்றாங்- கைம்பெரும் பூதத் தியற்கை போலப் - போற்றார்ப் பொறுத்தலுஞ் சூழ்ச்சிய தகலமும்- வலியுந் தெறலு மளியு முடையோய் - நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்துநின் - வெண்டலைப் புணரிக் குடகடற் குளிக்கும் - யாணர் வைப்பினன் னாட்டுப் பொருந - வானவரம்பனை நீயோ பெரும - வலவுளைப் புரவி யைவரொடு சினைஇய- நிலந்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை - யீரைம் பதின்மரும் பொருதுகளத் தொழியப் - பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்- பாஅல் புளிப்பினும் பகலிருளினு-நாஅல் வேதநெறி திரியினுந் திரியாச் - சுற்றமொடு முழுதுசேன் விளங்கி -நடுக்கின்றி நிலியரோ வத்தை யடுக்கத்துச் - சிறுதலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்பிணை- யந்தி யந்தணரருங்கட னிறுக்கு- முத்தீ விளக்கிற் றுஞ்சும்- பொற்கோட் டிமயப் பொருப்பகம் போன்றே." என்னும் புறப்பாட்டுப் பகைநிலத்தரசற்குப் பயந்தவாறு கூறிப் பின்னர்த் திரியாச் சுற்றமொடு விளங்கி நடுக்கின்றி நிற்பாயென அச்சந்தோன்றக் கூறி ஓம்படுத்தலின் ஓம்படை வாழ்த்தாயிற்று. "காலனுங் காலம்" என்னும் புறப்பாட்டும் அது.

ஞாலத்து வரூஉம் நடக்கையது குறிப்பிற் கால மூன்றொடு கண்ணிய வருமே= உலகத்துத் தோன்றும் வழக்கினது கருத்தினானே மூன்று காலத்தோடும் பொருந்தக் கருதுமாற்றான் வரும் மேற்கூறிவருகின்ற பாடாண்டிணை.—எ-று. என்றது, இவ்வழக்கியல் காலவேற்றுமைபற்றி வேறுபடுமாயின் அவையும் இப்பொ

ருள்களின் வேறுபடா என்பதுணர்த்தியவாறு. அவை, பகை

வர்நாட்டுப் பார்ப்பார்முதலியோரை ஆண்டுநின்றும் அகற்றிப் பொருதல் தலையாய அறம்; அதுவன்றிப் பொருள்கருதாது பாதுகாவாதான் நிரையைத் தான்கொண்டு பாதுகாத்தல் அதனினிழிந்த இடையாய அறம்; அதுவன்றிப் பிறர்க்கு அளித்தற்கு நிரைகோடல் நிகழினும் அது அதனினுமிழிந்த கடையாய அறமெனப்படும். இனிப் பகைவன் போற்றாத நாட்டைக் கைக்கொண்டு தான் போற்றச்சேறலும் பொருள் வருவாய்பற்றிச் சேறலும் வஞ்சித்துச் சேறலும் போல்வன ஒன்றனின் ஒன்றிழிந்த ஞாலத்து நடக்கைக்குறிப்பு; மாற்றரசன் முற்றியவழி ஆற்றுதோன் அடைத்திருத்தலும் அரசியலாயினும் அவன் வென்றியுள்ளமொடு வீற்றிருத்தலுந் தனக்கு உதவிவரவேண்டியிருத்தலும் ஆற்றலன்றி ஆக்கங்கருதாது காத்தேயிருத்தலும் ஒன்றனினொன்றிழிந்த நடக்கைக்குறிப்பு. இனி வாகைக்குப் பார்ப்பனவொழுக்கமுதலியன நான்கற்கும் வேறுபட வருதலுங்கொள்க. காஞ்சிக்கும் அவரவர் அறிவிற்கேற்ற நிலையாமைகொள்க, உயிரும் உடம்பும் பொருளுமென்ற மூன்றும்பற்றி. இது பாடாண்டிணையுட் கூறினார், எல்லாத்திணைக்கும் புறனடையாதல் வேண்டி. இனிக் கடவுள்வாழ்த்திற்குத் தலை இடை கடை கோடலும் அறமுறை வாழ்த்திற்கும் அவற்றின் ஏற்றிழிவுபற்றிக் கோடலும் பிறவுஞ் சான்றோர் செய்யுட்கண் வேறுபட வருவனவெல்லாம் இதனான் அமைக்க. முற்கூறியனவெல்லாம் ஓம்படையுளப்படக் கண்ணியவாறுமென்பது. (௩௬)

மூன்றாவது

களவியல்.

கூ௨. இன்பமும் பொருளு மறனு மென்றாங்
கன்பொடு புணர்ந்த வைந்திணை மருங்கிற்
காமக் கூட்டங் காணுங் காலை
மறையோர் தேஎத்து மன்ற லெட்டனுட்
டுறையமை நல்யாழ்த் துணைமையோ ரியல்பே.

இவ் ஓத்துக் களவு கற்பென்னுங் கைகோள் இரண்டினுட் களவு உணர்த்தினமையிற் களவியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று: பிறர்க்குரித்தென்று இருமுது குரவராற் கொடையெதிர்ந்த தலைவியை அவர்கொடுப்பக் கொள்ளாது இருவரும் கரந்த உள்ளத்தோடு எதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்த களவாதலின் இது பிறர்க்குரிய பொருளை மறையிற்கொள்ளுங் களவன்றாயிற்று. இது வேதத்தை

மறைநூலென்றாற் போலக்கொள்க. "களவெனப் படுவ தியாதெ னவினின் - வளைகெழு முன்கை வளங்கெழு கூந்தன்- முளையெயி ற் றமர்நகை மடநல் லோளொடு - தளையவிழ் தண்டார்க் காம னன்னோன் - விளையாட் டிடமென வேறுமலைச் சாரன்-மானினங் குருவியொடு கடிந்து விளையாடு - மாயமுந் தோழியு மருவிநன் கறியா - மாயப் புணர்ச்சி யென்மனார் புலவர்." இக்களவைக் "காமப்புணர்ச்சியும்" என்னுஞ் செய்யுளியற் சூத்திரத்திற் கூறி ய நான்குவகையாலும் மேற்கூறுமாறு உணர்க. இன்பத்திற்குப் பொதுவிலக்கணம் அகத்திணையியலுட்கூறி அதற்கினமாகிய பொ ருளும் அறனுங்கூறும் புறத்திணையை அதன்புறத்து நிகழ்தலிற் புறத்திணையியலுட் கூறி ஈண்டு அவ்வின்பத்தினை விரித்துச் சிறப் பிலக்கணங் கூறுதலின் இது அகத்திணையியலோடு இயைபுடைத் தாயிற்று. வழக்குநாடி என்றலின் இது உலகியலெனப்படும், உலகத்து மன்றலாவது குரவர் கொடுப்பதற்குமுன்னர் ஒருவற் கும் ஒருத்திக்குங் கண்ணும் மனமுந் தம்முள் இயைவதேயென வேதமுங் கூறிற்றாதலின். இச்சூத்திரங் களவெனப்பட்ட ஒழுக்கம் உலகத்துப் பொருள் பலவற்றுள்ளும் இன்பம்பற்றித் தோன்று மெனவும் அஃது இன்னதாமெனவுங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) இன் பமும் பொருளும் அறனும் என்றாங்கு = இன்பமும் பொருளும் அறனுமென்று முற்கூறிய மூவகைப்பொருள்களுள்: அன்பொடு

புணர்ந்த ஐந்திணை மருங்கின்=ஒருவனோடு ஒருத்தியிடைத் தோன்றிய அன்போடு கூடிய இன்பத்தின் பகுதியாகிய புணர்தல் முதலிய ஐவகை ஒழுக்கத்தினுள்: காமக் கூட்டங் காணுங் காலை=புணர்தலும் புணர்தனிமித்தமுமெனப்பட்ட காமப்புணர்ச்சியை ஆராயுங்காலத்து: மறையோர் தேஎத்து மன்றல் எட்டனுள்=வேதம் ஓரிடத்துக்கூறிய மணமெட்டனுள்: துறைஅமை நல் யாழ்த் துணைமையோர் இயல்பு=துறை அமைந்த நல்யாழினையுடைய பிரிவின்மையோரது தன்மை.—எ-று.

அன்பாவது "அடுமரர் அஞ்சுதோ ளாடவரு மாய்ந்தபடுமணிப் பைம்பூ ணவருந் - தடுமாறிக் - கண்ணெதிர் நோக்கொத்த காரிகையிற் கைகலந் - துண்ணெகிழச் சேர்வதா மன்பு." மன்றல் எட்டாவன :—பிரமம், பிராசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், அசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்பன. அவற்றுட் பிரமமாவது :—ஒத்த கோத்திரத்தானாய் நாற்பத்தெட்டியாண்டு பிரமசரியங் காத்தவனுக்குப் பன்னீராட்டைப் பருவத்தாளாய்ப் பூப்பு எய்தியவளைப் பெயர்த்து இரண்டாம் பூப்பு எய்தாமை அணிகலன் அணிந்து தானமாகக் கொடுப்பது. "கயலேரமருண்கட் கன்னிபூப் பொய்தி - யயல்பே ரணிகலன்கள் சேர்த்தி - யியலி - னிரலொத்த வந்தணற்கு நீரிற் கொடுத்தல் - பிரமமண மென்னும் பெயர்த்து." பிராசாபத்தியமாவது:—மகட்கோடற்கு உரிய கோத்திரத்தார் கொடுத்த பரிசத்து இரட்டி தம்

மகட்கு ஈந்து கொடுப்பது. "அரிமத ருண்க ணுயிழை யெய்துத ற்-குரியவன் கொடுத்த வொண்பொரு ளிரட்டி- திரிவின் றந்தை திண்ணிதிற் சேர்த்தி - யரியதன் கிளையோ டமைவரக் கொடுத் தல்-பிரித லில்லாப் பிராசா பத்தியம்." ஆரிடமாவது:—தக்கான் ஒருவற்கு ஆவும் ஆனேறும் பொற்கோட்டுப் பொற்குளம்பினவா கச் செய்து அவற்றிடை நிறீஇப் பொன் அணிந்து நீரும் இவை போற் பொலிந்து வாழ்வீரென நீரிற்கொடுப்பது. "தனக்கொத்த வொண்பொரு டன்மகளைச் சேர்த்தி - மனைக்கொத்த மாண்புடை யாற் பேணி - யினக்கொத்த - வீரிடத் தாவை நிறீஇயினி தீவ தே - யாரிடத்தார் கண்டமண மாம்." தெய்வமாவது:—பெரு வேள்வி வேட்பிக்கின்றார் பலருள் ஒருவற்கு அவ்வேள்வித்தீமு ன்னர்த் தக்கிணையாகக் கொடுப்பது. "நீனி நெடுநகர் நெய்பெ ய்து பாரித்த- வேள்வி விளக்கழன் முன்னிறீஇக் - கேள்வியாற்- கைவைத்தாம் பூணாளைக் காமுற்றாற் கீவதே - தெய்வ மணத்தார் திறம்." அசுரமாவது :—கொல்லேறுகோடல் திரிபன்றியெய்

தல் வில்லேற்றுதல் முதலியன செய்து கோடல். "முகைய விழ் கோதையை முள்ளெயிற் றரிவையைத் - தகைநலங் கருதுந் தருக்கினி ருளரொனி - னிவையிவை செய்தாற் கெளியண்மற் றிவ ளெனத் - தொகைநிலை யுரைத்த பின்றைப் பகைவலித் - தன் னவை யாற்றிய வளவையிற் - றென்னிலை யசுரந் துணிந்த வாறே." இராக்கதமாவது :—தலைமகடன்னினுந் தமரினும் பெ றாது வலிதிற் கொள்வது. "மலிபொற்பைம் பூணாளை மாலுற்ற மைந்தர் - வலிதிற்கொண் டாள்வதே யென்ப - வலிதிற் - பராக்

கதஞ் செய்துழலும் பாழி கிமிர்தோ - ளிராக்கதத்தார் மன்ற வியல்பு." பைசாசமாவது :—மூத்தோர் களித்தோர் துயின்றோர் புணர்ச்சியும் இழிந்தோளை மணஞ்செய்தலும் ஆடைமாறுதலும் பிறவுமாம். "எச்சார்க் கெளிய ரியைந்த காவலர் - பொச்சாப் பெய்திய பொழுதுகொ ளமையத்து - மெய்ச்சார் பெய்திய மிகு புகழ் நம்பி - னுசாவார்க் குதவாக் கேண்மைப் - பிசாசர் பேணிய பெருமைசா லியல்பே." "இடைமயக்கஞ் செய்யா வியல் பினி னிங்கி - யுடைமயக்கி யுட்கறுத்த லென்ப - வுடைய - துசா வார்க் குதவாத வூனிலா யாக்கைப் - பிசாசத்தார் கண்டமணப் பேறு." இனிக் கந்தருவமாவது : கந்தருவ குமாரருங் கன்னியருந் தம்முள் எதிர்ப்பட்டுக் கண்டு இயைந்ததுபோலத் தலைவனுந் தலைவியும் எதிர்ப்பட்டுப் புணர்வது. "அதிர்ப்பில்லைபம் பூணுரு மாடவருந் தம்மு - ளெதிர்ப்பட்டுக் கண்டியைந்த லென்ப - கதிர்ப்பொன்யாழ் - முந்திருவர் கண்ட முனிவறு தண்காட்சிக் - கந்தருவர் கண்ட கலப்பு." என இவற்றானுணர்க.

களவொழுக்கம் பொதுவாகலின் நான்குவருணத்தார்க்கும் ஆயர்முதலியோர்க்கும் உரித்து. மாலைசூட்டுதலும் இதன்பாற் படும். வில்லேற்றுதன் முதலியன பெரும்பான்மை அரசர்க்குரித்து. அவற்றுள் ஏறுதழுவுதல் ஆயர்க்கே சிறந்தது. இராக்க

தம் அந்தணரொழிந்தோர்க்கு உரித்து ; வலிதிற் பற்றிப் புணர்த லின் அரசர்க்கு இது பெருவரவிற்றன்று. பேய் இழிந்தோர்க்கே உரித்து. கந்தருவரின் மக்கள் சிறிது திரிபுடைமையிற் சேட்ப டை முதலியன உளவாமென்றுணர்க. அறத்தினாற் பொருளாக்கி அப்பொருளான் இன்பநுகர்தற் சிறப்பானும் அதனான் இல்லறங் கூறலானும் இன்பம் முற்கூறினார். அறனும் இன்பமும் பொரு ளாற் பெறப்படுதலின் அதனை இடைவைத்தார். போகமும் வீடு மென இரண்டுஞ் சிறத்தலிற் போகம் ஈண்டுக்கூறி வீடுபெறுதற் குக் காரணம் முற்கூறினார். ஒழிந்த மணங் கைக்கிளையும் பெருந்

திணையுமாய் அடங்குதலின் இதனை அன்பொடுடென்றார். பொரு ளாற் கொள்ளும் மணமும் இருவர்சுற்றமும் இயைந்தழித் தா மும் இயைதலிற் கந்தருவப்பாற்படும். ஐந்திணைப் புறத்தவாகிய வெட்சிமுதலியவற்றிற்கும் அன்பொடு புணர்தலுங் கொள்ளப் படும். " அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார் - மறத்திற்கு மஃ தே துணை." என்றலின். கந்தருவர்க்குக் கற்பின்றி அமையவும் பெறும். ஈண்டுக் கற்பின்றிக் களவே அமையாதென்றற்குத் து றையமை என்றார்.

கஉ. ஒன்றே வேறே யென்றிரு பால்வயி
னொன்றி யுயர்ந்த பால தாணையி
னொத்த கிழவனுங் கிழத்தியுங் காண்ப

மிக்கோ னாயினுங் கடிவரை யின்றே.

இது முற்கூறிய காமக்கூட்டத்திற்கு உரிய கிழவனுங் கிழத்தியும் எதிர்ப்படும் நிலனும் அவ்வெதிர்ப்பாட்டிற்குக் காரணமும் அங்ஙனம் எதிர்ப்படுதற்கு உரியோர் பெற்றியுங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) ஒன்றே வேறே என்று இரு பால் வயின் = இருவர்க்கும் ஓரிடமும் வேற்றிடமும் என்று கூறப்பட்ட இருவகை நிலத்தின் கண்ணும் : ஒன்றி உயர்ந்த பாலது ஆணையின் = உம்மைக்காலத்து எல்லாப்பிறப்பினும் இன்றியமையாது உயிரொன்றி ஒருகாலைக் கொருகால் அன்புமுதலியன சிறத்தற்கு ஏதுவாகிய பால்வரை தெய்வத்தின் ஆணையாலே : ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியும் காண்ப = பிறப்பு முதலியன பத்தும் ஒத்த தலைவனுந் தலைவியும் எதிர்ப்படுப : மிக்கோன் ஆயினும் கடிவரை இன்றே = அங்ஙனம் எவ்வாற்றானும் ஒவ்வாது தலைவன் உயர்ந்தோனாயினுங் கடியப்படா.—எ-று. என்றிருபால்வயிற்காண்ப எனப் பால் வன்பால் மென்பால்போல நின்றது. உயர்ந்தபாலை நோய்தீர்ந்த மருந்து போற் கொள்க. ஒருநிலம் ஆதலை முற்கூறினார், இவ்வொழுக்கத்திற்கு ஓதியது குறிஞ்சிநிலமொன்றுமே ஆதற்சிறப்பு நோக்கி. வேறுநிலம் ஆதலைப் பிற்கூறினார், குறிஞ்சிதன்னுள்ளும் இருவர்க்கும் மலையும் ஊரும் வேறுதலுமன்றித் திணைமயக்கத்தான் மருதம் நெய்தலென்னும் நிலப்பகுதியுள் ஒருத்தி அரிதின் நீங்கிவந்து எதிர்ப்படுதல் உளவாதலுமென வேறுபட்ட பகுதி பலவும் உடன்கோடற்கு. ஒருநிலத்துக் காமப்புணர்ச்சிப் பருவத்தாளாயினாளை ஆயத்தின் நீங்கித் தனித்து ஓரிடத்து எளிதிற் காண்டல் அரிதென்றற்குப் பாலதாணையிற்காண்ப என்றார். எனவே, வேற்றுநிலத்திற்

காயின் வேட்டை மேவிட்டுத் திரிவான் அங்ஙனந் தனித்துக் காணு ங்காட்சி அருமையாற் பாலதாணை வேண்மொமயிற்று. உம். "இவ ளிவ ளோம்பால் பற்றவு மவளிவன் - புன்றலை யோரி வாங்குஉள் பரியவுங் - காதற் செவிலியர் தவிர்ப்பவுந் தவிரா - தேதில் சிறு செரு வுறுப மன்னே - நல்லைமன் றம்ம பாலே மெல்லியற் - றுணை மலர்ப் பிணைய லன்னவிவர் - மணமகி ழியற்கை காட்டி யோ யே." இது ஒருநேர் என்றதாம். "காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ" என்றது என் நிலத்து வண்டாதலின் எனக்காகக் கூறுதே சொல் என்றலிற் குறிஞ்சிநிலம் ஒன்ருயிற்று. "இலங்கு மருவித் திலங்கு மருவித்து - வானி னிலங்கு மருவித்தே தானு ற்ற - சூள்பேணான் பொய்த்தான் மலை." என்புழிப் பொய்த்தவன் மலையும் இலங்கும் அருவித்தென வியந்துகூறித் தமது மலைக்கு நன்றி இயல்பென்றலிற் குறிஞ்சியுள்ளும் மலை வேருயிற்று. "செ வ்விரல் சிவப்பூரச் சேட்சென்ற யென்றவன் - பௌவநீர்ச் சாய் க்கொழுதிப் பாவைதந் தீனத்தற்கோ - கௌவைநோ யுற்றவர் காணது கடுத்தசொல் - லொவ்வாதென் றுணராய்நீ யொருநிலை யே யுரைத்தனை." இது மருதத்துத் தலைவி களவொழுக்கங் கூறுவாள் பௌவநீர்ச் சாய்ப்பாவை தந்தான் ஒருவனென நெய் தனிலத்து எதிர்ப்பட்டமை கூறியது. ஆணைவிதி கைகோளின் முதற்கட் கூறுதலிற் கற்பின்கணும் ஒன்றும் வேறுஞ் செல்லும் பாலது. ஆணையும் அவ்வாறும்.

மிகுதலாவது :—குலங் கல்வி பிராயம் முதலியவற்ருன் மிகு தல். எனவே, அர்தணர் அரசர்முதலிய வருணத்துப் பெண்கோ

டற்கண் உயர்தலும் அரசர்முதலியோரும் அம்முறை உயர்தலுங் கொள்க. இதனானே அந்தணர் முதலியோர் அங்ஙனம் பெண்கோ டற்கட் பிறந்தோர்க்கும் இவ்வொழுக்கம் உரித்தென்று கொள்க. சடி, மிருதி. அவர் அங்ஙனங் கோடற்கண் ஒத்தமகளிர் பெற்ற புதல்வரோடு ஒழிந்த மகளிர் பெற்ற புதல்வர் ஒவ்வாரென்பது உணர்த்தற்குப் பெரிதும் வரையப்படாதென்றார். பதினாறுதொ டங்கி இருபத்துநான்கு ஈறாகக்கிடந்த யாண்டொன்பதும் ஒரு பெண்கோடற்கு மூன்றியாண்டாக அந்தணன் உயருங் கந்தருவ மணத்து; ஒழிந்தோராயின் அத்துணை உயரார். இருபத்துநான்கி ரட்டி நாற்பத்தெட்டாதல் பிரமமுதலியவற்றான் உணர்க. 'வல் லெழுத்து மிகுதல்' என்றாற்போல மிகுதலைக் கொள்ளவே பிரா யம் இரட்டியாயிற்று. கிழத்தி மிகுதல் அறக்கழிவாம். கிழவன் கிழத்தி எனவே பலபிறப்பினும் ஒருவர்க்கு ஒருவர் உரிமை எய்தி

ற்று. இங்ஙனம் ஒருமை கூறிற்றேனும் "ஒருபாற்கிளவி" என் னுஞ் சூத்திரத்தான் நால்வகை நிலத்து நான்குவருணத்தோர்கண் ணும் ஆயர் வேட்டுவர் முதலியோர்கண்ணுங்கொள்க. இச்சூத்தி ரம் "முன்னைய நான்கும்" எனக்கூறிய காட்சிக்கு இலக்கணங் கூறிற்றென்றுணர்க. உம். "கருங்கடங்கண் வண்டாகச் செவ்வா ய் தளிரா - வரும்பிவர் மென்முலை தொத்தாப் - பெரும்பணைத் தோட் - பெண்டகைப் பொலிந்த பூங்கொடி - கண்டேங் காண்ட லுங் களித்தவெங் கண்ணே." இக்காட்சிக்கட் தலைவனைப்போற்

கசா. சிறந்துழி யையஞ் சிறந்த தென்ப
விழிந்துழி யிழிபே சுட்ட லான.

இஃது எய்தாததெய்துவித்து எய்தியது விலக்கிற்று, 'முன்னைய நான்கும்' என்றதனாற் கூறிய ஐயந் தலைவன்கண்ணதே எனவுந் தலைவிக்கு நிகழுமோ என்னும் ஐயத்தை விலக்குதலுங் கூறலின். (இ - ள்.) சிறந்துழி ஐயம் சிறந்தது என்ப = அங்ஙனம் எதிர்ப்பாட்டின் இருவருள்ளுஞ் சிறந்த தலைவன்கண்ணே ஐயம் நிகழ்தல் சிறந்ததென்று கூறுவார் ஆசிரியர்: இழிந்துழி இழிபே சுட்டலான = அத்தலைவனின் இழிந்த தலைவிக்கண் ஐயம் நிகழுமாயின் இன்பத்திற்கு இழிவே அவள்கருதும் ஆதலான்.—எ - று. தலைவற்குத் தெய்வமோ அல்லளோவென நிகழ்ந்த ஐயம் நூன்முதலியவற்றால் நீக்கித் தெய்வமன்மை உணர்தற்கு அறிவுடையனாதலுந், தலைவிக்கு முருகனோ இயக்கனோ மகனோவென ஐயம் நிகழின் அதனை நீக்கி உணர்தற்குக் கருவியிலள் ஆகலானும் இங்ஙனங் கூறினர். தலைவிக்கு ஐயம் நிகழின் அச்சமேயன்றிக் காமக்குறிப்பு நிகழாதாம். மகடூஉவின் ஆடூஉச்சிறத்தல் பற்றிச் சிறந்துழி என்றார். உம். "அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை - மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு." எனவரும். (௫)

கசா. வண்டே யிழையே வள்ளி பூவே
கண்ணே யலமர லிமைப்பே யச்சமென்
றன்னவை பிறவு மாங்கவ ணிகழ
நின்றவை களையுங் கருவி யென்ப.

இஃது ஐயுற்றுத் தெளியுங்கால் இடையது ஆராய்ச்சியாத லின் ஆராயுங் கருவி கூறுகின்றது. வண்டு முதலியன வானகத் தனவன்றி மண்ணகத்தனவாதல் நூற்கேள்வியானும் உய்த்துணர்

ச்சியானும் நல்லமக்கள் உணர்ப. (இ-ள்.) வண்டே = பயின்றதன் மேலல்லது செல்லாத தாது ஊதும் வண்டு: இழையே = ஒருவரா ல் இழைக்கப்பட்ட அணிகலன்கள்: வள்ளி = முலையினுந் தோளி னும் எழுதுந் தொய்யிற்கொடி: பூவே = கைக்கொண்டு மோந்து உயிர்க்குங் கழுநீர்ப்பூ: கண்ணே = வான்கண்ணல்லாத ஊன்கண்: அலமரல் = கண்டு அறியாத வடிவுகண்ட அச்சத்தாற் பிறந்த தடு மாற்றம்: இமைப்பே = அக்கண்ணின் இதழ் இமைத்தல்: அச்ச ம் = ஆண்மகனைக் கண்டுழி மனத்திற் பிறக்கும் அச்சம்: என்று அன்னவை பிறவும் = என்று அவ்வெண்வகைப்பொருளும் அவை போல்வன பிறவும்: அவண் நிகழ நின்றவை = அவ்வெதிர்ப்பாட்டி ன்கட் தான் முன்பு கண்ட வரையரமகள் முதலிய பிழம்புகளாய் ஈண்டுத் தன்மனத்து நிகழநின்ற அப்பிழம்புகளை: ஆங்குக் களை யும் கருவி என்ப = முந்துநூற்கண்ணே அவ்வையம் நீக்குங் கருவி யாமென்று கூறுவர் ஆசிரியர்.—எ-று. எனவே, எனக்கும் அது கருத்தென்றார். இவையெல்லாம் மக்கட்குரியனவாய் நிகழவே தெய்வப்பகுதிமேற் சென்ற ஐயம் நீங்கித் துணியும் உள்ளம் பிற த்தலிற் துணிவும் உடன்கூறிற்றேயாயிற்று. இனி அன்னபிற ஆ வன கால் நிலந்தோய்தலும் நிழலீடும் வியர்த்தலும் முதலியன.

"இருநுதல் வேரரும்புந் தேங்கோதை வாடு - மிருநிலஞ் சேவடி புந் தோயு - மரிபரந்த - போகிந ழுண்கணு மிமைக்கு - மாகு மற்றவ ளகலிடத் தணங்கே." எனவரும். இக்காட்சி முதலிய நான்கும் அகனைந்திணைக்குச் சிறப்புடைமையும் இவை கைக்கிளை யாமாறும் "முன்னையநான்கும்" என்புழிக் கூறினும். இங்ஙனம் ஐயந்தீர்ந்துழித் தலைவியை வியந்துகூறுதலுங் கொள்க. (ச)

கூரு. நாட்ட மிரண்டு மறிவுடம் படுத்தற்குக்
கூட்டி யுரைக்குங் குறிப்புரை யாகும்.

இஃது அங்ஙனம் மக்களுள்ளாளெனத் துணிந்துநின்ற தலைவன் பின்னர்ப் புணர்ச்சி வேட்கை நிகழ்ந்துழித் தலைவியைக் கூடற்குக் கருதி உரைநிகழ்த்துங்காற் கூற்றுமொழியான் அன்றிக் கண்ணான் உரைநிகழ்த்துமென்பதூஉம் அது கண்டு தலைவியும் அக்கண்ணானே தனது வேட்கை புலப்படுத்திக் கூறுமென்பதூஉங் கூறுகின்றது; எனவே, இது புணர்ச்சி நிமித்தமாகிய வழிநிலைக்காட்சி கூறுகின்றதாயிற்று. (இ-ள்.) அறிவு = தலைவன் அங்ஙனம் மக்களுள்ளாளென்று அறிந்த அறிவானே: உடம்படுத்தற்கு = தலைவியைக் கூட்டத்திற்கு உடம்படுத்தற்கு: நாட்டம் இர

ண்டும் கூட்டி உரைக்கும் = தன்னுடைய நோக்கம் இரண்டானுங் கூட்டி வார்த்தைசொல்லும்: குறிப்புரை நாட்டம் இரண்டும் ஆகும் = அவ்வேட்கை கண்டு தலைவி தனது வேட்கை புலப்படுத்திக்

கூறுங் கூற்றுந் தன்னுடைய நோக்கம் இரண்டானுமாம்.—எ-று. நாட்டம் இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. உம்மை விரிக்க. இங்ஙனம் இதற்குப் பொருள்கூறல் ஆசிரியர்க்குக் கருத்தாதல் "புகுமுகம் புரிதல்" என்னும் மெய்ப்பாட்டியற் சூத்திரத்தானுணர்க. அதற்குப் பேராசிரியர் கூறிய உரையானுமுணர்க. ஒன்று ஒன்றனை ஊன்றி நோக்குதலின் நாட்டமென்றார். நாட்டுதலும் நாட்டமும் ஒக்கும். உம். "நோக்கினா ளேக்கெதிர் நோக்குத லக்கணங்குதானைக்கொண் டன்ன துடைத்து." எனவரும். இது புகுமுகம் புரிதல் என்னும் மெய்ப்பாடு கூறியது. (ரு)

கஎ. குறிப்பே குறித்தது கொள்ளு மாயி
னாங்கவை நிகழு மென்மனார் புலவர்.

இது புணர்ச்சியமைதி கூறுகின்றது. (இ-ள்.) குறித்தது = தலைவன் குறித்த புணர்ச்சி வேட்கையையே: குறிப்புக் கொள்ளுமாயின் = தலைவி கருத்துத் திரிவுபடாமற் கொள்ளவற்றாயின் : ஆங்கு = அக்குறிப்பைக் கொண்டகாலத்து : அவை நிகழும் என்மனார் புலவர் = புகுமுகம் புரிதன் முதலாய் இருவகையுமெடுத்தல் ஈறாகக்கிடந்த மெய்ப்பாடு பன்னிரண்டனுட் பொறிநுதல் வெயர்த்தல் முதலிய பதினொன்றும் முறையே நிகழுமென்று கூறுவர் புலவர்.—எ-று. ஆங்கவையும் பாடம். பன்னிரண்டாம் மெய்ப்பாடாகிய இருவகையுமெடுத்தல் கூறவே மயக்கமும் உய்த்துணரக் கூறியவாறுகாண்க. அம்மெய்ப்பாட்டியலுட் கூறிய மூன்று சூத்திரத்தையும் ஈண்டுக் கூறியுணர்க. உம். "கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கொண் - டென்ன பயனுமில." "கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற் - செம்

பா க மன் று பெரிது." எனவரும். இதனை நான்குவருணம் ஒழிந் தோர்க்குங் கொள்க. உம். "பானலந் தண்கழிப் பாடறிந்து தன்னைமார்- நூனல நுண்வலையா னெண்டெடுத்த- கானற்- படுபு லால் காப்பாள் படைநெடுங்க ணேக்கங் - கடிபொல்லா வென்னை யே காப்பு." எனவரும். இனி முயங்கி மகிழ்ந்து கூறுவன. "கோ டலெதிர்முகைப் பசுவீ முல்லை-நாறிதழ்க் குவளையோ டிடைப்பட விரைஇ - யைதுதொடை மாண்ட கோதை போல - நறிய நல் லோண் மேனி - முறியினும் வாயது முயங்கற்கு மினிதே."

"தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்றா - லம்மா வரிவை முய க்கு." எனவரும். உரையிற் கோடலான் மொழிகேட்க விரும்புத லுங் கூட்டிய தெய்வத்தை வியந்து கூறுதலும் வந்துழிக்காண்க.

கூஅ. பெருமையு முரனு மாடூஉ மேன.

இத்துணை மெய்யுறுபுணர்ச்சிக்கு உரியனவே கூறி இனி உள்ளப்புணர்ச்சியே நிகழ்ந்து விடும் பக்கமும் உண்டென்பதூஉம் இவ்விருவகைப் புணர்ச்சிப்பின்னர்க் களவின்றி வரைந்துகோடல் கடிதில் நிகழ்தலுண்டென்பதூஉம் உணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) பெருமையும்=அறிவும் ஆற்றலும் புகழுங் கொடையும் ஆராய்த லும் பண்பும் நண்பும் பழிபாவமஞ்சுதலும் முதலியனவாய் மேற் படும் பெருமைப்பகுதியும்: உரனும்=கடைப்பிடியும் நிறையுங் கல

ங்காது துணிதலும் முதலிய வலியின்பகுதியும்; ஆநீஉமேன = தலை வன்கண்ணது.—எ-று. இதனானே உள்ளப்புணர்ச்சியே நிகழ்ந்து வரைந்துகொள்ளும் உலகவழக்கும் மெய்யுறுபுணர்ச்சி நிகழ்ந்துழி யுங் களவு நீட்டியாது வரைந்துகோடலும் உள்ளஞ் சென்றுழியெல்லாம் நெகிழ்ந்தோடாது ஆராய்ந்து ஒன்றுசெய்தலும் மெலிந்த உள்ளத்தானாயுந் தோன்றுமன் மறைத்தலுந் தீவினையாற்றிய பகுதியிற் சென்ற உள்ளம் மீட்டலுந் தலைவற்கு உரியவென்று கொள்க. உ-ம். "சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ-நன்றின் பாலுய்ப்ப தறிவு." எனவரும். பெருமை நிமித்தமாக உரன் பிறக்கும், அவ்வுரனான் மெய்யுறுபுணர்ச்சி இலனாதலும் உரியனென இதுவும் ஓர் விதி கூறிற்று. தலைவிக்கு மெய்யுறுபுணர்ச்சி நடக்கும் வேட்கை நிகழாமைக்குக் காரணம் மேற்கூறுப. இனி இயற்கைப்புணர்ச்சி இடையீடு பட்டுழி இடந்தலைப்பாட்டின்கண் வேட்கை தணியாது நின்று கூறுபவென்றும் ஆண்டு இடையீடு பட்டுழிப் பாங்கனாற் கூடுபவென்றும் உரைப்போரும் உளர்; அவர் அறியாராயினார்; என்னை? அவ்விரண்டிடத்தும் இயற்கைப்புணர்ச்சிக்கு உரியமெய்ப்பாடுகள் நிகழ்ந்தே கூடவேண்டுதலின் அவற்றையும் இயற்கைப்புணர்ச்சியெனப் பெயர்கூறலன்றிக் காமப்புணர்ச்சியும் இடந்தலைப்பாடும் பாங்கொடுதழாஅலும் என ஆசிரியர் வேறுவேறுபெயர் கூறுரொன்றுணர்க. (எ)

கூசு. அச்சமு நாணு மடனுமுந் துறுத்த
நிச்சமும் பெண்பாற் குரிய வென்ப.

இது மேலதே போல்வதோர் விதியை உள்ளப்புணர்ச்சி பற்றித் தலைவிக்குக் கூறுகின்றது. (இ-ள்) அச்சமும் = அன்பு காரணத்திற் தோன்றிய உட்கும்: நாணும் = காமக்குறிப்பு நிகழ்ந்த வழிப் படுவதோர் உள்ளவொடுக்கமும்: மடனும் = செவிலியர் கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டதுவிடாமையும்: முந்துறுத்த = இம்மூன்றும் முதலியன: நிச்சமும் பெண்பாற்கு உரிய என்ப = எஞ்ஞான்றும் பெண்பாலார்க்கு உரியவென்று கூறுவர் ஆசிரியர். —எ-று. முந்துறுத்த என்றதனுற் கண்டறியாதன கண்டுழி மனங் கொள்ளாத பயிர்ப்பும், செயத்தகுவது அறியாத பேதைமையும், நிறுப்பதற்கு நெஞ்சுண்டாம் நிறையுங் கொள்க. மடன் குடிப்பிறந்தோர் செய்கையாதலின் அச்சமும் நாணும்போல மெய்யுறுபுணர்ச்சியை விலக்குவதாம். தலைவி இடையளெனவே தலைவன் பெருமையும் உரனும் உடையனுய் வேட்கைமீதூரவும் பெறும்மாயிற்று. இவை இவட்கு என்றும் உரியவாயின் இயற்கைப்புணர்ச்சிக்கு உரியளல்லளாமாயினும் இவ்விலக்கணத்திற் றிரியாது நின்றேயும் புணர்ச்சிக்கு உரியளாமென்றற்குப் பன்னிரண்டு மெய்ப்பாடுங் கூறினர். இவற்றானே புணர்ச்சிப்பின்னர்ப் பெறுதுமெனத் தலைவனைப்போல ஆற்றுவாளாயிற்று. இருவர் கண்ணுற்றுக் காதல்கூர்ந்தவழியெல்லாங் கந்தருவமென்பது வேதமுடிபாதலின் இவ்வுள்ளப்புணர்ச்சியுங் கந்தருவமாம். ஆதலான் அதற்கு ஏதுவாகிய பெருமையும் உரனும் அச்சமும் நாணும் போல்வன கூறினர். இச்சூத்திரம் இரண்டும் நாடகவழக்கன்றிப் பெரும்பான்மை உலகியல்வழக்கே கூறலின் இக்கந்தருவம்

இக்களவியற்குச் சிறப்பின்று, இனிக் கூறுவன மெய்யுறுபுணர்ச்சிபற்றிய களவொழுக்கமாதலின். (அ)

௧௦௦. வேட்கை யொருதலை யுள்ளுதன் மெலித
லாக்கஞ் செப்ப னாணுவரை யிறத்த
னோக்குவ வெல்லா மவையே போறன்
மறத்தன் மயக்கஞ் சாக்கா டென்றச்
சிறப்புடை மரபினவை களவென மொழிப.

இது முதலாகக் களவிலக்கணங் கூறுவார் இதனுள் இயற்கைப்புணர்ச்சிமுதற் களவு வெளிப்படுந்துணையும் இருவர்க்கும் உளவாம் இலக்கணம் இவ்வொன்பதுமெனப் பொதுவிலக்கணங் கூறுகின்றார். (இ-ள்.) ஒருதலைவேட்கை = புணராதமுன்னும் புண

ர்ந்தபின்னும் இருவர்க்கும் இடைவிட்டு நிகழாது ஒருதன்மைத்தாகி நிலைபெறும் வேட்கை: ஒருதலை உள்ளுதல் = இடைவிடாது ஒருவர் ஒருவரைச் சிந்தியாநிற்றல்: மெலிதல் = அங்ஙனம் உள்ளுதல் காரணத்தான் உடம்புவாடுதல்: ஆக்கஞ் செப்பல் = யாதானும் ஓர் இடையூறு கேட்டவழி அதனை ஆக்கமாக நெஞ்சிற்குக் கூறிக் கோடல்: நாணுவரையிறத்தல் = ஆற்றுந் துணையும் நாணி அல்லாதவழி அதன்வரையிறத்தல்: நோக்குவ எல்லாம் அவையே போறல் = பிறர் தம்மை நோக்கிய நோக்கெல்லாந் தம் மனத்

துக் கரந்து ஒழுகுகின்றவற்றை அறிந்து நோக்குகின்றானெனத் திரிபக்கோடல்: மறத்தல்= விளையாட்டு முதலியவற்றை மறத்தல்: மயக்கம்=செய்திறன் அறியாது கையற்றுப் புள்ளும் மாவும் முதலியவற்றோடு கூறல்: சாக்காடு=மடலேறுதலும் வரைபாய்தலும்போல்வன கூறல்: என்று அச் சிறப்பு உடை மரபினவை களவு என மொழிப=என்று சொல்லப்பட்ட அந்தச் சிறப்புடைத் தானமுறைமையினையுடைய ஒன்பதுங் களவொழுக்கமென்று கூறுப,—எ-று. இயற்கைப்புணர்ச்சிக்கு இயைபுடைமையின் வேட்கை முற்கூறினார்.

சேட்படுத்தவழித் தலைவன் அதனை அன்பென்று கோடலும் இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்து நீங்கியவழித் தலைவி அதனை அன்பென்று கோடலும் போல்வன ஆக்கஞ்செப்பல். தலைவன் பாங்கற்குந் தோழிக்கும் உரைத்தலுந் தலைவி தோழிக்கு அறத்தொடு நிற்றலும் போல்வன நாணுவரை யிறத்தல். களவதிகாரமாதலின் அவையென்னுஞ் சுட்டுக் களவை உணர்த்தும். கையுறைபுனைதல் [illegible] மேலிட்டுக் காட்டுந்திரிதலுந் தலைவற்கு மறத்தல்; கிளியும் பந்தும் முதலியன கொண்டு விளையாடுதலைத் தவிர்த்தது தலைவிக்கு மறத்தல். சாக்காடாவன:—"அணிற்பல் லன்ன கொங்குமுதிர் முண்டகத்து - மணிக்கே ழன்ன மாநீர்ச் சேர்ப்ப - விம்மை மாறி மறுமை யாயினு - நீயா கியரென் கணவனை - யானாகியர்நின் னெஞ்சுநேர் பவளே." "நிறைந்தோர்த் தேரு நெஞ்சமொடு குறைந்தோர்ப் - பயனின் மையிற் பற்றுவிட் டொறூஉ-

நயனின் மாக்கள் போல வண்டினஞ்- சுனைப்பூ நீத்துச் சினைப்பூப் படர - மையன் மானின மருளப் பையென - வெந்தாறு பொன்னி னந்தி பூப்ப - கையறி வகற்றுங் கையறு படரோ - டகலிரு வா ன மம்ம மஞ்சினம்- பகலாற்றுப் படுத்த பழங்கண் மாலைக்- காத லர்ப் பிரிந்த புலம்பி னேதக - வாரஞ ருறுந ரருநிறஞ் சுட்டிக்- கூரெஃ கெறிஞரி னலைத்த லானு - தெள்ளற வியற்றிய நிழல்கா

ண் மண்டிலத் - துள்ளூதர வீயிற் பைபய நுணங்கி - மதுகை மாய்தல் வேண்டும் பெரிதழிந் - திதுகொல் வாழி தோழி யென் னுயிர் - விலங்குவேங் கடுவளி யெடுப்பத் - துலங்குமாப் புள் ளிற் றுறக்குமப் பொழுதே." இவை தலைவி சாக்காடாயின. மட லேறுவலெனக் கூறுதன் மாத்திரையே தலைவற்குச் சாக்காடு. இவை சிறப்புடையவெனவே களவு சிறப்புடைத்தாம். இவை கற்பிற்கு ஆகா. இருவர்க்கும் இவை தமொழி வருதலின் மரபி னவை யெனப் பன்மைகூறினார். (கூ)

௧0௧. முன்னிலை யாக்கல் சொல்வழிப் படுத்த
னன்னய முரைத்த னகைநனி யுறாஅ
தந்நிலை யறிதன் மெலிவுவிளக் குறுத்த
றந்நிலை யுரைத்த றெளிவகப் படுத்தலென்
றின்னவை நிகழு மென்மனார் புலவர்.

இது இன்பமும் இன்பநிலையின்மையுமாகிய புணர்தல் பிரி

தல் கூறிய முறையானே இயற்கைப்புணர்ச்சி முற்கூறி அதன் பின்னர்ப் பிரிதலும் பிரிதனிமித்தமுமாய் அத்துறைப்படுவன வெல்லாந் தொகுத்துத் தலைவற்கு உரியவென்கின்றது. (இ-ள்.) முன்னிலையாக்கல் = முன்னிலையாகாத வண்டு நெஞ்சு முதலியவற்றை முன்னிலையாக்கிக்கோடல்: சொல்வழிப்படுத்தல் = அச்சொல்லாதவற்றைச் சொல்லுவனபோலக் கூறுதல்; நன்னயம் உரைத்தல் = அவை சொல்லுவனவாக அவற்றிற்குத் தன் கழிபெருங்காதல் கூறுவானாய்த் தன்னயப்புணர்த்துதல்: நகைநனி உறுஅது அஃநிலை அறிதல் = தலைவி மகிழ்ச்சி மிகவும் எய்தாமற் புணர்ச்சிக்கினமாகிய பிரிவுநிலைகூறி அவள் ஆற்றுந்தன்மை அறிதல்: மெலிவு விளக்குறுத்தல் = இப்பிரிவாற் தனக்குள்ள வருத்தத்தைத் தலைவி மனங்கொள்ளக் கூறுதலுந் தலைவி வருத்தங் குறிப்பான் உணர்ந்து அது தீரக் கூறுதலும்: தம் நிலை உரைத்தல் = நின்னொடு பட்ட தொடர்ச்சி எழுமையும் வருகின்றதெனத் தமது நிலை உரைத்தல்: தெளிவு அகப்படுத்தல் = நின்னிற்பிரியேன் பிரியின் ஆற்றேன் பிரியின் அறனல்லது செய்கேனவலெனத் தலைவி மனத்துத் தேற்றம்படக் கூறுதல்: என்று இன்னவை நிகழும் என்மனார் புலவர் = என்று இக்கூறிய ஏழும் பயின்றுவரும் இயற்கைப்புணர்ச்சிப்பின் தலைவற்கு.—எ-று. முற்கூறிய மூன்றும் நயப்பின்கூறு. இது அறிவழிந்து கூறுது தலைவி கேட்பது காரியமாக வண்டு

முதலியவற்றிற்கு உவகைபற்றிக் கூறுவது. நன்னயம் எனவே எவரினுந் தான் காதலனாக உணர்த்தும். இதன்பயன் புணர்ச்சியெய்திநின்றாட்கு இவன் எவ்விடத்தான்கொல்லோ இன்னும் இது கூடுங்கொல்லோ இவன் அன்புடையன்கொல்லோ எனநிகழும் ஐயநீங்குதல். இது பிரிதனிமித்தம். இவன் பிரியாவிடின் இவ்வொழுக்கம் புறத்தார்க்குப் புலனாம் ஆண்டு யாம் இறந்துபடுதலின் இவனும் இறந்துபடுவனெனக் கருதப், பிரிவென்பதும் ஒன்று உண்டெனத் தலைவன் கூறுதல் அவட்கு மகிழ்ச்சியின்றென்பது தோன்ற நகை நனி யுறுதென்றார். "புணர்தல் பிரிதல்" எனக்கூறிய சூத்திரத்திற் புணர்தலை முற்கூறி ஏனைப் பிரிவை அந்நிலையென்று ஈண்டுச் சுட்டிக்கூறினார். இதனாற் தலைவிக்குப் பிரிவச்சங்கூறினார். தண்ணீர் வேட்டு அதனை உண்டு உயிர்பெற்றான் இதனான் உயிர்பெற்றேமெனக் கருதி அதன்மாட்டு வேட்கை நீங்காதவாறுபோலத், தலைவிமாட்டு வேட்கையெய்தி அவளை அரிதிற்கூடி உயிர்பெற்றானாதலின், இவளான் உயிர்பெற்றேமென்றுணர்ந்து, அவண்மேல் நிகழ்கின்ற அன்புடனே பிரியுமாதலிற் தலைவற்கும் பிரிவச்சம் உளதாயிற்று. இங்ஙனம் அன்பு நிகழவும் பிறர் அறியாமற் பிரிகின்றேனென்பதனைத் தலைவிக்கு மனங்கொள்ளக் கூறுமென்றற்கு விளக்குறுத்தலென்றார். இதனானே வற்புறுத்தல் பெற்றாம். அது அணித்து எம்மிடமென்றும் பிறவாற்றானும் வற்புறுத்தலாம். மேலனவும் பிரிதனிமித்தம்.

உம். "கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி - காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ-பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியற் - செறியெயிற் றரிவை கூந்தலி - னறியவு முளவோநீ

யறியும் பூவே." இதனுட் தும்பி என்றது முன்னிலையாக்கல்; கண்டதுமொழிமோ என்றது சொல்வழிப்படுத்தல்; கூந்தலின் நறியவும் உளவோ என்றது நன்னயமுரைத்தல்; காமஞ் செப்பாது என்றது என்னிலத்து வண்டாதலின் எனக்காகக் கூறாது மெய்கூறெனத் தன் இடம் அதுவாகக் கூறலின் இடமணித்தென்றது; பயிலியது நட்பு என்றது தந்நிலையுரைத்தல். "பூவிடைப் படினும் யாண்டு கழிந்தன்ன - நீருறை மகன்றிற் புணர்ச்சி போலப் - பிரிவரி தாகிய தண்டாக் காமமொ - டுடனுயிர் போகுக தில்ல கடனறிந் - திருவே மாகிய வுலகத் - தொருவே மாகிய புன்மைநா முயற்கே." முற்பிறப்பில் இருவேமாய்க் கூடிப் போந்தனம், இவ்வுலகிலே இப்புணர்ச்சிக்குமுன்னர் யாம் வெவ்வேறு

ற்ற துன்பத்து இன்று நாமே நீக்குதற்கெய்திய பிரிவரிதாகிய காமத்துடனே இருவர்க்கும் உயிர்போவதாக, இஃதெனக்கு விருப்பமென்றான்; என்பதனாற் றந்நிலையுரைத்தலும் பிரிவச்சமுங் கூறிற்று. "குவளை நாறுங் குவையிருங் கூந்த - லாம்ப னாறுந் தேம்பொதி துவர்வாய்க் - குண்டுநீர்த் தாமரைக் கொங்கி னன்ன - நுண்பஃ றித்தி மாஅ யோயே - நீயே, அஞ்ச லென்ற வெஞ்சொலஞ் சலையே - யானே, குறுங்கா லன்னங் குவவுமணற் சேக்குங் - கடல் சூழ் மண்டிலம் பெறினும் - விடல்சூழிலன்யா னின்னுடை நட்பே," இது நயப்பும் பிரிவச்சமும் வன்பொறையுங் கூறிற்று. "யாயும் யாயும் யாரா கியரோ - வெந்தையு நுந்தையு மெம்முறைக் கேளிர் - யானு நீயு மெவ்வழி யறிதுஞ் - செம்புலப் பெயனீர்

போல - வன்புடை நெஞ்சந் தான்கலங் தனவே." இது பிரிவொ
னக் கருதிய தலைவி குறிப்புணர்ந்து தலைவன் கூறியது. "மெல்
லிய லரிவைநின் னல்லகம் புலம்ப - நிற்றுறந் தமைகுவெ னாயி
னெற்றுறந் - திரவலர் வாரா வைகல் - பலவா குகயான் செலவுறு
தகவே," "அறந்தா றன்றென மொழிந்த தொன்றுபடு கிளவி-
யன்ன வாக வென்னுளம் போல." இவை தெளிவகப்படுத்தல்.
"அம்மெல் லோதி விம்முற் றழுங்க - லெம்மனை வாழ்க விருப்பு
னம் படுக்கிய - வரந்தி னவியறுத் துறத்த சாந்தநும் - பரந்தேந்
தல்குற் றிருந்து தழை யுதவும் - பண்பிற் றென்ப வண்மை யத
னாற் - பல்கால் வந்துநம் பருவர றீர - வல்கலும் பொருந்துவ மா
கலி - னெல்கா வாழ்க்கைத் தாகுமென் னுயிரே." இதுவும் அணி
த்து எம்மிடமென ஆற்றுவித்தது. பயின்றெனவே பயிலாது
வரும் ஆயத்துய்த்தலும் யான்போவலெனக் கூறுதலும் மறை
ந்து அவட்காண்டலுங் கண்டுநின்று அவணிலை கூறுவனவும் அவ
ளருமை யறிந்து கூறுவனவும் போல்வன பிறவுங்கொள்க. "யா
ன்றற்காண்டொறும்" என்னுஞ் செய்யுளுள் "நீயறிந் திலையா
னெஞ்சே - யானறிந் தேனது வாயா குதலே." என மறைந்து
அவட்கண்டுநின்று தலைவன் அவளொடு நிகழ்ந்தது நினைஇ நெஞ்
சிற்குக் கூறியது. "காணூ மரபிற் றுயிரென மொழிவோர்-
நாணிலர் மன்ற பொய்ம்மொழிந் தனரே - யாஅங் காண்டும்மே
யரும்பெற லுயிரே - சொல்லு மாடு மென்மெல வியலுங் - கணை
க்கா லுணங்கிய நுசுப்பின் - மழைக்கண் மாதர் பணைப்பெருந் தோ
ட்டே." ஆயத்தொடு போகின்றாளைக் கண்டு கூறியது. இதன்கண்
ஆயத்துய்த்தலும் பெற்றாம். இனி "வேட்கை யொருதலை" என்
னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறியவற்றை மெய்யுறுபுணர்ச்சி மேல்

நிகழ்த்துதற்கு அவத்தை கூறினுென்றும் இச்சூத்திரத்தைத் தலைவியை நோக்கி முன்னிலையாக்கன் முதலியன கூறிப் பின்னர் இயற்கைப்புணர்ச்சி புணருமென்றுங் கூறுவாரும் உளர். அவர் அறியார்; என்னை? ஈண்டு அவத்தை கூறிப் பின்னர்ப் புணர்ச்சிநிகழு மெனின் ஆண்டுக் கூறிய மெய்ப்பாடு பன்னிரண்டும் வேண்டா வாம். அன்றியும், ஆறும் அவதி கடந்து வருவன அகமன்மை மெய்ப்பாட்டியலிற் கூறலிற் பத்தாம் அவத்தையாகிய சாக்காடெய்தி மெய்யுறுபுணர்ச்சி நடத்தல் பொருந்தாமையுணர்க. இனித் தலைவியை முன்னிலையாக்கன் முதலியன கூறிப் பின்னர்ப் புணருமெனின் முன்னர்க் ''கூட்டியுரைக்குங் குறிப்புரையாகும்'' எனக் கண்ணுற் கூறிக் கூடுமென்றலும் ''இருகையுமெடுத்தல்'' எனப் பின்பு கூறுதலும் பொருந்தாதாம். அன்றியும் நயப்பும் பிரிவச்சமும் வன்பொறையும் கூறிப் பிரியவேண்டுதலானும் அதுபொருந்தாதாம். (௧௦)

௧௦உ. மெய்தொட்டுப் பயிறல் பொய்பா ராட்ட
லிடம்பெற்றுத் தழாஅ லிடையூறு கிளத்த
னீடுநினைந் திரங்கல் கூடுத லுறுதல்
சொல்லிய நுகர்ச்சி வல்லே பெற்றுழித்
தீராத் தேற்ற முளப்படத் தொகைஇப்
பேராச் சிறப்பி னிருநான்கு கிளவியும்

பெற்றவழி மகிழ்ச்சியும் பிரிந்தவழிக் கலங்கலு
நிற்பவை நினைஇ நிகழ்பவை யுரைப்பினுங்
குற்றங் காட்டிய வாயில் பெட்பினும்
பெட்ட வாயில்பெற் றிரவுவலி யுறுப்பினு
மூரும் பேருங் கெடுதியும் பிறவு
நீரிற் குறிப்பி னிரம்பக் கூறித்
தோழியைக் குறையுறும் பகுதியுந் தோழி
குறையவட் சார்த்தி மெய்யுறக் கூறலுந்
தண்டா திரப்பினு மற்றைய வழியுஞ்
சொல்லவட் சார்த்தலிற் புல்லிய வகையினு
மறிந்தோள் யாப்பி னவ்வழி மருங்கிற்
கேடும் பீடுங் கூறலுந் தோழி

நீக்கலி னாகிய நிலைமையு நோக்கி
மடன்மா கூறு மிடனுமா ருண்டே.

இது மேல் இயற்கைப்புணர்ச்சிப் பகுதியெல்லாங் கூறி அதன்வழித் தோன்றும் இடந்தலைப்பாடும் அதன்வழித் தோன்றும் பாங்கற்கூட்டமும் அவற்றுவழித்தோன்றுந் தோழியிற்கூட்டமும் நிகழுமிடத்துத் தலைவன் கூற்று நிகழ்த்துமாறும் ஆற்றாமை கையிகந்து கலங்கியவழி அவன் மடன்மா கூறுமாறுங் கூறுகின்றது. இதனுள் இருநான்குகிளவியும் என்னுந் துணையும் இடந்தலைப்பாடும் வாயில்பெட்பினும் என்னுந் துணையும் பாங்கற்கூட்ட

மும் ஒழிந்தன தோழியிற்கூட்டமுமாம். (இ-ள்.) மெய்தொட்டுப்பயிறல் = தலைவன் தலைவியை மெய்யைத்தீண்டிப் பயிலாநிற்குநிலைமை: என்றால் இயற்கைப்புணர்ச்சிப்பின்னர்ப் பெருநாணினளாகிய தலைமகள் எதிர்நிற்குமோவெனின் தான் பிறந்தகுடிக்குச் சிறந்தவொழுக்கத்திற்குத் தகாதது செய்தாளாதலின் மறையிற்றப்பா மறையோனொருவனை மறையிற் றப்பிய மறையோன் போலவும் வேட்கைமிகுதியால் வெய்துண்டு புன்கூர்ந்தார் போலவும் நெஞ்சும் நிறையுந் தடுமாறி இனிச் செயற்பாலதியாதென்றும் ஆயத்துள்ளே வருவான்கொல் என்னும் அச்சங்கூரவும் வாரான்கொல் என்னுங் காதல்கூரவும் புலையன் தீம்பால்போன் மனங்கொள்ளா அனந்தருள்ளம் உடையளாய் நாணு மறந்து காதலீர்ப்பச் செல்லும்; சென்றுநின்றாளைத் தலைவன் இவ்வொழுக்கம் புறத்தார் இகழப் புலனாய் வேறுபட்டாள்கொல்லோ எனவும் அங்ஙனம் மறைபுலப்படுதலின் இதனினூங்கு வரைந்துகொள்ளினன்றி இம்மறைக்கு உடம்படாளோவெனவுங் கருதுமாறு முன்புபோல் நின்ற தலைவியை மெய்யுறத் தீண்டி நின்று குறிப்பறியுமென்றற்குத் தொடுமென்றது பயிறலென்றார்.

பொய் பாராட்டல் = அங்ஙனந் தீண்டிநின்றுழித் தலைவி குறிப்பறிந்து அவளை ஓதியும் நுதலும் நீவிப் பொய்செய்யாநின்று புனைந்துரைத்தல்: சிதைவின்றேனுஞ் சிதைந்தனபோற் திருத்தலிற் பொய்யென்றார்.

இடம் பெற்றுத் தழாஅல் = அவ்விரண்டானுந் தலைவியை முகம்பெற்றவன் அவளுக்கிய நோக்கினைத் தன்னிடத்திலே சேர்த்திக்கொண்டு கூறல்: இடையூறு கிளத்தல் = அவள் பெருநாணினளாதலின் இங்ஙனங் கூறக் கேட்டுக் கூட்டத்திற்கு இடையூறாகச் சில நிகழ்த்தி அவற்றைத் தலைவன் கூறல்; அவை கண்பு

தைத்தலுங் கொம்பானுங் கொடியானுஞ் சார்தலுமாம்; நீடுநினைந்திரங்கல் = புணர்ச்சிநிகழ்ந்த பொழுது நீண்டதற்கு இரங்கி இரக்கந்தோன்றக் கூறல்: கூடுதல் உறுதல் = நீடித்ததென்று இரங்கினனென்பது அறிந்தோள் இவன் ஆற்றானாகி இறந்துபடுவனெனப் பெருநாணுக் கடிதுநீங்குதல்: சொல்லிய நுகர்ச்சி வல்லேபெற்றுழி = தலைவன் தான் முற்கூறிய நுகர்ச்சியை விரையப் பெற்றவழி: பெற்றவழி என்பதனைப் பெறுதலெனப் பெயர்ப்படுத்தல் அக்கருத்தாற் பெறுதும். தீராத் தேற்றம் உளப்படத் தொகைஇ = எஞ்ஞான்றும் பிரியாமைக்குக் காரணமாகிய சூளுறுதல் அகப்படத் தொகுத்து: புணர்ச்சிநிகழ்ந்துழியல்லது தேற்றங்கூறல் ஆகாதென்றற்கு வல்லே பெற்றுழித் தீராத் தேற்றமென்றார். முன்றெளிவகப்படுத்தபின் நிகழ்ந்த ஆற்றாமை தீர்தற்குத்தெய்வத்தொடுசார்த்திச் சூளுறுதலின் இத்தேற்றமும் வேண்டிற்று.

பேராச் சிறப்பின் இருநான்கு கிளவியும் = குறையாச் சிறப்பினவாகிய இவ்வெட்டும்: தாமேகூடும் இடந்தலைப்பாடும் பாங்கனாற் குறிதலைப் பெய்யும் இடந்தலைப்பாடும் ஒத்த சிறப்பின வாதற்குப் பேராச்சிறப்பினென்றார். எனவே இடந்தலைப்பாடு இரண்டாயிற்று. தோழியிற்கூட்டம்போலப் பாங்கன் உரையாடி இடைநின்று கூட்டாமையிற் பாங்கற்கூட்டம் என்றதனைத் தலைமகன் பாங்கனைக் கூடுங் கூட்டமென்று கொள்க. உம். "உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக் - கமிழ்தி னியன்றன.

தோள்." இது என் கைசென்றுறுந்தோறும் இன் னுயிர் தளிர்க்கும்படி யான் தீண்டப்படுதலினெனப் பொருள்கூறவே மெய்தீண்டலாயிற்று. "நீண்டவு மியைவது கொல்லோ மாண்ட - வில்லுடை யிளையர் கல்லிடு பெடுத்த - நனந்தலைக் கானத் தினந்தலைப் பிரிந்த-புன்கண் மடமா னேர்பட நசைஇச் - சிலைமாண் கடுவிசை தலைநிறத் தழுத்திக் - குருதியொடு பறித்த செங்கோல் வாளி - மாறுகொண் டன்ன வுண்க - ணறிருங் கூந்தற் கொடிச்சி தோளே." கழறிய பாங்கற்குக் கூறுந் தலைவன் இவளுன் இக்குறை முடியாது, நெருநல் இடந்தலைப்பாட்டிற் கூடியாங்குக் கூடுவல், அது கூடுங்கொலென்று கூறுவான் அற்றைஞான்று மெய்தொட்டுப்பயின்றதே கூறினன். "சொல்லிற் சொல்லெதிர் கொள்ளாயாழநின் - திருமுக மிறைஞ்சி நாணுதி கதுமெனக் - காமங் கைமிகிற் றாங்குத லெளிதோ - கொடுங்கே ழிரும்புற நடுங்கக் குத்திப் - புலிவிளை யாடிய புலவுநாறு வேழத்தின் - றலைமருப் பேய்

ப்பக் கடைமணி சிவந்தநின்-கண்ணே கதுவ வல்ல நண்ணா- ரான்டலை மதில ராகவு முரசுகொண்- டோம்பரண் கடந்த வடுபோர்ச் செழியன் - பெரும்பெயர்க் கூட லன்னநின் - கரும்புடைத் தோளு முடையவா லணங்கே." இது அங்ஙனம் மெய்தீண்டி நின்றவன் யான் தழீஇக்கொண்டு கூறில் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாயாய் இறைஞ்சி நின்று நாணத்தாற் கண்ணைப் புதைத்தியென இடை

பூறுகிளத்தல் கூறிக் காமங் கைம்மிகிற் றூங்குத லெளிதோவென நீடுநினைந்திரங்கல் கூறிப் புலியிடைத் தோய்ந்து சிவந்த கோடு போல என்னிடைத் தோய்ந்து காமக்குறிப்பினாற் சிவந்த கண்ணெனக் கூடுதலுங் கூறிற்று. இஃது தனியேவந்தனள. "கடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வர்நின் னைய - ருடல்புக் குயிர்கொன்று வாழ்வைமன் னீயு - மிடல்புக் கடங்காத வெம்முலையோ பார - மிடர்புக் கிடுகு மிடையிழிவல் கண்டாய்." இது பொய்பாராட்டல். "கோல்பானை வெண்மருப்புங் கொல்வல் புலியதளு - நல்யாணர் நின்னையர் கூட்டுண்டு - செல்வார்தா - மோரம்பி னாலெய்து போக்குவர்யான் போகாமை-யீரம்பி னாலெய்தா யின்று." இது இடம்பெற்றுத்தழாஅல். "இலங்கு வளைதெளிர்ப்ப வலவ னூட்டி-முகம்புதைத் துப்பி விறைஞ்சிநின் றோளே-புலம்புகொள் மாலை மறைய-நலங்கே ழாக நல்குவ ளெனக்கே." இது கூடுதலுறுதல். "வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே - தோட்டார் கதுப்பினாடோள்." இது நுகர்ச்சிபெற்றது. "எம்மணங் கினவே மகிழ்நனை முறிய - நனைமுதிர் புன்கின் பூத்தாழ் வெண்மணல் - வேலன் புனைந்த வெறியயர் களந்தொறுஞ் - செங்நெல் வான்பொரி சிதறி யன்ன - வெக்கர் நண்ணிய வெம்மூர் வியன்றுறை - நேரிறை முன்கை பற்றிச்-சூரர மகளிரொ டுற்ற சூளே." இதனுட் டீராத் தேற்றத்தைப் பின்னொருகாற் றலைவி தேர்ந்து தெளிவொழித்துக் கூறியவாறு காண்க. இயற்கைப்புணர்ச்சிக்கட் டலைவி கருத்தெல்லாம் உணர்ந்தானாயினுங் காவன்மிகுதியானுங் கரவுள்ளத்தானும் இரண்டாங் கூட்டத்தினும் அவள்நிலை தெளியாது ஐயுறு

தலும் கூறி மூன்றாவதாய் மேல் நிகழும் பாங்கற்கூட்டத்தின்பின் நிகழும் இடந்தலைப்பாட்டினும் ஐயுறவு உரித்தென்று மெய்தொட்டுப்பயிறல் முதலியன அதற்குங் கூறினர். அன்றியும் மக்களெல்லாம் முதல் இடை கடையென மூவகைப்படுதலின் அவர்க்கெல்லாம் இது பொதுவிதியாகலானும் அமையும். "எண்ணிய திணையா தாங்கொல் கண்ணி - யவ்வுறு மரபி னுகர்ச்சி பெறுகென - வரிவண் டார்க்கும் வாய்பு[illegible] கடாஅத்த - வண்ணல் யானை யென்

ணருஞ் சோலை - விண்ணுயர் வெற்பினெம் மருளி நின்னி - னகலினகலுமெ னுயிரெனத் தவலி - வருந்துய ரவலமொ டணித்தெம்மிடமெனப்-பிரிந்துறை வமைந்தவெம் புலம்புநனி நோக்கிக்-கவர்வுறு நெஞ்சமொடு கவலுங் கொல்லோ-வாய காப்பண் வருகுவன்கொல்லென - வுயவுமென் னுள்ளத் தயர்வுமிக லானே." இது வருவான் கொலென்னும் அச்சமும் வாரான்கொலென்னுங் காதலுங் கூர்ந்து தலைவி கூறியது. இனிச் சொல்லியவென்றதனானே இன்னும் இப்புணர்ச்சி கூடுங்கொலெனக் கூறுவனவும் இன்னுந் தெய்வந்தருமெனக் கூறுவனவுந் தலைவியை எதிர்ப்பட்ட இடங்கண்டுழி அவளாகக் கூறுவனவுங் காட்சிக்கு நிமித்தமாகிய கிள்ளையைவாழ்த்துவனவுந் தலைவி தனித்த நிலைமை கண்டு வியப்பனவும் முன்னர்த் நான் நீங்கிய வழிப் பிறந்த வருத்தங் கூறுவனவும் அணியணிந்து விடுத்தலும் இவைபோல்வன பிறவும் இடந்தலைப்பாட்டிற்குக் கொள்க. உம். "வெள்ளை வரம்பி னூழி போகியுங் - கிள்ளை வாழிய பலவே யொள்ளிழை - யிரும்பல கூந்தற்

கொடிச்சி-பெருந்தோட் காவல் காட்டிய வம்மே." இது கிள்ளை யைப் புகழ்ந்து. "நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்கா றண்ணென்னுந்-தீயாண் டுப் பெற்றா ளிவள்." இது நீங்கியவழிப் பிறந்த வருத்தங் கூறி யது. "அல்குபட ருழந்த வரிமதர் மழைக்கட் - பல்பூம் பகைத் தழை நுடங்கு மல்குல் - திருமணி புரையு மேனி மடவோள்-யார் மகள் கொல்லிவ டந்தை வாழியர் - துயர முறீஇயினே ளெம்மே. யகலவய - லரிவன ரரிந்துந் தருவனர் பெற்றுந் - தண்செறு தாய மதனுடை நோன்றாட் - கண்போ னெய்தல் போரவிற் பூக்குந் - திண்டேர்ப் பொறையன் றொண்டித் - தென்றிறம் பெருகவிவ ளீன்ற தாயே." என்பதும் அது. ஏனையவற்றிற்குச் சான்றோர் செய்யுட்கள் வருவன உளவேற் காண்க.

பெற்றவழி மகிழ்ச்சியும் = சொல்லிய நுகர்ச்சி வல்லே பெற்றுழி அவன் மனம் மகிழும் மகிழ்ச்சியும்: பேராச் சிறப்பினென்றதனாற் பாங்கனால் நிகழும் இடந்தலைப்பாட்டிற்கும் இதுகொள்க. உம். "ஒடுங்கீ ரோதி யொண்ணுதற் குறுமக - ணறுந்த ணீரவாரணங் கினளே - யினைய ளென்றவட் புனையள வறியேன் - சிலமெல் லியவே கிளவி - யணைமெல் லியள்யா முயங்குங் காலே." எனவரும்.

பிரிந்தவழிக் கலங்கலும் = அங்ஙனம் புணர்ந்து பிரிந்துழி அன்புமிகுதியாற் றான் மறைந்து அவட் காணுங்கால் ஆயத்தினை

உக

புஞ் சிறாரிடையுங் கண்டு இனிக் கூடுதல் அரிதென இரங்கலும் : உம்: "குணகடற் றிரையது பறைதபு நாரை- திண்டேர்ப் பொறையன்றொண்டி முன்றுறை- யயிரை யாரிரைக் கண்வந் தாங்குச்-சேய ளரியோட் படாதி - நோயை நெஞ்சே நோய்ப்பா லோயே."

"இல்லோ னின்பங் காமுற் றாஅங் - கரிதுவேட் டனையா னெஞ்சே காதலி - நல்ல ளாகுத லறிந்தாங்- கரிய ளாகுத லறியா தோயே." எனவரும். வழியென்றதனாற் பிரியலுறுவான் கூறுவனவுங் கொள்க. "வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத- லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து." இது மூன்றுங் கூட்டத்தினையுங் கருதலின் ஈண்டு வைத்தார். இது முதலாகப் பாங்கற்கூட்டமாம். கலங்கலு மெனவே அக்கலக்கத்தான் நிகழ்வனவெல்லாங் கொள்க. அவை தலைவன் பாங்கனை நினைத்தலும் அக்கலக்கங் கண்டு பாங்கன் வினவுவனவும் அதுவே பற்றுக்கோடாக உற்றதுரைத்தலும் பிறவுமாம். உம். "பண்டைய யல்லைநீ யின்று பரிவொன்று - கொண்ட மனத்தை யெனவுணர்வல் - கண்டாயா - னின்னுற்ற தெல்லா மறிய வுரைத்தியாற் - பின்னுற்ற நண்பினைப் பேர்த்து." எனவும், "வஞ்சமே யென்னும் வகைத்தாலோர் மாவினைத் - தஞ்சந் தமியேனைச் சென்றவெ- னெஞ்ச - நலங்கொண்டார் பூங்குழலாணல்லாயத் தன்றி - வலங்கொண்டாள் கொண்டா ளிடம்." எனவும், "எலுவ சிறாஅ ரேமுறு நண்ப - புலவ தோழ கேளா யத்தை - மாக்கட னடுவ ணெண்ணாட் பக்கத்துப் - பகுவெண் டிங்க டோன்றி யாங்குக் - கதுப்பயல் விளங்குஞ் சிறுநுதல் - புதுக்கோள் யானையிற் பிணித்தற்றா லெம்மே." எனவும் வரும்.

நிற்பவை நினை இ நிகழ்பவை உரைப்பினும் = நிற்பவை நினைஇ உரைப்பினும் நிகழ்பவை உரைப்பினும் என உரைப்பினென்பதனை முன்னுங் கூட்டுக; அது கேட்ட பாங்கன் உலகத்து நிலைநிற்கின்ற நற்குணங்களை அவனை நினைப்பித்துக் கழறிக் கூறினும், அக்கழறியவற்றை மறுத்துத் தன் நெஞ்சின் நிகழும் வருத்தங்களை அவற்குக் கூறினும்: உம். "குன்ற முருளிற் கொடித்தேரோய் குன்றியு - ளொன்று மொழிவ துளதாமோ - நன்றறிந்து - தாமுறையே செய்வார் தகவிலவே செய்தக்கால் - யார்முறை செய்பவோ மற்று." எனவும், "தெரோன் றெறுகதிர் மழுங்கினுந் திங்கடரா வெம்மையொடு திசைநடுக் குறுப்பினும் - பெயராப் பெற்றியிற் றிரியாச் சீர்சால் - குலத்திற் றிரியாக் கொள்கையுங் கொள்கையொடு - நலத்திற் றிரியா நாட்டமு முடையோய் - கண்டது களவியல். உசாங

னளவையிற் கலங்குதி யெனினிம் - மண்டிணி கிடக்கை மாநிலமுண்டெனக் கருதி யுணரலன் யானே." எனவும் இவை நிற்பவை நினைஇக் கழறின. "காமங் காம மென்ப காம - மணங்கும் பிணியு மன்றே நினைப்பின் - முதைச்சுவற் கலித்த முற்றுவிளமபுன - மூதா தைவந் தாங்கு - விருந்தே காமம் பெருந்தோளோயே." இதுவும் அது. "நயனு நண்பு நாணுநன் குடைமையும் - பயனும் பண்பும் பாடறிந் தொழுகலு - நும்மினு மறிகுவென் மன்னே கம்மென - வெதிர்த்த தித்தி யேரிள வனமுலை - விதிர்த்து விட்டன்ன வந்துண் சுணங்கி - ஊைம்பால் வகுத்த கூந்தற் செம்பொற் - றிருநுதற் பொலிந்த தேம்பா யோதி - முதுநீ ரிலஞ்சிப் பூத்த குவளை - யெதிர்மலர்ப் பிணைய லன்னவிவ - ளரிமதர் மழைக்கண் காணா வூங்கே." "இடிக்குங் கேளிர் நுங்குறை யாக - நிறு

க்க லாற்றின்று நண்றுமற் றில்ல - ஞாயிறு காயும் வெவ்வறை மருங்கிற் - கையி லூமன் கண்ணிற் காக்கும் - வெண்ணெ யுணங்கல் போலப் - பரந்தன் றிந்நோய் நோன்றுகொளற் கரிதே." இவை நிகழ்பவை உரைத்தன. இப்பன்மையான வேறுபட வருவனவெல்லாங் கொள்க.

குற்றங் காட்டிய வாயில் பெட்பினும்=அங்ஙனந் தலைவற்கு நிகழுங் குற்றங்களை வெளிப்படக் காட்டிய பாங்கன் அவன் ஆற்றாமை மிகுதி கண்டு அதனை நீக்குதற்கு விரும்பினும்: அது நின்றாற் காணப்பட்ட உரு எவ்விடத்து எத்தன்மைத்து எனவினவும். உம். "பங்கயமோ துங்கப் பனிதங்கு மால்வரையோ - வங்கண் விசும்போ வலைகடலோ - வெங்கோவிச் - செவ்வண்ண மால்வரையே போலுந் திருமேனி - யிவ்வண்ணஞ் செய்தார்க் கிடம்." எனவரும். அதுகேட்டுத் தலைவன் கழியுவகை மீதூர்ந்து இன்னவிடத்து இத்தன்மைத்து என்னும். "கழைபா டிரங்கப் பல்லியங் கறங்க-வாடமகள் நடந்த கொடும்புரி நோன்கயிற்-றதவத் தீங்கனி யன்னசெம்முகத் - துய்த்தலை மந்தி வன்பறழ் தூங்கக் - கழைக்கணிரும்பொறை யேறி நின்று - குறக்குறு மாக்க டாளங் கொட்டுமக்-குன்றகத் ததுவே குழுமிளைச் சீறூர்-சீறூ ரோளே நாறுமயிர்க் கொடிச்சி-கொடிச்சி கையகத் ததுவேபிறர்-விடுத்தற் காகாது பிணித்தவென் னெஞ்சே." இது இடங்கூறிற்று. "கேளிர் வாழியோ கேளிர் நாளுமென்- னெஞ்சு பிணிக்கொண்ட வஞ்சி லோதி-பெருந்தோ ணணித்த சிறுமெல் லாகம் - மொருநாள் புணரப் புணரினரைநாள் வாழ்க்கையும் வேண்டலன் யானே." இது தன்மை

கூறிற்று. மீட்டுங் குற்றங் காட்டிய என்றதனுனே இக்கூட்டத்திற்குரிய கூற்றுகிச் சான்றோர் செய்யுட்கண் வேறுபடவருவனவெல்லாங் கொள்க. "காயா வீன்ற கணவீ நாற்ற - மாயா முன்றில் வருவளி தரக்கு - மாகோள் வாழ்நர் சிறுகுடி யாட்டி - வேயேர் மென்றோள் விலக்குநர் - யாரோ வாழிநீ யவ்வயிற் செலினே." இது பாங்கனை நீ யாண்டுச் செல்லவேண்டுமென்றது. "என்னுறுநோய் தீர்த்தற் கிருபிறப்பி ளுன்மறையோன் - றன்னுறுநோய் போலத் தளர்கின்று - னின்னிய - சுற்றத்திற் றீர்ந்த சுடரிழையைச் செவ்வியாற் - றெற்றெனக் கண்ணுறுங்கொலென்று." இது குறிவழிச் சென்ற பாங்கன் அவ்விடத்துக் காணுங்கொலென்று ஐயுற்றது. "அளிதோ தானே யருண்மிக வுடைத்தே-களிவாய் வண்டினங் கவர்ந்துண் டாடு - மொளிதார் மார்பிளோக்கெழிற் குரிசிலைப் - பிரியாத் துயரமொடு பேதுயிர்த் தகன்ற - கிளியேர் மழலைக் கேழ்கிளர் மாத - ரார்ந்த சுற்றமொடு தமரி னீக்கத் - தானே தமியள் காட்டிய - வானோர் தெய்வம் வணங்குவல் யானே." இது குறிவழிச் சென்ற பாங்கன் தலைவியை எளிதிற் காட்டிய தெய்வத்தை வணங்கியது. "கண்ணென மலருங் குவளையு மடியெனத் - தண்ணென றுந் தடமலர் தயங்கு தாமரையு - முலையென முரணிய கோங்கமும் வகைபெறுமின் - மின்னென நுடங்கு மருங்குலு மலியென - வயின்வயி னிமைக்கும் பாங்குபல் லுருவிற் - காண்டளு கமழ்கொடி போலுமென் - னுண்டகை யண்ணலை யறிவுதொலைத் ததுவே." இது இவள்போலும் இறைவனை வருத்தினுளெனப் பாங்கன் ஐயுற்றது. "கண்டேன்,

கண்ணயற் பிறந்த கவுளழி கடாஅத்த- வண்வேல் யானை யாரியர்ப் பணித்த - விறற்போர் வானவன் கொல்லி மிமிசை - யறைக்கான் மாச்சுனை யவிழ்ந்த நீலம் - பல்லே, பல்லரண் கடந்த பசும்பூட் பாண்டியன் - மல்குநீர் வரைப்பிற் கொற்கை முன்றுறை - யூதை யீட்டிய வுயர்மண லடைகரை - யோத வெண்டிரை யுதைத்த முத்த- மிறனே, திறல்விளங் கவுணர் தூங்கெயி லெறிந்த- விறன் மிகு முரசின் வெல்போர்ச் சோழ - னலனணி யரங்கிற் போகிய மாவி - னுருவ நீள்சினை யொழுகிய தளிரே - யென்றவை பயந் தமை யறியார் நன்று - மடவர் மன்றவிக் குறவர் மக்க - டேம் பொழி கிளவி யிவளை - யாம்பயந் தேமெம் மகளென் போரே.” இது தலைவியை வியந்தது. “பண்ணுது பண்மேற்றென் பாடுங் கழிக்கான - லெண்ணுது கண்டாருக் கேரணங்கா - மெண்ணுது- சாவார்சான் ருண்மை திரிந்திலார் மற்றிவனைக்-காவார் கயிறுரீஇ

விட்டு.” பாங்கன் தலைவனை வியந்தது. “பூந்த ணிரும்புனத்துப் பூசல் பிரியாது பூழி யாடிக்- காந்தட் கமழ்குலையாற் காதன் மடப்பிடிதன் கவுள்வண் டோப்ப - வேந்தன்போ னின்ற விறற் களிற்றை வில்லினாற் கடிவார் தங்கை - யேந்தெழி லாக மியையா தியைந்தநோ யியையும் போலும்.” இது தலைவற்கு வருத்தந் தருமென அவனை வியந்தது. “வெம்முறு துயரமொடு” என்னுஞ்செய்யுளுங் கொள்க. இனிப் பாங்கன் தலைவிதன்மை தலைவற்குக் கூறுவனவும் இடங்காட்டுவனவுஞ் சான்றோர்செய்யுளுள் வரும்வழிக் காண்க. ஆண்டுச் சென்ற தலைவன் இடந்தலைப்பாட்

டிற் கூறியவாற்றனே கூடுதல்கொள்க. அங்ஙனங் கூடி நின்று அவன் மகிழ்ந்துகூறுவனவும் பிறவுங் கொள்க. "வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே - தோட்டார் கதுப்பினோ டோள்." "எமக் குநயந் தருளினை யாயிற் பணைத்தோ- ளொண்ணுத லரிவையொடு மென்மெல வியலி - வந்திசின் வாழியோ மடந்தை - தொண்டி யன்னநின் பண்புபல கொண்டே." இது பாங்கற்கூட்டங் கூடி நீங்குந் தலைவன் நீ வருமிடத்து நின்தோழியோடும் வரல்வேண்டு மெனத் தலைவிக்குக் கூறியது. "தெய்வளை யாம்பா னேரிழை மா தரை-மெய்ந்நிலை திரியா மேதகு சுற்றமொ- டெய்துத லரிதென் றின்னண மிரங்கிக் - கையறு நெஞ்சமொடு கவன்றுநனி பெயர் ந்தவென் - பைத லுள்ளம் பரிவு நீக்கித் - தெய்வத் தன்ன தெரியி ழை மென்றோ - ளெய்தத் தந்த வேந்தலொ டென்னிடை - நற் பாற் கேண்மை நாடொறு மெய்த - வப்பாற் பிறப்பினும் பெறு கமற் றெமக்கே." அங்ஙனங் கூடிநின்று தலைவன் பாங்கனை உண்மகிழ்ந்து உரைத்தது. இவன் பெரும்பான்மை பார்ப்பானும். இத்துணையும் பாங்கற்கூட்டம்.

பெட்டவாயில் பெற்று இரவு வலியுறுப்பினும் = அங்ஙனம் அவனைப் புணைபெற்றுநின்ற தலைவன் தலைவிக்கு வாயிலாதற்கு உரியாரை யாராய்ந்து பலருள்ளுந் தலைவியாற் பேணப்பட்டாள் தனக்கு வாயிலாந் தன்மையையுடைய தோழியை அவள் குறிப்பி னான் வாயிலாகப் பெற்று இவனை இரந்துபின்னிற்பலென வலிப்பி

னும் : மறைந்து தலைவியைக் கண்டு நின்றான் அவட்கு அவள் இன்றியமையாமை கண்டு அவளை வாயிலெனத் துணியும். உம். "தலைப்புணைக் கொளினே தலைப்புணைக் கொள்ளுங் - கடைப்புணைக் கொளினே கடைப்புணைக் கொள்ளும்-புணைகை விட்டுப் புனலோடொழுகி- னாண்டும் வருகுவள் போலு மாண்ட- மாரிப் பித்திகத்து நீர்

உசக. பொருள்திகிரம்.

வார் கொழுமுகைச் - செவ்வெரி நுறழுங் கொழுங்கடை மழைக்கட்-டுளிதலைத் தலைஇய தளிரன் னோளே." இது தலைவி அவட்கு இன்றியமையாமை கருதி அவளை வாயிலாகத் துணிந்தது. அன்றித் தோழி கூற்றெனிற் தலைவியை அருமைகூறினன்றி இக்குறை முடிப்பலென ஏற்றுக்கொள்ளாள் தனக்கு ஏதமாமென்று அஞ்சி; அன்றியுந் தானே குறையுறுகின்றாற்கு இதுகூறிப் பயந்ததாஉமின்று "மருந்திற் றீரா மண்ணி ஞகா - தருந்தவம்" என்னுஞ் செய்யுள் இரவுவலியுற்றது.

ஊரும் பெயரும் கெடுதியும் பிறவும் நீரிற் குறிப்பின் நிரம்பக் கூறித் தோழியைக் குறையுறும் பகுதியும் = தோழியை இரந்துபின்னிற்றலை வலித்த தலைவன், தலைவியுந் தோழியும் ஒருங்கு தலைப்பெய்த செவ்வி பார்த்தாயினும், தோழி தனித்துழியாயினும், நும்பதியும் பெயரும் யாவையெனவும் ஈண்டு யான் கெடுத்தவை காட்டுமினெனவும் அனையன பிறவற்றையும், அகத்தெழுந்ததோர் இன்னீர்மை தோன்றும் இக்கூற்று வேறோர் கருத்து உடைத்

தென அவள் கருதுமாற்ருனும் அமையச் சொல்லித், தோழியைத் தன் குறையறிவிக்குங் கூறுபாடும்: வினவுவான் ஏதிலர்போல ஊரினை முன் வினய்ச் சிறிது உறவு தோன்றப் பெயரினைப் பின் வினய் அவ்விரண்டினும் மாற்றம் பெருதான் ஒன்று கெடுத்தானுகவும் அதனை அவர் கண்டார் போலவும் கூறினன். இவன் என்னினையதோர் குறையுடையனென்று அவள் கருதக் கூறுமென்பார் நிரம்ப வென்ருர். கெடுதியாவன யானை புலி முதலியனவும் நெஞ்சும் உணர்வும் இழந்தேன் அவை கண்டீரோவெனவும் வினவுவன பலவுமாம். பிறவுமென்றதனுல் வழிவினுதலுந் தன்னெடு அவரிடை உறவு தோன்றற்பாலனவுங் கூறுதலுங் கொள்க. உம். "அருவி யார்க்கும் பெருவரை நண்ணிக் - கன்றுகால் யாத்த மன்றப் பலவின் - வேர்க்கொண்டு தூங்குங் கொழுஞ்சுளைப் பெரும் பழங் - குழவிச் சேதா மாந்தி யயலது - வேய்பயி லிறும்பி னுமுறல் பருகும் - பெருங்கல் வேலிச் சிறுகுடி யாதெனச் - சொல்லவுஞ் சொல்லீ ராயிற் கல்லெனக் - கருவி மாமழை வீழ்ந்தெனவெழுந்த-செங்கே ழாடிய செழுங்குரற் சிறுதினைக்- கொய்புனங் காவ லுநமதோ - கோடேந் தல்கு லீரோ ளீரே." ஊரும் பிறவும் வினயது. "கல்லுற்ற நோய்வருத்தக் காலு நடையற்றேனெல்லிற் றியானும் வருந்தினேன் - வில்லுற்ற - பூங்க ணிமைக்கும் புருவ மதிமுகத்தீ-ரீங்கிதுவோ நும்முடைய வூர்." இது ஊர் களவியல்.

வினயது. "செறிகுர லேனற் சிறுகிளி காப்பீ - ரறிகுவே னும் மை வினஅ - யறிபறவை - யன்ன நிகர்க்குஞ்சீ ராடமை மென் றோளீ - ரென்ன பெயரிரோ நீர்." இது பெயர்வினயது. "நறை பரந்த சாந்த மறவெறிந்து நாளா - லுறையெதிர்ந்து வித்தியவூ ழேனற் - பிறையெதிர்ந்த - தாமரைபோல் வாண்முகத்துத் தாழ் குழலீர் காணீரோ - வேமரை போந்தன வீண்டு." "தங்குறிப்பி னேருந் தலைச்சென்று கண்டக்கா - லெங்குறிப்பி னேமென் றிக ழ்ந்திரார் - நுங்குறிப்பின் - வென்றி படர்நெடுங்கண் வேய்த்தோ ளீர் கூறீரோ-வன்றி படர்ந்த வழி." வன்றி, பன்றி. "தண்டு புரை கதிர்த் தாழ்குரற் செந்தினை - மண்டு புகவரு மாண்டகிளி மா ற்று - மொண்டொடிப் படைத்தோ ளொண்ணுதலினையீர் - கண் டனி ராயிற் கரவா துரைமின் - கொண்டன குழூவி னீங்கி மண் டிய - வுள்ளழி படிழியோ டெங்கியோர் - புள்ளி மான்கலை போ கிய நெறியே." இவை கெடுதிவினயின. "மெல்லிலைப் பரப்பின்வி ருந்துண் டியானுமிக்-கல்லென் சிறுகுடித் தங்கின்மற் றெவனே." எனவும், "இல்லுடைக் கிழமை யெம்மொடு புணரிற் - றீதுமு ண்டோ மாத ரீரே." எனவும் வருவன பிறவுமென்றதனுற் கொ ள்க. குறையுறாஉம்பகுதி குறையுறுபகுதி எனவுமாம்; எனவே, குறையுறுவார் சொல்லுமாற்றனே கண்ணி முதலிய கையுறை யோடு சேறலுங் கொள்க. பகுதியென வரையாது கூறலிற் றனித்துழிப் பகுதி முதலியனவும் இருவருமுள்வழி இவன்த லைப்பெய்தியுடையன் எனத் தோழி உணருமாறும் வினவுதல் கொள்க. இவை குறையுறவுணர்தலும் இருவருமுள்வழி அவன் வரவுணர்தலுமாம். முன்னுறவுணர்தல் "நாற்றமுந் தோற்ற மும்" என்புழிக் கூறுப. மதியுடம்பாடு மூலகையவென மேற் கூறுப.

தோழி குறை அவட் சார்த்தி மெய்யுறக் கூறலும் = தோழி இவன் கூறுகின்ற குறை தலைவியிடத்தேயாய் இருந்ததென்று அவண்மேலே சேர்த்தி அதனை உண்மையென்று உரைத் தலைவன் கூறுதலும்: உம். "கருங்கட லுட்கலங்க நுண்வலை வீசி - யொருங் குடன் றன்னைமார் தந்த கொழுமீ - னுணங்கல்புள் ளோப்பு மொளியிழை மாத-ரணங்காகு மாற்ற வெமக்கு." "பண்பும் பாயலுங் கொண்டனை டொண்டித் - தண்கமழ் புதுமலர் நாறு மொண்டொடி - யைதமர்ந் தகன்ற வல்குற்-கொய்தளிர் மேனி கூறுமதி தவறே." இவை வெளிப்பட்டன. இவற்றின் வேறுபாடு உணர்க.

"குன்ற நாடன் குன்றத்துக் கவாஅற் - பைஞ்சுனைப் பூத்த பகுவாய்க் குவளையு - மஞ்சி லோதி யசையியற் கொடிச்சி - கண்போன் மலர்த லரிதிவ - டன்போல் சாயன் மஞ்ஞைக்கு மரிதே." இது இருவரும் உள்வழி வந்த தலைவன் தலைவிதன்மை கூறவே இவள கண்ணது இவன் வேட்கையென்று தோழி குறிப்பான் உணரக் கூறியது. குன்றநாடன், முருகன்; அவள் தந்தையுமாம். "உள்ளிற் காண்பென் போல்வன் முள்ளெயிற் - றமிழ்த மூறுஞ் செவ்வாய்க் கமழகி - லார நாறு மறல்போல் கூந்தற் - பேரமர் மழைக்கண் மடந்தை - மூரன் முறுவலொடு மதைஇய நோக்கே." இதுவும் அது. இதுமுதலியவற்றைத் தலைவன் கூற்றாகவே கூறுது தோழி கூறினளாகக் கூறி அவ்விடத்துத் தலைவன் மடன்மா கூறுமென்று பொருள்கூறின் "நாற்றமுந் தோற்றமும்" என்னுஞ் சூத்திரத்துத்தோழி இவற்றையே கூறினளென்றல் வேண்டாவாம், அது கூறி

யது கூறலாமாகலின்.

தண்டாது இரப்பினும் = இடந்தலைப்பாடு முதலிய கூட்டங்களான் அமையாது பின்னும் பகற்குறியையும் இரவுக்குறியையும் வேண்டினும்: உம். "கொண்டன் மாமழை கொட்குபு குழைத்த-சிறுகோ லிணர பெருந்தண் சாந்தம் - வகைசே ணாம்பாற் கை பெற வாரிப் - புலர்விடத் துதிர்த்த துகள்படு கூழைப் - பெருங் கண் ஆய முவப்பத் தந்தை - நெடுந்தேர் வழங்கு நிலவுமணன் முற்றத்துப்-பந்தொடு பெயரும் பரிவி லாட்டி - யருளினு மருளா ளாயினும் பெரிதழிந்து - பின்னிலை முனியன்மா நெஞ்சே யென்னதூஉ - மருந்துய ரவலந் தீர்க்கு - மருந்துபிறி தில்லை யானுற்ற நோய்க்கே." பரிவிலாட்டியையென இரண்டாவது விரிக்க. "கடுந்தேரோ றியுங் கானலிற் சென்றுங் - கொடுங்கழி மருங்கி னடும்ப மலர் கொய்துங் - கைதை தூக்கியு நெய்தல் குற்றும்-புணர்ந்தாம் போல வுணர்ந்த நெஞ்சமொடு, - வைகலு மினைய மாகவுஞ் செய்தார்ப் - பசும்பூண் சேந்த ரழிந்த பாசறை - யொளிறுவே லழுவத்துக் களிறுபடப் பொருத - பெரும்புண் ணுறுநர்க்குப் பேஎய் போலப் - பின்னிலை முனியா நம்வயி - னென்னென நினையுங் கொல் பரதவர் மகளே." தோழி நம்வயிற் பரதவர் மகளையென் னென நினையுங்கொலென்க. "பாலொத்த வெள்ளருவி பாய்ந்தாடிப் பல்பூப்பெய் - தாலொத்த வைவனங் காப்பாள்கண் - வேலொத்த - நெஞ்சம்வாய்ப் புக்கொழிவு காண்பா ளெவன்கொலோ - வஞ்சாயற் கேநோவல் யான்." இவை பகற்குறி இரந்தன.

"எல்லு மெல்லின் றசைஇபெரி துடையேன் - மெல்லிலைப் பரப்பின் விருந்துணை வொருவன்" எனத் தலைவன் இரவுக்குறி வேண்டியதனைத் தோழி கூறியவாறு காண்க. இன்னும் இரட்டுறமொழிதல் என்பதனுற் றண்டாது என்பதற்குத் தவிராது இரப்பினுமெனப் பொருள்கூறிக் கையுறை கொண்டுவந்து கூறுவனவும் நீரேவுவன யான் செய்வேனெனக் கூறுவனவுந் தோழி நின்னுற் கருதப்படுவாளை அறியேனென்றாழி அவன் அறியக் கூறுவனவும் பிறவும் வேறுபட வருவனவெல்லாம் இதன்கண் அடக்குக. உ-ம்.

"கவளக் களியியன்மால் யானைசிற் றுளி - தவழ்ந்தா னில்லா ததுபோற் - பவழக் - கடிகை யிடைமுத்தங் காண்டொறு நில்லா - தொடிகை யிடைமுத்தந் தொக்கு." நின் வாயிதழையும் எயிற்றையுங் காணுந்தோறும் நில்லா என் கையிடத்தில் இருக்கின்ற பவழக்கொடியும் முத்தும் எல்க. "நறவுக்கம ழலரி நாற வாய்விரிந்து - நிறந்திகழ் கமழு மிணைவாய் செய்தற் - கணணித் தலையர் கருங்கைப் பரதவர் - நின்னைய ரல்லரோ நெறிதா ழோதி - யொண்சுணங் கிளமுலை யொருகுரான் று புணரி - னுண்க யிற்று வலைநுமரொடு வாங்கிக் - கைதை வேலி யிவ்வூர்ச் - செய்நூட் டேஞே செறிதொடி யானே." "அறிக வளைய விடைமடவா யாயஞ் - சிறிதவள்செல் லாளிறுமென் றஞ்சிச் - சிறிதவ - ணல்குஞ்வாய் காணுது நைந்துருகி யென்னெஞ்ச- மொல்கும்வா யொல்க லுறும்."

என வரும்.

மற்றைய வழியும் = குறியெதிர்ப்பட்டுங் கையுறை மறுக்கப்பட்டுங் கொடுக்கப்பெற்றும் இரந்து பின்னின்றான் அங்ஙனங் குறியெதிர்ப்பாடின்றி ஆற்றானாய் இரந்து பின்னிற்றலை மாறுமவ்விடத்தும் : உம். "நின்செயல் செத்து நீபல வுள்ளிப் - பெரும்புன் பைதலை வருந்த லன்றியு- மலைமிசைத் தொடுத்த மலிந்துசெ ளித்தங் - தலைநாண் மாமலர் தண்டுறைப் பரப்பிற்- கடல்களை மெலிக்குங் காவிரிப் பேரியாற் - றறல்வார் நெடுங்கயத் தருநிலை கலங்க- மாலிரு ணடுநாட் போகித் தன்னையர் - காலைத் தந்த கணைக்கோட்டு வாளை - கதறுவ வாங்குக் தீஞ்சொற் பாண்மக - ணெடுங் கொடி நுடங்கு நறவுமலி மறுகிற் - பழஞ்செந் நெல்லின் முகவை கொள்ளாள் - கழங்குறழ் முத்தமொடு நல்கலம் பெறூஉம் - பயங் கெழு வைப்பிற் பலவே லெவ்வி - நயம்புரி நன்மொழி யடக்கவு மடக்கா - வீன்பொன் னிணர்நறு மலர்ப்புன்னை வெஃகித் - திதி யொடு பொருத வன்னி போல-விளிகுவை கொல்லோ நீயே இளி

யெனச் - சிறிய மிழற்றுஞ் செவ்வாய்ப் பெரிய- கயலெனவமர்த்த வுண்கட் புயலெனப்-புறந்தாழ் பிருளிய பிறங்குகூ லைப்பான்- மின்னேர் மருங்குற் குறுமகள் - பின்னிலை விடாஅ மடங்கெழு நெஞ்சே." எனவும், "மாய்கதில் வாழிய நெஞ்சே நாளு - மெல் லியற் குறுமக ணல்லக நசைஇ- யரவிரை தேரு மஞ்சுவரு சிறு நெறி - யிரவென நீயும் பெறூஅ யருளவர் - புல்லென் கண்ணை புலம்புகொண் டுலகத் - துள்ளவர்க் கெல்லாம் பெருநகை யாகக்-

காமங் கைமிக வுறுதர-வானு வரும்படர் தலைத்தர் தோயே." என வும் வருவன, தன்னெஞ்சினை இரவு விலக்கியன.

சொல்லவட் சார்த்தலிற் புல்லிய வகையினும்= தான் வருந்திக் கூறுகின்ற கூற்றினைத் தலைவியைச் சார்த்தித் தலைவன் கூறலின் இவ்வாறு ஆற்றுளாய் இங்ஙனங் கூறினுனென்று அஞ்சித் தோழி உணராமற் தலைவிதானே கூடிய பகுதியினும்: "களஞ் சுட்டுக் கிளவி கிழவியதாகும்" என்பதனாற் தலைவியாற் குறிபெற்றுந் தோழியை இரக்கும். உம். "அயத்து வளர்பைஞ் சாய்முருந்தி னன்ன - நகைப்பொலிந் திலங்கு மெயிறுகெழு துவர்வா-யாகத் தரும்பிய முலையள் பணைத்தோள்-மாத்தாட் குவளை மலர் பிணைத் தன்ன - மாயிதழ் மழைக்கண் மாஅ யோளொடு - பேயு மறியா மறையமை புணர்ச்சி - பூசற் றுடியிற் புணர்வுபிரிந் திசைப்பக் - காய்ந்த காப்பொடு நாஞ்செலற் கருமையிற் - கடம்புனன் மலிந்த காவிரிப்பேர் யாற்று - நெடுஞ்சுழி நீத்த மண்ணுநள் போல - நடுங்களுர் பெதிர முயங்கி நெருந - லாக மடைதந் தோளே வென்வேற் - களிறுகெழு தானைப் பொறையன் கொல்லி-யொளிறுநீ ரடுக்கத்து வியலகம் பொற்பக் - கடவு ளெழுதிய பாவையின் - மடவது மாண்ட மாஅ யோளே." "அணங்குடைப் பனித்துறைத் தொண்டி யன்ன - மணங்கமழ் பொழிற்குறி நல்கின ளுணங்கிழைப் - பொங்கரி பரந்த வுண்க - ணங்கலுழ் மேனி யசைஇய வெமக்கே." எனவரும். வகையென்றதனானே இதனின் வேறுபட வருவனவுங் கொள்க. "தளிர்சேர் தண்டழை தைஇ நுந்தை - குளிர்வாய் வியன்புனத் தெற்பட வருகோ - குறுஞ்சு

ளைக் குவளை யடைச்சிநாம் புணரிய - நறுந்தண் கான லாடுகம் வருகோ - வின்சொன் மேவலைப் பட்டவெ னெஞ்சுணக் - கூறினி மடந்தைநின் கூறொயி றுண்கென - யான்றன் மொழிதலின் மொழி யெதிர் வந்து - தான்செய் குறிநிலை யினிய கூறி-யேறுபிரி மடப் பிணை போல வேறுபட் - டுறுகழை நிவப்பிற் சிறுகுடி பெயருங்-

களவியல். உருக

கொடிச்சி செல்புற நோக்கி - விடுத்த நெஞ்சம் விடலொல் லா வே." "இரண்டறி களவினங் காத லோளே-முரண்கொ டுப்பிற் செவ்வேன் மலையன் - முள்ளூர்க் கான நாற வந்து - நள்ளென் கங்கு னம்மோ ரன்னள் - கூந்தல் வேய்ந்த விரவுமல ருதிர்த்துச்- சாந்துளர் நறுங்கதுப் பெண்ணெய் நீவி - யமரா முகத்த ளாகித்- தமரோ ரன்னள் வைகறை யானே." எனவரும்.

அறிந்தோள் அயர்ப்பின் அவ்வழி மருங்கிற் கேடும் பீடுங் கூறலும்=மதியுடம்பட்ட தோழி நீர் கூறிய குறையை யான் மறந்தேனெனக் கூறுமாயின் அவ்விடத்துத் தன்னொடு கூடாமை யாற் தலைவிமருங்கிற் பிறந்த கேட்டையும் அவள் அதனை ஆற் றியிருந்த பெருமையையும் கூறுதலும்: உம். "ஒள்ளிழை மகளி ரோ டோரையு மாடாய் - வள்ளிதழ் நெய்தற் றொடலையும் புனை யாய் - விரிபூங் கான லொருசிறை நின்றோய் - யாரை யோநிற் றொழுதனம் வினவுதும் - கண்டார் தண்டா நலத்தைத் தெண்டி ரைப் - பெருங்கடற் பரப்பி னமர்ந்துறை யணங்கோ - விருங்கழி

மருங்கி னிலைபெற் றனையோ - சொல்லினி மடந்தை யென்றனெ னதனெதிர் - முள்ளெயிற்று முறுவலுந் திறந்தன - பல்லிதழ் மூண் கணும் பரந்தவாற் பனியே." "தண்டலை செரீஇயுந் தண்மென வயிர்த்துங் - கண்கலுழ் முத்தங் கதிர்முலை யுறைத்து - மாற்றின மொன்பது கேட்டன மாற்று - வெனினு மவளினு மிகந்த - வின் றெ மாக்க டிநன்ன ருரோ." "தோளுங் கூந்தலும் பலபா ராட்டி - வாழ்த லொல்லுமோ மற்றே செங்கோற் - குட்டுவன் றொண்டி யன்னவெற் - கண்டு நயந்துநீ நல்காக் காலே." என வரும். அயர்ந்தது அவள் அருமை தோன்றுதற்கு.

தோழி நீக்கலினாகிய நிலைமையும் நோக்கி=தோழி இவ்விடத்துக் காவலர் கடியரெனக் கூறிச் சேட்படை நிறுத்தலிற் றனக்கு உண்டாகிய வருத்தத்தையும் பார்த்து: உம்மை, சிறப்பு. இதுவே மடன்மா கூறுதற்கு ஏதுவாயிற்று. "நல்லுரை யிகந்து புல்லுரைத் தாஅய்ப் - பயநீர்க் கேற்ற பசுங்கலம் போல - வுள்ளந் தாங்கா வெள்ள நீந்தி - யரிதயர் வுற்றனை நெஞ்சே யென்றும் - பெரிதா லம்மநின் பூசலுயர் கோட்டு - மகவுடை மந்தி போல - வகனுறத் தழீஇக் கேட்குநர்ப் பெறினே." "பணைத்தோட் குறுமகள் பாவை தைஇயும் - பஞ்சாய்ப் பள்ளஞ் சூழ்ந்து மற்றிவ - ளுருத்தெழு வன முலை யொளிபெற வெழுதிய - தொய்யில் காப்போ ரறிதலு மறியார் - முறையுடை யரசன் செங்கோல் வையத் - தியான்றற் கட

வின் யாங்கா வதுகொல் - பெரிதும் பேதை மன்ற - வளிதோ தானேயிவ் வழுங்க லூரே." "உரைத்திசிற் றோழியது புரைத் தோ வன்றே- திருக்கங் கமழு மென்றோ- மேறப்ப வென்றி யிரீஇ யமொன்னுயிரோ." எனவரும்.

மடன்மாகூறும் இடனுமாருண்டே = அச்சேட்படையான் மடலேறுவலெனக் கூறும் இடனும் உண்டு, எ-று. நோக்கி மடன்மா கூறுமென்க. உம். "விழுத்தலைப் பெண்ணை விளையல் மாமடன் - மணியணி பெருந்தார் மார்பிற் பூட்டி - வெள்ளென் பணித்துபிற ரெள்ளத் தோன்றி - பொருநான் மருங்கிற் பெருநா ணீக்கித் - தெருவி னியலவுந் தருவது கொல்லோ - கலிங்கவி ரசைநடைப் பேதை - மெலிந்தில ளாம்விட்ற் கமைந்த தூதே" இது நெஞ்சொடு கிளத்தல். "நாணுக நாறு நனைகுழலா ணல்கத் தன்- பூணுக நோவளவும் போகாது - பூணுக- மொன்றேன் றிரண் டாவ துண்டோ மடன்மாமே - னின்றேன் மறுகிடையே நோக் கு." இது தோழிக்குக் கூறியது. இவை சாக்காடு குறித்தன. "மாவென மடலு மூர்ப பூவெனக் - குவிமுகி ழெருக்கங் கண்ணி யுஞ் சூடுப - மறுகி னார்க்கவும் படுப - பிறிது மாகுப காமங்காழ்க் கொளினே." இதனுட் பிறிதுமாகுப என்றது வரைபாய்தலை. இடனென்றதனாற் றோழி பெரியோர்க்குத் தகாதென்றவழித் தலைவன் மறுத்துக் கூறுவனவும் பிறவும் வேறுபட வருவனவுங் கொள்க. "நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றுடை

யேன் - காமுற்றோ றேறு மடல்." எனவரும். இனி இடனுமென்ற உம்மையைப் பிரித்து நிறீஇ இருநான்கு கிளவியும் மகிழ்ச்சியுங் கலங்கலுங் கூறும் இடனும் உண்டு, உரைப்பினும் பெட்பினு முவப்பினு மிரப்பினும் வகையினுங் கூறும் இடனும் உண்டு, பகுதிக்கண்ணும் மற்றையவழிக்கண்ணுங் கூறும் இடனும் உண்டு, மெய்யுறக்கூறலும் பீடுங்கூறலும் உண்டென முடிக்க. (கக)

௧௦௬. பண்பிற் பெயர்ப்பினும் பரிவுற்று மெலியினு
மன்புற் றகினு மவட்பெற்று மலியினு
மாற்றிடை யுறுதரு மவ்வினைக் கியல்பே.

இதுவும் இறந்துபின்னிற்புழித் தலைவன் கூற்று நிகழுமாறு கூறுகின்றது. (இ-ள்.) பண்பிற் பெயர்ப்பினும் = தோழி தலைவியது இளமை முதலிய பண்புகூறி அவ்வேட்கையை மீட்பினும்: உம். "குன்றக் குறவன் காதன் மடமகள்-வண்டுபடு கூந்தற் றண்டழைக்

கொடிச்சி - வளையணி முன்கை வாலெயிற் றரிவை - யிளைய ளாயினு மாரணங் கினளே." இது இளையளெனப் பெயர்த்துழித் தலைவன் கூறியது.

பரிவுற்று மெலியினும் = இருவகைக் குறியிடத்துந் தலைவியை எதிர்ப்படும் ஞான்றும் எதிர்ப்பட்ட ஞான்றும் எதிர்ப்படாவின்ற ஞான்றும் பலவாபவழி அவன் பரிந்த உள்ளத்தனாய் மெலியினும்: உம். "ஆறு நோயோ டழிபடர் கலங்கிக் - காமங் கைமிகக்

கைபறு துயரங் - காணவு நல்கா யாயிற் பாணர் - பரிசில் பெற்ற விரியுளை நன்மான் - கவிகுளம்பு பொருத கன்மிசைச் சிறுநெறி- யிரவலர் மெலியா தேறும் பொறைய - னுரைசா லுயர்வரைக் கொல்லிக் குடவயி - னகல்இலைக் காந்த ளலங்குகுலைப் பாய்ந்து- பறவை யிழைத்த பல்க ணிறாஅற் - றேனுடை நெடுவரைத் தெய் வ மெழுதிய - வினைமாண் பாவை யன்னோள் - கொலைசூழ்ந் தன ளா னோகோ யானே." இது பகற்குறியிற் பரிவுற்றது. "ஓதமு மொலியோ வின்றே யூதையுந் - தாதுளர் கானற் றபவென் றன் றே- மணன்மலி மூதூ ரகனெடுந் தெருவிற்-கூகைச் சேவல் குரா லோ டேறி - யாரிருஞ் சதுக்கத் தஞ்சுவரக் குழறு - மணங்கு கால்கிளரு மயங்கிரு ணடுநாட் - பாவை யன்ன பலராய் வனப் பிற் - றடமென் பணைத்தோண் மடமிகு குறுமகள் - சுணங்கணி வனமுலை முயக்க முள்ளி - மீன்கண் டுஞ்சும் பொழுதும் - யான் கண் டுஞ்சேன் யாதுகொ னிலையே." இது இரவுக்குறியிற் பரி வுற்றது. "மழைவர வறியா மஞ்ஞை யாலு-மடுக்க லல்லூ ரசை நடைக் கொடிச்சி - தாமெம் மருளா ராயினும் - யான்ற னுள் ளுபு மறந்தறி யேனே." எனவும், "களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்-வெளிப்படுந் தோறு மினிது." எனவும்வரும். இன்னும் பரிவுற்றுமெலியினும் என்றதனனே புணர்ந்து நீங்குந் தலைவன் ஆற்றாது கூறுவனவும், வழும் புனங் கண்டு கூறுவனவும், இற்செறிப்பறிவுறுப்ப ஆற்றாய்க் கூறுவனவுந், தோழி இற் புணர்ச்சிக்கட் டன்னிலைக்கொளீஇக் கூறுவனவும், இரவுக்குறிக் கண் வருகின்றான் தலைவியை ஐயுற்றுப் பாங்கற்குக் கூறுவனவும், பிறவும் வேறுபட வருவனவெல்லாம் இதன்கண் அமைக்க. "என் று மினிய ளாயினும் பிரித-லொன்று மின்னா ளன்றே நெஞ்சம்- பனிமருந்து விளைக்கும் பருஉக்க ணிளமுலைப் - படுசாந்து சிதைய முயங்குஞ் - சிறுகுடிக் கானவன் பெருமட மகளே." "கோடாப்

புகழ்மாறன் கூட லனையானை - யாடா வட்கினுளுங் காணேன் போர் - வாடாக் - கருங்கோல்வேன் மன்னர் கலம்புக்க கோல்

உஉ

லோ - மருங்குல்கொம் பன்னுன் மயிர்." "பெறுவ தியையா தாயினு முறுவதொன் - றுண்டுமன் வாழிய நெஞ்சே திண்டேர்க்-கைவள ரோரி கானந் தீண்டி-யெறிவளி கமழு நெறிபடு கூந்தன்-மைஇ யீஇ ரோதி மாஅயோள்-வயினிறை யன்ன நட்பி னின்றொ-யிருமுறை யெனவொன் றின்றி - மறுமை யுலகத்து மன்னுதல் பெறினே." "நோயு நெகிழ்ச்சியும் விடச்சிறந் தனவே - வேய்வனப் புற்ற தோளை நீயே - யென்னுள் வருதியோ வெழினடைக் கொடிச்சி- முருகுபுணர்ந் தியன்ற வள்ளி போலநின் - னுருவுகணணெறிப்ப நோக்காற் றலனே - போகிய நாகப் போக்கருங் கவலைச் - சிறுகட் பன்றிப் பெருஞ்சின வொருத்தல் - சேரு டிரும்புறநீறொடு சிவண - வெள்வசிப் படீஇய மொய்த்தவென்ப வழீஇக்-கோணுய் கொண்ட கொள்ளைக் - கானவர் பெயர்ந்தார்தஞ் சிறுகுடி யானே." "மயில்கொன் மடவாள்கொல் மாநீர்த் திரையுட் - பயில்வதோர் தெய்வங்கொல் கேளீர் - குயில்பயிலுங் - கன்னி யிளஞாழற் பூம்பொழி னோக்கிய - கண்ணின் வருந்துமென் னெஞ்சு."

எனவரும.

அன்பு உற்று நகினும் = தோழி குறைமறுப்புழி அன்புதோன்றநகினும் : உம். "நயனின் மையிற் பயனிது வென்னுது-பூம்பொறிப் பொலிந்த வழலுமி ழகன்பைப் - பாம்புமி ழணங்கி யாங்குமீங்கிது - தகாஅது வாழியோ குறுமக ணகாஅ - துரைமதி யுடையுமென் னுள்ளஞ் சாரற் - கொடுவிற் கானவன் கோட்டுமா

தொலைச்சிப் - பச்சூன் பெய்த பகழி போலச் - சேயரி பரந்த மா
யிதழ் மழைக்க - ணுருஅ நோக்க முற்றவென் - பைதல னெஞ்ச
முய்யு மாறே." இது அன்புற்று நக்குழீத் தலைவன் கூறியது.

அவட் பெற்று மலியினும் = தோழி உடம்பாடுபெற்று மன
ம் மகிழினும்: உம். "எமக்குநயந் தருளினை யாயிற் பணைத்தோ-
ளொண்ணுத லரிவையொடு மென்மெல வியலி - வந்திசின் வாழி
யோ மடந்தை-தொண்டி யன்ன நின் பண்புபல கொண்டே." இது
அவட்பெற்று மலிந்து தலைவன் கூறியது. இன்னும் அவட் பெற்று
மலியினும் என்றதற்கு இரட்டுறமொழிதலென்றதனாற் தலைவியை
ப்பகற்குறியினும் இரவுக்குறியினும் பெற்று மகிழினும் என்று
பொருளுரைக்க. "நன்றே செய்த வுதவி நன்றுதெரிந் - தியாமெ
வன் செய்குவ நெஞ்சே காமர் - மெல்லியற் கொடிச்சி காப்பப்-
பல்குர லேனற் பாத்தருங் கிளியே." இது கிளி புனத்தின்கட்
படிகின்றதென்று தலைவியைக் காக்க ஏவியதனை அறிந்த தலை
வன் அவளைப் பெற்றேமென மகிழ்ந்துகூறியது. "காணிற் குவ

ளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு - மாணிழை கண்ணோவே மென்று."
இது பகற்குறிக்கண் அவட்பெற்று மலிந்தது. "கூறுவங் கொல்
லோ கூறலெங் கொல்லெனக் - கரந்த காமங் கைநிறுக் கல்லாது-
நயந்து நாம்விட்ட நன்மொழி நம்பி - யரைநாள் யாமத்து விழு
மிழை கரந்து - கார்விரை கமழுங் கூந்த றூவினை - நுண்ணூ லாகம்
பொருந்தினள் வெற்பி - னிளமழை சூழ்ந்த மடமயில் போல -
வண்டு வழிப்படரத் தண்மலர் வேய்ந்து - வில்வகுப் புற்ற நல்வா

ங்கு குடச்சூ - லஞ்சிலம் பொடுக்கி யஞ்சினள் வந்து - துஞ்சூர் யாமத்து முயங்கினள் பெயர்வோ - ளான்ற கற்பிற் சான்ற பேரிய- லம்மா வரிவையோ வல்ல டௌஅ - தாய்ந்த நன்னுட் டணங்குடைச் சிலம்பிற் - கவிரம் பெரிய வுருகெழு காலாஅ - னேர்மலர் நிறைச்சுனை யுறையுஞ் - சூர்மகண் மாதோ வென்னுமென் னெஞ்சே." எனவரும். "விண்ணகம் விளக்கல் வேண்டி நம்மிற்- பிரியினும் பிரியுமோ பெருந்தோட் கொடிச்சி - வானஞ் சூடிய திலகம் போல- வோங்கிரு விசும்பினுங் காண்டு- மீங்குங் காண்டு மிவள்சிறு நுதலே." இதுவும் அது.

ஆற்றிடை உறுதலும் = தலைவன் செல்லும் நெறிக்கண் இடையூறு தோன்றின இடத்தும்: என்றது, தலைவியுந் தோழியும் வருவழியருமை கூறியவழித் தலைவன்கூற்று நிகழுமென்றவாறு: உம். "குருதி வேட்கை யுருகெழு வயமான்- வலிமிகு முன்பின் மழகளிறு பார்க்கு- மரம்பயில் சோலை மலியப் பூழிய-ருருவத் துருவி னண்மேய லாரு-மாரி யெண்கின் மலிதரு நீளிடை-நீநயந்து வருத லெவனெனப் பலபுலந் - தழுதனை யுறையு மம்மா வரிவை - பயங்கெழு பலவின் கொல்லிக் குடவரைப் - பூதம் புணர்த்த புதிதியல் பாவை - விரிகதி ரிளவெயிற் றோன்றி யன்னநின் - னூட்டல முள்ளி வரினெமக் - கேம மாகு மலைமுத லாறே." எனத் தலைவி ஆற்றினதருமை கூறியதற்குத் தலைவன் கூறியது. இரட்டுறமொழிதலென்பதனுன் ஆற்றிடையுறுதற்கு வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்தான் ஆற்றிடை வருத்தமுற்றுக் கூறுவனவுங் கொள்க; அது போகின்றான் கூறுவனவும் மீண்டவன் பாங்கற்குக் கூறுவனவுமாம். "ஓம்புமதி வாழியோ வாடை பாம்பின் - றூக்குதோல் கடுக்குந் தூவெள் ளருவிக் - கல்லுயர் நண்ணி யதுவே நெல்லி-

மரையின மாரு மூன்றிற் - புல்வேய் குரம்பை நல்லோ ரூரே."
"கவலை கெண்டிய வகல்வாய்ச் சிறுகுழி - கொன்றை பொன்னி
தாஅய்ச் செல்வர் - பொன்செய் பேழை மூய்திறந் தன்ன - கார்
திர் புறவினது வேயுபர்க் தோர்க்கு - நீரொடு சொரிந்த மிச்சில்

யாவர்க்கும் - வரைகோ ளறியாச் சொன்றி - நிரைகோற் குறுந்
தொடி தந்தை யூரே." எனவரும்.

அவ்வினைக்கு இயல்பே = அத்தோழியிற் கூட்டத்திடத்துத் தலைவன்கூற்று நிகழ்வதாகிய இலக்கணமாம். எ-று. (௧௨)

௧0௪. பாங்க னிமித்தம் பன்னிரண் டென்ப.

இது மேற் பாங்கிநிமித்தங் கூறிய அதிகாரத்தானே பாங்க னிமித்தங் கூறுகின்றூர். 'வாயில்பெட்பினு'மென்ற பாங்கனிமித்தம் போலாது இது வேறுபடக்கூறலின் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தது; என்னை? பாங்கன் தலைவியை எதிர்ப்பட்டு வந்து தலைவற்கு உரைத்தலன்றிக் காளையரொடு கன்னியரை உலகியலாற் புணர்க்குமாறு புணர்க்குந் துணையேயாகலின். (இ-ள்.) அகனைந்திணையும் அல்லாதவழிப் பாங்கன்கண்ணவாகிய நிமித்தம் பன்னிருபகுதியவாம். எ - று. எண்வகை மணத்தினும் இடைநின்று புணர்க்கும் பார்ப்பான் இருவகைக் கோத்திரம் முதலியனவுந் தானறிந்து இடைநின்று புணர்த்தல் வன்மை அவர்புணர்

தற்கு நிமித்தமாதலின் அவை அவன்கண்ணவெனப்படும். இவ ளைப் பிராசாபதியென்ப. நிமித்தமுங் காரணமும் ஒன்று. கார ணம் பன்னிரண்டெனவே காரியமும் பன்னிரண்டாம்: அவை எண்வகை மணனுமாதலின் அவற்றைக் கைக்கிளை முதலிய ஏழு திணைக்கும் இன்னவாறு உரியவென வருகின்ற சூத்திரங்களாற் பன்னிருபகுதியும் அடங்கக் கூறுப. அவ்வாற்றானே பிரமம் பிரா சாபத்தியம் ஆரிடந் தெய்வம் எனவும், முல்லை குறிஞ்சி பாலை மருதம் நெய்தல் எனவும், அசுரம் இராக்கதம் பேய் எனவும் பன்னிரண்டாம். பிரமம் முதலிய நான்கற்கும் பாங்கன் ஏதுவாக லின் இவ்வாறு பிரமசரியங் காத்தானெனவும், இவன் இன்ன கோ த்திரத்தான் ஆகலின் இவட்கு உரியனெனவும், இவளை இன்ன வாற்றாற் கொடுக்கத் தகுமெனவும், இன்னானை ஆசாரியனாகக் கொண்டு வேள்விசெய்து மற்றிக்கன்னியைக் கொடுக்கத் தகுமெ னவுஞ் சொல்லிப் புணர்க்குமென்பது. இனி யாழோர் கூட்டத் துள் ஐந்திணையுமாயிற் பாடலுட் பயின்ற வகையானே முதல் கரு உரிப்பொருள் வரையறைபற்றி முறைசிறந்து வருதலும் பெ யர்கொளப் பெறுமையும் உடையவன்றே, அவ்வாறன்றி ஈண்டுக் கொள்கின்ற யாழோர்கூட்டத்து ஐந்திணையுமாயின் அவ்வவநிலத் தியல்பானும் பிறபாடையொழுக்கத்தானும் வேறுபட்ட வேறுபாடு பற்றியுஞ் சுட்டியொருவர்ப் பெயர்கொடுத்தும் வழங்குகின்ற

களவியல். உ௲எ

உலகியலான் எல்லாரையும் இடைநின்று புணர்ப்பாருள்வழி அவ் வவநிமித்தங்களும் வேறுவேறாகி வரும் பாங்கன் நிமித்தங்களை யுடைய எனப்பட்டன. இங்ஙனம் ஐந்திணைப்பகுதியும் பாங்கனிமி

த்தமாங்கால் வேறுபடுமெனவே புலனெறிவழக்கிற்பட்ட இருவ கைக் கைகோளும் போலா இவையென்பதூஉம், அவ்வவநிலத்தின் மக்கட்குத் தக்க மன்றலும் வேறாகலின் அவர்க்கும் பாங்கர் உள ரென்பதூஉம், இவ்வாற்றான் எண்வகைமணனும் உடன்றேதவே இவையும் ஒழிந்த எழுவகைமணனும்போல அகப்புறமெனப்படுமெ ன்பதூஉங் கொள்க. இனி அசுரத்தன்மையாளைக் குரவர் இன்ன வாறு கொடுப்பர் நீயுஞ் சேறியென்று ஒருவன் பாங்குபடக் கூற லும், இவனை அவட்குக் காட்டி இவன் இன்னனென்று ஒருவன் இடைநின்று கூறலும் உண்மையின் அதுவும் பாங்கனிமித்தமுடை த்து. இராக்கதத்திற்கும் இத்தன்மையாள் இன்னுழி இருந்தா ளென்று பாங்காயினர் கூறக்கேட்டு ஒருவன் வலிதிற்பற்றிக் கோ டலின் இதுவும் பாங்கனிமித்தமுடைத்து. பேய்க்கும் பொருந்து வது அறியாதான் இடைநின்று புணர்ப்பின் அதற்கும் அது நிமி த்தமாம். இப்பன்னிரண்டுந் தொன்மையுந் தோலுமென்ற வனப் பினுள் வருவன. (கக)

கo௫. முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே
பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறுமே.

மேற் பன்னிரண்டெனப்பட்ட எண்வகை மணத்தினுள் ஏழ னை எழுதிணையுள் இன்ன திணைப்பாற்படும் என்கின்றது. (இ-ள்.) முன்னைய மூன்றும் கைக்கிளைக் குறிப்பே = இதற்கு முன் நின்ற அசுரமும் இராக்கதமும் பைசாசமுங் கைக்கிளையென்றற்குச் சிற ந்திலவேனுங் கைக்கிளையெனச் சுட்டப்படும்: பின்னர் நான்கும் பெருந்திணை பெறுமே = பின்னர் நின்ற பிரமம் பிராசாபத்தியம் ஆரிடந் தெய்வமென்னும் நான்கினையும் பெருந்திணை தனக்கு இய

ல்பாகவே பெறுமெனவுங் கூறப்படும். எ-று. மன்றல் எட்டு என்றவரலாற்று முறையானே வாளாது பன்னிரண்டென்றார் என்பதே பற்றி ஈண்டும் அம்முறையானே இடவகையான் முன்னைய மூன்றும் பின்னர் நான்குமென்றார்; எனவே, இனிக் கூறும் 'யாழோர் மேன' ஐந்தும் ஒன்றாக அவ்விரண்டற்கும் இடையதெனப்படுவதாயிற்று. வில்லேற்றியாயினுங் கொல்லேறுதழீஇயாயினுங் கொள்வலென்னும் உள்ளத்தனுவான் தலைவனேயாதலின் அதனை முற்படப்பிறந்த அன்புமுறைபற்றி ஒருதலைக்காமமாகிய கைக்கிளை

யென்றார். இராக்கதம் வலிதின் மணஞ்செய்தலாதலின் அதுவும் அப்பாற்படும்; பேயும் அப்பாற்படும். இவை முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளையாயவாறு. 'காமஞ்சாலா இளமையோள்வயிற் கைக்கிளை சிறப்புடைத்தென்றற்குப் 'புல்லித்தோன்றும்'எனக் கூறி இதனை வாளாது குறிப்பென்றார்; ஆண்டுப் பிற்காலத்தன்றிக் காட்சிக்கண் மணம் அதற்கின்மையின் ஈண்டு மணங் கூறும்வழிக் கூறாது அகத்திணையியலுட் கூறினார். ஏறிய மடன்மா முதலியவற்றைப் 'பெருந்திணைக்குறிப்பே'யெனக் கூறி ஈண்டுப் பெருந்திணை பெறுமேயென்றார், அவை சிறப்பில இவை சிறப்புடையவென்றற்கு. இந்நான்கும் ஒருதலைக்காமம்பற்றி நிகழாமையானும் ஒருவனேடொருத்தியை எதிர்நிறீஇ அவருடம்பாட்டோடு புணர்க்குங் கந்தருவமன்மையானும் அவற்றின் வேறாகிய பெருந்திணையாம். (கசு)

௪௦௫. முதலொடு புணர்ந்த யாழோர் மேன
தவலருஞ் சிறப்பி னைந்நிலம் பெறுமே.

இது அப்பன்னிரண்டனுள் இடையதாய் ஒழிந்த ஐந்துங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) முதலொடு புணர்ந்த யாழோர் மேன = மேற்கூறிய நடுவணைந்திணையுந் தமக்குமுதலாக அவற்றோடு பொருந்திவரும் கந்தருவமார்க்கம் ஐந்தும்; தவலருஞ் சிறப்பின் ஐந்நிலம் பெறுமே = கெடலருஞ் சிறப்பொடு பொருந்திய ஐவகை நிலனும் பெறுதலின் அவை ஐந்தெனப்படும். எ-று. எனவே, முதற் கந்தருவம் ஐந்துமேயன்றி அவற்றோடு பொருந்தமுடைய கந்தருவம் இவ்வைந்துமென வேறுபடுத்தினார். இவை அப்பன்னிரண்டனுட் கூறுகின்ற ஐந்தும் முதலொடு புணர்ந்தவென்றே ஒழியாது பின்னும் யாழோர்மேன வென்றார் இவையுங் கந்தருவமே என்றற்கு. இவையும் ஒருவன்[1] ஒருத்தியெதிர்நின்று உடம்படுத் தலொப்புமையுடைய கெடலருஞ் சிறப்பெனவே முதல் கரு உரிப் பொருளானுங் களவென்னுங் கைகோளானும் பாங்கி புணர்த்த லின்மையானும் இலக்கணக் குறைப்பட்டதேனுஞ் சுட்டிபொரு வர்ப் பெயர்கொள்ளப்பட்டுக் கற்பியலாகிய இல்வாழ்க்கையும் பெற்றுவருதற் சிறப்புடைய இவையும் ஐந்நிலம் பெறுதலேயன்றி யென்றுமாம். இது புலனெறியன்றி உலகியலாகலின் உலகிய லாற் பாலைநிலனும் ஆண்டுவாழ்வார்க்கு மன்றலும் உளதாகலிற் பாலையுங் கூறினார். எனவே, ஐம்புலத்து வாழ்வார் மணமுஞ் செய்யுளுட் பாடியக்கால் இழுக்கின்றென்றார். (௪௫)

௧0௬. இருவகைக் குறிபிழைப் பாகிய விடத்துங்

காணு வகையிற் பொழுதுநனி யிகப்பினுந்
தானகம் புகாஅன் பெயர்த லின்மையிற்
காட்சி யாசையிற் களம்புக்குக் கலங்கி
வேட்கையின் மயங்கிய கையறு பொழுதினும்
புகாஅக் காலைப் புக்கெதிர்ப் பட்டுழிப்
பகாஅ விருந்தின் பகுதிக் கண்ணும்
வேளா ணெதிரும் விருந்தின் கண்ணும்
வாளா ணெதிரும் பிரிவி னானு
நாணுநெஞ் சலைப்ப விடுத்தற் கண்ணும்
வரைதல் வேண்டித் தோழி செப்பிய
புரைதீர் கிளவி புல்லிய வெதிரும்
வரைவுடன் படுத லு மாங்கதன் புறத்துப்
புரைபட வந்த மறுத்தலொடு தொகைஇக்
கிழவோண் மேன வென்மனார் புலவர்.

இது மேற் தலைவற்குரிய கிளவிகூறிப் பாங்கனிமித்தம்

அவன்கண் நிகழும் பகுதியுங் கூறி அம்முறையானே தலைவிக் குரிய கிளவி கூறுகின்றது. (இ-ள்.) இருவகைக்குறி பிழைப்பு ஆகிய இடத்தும் = இரவுக்குறியும் பகற்குறியும் பிழைத்தவிடத் தும் உம். "முழவுமுத லரைய தடவுநிலைப் பெண்ணைக் - கொழு மட லிழைத்த சிறுகோற் குடம்பைக் - கருங்கா லன்றிற் காமர் கடுஞ்சூல் - வயவுப்பெடை யகவும் பானாட் கங்குல் - மன்றம் போழு மினமணி நெடுந்தேர் - வாரா தாயினும் வருவது போலச் - செவிமுத லிசைக்கு மரவமொடு - துயிறுறந் தனவாற் றோழியெ ன் கண்ணே." "கொன்னூர் துஞ்சினும் யாந்துஞ் சலமே - யெம் மி லயல தேழி லும்பர் - மயிலடி யிலைய மாக்குர னொச்சி - யணி மிகு மென்கொம் பூழ்த்த - மணிமருள் பூவின் பாடுநனி கேட் டே." "ஏறிரங் கிருளிடை யிரவினிற் பதம்பெறுன் - மாறினே னெனக்கூறி மனங்கொள்ளுந் தானென்ப - கூடுதல் வேட்கை யாற் குறிபார்த்துக் குரனொச்சிப் - பாடோர்க்குஞ் செவியோடு பைதலேன் யானாக." எனவரும். "இருள்வீ நெய்த லிதழகம் பொ ருந்திக் - கழுதுகண் படுக்கும் பானாட் கங்கு - லெம்மினு முயவு தி செந்தலை யன்றில் - கானலஞ் சேர்ப்பன் போல நின்பூ - நெந் நிச் சேவலும் பொய்த்தன்றோ குறியே." இது தன்னுட்கையறு

நெய்திடுகிளவி. "புன்கண்கூர் மாலைப் புலம்புமென் கண்ணே

போற் - றன்ப முழவாய் தயிலப் பெறுதியா - லின்களவாய்
செய்தானீ யெய்துங் கனவினுள் - வன்கணர் கானல் வரக்கண் ட
றிதியோ." எனவும் இவை குறிபிழைத்துழித் தன்வயினுரிமையும்
அவன்வயிற் பரத்தைமையும்படக் கூறியனவாம். குறிபிழைத்தலா
வது புனலொலிப்படுத்தலும் புள்ளெடுப்புதலும் முதலியன. குறி
யெனக் குறித்தவழி அவனுனன்றி அவை வேறோர் காரணத்தான்
நிகழ்ந்துழி அதனைக் குறியென நினைந்துசென்று அவை அவன்
குறியன்மையின் அகன்றுமாறுதலாம். பகற்குறிக்கு உதாரணம்
வந்துழிக்காண்க.

காணு வகையிற் பொழுது நனி இகப்பினும் = குறிவழிச்
செல்லுந் தலைவனை இற்லறனுன்றிற் காண்டல் அரிதென்று
கையறுவதோராற்றுற் பொழுது சேட்கழியினும் : என்றது, தாய்
துஞ்சாமை ஊர்துஞ்சாமை காவலர்கடுகுதல் நிலவுவெளிப்படு
தல் நாய்துஞ்சாமை போல்வனவற்றுற் தலைவன்குறியின்கண்
தலைவி வரப்பெறுமல் நீட்டித்தலாம். உம். "இரும்பிழி மகாஅ
ரிவ் வழுங்கன் மூதூர் - விழவின் றுயினுந் துஞ்சா தாகு - மல்ல
லாவண மறுகுடன் மடியின் - வல்லுனாக் கடுஞ்சொ லன்னை
துஞ்சாள் - பிணிகொ ளருஞ்சிறை யன்னை துஞ்சிற் - றுஞ்சாக்
கண்ணர் காவலர் கடுகுவ - ரிலங்குவே லிளையர் துஞ்சின் வையெ
யிற்று - வலஞ்சுரித் தோகை ஞாளி மகுளு - மரவவாய் ஞமலி கு
ரையாது மடியிற் - பகலுரு வுறழ நிலவுகான்று விசும்பி - னகல்

வாய மண்டில நின்றுவிரி யும்மே- திங்க ளகல்சேர்பு கனையிருண் மடியி- னில்லெலி வல்சி வல்வாய்க் கூகை- கழுதவழங் கியாமத் தழிதகக் குழறும் - வளைகட் சேவல் வாளாது மடியின் - மனைச் செறி கோழி மாண்குர லியம்பு - மெல்லா மடிந்த காலத் தொரு கா- ணில்லா நெஞ்சத் தவர்வா ரலமோ - யதனால், அரிபெய் புட்டி லார்ப்பப் பரிசிறந் - தாதி போகிய பாய்பரி நன்மா - நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தைக் - கன்முதிர் புறங்காட் டன்ன - பன்முட் டின்றாற் றோழிநங் களவே." "கருங்கால் வேங்கை வீயுகு துறுக- லிரும்புலிக் குருளையிற் றோன்றுங் காட்டிடை - யெல்லி வருநர் களவிற்கு - நல்லை யல்லை நெடுவெண் ணிலவே." "வான்வரி வேங்கை வழங்குஞ் சிறுநெறியெங்- கேள்வரும் போழ்தி லெழாஅ லீவாழி வெண்டிங்காள் - கேள்வரும் போழ்தி லெழாதாய்க் குறாஅலியரோ - நீள்வரி நாகத் தெயிறேவாழி வெண்டிங்காள்" இவையும் அது.

தானகம் புகாஅன் பெயர்தலின்மையிற் காட்சி ஆசையிற் களம்புக்குக் கலங்கி வேட்கையின் மயங்கிய கையறு பொழுதினும் = அங்ஙனங் காணுவகையிற் பொழுது நனியிகந்து தலைவி குறி தப்பியக்காலுந் தலைவன் குறியிடம் புகுந்தல்லது பெயரானென்பது தான் அறியுமாதலின் ஆண்டுப் புகுந்தவன் தான் வந்து நீங்கினமை அறிதற்கு ஓர் குறி செய்தன்றி வாளாது பெயரானன்றே அக்குறிகாணுங் காட்சிவிருப்பினாற் தலைவி பிற்றைஞான்று விடியல்விற்சென்று ஆண்டைக் குறிகண்டு கலங்கி அவனை எதிர்ப்படுதல் வேட்கையளாகிச் செய்வதறியாது மயக்கத்தோடு கை

பறவு எய்தும்பொழுதின்கண்ணும்: தான் என்றது தலைவனை. இரவுக்குறியினை அகமென்றார், இரவுக்குறி எயிலகத்தது என்பதனால். குறியிற்சென்று நீங்குவனெனவே காட்சி அவன்மேற்றன்றிக் குறிமேற்றாம். குறி மோதிரம் மாலை முத்தம் முதலியன கோட்டினுங் கொடியினும் இட்டுவைத்தனவாம்; இவை வருத்தத்திற்கு ஏதுவாம். இது விடியல் நிகழுமென்றற்குப் பொழுதென்றான்; எனவே காண்பன விடியலிற் காணுமென்றார். மயங்கும் என்றதனாற் தோழியும் உடன்மயங்கும். அது "இக்காந்தண் மென்முலைமேல் வண்டன்றஃ திம்முகையிற் - கைக்காந்தண் மெல்விரலாப் காணிதோ - புக்குச்-செறிந்ததுபோற் றோன்றுந் தொடுபொறி யாம்பண் - டறிந்ததொன் றன்ன துடைத்து."

புகாஅக் காலைப் புக்கு எதிர்ப்பட்டுழிப் பகாஅ விருந்தின் பகுதிக்கண்ணும் = உண்டிக்காலத்துத் தலைவியில்லத்துத் தலைவன் புக்கெதிர்ப்பட்டவழி நீக்கி நிறுத்தாத விருந்து ஏற்றுக்கொள்ளும் பகுதிக்கண்ணும்: எனவே, மனையகம் புகுதற்கு ஒவ்வாதமிக்க தலைவன் புகுந்தால் இஃதொன்றுடைத்தெனத் தேராது தாய் அவனை விருந்தேற்று நீக்கி நிறுத்தற்பகுதியுந் தழீஇயினவாறாயிற்று. "புகாக்காலமாதலிற் பகாவிருந்தென்றான்; விடியற்காலமாயிற் தலைவன் புகானெனவும் புகாக்காலத்துப் புக்கனான்றாயின் அவர் விருந்தேற்றுக்கோடல் ஒருதலையென்று புகுமென்றுங் கொள்க. தலைவி காட்சியாசையிற் கலங்கிய அதற்கேற்பத் தலைவற்குங் காட்சியாசை கூறிற்று; அது "சுடர்த்தொடீஇ கேளாய் தெருவிலுமாடு - மணற்சிற்றில் காலிற் சிதையா வடர்ச்சிய - கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி - நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி மேலோரா - என்னையும் யானு மிருந்தேமா வில்லிலே - யுண்ணுநீர்

வேட்டே னெனவந்தாற் கன்னை-யடர்பொற் சிரகத்தால் வாக்கிச்
சுடரிழா-யுண்ணுநீ ரூட்டிவா வென்றா ளெனயானுந்-தன்னை யறி

யாது சென்றேன்மற் றென்னை-வளைமுன்கை பற்றி நலியத் தெருமந்திட்-டன்னா யிவனொருவன் செய்ததுகா ணென்றேனா-வன்னை யலறிப் படர்தரத் தன்னையா - னுண்ணுநீர் விக்கினா னென்றேனா வன்னையுந்- தன்னைப் புறம்பழித்து நீவமற் றென்னைக்-கடைக்கண்ணாற் கொல்வான்போ னோக்கி நகைக்கூட்டஞ் - செய்தானக் கள்வன் மகன்.'' இது புகாக்காலத்துப் புக்கானை விருந்தேற்றுக் கொண்டமை இன்னொருகாலத்துத் தலைவி தோழிக்குக் கூறியவாறு காண்க. ''அன்னை வாழ்க பலவே தெண்ணீ - ரிருங்கடல் வேட்ட மெந்தை புக்கெனத் - தார்மணி நெடுந்தேர் நீவி யானுமோ - ரல்லமை விருந்தினே னென்ற - மெல்லம் புலம்பனைத் தங்கென் றோளே.'' இது தோழிகூற்றுமாம். ஒன்றிய தோழி யென்றதனாற் தோழிகூற்று வந்துழிக் காண்க. ''மண்ணிய சென்ற வொண்ணுத லரிவை-புன்றரு பசுங்காய் தின்றதன் றப்பிற்-கொன்பதிற் றொன்பது களிற்றோ டவணிறை - பொன்செய் பாவை கொடுப்பவுங் கொள்ளான் - பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் போல - வரையா நிரயத்துச் செலியரோ வன்னை - யொருநா ணைகைமுக விருந்தினன் வந்தெனப் - பகைமுக வூரிற் றுஞ்சலோ விலளே.'' இது புகாக்காலத்துத் தலைமைமிக்க தலைவன் புக்கதற்கு விருந்தேலாது செவிலி இரவுத் துயிலாதாளைத் தலைவி முனிந்து கூறியது.

வேளாண் எதிரும் விருந்தின்கண்ணும் = அங்ஙனம் விருந்தாதலேயன்றித் தலைவி வேளாண்மைசெய்ய எதிர்கொள்ளக் கருதுதல் காரணத்தாற் தோழி அவனை விருந்தேற்றுக் கோடற்கண்ணும்: என்றது, தலைவி அவற்கு உபகாரஞ்செய்யக் கருதி அதனைக் குறிப்பாற் கூறத் தோழி அவனை விருந்தாய்த் தங்கென்னும்.

உம். ''நாள்வலை முகந்த கோள்வல பரதவர் - நுணங்குமண லாங்கணுணங்கப் பெய்மார் - பறிகொள் கொள்ளையர் மறுக வுக்க-மீனார் குருகின் கானலம் பெருந்துறை - யெல்லை தண்பொழிற் சென்றெனச் சேலீஇ-யாதோ பூட்டயர் வேளயார் கோஒற்-செறிதொடி திருத்திப் பாறுமயிர் நீவிச்- செல்வினி மடந்தைநின் றோழியொடு மனையெனச் - சொல்லிய வளவைத் தான்பெரிது கலிழ்ந்து - தீங்கா யினளிவ ளாவயிற் றங்காது - நொதுமலர் போலப் பிரியிற் கதுமெனப் - பிறிதொன் றாகலு மஞ்சுவ லதனாற்-சேணின் வருவோய் போலப் பேணாப் - பெருங்கலி யாணரொஞ் சிறுகுடித் தோன்றினர் - வல்லெதிர் கொண்டு மெல்லிதின் விளிஇத் - துறையுமா றன்று பொழுதே சுறவு - மோதமலி கடலின்

மாறு யினவே - யெல்லின்று தோன்றல் செல்லா தீமென-வெமர் குறை கூறத் தங்கி யேமுற - விளையரும் புரவியு மின்புற நீயு-மில்லுறை நல்விருந் தாகுத-லொல்லுதும் பெருமநீ நல்குதல் பெறினே.'' இதனுட் தான்பெரிது கலுழ்ந்து தீங்காயினளெனவே அக்குறிப்புத் தலைவன் போகாமற் றடுப்பக் கூறியதென்று உணர்ந்து தோழி கூறினாள்.

வாளாண் எதிரும் பிரிவினும் = வாளாண்மை செய்தற்கு ஒத்த பிரிவு தோன்றியவழியும்: ஆண்டுத் தலைவிமேற்றுக் கிளவி மூவகைப்பிரிவினும் பகைவயிற்பிரிவை விதந்தோதி அதிகாரப் பட்டு வருகின்ற களவினுள் அவை நிகழப்பெறு இதுவாயின் வரை விடைவைத்துப் பிரியவும்பெறும் அரசர்க்கு இன்றியமையாத பிரிவாகலின் என்பது கருத்து. ஓதலுந் தூதும் வரைவிடைவை த்துப் பிரிவிற்குச் சிறந்திலவென்றாகும். இப்பிரிவு அரசர்க்கு உரி த்தென்பது தானே சேறலும் என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் பெறுதும். வாளாண்மைக்கு ஏற்ற பிரிவெனவே முடியுடை வேந்தரேவலிற் பிரியும் அரசர்கண்ணது இப்பிரிவென்க. சிறுபான்மை அவ்வேந்த ற்கு உரித்து, "வெளிப்படை தானே" என்பதனுள் இப்பிரிவில்லை என்பராதலின். அது "பகைவென்று திறைகொண்ட பாய்திண் டேர் மிசையவர் - வகைகொண்ட செம்மலும் வனப்பார விடுவ தோ- புகையெனப் புதல்சூழ்ந்து பூவங்கட் பொதிசெய்யா-முகை வெண்ப னுதிபொரா முற்றிய கடும்பனி." இதனுட் பனியெதிர் பருவங் குறிஞ்சியாகலிற் களவிற் பிரிந்தான் வாளாணெதிரும் வென்றி தோழிக்குத் தலைவி கூறியவாறு. இது அவன்வயிற் பரத்தைமை கருதாதது.

நாணு நெஞ்சு அலைப்ப விடுத்தற்கண்ணும் = தலைவிக்கு இன் றியமையாத நாணுத்தான் அவள் நெஞ்சினை அலைத்தலின் அவள் அந்நாணினைக் கைவிடுதற்கண்ணும்: அது உடன்போக்கினும் வரை வுகடாவும் வழியும் வேட்கை மீதூர்ந்து நாண்துறந்துரைத்தல்

போல்வன. ''அளிதோ தானே நாணே நம்மொடு - நனிநீ டுழக் தன்று மன்னே யினியே - வான்பூங் கரும்பி னோங்குமணற் சிறு சிறை - தீம்புன னெரிதர வீந்துக் காங்குத் - தாங்கு மளவை தாங்கிக் - காம நெரிதரக் கைநில் லாதே.'' இது உடன்போக்கு வலித்தமையின் நாண்துறந்து கூறியது.

வரைதல் வேண்டித் தோழி செப்பிய புரைதீர் கிளவி புல்லிய எதிரும் = வரைதல்விருப்பினாற் தோழி தலைவற்கு வரைவு உகூசு பொருளதிகாரம்.

கடாய்க் கூறிய புரைதீர் கிளவியைத் தலைவி பொருந்திநின்றே இயற்பழித்தற்கு மறுத்தாள்போல் நிற்கும் எதிர்மறையையும்; புரைதீர்கிளவி தலைவனுயர்பிற்கு ஏலாது இயற்பழித்து உரைக் கிளவி. அது, ''பாடுகம் வாழிதோழி'' என்னுங் குறிஞ்சிக்கலியுள் ''இலங்கு மருவித் திலங்கு மருவித்து - வானி னிலங்கு மருவித் தே தானுற்ற - சூள்பேணான் பொய்த்தான் மலை.'' எனத் தோழி இயற்பழித்த வாய்பட்டான் வரைவுகடாவ அதனை உடம்பட்டுப் பழித்தற்கு உடம்படாதாள் ''பொய்த்தற் குரியனோ பொய்த்தற் குரியனோ - வஞ்சலோம் பென்றாரைப் பொய்த்தற் குரியனோ - குன்றக நன்னாடன் வாய்மையிற் பொய்தோன்றிற் - றிங்களுட் டீத்தோன்றி யற்று.'' எனத் தலைவி இயற்பட மொழிந்து எதிர் மறுத்தவாறு காண்க. ''அருவி வேங்கைப பெருவரை நாடற் கியானெவன் செய்கோ வென்றி யானது - நகையென வுரையோ னாயி - னென்னை குழைசெ ளென்னுத னீயே.'' இதுவும் இயற் பழித்த தோழிக்குத் தலைவி இயற்பட மொழிந்தது.

வரைவு உடன்படுதலும் = தலைவற்குத் தலைவி தமர்வரைவுடம்பட்டதனைத் தலைவி விரும்புதலையும் : உம். "இலையமர் தண்குளவி வேய்ந்த பொதும்பிற் - குலையுடைக் காந்த ளினவண் டிமிரு - மலையக நாடனும் வந்தான்மற் றன்னை - யலையு மலைபோயிற் றின்று." "ஒறுப்ப வோவலர் மறுப்பத் தெறலா - தமிய ருறங்குங் கௌவை யின்று-யினிய து கேட்டின் புறுகவிவ் வூரே." "முனாஅதியானையுண் குருகின் கானலம்-பெருந்தோட்ட மள்ள ரார்ப்பிசை வெரூஉங் - குட்டுவன் மாந்தை யன்னவெங் - குழைவிளங் காய்நுதற் கிழவனு மவனே." தமரான் மறுக்கப்பட்டு ஓவாராய்த் துயருழத்தல் ஆகாதென ஆற்றுவிக்குஞ் சொற்களான் மறுத்துரைப்பவுந் தேறாராய்த் தனித்து இருப்பார் உறக்கங் காரணமாக எழுந்த கௌவை கேளாது வரைந்தெய்திய மாற்றங் கேட்டு இவ்வூரும் இன்புறுக என்றவாறாம்.

ஆங்கதன் புறத்துப் புரைபடவந்த மறுத்தலொடு தொகைஇ = அவன் வரைவுவேண்டினவிடத்து அவ்வரைவு புறத்ததாகியவழித் தலைவி தன்னுயர்பு உண்டாகத் தோன்றியது மறுத்தலோடே முற்கூறியவற்றைத் தொகுத்து : அதன்புறமெனவே அதற்கு அயலாகிய நொதுமலர் வரைவாயிற்று. தலைவி தன்குடிப்பிறப்புங் கற்பும் முதலிய உயர்ச்சிக்கு ஏற்ப அதனை மறுத்துத் தலைவன் வரையுமாறு நீகூறெனத் தோழிக்குக் கூறுமென்றற்குப் புரைபட வந்த மறுத்தலென்றார். "வாரி நெறிப்பட்

டிரும்புறந் தாழ்ந்த - வோரிப் புதல்வ னழுதன னென்பவோ வோரும்

புதுவ மலர்தைஇ யெமனொன் பெயரால் - வதுவை யயர்வாரைக்
கண்டு விலக்கி மதியறியா - வேழைமை யென்றகல நக்குவந் தீயாய்நீ -
தோழி யவனுழைச் சென்று ; சென்றியா னறிவேன் கூறுக மற்றி
னிச் - சொல்லறியாப் பேதை மடவை மற்றெல்லா - நினக்கொரூஉ
மற்றென் றகல்; அகலநீ டின்று நினக்கும் - வருதரக் காண்பாக
யினைத்தாகச் சொல்லிய - சொல்லும் வியன்கொளக் கூறு;

தருமணற் ஞாழற்பெய் தில்பூவ லூட்டி - யெருமைப் பெடையோ
டெமரீங் கயரும் - பெருமண மெல்லாந் தனித்தே யொழிய - வரிம
ணன் முன்றுறைச் சிற்றில் புனைந்த - திருநுத லாயத்தார் தம்முட்
புணர்ந்த - வொருமணந் தானறியு மாயி னெனைத்துந் - தெருமரல்
கைவிட் டிருக்கோ வலர்ந்த - விரிநீ ருடுக்கை யுலகம் பெறினு - மரு
நெறி யாயர் மகளிர்க்கு - இருமணங் கூடுத லில்லியல் பன்றே." என

வரும். "மன்றார் ஞாழலியவிழவு" என்பதுமாம். இச்சூத்திரத்து
உருபும் எச்சமுமாயவ ற்றைக் கிழவோண்மேன என்பதனோடு முடி
த்து முற்றிற்குக் கிளவியென ஒருபெயர் வெளிப்படுத்து முடிக்க.
புல்லிய எதிரையும் உடன்படுதலையும் மறுத்தலுடன் தொகுத்தது.

கிழவோள் மேன என்மனார் புலவர் = தலைவியிடத்தன கிள
வியென்று கூறுவர் புலவர்—எ-று. (கசு)

கம அ. காமந் திணையிற் கண்ணின்று வரூஉ
நாணு மடனும் பெண்மைய வாதலிற்
குறிப்பினு மிடத்தினு மல்லது வேட்கை
நெறிப்பட வாரா வவள்வயி னான.

இஃது உள்ளப்புணர்ச்சிக்கு உரியவாறு மெய்யுறுபுணர்ச்சிக்

கண்ணும் நிகழுமென்ற நாணும் மடனும் குறிப்பினும் இடத்தினும் வருமெனக் கூறுதலின் "அச்சமு நாணும்" என்பதற்குப் புறனடையாயிற்று. இதனை ஈண்டுக் கூறினான், இடத்தின்கண்வரும் நாணும் மடனுந் தந்தன்மை திரிந்துவருமென்பதூஉம் அது கூற்றின்கண் வருமென்பதூஉங் கூற்று நிகழ்கின்ற இவ்விடத்தே கூறவேண்டுதலின். எனவே, இதுமுதலிய சூத்திரம் மூன்றும் முன்னர்த் தலைவிக்குக் கூற்றுநிகழுமென்றற்குக் கூற்றுநிகழுங்கால் நாணும் மடனும் நீங்கிக் கூறும் என்று அக்கூற்றிற்கு இலக்கணங் கூறினவேயாயிற்று. (இ-ள்.) அவள்வயின் ஆன நாணும் மடனும் பெண்மைய் ஆதலின் = தலைவியிடத்து உளவாகிய நாணும் மட

னும் பெண்மைப்பருவத்தே தோன்றுதலையுடையவாதலின்: காமத்திணையிற் கண்ணின்று குறிப்பினும் வரூஉம் = அப்பருவத்தே தோன்றிய காமவொழுக்கங் காரணமாக அவை கண்ணின்கணின்று குறிப்பினும் வரும்: வேட்கை நெறிப்பட இடத்தினும் வரூஉம் = அன்றி வேட்கை தன்றன்மை திரியாது வழிப்படுதலாலே கருமநிகழ்ச்சிக்கண்ணும் வரும்: அல்லது வாரா = அவ்விரிடத்துமல்லது அவை வாரா.—எ-று. இயற்கைப்புணர்ச்சிக்கண் உரியவாகக் கூறும் பன்னிரண்டு மெய்ப்பாட்டானுங் குறிப்பின்கண் நாணும் மடனும் நிகழ்ந்தவாறுணர்க. "ஒருநெறிப் பட்டாங் கோரியன் முடியுங் - கரும நிகழ்ச்சி யிடமென மொழிப." என்னுஞ் செய்யுளியற் சூத்திரத்தான் இடமென்றதனைக் கருமநிகழ்ச்சி என்றுணர்க. அஃ

தாவது இடந்தலைப்பாடும் பாங்கொடுதழாஅலும் தோழியிற்புணர்வுமாம். இவற்றின்கண்ணும் நாணும் மடனும் நிகழுமென்றான், இனித் தோழியிற்புணர்வின்கண்வரும் நாணும் மடனுந் தந்தன்மை திரிந்துவருமென மேலிற் சூத்திரத்தாற் கூறுகின்றான். (கஎ)

கЗ௦கூ. காமஞ் சொல்லா நாட்ட மின்மையி
னேமுற விரண்டு முளவென மொழிப.

இது கருமநிகழ்ச்சிக்கண் வரும் நாணும் மடனுந் தந்தன்மை திரிந்துவருமென்கின்றது. (இ-ள்.) சொல்லாக் காமம் இன்மையின் = கருமநிகழ்ச்சியிடத்துக் கூற்று நிகழாத காமம் புலனெறிவழக்கின்கணின்மையின் : இரண்டும் ஏமுற நாட்டம் உளவெனமொழிப = முற்கூறிய நாணும் மடனுந் தந்தன்மை திரிந்துவர நாட்டுதல் உளவென்று கூறுவர் புலவர்.—எ-று. என்றது, தோழியிற் கூட்டத்துத் தலைவி கூற்று நிகழ்த்துவளென்பதூஉம் நிகழுங்கால் நாணும் மடனும் பெரும்பான்மை கெட்டு அக்கூற்று நிகழுமென்பதூஉம் அங்ஙனங் கெடுதலையும் முந்துநூற்கண் ஆசிரியர் நாட்டுதல் உளவென்பதூஉங் கூறியவாறாயிற்று. "தேரோ முற் றன்று நின்னினும் பெரிதே - பேரோழுற் றாய்போல முன்னின்று விலக்குவாய்" என்றாற்போல மயக்கம் உணர்த்திற்று. இனி நாணும் மடனுங் கெட்டகூற்றுத் தோழியை நோக்கிக் கூறுமென மேற்கூறுகின்றான்.

கக௦. சொல்லெதிர் மொழிதலருமைத் தாகலி
னல்ல கூற்றுமொழி யவள்வயி னான.

இது நாணும் மடனும் பெரும்பான்மை நிகழாத கூற்றுத் தோழிக்குத் தலைவி கூறுமென்கின்றது. (இ-ள்.) எதிர் சொல் =

அங்ஙனம் நாணும் மடனும் நீங்கிய சொல்லே : அவள் வயின் மொழி தல் அருமைத்து அல்ல ஆகலின் = தோழியிடத்துக்கூறுதல் அருமையுடைத்தல்லவாகையினலே : கூற்றுமொழி ஆன = குறிப்பான ன்றிக் கூற்றாற் கூறும் மொழி தலைவிக்குப் பொருந்தின—எ-று. எதிர்தல் தன்றன்மை மாறுபடுதல். "ஒன்றிய தோழியொடு" என அகத்திணையிற் கூறுதலானுந் "தாயத்தி னடையா" எனப் பொருளியலிற் கூறுதலானும் அவள்வயின் நாணும் மடனும் நீங்கிய சொல்லைக் கூறுதலும் பொருந்துமென்றான் : அவை முற்காட்டிய உதாரணங்களுட் "கூடுதல்வேட்கையாற் குறிபார்த்து" எனவும், "வளைமுன்கை பற்றி நலியத் தெருமந்திட்டு" எனவுங், "காமநெரிதரக் கைநில்லாதே" எனவுங் கூறியவாற்றானும் மேற்கூறுகின்ற உதாரணக்களானும் நாணும் மடனும் நீங்கிக் கூற்றுநிகழ்ந்தவாறுணர்க. "சூத்திரத் துப்பொருளின்றியும் * * * படுமே" என்பதனுன் இவ்விலக்கணம் பெறுதற்கு இம்மூன்று சூத்திரத்திற்கும் மாட்டெறுப்புப்படப் பொருள் கூறினும். இனிக் கூற்று நிகழுங்கால் நாணும் மடனும் பெண்மையவாதலிற் குறிப்பினும் இடத்தினுமன்றி வேட்கைநெறிப்பட வாராவென்று பொருள்கூறிற் காட்டிய உதாரணங்கட்கு மாறுபாடாகலானுஞ் சான்றோர் செய்யுட்களெல்லாங் குறிப்பும் இடனுமன்றிப் பெரும்பான்மை கூற்றாய் வருதலானும் ஆசிரியர் தலைவன்கூற்றுந் தலைவிகூற்றுந் தோழி கூற்றுஞ் செவிலிகூற்றுமெனக் கூற்றுஞ் சேர்த்து நூல்செய்தலானும் அது பொருளன்மையுணர்க. (கக)

ககக. மறைந்தவற் காண்ட றற்காட் டுறுத

னிறைந்த காதலிற் சொல்லெதிர் மழுங்கல்
வழிபாடு மறுத்தன் மறுத்தெதிர் கோடல்
பழிதீர் முறுவல் சிறிதே தோற்றல்
கைப்பட்டுக் கலங்கினு நாணுமிக வரினு
மிட்டுப்பிரி விரங்கினு மருமைசெய் தயர்ப்பினும்
வந்தவழி யெள்ளினும் விட்டுயிர்த் தழுங்கினு
நொந்துதெளி வொழிப்பினு மச்ச நீடினும்
பிரிந்தவழிக் கலங்கினும் பெற்றவழி மலியினும்
வருந்தொழிற் கருமை வாயில் கூறினுங்
கூறிய வாயில் கொள்ளாக் காலையு
மனைப்பட்டுக் கலங்கிச் சிதைந்தவழித் தோழிக்கு
நினைத்தல் சான்ற வருமறை யுயிர்த்தலு

முயிராக் காலத் துயிர்த்தலு முயிர்செல
வேற்றுவரைவு வரினது மாற்றுதற் கண்ணு
நெறிபடு நாட்டத்து நிகழ்ந்தவை மறைப்பினும்
பொறியின் யாத்த புணர்ச்சி நோக்கி
யொருமைக் கேண்மையி னுறுகுறை தெளிந்தோ
ளருமை சான்ற நாலிரண்டு வகையிற்
பெருமை சான்ற வியல்பின் கண்ணும்
பொய்தலை யடுத்த மடலின் கண்ணுங்

கையறு தோழி கண்ணீர் துடைப்பினும்
வெறியாட் டிடத்து வெருவின் கண்ணும்
குறியி னொப்புமை மருடற் கண்ணும்
வரைவுதலை வரினுங் களவறி வுறினுந்
தமர்தற் காத்த காரண மருங்கினுந்
தன்குறி தள்ளிய தெருளாக் காலை
வந்தவன் பெயர்ந்த வறுங்கள நோக்கித்
தன்பிழைப் பாகத் தழீஇத் தேறலும்
வழுவின்று நிலைஇய வியற்படு பொருளினும்
பொழுது மாறும் புரைவ தன்மையி
னழிவுதலை வந்த சிந்தைக் கண்ணுங்
காமஞ் சிறப்பினு மவனளி சிறப்பினு
மேமஞ் சான்ற வுவகைக் கண்ணுந்
தன்வயி னுரிமையு மவன்வயிற் பரத்தையு
மன்னவு முளவே யோரிடத் தான.

இதனுட் டலைவிகூற்று நிகழ்த்துமாறு கூறுகின்றான் சில கூற்றுக்களுட் தன்வயின் உரிமையும் அவன்வயிற் பரத்தையும்பட நிகழ்த்தவும் பெறுமென்கின்றான். அவன்வயினெனவே தன்னென்றது தலைவியையாம், உரிமை, களவிலே கற்புக்கடம்பூண்டொழுகல்; எனவே, புலவியுள்ளத்தாளாகவும் பெறுங் களவினென்பது கருதிப் பரத்தையுமுள என்றான்; ஊடலும் உணர்த்தலும் வெளிப்பட நிகழாமையின் இவை புலவிப்போலி. பரத்தை,

அயன்மை. அவன்கட் பரத்தைமையின்றேனுங் காதன்மிகுதியான் அங்ஙனங் கருதுதல் பெண்டன்மை. உம்மை எதிர்மறையாகலின் இவ்விரண்டும் இலவாதலே பெரும்பான்மை. (இ-ள்.) மறைந்த

அவற் காண்டல் = தலைவன் புணர்ந்து நீங்குங்காற் றன்காதன்மிகுதியால் அவன்மறையுந்துணையும் நோக்கிநின்று அங்ஙனம் மறைந்தவனைக் காண்டற்கண்ணுந் தோழிக்குக் கூற்றுற் கூறுதலுள: உம். "கழிப்பூக் குற்றுங் கானலல்கியும் - வண்டற் பாவை வரிமணலயர்ந்து - மின்புறப் புணர்ந்து மிளிவரப் பணிந்துந் - தன்றுயர் வெளிப்பட வுறீஇ நந்துயரறியாமையி னயர்ந்த நெஞ்சமொடு - செல்லு மன்னோ மெல்லம் புலம்பன் - செல்வோன் பெயர்புறத் திரங்கி முன்னின்று - நகைஇய சென்றவெ னிறையினெஞ்ச - மெய்தின்று கொல்லோ தானே யெய்தியுங் - காமஞ் செப்ப நாணின்று கொல்லோ - வுதுவ காண வருகுவ தேரோ - குப்பை வெண்மணற் குவவுமிசை யானு - மெக்கர்த் தாழை மடல்வயி னானு - மாய்கொடிப் பாசடும்பு பரியவூர் பிழிபு - சிறுகுடிப் பரதவர் பெருங்கடன் மடுத்த - கடுஞ்செலற் கொடுந்திமில் போலநிவந்துபடு தோற்றமொ டிகந்துமா யும்மே." அறியாமையின் அயர்ந்தநெஞ்சமொடு என்பது நல்வயினுரிமை; இகந்துமாயும் என்பது அவன்வயிற் பரத்தைமை.

தற்காட்டுறுதல் = தன்னை அவன் காணுவகை நாணான் மறைந்து ஒழுகினுந் தன்பொலிவழிவினை அவற்குக் காட்டல் வேண்டு

தற்கண்ணும்: அது "இன்ன ளாயின ளென்னுத லென்றவர்த்-துன்னச் சென்று செப்புநர்ப் பெறினே - நன்றுமன் வாழி தோழி நம் படப்பை - நீர்வார் பைம்புதற் கலித்த - மாரிப் பீர்த்த லரசில கொண்டே." இன்னளாயினளென்றது தற்காட்டுறுதல். செப்புநர்ப் பெறினேயென்பதனாற் களவாயிற்று, கற்பிற்கு வாயில்கள் செப்புவார் உளராதலின். இதற்கு இரண்டும் உள.

நிறைந்த காதலிற் சொல் லெதிர் மழுங்கல்=தலைவி காதன் மிகுதியாற் தலைவன் பரத்தைமையை எதிர்கூற நினைந்து கூற்றெய்தாது குறைபடுதற்கண்ணும்: உம். "பிறைவனப் பிழந்த நுதலும் யாழநி - னிறைவளை நில்லா வளையு மறையா - தூரலர் தூற்றுங் கௌவையு நாணிட் - டுரையவர்க் குரையா வாயினு மிரைவேட்டுக் - கடுஞ்சூல் வயவொடு கானலெய் தாது- கழனி யொழிந்த கொடுவாய்ப் பெடைக்கு - முடமுதிர் நாரை கடன்மீ னொய்யு - மெல்லம் புலம்பற் கண்டுநிலை செல்லாக் - கரப்பவுங் காப்பவுங் கைமிக் - குரைத்த தோழி யுண்கணீரோ." இது யாம் உரையாமாயினுங் கண் உரைத்தன என்றலின் இரண்டுங் கூறினள்.

வழிபாடு மறுத்தல்=வருத்தமிகுதியாற் தலைவனை வழிபடுதலை மறுத்துக் கூறுமிடத்தும்: உம். "என்ன ராயினு மினிநினை வொழிக - வன்ன வாக வுரையற் றோழியா - மின்ன மாகத் துறந்தோர் நட்பென - மாணுரூக்கை மலையுறை குறவ - ரறியா தறுத்த சிறியிலைச் சாந்தம் - வறனுற் றூர முருக்கிப் பையென - மரம்வறி

தாகச் சோர்ந்தக் காங்கெ - னறிவு முள்ளமு மவர்வயிற் சென் றென - வறிதா விகுளையென் யாக்கை யினியவர் - வரினு நோய் மருந் தல்லார் வாரா - தவணா ராகுக காதல ரிவணம் - காமம் படரட வருந்திய - நோய்மலி வருத்தங் காணன்மா ரெமரே." "உள்ளி னுள்ளம் வேமே யுள்ளா - திருப்பினெம் மளவைத் தன் றே வருத்தி - வான்றோய் வற்றே காமஞ் - சான்றோ ரல்லர் யா மரீஇ யோரே." எனவரும். "நீயுடம் படுதலின் யான்றர வந்து- குறிநின் றனனே குன்ற நாட - னின்றை யளவை சென்றைக்க சென்றி - கையுங் காலு மோய்வன வொழுகத் - தீயுறு தளிரி னடுங்கி - யாது மில்லையான் செயற்குரி யதுவே." இத்தோழி கூற்றே சென்றைக்கவென் றதனாற் தலைவி மறுத்தமை பெற்றாம்.

மறுத்து எதிர்கோடல் = அங்ஙனம் வழிபாடு மறுத்த தலை வியே அவனை ஏற்றுக்கோடலை விரும்பியக்கண்ணும்: அது "வெளவை யஞ்சிற் காம மெய்க்கு - மெள்ளற விடினே யுள்ளது நாணே - பெருங்களிறு வாங்க முரிந்து நிலம்படர் - நாருடை யொசிய லற்றே-கண்டிசிற் றோழியவ ருண்டவெ னலனே." இது நாணேயுள்ளது கற்புப்போமென் றலின் மறுத்தெதிர்கோடலாம்.

பழிதீர் முறுவல் சிறிதே தோற்றல் = தன்கற்பிற்கு வரும் பழிதீர்ந்த தன்மையாற் தன்கட் தோன்றிய மகிழ்ச்சியைச் சிறி தே தோழிக்குத் தோற்றுவித்தற்கண்ணும்: தலைவனாற் தோன் றிய நோயும் பசலையும் முருகனாற் தீர்ந்ததென்று அவன் கேட்பிற்

கற்பிற்குப் பழியாமர்தலிற் பழியென்றார். உம். "அணங்குடை நெடுவரை யுச்சியி னிழிதரும்-கணங்கொ ளருவிக் கான்கெழு நாட-ன்-மணங்கமழ் வியன்மார் பணங்கிய செல்ல-லிதுவென வறியா மறுவர்ற் பொழுதிற் - படியோர்த் தேய்த்த பல்புகழ்த் தடக்கை-நெடுவேட் பேணத் தணிகுவ ளிவளென - முதுவாய்ப் பெண்டிரதுவாய்க் கூறக் - களனன் னிழைத்துக் கண்ணி சூடி - வளநகர் சிலம்பப் பாடிப் பலிகொடுத் - துருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய் - முருகாற்றுப் படுத்த வுருகெழு நடுநா - ளார நாற வருவிடர்த் ததைந்த - சாரற் பல்பூ வண்டுபடச் சூடிக் - களிற்றிரை

தெரீஇப் பார்வ லொதுக்கி - யொளித்தியங்கு மரபின் வயப்புலி போல - நன்மனை நெடுநகர்க் காவல ரறியாமைத்- தன்னசை யுள்ளத்து நன்னசை வாய்ப்ப - வின்னுயிர் குழைப்ப முயங்குதொறு மெய்ம்மலிந்து - நக்கனெ னல்லனோ யானே யெய்த்த - நோய் தணி காதலர் வரவீண் - டேதில் வேலற் குவந்தமை கண்டே." இதனுட் பழிதீர அவன் வந்து உயிர்தளிர்ப்ப முயங்கி நக்கதினையைத் தோழிக்குத் தலைவி கூறியவாறு காண்க.

கைப்பட்டுக் கலங்கினும் = தலைவிகுறிப்பினன்றி எதிர்ப்பட்ட தலைவன் ஒருவழி அவளை அகப்படுத்தவழிக் காட்சிவிருப்பினளாயினும் அப்பொழுது அவள்கலங்கினும்: எனவே, காட்சிவிருப்பினை மீதூர்ந்து கலக்கம் புலப்பட்டது, தலைவன்வயிற் பரத்தைமைகருதி. "கொடியவுங் கோட்டவு நீரின்றி நிறம்பெறப்-

பொடியழற் புறந்தந்த பூவாப்பூம் பொலங்கோதைத் - தொடி செறி யாப்பமை யரி" என்னுங் குறிஞ்சிக்கலியுள் "அதனா லல்லல் களைந்தனன் றோழி" எனக் கைப்பட்டுக் கலங்கிய வருத்தத்தைக் களைந்தனனெனத் தலைவியுரையெனத் தோழிக்கு உரைத்தற்கட் கூறியவாறு காண்க. இவ்வுதாரணம் ஆண்டுக்காட்டுதும். "உறுகழி மருங்கி னோதமொடு மலர்ந்த" என்னும் பாட்டுத் தலைவன் இநனைக் கூறியது.

நாணு மிக வரினும் = தலைவனை எதிர்ப்பட்ட தலைவி தன் பெருநாணுடைமை கூறித் தலைவனை ஏற்றுக்கொள்ளாது நிற்பினும்: உம். "விளையாட் டாயமொடு வெண்மணை லழுத்தி - மறந்தனெந் துறந்த காழ்முளை யகைய - நெய்பெய் தீம்பால் பெய்தினிது வளர்த்தது - நும்மினுஞ் சிறந்தது கைதை யாகுமென்-றன்னை கூறினள் புன்னையது சிறப்பே - யம்ம நாணுது நும்மொடு நகையே - விருந்திற் பாணர் விளரிசை கடுப்ப - வலம்புரி வான்கோடு நரலு மிலங்குநீர்த் - துறைகெழு கொண்கநீ நல்கி - னிறைபடு நீழல் பிறவுமா ருளவே." இதனுள் அம்ம நாணுதுமெனப் புதிதுவந்ததோர் நாணுமிகுதி தோன்ற மறுத்துரைத்தலிற் றன் வயினுரிமையும் அவன்வயிற்பரத்தைமையுங் கூறினாள்.

இட்டுப் பிரிவு இரங்கினும் = சேணிடையின்றி இட்டிதாகப் பிரிந்துழித் தலைவி இரங்கினும்: கற்பினுட் சொல்லாத பிரிதலையும் இட்டுப்பிரிவென்ப, களவுபோல நிகழ்பொருள் உணர்த்திப்பிரிதலருமையின். உம். "யானே யீண்டை யேனே யென்னலனே - யானா நோயொடு கான லஃதே - துறைவன் றம்மூ ரானே - மறை

யல ராகி மன்றத் தஃதே." தம்மூராளென்றலின் ஓதன்முதலிய பிரிவின்றி அணித்தாயவழிப் பிரிந்தானென அவ்விரண்டும் பயப் பக் கூறியவாறு காண்க. "சிறுவெண் காக்கைச் செவ்வாய்ப் பெருந்தோட் - டெறிதிரைத் துவலை யீர்ம்புற நனைப்பப் - பனி புலந் துறையும் பல்பூங் கானல் - விரிநீர்ச் சேர்ப்ப னீப்பி னொரு நம் - மின்னுயி ரல்லது பிறிதொன் - றெவனோ தோழி நாமிழப் பதுவே." இதுவும் அது. இவை களவினுட் புலவிப்போலியாம்.

அருமை செய்து அயர்ப்பினும் = முற்கூறிய இட்டுப்பிரிவே யன்றித் தலைவன் தன்னை அரியனாகச் செய்துகொண்டு தம்மை மறப்பினும்: அது 'தண்டாதிரத்தலை' முனிந்த மற்றையவழித் தலை வன் தானும் அரியனாய் மறந்தான் போன்று காட்டினும் அவ்விரண் டுங் கூறுதலாம். உம். "தீமை கண்டோர் திறத்தும் பெரியோர் - தாமறிந் துணர்க வென்ப மாதோ - வழுவப் பிண்ட நாப்பண் ணே முற் - றிருவெதி ரீன்ற வேற்றலைக் கொழுமுனை - சூன்முதிர் மடப் பிடி நாண்மேய லாரு - மலைகெழு நாடன் கேண்மை பலவின் - மா ச்சினை துறந்த கோண்முதிர் பெரும் பழம் - விடரளை வீழ்ந்துக் கா ய்குத் தொடர்பறச் - சேணுஞ் சென் றுக்கன்றே யறியா - தேக லமிக்கத் திருண்முகை யிருந்த - குறிஞ்சி நல்லூர்ப் பெண்டி -ரின் னு மோவா ரென் றிறத் தலரே." தீங்குசெய்தாரையும் பொறுக்கிற் பார் நம்மைத் துறத்தலின் நாம் அரியேமாகியது பற்றித் தாமும் அரியராயினுர்போலுமென அவ்விரண்டுங் கூறினாள். "நெய்தற் படுவி னிறைகழித் தண்சேர்ப்பன் - கைதைசூழ் கானலிற் கண்ட நாட் போலானூற் - செய்த குறியும்பொய் யாயினவாற் சேயிழா- யையகொ லான்றூர் தொடர்பு." இதுவும் அது.

வந்தவழி எள்ளினும் = பெரிதாகிய இடையீட்டினுள் அரிதாகத் தலைவன் வந்தஞான்றும் பெறுதஞான்றைத் துன்பமிகுதியாற் பெற்றதனையுங் கனவுபோன்று கொண்டு இகழ்ந்திருப்பினும்: உம். “மானடி யன்ன கவட்டிலை யடம்பின் - றார்மணி யன்ன வொண்பூக் கொழுதி - யொண்டொடி மகளிர் வண்ட லயரும் - புள்ளிமிழ் பெருங்கடற் சேர்ப்பனை - யுள்ளேன் றோழி படியவென் கண்ணே.” “வாராக்காற் றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை-யாரஞ ருற்றன கண்.” “இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும் - புன்கணுடைத்தாற் புணர்வு.” வரிற் துஞ்சாவெனவும் புன்கணுடைத்தெனவும் வரவும் பிரிவும் அஞ்சி இரண்டும் நிகழக்கூறினாள். இது முன்னிலைப் புறமொழி. “கண்டிரண் முத்தம் பயக்கு மிருமுந்

நீர்ப் - பண்டங்கொ ணாவாய் வழங்குந் துறைவனை - முண்டகக் கானலுட் கண்டே னெனத்தெளிந்தே - னின்ற வுணர்விலா தேன்.” இது முன்பு இன்பந் தருவனென உணர்ந்துநின்ற உணர்வு ஈண்டில்லாத யான் புணர்ச்சிவருத்தந் தருமென்று தெளிந்தேனென்றாளென்க.

விட்டு உயிர்த்த அழுங்கினும் = கரந்த மறையினைத் தலைவி தமர்க்கு உரைத்தற்குத் தோழிக்கு வாய்விட்டுக்கூறி அக்கூறியதனையே தமர்கேட்பக்கூறாது தவிரினும்: உயிர்த்தல், கூறுதல். உம். “வலந்த வள்ளி மரனோங்கு சாரற் - கிளர்ந்த வேங்கைச் சேணெடும் பொங்கர்ப் - பொன்னேர் புதுமலர் வேண்டிய மகளி - ரின்ற

விசைய பூசல் பயிற்றலி - னேக லடுக்கத் திருளளைச் சிலம்பி - ஞகொள் வயப்புலி யாகுமஃ தெனத்த - மலைகெழு சீறூர் சில ம்பக் கல்லெனச் - சிலையுடை யிடத்தர் பெயர்தரு நாட - னெஞ்சா வியன்மார் புடைத்தென வன்னைக் - கறிவிப் பேங்கொ லறிவி யேங் கொல்லென - விருபாற் பட்ட சூழ்ச்சி யொருபாற் - சேர்ந் தன்று வாழி தோழி யாக்கை - யின்னுயிர் கழிவ தாயினு நின்மக - ளாய்மல ருண்கட் பசலை - காம நோயெனச் செப்பா தீமே." இது சிறைப்புறம்.

நொந்து தெளிவு ஒழிப்பினும் = வரைவு நீட்டித்துத் தலைவன் சூளுற்றவழி அதற்கு நொந்து தெளிவிடை விலங்கினும்: உ-ம். "மன்றத் துறுகற் கருங்கண் முசுவுகளுங் - குன்றக நாடன் றெளித்த தெளிவினை - நன்றென்று தேறித் தெளிந்தேன் றலையழி - யென்றுமற் றென்று மனைத்து." எனவரும். "எம்மணங்கினவே" என்பது தலைவிகூறக் கேட்டுத் தோழி கூறியது. அதுவும் இதனுற் கொள்க.

அச்சம் நீடினும் = தெய்வம் அச்சூளுறவிற்கு அவனை வருத்துமென்றுந் தந்தை தன்னையர் அறிகின்றுரோவென்றுங் கூட்டமுண்மை உணர்ந்த தோழிக்கும் உண்மை கூறுதற்கும் அஞ்சிய அச்சம் நீட்டிப்பினும்: உ-ம். "மன்ற மரா அத்த பேஎமுதிர் கடவுள் - கொடியோர்த் தெறூஉ மென்ப - யாவதுங் - கொடிய ரல்லரெங்

குன்றுகெழு நாடர் - பசைஇப் பசந்தன்று நுதலே - ஞெகிழ் ஞெகிழ்ந்தன்று தடமென் றோளே." "மென்றினை மேய்ந்த சிறு கட் பன்றி - வன்க லடுக்கத்துத் துஞ்சு நாட - னெந்தை யறித லஞ்சிக்கொ - லதுவே தெய்ய வாரா மையே." "புனையிழை நோக்கியும் புனலாடப் புறஞ்சூழ்ந்து - மணிவரி தைஇயு மில்லாந்து

வணங்கியு - லினையுபு வருந்துமிந் நெடுந்தகை திறத்திவ்வூ - ரினைய ளென் றெடுத்தோதற் கனையையோ நீயென - வினவுதி யாயின் விளங்கிழாய் கேளினி; செவ்விரல் சிவப்பூர * * * உரைத்ததை; ஒடுங்கியாம் புகலொல்லேம் பெயர்தர வவன் கண்டு - நெடுங்கய மலர்வாங்கி நெறித்துத்தந் தனைத்தற்கோ - விடுத்தவர் விரகின்றி யெடுத்தசொற் பொய்யோடக் - கடிந்ததூஉ மிலையாய்நீ கழறிய வந்ததை; வரிதேற்றாய் நீயென வணங்கிறை யவன்பற்றித் - தெரிவேய்த்தோட் கரும்பெழுதித் தொய்யில்செய் தனைத்தற்கோ - புரியுநம் மாயத்தார் பொய்யாக வெடுத்தசொ - லுரித்தென வுணராய்நீ யுலமந்தாய் போன்றதை; எனவாங்கு, அரிதினி யாயிழா யதுதேற்றல் புரிபொருங் - கன்றூநம் வதுவையு ணமர்செய்வ தின்றீங்கே - தானயந் திருந்ததிவ் வூராயி னெவன் கொலோ - நாஞ்செயற் பால தினி." எனவரும்.

பிரிந்தவழிக் கலங்கினும் = களவு அலராகாமல் யான் பிரிந்துழித் தலைவி கலங்குவளென்று அஞ்சித் தலைவன் பிரியாது உறைதலிற் பிரிவைக் கருதப்பெறாத தலைவி அவ்வாறன்றிப் பிரிந்துழிக் கலங்கினும்: உம். "மின்னுச்செய் கருவிப் பெயன்மழை தூங்க -

விசும்பா டன்ன பறைநிவந் தாங்குப் - பொலம்படைப் பொலிந்த வொண்டே ரேறிக் - கலங்குகடற் றவலை யாழி நனைப்ப - வினிச் சென் றனனே யிடுமணற் சேர்ப்பன் - யாங்கறிந் தன்றுகொ றோ ழியென் - றேங்கமழ் திருநுத லூரும் பசப்பே." "குறுநிலைக் குரவின் சிறுநனை நறுவீ - வண்டுதரு நாற்றம் வளிகலந் தீயக் - கண்களி பெறூஉங் கவின்பெறு காலை - யெல்வளை நெகிழ்த் தோர்க் கல்ல லுறீஇயர் - சென்ற நெஞ்சஞ் செய்வினைக் கசா வர - வொருங்குவா னசையொடு வருந்துங் கொல்லோ - வருளா னாதலி னழிந்திவண் வந்த - தொன்னல னிழந்தவென் பொன் னிற நோக்கி - யேதி லாட்டி யிவளெனப் - போயின்று கொல் லோ நோய்தலை மணந்தே." "வருவது கொல்லோ தானே வாரா - தவணுறை மேவலி னமைவது கொல்லோ - புனவர்கொ ளியிற் கலவ மஞ்ஞை - யிருவி யிருந்த குருவி வெருவுறப் - பந்தாடு மக ளிரிற் படர்தருங் - குன்றுகெழு நாடனொடு சென்றவென் னெஞ் சே." "பொரிப்புறப் புல்லிச் சினையீன்ற புன்னை - வரிப்புற வார்மணன்மே லேறித் - தெரிப்புறத் - தாழ்கடற் றண்சேர்ப்பன் றூரகல் நல்குமே - லாழியாற் காணுமோ யாம்." எனவரும்.

பெற்றவழி மலியினும் = தலைவி இடையீடின்றித் தலைவனை எதிர்ப்படப் பெற்றஞான்று புதுவது மலியினும்: வரைவு நீட்டித்த

காலத்துப் பெற்றவழிமலிவை வெளிப்படக் கூறுதலும் வரைவு நீட்டியாதவழிப் பெற்றவழிமலிவை வெளிப்படுத்தாமையும் உண

ர்க. உம். "இன்னிசை யுருமொடு கனைதுளி தலைஇ - மன்னு யிர் மடிர்த பானுட் கங்குற் - காடுதொடு வட்டத்து விளிவிடம் பெறாது - வரியதட் படுத்த சேக்கைத் தெரியிழைத் - தேனுறு கதுப்பிற் கொடிச்சியர் தந்தை - கூதிரிற் செறியுங் குன்ற நாட - வனைந்துவா விளமுலை ஞெமுங்கப் புல்லூஉ - விளங்குதொடி முன்கை வளைந்துபுறஞ் சுற்ற - நின்மார் படைதலி னினிதா கின்றே - நும்மில் புலம்பா னுள்ளுதொறு நலியுந் - தண்வர லசைஇய பண்பில் வாடை - பதம்பெறு கல்லா கிடம்பார்த்து நீடிய - மலைமர மொசிய வொற்றிப் - பலர்மடி கங்கு னெடும்புற நிலையே." முயக்கம் 'இனிதென மகிழ்ந்து கூறுவாள் நும்மில் புல ம்பால் வாடைக்கு வருந்தினேமென்றலின் இரண்டுங் கூறினாள். "அம்ம வாழி தோழி ஈலமிக - நல்ல வாயின வளியமென் றோள் கண் - மல்ல விருங்கழி மலரும் - மெல்லம் புலம்பன் வந்த வாறே." "அம்ம வாழி தோழி பன்மா - ணுண்மண லடைகரை நம்மோ டாடிய - தண்ணந் துறைவன் மரீஇ - யன்னை யருங்கடி வந்து நின் றோனே." எனவரும். இவை தோழிக்குக் கூறியன. பெ ற்றவழி மலியினுமெனப் பெறுபொருள் இன்னதெனவும் இன்னார் க்குக் கூறுவதெனவும் வரையாது கூறவே பிறர்பெற்று மலிந்து பிறர்க்குக் கூறுவனவுங் கொள்க. "அம்ம வாழி தோழி யன் னைக் - குயர்நிலை யுலகமுஞ் சிறிதா லவர்மலை - மாலைப் பெய்த மணங்கம ழுந்தியொடு - காலை வந்த முழுமுதற் காந்தள் - மெல் விரல் குழைய முயங்கலு - மில்லுய்த்து நடுங்கலுங் கடியா தோட் கே." இது பெற்றவழி மகிழ்ந்து தோழிக்கு உரைத்தது. இத ற்கும் இரண்டுங் கூறினாள்.

வரும் தொழிற்கு அருமை வாயில் கூறினும் = தலைவன்

இடைவிடாது வருதற்கு ஆண்டு நிகழும் ஏதம் பலவாற்றானும் உளதாம் அருமையை வாயிலாகிய தோழி கூறினுந் தலைவிக்குச் கூற்று நிகழ்தலுள : அது "நள்ளென் றன்றே யாமஞ் சொல்லவிந் - தினிதடங் கினரே மாக்கண் முனிவின்று - நனந்தலையுலகமுந் துஞ்சு - மோர்யான் மன்ற துஞ்சா தேனே." இதனுட் பொழுது சென்றதில்லையென்றும் மாக்கள் இன்னுந் துயின்றிலரென்றும் அருமையை வாயில் கூறியவழித் தலைவி யாமமும் நள்ளென்றும் மாக்களுந் துயின்றும் வந்திலரென வருந்திக் கூறியவாறு காண்க. நாம் ஏவிய தொழில் ஏற்றுக்கொண்டு

வருகின்றவன் ஓர் காரணத்தானன்றி வாராதொழியுமோவென்று தலைவி கொள்ளுமாறு கூறுமென்றற்குத் தொழிலென்றார்.

கூறிய வாயில் கொள்ளாக் காலையும் = தலைவற்குக் குறை நேர்ந்து வாயிலாகிக் குறைநயப்பக் கூறியவழியும் பிறவழியுந் தோழிகூற்றினைத் தலைவி ஏற்றுக் கொள்ளாத காலத்துக்கண்ணும்: வாயில், தோழி. உம். "தெருவின்கட், காரண மின்றிக் கலங்குவார்க் கண்டிநீ - வாரண வாசிப் பதம்பெயர லேதில - நீநின்மேற் கொள்வ தெவன்." எனத் தோழிகூற்றினை மறுத்தது. "தோளே தொடிநெகிழ்ந் தனவே கண்ணே - வாளீர் வடிவின் வடிவிழந் தனவே - நுதலும் பசலை பாயின்று திதலைச் - சில்பொறி யணிந்த பல்கா ழல்குன் - மணியே ரைம்பான் மாயோட் கென்று - வெவ்வாய்ப் பெண்டிர் கவ்வை தூற்ற - காமுறு துயரஞ் செய்யில ரொன்னுங் - காமுறு தோழி காதலங் கிளவி - யிரும்புசெய் கொல்லன்

வெவ்வுலைத் தெளித்த - தோய்மடற் சின்னீர் - போல - நோய்மலி நெஞ்சிற் கேமமாஞ் சிறிதே." இது தோழிகூற்றினை நன்குமதி யாது கூறினள்.

மனைப்பட்டுக் கலங்கிச் சிதைந்தவழித் தோழிக்கு நினைத் தல் சான்ற அருமறை உயிர்த்தலும் = காப்புமிகுதிக்கண் மனையக ப்பட்டுக் கலங்கி உணர்வு அழிந்தவழித் தலைவி ஆராய்ச்சியுடைத் தாகிய அருமறையினைத் தோழிக்குக் கூறுதலும் உள. உம், "கேளா யல்லை தோழி யல்கல் - வேணவா நலிய வெய்ய வுயிரா - வேமான் பிணையின் வருந்தினெ னாகத் - துயர்மருங் கறிந்தாள் போல வன்னை - துஞ்சா யோவென் குறுமக ளென்றலிற் - சொல் வெளிப் படாமை மெல்லவெ னெஞ்சிற் - படுமழை பொழிந்த பாறை மருங்கிற் - சிரல்வா யுற்ற தளவிற் பாலவற் - கான்கெழு நாடற் படர்ந்தோர்க்குக் - கண்ணும் படுமோ வென்றிசின் யா னே." இதனுட் துஞ்சாயோவெனத் தாய் கூறியவழி மனைப் பட்டுக் கலங்கியவாறும் படர்ந்தோர்க்கென மறையுயிர்த்தவாறுங் கண்படாக் கொடுமை செய்தானெனப் பரத்தைமை கூறியவாறுங் காண்க. "பொழுது மெல்லின்று பெயலு மோவாது - கழுது கண் பனிப்ப வீசு மதன்றலைப் - புலிப்பற் றாலிப் புதல்வர்ப் புல்லி - யன்னு யென்னு மன்னையு மன்றே - வென்மலைந் தனன்கொ ருனே தன்மலை - யார நாறு மார்பினன் - மாரி யானையின் வந்து நின் றனனே." "பலவின் பழம்பெற்ற பைங்கட் கடுவ - னிலவென் மினையயிரு மெக்கல்குழ் வெற்பன் - புலவுஞ்கொ ரேழி புணர்

வறிந் தன்னை - செலவுங் கடிந்தாள் புனத்து.'' இவையும் அது இன்னும் மனைப்பட்டுக் கலங்கியென்றதனைற் காப்புச்சிறைமிக்க கையறுகிளவிகளும் கொள்க. "சிறுவெள்ளாங் குருகே சிறுவெள்ளாங் குருகே - துறைபோ கறுவைத் தூமடி யன்ன - நிறங்கிளர் தூவிச் சிறுவெள்ளாங் குருகே - யெம்மூர் வந்தெ மொண்டுறைத் துழைஇச் - சினைக்கெளிற் ருர்கையை யவரூர்ப் பெயர்தி - யனைய வன்பினையோ பெருமற வியையோ - வாங்கட் டீம்புன லீங்கட் பரக்கும் - கழனி நல்லூர் மகிழ்நற்கென் - னிழைநெகிழ் பருவரல் செப்பா தோயே.'' "கூர்வாய்ச் சிறுகுருகே குண்டுநீ ருட்கிடந்த - வார விரைகருதி நித்தலு நிற்றியா - னேரிணர்ப் புன்னைக்கீழ்க் கொண்கன் வருமெனப் - பேருண்க ணீர்மல்க நின்ருண்மற் றென்ஞயோ.'' "ஒண்டேவி டாராய்கின் சேவலு நீயுமாய் - வண்டேறு பூங்கானல் வைகலுஞ் சேறிராற் - பெண்டே வந்தே மென வுரைத்துக் காதலனைக் - கண்டீர் கழறியச்காற் கானல் கடிபவோ.'' இவை காப்புச்சிறைமிக்க கையறுகிளவி.

உயிராக் காலத்து உயிர்த்தலும் = தலைவனோடு தன்றிறத்து ஒருவரும் ஒன்று உரையாதவழித் தனதாற்றுமையாற் தன்னோடும் அவனோடும் பட்டன சிலமாற்றந் தலைவிதானே கூறுதலும் உள : தோழி மறைவெளிப்படுத்துக் கோடற்கு வாளாது இருந்துழித் தலைவன் தன்மேற் தவறிழைத்தவழி இரண்டும்படக் கேட்போரின்றியுங் கூறுதலாம். உம். "உறைபதி யன்றித் துறைகெழு சிறுகுடிக் - கானலஞ் சேர்ப்பன் கொடுமை யேற்றி - யானுத் துயரமொடு வருந்திப் பானாட் - டுஞ்சா துறைஞரோ டொவாத் - துயிற் கண் மாக்களொடு நெட்டிரா வுடைத்தே.'' "தழையணி யல்குருங்கல் செல்லா - நுழைசிறு நுசுப்பிற் கெவ்வ மாக - வம்மெல் லாக நிறைய வீங்கிய - கொம்மை வருமுலை செப்புட னெதிரின -

யாங்கா குவள்கொல் பூங்குழை யென்னு - மவல நெஞ்சமொ டு
சாவாக் - கவலே மாக்கட்டிப் பேதை யூரோ." எனவரும். உயி
ர்த்தாள் தோழியாயினுள்; அவள் தலைவிகூறுவன கேட்டற்கு
ப் பொய்த்துயில்கொள்ளும். உயிர்த்தலுமெனப் பொதுப்படக்
கூறியவதனாற் தோழிக்குக் கூறுவனவுங் கொள்க. "பேணுப பே
ணார் பெரியோ ரென்பது - நாணுத தக்கன்றது காணுங் காலே -
யுயிரோ ரன்ன செயிர்தீர் நட்பி - னினக்கியான் மறைத்தல்
யாவது மிகப்பெரி - தழிதக் கன்றாற் றனே கொண்கன் - யான்
யா யஞ்சுவ லெனினுந் தானே - பிரிதல் சூழான் மன்னே யினி
யே - கான லாய மறியினு மாணு - தலர்வ தன்றுகொ லென்னு

மதனாற் - புலர்வது கொல்லவர் நட்பென - வஞ்சுவ றோழியென்
னெஞ்சத் தானே." எனவரும்.

உயிர்செல வேற்று வரைவு வரின் அது மாற்றுதற்கண்
ணும் = இறந்துபாடு பயக்குமாற்றாற் றன்றிறத்து நொதுமலர்
வரையக் கருதியஞான்று அதனை மாற்றுதற்கண்ணும்: உம்,
"அன்னை வாழிவென் டன்னை புன்னை - பொன்னிறம் விரியும் பூக்
கெழு துறைவனை - யென்னை யென்றும் யாமே யிவ்வூர் - பிறிதொன்
றாகக் கூறு - மாங்கு மாக்குமோ வாழிய பாலே." "பலவிற் சேர்ந்த
பழந்தி னினக்கலே - சிலேயிற் கானவன் செந்தொடை வெரீஇச் -
செருவுறு குதினாயிற் பொங்கிச் சார - லிருவெதிர் நீடமை தயங்
கப் பாயும் - பெருவரை யடுக்கத்துக் கிழவோ னென்று - மன்
றை யன்ன நட்பினன் - புதுவோர்த் தம்மவிப் பழங்கே ளூரோ."
எனவரும்.

நெறிபடு நாட்டத்து நிகழ்ந்தவை மறைப்பினும் = தோழி கூட்டமுண்மை வழக்கியலால் நாடுகின்ற காலத்துக் கண்சிவப்பும் நுதல்வேறுபாடும் முதலிய மெய்வேறுபாடு நிகழ்ந்துழி அவற்றைத் தோழி அறியாமலுஞ் செவிலி அறியாமலுந் தலைவிதான் மறைப்பினும் : உம். "கண்ணுந் தோளுந் தண்ணறுங் கதுப்பு - மொண்டொடி மகளிர் தண்டழை யல்குலுங் - காண்டொறுங் கவினை யென்றி யதுமற் - றீண்டு மறந்தனையாற் பெரிதே வேண்டாய் - நீயெவன் மயங்கினை தோழி - யாயினுஞ் சிறந்தன்று நோய் பெரி துழந்தே." காதன்மிகுதியாற் கவினையெனற் பாலாய் வேறுபட்டனையென்று எற்றுக்கு மயங்கினையெனத் தலைவி தன்வருத்தம் மறைத்தாள். "துறைவன் றுறந்தெனத் துறையிருந் தழுதவென் - மம்மர் வாண்முக நோக்கி யன்னைநின் - னவல முரையென் றனளே கடலென் - பஞ்சாய்ப் பாவை கொண்டு - வண்டலஞ் சிறுமனை சிதைத்ததென் றேனே." இது செவிலிக்கு மறைத்தது.

பொறியின் யாத்த புணர்ச்சி நோக்கி ஒருமைக் கேண்மையின் உறுகுறை தெளிந்தோள் = தான் அவளென்னும் வேற்றுமையில்லாத நட்பினுலே தோழி தனக்கு வந்து கூறிய குறையே பொறியினோக்கித் தெளிந்தோள், முன்னர்த் தெய்வப்புணர்ச்சி நிகழ்ந்தமை நோக்கி அதுகாரணத்தான் முடிப்பதாகத் தெளிந்த தலைவி : அருமை சான்ற நால் இருவகை = தான் முன் அருமை அமைகின்ற நிலையாற் தலைவன் தன்கண் நிகழ்த்திய மெய்தொட்டுப்

பயிறன் முதலிய எட்டினுலே : பெருமை சான்ற இப்பின்கண்ணும் = தனக்கு உள தாம் பெருமை கூறுதற்கு அமைந்ததோர் இயல்பின்கண்ணும் : என்றது, தலைவன் இத்துணை இளிவந்தன செய்யவும் யான் நாணும் மடனும் நீங்கிற்றிலேனென்று தன்பெருமை தோழிக்குக் கூறுதலாம். உம். "மின்னொளி ரவிரற லிடைபோழும் பெயலேபோற் - பொன்னகைத் தகைவகிர் வகைநெறி வயங்கிட்டுப் - பொழிலிடை யிட்ட கமழ்நறும் பூங்கோதை - யின்னகை யிலங்கெயிற்றுத் தேமொழித் துவர்ச்செவ்வாய் - நன்னுதா னினக்கொன்று நவிலுவாங் கேளினி; நில்லென நிறுத்தா னிறுத்தே வந்து - நுதலு முகனுந் தோளுங் கண்ணு - மியலுஞ் சொல்லு நோக்குபு நினைஇ - ஐயதேய்ந் தன்று பிறையு மன்று - மைதீர்ந் தன்று மதியு மன்று - வேயமன் றன்று மலையு மன்று - பூவமன் றன்று சுனையு மன்று - மெல்ல வியலு மயிலு மன்று - சொல்லத் தளருங் கிளியு மன்று; எனவாங், கனையன பலபா ராட்டிப் பையென - வலையர் போலச் சோர்பத னொற்றியென் - னெஞ்சு நெகிழ்ந்த செவ்வி காணூஉப் - புலையர் போலப் புன்க ணோக்கித் - தொழலுந் தொழுதான் றொடலுந் தொட்டான் - காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களி றன்னோன் - றொழூஉந் தொடூஉ மவன்றன்மை - யேழைத் தன்மையோ வில்லை தோழி." இதனுட் பாராட்டியெனப் பொய்பாராட்டலுஞ், சோர்பதனொற்றியென நெஞ்சு நெகிழ்ந்த செவ்வி கூறுதலிற் கூடுதலுறுதலும், புலையர்போல நோக்கியென நீடுநினைந்திரங்கலும், தொழலுந் தொழுதானென இடம்பெற்றுத்தழாலுந், தொடலுந் தொட்டானென மெய்தொட்டுப்பயிறலும், அவனிகழ்த்திய வாறுங் கூறி, மதத்நாற் பரிக்கோலெல்லையில் நில்லாத களிறுபோல வேட்கை மிகுதியான் அறிவினெல்லையில் நில்லாதவனெனத் தீராத்

தோற்றமும் ஒருவாற்றுக்கூறித், தனக்குப் பெருமைசான்ற இயல்பைப் பின்னொருகாற் றோழிக்குக் கூறியவாறு காண்க.

இனித் தலைவற்குப் பெருமை அமைந்தன எட்டுக்குணமென்று கூறி, அவற்றை "இளமையும் வனப்பு மில்லொடு வரவும் - வளமையுந் தறுகணும் வரம்பில் கல்வியுந் - தேசத் தமைதியும் மாசில் சூழ்ச்சியும்" எனப் பொருள்கூறின், "அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப்பக்கமும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறிய எண்கள் அவை கூறிய வட நூல்களில் வேறே எண்ணுதற்கு உரியன சில இல்லாமல் எண்ணினாற்போல ஈண்டும் இளமைமுதலிய எட்டும் ஒழிய வேறெண்ணுதற்கு உரியன எட்டுத் தலைவற்கின்றாகக் கூறல்வேண்டும்; ஈண்டு அவ்வாறின்றித் தலைவற்கு உரியனவாகப் பலவகைகளான் எவ்விவட்டுளை

வாகக் கூறக்கிடந்தமையின் அங்ஙனம் ஆசிரியர் இலக்கணங்கூறாரென மறுக்க. அன்றியும் எட்டும் எடுத்து ஓதுபவென்றும் உதாரணமின்றென்றும் மறுக்க. இனி முட்டுவயிற்கழறன், முனிவு மெய்ந்நிறுத்தல், அச்சத்தினகறல், அவன்புணர்வுமறுத்தல், தூது முனிவின்மை, துஞ்சிச்சேர்தல், காதல்கைமிகல், கட்டுரையின்மை என்பன எட்டுமென்று அவற்றை ஈண்டுக்கொணர்ந்து பொருள்கூறிற், கூற்றுக் கூறுகின்றவிடத்து மெய்ப்பாடு கூறின் ஏனை மெய்ப்பாடுகளுங் கூற்றுக் கூறுகின்றவிடத்தே கொணர்ந்து கூற்றினுள் அடங்கக் கூறல்வேண்டுமென்று மறுக்க.

பொய்தலை அடுத்த மடலின்கண்ணும் = பொய்யினைத் தலைக்கீடாகவுடைய மடலின்கண்ணும்: அது ,மடன்மா கூறியவழி

அம்மடலினை மெய்யெனக் கொண்டாள் அதனைப் பொய்யெ னக் கோடலாம். உம். "வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளையும் பலவே - யவையினும் பலவே சிறுகருங் காக்கை - யவையினு மவையினும் பலவே குவிமட - லோங்கிரும் பெண்ணை மீமிசைத் தொடுத்த - தூங்கணங் குரீஇக் கூட்டுள சினையே." இது மடன்மா கொள் ளக் குறித்தோனைப் பறவைக்குழாந் தம்மை மடலூர விடாவென விளையாட்டுவகையாற் பொய்யென்று இகழ்ந்தது.

கையறு தோழி கண்ணீர் துடைப்பினும் = தலைவியை ஆற்று வித்தக் கையற்ற தோழி தலைவிகண்ணீரைத் துடைப்பினும்: உம். "யாமெங் காமந் தாங்கவுந் தாந்தம் - கெழுதகை மையின் னழுதன தோழி - கன்றாற்றுப் படுத்த புன்றலைச் சிறாஅர் - மன்ற வேங்கை மலர்பத நோக்கி - யேறா திட்ட வேமப் பூசல் - விண் டோய் விடரகத் தியம்பும் - குன்ற நாடற் கண்டவெங் கண்ணே." தன் ஆற்றாமைக்கு ஆற்றாத தோழியை ஆற்றுவிக்கின்றாள் அவ்வி ரண்டுங் கூறியது.

வெறியாட்டிடத்து வெருவின் கண்ணும் = தலைவி வேறு பாடு எற்றினானாயிற்றென்று வேலனை வினாய் வெறியாட்டு எடுத் துழித் தலைவி அஞ்சும் அச்சத்தின் கண்ணும்: அது பண்டேயுந் தன்பரத்தைமையான் நெகிழ்ந்தொழுகுவான் இன்று நம் ஆற்றா மைக்கு மருந்து பிறிதுமுண்டென்றறியின் வரைவு நீடுமென்று அஞ்சுதல். உம். "பனிவரை நிவந்த பயங்கெழு கவாஅற் - றுனியில் கொள்கையொ டவர்நமக் குவந்த - வினிய வுள்ள மின்னா வாக்கி -

முனித்த பிறத்த கல்க லெவ்வஞ் - சூருறை வெற்பன் மார்புறத் தணித - லறிந்தன ளல்ல ளன்னை வார்கோற் - செறிந்திலங் கெல்வளை நெகிழ்பத நோக்கிக் - கையறு நெஞ்சினள் வினவலின் களவியல். உஅக

முதுவாய்ப் - பொய்வல பெண்டிர் பிரப்புளா விரீஇ - முருக னாரணங் கென்றலி னதுசெத் - தோவத் தன்ன வினைபுனை நல்லிற் - பாவை யன்ன பலராய் மான்கவின் - பண்டையிற் சிறக்கவென் மகட்கெனப் பரைஇக் - கூடுகொ ளின்னியங் கறங்கக் களனிழைத் - தாடணி யயர்ந்த வான்பெரும் பந்தர் - வெண்போழ் கடம்பொடு சூடி யின்சீ - ரைதமை பாணி யிரீஇக்கை பெயராச் - செல்வன் பெரும்பெய ரேத்தி வேலன் - வெறியயர் வெங்களம் பொற்ப வல்லோள் - பொறியமை பாவையிற் றூங்கல் வேண்டி - னென்றுங் கொல்லோ தோழி மயங்கிய - மையற் பெண்டிர்க்கு நொவ்வ லாக - வாடிய பின்னும் வாடிய மேனி - பண்டையிற் சிறவா தாயி னிம்மறை - யலரா காமையோ வரிதே யதாஅன் - றறிவரு ளுறுவி லல்லல்கண் டருளி - வெறிகமழ் நடுவே னல்குவ னெனினே - செறிதொடி யுற்ற செல்லல் பிறிதெனக் - கான் கெழு நாடன் கேட்பின் - யானுயிர் வாழ்த லதனினு மரிதே.''

இன்னுவாக்கி நிறுத்த எவ்வமென்பது அவன்வயிற் பரத்தைமை, உயிர்வாழ்தல் அரிதென்பது தன்வயினுரிமை. அவை வெறியஞ் சியவழி நிகழ்ந்தன.

குறியின் ஒப்புமை மருடற் கண்ணும் = இரவுக்குறி வருந் தலைவன் செய்யுங்குறி பிறிதொன்றனன் நிகழ்ந்து தலைவன்குறி

ளைய ஒத்தவழி அதனை மெய்யாக உணர்ந்து தலைவி மயங்கியவழி யும் : புனலொலிப்படுத்தல் முதலிய அவன் செயற்கையானன்றி இயற்கையான் நிகழ்ந்துழிக் குறியினெப்புமையாம். உம். "மெய் யோ வாழி தோழி சாரல் - மைபட் டன்ன மாமுக முசுக்கலை - யாற்றப் பாயாத் தப்ப லேற்ற - கோட்டொடு போகி யாங்கு நாடன் - மூன்றூறி வாராத் தப்பற்குத் - தாம்பசந் தனவென் றடமென் றோளே." கோடு ஆற்றப் பாயாது வேண்டியவாறு பாய்ந்து அதனை முறித்த முசுப்போல நாங் குறிபெறுங் காலத்து வாராது புட்டாமே வெறித்து இயம்புந்துணையும் நீட்டித்துப் பின்பு வரு தலிற் குறிவாயாத்தப்பு அவன்மேல் ஏற்றி அதற்குத் தோள் பசந் தனவென்று பின்னொருநாள் அவன்வந்துழித் தோழியை நோக்கி இவ்வரவு மெய்யோவெனவே அவ்விரண்டும் பெற்றாம். "அணி கடற் றண்சேர்ப்பன் றேர்ப்பரிமா பூண்ட - மணியரவ மென்றெழு ந்து போந்தேன் - கணிவிரும்பு - புள்ளரவங் கேட்டுப் பெயர்ந்தே னொளியிழா - யுள்ளுருகு நெஞ்சினேன் யான்." இதுவும் அது.

வரைவு தலைவரினும் = வெளிப்பட்ட பின்னராயினும் முன்ன ராயினும் வரைந்தெய்துதற் செய்கை தலைவன்கண் நிகழினும் :

ஆண்டு முற்காலத்து நிகழ்ந்த ஆற்றாமைபற்றி 55 அவ்விரண்டுங் கூறும். உம். "நன்னாட் டலைவரு மெல்லைநம் மாட்டிலைத் - தந்நாண் டாந் தாங்குவா ரென்னோற் றனர்கொல்; புனவேங்கைத் தாதுறை க்கும் பொன்னறை முன்றி - னனவிற் புணர்ச்சி நடக்குமா மன் றோ; நனவிற் புணர்ச்சி நடக்கலு மாங்கே - கனவிற் புணர்ச்சி கடிதுமா மன்றோ." என நாண்தாங்கி ஆற்றுவாரும் உளரோ வெனவுங் கனவிற் புணர்ச்சி கடிதுமெனவும் இரண்டுங் கூறி னாள். "கொல்லைப் புனத்த வகில்சுமந்து கல்பாய்ந்து - வானி னருவி ததும்பக் கவினிய - நாட னயனுடைய னென்பதனா னீப்பி னும் - வாடன் மறந்தன தோள்." நயனுடையன் என்பதனால் வரைவு தலைவந்தமையும் நீப்பினுமென்பதனால் அவன்வயிற் பரத் தைமையுங் கூறினாள்.

களவு அறிவுறினும் = நம் ஒழுகலாறு புறத்தார்க்குப் புலனா கத் தலைவன் ஒழுகினும்: ஆண்டும் அவ்விரண்டுங் கூறும். உம். "நான்மறை தலைஇய நன்னெடுங் குன்றத்து - மால்கடற் றிரையி னிழிதரு மருவி - யகவிருங் கானத் தகலணி நோக்கித் - தாங்கவுந் தகைவரை நில்லா நீர்சுழல் - போதெழின் மழைக்கண் கலுழ்தலி னன்னை - யெவன்செய் தனையோநின் னிலங்கெயி றுண்கென - மெல்லிய லினிய கூறலின் வல்விரைந் - துயிரினுஞ் சிறந்த நாணு மறந் துரைத்த - லுய்ந்தனென் வாழி தோழி சாரற் - காந்த ளூதிய மணிநிறத் தும்பி - தீந்தொடை நரம்பி னிமிரும் - வான் றோய் வெற்பன் மார்பணங் கெனவே." யான் அவனை எதிர்ப்ப ட்ட இடங்கண்டு அழுதேனாக அதனைக்கண்டு நீ எவன் செய்தனை யென வினவிய அன்னைக்கு இம்மறையினைக் கூறலுற்றுத் தவிர்ந் தேனெனத் தாய் களவறிவுற்றவாறு கூறக் கருதி அவன்வயிற் பரத்தைமை கூறிற்று.

தமர் தற் காத்த காரண் மருங்கினும் = அங்ஙனங் களவறிவுற்ற அந்நற்றலைச் செவிலிமுதலிய சுற்றத்தார் தலைவியைக் காத்தற்கு ஏதுவாகிய காரணப்பகுதிக்கண்ணும் : ஆண்டுந் தமரானொந்துரையாது அவன்வயிற் பரத்தைமைகூறும். காரணமாவன தலைவி தோற்றப்பொலிவும் வருத்தமும் அயலார் கூறும் அலருமாம். உம். "அடம்பி னைம்மலர் விரைஇ நெய்த - னெடுந்தொடை வேய்ந்த நீர்வார் கூந்த - லோரை மகளி ரஞ்சியீர் ஞெண்டு - கடலிற் பரிக்குந் துறைவனொ டொருநா - ணக்கு விளையாடலுங் கடிந்தன் - றைதே கம்ம மெய்தோய் நட்பே." இது வேறுபாடு கண்டு இற்செறித்தமை தன்னுள்ளே கூறியது. பெருநீ ரழுவத் தெ

களவியல். உஅங

ர்த்தைத் தந்த - சொழுமீ னுணங்கற் படுபுள் ளோப்பி - யெக்கர்ப் புன்னை யின்னிழ லசைஇச் - செக்கர் ஞெண்டின் குண்டளை கெண்டி - ஞாழ லோக்குசினைத் தொடுத்த கொடுங்கழித் - தாழை வீழ்கயிற் றூச றூங்கிக் - கொண்ட விடுமணற் குரவை முனையின் - வெண்டலைப் புணரி யாயமோ டாடி - மணிப்பூம் பைந்தழை தைஇ யணித்தகைப் - பல்பூங் கான லல்கினம் வருதல் - கௌவை நல்லணங் குற்ற விவ்வூர்க் - கொடிதறிஇப் பெண்டிர் சொற் கொண் டன்னை - கடிகொண் டனளே தோழி பெருந்துறை - யெல்லையு மிரவு மென்று கூதலெனை - வலவ னூய்ந்த வண்பரி - நிலவு மணற் கொட்குமோர் தேருண் டெனவே.'' ''பெருங்கடற் றிரையது சிறுவெண் காக்கை - களிற்றுச் செவியன்ன பாசடை மயக்கிய - பனிக்கழி துழவும் பானாட் டனித்தோர் - தேர்வந் து பெயருமென்ப வதற்கொண் - டோரு மலைக்கு மன்னை பிறரும் - பின்னு விடுத்துப்பின் மின்னிழை மகளி - ரிளையரு முதியரு முளரோ - யலையாத் தாயரொடு நற்பா லோரோ.'' இவை பிறர்கூற்றுற் றமர் காத்தன. ''முலைமுகஞ் செய்தன முள்ளெயி றிலங்கின - தலை முடி சான்ற'' என்றன தோற்றப் பொலிவாற் காத்தன. இதற்கும் அவ்விரண்டும் உள.

தன்குறி தள்ளிய நெருளாக் காலே வந்தனன் பெயர்ந்த வறுங்களம் நோக்கித் தன் பிழைப்பாகத் தழீஇத் தேறலும் = தலைவி தன்னாற் செய்யப்பட்ட குறியிடங்கள் இற்செறிப்பு முதலிய காரணங்களான் இழக்கப்பட்டனவற்றை இவை இழக்குமென முந்துறவே உணராத காலத்து முற்கூறிய குறியிடமே இடமாக வந்து தலைவன் கூடாது பெயர்தலாற் தமக்குப் படம்படாத வறுங்களத்தை நினைந்து அதனைத் தலைவற்கு முந்துறவே குறிபெயர்த்திடட் பெறாத தவறு தன்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு தோழியையும் அதுகூறிற்றிலளெனத் தன்னொடு தழீஇக்கொண்டு தலைவி தெளிதற்கண்ணும்: ஆகவே, அவன்தவற்றைத் தன்தவறு ஆக்கினளாம் தழீஇ தோழியைத் தழீஇ. அத்தவறு அவன்கட் செல்வாமற் தனதாகத் தேறினள். உம். "விரியிணர் வேங்கை வண்டுபடு கண்ணியன் - றெரியிதழ்க் குவளைத் தேம்பாய் தார - னஞ்சிலை யிடவ தாக வெஞ்செலற் - கணைவலந் தெரிந்து துணைபடர்ந் துள்ளி - வருதல் வாய்வது வான்றோய் வெற்பன் - வந்தன னாயி னந்தளிர்ச் செயலைக் - காவி லோங்குசினைத் தொடுத்த வீழ்கயிற் - றூசன் மாறிய மருங்கும் பாய்புடை - நாடா மையிற் கலும்பில தேறி - நீடிதழ்த் தலைஇய கவின்பெறு நீலங் - கண்ணென மலர்ந்த சுனையும் வண்

பறை - மடக்கிளி யெடுத்தல் செல்லாத் தடங்குரற் - குலவுப் பொறை யிறுத்த கோற்றலை யிருவிக் - கொய்தொழி புனமு நோக்கி நெடிதுநினைந்து - பைதலன் பெயர்குவன் கொல்லோ வைதே - கயவெள் ளருவி சூடிய வுயர்வரைக் - கூடங் கண்ண

தெம் மூமொன - வாங்கதை யறிவுறன் மறந்திசின் யானே." இத னுள் ஊசன் மாறுதலும் புணமுந் தன்குறி தள்ளிய இடன்; மறந்திசின் என்றது தெருளாக்காலே; கூஉங்கண்ணது ஊரென உணர்த்தாமையின், இடையீடு படுவதன்றி அவன்கட் தவறுன்ன டோவெனத் தன் பிழைப்பாகத் தழீஇயினுள். இது சிறைப்புற மாக வரைவுகடாயது.

வழுவின்று நிலைஇய இயற்படு பொருளினும் = வழுப்படுத்த லின்றி நின்ற இயற்பட மொழிதற் பொருண்மைக் கண்ணும்: வழு வின்றி நிலைஇய என்றதனுற் தோழி இயற்பழித்துழியே இயற் பட மொழிவதென்ச. தலைவன் வழுவைத் தோழி கூறியதற்குப் பொறுது தான் இயற்பட மொழிந்ததல்லது தன் மனத்து அவன் பரத்தைமை கருதுதலுடைமையிற் பொருள் வேறுகுறித்தாளாம். உம். "அடம்பமர் செடுங்கொடி யுள்புதைந் தொளிப்ப - வெண்ம ணல் விரிக்குந் தண்ணந் துறைவன் - கொடிய ஞயினு மாக - வவ னே தோழியென் னுயிர்கா வலனே." "தொடிநடந் திழியச் சாஅய்த் தோளவர் - கொடுமை கூறின வாயினுங் கொடுமை - நல்வரை நாடற் கில்லை தோழிபென் - னெஞ்சிற் பிரிந்ததூஉ மிலவோ தங்கு றை - நோக்கங் கடிந்ததூஉ மிலவோ - நிலத்தினும் பெரிதே நேர்ந்த வர் நட்பே." எனவரும். அகன்று உயர்ந்து தாழ்ந்தவற்றுட் பெரி தாகிய நட்புடையவன் எனக்கூறியது. ஒருகாலைக்கு ஒருகாற் பெ ருகுமென்றுங் கூறினுளாயினும் நமது நட்புப்போல் ஒருகாலே பெருத்ததில்லையென இரண்டுங் கூறினுள்.

பொழுதும் ஆறும் புரைவது அன்மையின் அழிவு தலைவந்த சி ந்தைக்கண்ணும் = தலைவியுந் தோழியுந் தலைவன் இரவுக்குறி வருங் காற் பொழுதாயினும் நெறியாயினும் இடையூறுகிப் பொருந்துத லின்மையின் அழிவு தலைத்தலை சிறப்ப வந்த ஆராய்ச்சிக்கண்ணும்:

ஆண்மும் அவ்விரண்டும் நிகழும். உம். "மன்றுபா டவிந்து மனை மடிந் தன்றே - கொன்ஞோ ரன்ன கொடுமையோ டின்றே - யாமங் கொளவரிற் கனைஇக் காமங் - கடலினு முரைஇக் * * * சென்ற தின்றே." காமங் கரைபொழியாநிற்கவுமென்ன நன்றிகருதி இரு வரொடுஞ் சூழாது சென்றது நெஞ்செனக் கூறினாள். மனைமடிந்தன்றென்பது பொழுது, சிறுநெறியென்பது ஆற்றின்னா

களவியல். உஅடு

மை; இதனைப் பொருளியலுட் கூறாது தன்வயினுரிமையும் அவன் வயிற் பரத்தைமையும்பற்றி ஈண்டுக் கூறினான். "குறையொன் றுடையேமாற் றோழி நிறையில்லா - மன்னுயிர்க் கேமஞ்-செயல் வேண்டு மின்னே - யரவழங்கு நீள்சோலை நாடனை வெற்பி - விரா வரா லென்ப துணை." "வளைவாய்ச் சிறுகிளி" என்னுங் குறுந் தொகையும் அது.

காமஞ் சிறப்பினும் = தலைவி காமஞ்சிறந்து தோன்றினும்; உம். "ஒலியவிந் தடங்கி யாம நள்ளெனக் - கலிகெழு பாக்கந் துயின்மடிந் தன்றே - தொன்றுறை கடவுள் சேர்ந்த பராரை - மன் றப் பெண்ணை வாங்குமடற் குடம்பைத் - துணைபுண ரன்றி லுய வுக்குரல் கேட்டொறுந் - துஞ்சாக் கண்ண டீயரடச் சாஅய் - நம் வயின் வருந்து நன்னுத லென்ப - துண்டுகொல் வாழி தோழி தெ ண்கடல் - வன்கைப் பரதவ ரிட்ட செங்கோற் - கொடுமுடி யவ் வலை பரியப் போக்கிக் - கடுமுர ணெறிசுறா வழங்கு - நெடுநீர்ச் சே ர்ப்பன்ற னெஞ்சத் தானே." "ஞாயிறு பட்ட வகல்வாய் வானத் - தளிய தானே கொடுஞ்சிறைப் பறவை - யிறையுற வோங்கிய நெ

றியயன் மராஅத்த - பிள்ளை யுள்வாய்ச் செரீஇய - விளைகொண் டவையும் விளையுமாற் செலவே." "கொடுந்தா ளலவ குறையா மிரப்பே - மொடுங்கா வொலிகடற்சேர்ப்ப - னெடுந்தேர் - கடந்த வழியையெங் கண்ணுரக் காண - நடந்து சிதையாதி நீ." "முடமுதிர் புன்னைப் படுகோட் டிருந்த - மடமுடை நாரைக் குனாந் தேன் - கடனறிந்து - பாய்திரைச் சேர்ப்பன் பரித்தேர் வரக்கண்டு - நீதகா தென்றே நிறுத்து." எனவரும்.

அவன் அளி சிறப்பினும் = தலைவிக்குக் காமமிக்க கழிபடர் சிறந்தாற் போல்வது தலைவன்கட் சிறந்துழி அதுகாரணத்தால் அவன் அளி சிறந்து தோன்றினும் : இவ்வாறு அரிதின்வருகின்றான் வரைகின்றலனென அவ்விரண்டுந்* தோன்றும். உம். "இருள்கிழிப் பதுபோன் மின்னி வானந் - துளிதலைக் கொண்ட நளிபெய னடுநாள் - மின்மினி மொய்த்த முரிவுவாய்ப் புற்றம் - பொன்னெறி பிதிரிற் சுடர வாங்கிக் - குரும்பி கெண்டு பெருங்கை யேற்றை - யிரும்புசெய் கொல்லரிற் றேன்று மாங்க - ணாறே யருமர பினவே யாறே - சுட்டுநர்ப் பனிக்குஞ் சூருடை முதலை - கழைமாய் நீத்தங் கல்பொரு திரங்க - லஞ்சுவந் தமிய மென்னாது மஞ்சுசுமந் - தாங்கழை நரலு மணங்குடைக் கவாஅ - னீருயிர்ப் பிணவின் வயவுப்பசி களைஇய - விருங்களி றட்ட பெருஞ்சின வுழுவை - நாமநல்லரா கதிர்பட வுமிழ்ந்த - மெய்ம்மணி விளக்கிற் புலாஅ லீர்க்கும் -

வாணடந் தன்ன வழக்கருங் கவலை - யுள்ளுந ருட்கும் கல்லடர் சிறுநெறி - யருள்புரி நெஞ்சமோ டெஃகு துணையாக - வந்தோன் கொடியனு மல்லன் றந்த - நீதவ றுடையையு மல்லை நின்வயி - னானா வரும்படர் செய்த - யானே தோழி தவறுடை யேனே." வந்தோனென்பது அவனளி சிறத்தல், தவறுடையேனென்பது தன்வயினுரிமை, கொடியனுமல்லனென்பது அவன்வயிற் பரத்தைமை. "சேணோன் மாட்டிய நறும்புகை ஞெகிழி - வான மீனின் வயின்வயி னிமைக்கு - மோங்குமலை நாடன் சாந்துபுல ரகல - முள்ளி னுண்ணோய் மல்கும் - புல்லின் மாய்வ தெவன்சொ லன்னாய்." இதுவும் அது.

ஏமஞ் சான்ற உவகைக் கண்ணும் = நால்வகைப் புணர்ச்சியால் நிகழுங் களவின்கண் எஞ்ஞான்றும் இடையீடுபடாமற் றலைவன் வந்து கூடுதல் இன்பத்திற்குப் பாதுகாவல் அமைந்த உவகையினைத் தலைவி எய்தியக்கண்ணும்: அது எஞ்ஞான்றுங் கூட்டம் பெற்றமையான் மகிழ்ந்து கூறுதலாம். உம். "நோயலைக் கலங்கிய மதனழி பொழுதிற் - காமஞ் செப்ப லாண்மகற் கமையும் - யானென், பெண்மை தட்ப நுண்ணிதிற் றாங்கிக் - கைவல் கம்மியன் கவின்பெறக் கழாஅ - மண்ணாப் பசுமுத் தேய்ப்பக் குவியிணர்ப் - புன்னை யரும்பிய புலவுநீர்ச் சேர்ப்ப - னென்ன மகன்கொ றோழி தன்வயி - னார்வ முடைய ராகி - மார்பணங் குறுநரை யறியா தோனே." மண்ணாப் பசுமுத்தேய்ப்ப நுணுணிதிற் றாங்கிப் பெண்மை தட்பவென மாறிக் கழுவாத பசியமுத்தந் தனது மிக்க ஒளியை மறைந்துக் காட்டினாற்போல யாமும் புணர்ச்சியால் நிகழ்ந்த மிக்க நலனைப் புலப்படாமல் அரிதாகத் தாங்கிப் பெண்மை

யாற் தகைத்துக் கொள்ளும்படியாகத் தன்மார்பால் வருத்தமுற் றானைக் கண்டு அறியாதோனாகிய சேர்ப்பனை என்னமகனென்று சொல்லப்படுமென மகிழ்ந்து கூறினாள். ஆர்வமுடையராக வேண்டி மார்பணங்குறுநரை அறியாதோனென்க. அலராமற் குவிந்த கொத்தையுடைய புன்னைக்கண்ணே புலாலுற்றைத்தையுடைய நீர் தெறித்தரும்பிய சேர்ப்பனென்றதனாற் புன்னையிடத்துத் தோன்றிய புலாலுற்றத்தைப் பூவிரிந்து கெடுக்குமாறுபோல வரைந்துகொண்டு களவின்கண் வந்தகுற்றம் வழிகெட ஒழுகுவனென்பது உள்ளுறை. "இரண்டறி களவி" என்னும் பாட்டினுட் தோற்றப் பொலிவை மறைப்பனெனத் தலைவன் கூறியவாறும் உணர்க.

மறைத்தவற்காண்டன் முதலியவற்கும் உம்மையும் உருபும் விரித்து ஏனையவற்றிற்கு உம்மைவிரிக்க ; உம்மை விரிக்க வே

ண்டுவனவற்றிற்கு உம்மையும், இரண்டும் விரிக்க வேண்டுவனவற்றிற்கு இரண்டும் விரித்து, அவற்றிற்கும் ஏனை வினையெச்சங்கட்குங் கூற்று நிகழ்தலுளவென முடிக்க. கூற்று அதிகாரத்தான் வரும். உயிராக்காலத்து உயிர்த்தலுமுளவென முடிக்க.

ஓரிடத்தான தன்வயின் உரிமையும் அவன் வயிற் பரத்தையும் உள = இக்கூற்று முப்பத்தாறனுள் ஒரோவிடங்களிலே தன்னிடத்து அன்பிற்கு உரிமையுண்டாகவும் அவனிடத்து அயன்மை உண்டாகவுங் கூற்று நிகழ்தலுள : ஆன் ஆனவென ஈறு திரிந்தது.

அன்னவும் உள = அவைபோல்வன பிறவும் உள. எ - று. அன்னபிறவென்றதனான் இன்னுந் தலைவிகூற்றாய் இவற்றின் வேறுபட வருவனவெல்லாம் இதனான் அமைக்க. "பிணி நிறந் தீர்ந்து பெரும்பணைத்தோள் வீங்க - வணிமலை நாடன் வருவான்கொ றோழி - கணிநிற வேங்கை கமழ்ந்துவண் டார்க்கு - மணிநிற மாலைப் பொழுது." இது தலைவி இரவுக்குறி நயந்து கூறியது. "பெயல்கான் மறைத்தலின் விசும்புகா ணலரோ - நீர்பரந் தொழுகலி னிலங்கா ணலரோ - யெல்லை சேறலி னிருள்பெரிது பட்டன்று - பல்லோர் துஞ்சும் பானாட் கங்குல் - யாங்குவந்தனையோ வோங்கல் வெற்ப - வேங்கை கமழுமெஞ் சிறுகுடி - யாங்கறிந் தனையோ நோகோ யானே." இது இரவுக்குறி வந்த தலைவனை நோக்கிக் கூறியது. "கொடுங்குரல் குறைத்த செவ்வாய்ப் பைங்கிளி - யஞ்ச லோம்பி யார்பதங் கொண்டு - நின் குறை முடித்த பின்றை யென்குறை - சொல்ல வேண்டுமோர் கைதொழு திரப்பல் - பல்கோட் பலவின் சாரலவர் நாட்டு - நின்கிளை மருங்கிற் சேறியாயி - னம்மலை கிழவோற் குணாமதி யிம்மலை - கானக் குறவர் மடமக - ளேனல் காவலாயின ளெனவே." எனவும், "ஓங்கற் றறுவரைமேற் காந்தள் கடிகவின்ப் - பாம்பென வோடி யுருமிடித்துக் கண்டிரங்கும் - பூங்குன்ற நாடன் புணர்ந்தவந் நாட்போல - நீங்கி நெகிழ்ந்த வளை." எனவும், "மன்றப் பலவின் சுளைவிளை தீம்பழ - முண்டுவந்து மந்தி முலைவருடக் - கன்றமர்ந் தாமா சுரக்கு மணிமலை நாடனை - யாமாப் பிரித லிலம்." எனவும் வரும். "அவருடை நாட்ட வாயினு மவர்போற் - பிரித றேற்றாப் பேரன் பினவே - யுவக்கா ணென்று முள்ளுவ போலச் - செந்தார்ச் சிறுபெடை தழீஇப் - பைங்குர லேனற் படர்தருங் கிளியே."

கக௨. வரைவிடை வைத்த காலத்து வருந்தினும்
வரைய நாளிடை வந்தோன் முட்டினு
முரையெனத் தோழிக் குரைத்தற் கண்ணுந்
தானே கூறுங் காலமு முளவே.

இதுவும் அதிகாரத்தாற் தலைவிகூற்று இன்னவாறுமாம் என்கின்றது. (இ-ள்.) வரைவிடைவைத்த காலத்து வருந்தினும் = வரைவுமாட்சிமைப்படாநிற்கவும் பொருள்காரணத்தான் அதற்கு இடையீடாகத் தலைவன் நீங்கிவைத்துப் பிரிந்த காலத்துத் தலைவி வருத்தமெய்தினும்: ஆண்டுத் தோழி வினவாமலுந் தானே கூறு மென்றான், ஆற்றுவித்துப் பிரிதல் களவிற்குப் பெரும்பான்மை இன்மையின். வைத்தவென்றது நீக்கப்பொருட்டு. வருந்துதல் ஆற்றுவிப்பாரின்மையின் வருத்தமிகுதலாம்

வரையா நாளிடை வந்தோன் முட்டினும் = வரையாதொழுகுந் தலைவன் ஒருஞான்று தோழியையானும் ஆயத்தையானுஞ் செவிலியையானுங் கதுமென எதிர்ப்பினும்: உரையெனத் தோழிக்கு உரைத்தற்கண்ணும் = சொரதுமலர் வரைவிற்கு மணவுரசெயம் பியவழியானும் பிறண்டானுந் தோழிக்கு இன்னவாறு கூட்டம் நிகழ்ந்ததெனக் கூறி அதனை நமரறியக் கூறல்வேண்டுமென்றுந்

தலைவற்கு நம் வருத்தமறியக் கூறல்வேண்டுமென்றுங் கூறுதற் கண்ணும் : தானே கூறும் காலமும் உளவே = இம்மூன்று பகுதியினுந் தோழி வினவாமற் தலைவி தானே கூறுங் காலமும் உள. எ-று. உம்மையாற் தோழி வினவிய இடத்துக் கூறலே வலியுடைத்து. உம். "அரும்பற மலர்ந்த கருங்கால் வேங்கை - மேக்கெழு பெருஞ்சினை யிருந்த தோகை - பூக்கொய் மகளிரிற் றோன்று நாடன் - நகாஅன் போலத் தான்றீது மொழியினுந் - தன்கண் கண்டது பொய்க்குவ தன்றே - முத்துநிரை யொத்த முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய் - வரையாடு வன்பறழ்த் தந்தைக் - கடுவனு மறியுமக் கொடியோ னையே." "யாரு மில்லைத் தானே கள்வன் - றானது பொய்ப்பின் யானெவன் செய்கோ - தினைத்தா ளன்ன சிறு பசுங்கால - வொழுகுநீ ராரல் பார்க்குங் - குருகு முண்டுதா மணந்த ஞான்றே." இவற்றுட் துறந்தான்போலவும் மறந்தான்போலவுங் கருதித் தான் தீதுமொழியினுமெனவும் யானெவன் செய்கோவெனவுந் தோழி வினவாக்காலத்து அவன்தவற்றை வரைவிடை வைத்தலின் ஆற்றுமைக்கு அறிவித்தாள். "பகலெரி சுடரின் மேனி சாயவும் - பாம்பூர் மதியி னுதலொளி கரப்பவு - மெனக்

குநீ யுரையர் யாயினை நினக்கியா - னுயிர்பகுத் தன்ன மாண்பினெ னுதலி - னதுகண் டிசினல் யானே யென்றுநனி - யழுத லான்றிசி னுயிழை யொலிகுர - லேனல் காவலி னிடையுற் றொருவன் - கண்ணியன் கழலன் றாரன் றண்ணெனச் - சிறுபுறங் கவையினனாக வதற்கொண் - டஃதே நினைந்த நெஞ்சமொ - டிஃதா கின்றியா னுற்ற நோயே." இது தோழி வினவியவழித் தலைவி கூறி

யது. வரைவிடைவைத்தகாலத்து வருந்தினும் என்பதனைத் தொகுத்தமொழியின் வகுத்தனர்கோடல் என்னுந் தந்திரவுத்தியாகக்கொண்டு அதன்கண் வேறுபட வருவனவெல்லாங்கொள்க. "உரைத்திசிற் றோழியது புரைத்தோ வன்றே - யருந்துய ருழத்தலு மாற்று மதனன்றலைப் - பெரும்பிறி தாத லதனினு மஞ்சுது - மன்னோ பின்னு நன்மலை நாடன் - பிரியா வன்பின ரிருவரு மென்னு - மலரதற் கஞ்சினன் கொல்லோ பலருடன் - றுஞ்சூர் யாமத் தானுமென் - னெஞ்சத் தல்லது வரவறி யானே." இது வரைவிடைக் கவன்று தோழிக்குக் கூறியது. "அதுகொ றோழி காம நோயே" என்னும் பாட்டும் அது. "தோழி வாழி மேனாட் சாரற் - கொடியோர் குன்றம் பனிப்ப நெடிதுநின்று - புயறொடங் கின்றே . பொய்யா வானந் - தலைவர வழிதுளி தலைஇ - வெம்முலை யாக நினைக்குமெங் கண்ணே." இது வரைவிடைப் பருவங்கண்டு ஆற்றாது தோழிக்குக் கூறியது. "பனிப்புத விவர்ந்த பைங்கொடி யவரைக் - கிளிவா யொப்பி னொளிவிடு பன்மலர் - வெருக்குப் பல்லுருவின் முல்லையொடு குல - வாடை வந்ததன் றலையு நோய்பொரக் - கண்டிசின் வாழி தோழி தெண்டிரைக் - கடலாழ் கலத்திற் றோன்றி - மாலை மறையுமவர் மணிநெடுங் குன்றே." இது பருவங்கண்டு ஆற்றாது தோழிக்குக் கூறியது. "கோயுங் கைமிகப் பெரிதே மெய்யுந் - தீயுமிழ் தெறலின் வெய்தா கின்றே - பொய்யெனச் சிறிநாங் குயிரிய பையென - முன்றிற் கொளினேர் நந்துவள் பெரிதென - நிரையே நெஞ்சத் தன்னைக் குய்த்தாண் - டொரையினி வாழி தோழி புரையி - னுண்ணே ரொல்வளை நெகிழ்த்தோன் குன்றத் - தண்ண னெடுவரை யாடித் தண்ணென - வியலறை மூழ்கிய வளியென் - பசலை யாகந் தீண்டிய

சிறிதே." இது வரைவிடை ஆற்றுமை மிக்குழி அவன்வரையின் மூழ்கிய காற்று என்மெய்க்கட் படினும் ஆற்றலாமென்றது. "அம்ம வாழி தோழி யவர்போ - னம்முடை வாழ்க்கை மறந்த ன்று கொல்லோ - மனையெறி யுலக்கையிற் றினைகிளி கடியுங் - கான நாடன் பிரிந்தெனத் - தானும் பிரிந்தன்றென் மாமைக் கவினே." இது வன்புறையெதிரழிந்தது. "சிறுபுன் மாலை சிறு

உடு

புன் மாலை - தீப்பனிப் பன்ன தண்வளி யசைஇச் - செக்கர் கொண்ட சிறுபுன் மாலை - வைகலும் வருதியா லெமக்கே - யொன்றுஞ் சொல்லாயவர் குன்றுகெழு நாட்டே." இது மாலைப் பொழுது கண்டு வருந்திக் கூறியது. இன்னும் வேறுபட வருவ னவெல்லாம் இதன்கண் அடக்குக. "கேட்டிசின் வாழி தோழி யல்கற் - பொய்வ லாளன் மெய்யுற மரீஇ - வாய்த்தகைப் பொய்க்கனா மருட்ட வேற்றெழுந் - தமளி தைவந் தனனே குவளை - வண்பெடு மலரிற் சாஅய்த் - தமியோன் மன்ற வளியேன் யானே." வரைதற்குப் பிரிய வருந்துகின்றது என்னென்றாட்குக் கனவு நலி வுரைத்தது. "ஆடமைக் குயின்ற வவிர்துளை மருங்கிற் - கோடை யவ்வளி குழலிசை யாகப் - பாடின் னருவிப் பனிநீ ரின்னிசை - தோடமை முழவின் றுதைகுர லாகக் - கணக்கலை யிகுக்குங் கடுங்குரற் றூம்பொடு - மலைப்பூஞ் சாரல் வண்டியா ழாக - வின்ப வியமிறிசை கேட்டுக் களிசிறந்து - மந்தி நல்லவை மருள்வன நோக்கக் - கழைவள ரடுக்கத் தியலி யாடுமயில் - விழவுக்கள விறலியிற் றோன்று நாட - னுருவவல் விற்பற்றி யம்பு தெரிந்து - செருச்செய் யானை சென்னெறி வினைஇப் - புலர்குர லேனற் புழையுடை

யொருசிறை - மலர்தார் மார்ப னின்றோற் கண்டோர் - பலர்மிலர் வாழி தோழி யவரு - ளாரிருட் கங்கு லணையொடு பொருந்தி - யோர்யா னுகுவ தெவன்கொ - னீர்வார் கண்ணொடு ஞெகிழ்தோ ளேனே." அவனை ஆயத்தார் பலருங் கண்டாரென வந்தோன் மூட்டியவாறும் அவருள் நெகிழ்தோளேன் யானேயெனத் தானே கூறியவாறுங் காண்க. "தாழை குருகீனுந் தண்ணந் துறைவனை - மாழைமா னோக்கின் மடமொழி - நூழை - நுழையு மடமகன் யார் கொலென் றன்னை - புழையு மடைத்தாள் கதவு." "நகைநீ கே ளாய் தோழி யல்கல் - வயநா யெறிந்து வன்பறழ் தழீஇ - யிளைய ரெய்துதன் மடக்கிக் கிளையொடு - நான்மூலைப் பிணவல் செலிய காணூழிந் - தரும்புழை முடுக்க ராட்குறித்து நின்ற - தறுகட் பன்றி நோக்கிக் கானவன் - குறுஉனன் றொடுத்த கூர்வாய்ப் பகழி - மடைசெலன் முன்பிற்றன் படைசெலச் செல்லா - தருவழி யிலங்குமென் பெருவிறல் போன்மென - வெய்யாது பெயருங் குன்ற நாடன் - செறிவுய றொடக்கலிற் பரிஇப்புரி யவிழ்ந்தேந்து - குவவு மொய்ம்பிற் பூச்சோர் மாலை - யெற்றியிற் கயிற்றி னெழி ல்வந்து தயல்வர - வில்வந்து நின்றோற் கண்டன ளன்னை - வல்லே யென்முக நோக்கி - நல்லை மன்னென நகூஉப்பெயர்ந் தோ ளே." இவை வந்தோன் செவிலியை எதிர்த்துழிக் கூறியன. "கொடியவுங் கோட்டவு நீரின்றி நிறம்பெறப் - பொடியழற் புறங்

தந்த பூவாப்பூம் பொலங்கோதைத் - தொடிசெறி யாப்பமை யரிமுன்கை யணைத்தோளா - யடியுறை யருளாமை யொத்ததோ நினக்கென; நரந்தநா றிருங்கூந்த லெஞ்சாது நனிபற்றிப் - பொலம்புனை மகரவாய் நுங்கிய சிகழிகை - நலம்பெறச் சுற்றிய குரலமை யொருகாழ் - விரன்முறை சுற்றி மோத்தலு மோந்த னன்; நறுஅவவிழ்ந் தனவென்மெல் விரற்போது கொண்டு - செறூஅச் செங்கண் புதைய வைத்துப் - பறூஅக் குருதி னுயிர்த்தலு முயிர்த்தனன்; தொய்யி லிளமுலை யினிய தைவந்து - தொய்யலந் தடக்கையின் வீழ்பிடி யளிக்கு - மையல் யானையின் மருட்ட மருட்டினன்; அதனால், லல்ல கனைந்தனள் றோழி நன்னக - ரருங்கடி நீவாமைக் கூறி னன்றென - நின்னொடு சூழ்வ தோழி நயம்புரிந் தின்னது செய்தா ளிவளென - மன்ற வுலகத்து மன்னுவது புரைமே." எனக் கைப்பட்டுக் கலங்கிப் புணர்ச்சி நிகழ்ந்தமை கூறி அருங்கடி நீவாமைக் கூறின் நன்றெனத் தமர்க்குக் கூறுமாறு தோழிக்குத் தலைவி கூறினாள். சுரிதகத்து இருகாற் தோழியென்றாள் நாணுத் தலையாக மறைகரந்தவாறு தீரத் தோழிக்குமுகமனாக. "எரிதகைந் தன்ன செந்தலை யன்றில்-பிரியின் வாழா தென்போற் றெய்ய - துறைமேல் வலம்புரி துணைசேத் தோடிக் - கருங்கால் வெண்குருகு பயிறரும் - பெருங்கடற் படப்பையெஞ் சிறுநல் லூரே." இது அன்றில் பிரியின் வாழாதெனக் கூறென் றது. "ஐயோ வெனயாம் பையெனக் கூறிற் - கேட்குவர் கொல்லோ தாமே மாக்கடற் - பரூஉத்திரை தொகுத்த நுண்கண் வெண்மணல் - லின்னுந் தூரா காணவர் - பொன்னி னெடுந்தேர் போகிய நெறியே." அவர் இன்னும் போவதற்குமுன்னே நம்வருத்தத்தை வெ

ளிப்படக் கூறென்றது. "என்னைகொ ரூழி யவர்கண்ணு நன்
இல்லை- யன்னை மூகனு மதுவாகும்- பொன்னலர் - புன்னையம் பூங்
கானற் சேர்ப்பனைத் தக்கதோ - நின்னல்ல தில்லென் றுரை."
இவை தலைவற்குக் கூறென்றன. இவை தலைவி அறத்தொடு
நிற்றற்பகுதி. தோழிக்கே உரைத்தற்குத் தோழிக்கென்றார். (உக)

கக௩. உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணே நாணினுஞ்
செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச்சிறந் தன்றெனத்
தொல்லோர் கிளவி புல்லிய நெஞ்சமொடு
காமக் கிழவ னுள்வழிப் படினுந்
தாவி னன்மொழி கிழவி கிளப்பினு
மாவகை பிறவுந் தோன்றுமன் பொருளே.

இது தலைவிகூற்றிற்குச் சிறப்பில்லன கூறி, அவையும் அகப்பொருளாம் என்கின்றது. (இ-ள்.) உயிரினும் நாண் சிறந்தன்று= எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த உயிரினும் மகளிர்க்கு நாண் சிறந்தது: நாணினுஞ் செயிர்தீர் கற்புக் காட்சி சிறந்தன்று= அந்நாணினுங் குற்றந் தீர்ந்த கற்பினை நன்றென்று மனத்தாற் காணுதல் சிறந்தது: எனத் தொல்லோர் கிளவி புல்லிய நெஞ்சமொடு= என்று முன்னுள்ளோர் கூறிய கூற்றினைப் பொருந்திய நெஞ்சுடனே:

காமக் கிழவன் உள்வழிப் படினும் = தலைவன் இருந்தவிடத்தே த லைவி தானே செல்லினும்; தாவில் நன்மொழி கிழவி கிளப்பினும் = மனவலியின்றிச் செல்வாமெனக் கூறும் நன்மொழியினைத் தலை விதானே கூறினும்: பொருள் தோன்றும் = அவை அகப்பொருளா ய்த்தோன்றும்: ஆவகை பிறவும் மன் பொருள் தோன்றும் = அக்கூற்றின் கூறுபாட்டிலே பிற கூற்றுக்களும் மிகவும் அகப் பொருளாய்த் தோன்றும்.—எ - று. என்றது, தலைவிகூற்று. சிறுபான்மை வேறுபட்டு வருவனவற்றைக் கற்புச்சிறப்ப நாண் துறந்தாலுங் குற்றம் இன்றென்றற்குச் செயிர்தீரென்றார்; நன் மொழியென்றார் கற்பிற் றிரியாமையின்; அவை இன்னோரன்ன வழி நெஞ்சொடுகிளத்தல்போல்வன. இவள்கூற்றுத் தோழிக் குந் தலைவற்குமே தோன்றுவதென்க. மன் ஆக்கம், இழிந்த பொருளும் உயரத் தோன்றலின். "மள்ளர் குழீஇய விழவி னானு- மகளிர் தழீஇய துணங்கை யானு - மாண்டும் காணேன் மாண்டக் கோனை - யானுமோ ராடுகள மகளே யென்கைக் - கோடீ ரிலங்கு வளை ஞெகிழ்த்த - பீடுகெழு குரிசிலு மாடுகள மகனே." ஆண் டுங் காணேனென அவனுள்வழிப்பட்டுக் கூறினமையிற் கற்பின்பா லதாய்த் தோழியுந் தலைவனும் பெண்டன்மையிற் றிரியக் கருதா து நன்குமதித்தவாறு காண்க. "அருங்கடி யன்னை காவ னீவிப்- பெருங்கடை யிறந்து மன்றம் போகிப் - பகலே பலருங் காண நா ணிட் - டகல்வயற் படப்பை யவனூர் வினவிச் - சென்மோ வாழி தோழி பன்னாட் - கருவி வானம் பெய்யா தாயினு - மருவி யார்

க்கு மயந்திகழ் சிலம்பின் - வான்றோய் மாமலை நாடனைச் - சான்றோ யல்லை யென்றனை மவற்கே." "கோடீ ரிலங்குவளை நெகிழ நாடொறும் - பாடில் கலுழுமங் கண்ணொடு புலம்பி - யீங்கிவ ணுறைதலு முயங்குவ லாங்கே-யெழுவினி வாழி நெஞ்சே முனாது-குல்லைக் கண்ணி வடுகர் முனையது - வல்வேற் கட்டி னன்னாட் டும்பர் - மொழிபெயர் தேஎத்த ராயினும் - வழிபடல் சூழ்ந்திசி னவருடை நாட்டே." இவை தோழிக்கும் நெஞ்சிற்குங் கூறியன. "ஈயற் புற்றத் தீர்ம்புறத் திறுத்த - குரும்பி வல்சிப் பெருங்கை

யேற்றை * * * வென்னுநர்ப் பெறினே." என்னும் அகப்பாட்டும் அது. இங்ஙனம் வந்துழியுங் கற்புச் சிறந்ததாம். இனிப் பிறவாற் கொள்வன வருமாறு: "பொன்னிணர் வேங்கை கவினிய பூம்பொழி-லுன்னமலை நாட னலம்புனைய- மென்முலையாய்- போயின சின்னாள் புனத்து மறையினா - லேயினா ரின்றி யினிது." "கானலஞ் சிறுகுடிக் கடன்மேம் பரதவர் - நீணிறப் புன்னைக் கொழுநிழ லசைஇத் - தண்பெரும் பரப்பி னொண்பத நோக்கி - யங்க ணரில் வலை யுணக்குந் துறைவனோ - டலரோ யன்னை யறியி னிவணுறை-வரிய வாகு நமக்கெனக் கூறிற் - கொண்டுஞ் செல்வர்கொ றோழி யுமணர்-வெண்க லுப்பின் கொள்ளை சாற்றிக் - கணநிரை கிழிக்கு நெடுநெறிச் சகட - மணன்மடுத் துரறு மோசைக் கழனிக் - கருங் கால் வெண்குருகு வெரூஉ - மிருங்கழிச் சேர்ப்பிற்றம் மிறைவ னூர்க்கே." எனவரும். "விழுந்தண் மாரிப் பெருந்தண் சாரற்-

கூதிர்க் கூவிரத் தலரி நாறு - மாதர் வண்டின நயவரு தீங்குரன் - மனநா று சிலம்பி னசுன மோர்க்கு - முயர்வரை நாடற் றுறத்த லொன்றோ - துயர்மருங் கறியா வன்னைக் கிந்நோய் - தணியுமா றிதுவென வுரைத்த லொன்றோ - செய்யா யாகலிற் கொடியை தோழி - மணிகெழு நெடுவரை யணிபெற நிவந்த - செயலை யந் தளி ரன்னவென் - பதனின் மாமைப் பசலையுங் கண்டே." இது அறத்தொடு நிற்குமாறு தோழிக்குத் தலைவிகூறியது. இன்னும் அதனானே தோழியைத் தலைவி ஆற்றுவித்தலுங் கொள்க. "ஞெகிழ்ந்த தோளும் வாடிய வரியுந் - தளிர்வனப் பிழந்த நிறனு நோக்கி - யாஞ் செய்வ தன்றிவ டுயரென வன்பின - னழாஅல் வாழி தோழி வாழைக் - கொழுமட லகலிலைத் தளிதலைக் கலாவும் - பெருமலை நாடன் கேண்மை நமக்கே - விழும மாக வறியி னன்றெனக் - கூறுவை மன்னோ நீயே - தேறுவென் மன்யா னவருடை நட்பே." எனவரும். "துறுகல யலது மாணக மாக்கொடி - துஞ்சுகளி றிவருங் குன்ற நாட - னெஞ்சு களனாக நீயலேன் யானென - நற்றோன் மணந்த ஞான்றை மற்றவன் - றவாஅ வஞ்சின முரைத்தது - நோயோ தோழி நின்வயி னானே." இதுவும் அது. (உஉ)

கககச. நாற்றமுந் தோற்றமு மொழுக்கமு முண்டியுஞ்
செய்வினை மறைப்பினுஞ் செலவினும் பயில்வினும்
புணர்ச்சி யெதிர்ப்பா டுள்ளுறுத்து வரூஉ
முணர்ச்சி யேழினு முணர்ந்த பின்றை
மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது
பல்வேறு கவர்பொரு ணாட்டத் தானுந்

குறையுறற் கெதிரிய கிழவனை மறையுறப்
பெருமையிற் பெயர்ப்பினு முலகுரைத் தொழிப்பினு
மருமையி னகற்சியு மவளறி வுறுத்துப்
பின்வா வென்றலும் பேதைமை யூட்டலு
முன்னுறு புணர்ச்சி முறைநிறுத் துரைத்தலு
மஞ்சியச் சுறுத்தலு முரைத்துழிக் கூட்டமோ
டெஞ்சாது கிளந்த விருநான்கு கிளவியும்
வந்த கிழவனை மாயஞ் செப்பிப்
பொறுத்த காரணங் குறித்த காலையும்
புணர்ந்தபி னவன்வயின் வணங்கற் கண்ணுங்
குறைந்தவட் படரினு மறைந்தவ ளருகத்
தன்னொடு மவளொடு முதன்மூன் றளைஇப்
பின்னிலை நிகழும் பலவேறு மருங்கினு
நன்னயம் பெற்றுழி நயம்புரி யிடத்தினு
மெண்ணரும் பன்னகை கண்ணிய வகையினும்
புணர்ச்சி வேண்டினும் வேண்டாப் பிரிவினும்
வேளாண் பெருநெறி வேண்டிய விடத்தும்
புணர்ந்துழி யுணர்ந்த வறிமடச் சிறப்பினு
மோம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணுஞ்
செங்கடு மொழியாற் சிதைவுடைத் தாயினு
மென்புநெகப் பிரிந்தோள் வழிச்சென்று கடைஇ
யன்பு தலையடுத்த வன்புறைக் கண்ணு

மாற்றது தீமை யறிவுறு கலக்கமுங்
காப்பின் கடுமை கையற வரினுங்
களனும் பொழுதும் வரைநிலை விலக்கிக்
காதன் மிகுதி யுளப்படப் பிறவு
நாடு மூரு மில்லுங் குடியும்
பிறப்புஞ் சிறப்பு மிறப்ப நோக்கி
யவன்வயிற் றோன்றிய கிளவியொடு தொகைஇ
யனைநிலை வகையான் வரைதல் வேண்டினு
மையச் செய்கை தாய்க்கெதிர் மறுத்துப்
பொய்யென மாற்றி மெய்வழிக் கொடுப்பினு

களவியல். உகூ

மவன்விலங் குறினுங் களம்பெறக் காட்டினும்
பிறன்வரை வாயினு மவன்வரைவு மறுப்பினு
முன்னிலை யறனெனப் படுதலென் றிருவகைப்
புரைதீர் கிளவி தாயிடைப் புகுப்பினும்
வரைவுடன் பட்டோற் கடாவல் வேண்டினு
மாங்கதன் றன்மையின் வன்புறை யுளப்படப்
பாங்குற வந்த நாலெட்டு வகையுந்
தாங்கருஞ் சிறப்பிற் றோழி மேன.

இது முறையானே தோழிகூற்று நிகழும் இடம்பலவுந் தொ

குத்துக் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) தலைவன் பெட்டவாயில் பெற்று இரவுவலியுற்று முன்னுறுபுணர்ச்சியை உரைப்பின் இன்னது நிக மூமென்று அறியாது அஞ்சிக் கரந்து மதியுடம்படுப்பத் தோழி மதி யுடம்படுங்கால் அவள் ஆராயும் ஆராய்ச்சியெல்லாம் நாட்டமாம்; அது எட்டாம்: அவற்றுள் முன்னுறுபுணர்ச்சியை உணர்தற்குக் காரணம் எழுவகைய. அவை நாற்றமுதலிய ஏழும். நாற்றமாவது, ஒதியும் நுதலும் பேதைப்பருவத்துத் தக நாறுது தலைவன்கூட்ட த்தான் மான்மதச்சாந்து முதலியனவும் பலபூக்களும் விரவிநாறு தல்: தோற்றமாவது, நீண்டும் பிறழ்ந்தும் பிள்ளைப்பருவத்து வெள்ளைநோக்கின்றி உள்ளொன்று கொள்ள நோக்குங் கண்ணுங், தங்கிலை திரிந்து துணைத்து மெல்கிப் பணைத்துக்காட்டுந் தோளும் முலையுமென்று இன்னோரன்ன: ஒழுக்கமாவது, பண்ணையாயத் தோடு முற்றிலான் மணற்கொழித்துச் சோறமைத்தன் முதலி யன முனிந்த குறிப்பினளாய்ப் பெண்டன்மைக்கு ஏற்ப ஒழுகு தல்: உண்டியாவது, டண்டு பான்முதலிய கொண்டு ஒறுத்து ஊட்ட உண்டுவருகின்றாள், இப்பொழுது ஆசாரமும் நாணுங் கா தலும் மீதூர அதன்மேல் உவட்டு ஆண்டு இன்றி மிக ஒறுத்த உள் ளத்தளாதல்: செய்வினைமறைத்தலாவது, முன்புபோலாது இக் காலத்து நினைவுஞ் செயலுந் தலைவனேடு பட்டனவேயாகலான் அவை பிறர்க்குப் புலனுகாமை மறைத்தல்; அது ஆயத்தோடு கூடாது இடந்தலைப்பாட்டிற்கு ஏதுவாக நீங்கிநிற்றலாம்: செல

வாவது, பண்டுபோல் வேண்டியவாறு நடவாது சீர்பெறநடக்கு ஓரிடத்துச்சேறல்: பயில்வாவது, செவிலிமுலையிடத்துத் துயில் வேண்டாது பெயர்த்து வேறோரிடத்துப் பயிறல். இன், சாரியை. புணர்ச்சி எதிர்ப்பாடு = எதிர்ப்பாட்டுப் புணர்ச்சியென் மாறுக. அஃது கொடுப்பாரும் அடுப்பாருமின்றி இருவருந் தமியராய்

எதிர்ப்பட்டுப் புணரும் புணர்ச்சி. இவ்வொழுக்கம் பாங்கற் கூட்டத்திற்கு ஏதுவாகா.

உள்ளுறுத்து வரூஉம் உணர்ச்சி ஏழினும் உணர்ந்த பின்றை = அப்புணர்ச்சியெதிர்ப்பாடு நிகழ்ந்ததனைத் தோழி தன்னுள்ளத்துள்ளே வினாவிவருகின்ற ஐயவுணர்வினை அவ்வேழனுந் தெளிந்து புணர்ச்சி உண்டென்பதனை உணர்ந்தபின்றை: இன்னதும் இன்னதுமாகிய ஏழென்க. அங்ஙனந் துணிந்தபின்னல்லது தலைவிமாட்டுத் தோழி சொன்னிகழ்த்தலென்றற்குப் பின்றையென்றார். உம். "காம்பிவர் தோளுங் கருமதர் மழைக்கணும் - வீங்கிள முலையும் வேறுபட்டனவே - நாங்கரு நாற்றந் தலைத்தலை சிறந்து - பூங்கொடிக் கிவர்ந்த புகற்சியென வாங்கிற் - பகலுங் கங்குலு மகலா தொழுகுமே - னன்றி யானைத் தன்றி - தெவன்கொன் மற்றிவட் கெய்திய வாறே." இதனுள் நாற்றமுந் தோற்றமுஞ் செலவும் வந்தன. "கண்ணுஞ் சேயரி பரந்தன்று நுதலு - நுண்வியர் பொறித்து வண்டார்க் கும்மே - வாங்கமை மென்றோண் மடந்

தை - யாங்கா யினள்கொ லென்றுமென் னெஞ்சே." "தெய்வ த்தி ஞயதுகொ றெண்ணீர் புடையுடுத்த - வையத்து மக்களி ஞயதுகொ - ஊவுற்று - வண்டார்பூங் கோதை வரிவளைக்கை வா ணுதலாள் - பண்டைய ளல்லள் படி." இவையும் அவை. "ஏனல் காவ லிவளு மல்லன் - மான்வழி வருகுவ னிவனு மல்ல - னரந் தங் கண்ணி யிவனோ டிவளிடைக் - கரந்த வுள்ளமொடு கருதியது பிறிதே - நம்மு ணுணார் போலத் தம்முண் - மதுமறைந் துண் டோர் மகிழ்ச்சி போல - வுள்ளத் துள்ளே மகிழ்ப - சொல்லு மாடுப கண்ணி னானே." இது புணர்ச்சி உணர்ந்தது. "இவள் வயிற் செலினே யிவற்குடம்பு வறிதே - யிவன்வயிற் செலினே யிவட்கு மற்றே - காக்கை யிருகணி னொருமணி போலக் - குன்று கெழு காடற்குங் கொடிச்சிக்கு - மொன்றுபோன் மன்னிய சென் றுவா ழுயிரே." இதுவும் அது.

மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது பல்வேறு கவர்பொருள் நாட்டத்தானும் = அங்ஙனம் உணர்ந்தபின் தோழி தலைவியுடன் ஆராயுங்காற் தன்மனத்து நிகழ்ந்தனவற்றை மறைத் துக் கூறவேண்டுதலில் உண்மைப்பொருளானும் பொய்ப்பொரு ளானும் விராவிவரினும் அவட்குக் குற்றேவல் செய்யுந் தன்மையிற் தப்பாதவாற்றான் வேறுபல் கவர்பொருள்படக்கூறி ஆராயும் ஆரா ய்ச்சிக்கண்ணும்: காணல் இறந்துபடாமற் கூறுதற்கு வழிநிலை பிழையாதென்றார். பிறைதொழுவாமெனவும், சுனைகுளித்த புன்

கூர் யானை கண்டனெனெனவுந், தன்பெருமைக்கு ஏலாத சிறுசொற்கூறிக் குறையுற்று நிற்கின்றான் ஒருவனுளன் அஃதை நீயுங் காண்டல் வேண்டுமெனவும், அவன் என்னைத் தழுவிக்கொண்டு குறைகூறவும் நான்மறுத்து நின்றேனென்றாற் போலவும் மெய்யும் பொய்யும் விராயும் பிறவாறாகவுங் கூறுவன பல்வேறு கவர்பொருளாம். உம். "முன்னுந் தொழத்தோன்றி முள்ளெயிற்று யத்திசையே- யின்னுந் தொழத்தோன்றிற் றீதேகாண் - மன்னும் - பொருகளிமால் யானைப் புகழ்க்கிள்ளி பூண்போற் - பெருகொளியான் மிக்க பிறை." இது பண்டு கூறியவாறு கூறலின் மெய்யும் பிறைதொழாமை அறிந்துகூறலிற் பொய்யுமாய் வழிநிலை பிழையாத கவர்பொருளாயிற்று. "பண்டிப் புனத்துப் பகலிடத் தேனலுட்-கண்டிக் களிற்றை யறிவன்மற் - றிண்டிக் - கதிரன் பழையனூர்க் கார்நீலக் கண்ணு- யுதிர முடைத்திதன் கோடு." நடுங்க நாட்டம்; இது இறந்துபாடு பயத்தலிற் கந்தருவத்திற்கு அமையாது. "தொய்யில் வனமுலையுந் தோளுங் கவினெய்தித்-தெய்வங் கமழுமா லம்பாலு- மையுறவல் - பொன்னனங் கொடிமருங்குற் பூங்கயற் கண்ணிறைய்க்- கென்னை யிதுவந்த வாறு." என வழிநிலை பிழையாமற் கவர்பொருளாக நெறிபடுநாட்டம் நிகழ்ந்தவழித் தலைவி சுனையாடினேற்கு இங்ஙனம் ஆயிற்றென்னும். அதுகேட்டுத் தோழியும் யானும் ஆடிக்காண்பல் என்னும், உம். "பையுண் மாலைப் பழுமரம் படரிய- நொவ்வுப்பறை வாவ லோன்சிற கேய்க்கு- மடிசெவிக் குழவி தழீஇப் பையாந் - திடுகுகவுண் மடப்பிடி யெவ்வங் கூர - வெந்திறலாளி வெரீஇச் சந்தின் - பொரியரை மிளிரக் குத்தி வான்கே- ழுருவ வெண்கோ டேயக்கொண்டு கழியுங் - கடுங்கண் யானை காணுற வொற்றலிற் - கோவா வாரம் வீழ்ந்தெனக் குளிர்கொண்டு-

பேஎ னாறுந் தாழ்நீர்ப் பனிச்சுனை - கோனே வல்வனை தெளிர்ப்ப நின்போல் - யானு மாடிக் கூன்கோ தோழி - வரைவயிறு கிழித்த நிழறிகழ் நெடுவேற் - றிகழ்பூண் முருகன் றீம்புன லலைவாய்க் - கமழ்பூம் புறவிற் கார்பெற்றுக் களித்த - வொண்பொறி மஞ்ஞை போல்வதோர் - கண்கவர் காரிகை பெறுதலுண் டெனினே." எனவரும். "நெருந லெல்லை யேனற் றோன்றித் - திருமணி யொளிர்வரும்" என்னும் அகப்பாட்டுங் கொள்க. "எழாஅ வாகலி னெழினலந் தொலைய - வழாஅ நீமோ கொதுமலர் தலையே - யேனல் காவலர் மாவீழ்த்துப் பறித்த - பகழி யன்ன சேயரி மழைக்க - ணல்ல பெருந்தோ ளோயே கொல்ல - னெறிபொறிபிதிர்விற் சிறுபல் காய - வேங்கை வீயுகு மோங்குமலைக் கட்சி - மயிலறி வறியா மன்னோ - பயில்குரல் கவரும் பைம்புறக் கிளி

யே." தலைவி வேறுபாடு கண்டு ஆராயுந் தோழி தனது ஆராய்ச்சியை மறைத்துக் கூறியது. நாட்டத்தானும் என்னும் உம்மை முற்று, நாட்டமெல்லாந் தழீஇயினமையின். ஆனுருபு இடப்பொருட்டாம். அஃது இடமாக வருகின்ற எட்டனையும் இடத்தியல் பொருளாக உரைக்கவே அவளை நாடுகின்ற காலமும் மேல்வருகின்ற எட்டனையுந் தலைவற்கு உரைக்குங்காலமும் ஒருங்கு நிகழுமென்பதாம். இங்ஙனம் நாடி மதியுடம்படுக்குந் துணையுந் தலைவற்கு இக்குறை முடிப்பல் என்னாது ஒழுகும்.

குறையுறற்கு எதிரிய கிழவனை மறையுறப் பெருமையிற் பெயர்ப்பினும் = இரவுவலியுற்றுக் குறைகூறத் தொடங்கிய தலைவனைத் தோழி தான் இவ்வொழுகலாறு அறிந்தும் அறிந்திலள்போ

லத் தலைவன் பெருமை கூறி அவன் குறிப்பினை மாற்றினும்: தான் அறிந்ததனை மறைத்துக்கூறுதலன்றி அன்பின்மை ஒருதலையாக உடையளல்லள். உம். "கல்லோங்கு சாரற் கடிபுனங் காத்தோம்பு - நல்கூர்ந்தார் மாட்டு நயந்தொழுகித் - தொல்வந்த - வான்றோய் குடிக்கு வடுச்செய்த றக்கதோ - தேன்றோய்பூங் கண்ணியீர் நீர்." "மறுவொடு பட்டன மாமலை நாட - சிறுகுடியோர் செய்வன பேணா - சிறுகுடிக்கு - மூதாய் புறத்திட்ட கூடேபோ ணில்லாதே - தாதாடு மார்ப பழி." "தகைமாண் சிறப்பிற் சான்றோர்க் கொத்த - வகையமை வனப்பினை யாகலி னுலகமொடு - பாற்படற் பால மன்னோ காப்புடுத் - தோங்குய ரடுக்கத்துச் சாந்துவளர் நனந்தலை - நெடுவரை மருங்கிற் குடிமை சான்றோ - ரின்னொன்னு தின்பம் வெஃகிப் - பின்னிலை முயற்சியின் வருந்தினு - நும்மோ ரன்னோர்க்குத் தகுவதோ வன்றே." எனவரும். "இவளே, கான நண்ணிய காமர் சிறுகுடி - நீனிறப் பெருங்கடல் கலங்க வுள்புக்கு - மீனெறி பரதவர் மகளே நீயே - நெடுங்கொடி நுடங்கு நியம மூதூர்க் - கடுந்தேர்ச் செல்வன் காதன் மகனே - நண்ணிச் சுறவுடுத்த வணங்கல் வேண்டி - யினப்பு ளோப்பு மெமக்கு நலனெவனோ - புலவு நாறுதுஞ் செலநின் றீமோ - பெருநீர் விளையுளெஞ் சிறுநல் வாழ்க்கை - நும்மொடு புரைவதோ வன்றே - யெம்ம னோரிற் செம்மலு முடைத்தே." இதுவும் அது.

உலகு உரைத்து ஒழிப்பினும் = அவ்வொழுக்கம் அறியாள் போற் கரந்த தோழி உலகத்தாரைப்போல் வரைந்துகொள்ளெனக் கூறித் தலைவனை நீக்கினும்: உம். "கோடீ ரெல்வளைக் கொழுமணிக் கூந்த - லாய்தொடி மடவரல் வேண்டுதி யாயிற் - றெண்கழிச் சேயிறாப் படூஉந் - தண்கடற் சேர்ப்ப வரைந்தனை கொண்மோ."

அருமையின் அகற்சியும் = அவை கேட்டப் பிற்றைஞான்றும் வந்தவன்மாட்டுச் சிறிது நெஞ்சுநிகழ்ந்த தோழி அங்ஙனங் கூருது இவள் அரியளெனக் கூறுதலும்: இருவருமுள்வழியவன் வரவுணர்தலின் இருவருள்ளமும் உணர்ந்து அங்ஙனங் கூறினள். "நெருநலு முன்று ளொல்லையு மொருசிறைப் - புதுவை யாகலிற் கிளத்த லுணி - நேரிறை வளைத்தோ ணின்றேழி செய்த - வாரஞர் வருத்தங் களையா யோவென - வெற்குறை யுறுதி ராயிற் சொற்குறை - யெம்பதத் தெளிய ளல்ல ளெமக்கோர் - கட்காண் கடவு ளல்லளோ பெரும - வாய்கோன் மிளகின் மலையங் கொழுங்கொடி - துஞ்சுபுலி வரிப்புறந் தைவரு - மஞ்சுசூழ் மணிவரை மன்னவன் மகளே." "தழையொடு தண்கண்ணி தன்மையாற் கட்டி - விழையவுங் கூடுமோ வெற்ப - விழையார்ந் - திலங்கருவி பொன்கொழிக்கு மீர்ங்குன்ற நாட - குலங்கருதி வாழ்வார் மகள்."

அவள் அறிவுறுத்துப் பின் வர என்றலும் = தலைவனை நோக்கி நீகாதலித்தவட்கு நீயேசென்று அறிவித்துப் பின்னர் என்மாட்டுவருகவென்றலும்: அவனறிவுறுத்தென்று பாடமோதுவாரும் உளர். உம். "தன்னையுந் தானுணுஞ் சாயலாட் கிஃதுரைப்பி - னென்னையு நாணப் படுங்கண்டா - யென்னையே - வேயேர்மென் றேளிச்கு வேறு யினியொருநா - ணீயே யுரைத்து நிறு." இது நீயே யுரையென்றது. "நாள்வேங்கை பொன்சொரியு நன்மலை நன்னாடகோள்வேங்கை போற்கொடிய ரென்னைமார் - கோள்வேங்கை - யன்னையா னீயு மிருந்தழையா மேலாமைக் - கென்னையோ நானை யெளிது." இது கையுறைமறுத்துப் பின் வருக என்றது. இவை

ஒருகூற்றாக வருவனவுளவேற் காண்க.

பேதைமை ஊட்டலும் = அங்ஙனம் பின் வருகவென்றுழி, முன்வந்தானை அறியாமை ஏற்றிக் கூறலுந் தலைவியையும் அங்ஙனம் அறியாமையேற்றிக் கூறலும்: "நெடுந்தேர் கடைஇத் தமியராய் நின்று - கடுங்களிறு காணிரோ வென்றீர் - கொடுங்குழையார் - யானை யதருள்ளு நிற்பரோ தம்புனத் - தேனற் கிளிகடிகு வார்." "வேங்கை கமழும் வெறிகமழ் தண்சிலம்பின் - வாங்கமை மென்றோட் குறவர் மக்ளிரேஞ் - சோர்ந்த குருதி யொழுகமற் றிப்புறம் - போந்த திலையக் களிறு." இவை தலைவனைப் பேதைமை ஊட்டின. "நறுந்தண் டகரம் வகுள மிவற்றை - வெறும்புதல்போல் வேண்டாது வெட்டி - யெறிந்துழுது - செந்தினை வித்துவார் தங்கை பிறர்நோய்க்கு - நொந்தினைய வல்லளோ நோக்கு." இவை தலைவி

யைப் பேதைமையூட்டியது. "இளையள் விளைவிலள்" என்பதூஉம் இதன்கண் அடங்கும். "புன்றலை மந்திக் கல்லா வன்பறழ் - குணதுழை நண்ணிய முன்றிற் போகா - தெரியகைந் தன்ன வீததை யிணர - வேங்கையம் படுசினை பொருந்திக் கைய - தேம்பெய் தீம்பால் வெளவலிற் கொடிச்சி - யெழுதெழில் சிதைய வழுதகண்ணே - தேர்வண் சோழற் குடந்தை வாயின் - மாரியங் கிடங்கி னீரிய மலர்ந்த - பெயலுறு நீலம் போன்றன விரலே - பாஅ யவ்வயி றலைத்த லின்னு - தாடுமழை தவழுங் கோடுயர் பொதியி - னோங்கிருஞ் சிலம்பிற் பூத்த - காந்தளங் கொழுமுகை போன்றன சிவந்தே." எனவரும்.

மூன்னுறு புணர்ச்சி முறைநிறுத்து உரைத்தலும் = அங்ங னம் பேதைமையூட்டியவழி இவள் இக்குறைமுடிப்பளென்று இர ந்து ஒழுகினேற்கு இவள்புணர்ச்சியறிந்திலள்போற் கூறினுளெ ன ஆற்ருனயவனே யான் அப்புணர்ச்சிநிகழ்ந்தமை அறிவலென் றுகூறி வருத்தந்தீர்த்தலும்: உம். "நறுந்தண் கூந்தற் குறுந் தொடி மடந்தை - சிறுமுதுக் குறைவி யாயினள் பெரிதென - நின் னெதிர் கிளத்தலு மஞ்சுவ லெனக்கே - நின்னுயி ரன்ன ளாயி னுந் - தன்னுறு விழுமங் காத்த லானே." நின்னெதிர்கிளத்தல் அஞ்சுவல் நீ அவட்கு உரைத்தியெனக் கருதியென்றலிற் புணர் ச்சியுணர்ந்தமை கூறினுள்.

அஞ்சி அச்சு உறுத்தலும் = அங்ஙனம் ஆற்றுவித்துங் கடி திகுறைமுடியாமையைக் கருதுந் தோழி குரவரைத் தான் அஞ்சித் தலைவியும் அவரை அஞ்சுவளெனக்கூறலும்: அஞ்சுதல் அச்சென் ருயிற்று. இவ்வச்சங்கூறவே அவன் ஆற்றும். உம். "யாஅங் சொ ன்ற மரஞ்சுட் டியவிற் - கரும்பு மருண்முதல பைந்தாட் செந்தினை - மடப்பிடித் தடக்கை யன்ன பால்வார்பு - கரிக்குறட் டிறைஞ்சிய செறிதாட் பெருங்குரற் - படுகிளி கடிகஞ் சேறு மடுபோ - ரெஃகு விளங்கு தடக்கை மலயன் கானத் - தார நாறு மார்பினை - வார ன்மற் றைய வருகுவள் யாயே." இஃது யாயை அஞ்சியது. "யானை யுழலு மணிகிளர் நீள்வரைக் - கானக வாழ்க்கைக் குறவர் மகளிரோ - மேனலுளைய வருதன்மற் றென்னைகொல் - காணினுங் காய்வ ரெமர்." இது தமரை அஞ்சிக் கூறியது.

உரைத்துழிக் கூட்டமோடு எஞ்சாது கிளந்த இருநான்கு கிளவியும் = ஆயத்தினீங்கித் தன்னேடு நின்ற தலைவியை அவ னேடு கூட்டவேண்டி அவளினீங்கித் தலைவர்க்கு இன்னுழி எதிர்ப்

படுதிபென உரைத்தவிடத்துக் கூடுங்கூட்டத்தோடே ஒழியாமற் கிளந்த எண்வகைக்கிளவியும்: உம். "நெய்தற் பரப்பிற் பாவைகிடப்பி - நின்குறி வந்தனெ னியறோக் கொண்க- செல்கஞ் செலவியங் கொண்மோ வல்கலு- மார லருந்தும் வயிற்ற- நாரை மிதிக்குமென்மக ணுதலே." வந்தனெனென்றும் என்மகளென்றும் ஒருமைகூறிச் செல்கமென்ற உளப்பாட்டுப்பன்மையாற் தலைவிவரவுங் கூறி இடத்துய்த்தவாறுமுணர்த்தினள். செலவியங்கொண்மோ என்றது நீயே அவளைப் போகவிடுவாய் என்றதாம். நாட்டந் தன்மனத்து நிகழாநிற்றலும் அவன்மனத்துக் குறையுணர்த்துதல் நிகழாநிற்றலுமென்னும் இரண்டினையும் எஞ்சாமற் தழீஇநிற்கும் இவ்வெட்டுமென்றற்கு எஞ்சாதென்றார்.

வந்த கிழவனை மாயஞ் செப்பிப் பொறுத்த காரணங் குறித்த காலையும் = தன்முன்னர் வந்து நின்ற தலைவனைத் தோழி எதிர்ப்பட்டுநின்றேயும் வாரா தான்போல மாயமேற்றி அதனைப் பொறுத்த காரணக் குறிப்பினாற் கொள்ளக் கூறுங்காலைக்கண்ணும்: காரணமாவது நீ அரியையாதலின் இவள் ஆற்றுளாமென்று எதிர்கொள்கின்றேமென்றல்; கூட்டம் நிகழ்ந்தபின் தோழி இவ்வாறு கூறுதற்கு உரியளென்று அதன்பின் வைத்தார். இது அவன்வரவை

விரும்பியது, வரைவுகடாயதன்று. உம். "நெடுங்கயிறு வலந்த குறுங்க ணவ்வலைக் - கடல்பா டழிய வினமீன் முகந்து - துணை புணருவகையர் பரத மாக்க - ளிளையரு முதியருங் கிளையுடன் றுவ ன்றி - யுப்பே யுமண ரருந்துறை போக்கு - மொழுகை நோன்பக டொப்பக் குழீஇ - யயிர்திணி யடைகரை யொலிப்ப வாங்கிப் - பெருங்களந் தொகுத்த வுழவர் போல - விரந்தோர் வறுங்கல மகல வீசிப் - பாடுபல வைத்துக் கொள்ளை சாற்றிக் - கோடுயர் திணிமணற் றுஞ்சுந் துறைவ - பெருமை யென்பது கெடுமோ வொருநாண் - மண்ணு முத்த மரும்பிய புன்னைத் - தண்ணறுங் கானல் வந்துநும் - வண்ண மெவனோ வென்றினிர் செலினே." தம்மான் இடையூறெய்தி வருந்துகின்றானை ஒருநாள் வந்திலிரென மாயஞ்செப்பியவாறும் நீர்வாராமையின் வண்ணம் வேறுபடுமென ஏற்றுக்கோடுமெனக் காரணங் கூறியவாறுங் காண்க. தம்மேற் றவறின்றாகக் கூறுங்காலத்து இது கூறுவனொன்றற்குக் குறித்த காலையென்றார்.

புணர்ந்தபின் அவன்வயின் வணங்கற்கண்ணும் = அக்கூட்டத் தின்பின் முற்காலத்துப் பணிந்து பின்னின்றோனைத் தோழிதானே பணிந்தொழுகுமிடத்தும்; உம், "இவளே, நின்சொற் கொண்ட

வென்சொற் றேறிப் - பசுநனை ஞாழற் பலகிளை யொருசிறைப் - பு துமலரிழந்த புலம்புமா ருடைய - ளுதுக்காண் டெய்ய வுள்ளல் வேண்டு - நிலவு மிருளும் போலப் புலவுத்திரைக் - கடலுங் கானு

லுங் தோன்று-மடல்சூழ் பெண்ணைபெஞ் சிறுகல் லூரே." "வாங்கு கோனெல்" என்னுங் குறிஞ்சிக்கலியுள், "அரவின் பொறியு மணங்கும் புணர்ந்த- வுரவின் மேலசைத் தகையை யொராங்கு - நிரைவளை முன்கையென் றோழியை நோக்கிப் - படுகிளி பாயும் பசுங்குரலேனல் - கடிதின் மறப்பித்தா யாயி னினிநீ - நெடிதுள்ளலோம்புதல் வேண்டும்" எனவும், "கடுமா கடவுறூஉங் கோல்போலெனைத் துங் - கொடுமை யிலையாவ தறிந்து மடுபெயல் - வழைவளர் சாரல் வருடை நன்மான்-குழவி வளர்ப்பவர் போலப்பா ராட்டியு- முழையிற் பிரியிற் பிரியு- மிழையணி யல்குலென் றோழியது கவினே." எனவும்வரும். இத்துணையும் ஓர்கூட்டங் கூறினார்.

குறைந்து அவட் படரினும் = தலைவன் இரந்து பின்னின்றமைகண்டு தோழி மனம் நெகிழ்ந்து தான்குறைந்து தலைவியிடத்தே சென்று குறைகூறினும்: உம். "வளையணி முன்கை வாலெயிற் றின்னகை - யிளையா ராடுந் தளையவிழ் கானல் - விருந்தென வினவி நின்ற - நெடுந்தோ ளண்ணலைக் கண்டிகும் யாமே." என வரும்.

மறைந்தவள் அருக = நாண்மிகுதியாற் தனது வேட்கை மறைந்த தலைவி அக்கூற்றிற்கு உடம்படாது நிற்றலால்: தன்னொடும் அவளொடும் முதன்மூன்று அளை இ = தலைவனோடுந் தலைவியோடும் நிகழ்ந்த இயற்கைப்புணர்ச்சிமுதலிய மூன்றனையுந் தான் அறிந்தமை குறிப்பான் உணர்த்தி: பின்னிலை பலவேறு நிகழும் மருங்கினும் = இரந்து பின்னிற்றல் பலவாய் வேறுபட்டு நடக்குமிடத்

தும் : அவை பெருந்தன்மையானொருவன் யானைமுதலியன விரு
யுந் தழையுங் கண்ணியுங் கொண்டும் இப்புனத்து வாராநின்றானெ
னவும், அவன் என்மாட்டுப் பெரிதுங் குறையுடையனெனவும்,
அவன் குறைமுடியாமையின் வருந்தாநின்றானெனவும், அத்தழை
நீ ஏற்றல்வேண்டுமெனவும், அக்குறைமுடித்தற்கு இஃதிடமென
வும், யான்கூறியது கொள்ளாயாயின் நினக்குச் செறிந்தாருடன்
உசாவிக் குறைமுடிப்பாயெனவும், மறுப்பின் மடலேறுவனென
வும் வரைபாய்வனெனவும், பிறவாற்றானுங் கூறிக் குறைநயப்பித்
தலாம். உம். "புனைபூந் தழையல்குற் பொன்னனாய் சாரற்-றினை
காத் திருந்தேம்யா மாக-வினைவாய்த்து-மாவினவு வார்போல வந்
தவர் நம்மாட்டுத்-தாம்வினவ லுற்றதொன் றுண்டு." "தைதையந்

தண்கானற் காலையு மாலையு - மெய்த வரினு மிதவெங் குறையென்
றான் - செய்தழையுங் கண்ணியுஞ் சேர்ந்துழி வைத்திறந்தா - னுய்ய
லன் கொல்லோ வுணரலனே யென்றியால்; ஒருநாள் வாரல னிரு
நாள் வாரலன் - பன்னாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றியெ - னன்னர்
நெஞ்ச நெகிழ்ந்த பின்றை - வரைமுதிர் தேனிற் போகி யோனே -
யாசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ - வேறுபுல நன்னாட்டுப்
பெய்த - வேறுடை மழையிற் கலுழுமெ னெஞ்சே." "புணர்து
ணையோ டாடும் பொறியலவ னோக்கி - யிணர்ததை பூங்கான லெ
ன்னையு நோக்கி - யுணர்வொழியப் போன வொலிதிரைநீர்ச் சேர்ப்பன் - வணர்சுரி யைம்பாலாய் வண்ண முணரானால்; ஓரை யாய
மறிய வூர - னல்கினன் றந்த நறும்பூந் தண்டழை - யாறுபடி னெ
வனோ தோழிவீறு சிறந்த - நெடுமொழி விளக்குந் தொல்குடி -
வடுநாம் படுத்த லஞ்சுது மெனவே." இது கையுறை ஏற்பத்
தலைவிக்குக் கூறியது. "சிலம்பின் மேய்ந்த சிறுகோட்டுச் சே

தா - வலங்குகுலைக் காந்த டண்டித் தாதுகச் - கன்றுதாய் மரு ளுங் குன்ற நாட - னுடுக்குந் தழைதந் தனனே யவையா - முடுப் பின் யாயஞ் சுதமே கொடுப்பிற் - கேளிடைக் கேடஞ் சுதமே யாயிடை - வாடல் கொல்லோ தாமே யாய்மலைப் - பொருடை வருடையும் பாயாச் - சுருடை யடுக்கத்த கொயற்கருந் தழை யே." இதுவும் அது. "இலைசூழ்செங் காந்த ளெரிவாய் முகை யவிழ்த்த வீர்ந்தண் வாடை - கொலைவே ணெடுங்கட் கொடிச்சி கதுப்புளரும் குன்ற நாட - னுலைபடு வெங்கோ யுழக்குமா லந்தோ - முலையிடை நேர்பவர் நேரு மிடமிது மொய்குழலே." "அவ்வளை வெரிநின் றரக்கீர்த் தன்ன - செவ்வரி யிதழ சேணுறு நறவி - ன றுந்தா தாடிய தும்பி பசுங்கேழ்ப் - பொன்னுரை கல்லி னன்னி றம் பெறூஉம் - வளமலை நாட னெருந லம்மொடு - இளைமலி சி றுதினைக் கிளிகடிந் தசைஇச் - சொல்லிடம் பெறாஅன் பெயர்ந் தனன் பெயர்ந்த - தல்ல லன்றிது காதலந் தோழி - தாதுண் வேட்கையிற் போதுசெரித் தூதா - வண்டோ ரன்ன தண்டாக் காட்சி - கண்டுங் கழறேடி வலித்தவென் - பண்பில் செய்தி நினைப் பாய் நின்றே." "மாயோ னன்ன மால்வரைக் கவாஅன் - வாலியோ னன்ன வயங்குவெள் ளருவி - யம்மலைக் கிழவோ னந்நயந் தென் றும் - வருந்தின னென்பதோர் வாய்ச்சொற் றேறாய் - நீயுங் கண்டு நுமரொடு மெண்ணி - யறிவறிந் தளவல் வேண்டு மறுதரற் - கரிய வாழி தோழி பெரியோர் - நாடி நட்பி னல்லது - நட்டு நாடார் தம் மொட்டியோர் திறத்தே." "மறவல் வாழி தோழி துறைவர் - கடல்புரை பெருங்கிளை நாப்பண் - மடல்புனை தெறிந்த பாடும்

பொழுதே." எனவரும். இன்னும் வேறுபட வருவனவெல்லாம் ஈண்டு அடக்கிக்கொள்க.

நின்னயம் பெற்றுழி நயம்புரியிடத்தினும் = அங்ஙனந் தோழி கூறிய குறையினை அவள் அருளப் பெற்றவழி அதனைத் தலைவற்குக் கூறுதற்கு விரும்புமிடத்தும்: அவை தலைவனாற்றாமை கண்டு தோழி கையுறையெதிர்தலும், இரவுக்குறியும் பகற்குறியும் நேர்தலுங், குறியிடங்காட்டலும், பிறவுமாம். உம். "பொன்மெலியு மேனியாள் பூஞ்சுணங்கின் மென்முலைக - ளென்மெலிய வீங்கினவே பாவமென் - றென்மெலிவிற் - கண்கண்ணி வாடாமை யானல்ல - வன்றுரைத்தா - லுண்கண்ணி வாடா ளுடன்று." இதனுட் கண்கண்ணி, குறுங்கண்ணி. "நிலாவி னிலங்கு மணன்மலி மறுகிற் - புலாலஞ் சேரிப் புல்வேய் குரம்பை - யூரென வுணராச் சிறுமையொடு நீருடித் - தின்று வுறையீ டாயினு மின்ப - மொருநா ளுறைந்திசி னோர்க்கும் வழிநாட் - டம்பதி மறக்கும் பண்பி னெம்பதி - வந்தனை சென்மோ வளைமெய் பரப்பப் - பொம்மற் படுதிரை கம்மென வுடைதரு - மாநேங் கொருசிறைப் பலபா ராட்டி - யெல்லை யெம்மொடு கழீஇ யெல்லுற - நற்றேர் கூட்டலு முரியிரற்றன்று - சேர்ந்தனிர் செல்குவி ராயின் யாமு - மெம்வளை யளைவயிற் பெட்குவ - நும்மொப் பதுவோ விரித்திசி னெமக்கே." "கடும்புலால் புன்னை கடியுந் துறைவ - படும்புலால் புட்கடிவான் புக்க - வடும்புலாந் - தாழைமா ஞாழற் றகைந்துயர்ந்த தாழ்பொழி - லேழைமா னேக்கி யிடம்." எனவரும். இன்னும் நயம்

புரியிடத்துமென்றதனுல் அவன்வரவினைத் தலைவிக்குக் கூறுத லுங் கொள்க. "இவர்பரி நெடுந்தேர் மணியு மிசைக்கும் - பெயர் பட வியங்கிய விளையரு மொலிப்பர் - கடலாடு வியலணிப் பொ லிந்த நறுந்தழைத் - திதலை யல்கு னலம்பா ராட்டிய - வருமே தோழி வார்மணற் சேர்ப்ப - னிறைபட வோங்கிய முழவுமுதற் புன்னை - மரவணா மறைகம் வம்மதி பானுட் - பூவிரி கானற் புணர் குறி வருந்துனை - மெல்லிணர் நறும்பொழிற் காணு - வல்ல வரும் படர் காண்காஞ் சிறிதே." இது தோழி தலைவிக்குப் பகற்குறிக் கட் தலைவன் வருகின்றமை காட்டி அவன் வருத்தங் காண யாம் மறைந்து நிற்பான் வம்மோவெனக் கூறியது.

எண்ணரும் பன்னகை கண்ணிய வகையினும் = தலைவன் இளிவந்தொழுகுதற்குப் பொருத தோழி அவன் இளிவரவு உணர் த்துங் கருத்தினளாய்ச் செயற்கையாக ஆராய்தற்கு அரியவாய் வரு கள்வியல். க.0டு

ம் ஒன்றல்லாப் பலநகைகுறித்த பகுதிக்கண்ணும் : அவை 'என்னை மறைத்தலெவனுகியரென்றலும் அறியாள்போறலுங் குறியாள் கூறலும் படைத்துமொழிகிளவியுங் குறிப்புவேறுகொளலும் பிறவுமாம். உம். "நிறைத்திங்கள் சேர்ந்தோடு நீண்மலை நாட - மறைக்கப் படாதேனை மன்னு - மறைத்துக்கொண் - டோடிறு யா தலா லொண்டொடியா டன்பக்கங் - கூடக் கிடந்ததொன் றில்." "மன்னேர்மன் சாய லவருன் மருடீர - வின்னுர்கணெஃப தறி யேனுன் - மின்னுருங் - கார்கெழு தோன்றற் கணமலை நன்னுட -

யார்கண்ண தாகுங் குறை." "தன்னெவ்வங் கூறினுநீ செய்த வரு ளின்மை - யென்னையு மறைத்தாளென் றோழி யதுகேட்டு - நின் னையான் பிறர்முன்னர்ப் பழிகூறற் றோணி." இது பழிகூறுவே னென்று தலைவி குறியாததொன்றைத் தோழிகூறினது. "விருந் தின ராதலின் வின்வுதி ரதனெதிர் - திருந்துமொழி மாற்றந் தருதலு மியல்பெனக் - கூறுவ தம்மயா றுறுபல வருமென - வஞ்சுவன் வாழி யறைய வெஞ்சா - தெண்ணில வொண்ணியது முடிப்பர் - கான ணிலர் கொடியரிவ டன்னை மாரே." இது நிகழாது நிகழ்வதாகப் படைத்துமொழிந்தது. "நெறிநீ ரிருங்கழி நீலமுஞ் சூடாள் - பொறிமாண் வரியலவ னாட்டலு மாட்டாள் - சிறுநுதல் வேரரும்பச் சிந்தியா நின்றாட் - கெறிநீர்த்தண் சேர்ப்பயா னென்சொல்லிச் செல்கோ." இது குறிப்பு வேறு கொண்டாளென்றது.

புணர்ச்சி வேண்டினும் = தலைவன் பகற்குறியையும் இரவுக் குறியையும் விரும்பிக் கூறுமிடத்தும்: தோழிமேன கிளவி. அவை பலவகைய. உம். "நன்னலஞ் சிதைய நாடொறும் புலம்பப் - பொன்னிணர் வேங்கை துறுகற்றாஅ - யிரும்பிடி வெரூஉ நாடற்கோர் - பெருங்க ணோட்டஞ் செய்தன்றோ விலமே." இது தோழி தலை வியைப் பதற்குறிநயப்பித்தது. "மாயவனுந் தம்முனும் போல மறிகடலுங் - கானல்சேர் வெண்மணலுங் காணுயோ - கான -

லிடையெலா ஞாழலுந் தாழையு மார்ந்த - புடையெலாம் புன்னை புகன்று." "ஊர்க்கு மணித்தே பொய்கை பொய்கைக்குச் - சேய்த்து மன்றே சிறுகான் யாறே - யிரைதேர் வெண்குரு கல்ல தியாவருந் - துன்னல் போகின்றாற் பொழிலே யாமெங் - கூழைக் கேர்மணங் குறுகஞ் சேறு - மாண்டும் வருகுவள் பெரும்பே தையே." இவை பகற்குறிநேர்ந்து இடங்காட்டியன. "செங்களம் படக் கொன் றவுணர்த் தேய்த்த - செங்கோ லம்பின் செங்கோட் டியானைக் - கழறொடிச் சேய குன்றங் - குருதிப் பூவின் குலைக்காந் தட்டே." இது தோழி தலைவியை இடத்துய்த்துநீங்கியது. "ஊர்க்கலி

வெற்பன் மார்பு புணையாகப் - பாடின் னருவி யாடுத லினிதே - நிரையிதழ் பொருந்தாக் கண்ணோ டிரவிற் - பஞ்சி வெண்டிரிச் செஞ்சுடர் நல்லிற் - பின்னுவீழ் சிறுபுறந் தழீஇ - யன்னை முயங்கத் துயிலின் னாதே." இது இரவுக்குறிநயந்த தலைவன் சிறைப்புறமாகப் பகற்குறிநேர்வாள்போல் இரவுக்காப்புமிகுதி கூறியது. பாடின்னருவி ஆட என்றாள் அதன்கண் உதவினனென்பதுபற்றி; அல்லது களவிற்கு உடன் ஆடுதலின்று. "சிறுவர்க் குறுகை யாகத் தெறுவர - வீங்கும் வருபவோ தேம்பாய் துறைவ - சிறுநா வெண்

மணி விளரி யார்ப்பக் - கடுமா நெடுந்தேர் நேமி போகிய - விருங் கழி செய்தல் போல - வருந்தின ளளியணி யருந்திசி னேனே.'' இது தலைவன் இரவுக்குறிநயந்தவனைத் தோழி மறுத்தது. "நா குபிடி நயந்த முளைக்கோட் டிளங்களிறு - குன்ற நண்ணிக் குறவ ரார்ப்ப - மன்றம் போழு நாடன் றோழி - சுனைப்பூங் குவளைத் தொடலை தந்துந் - தினைப்புன மருங்கிற் படுகிளி யோப்பியுங் - காலை வந்து மாலைப் பொழுதி - னல்லக நயந்துதான் மயங்கி - சொ ல்லு மாகா தஃகி யோனே.'' இது தோழி கிழத்தியை இரவுக் குறிநயப்பித்தது. "தண்ணந் துறைவன் கடும்பரி மான்றேர் - காலை வந்து மாலை பெயரினும் - பெரிது புலம்பின்றே கானல் - சிறிது புலம்பினமாற் றோழி நாமே.'' இது தலைவியது ஆற்றாமை கண்டு நம்வருத்தந் தீர்தற்கு இரவுக்குறியும் வேண்டுமென்றது. "ஏன மிடந்திட்ட வீர்மணிகொண் டெல்லிடைக் - கானவர் மக் கள் கனலெனக் கைகாய்த்தும் - வானுயர் வெற்பன் வருவான்கொ றோழிநம் - மேனி பசப்புக் கெட.'' இது தலைவன் வருவனென்றது. "சுறவுப்பிற ழிருங்கழி நீந்தி வைகலு - மிரவுக்குறிக் கொண்கன் வந்தனன் - விரவுமணிக் கொடும்பூண் விளங்கிழை யோயே.'' இஃது இரவுக்குறி. தலைவன் வந்தமை தலைவிக்குக் கூறியது. "அன்னாய் வாழிவெண் டன்னைநம் படப்பைத் - தன்னயத் தமன்ற கூதளங் குழைய - வின்னிசை யருவி யோடு மென்னதூஉங் - கேட் டியோ வாழிவெண் டன்னைநம் படப்பை - யூட்டி யன்ன வொண் டளிர்ச் செயலை - யோங்குசினைத் தொடுத்த வூசல் பாம்பென - முழுமுத றுமிய வுருமெறிந் தன்றே - யின்னுங் கேட்டியோ வென

வுமஃ தறியா - என்னையுங் கனைதுயின் மடிந்தன ளதன்றலை - மன்னுயிர் மடிந்தன்றாற் பொழுதே காதலர் - வருவ ராயிற் பருவ மிதுவெனச் - சுடர்ந்திலங் கெல்வளை நெகிழ்ந்த நம்வயிற் - படர்ந்த வுள்ளம் பழுதின் றாக - வந்தனர் வாழி தோழி யந்தரத் - திமிழ்பெய றலைஇய வினப்பல கொண்மூத் - தவிர்வில் வெள்ளந் தலைத்

தலை சிறப்பக் - கன்று காலோயுங் கடுஞ்சுழி நீத்தம் - புன்றலை மடப்பிடிப் பூசல் பலவுடன் - வெண்கோட் டியானை விளிபடத் துழவு - மகல்வாய்ப் பாந்தட் படாஅப் - பகலு மஞ்சும் பனிக் கடுஞ் சுரனே." இது தாயது துயிலுணர்ந்து தலைவன்வந்தமை தோழி தலைவிக்குக் கூறிக் குறிவயிற்சென்றது. "சேய்விசும் பிவர்ந்த செங்கதிர் மண்டில - மால்வரை மறையத் துறைபுலம் பின்றே - யிறவருந்தி யெழுந்த கருங்கால் வெண்குருகு - வெண்கோட் டிருஞ்சிறைத் தாஅ யக்கரைக் - கருங்கோட்டுப் புன்னை யிறைகொண் டனவே - கணைக்கால் மாமலர் கரப்ப மல்குகழித் - துணைச்சுறு வழங்கலும் வழங்கு மாயிடை - யெல்லுமிழ் பனிக்கடன் மல்குசுடர்க் கொளீஇ - யெமரும் வேட்டம் புக்கன ரதனாற் - றங்கி னெவனோ தெய்ய பொங்குபிசிர் - முழவிசைப் புணரி யெழுதரு - முடைக்கடற் படப்பையெம் முறைவி னூர்க்கே." இஃது இரவுக்குறி வேண்டிய தலைவற்குத் தோழி உடன்பட்டுக் கூறியது. "ஆம்ப லூடங்கு மணித்தழையு மாரமுந் - தீம்புன லூரன் மகளிவ - ளாய்ந்த நறுந் - தேமலர் நீலம் பிணையல் செறிமலர்த் - தாமரை தன்னையர்

பூ." இஃது இரவுக்குறி நேர்ந்த தோழி இந்நிலத்தின்கண் நீ வருங்கால் இன்னபெற்றியான் வருவாயாகவென்றது. "கடற்கானற் சேர்ப்ப கழியுலாய் நீண்ட - வடற்கானற் புன்னைதாழ்ந் தாற்ற - மடற்கான - லன்றி லகவு மணிநெடும் பெண்ணைத்தே - மூன்றி லிளமணன்மேன் மொய்த்து." இஃது இரவுக்குறியிடங் காட்டித் தோழி கூறியது. "எம்மூர் வாயி லொண்டுறைத் தடைஇய - கடவுண் முதுமரத் திடனுறை பழகிய - தெய்யா வளைவாய்த் தென்கட் கூருகிர் - வாய்ப்பறை யசாவும் வலிமுந்து கூகை - மையூன் றெரிந்த நெய்யுண் புழுக்க - லெலிவான் சூட்டொடு மலியப் பேணுது - மெஞ்சாக் கொள்கையெங் காதலர் வரநசைஇத் - துஞ்சா தலம்வரும் பொழுதி - னஞ்சவரக் கடுங்குரல் பயிற்று தீமே." இஃது இரவுக்குறித் தலைவன் சிறைப்புறமாகக் கூகைக்கு உரைப்பாளாய்த் தோழி கூறியது. "நிலவு மறைந்தன் றிருளும் பட்டன் - றோவத் தன்ன விடனுடை வரைப்பிற் - பாவை யன்ன நிற்புறங் காக்குஞ் - சிறந்த செல்வத் தன்னையுந் துஞ்சினன் - கெடுத்துப்படு நன்கல மெடுத்துக்கொண் டாங்கு - நன்மார் படைய முயங்கி மென்மெலக் - கண்டனம் வருகஞ் சென்மோ தோழி - கீழு மேலுங் காப்போர் நீத்த - வறுந்தலைப் பெருங்களிறு போலத் - தமியன் வந்தோன் பனியலை நிலையே." இது தலைவனைக்கண்டு முயங்குகம் வம்மோ என்றது.

௩௦அ பொருளதிகாரம்.

வேண்டாப் பிரிவினும் = தலைவன்றான் புணர்ச்சியைய விரும்பாது பிரிவை விரும்பிய இடத்தும்: அப்பிரிவு தண்டாதிரத்தலை மு

னிந்த மற்றையவழி இட்டுப்பிரிவும் அருமைசெய்தயர்த்தலுமாம்; ஆண்டுத் தலைவற்குந் தலைவிக்குங் கூறுவனகொள்க. உம். "முத்த மரும்பு முடத்தாண் முதிர்புன்னை - தத்துந் திரையலைக்குந் தண்ணங் கடற்சேர்ப்ப - சித்திரப் பூங்கொடியே யன்னாட் கருளியாய் - வித்தகப் பைம்பூணின் மார்பு." "இறவுப் புறத்தன்ன பிணர்படு தடவுமுதற் - சுறவுக்கோட் டன்ன முள்ளிலைத் தாழை - பெருங்களிற்று மருப்பி னன்ன வரும்பு - முதிர்பூஅன் மானுழையின் வேறுபடத் தோன்றி - விழவுக்களங் கமழு முரவுநீர்ச் சேர்ப்ப - வினமணி நெடுந்தேர் பாக னியக்கச் - செலிய சேறி யாயி னிவளே - வருவை யாகிய சின்னாள் - வாழ்வா ளாதல் லறிந்தனை சென்மே." இது பிரிவுவேண்டியவழிக் கூறியது. "சாரற் பலவின் கொழுந்துணர் நறும்பழ - மிருங்கல் விடரளை வீழ்ந்தன வெற்பிற் - பெருந்தே னிறாலொடு கீறு நாடன் - பேரமர் மழைக்கண் கலுழத்தன் - சீருடை நன்னாட்டுச் செல்லு மன்னாய்." எனவும்வரும்.

வேளாண் பெருநெறி வேண்டிய இடத்தும் = தலைவற்குத் தாஞ் சிலகொடுத்தலைத் தலைவி வேண்டியவிடத்தும்: அது தலைவி 'வேளாணெதிரும் விருந்தின்கட்' தோழி கூறுவதாம். உம். "பன்னா ளெவ்வந் தீரப் பகல்வந்து - புன்னையம் பொதும்ப ரின்னிழற் கழிப்பி - மாலை மால்கொள நோக்கிப் பண்ணாய்ந்து - வலவன் வண்டே ரியக்க நீயுஞ் - செலவுவிருப் புறுத லொழிகதி லம்ம - செல்லா நல்லிசைப் பொலம்பூட் டிரையன் - பல்பூங் கானற் பவத்திரி யன்னவிவ - ளெல்லெழி லிளநலந் தொலைய வொல்லெனக் - கழியே யோத மல்கின்று வழியே - வள்ளெயிற் றரவொடு வயமீன் கொட்குஞ் - சென்றோர் மன்ற மான்றன்று பொழுதென - நின்றிறத் தவலம் வீட வின்றிவட் - செப்பி னெவனோ பூச்சேழ் புலம்பப் - பசுமீ னெடுத்த வெண்ணெனன்மாத் தயிர்மிதி - மிதவை

மாவார் குகவே நினக்கே - வடவர் தந்த வான்கேழ்ச் சாந்தங் - குடபுல வுறுப்பிற் கூட்டுபு நிகழ்த்தி - வண்டிமிர் நறுஞ்சாந் தயர் குவங் திண்டிமி - லெல்லுத்தொழின் மடுத்த வல்வினைப் பரதவர் - கூருளிக் கடுவிசை மண்டலிற் பாய்ந்துடன் - கோட்சுறாக் கிழித்த கொடுமுடி நெடுவலை - தண்கட லசைவளி யெறிதொறும் வினை விட்டு - முன்றிற் றாழைத் தூங்கும் - தெண்டிரைப் பரப்பினெம் முறைவி னூர்க்கே." இதனுட் டனக்கும் புரவிக்குங் கொடுப்பன கூறித் தடுத்தவாறுகாண்க. "நாள்வலை முகந்த" என்பதும் அது.

புணர்ந்துழி உணர்ந்த அறிமடச் சிறப்பினும் = இயற்கைப் புணர்ச்சி நிகழ்ந்தகாலத்து அவன் இங்கு உணராதவனை நன்றாக உணர்ந்த அறிவினது மடப்பங் கூறித் தங் காதற்சிறப்பு உரைத்த இடத்தும்: அது "சுரஞ்செல் லியானைக் கல்லுறு கோட்டிற் - றெற்றென விறியரோ வைய மற்றியா - னும்மொடு நக்க வால் வெள் ளெயிறே - பாணர் பசுமீன் சொரிந்தமண்டை போல - வெமக்கும் பெரும்புல வாகி - நும்மும் பெறேஎ மிறியரோ னுயிரே.' இஃது அவனோடு நகுதற்குத் தோன்றிய உணர்வு இன்றியமை யாமை கூறிக் காதற்சிறப்பு உரைத்தது.

ஓம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும் = தலைவற்குத் தலைவ யைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளெனக் கூறுங் கிளவியது பகுதிக்கண் ணும் : தோழிமேன கிளவி. பகுதியாவன வரைவிடைப்பிரிவு முத லியபிரிவிடத்தும் புனத்திடைப் புணர்ச்சியின்றி நீங்குமிடத்துப்

பிறவிடத்துங் கூறுவனவாம். உம். "நனைமுதிர் ஞாழற் சினைமரு டிரள்வீ - நெய்தன் மாமலர்ப் பெய்த போல - வூதை தூற்று முரவு நீர்ச் சேர்ப்ப - தாயுடன் றலைக்குங் காலையும் வாய்விட் - டன்னா யென்னுங் குழவி போல - வின்னா செய்யினு மினிதுதலை யளிப் பினு - நின்வரைப் பினளென் றோழி - தன்னுறு விழுமங் களைஞ ரோ விலளே." "பெருநன் றாற்றிற் பேணாரு முளரோ - வொருநன் றுடைய ளாயினும் புரிமா - ணுடு புலவிதீர் வளிமதி யிலைகவர் - பாடமை யொழுகிய தண்ணறுஞ் சாரன் - மென்னடை மரையா துஞ்சு - நன்மலை நாட நின்னல திலளே." "எறிந்தெமர் தாமுழுத வின்குர லேனன் - மறந்துங் கிளியினமும் வாரா - கறங்கருவி - மா மலை நாட மடமொழி தன்கேண்மை - நீமறவ ளெஞ்சகத்துக் கொ ண்டு." "அளிய தாமே செவ்வாய்ப் பைங்கிளி - குன்றக் குறவர் கொய்தினைப் பைங்கா - லிருவி நீள்புனங் கண்டும் - பிரித றேற்றா பேரன் பினவே." இது தினை அரிந்துழிக் கிளியை நோக்கிக் கூறுவாள்போற் சிறைப்புறமாக ஓம்படுத்தது. இன்னும் ஓம்படைக் கிளவியென்றதற்கு இவளை நீ பாதுகாத்துக்கொள்ளென்று தலைவன் கூறுங் கிளவியது பகுதிக்கண்ணுமென்றும் பொருள்கூறுக. "பிணங்கரில் வாடிய பழவிற னனந்தலை - யுணங்கூ ணாயத் தோரா யென் றெண்மணி - பைபய விசைக்கு மத்தம் வைபெயிற் - றிவ ளொடுஞ் செலினோ நன்றே குவளை - நீர்சூழ் மாமல ரன்ன கண்ணழக் - கலையொழி பிணையிற் கலங்கி மாறி - யன்பிலி ரகறி ராயி னென்பர - மாகுவ தன்றிவ ளவல நாகத் - தணங்குடை யவர்தந் தலையுடை லிவணேர் - பார்கலி நல்லேறு திரிதரும் - கார்

செய் மாலை வருஉம் பொழுதே.'' இது வரைவிடைப் பிரிகின்றான் ஆற்றுவித்துக்கொண்டிரு என்றாற்குத் தோழி கூறியது.

செங்கடுமொழியாற் சிதைவுடைத்தாயினும் = தோழி செவ்வனங் கூறுங் கடுஞ்சொற்களாற் றலைவி நெஞ்சு சிதைவுடைத்தாயினும்: ஆண்டுந் தோழிமேன கிளவி. அவை தலைவனை இயற்பழித்தலுந் தலைவியைக் கழறலுமாம். உ-ம். ''கௌவையம் பெரும்பழி தூற்ற நலனழிந்து - பைதலஞ் சிறுநுதல் பசலை பாய - நம்மிகற் படுத்த வவரினு மவர்நாட்டுக் - குன்றங் கொடியகொ ளோழி - யொன்றுந் தோன்றா மழைமறைந் தனவே.'' வரைவிடைப் பருவங்கண்டு அழிந்த தோழி இயற்பழித்தது. ''மாசறக் கழீஇய யானை போலப் - பெரும்பெய லுழந்த விரும்பிணர்த் துறுகற் - பைதலொருதலை சேக்கு நாட - னோய்தந் தனனே தோழி - பசலை யான்றன குவளையங் கண்ணே.'' ''கேழ லுழுத கரிப்புனக் கொல்லையுள் - வாழை முதுகாய் கடுவன் புகைத்தயருந் - தாழருவி நாடன் றெளி கொடுத்தா னென்றோழி - நேர்வளை நெஞ்சூன்று கோல்.'' இஃது அவன்சூளுறவு பொய்த்ததென இயற்பழித்தது. ''மகிழ்நன் மார்பே வெயை யலர்கீ - யழியல் வாழி தோழி நன்னன் - னறுமா கொன்று நாட்டிற் போக்கிய - வொன்றுமொழிக் கோசர் போல - வன்கட் சூழ்ச்சியும் வேண்டுமாற் சிறிதே.'' ''மெய்யிற் றீரா மேவரு காமமொ - டெய்யா யாயினு முரைப்ப றோழி - கொய்யா முன்னுங்

குரல்வார் முதுதினை - யருவி யார்ந்த பைங்கா றேறு - மிருவி தோ
ன்றிய பலவே நீயே - முருகு முரண்கொள்ளு ந் தேம்பாய் கண்ணிப் -
பரிபன் னுயொடு பன்மலைப் படரும் - வேட்டுவற் பெறலோ டமை
ந்தனை யாழநின் - பூக்கெழு தொடலை நுடங்க வெழுந்து - கிள்
ளைத் தெள்விளி யிடையிடை பயிற்றி - யாங்காங் கொழுகா யாயி
னன்னை - சிறுவிளி கடிந்த றேற்று ளிவளெனப் - பிறர் தந்து நிறு
க்குந ளாயி - னுறற்கரி தாகுமவள் மலர்ந்த மார்பே.'' எனவ
கும். இதனானே வரையும்பருவமன்றெனக் கூறுதலுங் கொள்க.

என்பு நெகப் பிரிந்தோள் வழிச்சென்று கடைஇ அன்பு தலை
யடுத்த வன்புறைக்கண்ணும் = என்பு உருகுமாறு தலைவனாற் பிரி
யப்பட்ட தலைவிக்கு வழிபாடாற்றிச் சென்று தான்கூறும் மொழி
யை அவள்மனத்தே செலுத்தித் தலைவன் அன்பை அவளிடத்தே
சேர்த்துக்கூறிய வற்புறுத்ததற்கண்ணும்: அப்பிரிவு வரைந்து
கோடற்குப் பொருள்வயிற்பிரிதலும் வேந்தர்க்குற்றுழிப்பிரித
லும் காவற்குப்பிரிதலுமாம். ஆண்டு வற்புறுத்துங்கால் இயற்
பழித்தும் இயற்படமொழிந்தும் பிறவாறும் வற்புறுத்தும். முன்

சென்கடுமொழியாலென்புழி இயற்பழித்தனவும் வற்புறுத்துதல்
பயனாகக் கூறியனவென்றுணர்க. உம். "யாஞ்செய் தொல்வினைக்
கெவன்பே துற்றனை - வருந்தல் வாழி நீயென யாஞ்சென் - றுரை
த்தனம் வருக வெழுமதி புணர் திரைக் - கடல்விளை யமுதம் பெயற்
கேற் றாஅங் - குருகி யல்குத லஞ்சுவ லதுகொண் - டம்மென் கே
ண்மை நம்வயி னேற்றி - நயம்பெரி துடைமையிற் றுங்கல் செல்

லாது - கண்ணி ரருவி யாக - வழுமே தோழியவர் பழமுதிர் குன்றே," இது பிரிவிடைத் தோழி இயற்பழித்து வற்புறுத்தது. "தோளுந் தொல்கவின் றொலைந்தன நாளு-மன்னையு மருந்துயருற் றனளலரோ -பொன்னணி நெடுந்தேர்த் தென்னர் கோமான்-னெழுஉத் திணிதோ ளியறேர்ச் செழிய - னேரா வெழுவ ரடிப்படக் கடந்த-வாலங் கானத் தார்ப்பினும் பெரிதெனா- வாழல் வாழி தோழி பவரே - மாஅல் யானை மறப்போர்ப் புல்லித் - காம்புடை நெடுவரை வேங்கடத் தும்ப-ரறையிறந் தகன்றன ராயினு நிறையிறந்-துள்ளா ராகலோ வரிதே செலவெனா - முன்னூர் மன்னன் கழறொடிக் காரி - செல்லா நல்லிசை நிறுத்த வல்வி - லோரிக் கொன்று சேரலர்க் கீத்த - செவ்வேர்ப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லி - நிலைபெறு கடவுளாக் கியாப் - பலர்புகழ் பாவை யன்னநின் னலனே." "அழியலாயிழை" என்னுங் குறுந்தொகையுங் கொள்க. "பெருங் கை யிருங்களி றைவனம் மாந்திக் - கருங்கான் மராம்பொழிற் பாசடைத் துஞ்சுஞ் - சுரும்பிமிர் சோலை மலைநாடன் கேண்மை-பொருந்தினுர்க் கேமாப் புடைத்து." இவை இயற்பட மொழிந்து வற்புறுத்தன. இன்னும் அன்புதலைப்படுத்த வன்புறை என்றதனாற் பிறவுங்கொள்க. "பெறும்பெறு செல்வர் பொன்னுடைப் புதல்வர் - சிறுதோட் கொத்த செவ்வரிப் பறையின் - கண்ணகத் தெழுதிய குறியே போலக் - கோலங்கொண் டலேக்கப் படூஉஇயர் மாதோ - விரைவெண் மானே வெளியன் றீத்தன் - முரசுமுழ் கொளீஇய மாலை விளக்கின் - வெண்கோ டியம்ப நுண்பனி யரும்பக் - கையற வந்த பொழுதொடு மெய்சோர்ந் - தவல நெஞ்சினம் பெயர வுயர் திரை - நீடுநீர்ப் பனித்துறைச் சேர்ப்ப - னோடுதேர் நுண்ணுகநுழைந்த மாவே." இது பகற்குறி வந்து போகின்ற தலைவன்

புறக்கிடை நோக்கி ஆற்றாத தலைவி குறிப்பறிந்து மாவின்மேல் வைத்து வற்புறுத்தது. "விளையா டாயமொ டோரை யாடா- தினேயோ ரிவ்விடத் திற்செறித் திருத்த - லறனு மன்றே யாக்க முந் தேய்மெனக் - குறுநுரை சுமந்து நறுமல ருந்திப்- பொங்கிவரு புதுநீர் நெஞ்சுண வாடுகம் - வல்லிதின் வணங்கிச் சொல்லுநர்ப் பெறினே - சொல்லென விடுநண்மற் கொல்லோ வெல்லுமிழ்ந்து

துரவுறு முரறு மரையிரு ணடுநாட்-கொடி நுடங் கிலங்கின மின்னி- யாடுமழை யிறுத்தன்றவர் கோடுயர் குன்றே." இது வரைவு நீட் டூற்றாத தலைவி வேறுபாடு புறத்தார்க்குப் புலனுகாமையும் இசையும் இங்ஙனங் கூறுவாரைப் பெறினெனக் கூறி வற்புறுத் தது. "மறுகுபு புகலு நெஞ்ச நோயின் - றிறுகப் புல்லி முயங் குகஞ் - சிறுபுன் மாலை செயிர்ப்ப நாமே." பிரிவிடையாற்றாத தலைவியைத் தோழி நன்னிமித்தங்கூறி வற்புறுத்தது.

ஆற்றது தீமை அறிவுறு கலக்கமும் = தலைவன் வருகின்ற நெறியினது தீமையைத் தாங்கள் அறிதலுற்றதனுனே எய்திய கலக்கத்தின் கண்ணும்; தோழிமேல கிளவி. உம். "கழுதுகால் கிளர வூர்மடிந் தன்றே யுருகெழு மரபிற் குறிஞ்சி பாடிக் - கடியு டை வியனகர்க் கானவர் துஞ்சார்-உயக்களிறு பொருத வாள்வரி யுழுவை - கன்முகைச் சிலம்பிற் குழூஉ மன்னே - மென்றோ ணெகிழ்ந்துநாம் வருந்தினு மின்றவர்-வாரா ராயினு நன்றுமற் றில்ல- வுயர்வரை யடுக்கத் தொளிறுபு மின்னிப் - பெயல்கான் மயங்கிய

பொழுதுகழி பாஞட் - டிருமணி யரவுத்தேர்ந் தேறிய - வுருமு ச்சிவந் துழலு மோங்குவரை யாறே." "கொடுவரி வேங்கை பிழைத்துக் கோட்பட்டு - மடிசெவி வேழம் வெரீஇ - யடிபே ஈசை - யஞ்சி யொதுங்கு மதருள்ளி யாரிருட் - டுஞ்சா சுடர்த் தொடி கண்." இவை இரவுக்குறிவரவாற் றலைவி வருந்துவ ளென் றது. "கழைபொருங் கான்யாற்றங் கல்லதர்" என்பதும் அது. 'கூருகிரொண்கின்" என்னும் அகப்பாட்டுங் காண்க. கலக்கமெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனுல் ஆற்றிடை ஏதமின்றிச் சென்றமை தோன்ற ஆண்டு ஓர்குறிசெய்யெனக் கூறுவனவுங் கொள்க. 'கான மானதர் யானையும் வழங்கும் - வான மீமிசை யுருமுநனி யுரறு - மரவும் புலியு மஞ்சுதக வுடைய - விரவுச் சிறுநெறி தனியை வருதி - வரையிழி யருவிப் பாடொடு பிரச - முழவுச் சீர் நரம்பி னிம்மென விமிரும் - பழவிற லனந்தலைப் பயமலை நாட - மன்றல் வேண்டினும் பெறுகுவை யொன்றோ - வின்றுதலை யாக வாரல் வரினே - யேமுறு துயர நாமிவ ணொழிய - வெற்க ண்டு பெயருங் காலை யாழநின் - கற்கெழு சிறுகுடி யெய்திய பின்றை - யூதல் வேண்டுமாற் சிறிதே வேட்டொடு - வேய்பயி லழுவத்துப் பிரிந்தநின் - னாய்பயிற் குறிநிலை கொண்ட கோடே." என்னும் சிற்றிலக்கோவையுள், வரினே ஏமுறு துயரம் நாமிவணொழிய, நின்னாய்பயிற் குறிநிலை கொண்ட கோட்டை ஊதல்வேண்டு மாற் சிறிதே, என்றவாறு காண்க.

களவியல். நக.

காப்பின் கடுமை கையற வரினும் = காத்தற்றொழிலால்

உண்டாங் கடுஞ்சொற்கள் களவொழுக்கத்திடத்தே எல்லையற
வருமிடத்தும்: தோழிமேன கிளவி; அவை பலவகைய. உம். "கட
லாடு - ஞாழலுங் கான லல்கியுந் - தொடலை யாயமொடு தழுவணி
யயர்ந்து - நொதுமலர் போலக் கதுமென வந்து - முயங்கினன்
செலினே யலர்ந்தன்று மன்னே - துத்திப் பாந்தள் பைத்தக லல்
குற் - றிருந்திழை துயல்வுக்கோட் டசைத்த பசுங்கழைத் - தழைஇ
யினு முழையிற் போகான் - றான்றந் தனன்யாய் காத்தோம்பல்
லே." இது பகற்குறிக்கட் சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறீஇ
யது. "கணமுலை கையெனக் காந்தள் கவின - மணமுலைக்கென்
மரண்ணி மந்திகொண் டாடும் - விறன்மலை நாட வரவரிதாங் கொ
ம்மனை - புனமு மடங்கின காப்பு." இது தினைவிளைந்தமை கூறிச்
செறிப்பறிவுறீஇயது. "அறையருவி [illegible] டினைவளமுங் காவா
[illegible] - [illegible]றையுயர் தண்சிலம்பிற் பூந்தழையுங் கொய்யா - ளுறைக
வல் [illegible]லவழுமொன் றுண்டென்று ளன்னை - மறையாதி வாழிய மை
யிருங் குன்றே." இது குன்றத்திற்குக் கூறுவாளாகச் செறிப்பறி
வுறீஇயது. "[illegible]ந்த மெறிந்துழுத சாரற் சிறுதினைச் - சாந்த விதண
[illegible]சார்ந்து - சாரதங் - கமழக் கிளிகடியுங் கார்மயி லன்ன
[illegible]முக் கிளியெழா வார்த்து." இது பிறைக் காத்தற்கு இடுவ
[illegible]ளச் செறிப்பறிவுறீஇயது "பல்லோர் துஞ்சு நள்ளென் யாமத்
து[illegible]க்கள்று போல்வந் திரவுக்கதவு முயறல் - கேளே மல்லேங்
[illegible]ளம் பெரும - வேரி முருங்கப் பீலி சாய - நன்மயில் வலைப்
[illegible]ங்கியா - முயங்குதொறு முயங்கு மறனில் யாயே." இது
இரவுக்குறிக் காப்பின்கடுமை கூறியது. "வினை விளையச் செல்வம்
விளைவதுபோ லீடாப் - பனை விளைவு நாமெண்ணப் பாத்தி - இனைவி

மை - மையார் தடங்கண் மயிலன்னாய் நீத்தின்டு - மையார் பிரி வித்தல காண்." இது இவ்வொழுக்கத்தினை வேங்கை நீக்கிற் றெனத் தலைவிக்குக் கூறியது. இன்னும் வேறுபட வருவனவெ வலாம் இதன்கண் அடக்குக. "புன்னையம் பூம்பொழிலே போ ய்நாவ பாதகா - வன்னப் பெடையே யறமறவல் - மன்னுங் கம்புட்டுமான் காவலி கானலஞ் செல்லூர் - நெடுங்கடலே நீயு நின்ன." இது புனங் கைவிட்டுப் போகின்றுழிச் சிறைப்புறமாகத் தோழி கூறியது. "பண்டைக்கொ ளல்வினை யில்லேம் பதிப் பெயர்துங் - கண்டற் குலங்காள் கழியுருகேர் - மூண்டகங்கா- ணூரனி யிராதே நயந்தல் கவர்க்குமாயின் - பேணி யவர்செறித்த லான்." இது தலைவற்குக் கூறியினென்றது.

உள

களனும் பொழுதும் வரைநிலை விலக்கிக் காதன்மிகுதி உளப் பட = காதன்மிகுதி உளப்படக் களனும் பொழுதும் வரைநிலை விலக் கி; அவளிடத்துக் காதன்மிகுதி மனத்து நிகழாநிற்க இருவ கையிடத்தையும் இருவகைக் காலத்தையுந் தாம் வரைந்து கூறும் நிலைமையைத் தவிர்த்து அவன்வயிற் தோன்றிய கிளவியையும்: பிறவும் = கூறியவாறன்றிப் பிறவாறாக அவன்வயிற் தோன்றிய கிளவியையும்: நாடும் ஊரும் இல்லுங் குடியும் பிறப்பும் சிற ப்பும் இறப்பும் நோக்கி அவன்வயிற் தோன்றிய கிளவியொடு தொகைஇ = அவன்பிறந்தநாடும் அதன்பகுதியாகிய குடியிருப்பும் அவ்வூர்க்கு இருப்பாகிய மனையும் பார்ப்பார்முதலிய நால்வகை வரு

னமும் அவ்வருணத்துள் இன்னவழி இவனென்றலும் ஒருவழி ற்றுப்பிறந்தோர் பலருள்ளுஞ் சிறப்பித்துக்கூறலும் பிறரின் ஒவ்வாதிறந்தனவாதல் நோக்கித் தலைவனிடத்தே தோழி கூறிய கிளவியோடே கூடி: அனைநிலைவகையான் வரைதல் வேண்டினும் = அத்தன்மைத்தாகிய நிலைமையின் கூறுபாட்டானே வரைந்துகோடலை விரும்பிய வழியும்: தோழிமேன கிளவி. “பகற்புணர்களனே” “இரவுக்குறியேயில்” “குறியெனப்படுவது” என்னுஞ் சூத்திரங்களாற் களனும் பொழுதும் உணர்க. உ-ம் “புன்னை காத்து மன்னர் மோப்பியம் - பனியிருங் கானல பாகம்பினை யாட - மல்லம் போது மறுகி - னல்கலு மேவா தலரா கின்றே.” இது பகற்குறி விலக்கியது. “நெடுமலை நன்னாட்டு நிலவே னாணையாக் - கடுவிசை வாலருவிநீத்தி - நடுவிரு - ளின்னு வரவர வீழ்ங்கோதை மாதரா - னென்னுவா னென்னுடை நெஞ்சு.” இது இரவுக்குறி விலக்கியது. “இரவு வாரலை யைய விரவுவீ - கலலற வரிக்குஞ் சாரற் - பகலும் பெறுதியிவ டடமென் றோளே.” இது பகற்குறி நேர்வாள்போல இரவுக்குறி விலக்கியது. “திரைமேற்போந் தெஞ்சிய தெண்கழிக் கானல் - விரைமேவு பாக்கம் விளக்கா - கரைமேல் - விடுவம் பசும்புற விப்பிகான் முத்தம் - படுவா யிருளகற்றும் பாத்து.” இதுவும் அது. இவை வரவுநிலை விலக்கின. “வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின் - சாரனா - செவ்வியை யாகுமதி - யாரஃ தறிந்திசி னோரே சாரற் - சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கியாங்-கிவளுயிர் தவச்சிறிது காமமோ பெரிதே.” இது காதன்மிகுதி கூறியது. பிறவுமென்றதனால், “கோடீ ரிலங்குவளை ஞெகிழ நாடொறும் - பாடில கலுழுந் தளியா னுவே - தன்னரு நெடுவரைத் ததும்பிய வருவி - தண்ணென் முழவி னிமிழிசை காட்டு-

மருங்கிற் கொண்ட பலவிற் - பெருங்க ணாடரின் னயந்தோள் கண்ணோ." இது யான் வரையுந்துணையும் ஆற்றுவளோ என்

றூற்கு ஆற்றுளென்றது. "நெடுவரை மிசையது குறுங்கால் வருடை - இனபாய் கின்ன வெருஉ நாட - வல்லமன் றம்ம பொய்த்தல் - வல்லாய் மன்றநீ யல்லது செயலே." இது தலைவனைப் பழித்தது. "கானற் கண்டற் கழன்றுகு பைங்காய் - நீனிற விருங்கழி யுட்பட வீழ்ந்தெழ - வுறுகா றாக்கத் தூங்கி யாம்பல் - சிறுவெண் காக்கை யாவித் தன்ன - வெளிய விரியுந் துறைவ வென்று - மளிய பெரியோர் கேண்மை நும்போற் - சால்பெதிர் கொண்ட செம்மை யொருத்தி - தேறு நெஞ்சங் கையறுபு வாடி - நீடின்று விரும்பா ராயின் - வாழ்தன்மற் றெவனோ தேய்கமா தெளிவே." ஆற்றுத தலைவியைக் கடிதின் வரைவேனென்று தலைவன் தெளிவிக்கப் புக்குழித் தோழி தெளிவிடை விலக்கியது. "குன்றக் குறவன் காதன், மடமகள் - மென்றோட் கொடிச்சியைப் பெறற்கரி தில்ல - பைம்புறப் படுகிளி யோப்பலவர் - புன்புல மயக்கத்து விளைந்தன தினையே." புனங்காவல் இனியின்று என்றது. "என்றுங்கொ னீடி லினவேங்கை நாளுரைப்பப் - பொன்னும் போல் வேலவர் தாம்புரிச் - தென்னே - மருவியா மாலை மலைநாடன் கேண்மை - யிருவியா மேன லிணி." இது தினை அரிகின்றமையுஞ் சுற்றத்தார் பொருள்வேட்கையுங் கூறியது. "வெறிகமழ் வெற்பவென் மெய்ச்சீர்மை கொண்ட - தறியாண்மற் றன்னை யணங்கணங்கிற் றென்று - மறியீர்ந் துதிரந்தூய் வேலற் றரீஇ - வெறியோ டலம்வரும் யாய்." இது வெறியச்சுறுத்தியது. "இனமீ

னிருங்கழி யோத முலாவ - மணிநீர் பரிக்குந் துறைவ தகுமோ -
குணநீர்மை குன்றுக் கொடியன்னார் பக்க - நினநீர்மை யில்லா
வொழிவு." இது அருளவேண்டும் என்றது. "மூத்தோ ரன்ன
வெண்டலைப் புணரி - யிளையோ ராடும் வரிமனை சிதைக்குந் - தளை
யவிழ் தாழைக் கானலம் பெருந்துறைச் - சிலசெவ்வித் தாகிய
புணர்ச்சி யலமொழ - வில்வயிற் செறித்தமை யறியாய் பன்னாள் -
வருமுலை வருத்த வம்பகட்டு மார்பிற் - றெருமர லுள்ளமொடு
வருந்து நின்வயி - னீங்குக வென்றியான் யாங்கன மொழிகோ -
வருந்திறற் கடவுள் செல்லூர்க் குணாது - பெருங்கடன் முழக்கிற்
றாகி யாண - ரிரும்பிடம் படுத்த வடுவுடை முகத்தர் - கடுங்கட்
கோசர் நியம மாயினு - முறுமெனக் கொள்குவ ரல்லர் - நறுநுத
லரிவை பாசிழை விலையே." இது பொருண்மிகக் கொடுத்தல்வே
ண்டுமென்றது. இன்னும் வரைவுகடாவுதற் பொருட்டாய் வேறு
பட வருவனவெல்லாம் இதனான் அமைக்க. "கோழிலை வாழைக்
கோண்மிகு பெருங்குலை - யூழுறு தீங்கனி யுண்ணுநர்த் தடுத்த -
சாரற் பலவின் சுளையொடு ஊழ்ப்பு - பாறை [illegible]

[illegible] பொருளதிகாரம்.

[illegible] - லறியா துண்ட கடுவ னயலது - கறிவளர் சாந்த மேறல்
செல்லாது - நறுவீ யடுக்கத்து மகிழ்ந்துகண் படுக்குங் - குறியா
வின்ப மெளிதெனின் மலைப்பல் - வேறு விலங்கு மெய்து நாட -
குறித்த வின்ப நினக்கே வணரிய - வெறுத்த வேய்மருள் பணை
த்தோ ணிறுப்ப - நில்லா நெஞ்ச மோடு நின்மாட் - டிவளு மினை
ய ளாகிற் றந்தை - யருங்கடிக் காவலர் சோர்பத னொற்றிக் - கங்
குல் வருதலு முரியை பைம்புதல் - வேங்கையு மொள்ளிணர் விரி

ந்தன - நெடுவெண் டிங்களு மூர்கொன் டன்றே." விலங்கும் எய்து காடவென்று அந்நாட்டினை இறப்பக்கூறி இந்நாடுடைமை யிற் குறித்த இன்பம் நினக்கே வணரியவென வரைதல்வேண்டிய வாறும் வேங்கைவிரிந்ததனுற் றினையறுத்தலின் இற செறிப்புக் கூறியவாறுங் கங்குல்வருதலும் உரியையெனப் பகற்குறிமறுத்து இரவுக்குறி நேர்வாள்போற் கூறி நெடுவெண்டிங்களு மூர்கொன் டன்றேயென்று அதனையும் மறுத்து வரைதற்கு நல்லநாளெனக கூறி வரைவுகடாயவாறுங் காண்க. "காமங் கடவ வுள்ள மினை ப்ப - யாம்வந்து காண்பதோா பருவ மாயி - னோங்கித் தோன்று முயர்வரைக் - கியாங்கெனப் படுவது நம்மூர் தெய்யோ." இது வரை இறப்பக்கூறியது. "துணைபுணர்ந் தெழிதரும்" என்னும் நெய்தற்கலியுட் "கடிமலர்ப் புன்னைக்கீழ்க் காரிகை தோற்றாளைத் - தொடிநெகிழ் தோளளாத் துறப்பாயான் மற்றுநின் - குடிமை க்கட் பெரியதோர் குற்றமாய்க் கிடவாதோ; ஆய்மலர்ப் புன்னை ்கீழ் பூணிநலந் தோற்றாளை - நோய்மலி நிலையளாத் துறப்பாயான் மற்றுநின் - வாய்மைக்கட் பெரியதோர் வஞ்சமாய்க் கிடவாதோ; திகழ்மலர்ப் புன்னைக்கீழ்த் திருநலந் தோற்றாளை - யிதழ்மலர்க் கண்ணளாத் துறப்பாயான் மற்றுநின் - புகழ்மைகட் பெரிய தோர் புகராகிக் கிடவாதோ." இவை ஒழுக்கமும் வாய்மையும் புகழும் இறப்பக்கூறியன. குடிப்பிறந்தார்க்கு இம்மூன்றுஞ் சிற ப்பக் கூறல்வேண்டும். ஏனைய வந்துழிக்காண்க. இன்னும் அனை நிலைவகை என்றதனுனே தலைவியாற்றாமைகண்டு வரைவுகடாவ லோவென்று தலைவியைக்கேட்டலுஞ் சிறைப்புறமாகவுஞ் சிறைப்

புறமன்றாகவுந் தலைவியாற்றாமைகூறி வரைவுகடாவுவனவும் பிற வும் வேறுபடவருவனவும் இதனான் அமைக்க. "கழிபெருங் கிழமை கூறித் தோழி - யொழியா யாயினென் றுரைக்கோ தெய்ய - [illegible]வு ணைத்திய கருங்கால் வேங்கை - தடவுநிலைப் பலவொடு தாழ்ந்த பாக்கத்துப் - பின்னீ ரோதி யிவடமர்க் குரைப்பதோர் - [illegible]ணாப் பாயிறு மாக வொண்ணுத - லிலங்குவளை மென்றோட் [illegible]மை - விலங்குமலை நாடநீ வேண்டுதி யெனினே." "நிலவு

[illegible]ருளும் போல நெடுங்கடற் - கழியுங் கானலு மணந்தன்று - நுதல் [illegible] தோளு மணிந்தன்றால் [illegible]" எனவரும்.

ஐயச் செய்கை தாய்க்கு எதிர்மறுத்துப் பொய் என மாற்றி மெய்வழிக் கொடுப்பினும் - தலைவிக்குக் கூட்டம் உண்டுகொலென்று தாய் ஐயுற்றவழி அவ்வையத்திற்பட்ட செய்கையைத் தாய்க்கு எதிர்நின்று மறுத்து அதனைப் [illegible] பொய்யெனவே கருதும்படி உள்ளமனைத் திரிந்ததும் போக்கி [illegible] சிலசொற்களை மெய்வழிப்படுத்து அறிவுகொள்ளக் கொடுப்பினும். உம். "உருமுரறு கருவிய பெருமழை தலைஇப் - [illegible] றவிந்த தூங்கிரு ணடு நாண் - மின்னுநிமிர்ந் தன்ன கனங்குழை யிமைப்பப் - பின்னு விடு நெறியிற் கிளைஇய [illegible] - [illegible] மயிலி னொல்குவ னொதுங்கி - இடைபுகு [illegible] வளை - [illegible] ழிவெள்ளை [illegible] - குருளைச் சிலம்பிற் கடர்

[illegible] வெய்ந்து - தாம்வேண்டு ஒருவி [illegible]குமார் வருமே நனை வியன் [illegible] துஞ்சுநர்க் கனவினு மருட்டலு முண்டே [illegible] - சுடரின்று தமியர் [illegible]னிக்கும் வெருவர - மன்ற [illegible] கூகை குழறினும் - நெஞ்சழிந் தரணஞ் சேரு மதன்ற [illegible] - புலிக்கணைத் தன்ன [illegible] விட்டு - முருகி னன்ன சீற்றத்துக் கடுந்திற - லென்னைக்கு [illegible] ளாக - வஞ்சுவ லல்ல [illegible] விவ்விடு செயலே" [illegible] ஏறி இழிந்தானென்றது கரணமாக ஏயுற்ற தாயைக் கனவு மருட்டலும் உண்டென்றது முதலாகப் பொய்ப்பெண்மை [illegible] ஞ்சும் வருமென மெய்வழிக் கொடுத்தது. இது சிறைப்புறமாகக் கூறி வரைவுகடாதலின் ஈண்டுப்பின் வைத்தார். "வேங்கை நறுமலர் வெற்பிடை யாங்கொய்து - மாந்தளிர் மேனி வி[illegible]மற் - றாங்கெனைத்தும் - பாய்ந்தருவி [illegible] மாகப் பணிமொழிக்குச் - சேந்தனவாஞ் சேயரிக் கண்." இதுவும் அது.

அவன் விலங்குறினும் = தன்னையுந் தலைவியையும் இடையீடு படுத்தலின்றித் தலைவனுற் கூட்டத்திற்கு இடையூறு தோன்றினும்: அது வரைவிடைப் பொருட்பிரிவும் வேந்தற்குற்றுழியுங் காவற்பிரிவாம். உ-ம். "செவ்விய தீவிய சொல்லி யவற்றொடு - பைய முயங்கிய அஞ்ஞான்றவையெல்லாம் - பொய்யாதல் யானியாங் கறிகோமற் றைய - அகனகர் கொள்ளா அலர்தலைத் தந்து - பகன்முனி வெஞ்சுர முள்ளல் அறிந்தேன் - மகளல்லை மன்ற இனி." "தன்னாண் வலியிற் பரதவர் போத்தந்த - பன்மீ னுணங்கல்

கவருந் துறைவனைக் - கண்ணினாற் காண விழையுங்கொ லென்றோழி - வண்ணந்தா வென்கந் தொடுத்து." எனவரும்.

களம்பெறக் காட்டினும் = காப்புமிகுதியானுங் காதன்மிகுதியானுந் தமர் வரைவுமறுத்ததினானுந் தலைவி ஆற்றாளாயவழி இதெற்றினானாயிற்றெனச் செவிலி அறிவரைக் கூஉய் அவர் களத்தைப் பெறுநிற்கத் தலைவியை அவர்க்கு வெளிப்படக் காட்டினும்: களமாவது கட்டுங் கழங்கும் இட்டுரைக்கும் இடமும் வெறியாட்டிடமுமாம். உ-ம். "பொய்படு பறியாக் கழங்கே மெய்யே-மணிவரைக் கட்சி மடமயி லாலு - மலர்ந்த வள்ளியங் கானங் கிழவோ - னாண்டகை விறல்வே ளல்லனிவள் - பூண்டாங் கிளமுலை யணங்கி யோனே." இது கழங்குபார்த்துழிக் கூறியது. "கறிவளர் சிலம்பிற் கடவுட் பேணி - யறியா வேலன் வெறியெனக் கூறு - மதுமனங் கொள்குவை யன்னையிவள் - புதுமலர் மழைக்கண் புலம்பிய நோய்க்கே." இது தாயறியாமை கூறி வெறிவிலக்கியது. "அம்ம வாழி தோழி பன்மலர் - நறுந்தண் சோலை நாடுகெழு நெடுந்தகை - குன்றம் பாடா தாயி - னென்பயன் செய்யுமோ வேலற்கு வெறியே." இது தலைவிக்குக் கூறியது. "செய்த னறுமலர்ச் செருந்தியொடு விரைஇக் - கைபுனை நறுந்தார் கமழு மார்பனருந்திறற் கடவு ளல்லன் - பெருந்துறைக் கண்டிவ ளணங்கியோனே." இது வேலற்குக் கூறியது. "கடவுட் கற்சுனை யிலை

பிறங் கவிழ்ந்த - மறியாக் குவளை மலரொடு காந்தட் - குருதி யொண்பூ வுருகெழக் கட்டிப் - பெருவரை யடுக்கம் பொற்பச் சூர்மக - ளருவி யின்னியத் தாடு நாடன் - மார்புதர வந்த படர் மலி யருநோய் - நின்னணங் கன்மை யறிந்து மாணது - கா றாங் கடம்பின் கண்ணி சூடி - வேலன் வேண்ட வெறிமனை வந் தோய் - கடவு ளாயினு மாக - மடவை மன்ற வாழிய முருகே."

இது முருகற்குக் கூறியது. "அன்னை தந்தபு வாழுவ தறிவல்- பொன்னகர் வரைப்பிற் கன்னந் தூக்கி - முருகென மொழியு மாயி- னருவரை நாடன் பெயர்கொலோ வதுவே." இது தமர்கேட் டக் கூறியது.

பிறன்வரைவு ஆயினும் = நொதுமலர் வரையக் கருதியவழித் தலைவி சுற்றத்தார் அவ்வரைவினை ஆராயினும்; தோழி தலைவற்குந் தலைவிக்குங்கூறும். உம். "கண்டல் வேலிக் கழிசூழ் படப்பை-முண் டகம் வேய்ந்த குறியிறைக் குரம்பைக் - கொழுமீன் கொள்பவர் பாக்கங் கல்லென - நெடுந்தேர் பண்ணி வரலா னுதே - குன்றத் தன்ன குவவுமண லீந்தி - வந்தனர் பெயர்வர்கொ லூமே யல்க- களவியல், கூகசு

லிளையரு முதியருங் கிளையடன் குழீஇக் - கோட்சுறு வெறிந்தெ னச் சுருங்கிய நரம்பின - முடமுதிர் பரதவர் மடமொழிக் குறும கள - வலையுந் தூண்டிலு மறிஇய பெருங்காற்-றிரையெழு பௌவ முன்னிய - கொலைவெஞ் சிறாஅர் பாற்பட் டனளே." இது நொ துமலர்வரைவு மலிந்தமை தோழி சிறைப்புறமாகக் கூறியது. பாற்பட்டனளெனத் தெளிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற் கூறினள். இனி, "யாஅன் னையுமே தோழி குன்றத்துப் - டழங்குழி யக

ரச்ந் கானவன் கிழங்கி-னை ரசுன்மை துணிபெறூஉ நாட-னறி
வகாழ்க் கொள்ளு மானவை செறிதொடி - யெம்மில வருகுவை
கொ - பொம்ம தொதி நீவி யோனே." இது தாய் கேட்பத்
த் தோழி தலைவிககுக் கூறியது.

அவன் வரைவு மறுப்பினும் = தலைவிசுற்றத்தார் தலைவற்கு
வரைவுமறுத்தவழியும்: தோழி அறத்தொடுநிலையாற் கூறும். உம்.
"அலகன் மழைபொழிந்த வகனக வருவி-யாடுமழை யடுக்கத் தி
ழியு நாடன்-பெருவரை யன்ன திருவிறல் வியன்மார்பு-முயங்காது
கழிந்த நாளிவண-மயங்கிதழ மழைக்கண கலுழ மன்னாய்." "குன்
றக் குறவன் காதல் மடமக - ளணிமயி லன்ன வசைநடைக் கொ
டிச்சியைப் - பெருவரை நாடன் வரையு மாயிற் - கொடுத்தன
மாயினோ நன்றே - யின்னு மானாது நன்னுத றுயரே." என வரும்.
தலைவிக்குக் கூறுவனவுங் கொள்க. "அம்ம வாழி தோழி நம்மூ
ர்-பிரிந்தோர்ப் புணர்ப்பவ ரிருந்தனர் கொல்லோ - தண்டுடைக்
கையா வெண்டலைச சிதவலர் - நன்றுநன் றென்னு மாக்களோ -
டின்றுபெரி தென்னு மாங்கண தவையே." இது தமர் வரைவு
மறுப்பரோவெனக் கவன்றாட்குத் தோழி கூறியது. "நன்னோ
அருவத்த கண்ணு மாடு - மயிர்வார் முன்கை வளையுஞ் செறூஉங்-
கன்றுகோட் பிழைத்த சதஞ்சிற தெழுபுலி - யெழுதரு மழை
யிற் குழுமும் - பெருங்க ணுடன் வருங்கொ லன்னாய்." இது தமர்
வரைவுமறுத்துழி ஆற்றாத தலைவிக்குத் தோழி தீயகுறி நீங்கி
நற்குறி தனக்குச் செய்யக்கண்டு கடிதின்வரைவரெனக் கூறியது.

முன்னிலை அறன் எனப் படுதல் என்று இருவகைப் புரை
தீர் கிளவி தாயிடைப் புகுப்பினும் = அறனெனப்படுதல் இருவ

கைப் புணாநீர் முனணிலையென்று களவி தாயிடைப் புகுப்பினும்;
அறனென்று சொல்லப்படுந் தன்மை இருவர்கண்ணுங் குற்றந்தீர்ந்த எதிர்ப்பாடென்று செவிலியிடத்தே கூறி அக்களவியை நற்றாயிடத்துஞ் செலுத்தினும்: என்றது புனறருபுணர்ச்சியும் பூத்தருபுணர்ச்சியும் களிறுதருபுணர்ச்சியும் போல்வன செவிலிக்குக்

கூறி அவள் நற்றாய்க்குக் கூறுதலை நிகழ்த்துவித்தலாம். எனவே, அவள் தந்தைக்குந் தன்னையர்க்கும் உணர்த்துதலும் அதனை மீண்டுவந்து தலைவிக்கு உணர்த்துதலும் பெற்றாம். அவ்வறத்தொடுநிலை எழுவகைய எனப் பொருளியலுட் கூறுப. உம். "காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவாள்" என்னுங் குறிஞ்சிக் கலியுள், "தெருமந்து சாய்த்தார் தலை." எனப் புனறருபுணர்ச்சியாற் றோழி செவிலிக்கு அறத்தொடுநிற்பச் செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தொடுநிற்ப அவள் ஏனையோர்க்கு அறத்தொடு நின்றவாறு காண்க. "வாடாத சான்றோர் வரவெதிர் கொண்டுநாய்க் - கோடாது நீகொடுப்ப தல்லது - கோடா - வொழுகு முலையு மிரண்டற்கு மொத்தீர்ப் - பொழிலும் விலையாமோ போகாது." "சான்றோர் வருந்திய வருத்தமு நுமது - வான்றோய் வன்ன குடிமையு நோக்கித் - திருமணி வரன்றுங் குன்றங் கொண்டிவள் - வருமுலை யாகம் வழங்கினோ நன்றே - யஃதான், றடைபொருள் கருதுவி ராயிற் குடையொடு - கழுமலந் தந்த நற்றேர்ச் செம்பியன் - பங்குனி விழவின் வஞ்சியொ - டுள்ளி விழவி னுறந்தையுஞ் சிறிதே." இவை நற்றாய் தந்தை தன்னையர்க்கு அறத்தொடுநின்றன. "அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை யென்னை - தானு மலைந்தா னெமக்குந் தழை யாயின - பொன்வீ மணியரும் பினவே - என்ன மரங்கொலவர்

சாரலெவ்வே." இது கழைத்தமை கூறிற்று. "சுனைவளர் சுனை
நீலஞ் சேர்பா விகைசேயல்லா - மள்ளி மாசகத்தின் மேலாய்கத
ந்தள்ளி - யிசனுங் கழ வேடுக்க விச்சு மாலை - யுதணு
சுடர்தா னுளன்." இது கவிற்றின்புதவி கூறிற்று. "வில்லார்
விழவினும் வெம்பழி சூழூலகி - னெல்லார் விழவகத்து காணகாணா -
நல்லா - யவர்க்கத் தெற்றிசைச் சேர்பட்டு டொப்பார் - சுவர்க்
கத் துளாரயிற் சூழ." இது செவிலி தலைவியைக் கோலஞ்செ
ய்து இவள் நலத்திற்கேற்பான் ஒருவனைப் பெறவேண்டுமென்றற்
குத் தோழி கூறியது. "பெருங்கடற் றிரையது சிறுவெண் கா
க்கை - துறைபடி யம்பி யகமனை யீனுந் - தண்கடற் றுறைவ
னல்கி - னொண்ணுத லரிவை பாலா ரும்மே." கொதுமலர்வனை
வுழி ஆற்றாது பசிபட நின்றாழி இதற்குக் காரணமென்னென
ச் செவிலிக்குத் தோழி கூறியது. "எந்தையும் யாயு மறியா
காட்டி - யொளித்த செய்தியை வெளிப்படக் கிளந்தனை - மலை
கெழு வெற்பன் றலைவந் திறப்ப - நன்றுபுரி கொள்கையி னொன்று
மின்றே - முடங்க விறைய தூங்கணங் குரீஇ - நீடிரும் பெண்ணைத்
தொடுத்த - கூட்டினு மயங்கிய மையல் ஊரோ." இது அறத்தொடு
நின்றமை தலைவிக்குக் கூறியது.

வரைவு உடன்பட்டோற் கடாவல் வேண்டினும் = தலைவி தமர்வரைவுடன்படத் தானும் வரைவுடன்பட்ட தலைவன் வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்து நீட்டித்தழி இனி நீட்டிக்கற்பாலையல்லையெனக் கடுஞ்சொற் கூறி வரைவுகடாவல் வேண்டிய இடத்தும்: உ-ம். "மாமலர் முண்டகந் தில்லையோ டொருங்குடன் - கான லணிந்த வுயர்மண லெக்கர்மேற் - சீர்மிகு சிறப்பினோன் மரமுத லசைத்த - நீர்மலி கரகம்போற் பழந்தூங்கு முடத்தாழைப் - பூமலர்ந் தவைபோலப் புள்ளல்குந் துறைவகேள்; ஆற்றுத லென்பதொன் றலந்தவர்க் குதவுதல் - போற்றுத லென்பது புணர்ந்தாரைப் பிரியாமை - பண்பெனப் படுவது பாடறிந் தொழுகுத - லன்பெனப்படுவது தன்கிளை செறாமை - யறிவெனப் படுவது பேதையார் சொன்னோன்றல் - செறிவெனப் படுவது கூறியது மறாமை - நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை - முறையெனப் படுவது கண்ணோடா துயிர்வௌவ * * * லாங்கதை யறிந்தனி ராயினென் றோழி நன்னுத னலனுண்டு துறத்தல் கொண்க - தீம்பா லுண்போர் கலம்வரைத லின்று - நின்றலை வருந்தியா ளயரஞ் - சென்றனை களைமோ பூண்கநின் றேரோ." இது முற்காலத்து வரைவுகடாவுமாறு போலன்றி வரைவுகடாயது. "யாரை யெலுவ யாமே நீயெமக் - கியாரையு மல்லை நொதும லாளனை - யனைத்தாற் கொண்கவெம் மிடையே நினைப்பிற் - கடும்பகட் டியானை நெடுந்தேர்க் குட்டுவன் - வேந்தடு களத்தின் முரசதிர்ந் தன்ன - வோங்கற் புணரி பாய்ந்தாடு மகளி - ரணிந்திடு பல்பூ மரீஇ யார்ந்தவர் - புலம்புகு தரூஉம் பேரிசை மாலைக் - கடல்கெழு மாந்தை யன்னவெம் - வேட்டனை யல்லையா னலந்தந்து சென்மே." இது நலந்தொலைவுரைத்து வரைவுகடாயது.

ஆங்கு அதன் தன்மையின் வன்புறை உளப்பட = அங்ஙனங் கடாவியவழி அவ்வரைந்துகோடன் மெய்யாயினமையின் வதுவை முடியுமளவும் ஆற்றுதற்கு வற்புறுத்துக் கூறுதல் உளப்பட : தன் மை, மெய்ம்மை. எனவே, முன் பொய்மையான வற்புறுத்த லும் பெற்றும். உம். "நெய்கனி குறும்பூழ் காய மாக - வார் பதம் பெறுக தோழி யத்தை - பெருங்க ளுடன் வரைந்தென வந் தெதிர - நன்றே மகனே யென்றனை - னன்றே போலு மென்று ரைத் தோனே." இது தலைவன் குற்றேவன்மகனுன் வரைவுமலி ந்த தோழி தலைவிக்குரைத்தது. "கூர்முண் முண்டகக் கூர்ம் பனி மாமலர் - நூலறு முகத்திற் காலொடு பாறித் - துறைதொறும் பரக்குந் துமணற் சேர்ப்பனை - யானுங் காதலென் யாயு நனிவெ

ய்ய - ளெந்தையுங் கொடீஇயர் வேண்டு - மம்ப லூரு மவனொடு மொழிமே." எனவரும். "கொடிச்சி காக்கு மடுக்கற் பைந்தினை - முந்து விளைபெருங் குரல்கொண்ட மந்தி - கல்லாக் கடுவனொடு நல்வரை யேறி - யங்கை நிறைய ஞெமிடிக் கொண்டுதன் - றிரை யணற் கொடுங்கவு ணிறைய முக்கி - வான்பெய னனைந்த புறத்த நோன்பியர் - கையூ ணிருக்கையிற் றோன்று நாடன் - வந்தனன் வந்தனன் வாழி தோழி - யுலங்கயங் கரைந்த பைதறு காலைப் - பீளொடு திரங்கிய நெல்லிற்கு - நள்ளென் யாமத்து மழைபொ ழிந் தாங்கே." இதனுட் றினைவிளைகாலம் வதுவைக்காலமாயி

னும் வம்பமாரி இடையிடுதலன்றி யான்கூறிய வரைவு பொய்த்த னரேனும் இன்று மெய்யாகவே வந்தனனென்றாள். "உரவுத்திரை பொருத பிணர்படு தடவுமுத - லரவு வாய் முள்ளிலைத் தாழை - பொன்னேர் தாதிற் புன்னையொடு கமழும் - பல்பூங் கானற் பகற்குறி வந்தும் - மெய்கவின் சிதையப் பெயர்ந்தன னாயினுங் - குன்றிற் றோன்றுங் குவவுமணலேறிக் - கண்டனம் வருகஞ் செல்மோ தோழி - தண்டா ரகலம் வண்டிமிர் பூதப் - படுமணிக் கலிமா கடைஇ - நெடுநீர்ச் சேர்ப்பன் வரூஉ மாறே." இது தலைவன் வரைவொடுவருகின்றமை சான்கம் வம்மோவென்றது.

பாங்குற வந்த நாலெட்டும் = பாங்கியர் பலருள்ளும் பாங்காந்தன்மை சிறப்பக் கூறிய முப்பத்திரண்டும்: நாலெட்டுமென உம்மை விரிக்க; வகையும் = இக்கூற்றுக்களிலே வேறுபட வருவனவும்: தாங்கருஞ் சிறப்பிற் றோழி மேன = பொறுத்தற்கரிய சிறப்பினையுடைய தோழியிடத்தன.—எ-று. எனவே, ஒன்றிய தோழிக்கன்றி ஏனையோர்க்கு இக்கூற்று இன்றென்றான். தாயத்தாய்க் கொண்டுவருஞ் சிறப்பும் இருவர் துன்பமுந் தான் உற்றாளாகக் கருதுஞ் சிறப்பும் உடைமையிற் றாங்கருஞ் சிறப்பென்றான். உரைத்துழிக் கூட்டத்தோடே அகற்சியும் என்றலும் ஊட்டலும் உரைத்தலும் அச்சுறுத்தலும் எஞ்சாமற் கிளந்த இருநான்கு கிளவியும் பாங்குறவந்த என்க. நாட்டத்தின் கண்ணும் எஞ்சாமற் கிளந்த என்க. என்றது, ஆராய்ச்சியுடனே இவ்வெட்டுங் கூறுமென்றான். பெயர்ப்பினும் ஒழிப்பினும் உரைத்துழிக் கூட்டத்தோடு எஞ்சா

மற் கிளந்த என்க. ஏனைப்பொருள்கள் ஏழனுருபும் வினையெச்சமு மாய் நின்றவற்றைப் பாங்குறவந்த என்பதனோடு முடித்து அப்பெ யரொச்சத்தினை நாலெட்டென்னும் பெயரோடு முடித்து அதனைத் தோழிமேனவென முடிக்க.

இனி வகையாற்கொள்வன வருமாறு. "அன்னை வாழிவெண் டன்னை நெய்த - னீர்ப்படர் தூம்பின் பூக்கெழு துறைவ - னெந்தோ டுறந்த காலை - யெவன்சொல்பன் னாள்வரு மவனளித்த போழ்தே." இது அறத்தொடுநின்றபின் வரைவான் பிரிந்து நீட்டித்துழி ஐயுற்றசெவிலி அவன் நும்மைத் துறந்தான்போலும் நுங் கட்கு அவன் கூறியதிறம் யாதென்றாட்குத் தோழி கூறியது. "புன்னை வாழிவெண் டன்னை கழனிய - முண்டக மலருந் தண்க டற் சேர்ப்ப - னெந்தோ டுறந்தன னாயி - னெவன்கொன் மற் றவ னயந்த தோளே." இது அறத்தொடுநின்றபின் வரைவுநீட மற்றொரு குலமகளை வரையுங்கொலென்று ஐயுற்ற செவிலி குறிப் பறிந்த தோழி அவட்குக் கூறியது. "அன்னை வாழிவெண் டன்னை புன்னையொடு - ஞாழல் பூக்குந் தண்ணந் துறைவ - னிவட்க ணமைந் தனனாற் றனே - தனக்கமைந் தன்றிவண் மாமைக் கவினே." இது வதுவைநிகழாநின்றுழித் தாய்க்குக் காட்டித் தோழி கூறி யது "கன்னவில் தோளான் கடிநாள் விலக்குதற் - கென்னை பொ ருள் [illegible] - [illegible] - நமர் [illegible] சென்றவென் [illegible] - [illegible] இது சுற்றத்தார் பொருள்வேண்டி மறுத்தவழிக் கூறியது. "கொடும [illegible] கொள்ளா [illegible] - [illegible] மகளிரு - [illegible] பாவை [illegible] - [illegible]

னைமயிற் - றோடலைக் குழற சிலம்பு விமையே." இது கையுறை மறுத்தது. "அம்ம வாழி தோழி நம்மலை - வரையா மிழியக் கோடல் நீடக - அலைப் பிரிந்தோர் கையறு நலியம் - துண்பனி வடந்தை யாச்சி - முன்று வாடைகளுக்கு கூதலே." இது வரைவிடைவைப்பிரிந்தோனைக் குறித்து பருவத்திற்குமுன் வருகின்றமை யறிந்த தோழி தலைவிக்குக் கூறியது. (உகு)

கசுரு. களவல ராயினுங் காமமெய்ப் படுப்பினு
மளவுமிகத் தோன்றினுந் தலைப்பெய்து காணினுங்
கட்டினுங் கழங்கினும் வெறியென விருவரு
மொட்டிய திறத்தாற் செய்திக் கண்ணு
மாடிய சென்றுழி யழிவு தலைவரினுங்
காதல் கைமிகக் கனவி னரற்றலுந்
தோழியை வினவலுந் தெய்வம் வாழ்த்தலும்
போக்குட னறிந்தபிற் றோழியொடு கெழீஇக்
கற்பி னாக்கத்து நிற்றற் கண்ணும்

பிரிவி னெச்சத்து மகணெஞ்சு வலிப்பினு
மிருபாற் குடிப்பொரு ளியல்பின் கண்ணு
மின்ன வகையிற் பதின்மூன்று கிளவியொ
டன்னவை பிறவுஞ் செவிலி மேன.

இது செவிலிகூற்று நிகழுமாறு கூறுகின்றது: அக்கூற்றுச் செவிலி தானே கூறப்படுவனவுந் தலைவியுந் தோழியுங் கொண்டு கூற்றாகக் கூறப்படுவனவுமென இருவகையவாம்: இக்கூறப்பட்ட பதின்மூன்றுகிளவியும் அவைபோல்வனபிறவுஞ் செவிலி தானே கூறப்படுவனவுந் தலைவியுந் தோழியும் அவள் கூற்றாய்க் கொண்டெடுத்து மொழியப்படுவனவுமாய்ச் செவிலிக்குரியவாமென்றவாறு. இன்னவகையென்றார் தங் கூற்றுங் கொண்டுகூற்றுமாய் நிகழுமென்றற்கு. (இ-ள்) களவு அலர் ஆயினும் = களவொழுக்கம் புறத்தார்க்குப் புலனாய் அலர் தூற்றப்படினும். உம். "பாலொடுறால பகுவாய் வள்ளை - யேதின் பாக்க ணுவ்றலு நுவப்ப - வழிவ தெவன்கொலிப் பேதை பூக்க - பெருந்தட் பொலிவுறயன் றெளமுதிர் கொல்லிக் - கருங்க டெவா குடவரை யெழுதிய - நல்லியற் பாவை யன்னமெல்லோ - பெய்யியற் குறுமகள் பொழுதீன் குறிப்பே." இது செவிலிதானே கூறியது. "அம்ம வாழி தோழி நென்னல் - போக்குதியை வெண்மணல் துடைக்கும் துறைவற் - கூறாய் பெண்டென மொழிய வென்னை - யதுகேளன்று மென்றனை னன்னே - பைய வெம்மை யென்றுமென்ன பயனே." பெண்டென்றதனைக்கேட்டு அன்னையென்றனள் அன்னையெனை அலர் தூற்றினமைகண்டு செவிலிகூறிய கூற்றினைத் தலைவி கொண்டுகூறியவாறு காண்க.

காமம் மெய்ப்படுப்பினும் = தலைவி காலதோறுங் காமந்தானை அக்காலவினை நன்றாயுந் தீதாயும் மெய்க்கண் வெளிப்படுப்பினும்; உம். "மணியுட் டிகழ்தரு நூல்போன் மடந்தை-யணியிற் றிகழ்வதொன் றுண்டு." காமத்தாற் திகழ்ந்த பொலிவினைச் செவிலி தானே கூறியது.

அளவு மிகத் தோன்றினும் = கண்ணுந் தோளும் முலையும் பிறவும் புணர்ச்சியாற் கதிர்த்துக் காரிகைநீரவாய் அவளிடத்து அளவை மிகக்காட்டினும். உம். "கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப் - பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது." இது கதிர்ப்புக்கண்டு செவிலி தானேகூறியது. "பின்னுவிட நெறித்த கூந்தலும் பொன்னென - வாகத் தரும்பிய சுணங்கும் வம்புடைக்-

கண்ணுருத் தெழுதரு முலையு நோக்கி - யெல்லிவள் பெரிதெனப் பன்மாண் கூறிப் - பெருந்தோ ளடைய முயங்கி நீடுநினைந் - தருங் கடிப் படுத்தனள் *** ஞான்றே." தோழி கொண்டுகூறியது.

தலைப்பெய்து காணினும் = இருவர்க்குங் கூட்டம் நிகழ்தலான் தலைவனை இவ்விடத்தே வரக்காணினுந் தலைவியைப் புறத்தாற்போகக் காணினும்; பெய்தென்பது காரணகாரியப்பொருட்டாய்ப் பிறவினைகொண்டது. உம் "இரும்புலி தொலைத்த பெருங்கை வேழத்துப் - புலவுநாறு புகர்நுதல் கழுவக் கங்கு - லருவி தந்த வணங்குடை நெடுங்கோட் - டஞ்சுவரு விடர்முழை யாரிருளகற்றி - மின்னொளி ரெஃகஞ் சென்னெறி விளக்கத் - தனியன் வந்து பனியலை முனியா - னீரழி மருங்கி னாரிடத் தமன்ற-குளவி யொடு மிடைந்த கூதளங் கண்ணி - யசையா நாற்ற மசைவளி

கரத் – துறுக னண்ணிய கறியிவர் படப்பைக் - குறியிறைக் குர
மனைவயிற் புகுதரு-மெய்மலி யுவகைய னர்கிலை கண்டு-
ணர்ந்து முகமன் கூறி – யுருவக் செங்கினை
மன்னை – கொ
மனைக் குடியின் பொலி
மனைத் ம யகவு - மனையவ நாட டேன டைமைந்தகத் தொடர
இம்மணிமிடைபவழத் துத் தலைவனைச் செவிலிகண்டு முரு
வினமை தோழி கொண்டுகூறினள். "உருமுரறு கரு
என்பதனுள் "மிடையூர் பிழிபக் கண்டன னிவனென-
வாழிவென டன்னை" என்றது தலைவி புறத்துட்போ
செவிலி கூறியதனைத் தோழி கொண்டுகூறினள். தா
கூறுவன வந்துழிக்காண்க.

கட்டினும் கழங்கினும் வெறியென இருவரும் ஒட்டிய திறத்
செய்திக்கண்ணும் = கட்டுவிச்சியும் வேலனும் தாம் பார
த்த கட்டினானுங் கழங்கினானுந் தெய்வத்திற்குச் சிறப்புச்செய்
யாக்கால் இம்மையல் தீராதென்று கூறுதலின் அவ்விருவருந்
தம்மினொத்த திறம்பற்றியதனையே செய்யுஞ் செய்தியிடத்தும்:
திறமென்றதனான் அவர் வேறுவேறாகவுங் கூறப்படும். உம். "பெய்
மணன் முற்றங் கவின்பெற வியற்றி – மலைவான் கோட்ட சினைஇ
வேலன் – கழங்கினா னறிகுவ தென்று – நன்று லம்ம நின்ற
விவ ளலனே." இது வேலன் கழங்குபார்த்தமை கூறிற்று.
"அறியா மையின் வெறியென மயங்கி – யன்னை யருந்துய ருழந்
தன ளதனா – னெய்யாது விடுதலோ கொடிதே நிறையித - ழாய்

உ அ

மலருண்கண் பசப்பச் - செய்ம்மலை நாடன் செய்த நோயே." இது வெறியென அன்னைமயங்கினமை கூறிற்று. "அணங்குடைநெடு வரை" என்னும் அகப்பாட்டினுட் கட்டுக்கண்டு வெறியெடுத்த மைகூறிற்று. "பனிவரைநிவந்த" என்னும் அகப்பாட்டினுட் "பிரப்புளர்விரி" எனக் கட்டுவிச்சியைக் கேட்டவாறும் "என் மகட்கு" எனச் செவிலிகூற்று நிகழ்ந்தவாறுங் காண்க. இதனுள் "நெடுவேளல்குவதென்னினோ" எனத் தலைவி அஞ்சவேண்டி யது இருவரும் ஒட்டிக்கூறாமற் றெய்வந்தான் அருளுமென்று கோடலின். "இகுளைகேட்டிசின்" என்னும் மணிமிடைபவளத் தின்கண் கூற்றமையின் இரண்டும் ஒருங்கு வந்தது.

ஆடியசென்றுழி அழிவு தலைவரினும் = அங்ஙனம் வெறியா டுதல்வேண்டிய தொழில் முடிந்தபின்னுந் தலைவிக்கு வருத்தம் மிகினும்: உம். "வேங்கை யிருஞ்சினைத்த வீழுங் கேழ்கொடியாள் - காந்தள் முகிழ்விரலாற் கண்ணிபுங் கைதொடா - வோங்கெழி லெய்குற் றழைபுனையா ளெல்லேயென - ஏந்தாடி யிட்ட புலம்ப மறிதிரோ." எனவும், "புனையிறும் குவளைப் போதுவிரி காந்தருங் கண்ணியர மகளிர் நல்ல சிலைய - வேங்கை மயானவி வெறிகமழ ... உறமொடு - காந்த ளுடைய கபார மகள் - நிகழ்ப ... தூ ... வன் - திரலரு மரபிற் றெய்வ மென ... - வெறிபுனக் காவெரு ... தத்தற றொட்டுத் - தீவிய நாறு மென்மக - ளறிமயர் ... தருந துக வுடைத்தே." எனவும் வரும். இவை ஆற்றாமை கண்டு அது ... செவிலி பிறரை வினவியன "அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை நீமகள் - பாலும் முண்ணாள் ... முங்கண் கொண்டு - கனிபசக ...

னென விளவுதி யாதன் றிறமே - யானுந் தெற்றென வுணரேன் மே
னாள் - மலிபூஞ் சாரலென் றோழி மாரோ - டொலிசினை வேங்
கை கொய்குவஞ் சென்றுழிப் - புலிபுலி யென்னும் பூசறோன் றொ-
ளொண்செங் கழுநீர்க் கண்போ லாயிதழ் - ஊசி போகிய சூழ்
செய் மாலையன் - பக்கஞ் சேர்த்திய செச்சைக் கண்ணியன்-குய
மண் டாகஞ் செஞ்சாந்து நீவி - வரிபுனை வில்ல னொருகணை தெரி
ந்துகொண் - டியாதோ மற்றம் மாதிறம் படர்கென - வினவி நிற்
றந் தோனே யவற்கண் - டெம்மு ளெம்முன் மெய்ம்மறை யொ
டுங்கி - நாணி நின்றனெ மாகப் பேணி - யைவகை வகுத்த கூந்த
லாய்நுதன் - மையீ ரோதி மடவீர் நும்வாய்ப் - பொய்யு முளவோ
வென்றனன் பையெனப் - பரிமுடுகு தவிர்ந்தோ னெதிர மறுத்து-
நின்மக ளுண்கண் பன்மா ணோக்கிச் - சென்றோன் மன்றவக் குன்

றுகிழ வோனே - பகன்மா யந்திப் படுசுட ரமயத் - தவன்மறை
த்தேள நோக்கி மற்றிவன் - மகனே தோழி யென்றனள் - அதனள
வுண்டுகோள் மதிவல் லோர்க்கே." இது செவிலிகூற்றினைத்
தோழி கொண்டு கூறியது.

காதல் கைமிகக் கனவின் அரற்றலும் = தலைவியிடத்துக் காதல் கையிகந்து பெருகுதலாற் றுயிலாநின்றுழியும் ஒன்று கூறி ஆற்றுதலும்: கனவு, துயில்; துயிலிற் காண்டலைக் கனவிற் காண்டலென்ப. உ-ம். "பொழுதுமெல்லின்றே" என்பதனுட் "புத

லைமற்புல்லி அன்னாய்" என்று தலைவியை விளித்தது கனவின் அரற்றலாயிற்று. அரற்றல் இன்னதோர் இன்னாக்காலத்து என் செய்கின்றாளெனக் காதல்பற்றி இரங்குதல்.

தோழியை வினவலும் = நின்றோழிக்கு இவ்வேறுபாடு எற்றினானாயிற்றென்றாற்போலத் தோழியை வினவுதலும்: உம். "நெடுவேலேந்தி நீயெமக் கியாஅர்-தொடுத லோம்பென வாற்றலு மாறறாங் - கடவுள் வேங்கையுங் காந்தளு மலைந்த - தொடலைக் கண்ணி பரியலு மென்னும் - பாம்புபட நிவந்த பயமழைத் தடக்கைப் - பூம்பொறிக் கழற்கா லாஅய குன்றத்துக் - குறிஞ்சுனை மலர்ந்த குவளை நாறிச் - சிறுதேன் கமழ்ந்த வம்மெல் லாகம் - வாழியெம் மகளை யுறைமதி யிம்மலைத் - தேம்பொதி கிளவியென் பேதை - யாங்கா டினளோ நின்னொடு பகலே." எனவரும். இது செவிலி தோழியை வினாயது. "ஓங்குமலை நாட வொழிகநின் வாய்மை-காம்புதலை மணந்த கல்லதர்ச் சிறுநெறி - யுறுபகை பேணா திரவின் வந்திவள் - பொறிகிளர் ஆகம் புல்லத் தோள்சேர் - பறுகாழ்ப் டறவை யளவில மொய்த்தலிற் - கண்கோ ளாக நோக்கிப் பண்டு-மினையை யோவென வினவினா ளாயே - யதனெதிர் சொல்லா ளாகி யல்லாந் - தென்முக நோக்கி யோளே யன்னா - யாங்குணர்ந் துய்குவள் கொல்லென மடுத்த - சாந்த ஞெகிழி காட்டி - யீங்கா யினவா லென் றிசின் யானே." இது செவிலி வினாயினமையைத் தோழி கொண்டுகூறினாள்.

தெய்வம் வாழ்த்தலும் = இன்னதொன்று நிகழ்ந்ததெனத்

அணிந்தபின்னர்த் தன்மகளொடு தலைமகனிடை நிகழ்ந்த ஒழுக்கம் நன்னர்த்தாகவெனத் தெய்வத்திற்குப் பராவுதலும்: உ-ம்.
'பெருமலைச் சிலம்பின் வேட்டம் போகிய - செறிபடை யம்பின் வல்விற் கானவன்-பொருது தொலையானை வெண்கோடு கொண்டு நீர்திகழ் சிலம்பினன் போன கழலோன் - கன்றொரு திமைக்குந்

திருமணி ஒளிர்ப்ப - வைந்நுதி வான்மருப் பொடிய வுக்க - தெண்ணீ ராலி கடுக்கு முத்தமொடு - மூவேறு தாரமு மொருங்குடன் சாற்றிச் - சாந்தம் போன்ற மாமர நறைநார் - வேங்கைக் கண்ணி யணிதரு நாடற் - கின்றீம் பலவின் ஏர்கெழு செல்வத்-தெந்தையு மெதிர்ந்தனன் கொடையே யலர்வா - யம்ப லூருமவ னொடு மொழியுஞ் - சாயிறைத் திரண்ட தோள்பா ராட்டி - யாயநு மவனே யென்னும் யாமும் - வல்லே வருக வரைந்த நாளென - நல்லிறை மெல்விரல் கூப்பி - யில்லுறை கடவுட் கொட்குதும் பலியே." இதனுட் தோள்பாராட்டி யாயுமவனே என்னுமென்று யாய் தெய்வம் பராயினளென்பதுபடக் கூறி யாம் அத்தெய்வத்திற்குப் பலிகொடுத்துமென்றவாறு காண்க.

போக்குடன் அறிந்தபிற் தோழியொடு கெழீஇக் கற்பின் ஆக்கத்து நிற்றற்கண்ணும் = உடன்போக்கு அறிந்தபின்னர்ச் செவிலி தோழியொடு மதியுடம்பட்டுநின்று தலைவியது கற்புமிகுதியே கருதி உவந்த உவகைக்கண்ணும்: அது "எம்மனை முந்து

றத் தருமோ தன்மனை யுய்க்குமோ யாதவன் குறிப்பே.'' என்ற
ற்போலக் கற்பினுக்கத்துக் கருத்துநிகழ்தல். உம். ''முயங்குசம்
வாராய் தோழி தயங்குபு - கடல்பெயர்ந் தன்ன கானலங் கல்லெ
னப் - பெயல்கடைக் கொண்ட பெருந்தண் வாடை - வருமுன்
வெப்பங் கொழுநற் போற்றிய - சென்றனை எம்மகின் றோழி
யவனோ - டென்றினி வருஉ மென்றனள் - வலர்துறை தவிர்ந்
தன் றலர்ந்த வூரே.'' இது செவிலி கற்பினுக்கர்து நின்றமை
தோழி கூறியது.

பிரிவின் எச்சத்தும் = தலைவி உடன்போயவழித் தான் பின்
செல்லாதே எஞ்சுதலும் உளவாதலின் ஆண்டுக் கூறுவனவும்;
உம். ''தெறுவ தம்ம நும்மகள் விருப்பே-யுறுதுய ரவலமொ டுயிர்
செலச் சாஅய்ப் - பாழ்படு நெஞ்சம் படர்படக் கலங்க - நாடிடை
விலங்கிய வெற்பிற் - காடிறந் தனளம் மனைங்கி யோளே.'' இது
பின்செல்லாது வருந்தியிருந்த செவிலியைக் கண்ட நற்றாய் கூறி
யது. இது நற்றாய்கூற்றாய்ச் செவிலிமேல ஆயிற்று.

மகள் நெஞ்சு வலிப்பினும் = உடன்போக்கிற்கு மகள் நெ
ஞ்சு துணியினும்; தன்மேல் அன்புநீங்கியது உணர்ந்து செவிலி
கூறும். உம். ''பெயர்த்தனென் முயங்கயான் வியர்த்தனெ னெ
ன்றனள் - இனியறிந் தேனது துனியா குதலே - கழுநீர்
களவியல். ௯உக

மலைதவழ் பொதியில் - வேங்கையுங் காந்தளு நாறி - யாம்பன்
மலரினுந் தான்றனை யளியளே.'' எனவரும்.

இருபாற் சுட்டப்பொருளை இயல்பின் கண்ணும் = தலைவனுந் தலைவியுந் தோன்றிய இருளைச் சுடியும் நிரம்பிவருதல் இயல்பாகப் பெற்றவழியும்: பொருளென்றார், பிறப்புமுதலிய பத்தையுங்கருதி. "காமர்கடும்புனல்" என்னுங்கலியுள் "அவனுந்தான், னேனல் இதணத் தகிற்புகை யுண்டியங்கும் - வானூர் மதியம் வரைசேரின் அவ்வரைத்-தேனின் இறாலென வேணி யிழைத்திருக்குங் - கானக நாடன் மகன் - எல்லாங், கடாத்தொடு நின்றேனைக் கண்டு - திறப்பட வென்னையர்க் குய்த்துரைத் தாள்யாய்." எனத் தோழி தாயைக் கூறிய இருபாற் சுட்டப்பொருளைக் கூறிச் செவிலி அறத்தொடு நின்றாளெனக் கொண்டெடுத்து மொழிந்தவாறு காண்க.

இன்னவகை யிடத்தின் மூன்று கிளவியோடு அன்னவை பிறவும் = இத்தன்மைத்தாகிய கூறுபாட்டையுடைய பதின்மூன்று கிளவியோடே அவைபோல்வன பிறவாய் வருவனவும்: செவிலிமேன = தன்கூற்றும் பிறர்கொண்டு கூறுங் கூற்றும் கூறுங் கூற்றச் செவிலிக்கு உரியவாம். — எ-று. அன்னபிற என்றதனல், "பறைபடப் பணிலம் ஆர்ப்ப விறைகொளத் - தொன்மூ தாலத்துப் பொதியிற் றோன்றிய - நாலூர்க் கோசர் நன்மொழி போல - வாயா கின்றே தோழி யாய்கழற்-செயலை வெள்வேல் விடலையொடு - தொகுவளை முன்கை மடந்தை நட்பே" இது உடன்போயபின் செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தொடுநின்றது. இன்னும் அதனானே "வெல்லுரைக் கடுஞ்சொல் லன்னை தஞ்சாள்" என்றலுஞ் "சிறுகிளி கடிதந் தேற்று ளிவள்" என்றலுங் "கண்கோ ளாக நோக்கிப் பண்டு மினையையோ" என்றலும் போல்வன பிறவுங் கொள்க. ()

கக௬. தாய்க்கும் வரையா ருணர்வுடம் படினே.

இது செவிலிக்கு உரியனகூறி நற்றாய்க்கு உரிய கூற்றுக் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) உணர்வு உடம்படின் = அங்ஙனஞ் செவிலி உணர்ந்தாங்கே நற்றாயும் மதியுடம்படில்; தாய்க்கும் வரையார் = நற்றாய்க்கும் முற்கூறிய பதின்மூன்று கிளவியும் பிறவுமாகக் கொண்டு எடுத்து மொழிதல் வரையார் — எ-று. தாய்க்கும் என்றார் இவட்கு அத்துணை பயின்றுவாரா என்றற்கு. அது நற்றாய் இல்லறம் நிகழ்த்துங் கருத்து வேறு உடைமையின் உற்றுநோக்

காள் செவிலியே தலைவியை உற்றுநோக்கி ஒழுகுவாளாதலின். இலக்கணமுண்மையின் இலக்கியம் வந்துழிக் காண்க. (௨௫)

௧௧௭. கிழவோ னறியா வறிவின ளிவளென
மையறு சிறப்பி னுயர்ந்தோர் பாங்கி
னையக் கிளவி யறிதலு முரித்தே.

இது அங்ஙனங் களவு வெளிப்பட்ட பின்னர் நற்றாய்க்குஞ் செவிலிக்கும் உரியதோர் இலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) கிழவோன் அறியா அறிவினள் இவளென ஐயக்கிளவி = நங்குலத்திற்கு ஒத்த தலைவனை அறிந்து கூடாத அறிவினையுடையள் இவளென்று தம்மனத்தை ஐயமுற்றுப் பிறரோடு உசாவுங் கிளவி

யை; மையறு சிறப்பின் உயர்ந்தோர் பாங்கின் அறிதலும் உரித்தே = குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய அந்தணன் முதலியோரிடத்தே கூறி அதுவும் முறைமையென்று அவர் கூற அறிதலும் உரித்து—எ-று. என்றது, "மிக்கோ னாயினுங் கடிவரை யின்றே" என முற்கூறினமையிற் றலைவன் தன்குலத்தின் உயர்ந்தமை அறிந்தவிடத்து இங்ஙனங் கூடுதல் முறையன்றென்று ஐயுற்ற செவிலியும் நற்றாயும் உயர்ந்தோரைக் கேட்டு இதுவுங் கூடுமுறைமை என்றுணர்வர் என்பதாம். இலக்கணமுண்மையின் இலக்கியமும் அக்காலத்து உளவென்றுணர்க. (உசு

கக அ. தன்னுறு வேட்கை கிழவன்முற் கிளத்த
லெண்ணுங் காலை கிழத்திக் கில்லைப்
பிறநீர் மாக்க ளின்றிய வாயிடைப்
பெய்ந்நீர் போலு முணர்விற் றென்ப.

இது தலைவிக்கு உரியதோர் இலக்கணங் கூறுகின்றது.
(இ-ள்.) பிறநீர் மாக்களின் = வேறுவேறாகத் தம்மிற் றாங் காதல் செய்து ஒழுகும் அறிவில்லாதாரைப்போல: கிழவன் அறியத் தன்னுறு வேட்கை முற்கிளத்தல் கிழத்திக்கு இல்லை = தலைவன் அறியும்படியாகத் தனக்குற்ற வேட்கையை அவன்முன்னர்க் கூறுதல் தலைவிக்கு இல்லை: ஆயிடை = அங்ஙனங் கூறுதில்லாதவிடத்து: எண்ணுங் காலையும்: அவள் வேட்கையை அவன் ஆராயுங்காலையும்: பெய்ந்நீர் போலும் உணர்விற்று என்ப = அவ்வேட்கை புதுக்

கலத்துப் பெய்த நீர் புறத்துப் பொசிந்து காட்டுமாறுபோலும் உணர்வினையுடைத்தென்று கூறுவர் ஆசிரியர்—எ-று. கிழத்திக் களவியல். ௬௩௧

இல்லையெனவே தோழிக்குத் தலைவி தனது வேட்கையை எதிர் நின்று கூறுதலுளதென்பது பெற்றும், தலைவிக்குக் குறிப்பானன் றித் தலைவன்முன்னின்று கூறும் வேட்கைக்கூற்றின்மை முற் கூறிய செய்யுட்களுட் காண்க. எனவே தோழிமுன்னர்த் தலை விக்கு வேட்கைக்கூற்று நிகழ்தல் பெற்றும். உம். "சேணோன் மாட்டிய நறும்புகை" "ஈயற் புற்றத் தீர்ம்புறத் திறுத்த" என் பனவும் "இவளே நின்சொற் கொண்ட" என்றாற்போல் வருவ னவும் முன்னர்க் காட்டினும். "கடும்புனன் மலிந்த காவிரிப் பேரியாற் றோளே" என்றாற்போல்வன தலைவிவேட்கையைத் தலை வன் குறிப்பான் உணர்ந்தன. (உ௭)

௧௧௧. காமக் கூட்டந் தனிமையிற் பொலிதலிற்
றாமே தூதுவ ராதலு முரித்தே.

இது எய்தாதது எய்துவித்தது பாங்கனும் தோழியும் நிமி த்தம் கவன்றித் தாமே தூதாகும் இடமும் உண்டென்றலின். (இ-ள்.) காமக்கூட்டந் தனிமையிற் பொலிதலின் = இயற்கைப் புண ர்ச்சியும் இடந்தலைப்பாடும் கூடுவாரையின்றித் தனிமையாற் பொலிவுபெறுதலின்; தாமே தூதுவர் ஆகலும் உரித்தே = ஒருவரு க்கு ஒருவர் தூதுவராகி ஒருவர் ஒருவரைக் கூடுதலும் ஆண்டுரி த்து—எ-று. அது மெய்ப்பாட்டினுட் புகுமுகம்புரிதன்முதலிய பன்னிரண்டானும் அறிக. இதன்பயன் இக்கூட்டத்தின்பின்னர் வரைதலும் உண்டென்பதாம். (உ௮)

கஉ௦. அவன்வரம் பிறத்த லறந்தனக் கின்மையிற்
களஞ்சுட்டுக் கிளவி கிழவிய தாகுந்
தான்செலற் குரியவழி யாக லான.

இது முன்னர்க் களனும் பொழுதும் என்றவற்றுட் களங் கூறுதற்கும் உரியாள் தலைவியென்கின்றது. (இ-ள்.) அவன்வரம்பு இறத்தல் = தலைவன் கூறிய கூற்றின் எல்லையைக்கடத்தல்: தனக்கு அறமின்மையின் = தலைவிக்கு உரித்தெனக் கூறிய தருமநூலின்மையின்: களஞ்சுட்டுக் கிளவி கிழவியது ஆகும் = தலைமகனை இன்னவிடத்து வருகவென்று ஓரிடத்தைத் தான்கருதிக் கூறுங்கூற்று அவன்குறிப்புவழி ஒழுகுந் தலைவியதாம்: தான் செலற்கு உரியவழி ஆகலான = தான் சென்று கூடுதற்குரிய இடந் தானே உணர்வள ஆதலான்.—எ-று. சுட்டுக்கிளவி என்றதன் கருத்துத் தலைவன் இருவகைக்குறியும் வேண்டியவழி அவனை மறுது தான் அறிந்த

விடத்தினைக் கூற்றானன்றிக் குறிப்பானுதல் சிறைப்புறத்தானுதல் தோழியானுதல் உணர்த்துமென்பதாம். தலைவன் களஞ்சுட்டுமாயின் யாண்டானும் எப்பொழுதானும் அக்களவொழுக்கம் நிகழ்ந்து பிறர்க்கும் புலனாய்க் குடிப்பிறப்பு முதலியவற்றிற்குத் தகாதாம். "விரியிணர் வேங்கை" என்னும் அகப்பாட்டுத் தலைவி களஞ்சுட்டியது. "மறந்திசின் யானே" என்றலின் இது குறிப்பான உணர்த்திற்று. பிறவும் வந்துழிக் காண்க. (உகூ)

கஉக. தோழியின் முடியு மிடனுமா ருண்டே.

இது தோழிக்குங் களஞ்சுட்டுக் கிளவி உரித்தென்று எய்தாததை எய்துவித்தது. (இ-ள்.) களஞ்சுட்டுக்கிளவி தலைவிகுறிப்பாற் றோழி கூறுதலன்றித் தானேயுங் கூறப்பெறும் ஒரோவழி—எ-று. தோழி குறித்த இடமுந் தலைவி தான்சேறற்குரிய இடமமென்பது கருத்து. உம். "செவ்வி ஞாழற் கருங்கோட் டிருஞ்சினைத்-தனிப்பார்ப் புள்ளிய தண்பறை நாரை-மணிக்கேழ் மெய்யதன் மாக்கழி நிவப்ப - வினிப்புலம் பின்றே கானலு நளிகடற் - றிரைச்சர முழந்த திண்டிமில் விளக்கிற் - பன்மீன் கூட்டம் மென்னையர்க் காட்டிய - வெந்தையுஞ் செல்லுமா ரிரவே யந்தி - யணங்குடைப் பனித்துறை கைதொழு தேத்தி-யாயு மாயமோ டயரு நீயுந்தேம்பட யோதி திருநுத னீவிக் - கோங்கு முகைத்தன்ன குவிமுலை யாகத்-தின்றுயி லமர்ந்தனை யாயின் வண்டுபட - விரிந்த செருந்தி வெண்மணன் முடுக்கர்ப் - பூவேய் புன்னையந் தண்பொழில் - வாவே தெய்ய மணந்தனை செலற்கே." எனத் தோழி களஞ்சுட்டிய வாறுங் காண்க. (௩0)

கஉஉ. மூன்றா ளல்லது துணையின்று கழியா
தந்நா ளகத்து மதுவரை வின்றே.

இதுவும் அதிகாரத்தாற் தலைவிக்கெய்தியதோர் இலக்கணங்கூறுகின்றது. (இ-ள்.) மூன்றாள் அல்லது துணையின்று கழியாது = முற்போகிய மூன்றுநாளும் அல்லது கூட்டமின்றி இக்களவொழுக்கங் கழியாது: அந்நாளகத்தும் அது வரைவு இன்றே = அம்மூன்றுநாளின் அகப்பட்ட நாளாகிய ஒருநாளினும் இரண்டுநாளினுந் துணையின்றிக் கழிதல் நீக்கப்படாது.—எ-று. அது என்றது துணை

யின்றுக் கழிதலை, பூப்பினாற் றுணையின்றிக் கழிதல்பொருந்திற்றாயி
னும் பூப்பின்றி ஒருநாளும் இரண்டுநாளுந் துணையின்றிக் கழிதல்

வழுவாமெனக் கருதின் அதுவும் புறத்தார்க்குப் புலனாம் என்று அஞ்சுதலாற் கழிதலின் வழுவாகாவென்றற்கு வரைவின்றென்றார். இன்னோரன்ன காரணந் தலைவற்கின்மையின் அவனுந் துணையின்றிக் கழிதல் இன்றாயிற்று. உம். "குக்கூ வென்றது கோழி யதனெதிர் - துட்கென் றற்றென் தூய நெஞ்சந் - தோடோய் காதலர்ப் பிரிக்கும் - வாள்போல் வைகறை வந்தன்றா லெனவே." இது மூன்றனைப்பிரிவாகிய பூப்பிடைப்பிரிவு வந்துழித் தலைவி கூறியது. இனி அல்லகுறிப்பட்டுழி ஒருநாளும் இரண்டுநாளும் இடையீடாமென்றுணர்க. பூப்புநிகழாத காலத்துக் களவொழுக்கம் பூப்பு நிகழ்காலம் வரையப்பட்டதென்று உரைப்பாரும் உளர். இவ்விதி அந்தணர்க்குக் கூறியதன்று. அரசர் வணிகராதியோர்க்குச் சிறுபான்மையாகவும் ஏனைவேளாளர் ஆயர் வேட்டுவர் முதலியோர்க்குப் பெரும்பான்மையாகவுங் கூறிய விதியென்றுணர்க. என்னை? பூப்புநிகழுங்காலத்து வரையாது களவொழுக்கம் நிகழ்த்தினோர்க்கு "அந்தரத் தெழுதிய வெழுத்தின் மான - வைத்த குற்றம் வழீஇக்கட் டொழுகலும்" என்பதனாற் பிராயச்சித்தம் விதிப்பராதலின். இதனான் அந்தணர்மகளிர்க்கும் பூப்பெய்தியக்கால் அறத்தொடு நின்றும் வரைதல் பெறுதும். (௩௨)

கஉ௩. பன்னூறு வகையினுந் தன்வயின் வரூஉ
நன்னய மருங்கி னாட்டம் வேண்டலிற்
றுணைச்சுட்டுக் கிளவி கிழவிய தாகுந்
துணையோர் கரும மாக லான.

இது தலைவிக்கு உரியதோர் இலக்கணங் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) தன்வயின் வரூஉம் நன்னய மருங்கின் = தலைவியிடத்தே தோழிக்குஞ் செவிலிக்கும் வருகின்ற அன்புமிகுதிக்கண்ணே: பன்னூறு வகையினும் நாட்டம் வேண்டலில் = பலநூறாகிய டகுதியானும் ஆக்கமுங் கேடும் ஆராய்தலை அவர் விரும்புதலாலே = துணைச்சுட்டுக் கிளவி கிழவியதாகும் = இவள் ஓர் துணையுடையளென அவர் சுட்டுதலிடத்துக் கிளக்குங் கிளவி தலைவியதாம்: துணையோர் கருமம் ஆகலான = அக்கிளவி அத்தோழியானுஞ் செவிலியானும் முடியுங்காரியம் ஆதலான்.—எ-று. என்றது, தோழி டலைவேறு; கவர்பொருணாட்டம் உற்றவழியுஞ் செவிலி களவு அலராதல் முதலியவற்றான் நாட்டமுற்றவழியுந் தலைவி அறத்தொடு நிற்குமென்று அறத்தொடுநிலைக்கு இலக்கணங் கூறியவாறாயிற்று. தோழி

க்குத் தலைவி அறத்தொடுநிற்ப, அவள் செவிலிக்கு அறத்தொடு நிற்ப, அவள் நற்றாய்க்கு அறத்தொடுநிற்குமென்று உணர்க. இதனானே பாங்கற்கு உற்றதுணர்த்தபின்னர்த் தலைவன் உரையாடலையும் பெறும். "புனையிழை நோக்கியும்" என்னும் மருதக்கலியுள், "வினைவுதியாயின்" எனநாட்டம் நிகழ்ந்தவாறும் அதன்சுரிதகத்துக் கூட்டமுண்மை கூறுதலிற் றுணைச்சுட்டுக் கிளவி கிழவியதாயவாறுங் காண்க. "கொடியவுங் கோட்டவும்" என்பதன் சுரிதகத்துச் செவிலிக்கு உரையாடலைக் கூறியவாறுங் காண்க. (௩௨)

௧௨௪. ஆய்பெருஞ் சிறப்பி னருமறை கிளத்தலிற்
றாயெனப் படுவோள் செவிலி யாகும்.

இது முற்கூறிய செவிலிசிறப்புக் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) ஆய் பெருஞ் சிறப்பின் = தாயத்தாய்க் கொண்டு உயிர் ஒன்றாய் வருகின்றாளென்று ஆராய்ந்து துணியப்பட்ட பெருஞ்சிறப்புக் காரணமாக: அருமறைகிளத்தலின் = கூறுதற்கரிய மறைப்பொருளெல்லாங் குறிப்பானன்றிக் கூற்றாற் கூறத்தக்காளாதலின்: தாயெனப் படுவோள் செவிலி ஆகும் = தாயென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவாள் செவிலியேயாம்.—எ-று. எனவே ஈன்றதாயினுங் களவின்கட் சிறந்தாள் இவளென்றார். கற்பிற்கு இருவரும் ஒப்பாராயிற்று. செவிலி சிறந்தமை சான்றோர் செய்யுளுட் பலருங் கூறியவாறு காண்க. (௩௩)

௧௨௫. தோழி தானே செவிலி மகளே.

இது தோழியது சிறப்புணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) தோழி

தானே = தோழியர் பலருள்ளும் ஒருத்தியெனப் பிரிக்கப்படுவாள்: செவிலிமகளே = முற்கூறிய செவிலியுடையமகள். — எ-று. இதனுக்கும் அருமறைகிளத்தல் அதிகாரத்தாற் கொள்க. தாயத்தாய்க் கொண்டுவருகின்றமையின் உழுவலன்பு போல்வதோர் அன்புடையர் இருவருமென்று கொள்க. இதனானே களவிற்குத் தோழியே சிறந்தாளாயிற்று; அது சான்றோர் செய்யுளுட் காண்க. (ந௪)

௧உ௬. சூழ்தலு முசாத்துணை நிலைமையிற் பொலிமே.

இதுவுந் தோழிசிறப்பினையே கூறுகின்றது. (இ-ள்.) உசாத்துணை நிலைமையின் = தலைமகனுந் தலைமகளும் உசாவுதற்குத் துணைமைசான்ற நிலைமையினாலே: சூழ்தலும் பொலிமே = புணர்ச்சியுள் களவியல்,

ந௫௫

மைமைா ஏழுவகையானுஞ் சூழ்தற்கண்ணும் பொலிவுபெறும், — எ-று எனவே, இம்மூன்று நிலைக்குந் தோழி உரியள் என்றார். உதாரணம் முற்காட்டியவற்றுட் காண்க. (ந௫)

௧உ௭. குறையுற வுணர்தன் முன்னுற வுணர்த
லிருவரு முள்வழி யவன்வர வுணர்தலென
மதியுடம் படுத்த லொருமூ வகைத்தே.

இது அத்தோழிசூழ்ச்சி இத்துணைப்பகுதித்து என்கின்றது. (இ-ள்.) குறையுற உணர்தல் = தலைவன் தோழியை இரந்து குறையுற்றமை அறிந்து உணர்தல்: முன்னுற உணர்தல் = முன்னம் மிகவுணர்தல். இருவரும் உள்வழி அவன் வர உணர்தல் = தலைவியுந் தோழி

யும் ஒருங்கிருந்தவழித் தலைவன்வருதலாற் தலைவன்குறிப்பும் தலை விகுறிப்புங் கண்டுணர்தல்: என மதியுடம்படுத்தல் ஒரு மூவகைத் ...த= என்று இருவர்கருத்தினையுந் தன்கருத்தினோடு ஒன்றுபடுத்து ணர்தல் ஒருமூன்றுகூற்றினையுடைத்து.—எ-று. என்னுதல் என வென்றுற்றுப்போல மூன்றுதல் முன்னென நின்றது. உயிர்கலந் தொன்றலிற் குறிப்பின்றியும் பாகமுணர்வாள் குறிப்புப்பெற்றுழி ...கவுணரும் என்றுகொள்க. இது மூவர்மதியினையும் ஒன்றுபடு த்துதலின் மதியுடம்படுத்தலென்று பெயராயிற்று. இம்மூன்றும் ...பின்னரல்லது மதியுடம்படுத்தலின்றென்றற்கு மூவகைத் ...தலாற் ஒருமையாற் கூறினர். முன்னுறவென்றதனை முந்துற வென்றுலேவெனின் குறையுறுதலான் உணர்தல் அவன்வருத லான் உணர்தலென்று இரண்டற்குங் காரணங் கூறுதலின் இதற் கும் குறிப்புமிகுதலான் உணர்தலெனக் காரணங் கொடுத்தல்வே ண்டுமென்றுணர்க. "நாற்றமுந் தோற்றமும்" என்பதனுட் கூறி யவாறன்றி முன்னுறவை இடைவைத்தார், அவ்விரண்டினுன் உணருங்காலும் இக்குறிப்பான் உணரவேண்டுமென்றற்கு. இம்மூ ன்றும் முற்கூறிற்றேனும் ஒரோவொன்றாற் கூட்டமுணரிற் தலை வியை நன்குமதித்திலளாவளென்றற்கு இம்மூன்றும் வேண்டுமெ ன்று ஈண்டுக் கூறினர். உம். "கோனே வொல்வளை தெளிர்ப்ப நின்றோழி" இது கூட்டமுணராதாள்போல நாணிற்கு மாறுகா மற் கூறலின் முன்னுறவுணர்தல். "நின்னின் விடாநிழற்போற் றிரிதர்வா-யென்னீ பெறாத திதென்" இது குறையுறவுணர்தல். "ஏனல் காவ லிவளு மல்லள்" என்பது அவன்வரவுணர்தல். (௩௧)

கஉஅ. அன்ன வகையா னுணர்ந்தபி னல்லது
பின்னிலை முயற்சி பெறானென மொழிப.

இது மதியுடம்பட்டபின்னல்லது தலைவன் கூற்றுநிகழ்த்தப் பெறானென்கின்றது. (இ-ள்.) அன்னவகையான் உணர்ந்தபின் அல்லது = அம் மூவகையானுந் தோழி மதியுடம்படுத்தபின்னல்லது: பின்னிலை = இவன் ஓர் குறையுடையனென்று தோழி உய்த்துணர நிற்குமிடத்து: முயற்சிபெறான் என மொழிப = கூற்றான் அக்குறைமுடித்தல் வேண்டுமென்று முடிக்குதல் பெறானென்று கூறுப ஆசிரியர்.—எ-று. தோழி தன்னை வழிப்பட்டவாறு கண்டு மதியுடம்பட்டவாறுணர்ந்து கூற்றான் உணர்த்தும். அது "செருவஞ் முன்னாள்" என்பதனுள் "ஆரஞர் வருத்தங் களையாயோ" என்றவாறு காண்க. (௬௭)

கஉகூ. முயற்சிக் காலத் ததற்பட நாடிப்
புணர்த்த லாற்ற லவளவயி னான.

இது தலைவன் முயற்சி கூறிய முறையானே தோழிமுயற்சி பிறக்குமிடம் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) முயற்சிக்காலத்து = தலைவன் அவளைக் கூடுதற்கு முயற்சி நிகழ்த்துங்காலத்து; அதற்பட நாடிப் புணர்த்தலும் = தலைவி கூடுதற்கு முயலுங் கருத்தில்லை ஆராய்ந்து அக்கூட்டத்திடத்தே உள்ளம்பிம்பப கூட்டுதலும்: அவளை

வயின் ஆன ஆற்றல்=தோழியிடத்து உண்டான கடைப்பிடி. எ-று. ஆற்றல் ஒன்றனை முடிவுபோக்கல், உண்மை, எச்சவும்மை. மதியுடம்படுத்தலேயன்றிக் கூட்டவும்பெறுமெனக் கொள்க. (நு. அ)

கநூ0. குறியெனப் படுவ திரவினும் பகலினு
மறியத் தோன்று மாற்ற தென்ப.

அங்ஙனங் கூட்டுகின்றவட்குக் கூடுதற்குரிய காலமும் இடனுங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) குறியெனப் படுவது=குறியென்று சொல்லப்படுவது: இரவினும் பகலினும்=இரவின் கண்ணும் பகலின் கண்ணும்: அறியத் தோன்றும் ஆற்றது என்ப=தலைவனுந் தலைவியுந் தானும் அறியும்படி தோன்றும் நெறியையுடைய இடம். எ-று. நெறியென்றார் அவன் வருதற்குரிய நெறி இடமென்றற்கு. அதுவென்று ஒருமையாற் கூறினார், தலைப்பெய்வதோரிடமெனினும் பொருமைபற்றி. இரவுகளவிற்குச் சிறத்தலின் முற்கூறினார். அறியத் தோன்றுமென்றதனாற் சென்றுகாட்டல் வேண்டாது நின்று காட்டல் வேண்டுமெனக் கொள்க. (நு கூ)

களவியல். நூநூஎ

கநூக. இரவுக் குறியே யில்லகத் துள்ளு
மனையோர் கிளவி கேட்கும்வழி யதுவே
மனையகம் புகாஅக் காலை யான.

இது நிறுத்தமுறையானே இரவுக்குறியிடம் உணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) அகமனைப் புகாக் காலை ஆன இரவுக்குறியே=உண்மனையிற் சென்றுகூடுதற்கு உரித்தல்லாத முற்காலத்து உண்

டான இரவுக்குறியே: ஏகாரம், பிரிநிலை. இல்லகத்துள்ளும் மனை யோர் கிளவி கேட்கும் வழியதுவே=இல்வரைப்பினுள்ளதாகியும் மனையோர் கூறிய கிளவிகேட்கும் பிறமனையிடத்ததாம்.—எ - று. அல்லகுறிப்பட்டதனை ஒருவாற்றான் உணர்த்தியகாலத்து அவன் அதுகேட்டு ஆற்றுவனென்பது கருதி மனையோர்கிளவி கேட்கும் வழியதென்றார். ஏகாரம் ஈற்றசை. என்றது, இரவுக்குறி. அம்முய ற்சிக்காலத்து அச்சநிகழ்தலின் அகமனைக்கும் புறமதிற்கும் நடுவே புணர்ச்சி நிகழுமென்றதாம். அகமனையிற் புகாக்காலையெனவே இரவுக்குறி அங்ஙனஞ் சிலநாள் நிகழ்ந்தபின்னர் அச்சமின்றி உண் மனையிற் சென்று கூடவும்பெறுமென்பதுங் கூறியதாம். உம் "அஞ்சிலம் பொடுக்கி யஞ்சினள் வந்து - துஞ்சூர் யாமத்து முய ங்கினள் பெயர்வோள்" எனவும், "மிடையூர் பிழியக் கண்டனெ னிவளென - வலையல் வாழிவெண் டன்னை" எனவும் "அட்டி லோலை தொட்டனை நின்மே" எனவும் வருவன பிறவும் மனையோர் கிளவி கேட்கும் வழியது. "உழைமான் றுப்பி ஞெங்குதினைப் பெரும்புனத்துக் - கழுதிற் கானவன் பிழிமகிழ்ந்து வதிந்தென - வுரைத்த சந்தி னூர விருங்கதுப் - பைதுவா லசைவளி மாற்றக் கைப்பெயரா - வொலியல் வார்மயி ருளரினள் கொடிச்சி - பெருவ ரை மருங்கிற் குறிஞ்சி பாடக் - குரலுங் கொள்ளாது நிலையினும் பெயராது - படாஅம் பைங்கண் மாடுபெற் றொய்யென - மறம்பு கன் மழகளி றுறங்கு நாட - னூர மார்பி னணிமிஞி றார்ப்பத் - தா ரன் கண்ணிய னெஃகுடை வலத்தன் - காவல ரறித லோம்பிப் பை யென - விழாஅக் கதவ மசையினன் புகுந்து - துயங்குபட ரகல முயங்கித் தோண்மணந் - தின்சொ லளைஇப் பெயர்ந்தனன் றோழி - யின்றெவன் கொல்லோ கண்டிகு மற்றவ - னல்கா மையி னம்ப

லாகி - யொருங்குவங் தலக்கும் பண்பி - னிருஞ்சு ழோதி யொ ண்ணுதற் பசப்பே.'' இது மனையகம் புக்கது. தலைவி புறத்துப் போ கின்றுளெனச் செவிலிக்கு ஓர் ஐயம் நிகழ்ந்தவழிப் பின்னர் மனைய கத்துப் புணர்ச்சி நிகழுமென்றுணர்க. (சo)

கஉ. பகற்புணர் களனே புறனென மொழிப
அவளறி வுணர வருவழி யான.

இது முறையானே பகற்குறி உணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) அவ ள் அறிவு உணர வருவழி ஆன பகற் புணர் களனே—களஞ்சுட்டிய தலைவி அறிந்தவிடந் தலைவன் உணரும்படியாக வருவதோரிடத்து உண்டான பகற்புணருங் குறியிடத்தை: புறன் என மொழிப— மதிற்புறத்தேயென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று. அறிவு, ஆகுபெ யர். உ-ம். "புன்னையங் கானற் புணர்குறி வாய்த்த - மின்னே ரோ தியென் றோழிக்கு'' எனவும், "பூவே புன்னையந் தண்பொழில்- வாவே தெய்ய மணந்தனை செலற்கே'' எனவும் வருவன பிறவுங் கொள்க. (சக)

கங. அல்லகுறிப் படுதலு மவள்வயி னுரித்தே
அவன்குறி மயங்கிய வமைவொடு வரினே.

இது தோழி அல்ல குறிப்படுமாறு கூறுகின்றது. இருவகைக்

குறி பிழைப்பாகியவிடத்தும் என்புழித் தலைவி அல்லகுறிப்படுதல் கூறிற்று. (இ-ள்.) அவன் குறி—தலைவன் தன்வரவு அறிவிக்குங் கருவிகள்: மயங்கிய அமைவொடு வரின்—அவன் செயற்கையானன்றி இயற்கைவகையானே நிகழ்ந்து தோழி மயங்கிய அமைதியோடே வருமாயின்: அல்லகுறிப் படுதலும் — குறியிடத்துக் கூட்டுங்காம் அவ்வல்லவாகிய குறியிலே மயங்குதலும்: அவள்வயின் உரித்து— அத்தோழியிடத்து உரித்து. எ-று. வெறித்தல் வெறியாயினாற்போலக் குறித்தல் குறியாயிற்று. அக்கருவி புனலொலிப்படுத்தல் முதலியன. உ-ம். "கொடுமுண் மடற்றாழைக் கூன்புற வான்பூ - விடையு ளிழு தொப்பத் தோன்றிப் - புடையெலாந் - தெய்வங் கமழுந் தெளிகடற் றன்சேர்ப்பன்-செய்தான் றெளியாக் குறி." இது அல்லகுறிப்பட்டமை சிறைப்புறமாகக் கூறியது. "எறிசுறா நீள்கட லோத முலாவ-நெறியிறாக் கொட்கு நிமிர்கடற்றண் சேர்ப்ப - னறிவுறா வின்சொலணியிழையாய் நின்னிற்-செறிவுறா செய்த குறி." இது அவன் மேற்குறிசெய்கின்றமை தலைவிக்குக் கூறியது. "இடுமணை லெக்க ரகன்கானற் சேர்ப்பன் - கடுமான் மணியரவ மென்று - கொடுங்குழை - புள்ளரவங் கேட்டுப் பெயர்ந்தாள் சிறுகுடிய-ருள்ளரவ நாணுவ தொன்று." இது இவன் இனி ஆண்டுவரிற் சுற்றத்தார் அறிவரென்றது. "வீழ்பெயற் கங்குனின் விளியோர்த்த வொடுக்கத்தால் - வாழுநாள் சிறந்தவள் வருந்துதோட் டவறுண்டோ - தாழ்செறி கடுங்காப்பிற்

ருய்முன்னர் கின்சாரா - ஹுழுறு கோடல்போ லொளிவளை யுகுபவால்." இது தலைவற்குப் பிற்றைஞான்று கூறியது. "அன்னை வாழியோ வன்னைகம் படப்பை - மின்னென நுடங்கிடைக் கின்னிழ லாகிய - புன்னை மென்காய் போருசினை யிரிய - வாடுவளி தூக்கிய வசைவிற் கொல்லோ - தெண்ணீர்ப் பொய்கையுள் வீழ்ந்தென - வெண்ணிலை யுறைமோ வுணர்குவல் யானே." இது தோழி தாய்க்குக் கூறுவாளாய் அல்லகுறி அறிவித்தது. "மணிநிற நெய்த லிருங்கழிச் சேர்ப்ப - னணிநல முண்டகன்ற னென்றுகொ லெம்போற்-றிணி மண லெக்கர்மே லோதம் பெயரத் - துணிமுந்நீர் துஞ்சா தது." இது தோழி இல்லுளிருந்து சிறைப்புறமாகக் கூறியது. இக்கள்மேல் வைத்துக் கூறுவனவும் ஓதத்தின்மேல்வைத்துக் கூறுவனவும் பிறவுங் கொள்க. "அரவலை மெல்ரே ளனுங்கத் துறந்து - கரவல மென்றாைக் கண்ட இலையா - லிரவெலா நின்றுயா லீர்ங்கதிர்த் திங்காள்." "புன்னை நனைப்பினும் பூஞ்சினை தோயினும் - பின்னிருங் கூந்தலென் றோழி நடையொக்கு - மன்னை நனையாதி வாழி கட லோதம்" எனவருவன பிறவுங்கொள்க. படுதல் எதிர்ப்படாமையை உணர்ந்திற்று. ஆண்டுத் தன்மேற் தவறேற்றாது தலைவன் பொழுதறிந்து வாராமையின் மயங்கிற்றென்று அமைவுதோன்றலின் அமைவென்றார். அது "தான் குறிவாராத் தப்பற்குத் - தாம்பசந் தனவென் றடமென் றோளே" என்றாற்போல வரும். இதன்பயன் தலைவி துன்பந் தனதாகத் துன்புறுதலாயிற்று. (சஉ)

கஙச. ஆங்காங் கொழுகு மொழுக்கமு முண்டே
யோங்கிய சிறப்பி னொருசிறை யான.

இது தலைவனும் அல்லகுறியால் வருந்துவனென்கின்றது

(இ-ள்.) ஓங்கிய சிறப்பின்=தனாதி மிக்க தலைமைப்பாட்டினாலே பொழுதறிந்து வாராமையின்: ஒருசிறை ஆன ஆங்கு=தான் குறி செய்வதோரிடத்தே தன்னானன்றி இயற்கையான் உண்டான அவ்வல்லகுறியிடத்தே: ஆங்கு ஒழுகும் ஒழுக்கமும் உண்டு = தலைவியுந் தோழியுந் துன்புறுமாறு போலத் தலைவனுந் துன்புற்று ஒழுகும் ஒழுக்கமும் உண்டு. எ - று. முன்னர்நின்ற ஆங்கு முன்னிற்குந் திரத்து அல்லகுறியைச் சுட்டிற்று; பின்னர்நின்ற ஆங்கு உவமவுருபு. உ - ம். "நாவி னன்பொன் னைய பாவை - விண்டவ ழிளவெயிற் கொண்டுநின் றன்ன - மிகுகவி னெய்திய தொகுகுர லைம்பாற் - கிளையரி நாணற் கிழங்குமணற் கீன்ற - முளையோ ரன்ன

முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய் - நயவன் றைவருஞ் செவ்வழி நல்யா-ழிசையோர்த் தன்ன வின்றீங் கிளவி - யணங்குசா லரிவையை நசைஇப் பெருங்களிற் - றினம்படி நீரிற் கலங்கிய பொழுதிற் - பெறலருங் குரைய ளென்னாய் வைகலு - மின்னா வருஞ்சுர நீந்தி நீயே - யென்னை யின்னற் படுத்தனை மின்னுவசிப்-புரவுக்கால் கடுப்ப மறலி மைந்துற்று - விரவுமொழித் தகட்டேர் வேண்டுவயிற் சொரீஇப் - படைநிலா விலங்குங் கடன்மரு டானை - மட்டவிழ் தெரியன் மறப்போர்க் குட்டுவன் - பொருமுரண் பெறாது விலங்கிச் சினஞ் சிறந்து - செருச்செய் முன்பொடு முந்நீர் முற்றி - யோங்குதிரைப் பௌவ நீங்க வோட்டி - நீர்மா ணெஃக நிறத்துச்சென் றழுந்தத் - தாமத னழியரோ நெஞ்சே யானு - தெளிய ளல்லோட்கு வருந்தி - விளியா வெவ்வந் தலைத்தந் தோயே." "வடமலை மிசை

யோன் கண்ணில் முடவன் - றென்றிசை யெல்லை விண்புகு பொதியிற் - சூருடை நெடுஞ்சுனை நீர்வேட் டாங்கு - வருந்தினை வாழியெ னுள்ளஞ் சாரற் - பொருது புறங்கண்ட பூநுத லொருத்தல் - சிலம்பிழி பொழுதி னத்தம் பெயரிய - வல்லிய மடுக்கத் தொடுங்கு நல்வரைக் - கல்லக வெற்பன் மடமகண் - மெல்லியல் வனமுலைத் துயிலுற் றோயே." இவை அல்ல குறிப்பட்டு நீங்குகின்றான் நெஞ்சிற்குக் கூறியன. (சங)

கசுரு. மறைந்த வொழுக்கத் தோரையு நாளுந்
துறந்த வொழுக்கங் கிழவோற் கில்லை.

இது தலைவற்கு உரியதோர் இலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) ஓரையும் நாளுந் துறந்த ஒழுக்கம்=தீய இராசியின்கண்ணுந் தீய நாளின்கண்ணுங் கூட்டத்தைத் துறந்த ஒழுக்கம்; கிழவோற்கு மறைந்த ஒழுக்கத்து இல்லை=தலைவற்குக் களவொழுக்கத்தின்கண் இல்லை. எனவே கற்பின்கணுள: எ - று. ஒழுக்கமாவது சீலமாதலிற் சீலங் காரணத்தாற் துறப்பது தீதாகிய இராசியும் நாளுமென்பது பெற்றும். நாளாவது அவ்விராசி மண்டிலமுழுவதும். கிழத்தி துறந்த ஒழுக்கம் முந்நாளல்லதென முற்கூறிற்று. இதனுன் அன்புமிகுதி கூறினர். இதற்குப் பிராயச்சித்தம் அந்தணர்முதலிய மூவர்க்கும் உண்மை "வந்தகுற்றம் வழிகெடவொழுகலும்" எனக் கற்பியலிற் கூறுப. (சச)

கசுசா. ஆறின தருமையு மழிவு மச்சமு
மூறு முளப்பட வதனோ ரன்ன.

இதுவுந் தலைவற்கு இல்லன கூறுகின்றது. (இ - ள்.) உளப்பட=நிலவும் இருளும் பகைவரும் போல்வனபற்றிச் செலவழுங்குதல் உளப்பட: ஆறினது அருமையும்=நெறியினது அருமை நினைந்து கூட்டநிகழ்ந்தவழிக் கூறுதலும்: அழிவும்=குறைந்த மனத்தனுதலும்: அச்சமும்=பாம்பும் விலங்கும் போல்வன நலியுமென்று அஞ்சுதலும்: ஊறும்=அக்கருமத்திற்கு இடையூறு உளவாங்கொலென்று அழுங்குதலும்: அதனோர் அன்ன=கிழவற்கு இல்லை. எ - று. கிழவற்கில்லையெனவே கிழத்திக்குந் தோழிக்கும் உளவாயிற்று. அவை முற்காட்டியவற்றுட் காண்க. (௪௫)

௬௩௭. தந்தையுந் தன்னையு முன்னத்தி னுணர்ப.

இது தந்தையுந் தன்னையுங் களவொழுக்கம் உணருமாறு கூறுகின்றது. (இ-ள்.) தந்தையுந் தன்னையும் ஒருவர் கூறக் கொள்ளாது உய்த்துக்கொண்டுணர்வர். எ-று. நற்றாய் அறத்தொடுநின்ற வழியும் "இருவர்கட் குற்றமு மில்லையா லென்று - தெருமந்து சாய்த்தார் தலை" என்றலின் முன்னர்நிகழ்ந்த வெகுட்சிநீங்கி உய்த்துக்கொண்டு உணர்ந்தாராயிற்று. (௪௬)

௬௩௮. தாயறி வுறுதல் செவிலியோ டொக்கும்.

இது நற்றைதன்னைக்கு நற்றாய் களவொழுக்கம் உணர்த்துமாறு கூறுகின்றது. (இ - ள்.) தாய் அறிவுறுதல்=நற்றாய் கள

கொழுக்கம் உண்டென்று அறிந்த அறிவு தந்தைக்குந் தன்னைக்குஞ் சென்று உறுந்தன்மை: செவிலியோடு ஒக்கும்—செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தொடுநின்று உணர்த்திய தன்மையோடு ஒக்கும். எ-று. என்றது, செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தொடுநின்றாற்போல நற்றாயுந் தந்தைக்குந் தன்னைக்கும் அறத்தொடுநிற்கும் என்றவாறாயிற்று. அது "எனவாங், கறத்தொடு நின்றேனைக் கண்டு-திறப்பட வென்னையர்க் குற்றுனைத் தாள்யாய்" என்பதனுன் உணர்க. இனி இதற்கு நற்றாயுஞ் செவிலி உணர்ந்தாற்போல உணருமென்று பொருட்கூறிற் "தாய்க்கும் வரையார்" என்னுஞ் சூத்திரம் வேண்டாவாம். (சஎ)

கஉகூ. அம்பலு மலருங் களவுவெளிப் படுத்தலி
னங்கதன் முதல்வன் கிழவ னாகும்.

இது களவு வெளிப்படுதற்கு நிமித்தமாவான் தலைமகனென்கிறது. (இ-ள்.) அம்பலும் அலருங் களவு வெளிப்படுத்தலின்—முகிழ்

முகிழ்த்தலும் பலரறியச் சொல் நிகழ்த்தலுங் களவொழுக்கத்தினை வெளிப்படுத்தலான்: அங்கதன் முதல்வன் கிழவன் ஆகும்—அவ்விடத்து அவ்வெளிப்படை நிகழ்த்துதற்கு நிமித்தமாயினான் தலைமகனாம். எ-று. தலைவனை அறிந்தபின் அல்லது முற்கூறிய ஐயம் நிகழாமையின் தலைவிவருத்தம் நிமித்தமாகா; ஆண்டு ஐயம் நிகழ்தலன்றித் துணிவு தோன்றாமையின். வரைவு நீட்டிப்போனுந் தலைவி தமர்க்குக் கூறி வெளிப்படுப்போனுந் தலைவனே என்றுணர்க. அது "நீரொலித்த லின்ன போலா நமக்கொழிய வழிப்பிரிந் தோரே"

எனவும் "நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா - வறிவனை முந்துறீ" என்றாற்போல வருவனவும் பிறவும் வெளிப்படையாமாற்றாற் கண் டுணர்க. (சஅ)

கசo. வெளிப்பட வரைதல் படாமை வரைதலென் றாயிரண் டென்ப வரைத லாறே.

இது வரையும் பகுதி இனைத்தென்கின்றது. (இ-ள்.) வெளிப் பட வரைதல்=முற்கூறியவாற்றானே களவு வெளிப்பட்டபின்னர் வரைந்து கோடல்; படாமைவரைதல்=அக்களவு வெளிப்படுவதன் முன்னர் வரைந்துகோடல்; என்று ஆ இரண்டு என்ப வரைதல் ஆறே =என்று கூறப்பட்ட அவ்விரண்டே என்று கூறுவர் ஆசிரியர் வரை ந்துகொள்ளும் வழியை. எ - று. "சேயுயர் வெற்பனும் வந்தனன்- பூவெழி லுண்கணும் பொலிக மா இனியே" இது வெளிப்பட்ட பின் வரைவுநிகழ்ந்தது. "கொல்லைப் புனத்த வகில்சுமந்து கல்பாய் ந்து - வானி னருவி ததும்பக் கவினிய - நாட னயனுடைய னென் பதனு னிப்பினும்-வாடன் மறந்தன தோள்." இது வெளிப்படாமல் வரைவு நிகழ்ந்தது. "எம்மனை முந்துறத் தருமோ - தன்மனை யுய்க் குமோ யாதவன் குறிப்பே" என்றாற்போல்வன வெளிப்படுவதன் முன்னர்க் கொண்டுதலைக்கழிந்துழிக் கொடுப்போரின்றியுங் கரணம் நிகழ்ந்தமையின் அதுவும் வெளிப்படாமல் வரைந்ததாம். (சகூ)

கசக. வெளிப்படை தானே கற்பினொ டொப்பினு ஞாங்கர்க் கிளந்த மூன்று பொருளாக

வரையாது பிரிதல் கிழவோற் கில்லை.

இது முதற்கூறிய வரைவு நிகழ்த்தாது பிரியும் இடம் இதுவெனவும் பிரியலாகா இடம் இதுவெனவுங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) வெளிப்படைதானே கற்பினொடு ஒப்பினும்=முற்கூறிய வெளிப்படை

தானே கற்பினுட் தலைவி உரிமை சிறந்தாங்கு அருமைசிறந்து கற்போடொத்ததாயினும்: ஞாங்கர்க் கிளந்த மூன்று பொருளாக=முற்கூறிய ஓதல் பகை தூதென்ற மூன்றும் நிமித்தமாக: வரையாது பிரிதல் கிழவோற்கு இல்லை=வரைவிடைவைத்துப் பிரிதல் தலைமகற்கில்லை. எ-று. மூன்றுமென முற்றும்மைகொடாது கூறினமையின் ஏனைப்பிரிவுகளின் வரையாது பிரியப்பெறும் என்றவாறாயிற்று. அவை வரைதற்குப் பொருள்வயிற்பிரிதலும் வேந்தற்குற்றுழியுங் காவற்குப்பிரிதலுமென மூன்றுமாம். உ-ம். "பொன்னடர்ந் தன்ன வொள்ளிணர்ச் செருந்தி-பன்மலர் வேய்ந்த நலம்பெறு கோதை-யணிமண லடைகரை யலவ னாட்டி-யசையுள்ளி வந்த வாய்தொடிக் குறுமக-ணலஞ்சால் விழுப்பொருள் கலநிறை கொடுப்பினும்-பெறலருங் குரையளாயி னறந்தெரிந்து-நாமுறை தேஎ மருஉப்பெயர்ந் தவனொ-டிருநீர்ச் சேர்ப்பி னுப்புட னுழுதும்-பெருநீர்க் குட்டம் புணையொடு புக்கும்-படுத்தனம் பணிந்தன மடுத்தன மிருந்தபிற்-

றருகுவன் கொல்லோ தானே விரிதிரைக் - கண்டிரான் முத்தங் கொண்டுங் துஞ்சாத் - தேனிமிர் தன்கனைப் படுக்கும் - கானலம் பெருந் துறைப் பரதவ ன்மகட்கே." இதனுள் ஈண்டுள்ள பொருள்கொடுத் தாற் பெறல் அரியளாயிற் தன்னை வழிப்பட்டாற் தந்தை தருவனோ? அது நமக்கரிதாகலின் இன்னும் பொருள் நாம் மிகத் தேடிவந்து வரைதுமெனப் பொருள்வயிற்பிரியக் கருதியவாறு காண்க. "பூங் கொடி மருங்குற் பொலம்பூ ணோயே - வேந்துவினை முடித்து வந்த னர் - காந்தள் மெல்விரற் கவையினை நினைமே." இது வேந்தற்குற் றுழிப் பிரிந்தான் வரைவுமலிந்தமை தோழிகூறியது. ஏனைய வந் துழிக்காண்க. ஓதுதற்கு ஏவுவார் இருமுதுகுரவராதலின் அவர் வ ரையாமற் பிரிகவென்னர். பகைவென்று திறைகோடற்குப் பிரியுங் கால் அன்புறு கிழத்தி துன்புறற்திருப்ப வரையாது பிரிதலின்று. இது தூதிற்கும் ஒக்கும். மறைவெளிப்படுதல் கற்பென்று செய்யுளி யலுட்கூறுதலின் இதனை இவ்வோத்தின் இறுதிக்கண்வைத்தார். கற்பினொடொப்பினும் பிரிவின்றெனவே கற்பிற்காயிற் பிரிவு வகா வின்றாயிற்று. (௫௦)

களவியன் முற்றிற்று.

நாலாவது

கற்பியல்.

கசுஉ. கற்பெனப் படுவது கரணமொடு புணரக்
கொளற்குரி மரபிற் கிழவன் கிழத்தியைக்
கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக்கொள் வதுவே

என்பது சூத்திரம். இவ்வோத்துக் களவுகற்பென்னுங் கைகோளிரண்டினுட் கற்புணர்த்தினமையிற் கற்பியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. கற்பியல் கற்பினது இயலென விரிக்க. இயல், இலக்கணம். அது ஆகுபெயரான் ஓத்திற்குப் பெயராயிற்று. அது கொண்டானிற் சிறந்த தெய்வம் இன்றெனவும் அவனை இன்னவாறே வழிபடுகவெனவும் இருமுதுகுரவர் கற்பித்தலானும் அந்தணர்திறத்துஞ் சான்றோர்தேஎத்தும் ஐயர்பாங்கினும் அமரர்ச்சுட்டியும் ஒழுகும் ஒழுக்கந் தலைமகன் கற்பித்தலானுங் கற்பாயிற்று. இனித் தலைவனுங் களவின்கண் ஒரையும் நாளுந் தீதென்று அதனைத் துறந்தொழுகினாற்போல ஒழுகாது ஓத்தினுங் கரணத்தினும் யாத்த சிறப்பிலக்கணங்களைக் கற்பித்துக்கொண்டு துறவறத்திற் செல்லுந் துணையும் இல்லறநிகழ்த்துதலிற் கற்பாயிற்று. களவுவெளிப்பட்ட பின்னராயினும் அது வெளிப்படாமையாயினும் உள்ளப்புணர்ச்சி நிகழ்ந்தவழியாயினும் வரைதல் களவின்வழியாதலின் மேலதனோடு இயைபுடைத்தாயிற்று. இச்சூத்திரம் கற்பிற்கெல்லாம் பொதுவிலக்கணங் கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) கற்பு எனப்படுவது=கற்பென்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுவது: கரணமொடு புணர=வேள்விச்சடங்கோடே கூட; கொளற்கு உரி மரபிற் கிழவன்=ஒத்த குலத்தோனும் மிக்க குலத்தோனுமாகிக்

கொள்ளுதற்குரிய முறைமையினையுடைய தலைவன் : கிழத்தியை—ஒத்த குலத்தாளும் இழிந்தகுலத்தாளுமாகிய தலைவியை: கொடைக்கு உரி மரபினோர் கொடுப்ப—கொடுத்தற்குரிய முறைமையினையுடைய இருமுதுகுரவர் முதலாயினோர் கொடுப்ப: கொள்வது—கோடற்றொழில். எ-று. எனப்படுவதென்னும் பெயர் கொள்வதென்னும் பெயர்ப்பயனிலை கொண்டது; இது சிறப்புணர்த்துதல் "அவ்வச் சொல்லிற்கு" என்னுஞ் சூத்திரத்துக் கூறினும். கொடுப்போரின்றியும் மேல் வருகின்றதாகலின் இக்கற்புச் சிறத்தலிற் சிறந்ததென்றார், இது என என்கின்ற எச்சமாதலிற் சொல்லளவே எஞ்சி நின்

றது. இதனாற் கரணம்பிழைக்கில் மரணம் பயக்குமென்றார். அத்தொழிலின் நிகழுங்கால் இவளை இன்னவாறு பாதுகாப்பாயெனவும் இவற்கின்னவாறே நீ குற்றேவல் செய்தொழுகெனவும் அங்கியங்கடவுள் அறிகரியாக மந்திரவகையாற் கற்பிக்கப்படுதலின் அத்தொழிலைக் கற்பென்றார். தலைவன் பாதுகாவாது பரத்தைமைசெய்து ஒழுகினும் பின்னர் அதனைவிட்டு இல்லறமேநிகழ்த்தித் துறவறத்தே செல்வனென்றுணர்க. இக்கற்புக்காரணமாகவே பின்னர் நிகழ்ந்த ஒழுகலாறெல்லாம் நிகழவேண்டுதலின் அவற்றையுங் கற்பென்று அடக்கினார். இருவரும் எதிர்ப்பட்ட ஞான்று தொடங்கி உழுவலன்பால் உரிமைசெய்து ஒழுகலிற் கிழவனுங் கிழத்தியுமென்றார். தாயொடுபிறந்தாருந் தன்னையருந் தாயத்தாரும் ஆசா

னும் முதலியோர் கொடைக்குரியரென்றற்கு மரபினோரென்றார்.

உ-ம். "உழுந்து தலைப்பெய்த கொழுங்களி மிதவைப் - பெருஞ்சோற் றமலை நிற்ப நிரைகாற் - றண்பெரும் பந்தர்த் தருமணன் ஞெமிரி - மனைவிளக் குறுத்து மாலை தொடரிக் - கனையிரு ளகன்ற கவின்பெறு காலைக் - கோள்கா னீங்கிய கொடுவெண் டிங்கட் - கேடில் விழுப்புகழ் நாடலை வந்தென - வுச்சிக் குடத்தர் புத்தகன் மண்டையர் - பொதுசெய் கம்பலை முதுசெம் பெண்டிர் - முன்னவும் பின்னவு முறைமுறை தரத்தரப் - புதல்வற் பயந்த திதலை யவிற்று - வாலிழை மகளிர் நால்வர் கூடிக் - கற்பின் வழாஅ நற்பல வுதவிப் - பெற்றோற் பெட்கும் பிணையை யாகென - நீரொடு சொரிந்த வீரித ழலரி - பல்லிருங் கதுப்பி னெல்லொடு தயங்க - வதுவை நன்மணங் கழிந்த பின்றைக் - கல்லென் சும்மையர் ஞெரெனப் புகுந்து - பேரிற் கிழத்தி யாகென மாத - ரோரிற் கூட்டிய வுடன்புணர் கங்குற் - கொடும்புறம் வளைஇய கோடிக் கலிங்கத் - தொடுங்கினள் கிடந்தன ளோர்புறந் தழீஇ - முயங்கல் விருப்பொடு முகம்புதை திறப்ப-வஞ்சின ளுயிர்த்த காலை யாழநின் - னெஞ்சம் படர்ந்த தெஞ்சா துரையென-வின்னகை யிருக்கைப் பின்யான் வினவலிற்-செஞ்சூட் டொண்குழை வண்காது துயல்வர - வகமலி யுவகைய ளாகி முகனிகுத் - தொய்யென விறைஞ்சி யோளே மாவின் - மடங்கொண் மதைஇய நோக்கி - னொடுங்கீ ரோதி மாஅ யோளே." இதனுள் வதுவைக்கு ஏற்ற கரணங்கள் நிகழ்ந்தவாறுந் தமர் கொடுத்தவாறுங் காண்க. சுற்றஞ் சூழ்ந்து நிற்றலானுந் தமர் அறிய மணவறைச் சேறலானுங் களவாற் சுருங்கிநின்ற நாண் சிறந்தமையைப் பின்னர்த் தலைவன் வினவ அவள் மறுமொழிகொடாது நின்றமையைத்

தலைவன் தோழிக்குக் கூறியவாறு காண்க. இதனானே இது களவின் வழி நிகழ்ந்த கற்பாயிற்று. (௧)

௧௪௬. கொடுப்போ ரின்றியுங் கரண முண்டே
புணர்ந்துடன் போகிய காலை யான.

இது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி. (இ - ள்.) கொடுப்போர் இன்றியும் கரணம் உண்டே — முற்கூறிய கொடைக்குரிய மரபினோர் கொடுப்பக் கோடலன்றியுங் கரணம் உண்டாகும்: புணர்ந்து உடன் பொகிய காலையான—புணர்ந்து உடன்போகிய காலத்திடத்து. எ-று. இது புணர்ந்து உடன்போயினார் ஆண்டுக் கொடுப்போரின்றியும் வேள்வியாசான் காட்டிய சடங்கின் வழியாற் கற்புப்பூண்டு வருவதும் ஆமென்றவாறு. இனி ஆண்டு வரையாது மீண்டுவந்து கொடுப்பக் கோடல் உளதேல் அது மேற்கூறியதன் கண் அடங்கும். இனிப் போயவழிக் கற்புப் பூண்டலே கரணம் என்பாருமுளர். எனவே கற்பிற்குக் கரணம் ஒருதலையாயிற்று. "பறைபடப் பணில மார்ப்ப விறைகொளத் - தொன்மூ தாலத்துப் பொதியிற் றோன்றிய - நாலூர்க் கோசர் நன்மொழி போல - வாயா கின்றே தோழி யாய்கழற் - செயலை வெள்வேல் விடலையொடு - தொகுவளை முன்கை மடந்தை நட்பே." இதனுள் வாயாகின்றெனச் செவிலி நற்றாய்க்குக் கூறினமையானும் விடலையெனப் பாலை

நிலத்துத் தலைவன்பெயர் கூறினமையானும் இது கொடுப்போரின்றிக் கரணம் நிகழ்ந்தது. "அருஞ்சுர மிறந்தவென் பெருந்தோட் குறுமகள்" என்பதும் அது. (௨)

௧௪௪. மேலோர் மூவர்க்கும் புணர்த்த கரணங்
கீழோர்க் காகிய காலமு முண்டே.

இது முதலூழியில் வேளாளர்க்கு உரியதோர் இலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ-ள்) மேலோர் மூவர்க்கும் புணர்த்த கரணம் — வேதநூல்தான் அந்தணர் அரசர் வணிகரென்னும் மூவர்க்கும் உரியவாகக் கூறிய கரணம்: கீழோர்க்கு ஆகிய காலமும் — அந்தணர் முதலியோர்க்கும் மகட்கொடைக்குரிய வேளாண்மாந்தர்க்குந் தந்திரமந்திர வகையான் உரித்தாகிய காலமும் உள. எ-று. எனவே முற்காலத்து நான்கு வருணத்தார்க்குங் கரணம் ஒன்றாய் நிகழ்ந்தது என்பதாம். அது இரண்டாம் ஊழி தொடங்கி வேளாளர்க்குத் தவிர்ந்தது என்பதூஉந் தலைச்சங்கத்தாரும் முதனூலாசிரியர்

கூறிய முறையே கரணம் ஒன்றாகச் செய்யுள் செய்தார் என்பதூஉங் கூறியவாறாயிற்று. உதாரணம் இக்காலத்தின்று. (௩)

௧௪௫. பொய்யும் வழுவுந் தோன்றிய பின்ன
ரையர் யாத்தனர் கரண மென்ப.

இது வேதத்திற் கரணம் ஒழிய ஆரிடமாகிய கரணம் பிறந்த வாறும் அதற்குக் காரணமுங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) பொய்யும் வழுவுந் தோன்றிய பின்னர்—ஆதி ஊழி கழிந்தமுறையே அக்காலத்துத் தந் தொடங்கி இரண்டாம் ஊழி முதலாகப் பொய்யும் வழுவுஞ் சிறந்து தோன்றிய பிற்காலத்தே: ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப—இருடிகள் மேலோர்கரணமும் கீழோர்கரணமும் வேறுபடக் கரணங்கள் கட்டினரென்று கூறுவர். எ-று. ஈண்டு என்ப என்றது முதனூலாசிரியனையன்று, வடநூலோரைக் கருதியது. பொய்யாவது செய்த ஒன்றனைச் செய்திலேனென்றல்; வழுவாவது சொல்லுதலே அன்றி ஒழுக்கத்து இழுக்கி ஒழுகல். அது அரசரும் வாணிகருந் தத்தம் வகையாற் செய்யத் தகுவன செய்யாது சடங்கொப்புமை கருதித் தாமும் அந்தணரோடு தலைமைசெய்தொழுகுதலுங் களவொழுக்கத்தின் இழுக்குதல் போல்வனவும் அவர்க்கிழுக்கம். ஏனைவேளாளரும் இயற்கைப்புணர்ச்சி நிகழ்ந்தபின்னர்ப் பொய்யும் வழுவுந் தோன்றி வழுவுதல் அவர்க்கிழுக்கம். இவற்றைக் கண்டு இருடிகள் மேலோர்மூவர்க்கும் வேறுவேறு சடங்குகட்டிக் கீழோர்க்குங் களவின்றியும் கற்பு நிகழுமெனவுஞ் சடங்கு வேறுவேறு கட்டினர். எனவே, ஒருவர் கட்டாமற் றாமே தோன்றிய கரணம் வேதநூற்கே உளதென்பது பெற்றாம். ஆயிற் கந்தருவ வழக்கத்திற்குச் சிறந்த களவு விலக்குண்டதன்றோ எனின், ஒருவனையும் ஒருத்தியையும் எதிர்நிறீஇ இவளைக் கொள்ள இயைதியோ நீயெனவும் இவற்குக் கொடுப்ப இயைதியோ நீயெனவும் இருமுதுகுரவர் கேட்டவழி இவர் கரந்த உள்ளத்தான் இயைந்தவழிக் கொடுப்பவாகலின் அதுதானே ஒருவகையாற் கந்தருவ வழக்கமாம், களவொழுக்கம் நிகழாதாயினும் என்பது கரணம் யாத்தோர் கருத்தென்பது பெற்றாம். இதனானே இயற்கைப்புணர்ச்சிக்கண் மெ

ய்யுறுபுணர்ச்சியையும் உள்ளப்புணர்ச்சியென்றுகூறி அதன்வழிக் கற்புநிகழ்ந்ததென்றுங் கூறவும்படும். இவ்வாசிரியர் ஆதியூழியின் அந்தத்தே இந்நூல் செய்தலின் முதனூலாசிரியர் கூறியவாறே களவு நிகழ்ந்தபின்னர்க் கற்பு நிகழுமாறுங் கூறித் தாம் நூல்செய்

கின்ற காலத்துப் பொய்யும் வழுவும் பற்றி இருடிகள் கரணம் யாத்தவாறுங் கூறினர் அக்களவின்வழி நிகழ்ந்த கற்புங் கோடற்கென்று உணர்க. உ-ம். "மைப்புறப் புழுக்கி னெய்க்கனிபு வண்சோறு-வரையா வண்மையொடு புரையோர்ப் பேணிப் - புள்ளுப்புணர்ந் தினிய வாகத் தெள்ளொளி - யங்கணிரு விசும்பு விளங்கத் திங்கட்-சகடமண்டிய துகடீர் கூட்டத்துக் - கடிநகர் புனைந்து கடவுட் பேணிப்-படுமண முழவொடு பருஉப்பணை யிமிழ- வதுவை மண்ணிய மகளிர் விசும்புற்றுப்- பூக்கணு மிமையார் நோக்குபு மறைய - மென்பூ வாகைப் புன்புறக் கவட்டிலை-பழங்கன்று கறித்த பயம்பம லறுகைத்-தழங்குகுரல் வானத் தலைப்பெயற் கீன்ற-மண்ணு மணியன்ன மாயிதழ்ப் பாவைத்-தண்ணறு முகையொடு வெண்ணூல் சூடித்-தூவுடைப் பொலிந்து மேவரத் துவன்றி - மழைபட் டன்ன மணன்மலி பந்த - ரிழையணி சிறப்பிற் பெயர்வியர்ப் பாற்றித் - தமர்நமக் கீந்த தலைநா ளிரவி- னுவாநீங்கு கற்பி னுயிருடம் படுவி - முருங்காக் கலி

ங்க முழுவதும் வளைஇப் - பெரும்புழுக் குற்றகின் பிறைநுதற் பொ திவிய - ருறுவளி யாற்றிடச் சிறுவரை திறவென - வார்வ நெஞ்ச மொடு போர்வை வௌவலி - னுறைசுழி வாளி னுருவுபெயர்த் தி மைப்ப - மறைதிற னறியா ளாகிப் பையென - நாணின ளிறைஞ்சி யோளே பேணிப் - பருஉப்பகை யாம்பற் குரூஉத்தொடை நீவிச் - சுரும்பிமி ராய்மலர் வேய்ந்த - விரும்பல் கூந்த லிருண்மறை யொளித்தே.” எனவரும். (௪)

கசகூ. காணத்தி னமைந்து முடிந்த காலை
நெஞ்சுதளை யவிழ்ந்த புணர்ச்சிக் கண்ணும்
மெஞ்சா மகிழ்ச்சி யிறந்துவரு பருவத்து
மஞ்ச வந்த வுரிமைக் கண்ணும்
நன்னெறிப் படருந் தொன்னலப் பொருளினும்
பெற்ற தேஎத்துப் பெருமையி னிலைஇக்
குற்றஞ் சான்ற பொருளெடுத் துரைப்பினு
நாமக் காலத் துண்டெனத் தோழி
யேமுறு கடவு ளேத்திய மருங்கினு
மல்லல் தீர வார்வமொ டளைஇச்
சொல்லுறு பொருளின் கண்ணுஞ் சொல்லென
வெனது சுவைப்பினு நீகை தொட்டது

வானோ ரமுதம் புரையுமா லெமக்கென
வடிசிலும் பூவுந் தொடுதற் கண்ணு
மந்தணர் திறத்துஞ் சான்றோர் தேஎத்து
மந்தமில் சிறப்பிற் பிறர்பிறர் திறத்தினு
மொழுக்கங் காட்டிய குறிப்பினு மொழுக்கத்துக்
களவினு ணிகழ்ந்த வருமையைப் புலம்பி
யலமர லுள்ளமொ டளவிய விடத்து
மந்தரத் தெழுதிய வெழுத்தின் மான
வந்த குற்றம் வழிகெட வொழுகலு
மழிய லஞ்சலென் றாயிரு பொருளினுந்
தானவட் பிழைத்த பருவத் தானு
நோன்மையும் பெருமையு மெய்கொள வருளிய
பன்னல் சான்ற வாயிலொடு பொருந்தித்
தன்னி னாகிய தகுதிக் கண்ணும்
புதல்வற் பயந்த புனிறுசேர் பொழுதி
னெய்யணி மயக்கம் புரிந்தோ ளோக்கி
யையர் பாங்கினு மமரர்ச் சுட்டியுஞ்
செய்பெருஞ் சிறப்பொடு சேர்தற் கண்ணும்
பயங்கெழு துனையமை புல்லிய புல்லா
தயங்குவள் கிடந்த கிழத்தியைக் குறுகிப்
புல்லென முன்னிய நிறையழி பொழுதின்

மெல்லென் சிறடி புல்லிய விரவினு
முறலருங் குன்மையி னூடன் மிகுத்தோளைப்
பிறபிற பெண்டிரிற் பெயர்த்தற் கண்ணும்
பிரிவி னெச்சத்துப் புலம்பிய விருவனைப்
பிரிவி னீக்கிய பகுதிக் கண்ணு
நின்றுநனி பிரிவி னஞ்சிய பையுளுஞ்
சென்றுகை யிகந்துபெயர்த் துள்ளிய வழியுங்
காமத்தின் வலியுங் கைவிடி னச்சமுந்
தானவட் பிழைத்த நிலையின் கண்ணு
முடன்சேறல் செய்கையொ டன்னவை பிறவு
மடம்பட வந்த தோழிக் கண்ணும்

வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமத் தானு
மீட்டுவர வாய்ந்த வகையின் கண்ணு
மவ்வழிப் பெருகிய சிறப்பின் கண்ணும்
பேரிசை யூர்திப் பாகர் பாங்கினுங்
காமக் கிழத்தி மனையோ ளென்றிவ
ரேமுறு கிளவி சொல்லிய வெதிருஞ்
சென்ற தேஎத் துழப்புநனி விளக்கி
யின்றிச் சென்ற தந்நிலை கிளப்பினு

மருந்தொழின் முடித்த செம்மற் காலை
விருந்தொடு நல்லவை வேண்டற் கண்ணு
மாலை யேந்திய பெண்டிரு மக்களுங்
கேளி ரொழுக்கத்துப் புகற்சிக் கண்ணு
மேனை வாயி லெதிரொடு தொகைஇப்
பண்ணமை பகுதிமுப் பதினொரு மூன்று
மெண்ணருஞ் சிறப்பிற் கிழவோன் மேன.

இது பார்ப்பார் முதலிய நால்வருங் கற்பிடத்துக் கூற்றிற்கு உரியராயினும் அவருட் தலைவன் சிறந்தமையின் அவன்கூற்றெல்லாந் தொகுத்துக் களவிற் கூறியாங்கு முற்கூறுகின்றது. (இ-ள்.) கரணத்தின் அமைந்து முடிந்த காலை = ஆதிக்கரணமும் ஐயர் யாத்த கரணமுமென்னும் இருவகைச் சடங்கானும் ஓர் குறைபாடின்றாய் மூன்று இரவின் முயக்கம் இன்றி ஆன்றோர்க்கு அமைந்த வகையாற் பள்ளிசெய்து ஒழுகி நான்காம் பகலெல்லை முடிந்தகாலத்து: ஆன்றோராவார், மதியுங் கந்தருவரும் அங்கியும்; நெஞ்சு தளை அவிழ்ந்த புணர்ச்சிக்கண்ணும் = களவிற் புணர்ச்சி போலுங் கற்பினும் மூன்றுநாளுங் கூட்டமின்மையானும் நெகிழ்ந்த மனக்குறைதீரக் கூடிய கூட்டத்தின்கண்ணும்: அது நாலாம் நாளையிரவின்கண்ணதாம். உ-ம். "விரிதிரைப் பெருங்கடல் வளைஇய வுலகமு - மரிதுபெறு சிறப்பிற் புத்தே ளுடு - மிரண்டுந் தூக்கிற் சீர்சா லாவே - பூப்போ லுண்கட் பொன்போன் மேனி - மாண்வரி யல்குற் குறுமக - டோண்மாறு படூஉம் வைகலொ டெ

மக்கே." இது நெஞ்சு தலையவிழ்ந்த புணர்ச்சி. "மூகனிருத் தொய்யென விறைஞ்சி யோளே" என மூற்காட்டிய கரணத்தின்

எஞ்சா மகிழ்ச்சி இறந்துவரு பருவத்தும்—அதன்பின்னர் ஒழியாத மகிழ்ச்சி பலவேறு வகையவாகிய நுகர்ச்சிக்கட் புதிதாக வந்த காலத்தினிடத்தும்: உ-ம். "அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ் - செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு." என்றது பொருள்களை உண்மையாக உணர்ந்த இன்பத்தை அறியுந்தோறும் அவற்றை மூன் இவ்வாறு விளங்க உணராத அறிவின்மையை வேறுபடுத்துக் கண்டாற்போலுஞ் சேயிழைமாட்டுச் செறியுந்தொறுந் தலைத்தலை சிறப்பப் பெறுகின்ற காமத்தை முன்னர் அறியப் பெற்றிலேமென்று வெறுத்தலென்றவாறு.

அஞ்ச வந்த உரிமைக்கண்ணும் = தலைவனும் பிறரும் அஞ்சும்படி தலைவிக்கட்டோன்றிய உரிமைகளிடத்தும்: அவை இல்லறம் நிகழ்த்துமாறு தன் மனத்தாற் பலவகையாகக் காணலும் பிறர்க்குத் தான் கொடுத்தலுங் கற்புச் சிறந்தலுமாம். உ-ம். "உள்ளத் துணர்வுடையா னோதிய நூலற்றால் - வள்ளன்மை பூண்டான்கணொண்பொரு - டெள்ளிய - வாண்மகன் கையி லயில்வா ளனைத்தரோ - நாணுடையாள் பெற்ற நலம்." இதனுள் நலமென்றது இம்மூன்றினையும். தலைவி இல்லறப்பகுதியை நிகழ்த்துமாறு பலவகையாகக் காணுந் தன்மை உணர்வுடையான் ஓதிய நூல் விரியுமாறு போல விரியாநின்றதெனவும், இவள் கொடை வள்ளன்மை பூன்

டான் பொருளனைத்தெனவும், இவளது கற்புச்சிறப்புப் பிறர்க்கு அச்சஞ்செய்தலின் வாளனைத்தெனவுந், தலைவன் அவளுரிமைகளை வியந்து கூறியதுகாண்க.

நன்னெறிப் படரும் தொல் நலப் பொருளினும் = இல்லறத்திற்கு ஓதிய நெறியின்கட் தலைவி கல்லாமற் பாகம்பட ஒழுகுந் தொன்னலஞ் சான்ற பொருளின்கண்ணும்: பொருள்வருவாய் இல்லாத காலமும் இல்லறநிகழ்த்துதல், இயல்பாயிருத்தற்குத் தொன்னலமென்றார். உ-ம். "குடநீரட் டுண்ணு மிடுக்கட் பொழுதிற்-கடனீ ரறவுண்ணுங் கேளிர் வரினுங் - கடனீர்மை கையாறுக் கொள்ளு மடமொழி - மாதர் மனைமாட்சி யாள்." இது ஒரு குடம் நீரால் சோறமைத்து உண்ணுமாறு மிடிப்பட்ட காலத்தும் மனைக்கு மாட்சிமையுடையாள் கடல் நீரை வற்ற உண்ணுங் கேளிர் வரினும் இல்லறநிகழ்த்துதலைக் கைக்குநெறியாகக் கொள்ளுமெனத் தலைவன் வியந்துகூறினன்.

பெற்ற தேஎத்துப் பெருமையின் நிலைஇக் குற்றஞ் சான்ற பொருள் எடுத்து உரைப்பினும் = தலைவி அங்ஙனம் உரிமை சான்ற

இடத்து: அவளைப் பெருமையின்கண்ணே நிறுத்திக் குற்றமமைந்த களவொழுக்கத்தை வழுவியமைந்த பொருளாகக் கேளிர்க்காயினும் பிறர்க்காயினும் உரைப்பினும்: அது களவொழுக்கத்தையுந் தீய ஒரையுள்ளுந் துறவாது ஒழுகிய குற்றத்தையும் உட்கொண்டும் அதனைத் தீதென்னுமற் கூறுதலாம். உ-ம். "நாலாறு மாறாய் நனிசிறிதா யெப்புறனு - மேலாறு மேலுறை சோரினு - மேலாய - வல்

ளாய் வாழுமோர் தற்புகழ மாண்கற்பி - னில்லா ளமைந்ததே யில்.''
இதனுள் மனைவி அமைந்துநின்ற இல்நிலையே இல்லறமாவதெனவே யாம் முன்னரொழுகிய ஒழுக்கமும் இத்துணை நன்மையாயிற்று என்றாளாயிற்று. இது குறிப்பெச்சம்.

நாமக் காலத்து உண்டெனத் தோழி ஏமுறு கடவுள் ஏத்திய மருங்கினும்; தோழி நாமக்காலத்து ஏமுறு கடவுள் உண்டென ஏத்திய மருங்கினும்—தோழி இன்னது விளையுமென அறியாது அஞ்சுதலையுடைய களவுக்காலத்தே யாம் வருந்தாதிருத்தற்குக் காரணமாயதோர் கடவுள் உண்டெனக் கூறி அதனைப் பெரிது ஏத்திய இடத்தும்: தலைவன் வதுவைகாறும் ஏதமின்றாகக் காத்த தெய்வம் இன்னுங்காக்குமென்று ஏத்துதலும்: அது "குனிகாயெருக்கின்" என்னுங் குணநாற்பதில் ஏமுறு கடவுளைத் தலைவன் தானே ஏத்தியது போலாது, "கேரிழாய் நீயுநின் மகளும் புணர - வரையுறை தெய்வ முவப்ப வுவந்து - குரவை தழீஇயா மாடக் குரவையுட் - கொண்டு நிலைபாடிக் காண்" எனத் தான் பராய தெய்வத்தினைத் தோழி கற்புக்காலத்துப் பரவுக்கடன் கொடுத்தற்கு ஏத்தியவழித் தலைவனும்

ஏத்துதலாம். உ-ம். "அதிரிசை யருவி யருவரைத் தொடுத்த - பஃ
றே னிறாஅ லல்குநர்க் குதவு - நுந்தைநன் னாட்டு வெந்திறன் முரு
கென - நின்னோய்க் கியற்றிய வெறிநின் றோழி - யென்வயி னோக்க
லிற் போலும் பன்னாள் - வருந்திய வருத்தந் தீரநின் - றிருந்திழை
ப் பணைத்தோள் புணர்ந்துவந் ததுவே." தேன் இறாலை அல்குநர்
க்கு உதவும் நாடாதலின் நின் நோய்க்கு இயற்றிய வெறி நுமக்குப்
பயன்படாது எமக்குப் பயன்றருமென்றோன் என்வயின் நோக்க
லின் என்றது. எனக்குப் பயன் கொடுக்கவேண்டுமென்று பராயத
னிற் றோளைப் புணர்ந்து உவந்தது என்றான். இது கற்புக்காலத்துப்
பரவுக்கடன் கொடுக்கின்ற காலத்துத் தலைவன் கூறியது.

அல்லல் தீர ஆர்வமொடு அளைஇச் சொல்லுறு பொருளின்
கண்ணும் — வரைந்த காலத்து மூன்றுநாட் கூட்டமின்மைக்குக்
காரணமென்னென்று தலைவி மனத்துநிகழாநின்ற வருத்தந் தீரு

ம்படி மிக்க வேட்கையோடு கூடியிருந்து வேதஞ்சொல்லுதலுற்ற
பொருளின்கண்ணும்: தலைவன் விரித்து விளங்கக் கூறும். அது
முதனாட் டண்கதிர்ச் செல்வற்கும் இடைநாட் கந்தருவர்க்கும் பின்
னாள் அங்கியங்கடவுட்கும் அளித்து நான்காநாள் அங்கியங் கட
வுள் எனக்கு நின்னை அளிப்ப யான் நுகரவேண்டிற்று, அங்ஙனம்
வேதங்கூறுதலால் எனத் தலைவிக்கு விளங்கக்கூறுதல். உதாரணம்
இக்காலத்தின்று.

சொல்லென எனது சுவைப்பினும் நீ கை தொட்டது வா
னோர் அமுதம் புரையுமால் எமக்கென அடிசிலும் பூவுந் தொடுதற்
கண்ணும்—அமிர்தத்திற்கு மாறுகிய நஞ்சை நுகரினும் நீ கையாற்
றீண்டின பொருள் எமக்கு உறுதியைத் தருதலிற் தேவர்களுடைய
அமிர்தத்தை ஒக்கும் எமக்கெனப் புனைந்துரைத்து இதற்குக் கா
ரணங் கூறென்று அடிசிலும் பூவுந் தலைவி தொடுதலிடத்தும்: கூற்
றிகழும். உம்மை இழிவுசிறப்பு. "வேம்பின் பைங்காயென் றோழி
தரினே - தேம்பூங் கட்டி யென்றிர்" எனத் தலைவன் கூற்றினைத்
தோழி கொண்டுகூறியவாறு காண்க.

அந்தணர் திறத்தும் சான்றோர் தேஎத்தும் அந்தமில் சிறப்
பிற் பிறர்பிறர் திறத்தினும் ஒழுக்கங் காட்டிய குறிப்பினும்—வேட்
பித்த ஆசிரியனுங் கற்பித்த ஆசிரியனுமாகிய பார்ப்பார்கண்ணும்
முற்ற உணர்ந்து ஐம்பொறிலையும் அடக்கியோர்கண்ணும் முடிவில்
லாச் சிறப்பினையுடைய தேவர்கள் கண்ணும் ஒழுகும் ஒழுக்கத்
தைத் தான் தொழுது காட்டிய குறிப்பின்கண்ணும்: பிறர்பிறரென்
றார் தேவர் பலவென்பது பற்றி. தன்னையன்றித் தெய்வந் தொழா
தாளை இத்தன்மையோரைத் தொழல்வேண்டுமென்று தொழுதுகா
ட்டினன். குறிக்கொளுங் கூற்றுலே உணர்த்தலிற் குறிப்பினுமென்
றார். உதாரணம் வந்துழிக்காண்க.

ஒழுக்கத்துக் களவினுள் நிகழ்ந்த அருமையைப் புலம்பி அல மரால் உள்ளமொடு அளவிய இடத்தும்—வணக்கஞ்செய்தும் எதிர் மொழியாது வினயவழிப் பிறராற் கூற்று நிகழ்த்தியும் எதிர்ப் பட்டுழி எழுந்தொடங்கியுந் தான் அக்காலத்து ஒழுகும் ஒழுக்கத் திடத்து முன்னர்க் களவுக்காலத்து நிகழ்ந்த கூட்டத்தருமையைத் தனித்துச் சுழலுதலையுடைய உள்ளத்தோடே உசாவிய இடத்தும்: தலைவற்குக் கூற்றுநிகழும். உதாரணம் வந்துழிக்காண்க. "கௌவுக்கடுங்குழையள்" என்பது காட்டுவாரும் உளர்.

கூகூ பொருளதிகாரம்,

அந்தரத்து எழுதிய எழுத்தின் மான வந்த குற்றம் வழி கெட ஒழுகலும்; வந்த குற்றம் அந்தரத்து எழுதிய எழுத்தின் மான வழி கெட ஒழுகுதலும்—களவுக் காலத்து உண்டாகிய பாவம் ஆகா யத்தெழுதிய எழுத்து வழிகெடுமாறுபோல வழிகெடும்படி பிரா யச்சித்தஞ்செய்து ஒழுகுதற்கண்ணும்: அது முன்புபோலக் குற்றஞ் சான்ற பொருளை வழுவமைத்துக் கொள்ளாது குற்றமென்றே கரு திக் கடிதலாம். "பொய்யற்ற கேள்வியாற் புரையோரைப் படர்ந் துநீ - மையற்ற படிவத்தால்" என்றவழி மையற்ற படிவமெனத் தலைவன் கூறியதனைத் தோழி கூறியவாறு காண்க.

அழியல் அஞ்சல் என்று ஆ இரு பொருளினும்—வந்தகுற்றம் நினக்கு உளதென்று அழியலெனவும் எனக்கு உளதென்று அஞ்ச லெனவுஞ் சொல்லப்படும் அவ்விருபொருண்மைக்கண்ணும்: இவை

இரண்டாகக் கொள்ளின் மூப்பத்துசான்காமாதலின் இருவர் குற்றமுங் குற்றமென ஒன்றுக்கியது. தெய்வத்தினுதலின் ஏதம் பய வாதென்றான். "யாயும் யாயும் யாரா கியரோ - வெந்தையு நுந்தையு மெம்முறைக் கேளிர் - யானு நீயு மெவ்வழி யறிதுஞ் - செம்புலப் பெயனீர் போல - வன்புடை நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே." இது நம்மானன்றி நெஞ்சந் தம்மிற் தாங் கலத்தலிற் தெய்வத்தான் ஆயிற்றெனத் தெருட்டியது.

தான் அவட் பிழைத்த பருவத்தானும் = அங்ஙனந் தெய்வத்தினன் ஆயிற்றேனுங் குற்றமேயன்றோ என உட்கொண்ட அவட்கு யான் காதன்மிகுதியாற் புணர்ச்சி வேண்ட என் குறிப்பிற்கேற்ப ஒழுகினையாகலின் நினக்கோர் குற்றமின்றென்று தான் பிழைத்த பருவமுணர்த்தும் இடத்தும்: கூற்று நிகழும். உ-ம். "நசைநீ கேளாய் தோழி தகைபெற - நன்னுட் படராத் தொன்னிலை முயக்கமொடு - நாணிழுக் குற்றமை யறிகுநர் போல - நாங்கண் டனையநங் கேள்வர் - தாங்கண் டனைய நாமென் றோரே." இதனுள் நன்னாள் வேண்டுமென்னாது கூடிய கூட்டத்துட் தங்கி நாணுச் சுருங்கி வேட்கை பெருகிய நம்மினும் ஆற்றாராயினர்போல நாங் குறித்தநிழி வந்தொழுகிய தலைவர் தாங் குறித்தனவே செய்தனமென நமக்குத் தவறின்மை கூறினரெனத் தோழிக்குத் தலைவி கூறியவழித் தலைவன் பிழைப்புக் கூறியவாறு காண்க.

நோன்மையும் பெருமையும் மெய்கொள அருளிய பன்னல் சான்ற வாயிலொடு பொருந்தித் தன்னின் ஆகிய தகுதிக்கண்ணும் ;

தன்னின் ஆகிய நோன்மையும் பெருமையும் மெய்கொள = தலைவ
ஞன் உளதாகிய பொறையையுங் கல்விமுதலிய பெருமையையும்
உடைய மகவைத் தலைவி தன்வயிற்றகத்தே கொள்கையினாலே: பன்
னல்சான்ற வாயிலொடு பொருந்தி அருளிய தகுதிக்கண்ணும் = வேத
த்தை ஆராய்தல் அமைந்த அந்தணரோடு கூடி இருத்தற்குச் செ
ய்யத்தகுஞ் சடங்குகளைச் செய்த தகுதிப்பாட்டின்கண்ணும்: தன்
னினாகிய மெய், கருப்பம். அவிப்பலிகொள்ளும் அங்கியங்கடவுட்
கும் அதுகொடுக்குந் தலைவற்கும் இடையே நின்று கொடுப்பித்தலி
ன் அந்தணரை வாயிலென்றார். "ஆறிறல் சான்ற தாமே யன்றியு -
கோற்றோர் மன்றநங் கேளிரவர் தமைமை-வட்டிகைப் பலேஉத் திட்ட
மேய்ப்ப - வரிமயி ரொழுகுநின் னவ்வயி றருளி - மறைநவி லொழு
க்கஞ் செய்து மெஞ்றனர் - துளிநீர் விளவிலங் தவத்தினு - கனிவா
ய்த் தனவான் முனிவர்தஞ் சொல்லே." இதனுள் நந்தலைவரேயன்
றிச் சுற்றத்தாரும் நோற்று ஓர்கருப்பந் தங்கிய நினது வயிற்றைக்
கண்டு உவந்தெனவும் அதற்கேற்ற சடங்கு செய்துமென்றொன
வும் முற்காலத்து நாங் கேட்ப நமக்குக் கூறிய முனிவர் சொல்லும்
உண்மையாயிற்றெனவுங் கூறியவாறு காண்க. தலைவன்கூற்று வந்
துழிக் காண்க.

புதல்வற் பயந்த புனிறு சேர் பொழுதின் = அங்ஙனஞ் சிறப்
பெய்திய புதல்வனைப் பெற்ற ஈன்றணுமை சேர்ந்த காலத்தே: நெய்
அணி மயக்கம் புரிந்தோள் நோக்கி = சுற்றஞ் சூழாத்துடனே வா
லாமை வராதலின்றி எண்ணெயாடும் மயக்கத்தை விரும்பிய தலை
வியை முகமனாகக் கூறுதலைக் குறித்து: ஐயர்பாங்கினும் = முனி
வர் மாட்டும்: அமரர்ச் சுட்டியும் = தேவர்கள் புதல்வனைப் பாதுகா

த்தலைக் கருதியும்: செய்பெருஞ் சிறப்பொடு சேர்தற்கண்ணும்—அக் காலத்துச் செய்யும் பெரிய சிறப்புக்களைக் குறித்த மனத்தோடே சென்று சார்தற்கண்ணும்: சிறப்பாவன பிறந்த புதல்வன் முகங் காண்டலும் ஐம்படை பூட்டலும் பெயரிடுதலும் முதலியனவும் எல்லாமுனிவர்க்குந் தேவர்க்கும் அந்தணர்க்குங் கொடுத்தலும். சேர்தல் கூறவே, கருப்பம் முதிர்ந்த காலத்துத் தலைவன் பிறரொடு கூட்டமுன்மையுங் கூறிற்றும். ஆண்டுத் தோழி கூறுவனவும் ஒன்றெனமுடித்தலாற் கொள்க. "வாராய் பாண நகுகம் நேரிழை - கடும்புடைக் கடுஞ்சூ னங்குடிக் குதவி-நெய்யோ டிமைக்கு மையவித் திரள்காழ் - விளங்குதர விளங்கக் கிடந்தோட் குறுகிப் - புதல்வ னீன்றெனப் பெயர்பெயர்த் தவ்வரித் - திதலை யல்குன் முதுபெண் டாகித் - துஞ்சுதி யோமெல் லஞ்சி லோதியெனப் - பன்மா ணகட்டிற்

குவளை'யொற்றி - யுள்ளினெ னுறையுமெற் கண்டு மெல்ல - முகைநாண் முறுவ லேன்றித்-தகைமலர் நெடுங்கண் கைபுதைத் ததுவே." இது நெய்யணிமயக்கம்பற்றித் தலைவன் கூறியது. "நெடுநா வொண்மணி கடிமனை யிரட்டக்-குரையிலை போகிய விரவுமணற் பந்தர்ப் - பெரும்பாண் காவல் பூண்டென வொருசார்த் - திருந்திழை மகளிர் விரிச்சி நிற்ப - வெறியுற விரிந்த வறுவை மெல்லணைப் - புனிறு நாறு செவிலியொடு புதல்வன் றுஞ்ச - வையவி யணிந்த நெய்யாட் டீரணிப் - பசுநெய் கூர்ந்த மெய்மை யாக்கைச் - சீர்கெழு மடந்தை யீரிமை பொருந்த - நள்ளென் கங்குற் கள்வன் போல - வகன்

றுறை யூரனும் வந்தனன் - சிறந்தோன் பெயரன் பிறந்த வாறே.'' இது முன்வருங் காலத்து வாராது சிறந்தோன் பெயரன் பிறந்த லான் வந்தானெனத் தோழி கூறினாள். "குவளை மேய்ந்த குறுந்தா ளெருமை - குடநிறை தீம்பால் படுமூர் - புதல்வனை யீன்றவெ ணெய்யா டினவே.'' இதுவும் அது.

பயங் கெழு துணையணை புல்லிய புல்லாது உயங்குவள் கிடந்த கிழத்தியை குறுகி புல்கு என முன்னிய நிறையழி பொழுதின் மெல்லென் சீறடி புல்லிய இரவினும்—தலைவி தனது ஆற்றாமை மிகுதியாற் றழுவி ஆற்றுதற்குக் குளிர்ந்த பயன்கொடுத்தல் பொருந்திய பல அணைகளைத் தழுவித் தன்னைப் புல்லுதல் பெறாதே வருந்திக் கிடந்த தலைவியை அணுகித் தான் கூடுதலைக் கருதின நிறையழிந்த காலத்தே அவளது மெத்தென்ற சிறிய அடியைத் தீண்டிய இரத்தற்கண்ணும்: இதனானே மகப்பேற்றுக்கு முன்னர்த் துணையாற்றாமை எய்திற்றிலனென்றார். இப்பிரிவு காரணத்தாற் றலைவனும் நிறையழிவனென்றார். "அகன்றுறை யணிபெற'' என்னும் மருதக்கலியுள், "என்னைநீ செய்யினு முணர்ந்திவா ரில்வழி - முன்னடிப் பணிந்தெம்மை யுணர்த்திய வருதிமன் - ஒளிதொடி நல்லவர் துணங்கையுட் டலைக்கொளக் - கனையிடைக் கிழிந்தநின் காழகம்வந் துரையாக் கால்'' என இதனுட் சீறடிப் புல்லிய இரவினைத் தலைவி கூறியவாறு காண்க. தலைவன்கூற்று வந்துழிக்காண்க.

உறலருங் குரை உண்மையின் ஊடல் மிகுத்தோளைப் பிறபிற பெண்டிரிற் பெயர்த்தற்கண்ணும்—தலைவற்குச் சாந்தழி பெருங்குறி

பெற்றார் கூத்தற் தகளும் உண்மையின் அவனைக் கூடுதல் அருமை யினாலே ஊடன் மிகுத்த தலைவியைப் பிறபிற பெண்டிர் எது வாக ஊடல் உணர்த்துதலிடத்தும்: என்றது உலகத்துத் தலைவ ரொடு கூடுக் தலைவியர் மனையறத்து இவ்வாறொழுகுவரென அவர் கற்பியல், கூடுஎ

ஒழுக்கங் காட்டி அறத்துறைப் படுத்தலாம். மறைவெளிப்படுத் தலுக் தமரிற்பெறுதலும் மலிவும் முறையே கூறிப் பின்னர்ப் புலவி நிகழ்ந்து ஊடலாய் மிகுதலின் ஊடல் மிகுத்தோளென்றார். இரத்தற்பாலிலும் பெண்பால் காட்டிப் பெயர்த்தலிற் பிறபிற பெண்டிரென்றார். "புனம்வளர் பூங்கொடி" என்னும் மருதக்கலி யுள் ஒருத்தி "புலவியாற் புல்லா திருந்தா ளலவுற்று - வண்டின மார்ப்ப விடையிட்டுக் காதலன் - றன்கடா ரகலம் புகும்" எனக் கூறி, "அன்ன வகையால்யான் கண்ட கனவுத்தா - னனவாகக் கண்டை கறுநுதால் பன்மாணுங் - கூடிப் புணர்ந்தீர் பிரியன்மினீடிப் - பிரிந் தீர் புணர்தம்மி னென்பன போல - வரும்பவிழ் பூஞ்சினை தோறு மிருங்குயி - லானு நகவும் பொழுதிறன் மேவர - நான்மாடக் கூடன் மகளிரு மைந்தருந் - தேனிமிர் காவிற் புணர்ந்திருந் தாடு மா - ரானு விருப்போ டணியயர்பு காமற்கு - வேனில் விருந்தெதிர் கொண்டு." எனவே, புல்லாதிருந்தாளென்றதனுன் ஊடன் மிகுதி தோன்றுவித்து மகளிரும் மைந்தரும் வேனில் விழாச் செய் கின்றார் நாமும் அது செய்யவேண்டுமென்று கூறியவாறு காண்க.

பிரிவின் எச்சத்துப் புலம்பிய இருவரைப் பிரிவின் நீக்கிய பகுதிக்கண்ணும்—பரத்தையிற்பிரிவினது தவிர்ச்சிக்கட் தனிமையுற்றிருந்த தலைமகனையுந் தலைமகளையுந் தனதருளினாலே தானும் பிரிவினெச்சத்துப் புலம்பி நின்றான் ஒருதலைவன் தலைவிதனைக் கண்டருளுதற்கு அப்பிரிவினின்று நீக்கிய கூறுபாட்டின்கண்ணும்: பிரிந்துவந்துழியல்லது புலத்தல் பிறவாமையின் எச்சத்தென்றார். உதாரணம் வந்துழிக் காண்க. இதுவும் ஊடற்பகுதியாம்.

நின்று நனி பிரிவின் அஞ்சிய பையுளும்—முன்னிலாதொருசிறைப் போய் நின்று நீட்டித்துப் பிரிவினாற் தலைவன் அஞ்சிய நோயின்கண்ணும்: இஃது "மையற விளங்கிய" என்னும் மருதக்கலியுள் "ஏதப்பாடெள்ளிப் புரிசை வியலுள்ளோர் - கள்வரைக் காணாது கண்டேமென் பார்போலச் - சேய்நின்று செய்யாத சொல்லிச் சினவனின் - ஞாணை கடக்கிற்பார் யார்." எனச் சேய்நின்றென்றதனாற் துணித்து நின்றவாறுஞ் சினவலென்றதனாற் பிரிவு நீட்டித்தவாறும் நின்ஞாணை கடக்கிற்பார் யாரொன அஞ்சியவாறு கூறியவாறுங்காண்க. "பொய்யெல்லா மேற்றித் தவறு தலைப்பெய்து - கையொடு கண்டாய் பிழைத்தே னருளி" என்பதும் அச்சமாதலின் இதன்கண் அடங்கும்.

சென்று கை இகந்து பெயர்த்த உள்ளிய வழியும்; சென்று—தலைவன் ஆற்றாளைத் தனிமை தீர்த்தற்கு அவளை அணுகச்சென்று: கையிகந்து—அவன்மெய்க்கட் கிடந்த தவறுகண்டு தலைவி ஆற்றாளாய் நீக்கி நிறுத்தலானே: பெயர்த்து—அவன் ஒருவாற்றான் அவளாற்றாமையைச் சிறிது பீட்கையினாலே: உள்ளிய வழியும்—அவள்

கூடக் கருதியவிடத்தும்: தலைவன் கூற்று நிகழும்; இதுவுந் துனி தீர்ப்பதோர் முறைமை கூறிற்று. உ-ம். முற்கூறிய பாட்டுள், "அதிர்வில் படிறெருக்கி வந்தெம் மகன்மேன் - முதிர்பூண் முலைபொருத வேதிலாண் முச்சி - யுதிர்துக ளுக்கநின் னாடை யொலிப்ப - வெதிர் வெளியே சென்றாய்நீ செல். எல்லாயாம், நீதிலே மென்று தெளிப்பவுங் கைக்கீவி - யாதொன்று மெங்கண் மறுதர வில்லாயின் - மேதக்க வொர்லா பெயரனை யாங்கொள்வேந் - தாவா விருப்பொடு கன்றியாத்துளீர் செல்லுமா - போலப் படர்தக்க நாம்." எனத் தலைவன் கூறியவாறு காண்க.

காமத்தின் வலியும்—அவளது சீத்து நீங்கியவழி முற்கூறிய வாறன்றிக் காமஞ் சிறத்தலின் ஆற்றாமைவாயிலாகச் சென்று வலித்துப் புக்கு நெருங்கிக் கூடியவிடத்தும்: தலைவன்கூற்று நிகழும். இதுவுந் துனி தீர்ப்பதோர் முறைமை கூறிற்று. உ-ம். "யாரிவ னெங் கூந்தல் கொள்வா னிதுவுமோ - ரூராண்மைக் கொத்த படிறுடைத் தெம்மனை-வாரனீ வந்தாங்கே மாற்று." என வலித்து சென்றதனைத் தலைவி கூறியவழி, "என்னிவை, ஒருயிர்ப் புள்ளி னிருதலை யுள்ளொன்று - போரெதிர்ந் தற்றாப் புலவல் நீ கூறின்யன் - ஒருயிர் நிற்குமா றியாது" என ஆற்றாமை மிகுதியாற்சென்றமை கூறியவாறு காண்க.

கைகவிழின் அச்சமும் = தலைவி தான் உணர்த்தவும் உணராம

ம் தன்னைக் கைவிட்டுப் பிரியிற் தான் அவனை நீங்ுதற்கு அஞ்சிய அச்சத்தின்கண்ணும்; தலைவற்குக் கூற்று நிகழும். அது உணர்ப்பு வயின் வாராவூடலாம். "எவ்வி யிழந்த வறுமையர் பாணர் - பூவில் வறுந்தலை போலப் புல்லென்-றினைமதி வாழிய நெஞ்சே மனைமரத்-தெல்லுறு மௌவ னாறும் - பல்லிருங் கூந்தல் யாரளோ நமக்கே." இதனுள் அவளையின்றி வருந்துகின்ற நெஞ்சே அவள் நமக்கு யா ரெனப் புலத்தலன்றி ஆண்டுநின்றும் பெயர்தல் கூறுமையிற் கை மிடின் அச்சமாயிற்று.

நீான் அவட் பிழைத்த நிலையின்கண்ணும் — தலைவன் தலைவியைப் பிழைத்த பிரிவின்கண்ணும் — பிழைத்தவென்றார் இயற்கைப்பு

ணர்ச்சி தொடங்கிப் பலகாலும் பிரியேனெனத் தெளிவித்ததனைத் தப்பலின். உ-ம். "அன்பு மடனுஞ் சாயலு மியல்பு-மென்பு நெகிழ்த் தன கிளவியும் பிறவு-மொன்றுபடு கொள்கையொ டோராங்கு மூய ங்கி - யின்றே யிவண மாகி நாளைப் - புதலிவ ராடமைத் தும்பி குயின்ற - வகலா வந்துளை கோடை முகத்தலி - னீர்க்கியங் கினநி ரைப் பின்றை வார்கோ - லாய்க்குழற் டாணியி னேதுவந் திசைக் குந் - தேக்கமழ் சோலைய கடறேங் கருஞ்சரந் - தியாத்த தாணி த் தலைநிறந் தவைபோற் - பூத்த விருப்பைக் குழைபொதி குவியி ணர் - கழறுகா முத்திற் செந்நிலத் ததிர - மழைதளி மறைந்த பை,

ங்குடிச் சீறூர்ச் - சேக்குவங் கொல்லோ நெஞ்சே பூப்புனைப் - புயலென வொலிவருந் தாழிருங் கூந்தற் - செறிதொடி முன்கைநங் காதலி - யறிவருர் நோக்கமும் புலவியு நினைந்தே.” இது நெஞ்சி றூற் பிரியக் கருதி வருந்திக் கூறியது. “வயங்க மணிபொருத” என்பதும் அது. அகம்.

உடன்சேறல் செய்கையொடு அன்னவை பிறவும் மடம்பட வந்த தோழிக்கண்ணும்; அன்னவையும் பிற = நீ களவிற் றேற்றிய தெளிவகப்படுத்தலுந் தீராத் தேற்றமும் பொய்யாம்; செய்கையொடு உடன்சேறல் = அவை பொய்யாகாதபடி செய்கைகளோடே இவளை உடன்கொண்டு செல்க; மடம் பட வந்த தோழிக்கண்ணும் = தன்னறியாமை தோன்றக் கூறிவந்த தோழியண்ணும்: கூற்றுநிகழும். உடன்கொண்டுபோதன் முறைமையன்றென்று அறியாமற் கூறலின் மடம்பட வென்றார். செய்கைகளாவன தலைவன் கைபுனை வல்வில் நாண் ஊர்ந்தவழி இவள் மையில் வாண்முகம் பசப்பூர்தலும் அவன் புனை மாண் மரீஇய அம்பு தெரிந்தவழி இவள் இணைநோக்குண்கண் ணீர் நில்லாமையும் பிறவுமாம். “பாஅலஞ்செவி” என்னும் பாலைக்கலியுள், “ஒரிரா வைகலுட் டாமரைப் பொய்கைபு - ணீர்நீத்த மலர்போல நீநீப்பின் வாழ்வாளோ” எனவும், “அந் நாள்கொண் டிறக்குமிவ ளரும்பெற லுயிரே” எனவும், உடன்கொண்டு சென்மினெனத் தோழி கூறியது கேட்ட தலைவன் இவளை உடன்கொண்டு போதல் எல்லாவாற்றானும் முறைமையன்றென்று தோழிக்குக் கூறுவனவும் நெஞ்சிற்குக் கூறுவனவும் பிறவுங்கொள்க. “வேட்டைச் செந்நாய் கிளைத்தூண் மிச்சில் - குளவி மொய்த்த வழுகற் சின்னீர் - வளையுடைக் கைய ளெம்மொ டுணீஇய - வருக தில் லம்ம தானே-யளியளோ வளியளென் னெஞ்சமர்ந் தோளே” இது தோழி கேட்பக் கூறியது. “நாணகை யுடைய நெஞ்சே கடுந் திறல் - வேனி னீடிய வானுயர் வழிநாள் - வறுமை கூறிய மன்

னீர்ச் சிறுகுளங் - தொடுகுழி மருங்கிற் றுவ்வாக் கலங்கல் - கன்றுடை மடப்பிடி கயந்தலை மண்ணிச் - சேறுகொண் டாடிய வேறுபடு வயக்களிறு - செங்கோல் வாலிணர் தயங்கத் தீண்டிச் - சொறிபுற முரிஞ்சிய நெறியய னன்மரா அத் - தல்குறு வரிநிழ லசைஇய நம்மொடு - தான்வரு மென்ப தடமென் றோளி - யுறுகணை மழவ ருருள்கீண் டிட்ட - வாறுசென் மாக்கள் சோறுபொதி வெண்குடைக்-கன்மிசைக் கடுவெளி யெடுத்தலிற் றுணைசேத்து - வெருளேறு பயிரு மாங்கட் - கருமுக முசுவின் கானத் தானே." இது நெஞ்சிற்குக் கூறியது.

வேற்று நாட்டு அகல் வயின் விழுமத்தானும்—அங்ஙனம் வேற்றுநாட்டிற் பிரியுங் காலத்துத் தானுறும் இடும்பையிடத்து: தலைவற்குக் கூற்று நிகழும். விழுமமாவன பிரியக் கருதியவன் பள்ளியிடத்துக் கனவிற்கூறுவனவும் போவேமோ தவிர்வேமோ என வருந்திக் கூறுவனவும் இவள் நலன் திரியுமென்றலும் பிரியுங்கொலென்று ஐயுற்றதலைவியை ஐயந்தீரக் கூறலும் நெஞ்சிற்குச் சொல்லி அழுங்குதலும் பிறவுமாம். "நெஞ்சுநடுக்குற" என்னும் பாலைக்கலியுள் கனவிற் கூறியவாறு காண்க. "உண்ணு மெய்யிறுயங்கிய மருங்கி - ஞடாப் படிவத் தான்றோர் போல - வரைசேர் சிறுநெறி நிரையுடன் செல்லுங் - கான யானை கவினழி குன்ற - மிறந்துபொரு டருதலு மாற்றாய் சிறந்த - சில்லையங் கூந்த லல்லலம் பொருந்தி - யொழிவின் வறுமை யஞ்சுதி யழிதக - வுடைமதி வாழிய நெஞ்சே நிலவென - நெய்கனி நெடுவேலெஃகிலை யிமை

க்கு - மழைமருள் பஃறேரன் மாவன் சோழர் - கழைமாய் காவிரிக் கடன்மண்டு பெருந்துறை - யிறவொடு வந்து கோதையொடு பெயரும் - பெருங்கட லோதம் போல - வென்றிற் கொள்ளாய் சென்றுதரு பொருட்கே" இது போவேமோ தவிர்வேமோ என்றது. "அருவி யார்க்கும் பெருவரை யடுக்கத் - தாளி நன்மான் வேட்டெழிற் கோளுகிர்ப் - பூம்பொறி யுழுவை தொலைச்சிய வைநுதி - யேந்துவெண் கோடு வயக்களி றிழுக்குந் - துன்னருங் கானமென்னுய் நீயே - குவளை யுண்க ணிவளீண் டொழிய - வாள்வினைக் ககறி யாயின் மன்ஞெ - போயின்று கொல்லோ தானே படப்பைக் - கொடுமுஉ ளீங்கை நெடுமா வந்தளிர் - நீர்மலி கதழ்பெயல் மலைஇய - வாய்நிறம் புரையுமிவன் மாமைக் கவினே." இது இவள் நலனழியுமென்று செலவழுங்கியது. "தேர்செல வழுங்கத் திருவிற் கோலி - யார்கலி யெழிலி சோர்தொடங் கின்றே - வேந்து விடுதொழி லொழிய - யான்றெடங் கினெஞு னிற்புறந் தரலே." இது

கற்பியல். ௬௪௧

ஐயந்தீர்த்தது. "ஈதலுந் துய்த்தலு மில்லோர்க் கில்லெனச் - செய்வினை கைம்மிக வெண்ணுதி யவ்வினைக் - கம்மா வரிவையும் வருமோ - வெம்மை யுய்த்தியோ வுளைத்திசி னெஞ்சே." இது தலைவியை வருகின்றுளன்றே எனக் கூறிச் செலவழுங்கியது.

மீட்டு வரவு ஆய்ந்த வகையின்கண்ணும்—பிரிந்த தலைவன் இடைச்சுரத்து உருவு வெளிப்பட்டுழியும் மனம் வேறுபட்டுழியும் மீண்டு வருதலை ஆராய்ந்த கூறுபாட்டின்கண்ணும்: "உழையணிக் துண்ட விறைவாங் குயர்சினைப் - புல்லரை யிரத்திப் பசுங்காய் பொற்பக் - கல்சேர் சிறுநெறி மல்கத் தாவும் - பெருங்கா டிறந்து மெய்த வந்தனவா - லருஞ்செயற் பொருட்பிணி முன்னி யாமே-சேறு மடந்தை யென்றலிற் றுன்ற - னெய்த லுண்கண் பைதல் கூரப் - பின்னிருங் கூந்தலின் மறையினள் பெரிதழிக் - திதியன் மண்டிய வொலிதலை ஞாட்பி - னிம்மென் பெருங்களத் தியவரு துயர-மாம்பலங் குழலி னேங்கிக் - கலங்கஞ ருறுவோள் புலம்புகொ ளேக்கே." இது உருவுவெளிப்பட்டுக் கூறியது. "ஒன்றுநெறிக் துறைத்திசி னெஞ்சே புன்காற் - சிறியிலை வேம்பின் பெரிய கொன்று - கடாஅஞ் செருக்கிய கடுஞ்சின முன்பிற் - களிறுநின் றிறந்த நீர லீரத்துப் - பால்வீ தோன்முலை யகடுநிலஞ் சேர்த்திப் - பசியட முடங்கிய பைங்கட் செந்நாய் - மாயா வேட்டம் போகிய கணவன் - பொய்யா மரபிற் பிணவுநினைந் திரங்கும் - விருந்தின் வெங்காட்டு வருந்துதும் யாமே - யாள்வினைக் ககல்வா மெனினு - மீள்வா மெனினு நீதுணிக் ததுவே." இது வேறுபட்டு மீட்டுவரவு ஆய்ந்தது. "ஆள்வழக் கற்ற பாழ்படு நனந்தலை - வெம்முனை யருஞ்சுர நீந்தி நம்மொடு - மறுதரு வதுகொ றுனே செறிதொடி - கழிந்துகு நிலைய வாக-வொழிந்தோள் கொண்டவெ னுரங்கெழு நெஞ்சே." இது மீளலுறும் நெஞ்சினை நொந்து தலைவன் உழையர்க்கு உரைத்தது. "கெடுங்கழை முளிய வேனி னீடிக் - கடுங்கதிர் ஞாயிறு கல்பகத் தெறுதலின் - வெய்ய வாயின முன்னே யினியே - யொண்ணுத லரிவையை

யுள்ளுந்தொறுந் - தண்ணிய வாயின சுரத்திடை யாறே.'' இது இடைச்சுரத்துத் தலைவி குணம் நினைந்து இரங்கியது. இன்னும் இரட்டுறமொழிதலென்பதனாற் செய்வினை முற்றி மீண்டுவருங்கால் வருந்தி நெஞ்சொடு கூறுவனவும் பிறவுங் கொள்க. அது "என்று கொ லெய்து ஞான்றே சென்ற - வளமலை நாடன் மடமக - ளிளமுலை யாகத் தின்னுயிர்ப் புணர்ப்பே.'' "கொல்வினைப் பொலிந்த கூர்ங்குறும் பெஃகின்-வில்லோர் தூணி வீங்கப் பெய்த-வப்புநனை யேய்ப்ப வரும்பிய விருப்பைச் - செப்படர் ரன்ன செங்குழை யகந்தோ-

ன்றி முறி னன்ன தீம்புழற் றுயவர் - யுழுதுகாண் டுளைய வாகி யார் கழல் - பாலி வானிற் காலொடு பாறித் - துப்பி னன்ன செங்கோட் டியவி - னெய்த்தோர் மீமிசை நிணத்திற் பரிக்கு - மத்த நண்ணிய வங்குடிச் சீறூர்க் - கொடுநுண் ஞெக்கின் மகளி ரோச்சிய - தொடிமா ணுலக்கைத் தூண்டுரற் பாணி - நெடுமால் வரைய குடிஞை யொ டிரட்டுங் - குன்றுபி னொழியப் போகியுந் தாந்து - ஞாயிறு படினு மூர்சேய்த் தெனாது - துணைபரி துரக்குந் துஞ்சாச் செலவி - னெம்மினும் விரைந்துவல் லெய்திப் பன்மா - ணோங்கிய நல்லி லொருசிறை நிலைஇப் - பாங்கர்ப் பல்லி படுதொறும் பரவிக் - கன்றுபுகு மாலை நின்றோ ளெய்திக் - கைகவியாச் சென்று கண்புதையாக் குறுகிப் - பிடிக்கை யன்ன பின்னகந் தீண்டித் - தொடிக்கை தை யாத் தோய்ந்தன்று கொல்லோ - நாணொடு மிடைந்த கற்பின் வா

ணுத - லந்தீங் கிளவிக் குறுமகன் - மென்றோள் பெறநசைஇச் சென்றவெ னெஞ்சே." எனவரும். இன்னும் வேறுபட வருவனவெல்லாம் இதன்கண் அடக்குக.

அவ்வழிப் பெருகிய சிறப்பின்கண்ணும் — பிரிந்தவிடத்துத் தான்பெற்ற பெருக்கம் எய்திய சிறப்பின்கண்ணும்: மனமகிழ்ந்து கூறும். சிறப்பாவன பகைவென்று திறைமுதலியன கோடலும் பொருண்முடித்தலுந் துறைபோகிய ஓத்தும் பிறவுமாம். உதாரணம் "கேள்கே ளன்றவுங் கிளைஞ ராரவும்" எனவும், "தாமிது மேவியம்" என்பதனுட் "செய்வினை முடித்த செம்ம லுள்ளமொடு" எனவும், மனமகிழ்ந்து கூறியவாறு காண்க. "முன்னியது முடியா மரபின்" என்னும் நற்றிணையுட் பொதுப்படச் சிறப்புக் கூறியவாறு காண்க.

பேரிசை ஊர்திப் பாகர் பாங்கினும் — அச்சிறப்புக்களை எய்திய தலைவன் பெரிய புகழையுடைத்தாகிய தேரையுடைய பாகரிடத்தும்; கூற்றுநிகழ்த்தும். அவரது சிறப்பு உணர்த்துதற்குப் பாகரெனப் பன்மையாற் கூறினர். "இருந்த வேந்த னருந்தொழின் முடித்தெனப் - புரிந்த காதலொடு பெருந்தேர் யானு - மேறிய தறிந்த தல்லது வந்த - வாறுதனி யறிந்தன்றோ விலனே தாவு - முயற்பற முகளு முல்லையம் புறவிற் - கவைக்கதிர் வரகின் சீறூ ராங்கண் - மெல்லிய லரிவை யில்வயி னிறீஇ - யிழிமி னென்றநின் மொழிமருண் டிசினே - வான்வழங் கியற்கை வளிபூட் டினையோ - மானுருவாகநின் மனம்பூட் டினையோ - வுரைமதி வாழியோ வலவ வெனத் தன் - வரைமருண் மார்பி னளிப்பனன் முயங்கி - மனைக்கொண்டு

புக்கன னெடுந்தகை - விருந்தோ பெற்றன டிருந்திழை யோளே." இதனுற் பாகன் சிறப்புக் கூறியவாறு காண்க. "மறத்தற் கரிதாற் பாக பன்னுள் - வறத்தொடு வருந்திய வுலகுதொழிற் கொளீஇய - பழமழை பொழிந்த புதுநீ ரவல - நாகவில் பலகிளை கறங்க நாவுடை - மணியொலி கேளாள் வாணுத லதனு - லேகுமி னென்ற விளையர் வல்லே - யில்புக் கறியுந ராக மெல்லென - மன்னுக் கூந்தன் மாசறக் கழீஇச் - சில்போது கொண்டு பல்குர லமுத்திய - வந்நிலைப் புகுதலின் மெய்வருந் தூஉ - வவிழு முடியினள் கவைஇ - மடமா வரிவை மகிழ்ந்தயர் நிலையே." இது தானுற்ற இன்பத்தினைப் பாகற்குக் கூறியது. "ஊர்க பாக வொருவினை கழீஇய - செல்வ தேரோ நல்வலம் பெறுநன்" எனவும்வரும். "தயங்கிய களிற்றின் மேற் றகைகாண விடுவதோ - தாள்வலம் படவென்ற தகைநன்மார் மேல்கொண்டு" என வருவன தலைவிகூற்றுதலிற் றலைவன் மீண்டுவருங்காற் பாகற்கே கூறுவனென்றூர்.

காமக்கிழத்தி மனையோள் என்று இவர் ஏமுறு கிளவி சொல்லிய எதிரும்; காமக்கிழத்தி மனையோளென்றிவர் சொல்லிய ஏமுறு கிளவி எதிரும் = இற்பரத்தை தலைவியென்று கூறிய இருவர் சொல்லிய வருத்தமுற்ற கிளவியின் எதிரிடத்தும்: கூற்றுநிகழும். அவை அருஞ்சுரத்து வருத்தம் உற்றீரோ எனவும் எம்மை மறந்தீரோ எனவுங் கூறுவனவும் பிறவுமாம். "எரிகவர்ந் துண்ட வென்றூழ் நீளிடை - யரிய வாயினு மெளிய வன்றே - யவவுறு நெஞ்சங் கவவுநனி விரும்பிக் - கடுமான் றிண்டேர் கடைஇ - நெடுமா ணாகத் திசின் னுள்ளியாம் வரவே." இது வருத்தம் உற்றீரோ என்றதற்

குக் கூறியது. "தொடங்குவினை தவிரா வசைவி ஞேன்றுள் - இ டந்துயிர் மறுகுவ தாயினு மிடம்படில் - வீழ்களிறு மிசையாப் புலி யினுஞ் சிறந்த - தாவி லுள்ளந் தலைத்தலைச் சிறப்பச் - செய்வினை கைகன்ற காலை யெஃகுற் - றிருவே றாகிய தெரிக்குவன் பயின்மா - மீன்று வடிவேல் போலக் காண்டொறு - மேவ றண்டா மகிழ நோ க்குங்க - ணினையாது கழிந்த வைக லெனையதூஉம் - வாழலென் யா னெனத் தேற்றிப் பன்மாண் - டாழக் கூறிய தகைசா னன்மொழி - மறந்தனிர் போறி ரெம்மெனச் சிறந்தநி - னெயிறுகெழு துவர்வா யின்னகை யமுங்க - வினவ லானுப் புனையிழை கேளினி - வெம்மை தண்டா வெரியுகு பறந்தலைக் - கொம்மை வாடிய வியவுள் யானை - நீர்மருங் கறியாது தேர்மருங் கோடி - யறுநீ ரம்பியி னெறிமுத லு ணங்கு - முள்ளூர்ப் பணிக்கு மூக்கருங் கடத்திடை - யெள்ள ளுறாப் பொருடரல் விருப்பொடு - நாணுத் தளையாக வைகி மாண்

வினைக் - குடம்பாண் டொழிந்தமை யல்லது - மடங்கேழ் நெஞ்ச நின்னுழை யதுவே." இது மறந்தீர்போலும் என்றதற்குக் கூறியது. "உள்ளினெ னல்லனோ யானே யுள்ளி - நினைத்தனெ னல்லனோ பெ ரிதே நினைத்து - மருண்டனெ னல்லனோ வுலகத்துப் பண்பே-நீடிய மரத்த கோடு கொய்மலர் - நிறையிறைத் தணைச்சென் றற்றுஅங்- கனைப்பெருங் காம மீண்டுகடைக் கொளலே." பிறவுமென்றதனன் இத்தன்மையனவுங் கொள்க. இவை இருவர்க்கும் பொது. இவற் றைக் காமக்கிழத்தி விரைந்துகூறுமென்றற்கு அவளை முற்கூறினர்.

சென்றதேஎத்து உழப்பு நனி விளக்கி இன்றிச் சென்ற தம் நிலை கிளப்பினும் — அங்ஙனங்கூறிய இருவர்க்குந் தான் சென்ற

தேயத்தில் வருத்தத்தை மிகவும் விளங்கக் கூறி நனவினுற் சேற லின்றிக் கனவினுற் கடத்திடைச் சென்ற தம்முடைய நிலையைத் தலைவன் கூறினும் : உ-ம். "ஒழித்துப் பழித்த நெஞ்சமொடு வழி ப்படர்க் - துள்ளியு மறிதிரோ வெம்மென யாழநின் - முள்ளெயி ற்றுத் துவர்வாய் முறுவ லழுங்க - நோய்முக் துறுத்து நொது மலர் மொழியநின் - ஞய்நல மறப்பெனே மற்றே சேணிகக் - தொ டைமை நிலைசக்த ஞெலிசொரி யொண்பொறி - படுஞமல் புதை பொத்தி நெடுநிலை-முளிபுன மீமிசை வளிசுழற் றுறு அக் - காடு கவர் பெருந்தீ யோடுவயி ஞேடலி -- னதர்கெடுத் தலறிய சாத் தொ டொராங்கு - மதர்புலி வெரீஇய மையல் வேழத் - தினந்தலை மயங்கிய கனத்தலைப் பெருங்காட்டு - ஞான்றுதோன் றவிர்சுடர் மான்றுமாப் பட்டெனக் - கட்பட ரோதி நிற்படர்க் துள்ளி - யருஞ் செலவு லார்வற் றுரிடை ஞெரோனெனப் - பரந்துபடு பாய னவ்வி பட் டென - விலங்குவனை செறியா விகுத்த சோக்கமொடு - நிலங்கிளை நினைவினை நின்ற நிற்கண் - டின்னகை யினைய மாகவு மெம்வயி- னூடல் யாங்குவக் தன்றென யாழநின் - கோடேந்து புருவமொடு குவவுநுத னீவி - நறுங்கதுப் புள்ளிய நன்ன ரமயத்து - வறு ங்கை காட்டிய வாயல் கனவி - னேற்றேக் கற்ற வலமரல் - போ ற்று யாகலிற் புலத்தியா லெம்மே." இதனுள் வறுங்கை காட்டிய வாயல் கனவினென நனவின்றிச் சென்றவற்றைத் தலைவன் கூறிய வாறு காண்க. இதுவும் இருவர்க்குமாம்.

அருந்தொழில் முடித்த செம்மற் காலை விருந்தொடு நல்லவை வேண்டற்கண்ணும்—செயற்கு அரிதாகிய வினையை முடித்த தலைமையை எய்திய காலத்தே தலைவி விருந்தெதிர்கோடலோடே

இடத்தும்: தலைவன் கூற்றுநிகழ்த்தும். உ-ம். "முரம்புதலை மணந்த நிரம்பா வியவி-னோங்கித் தோன்று முமண்பொலி சிறுகுடிக் - களரிப் புளியிற் காய்பசி பெயர்ப்ப - வுச்சிக் கொண்ட வோங்குகுடை வம்பலீர் - முற்றையு முடையமோ மற்றே பிற்றை - வீழ்மா மணிய புனைநெடுங் கூந்த - னீர்வார் புள்ளி யாக நனைப்ப - விருந்தயர் விருப்பினள் வருந்துந் - திருந்திழை யரிவை தேமொழி நிலையே." என இதனுள் விருந்தயர் விருப்பினளென விருந்தொடு நல்லவை வேட்டுக்கூறியவாறு காண்க.

மாலை ஏந்திய பெண்டிரும் மக்களும் கேளிர் ஒழுக்கத்துப் புகற்சிக் கண்ணும்—வினைமுற்றிப்புகுந்த தலைமகனை எதிரேற்றுக் கொள்ளும் மங்கலமரபினர் மாலையேந்திய பெண்டிரும் புதல்வரும் கேளிரும் ஆகலான் அக்கேளிர் செய்யும் எதிர்கோடலொழுக்கத்துக் கண்ணும்: தலைமகன் உள்ளமகிழ்ந்துரைக்கும். உம்மைவிரிக்க. பெண்டிரும் மக்களுமாகிய கேளிரொன்றுமாம். உ-ம். "திருந்துங் காட்சிப் பெரும்பெயர்க் கற்பி - னனுடை யரிவை மாணகர் நெடுந்தெ-ரிய்த வந்தன்றாற் பாக நல்வர - விளைய ரிசைத்தலிற் கிளையே-சொல்லாஞ் - சேயுயர் நெடுங்கடைத் துவன்றின ரெதிர்மார் - தாயரும் புதல்வருந் தம்முன் பறியாக் - கழிபே ருவகை வழிவழி சிறப்ப - வறம்புரி யொழுக்கங் காண்கம் - வருந்தின காண்கவின் திருந்துநடை மாவே." எனவரும்.

ஏனை வாயில் எதிரொடு தொகைஇ—சிறந்த மொழியை ஒழிந்துநின்ற வாயில்கட்கு எதிரே கூறுங் கூற்றோடே முற்கூறிய

வற்றைத் தொகுத்து : உ-ம். "நகுகம் வாராய் பாண பகுவா - யரி பெய் கிண்கிணி யார்ப்பத் தெருவிற் - றேர்கடை பயிற்றுந் தேமொழிப் புதல்வன் - பூநாறு செவ்வாய் சிதைத்த சாந்தமொடு - காமர் நெஞ்சந் துரப்ப யாந்தன் - முயங்கல் விருப்பொடு குறுகினே மாகப் - பிறைவனப் புற்ற மாசி திருநுத - லறிருங் கதுப்பி னெங் காதலி வேறுணர்ந்து - வெரூஉ மான்பிணையி னொரீஇ - யாரை யோவென் றிகத்தனின் றதுவே." இது ஏனைவாயிலாகிய பாணற்கு உரைத்தது.

பண்ணமை பகுதி முப்பதினொருமூன்றும் = ஓதப்பட்ட இவையே இடமாக நல்லறிவுடையோர் ஆண்டாண்டு வேறுவேறாகச் செய்யுள் செய்துகோடற்கு அமைந்துநின்ற கூறுபாட்டை உடையவாகிய முப்பத்துமூன்று துறையும் :

கசுக

பொருளதிகாரம்.

எண்ணருஞ் சிறப்பிற் கிழவோன் மேன = களவுபோல இழிதொழிலின்றி ஆராய்தற்கரிய சிறப்போடுகூடிய தலைவன்கண்ண. எ-று. சிறப்பாவன வந்தகுற்றம் வழிகெட ஒழுகலும் இல்லறம் நிகழ்த்தலும் பிரிவாற்றுதலும் பிறவுமாம். இன்னவிடத்தும் இன்னவிடத்தும் நிகழுங் கூற்றுக்களை வாயிலெதிர்கூறுங் கூற்றோடே தொகுத்துப் பண்ணுதற்கமைந்த பகுதியுடையவாகிய முப்பத்துமூன்று துறையுந் தலைவன்கண் நிகழ்வன என்றுமுடிக்க. எடுத்துரைப்பினுந் தந்நிலைகிளப்பினும் அக்கூற்றுக்களையும் வாயிலெதி

ரொடு தொகைஇயென முடிக்க. இவற்றுட் பண்ணிக்கொள்ளும் பகுதியாவன், யாம் மறைந்துசென்று இவனைக் கண்ணைப்புதைத்தாற் தலைவின்றெழுகும் பரத்தையர்பெயர் கூறுவனென்று உட்கொண்டு காமக்கிழத்தியாதல் தலைவியாதல் சென்று கண்புதைத்துழித் தலைவன் கூறுவனவும் பள்ளியிடத்து வந்திருந்து கூறுவனவும் இவள் ஊடற்குக் காரணம் என்னென்று தோழி வினயவழிக் கூறுவனவும் பிரிந்தகாலத்து இவளை மறந்தவாறென்னென்ற தோழிக்குக் கூறுவனவும் பிறவுமாம். உ-ம். "சிலம்புகமழ் காந்த ணறுங்குலை யன்ன-நலம்பெறு கையினெங் கண்புதைத் தோயே - பாய லின்றுணை யாகிய பணைத்தோட் - டோகை மாட்சிய மடந்தை - நீயல துளளோவெ னெஞ்சமர்ந் தோளே." "தாழிரு டுமிய மின்னித் தண்ணென - வீழ்முறை யினிய சிதறி யூழிற் - கடிப்பிடு முரசின் முழங்கி யிடித்திடித்துப் - பெய்தினி வாழியோ பெருமவான் யாமே-செய்வினை முடித்த செம்ம லுள்ளமொ - டிவணின் மேவல மாகிக் குவளைக் - குறுந்தா ணண்மலர் நாறு - நறுமென் கூந்தன் மெல்லணை யேமே." "இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியலே மென்றேனக் - கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்." "தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ - ரிந்நீர ராகுதி ரென்று." "எரிகவர்ந் துண்ட வென்றூழ் நீளிடைச் - சிறிதுகண் படுப்பினுங் காண்குவென் மன்ற - நள்ளென் கங்கு னளிமனை நெடுநகர் - வேங்கை வென்ற சுணங்கிற்-றேம்பாய் கூந்தன் மாஅ யோளே." எனவும்வரும். இன்னும் அதனானே ஊடலைவிரும்பிக் கூறுவனவுங் கொள்க. "ஊடலி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது - நீடுவ தன்றுகொ லென்று." "ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப - நீடுக மன்னோ விரா." எனவரும். இன்னுங் கற்பியற்கட் தலைவன்கூற்றாய் வேறுபடவருஞ் சான்றோர்செய்யுட்களெல்லாம் இதனான் அமைத்துக்கொள்க. (ரு)

௧௪௯. அவனறி வாற்ற வறியு மாகலி
னேற்றற் கண்ணு நிறுத்தற் கண்ணு

முரிமை கொடுத்த கிழவோன் பாங்கிற்
பெருமையிற் றிரியா வன்பின் கண்ணுங்
கிழவனை மகடூஉப் புலம்புபெரி தாகலி
னலமரல் பெருகிய காமத்து மிகுதியு
மின்பமு மிடும்பையு மாகிய விடத்துங்
கயந்தலை தோன்றிய காமர் நெய்யணி
நயந்த கிழவனை நெஞ்சு புண்ணுறீஇ
நளியி னீக்கிய விளிவரு நிலையும்
புகன்ற வுள்ளமொடு புதுவோர் சாயற்
ககன்ற கிழவனைப் புலம்புநனி காட்டி
யியன்ற நெஞ்சந் தலைப்பெயர்த் தருக்கி
யெதிர்பெய்து மறுத்த வீரத்து மருங்கினுந்
தங்கிய வொழுக்கத்துக் கிழவனை வணங்கி
யெங்கையர்க் குரையென விரத்தற் கண்ணுஞ்
செல்லாக் காலைச் செல்கென விடுத்தலுங்
காமக் கிழத்தி தன்மகத் தழீஇ
யேமுறு விளையாட் டிறுதிக் கண்ணுஞ்
சிறந்த செய்கை யவ்வழித் தோன்றி

யறம்புரி யுள்ளமொடு தன்வர வறியாமைப்
புறஞ்செய்து பெயர்த்தல் வேண்டிடத் தானுந்
தந்தைய ரொப்பர் மக்க ளென்பதனு
லந்தமில் சிறப்பின் மகப்பழித் தெருங்கலுங்
கொடியோர் கொடுமை சுடுமென வொடியாது
நல்லிசை நயந்தோர் சொல்லொடு தொகைஇப்
பகுதியி னீங்கிய தகுதிக் கண்ணுங்
கொடுமை யொழுக்கங் கோடல் வேண்டி
யடிமேல் வீழ்ந்த கிழவனை நெருங்கிக்
காத லெங்கையர் காணி னன்றென
மாதர் சான்ற வகையின் கண்ணுந்
தாயர் கண்ணிய நல்லணிப் புதல்வனை
மாயப் பரத்தை யுள்ளிய வழியுந்
தன்வயிற் சிறப்பினு மவன்வயிற் பிரிப்பினு

மின்னுத் தொல்கு ளெடுத்தற் கண்ணுங்
காமக் கிழத்தியர் நலம்பா ராட்டிய
தீமையின் முடிக்கும் பொருளின் கண்ணுங்
கொடுமை யொழுக்கந் தோழிக் குரியவை
வடுவறு சிறப்பிற் கற்பிற் றிரியாமைக்

காய்தலு முவத்தலும் பிரித்தலும் பெட்டலு
மாவயின் வருஉம் பல்வேறு நிலையினும்
வாயிலின் வருஉம் வகையொடு தொகைஇக்
கிழவோள் செப்பல் கிழவ தென்ப.

இது முறையானே தலைவிகூற்று நிகழும் இடங் கூறுகின்றது.
(இ-ள்.) அவன் அறிவு ஆற்ற அறியும் ஆகலின் ஏற்றற்கண்ணும் நிறுத்தற்கண்ணும் உரிமைகொடுத்த கிழவோன் பாங்கிற் பெருமையிற் றிரியா அன்பின்கண்ணும்; அவன் அறிவு ஆற்ற அறியும் ஆகலின்— வேதத்தையுந் தருமநூலையுந் தலைவன் அறிந்த அறிவைத் தலைவி மிக அறியுமாதலின் : ஏற்றற்கண்ணும்—அந்தணர்முதலிய மூவருந் தத் தமக்குரிய வேள்விசெய்யுங்காற் றம்மனைவியர் பலருள்ளுந் தமக்கு ஒத்தாளை வேள்விக்கண் உரிமைவகையான் ஏனைமகளிரின் உயர்த்த ல்செய்யுமிடத்தும்: நிறுத்தற்கண்ணும்—தத்தங் குலத்திற்கேற்ப நிறுத்துதலைச் செய்யுமிடத்தும் : உரிமை கொடுத்த கிழவோன் பாங்கில்—அவர்குலத்திற்கேற்ற உரிமைகளைக் கொடுத்த தலைவனிடத்து: பெருமையிற் றிரியா அன்பின்கண்ணும்—தத்தங் குலத்திற்கேற்ற பெருமையினின்றும் நீங்காத அன்புசெய்து ஒழுகுதற்கண்ணும்: அறியுமாகலின் அன்புசெய்து ஒழுகுமெனக் கூட்டுக. எனறது, அந்தணர்க்கு நால்வரும் அரசர்க்கு மூவரும் வணிகர்க்கு இருவருந் தலைவியராகியவழித் தங்குலத்திற்கொண்டவளே வேள்விக்கு உரியர் ஏனையோர் வேள்விக்கு உரியரன்றென்பதூஉம் அவர்க்குத் தங்குலங்கட்கு ஏற்றவகையின் உரிமைகொடுப்பரென்பதூஉம் அவர்களும் இது கருமமேசெய்தானென்று அன்பிற் றிரியாரென்பதூஉங் கூறியவாறு.

உ-ம். "நின்ற சொல்லா னீடுதோ றினிய - ரென்று மென்றோள் பிரி பறி யலரோ - தாமரைத் தண்டா தூதி மீமிசைச்-சாந்திற் றொடுத்த தீந்தேன் போலப் - புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை - நீரின் றமையா வுலகம் போலத் - தம்மின் றமையா நந்நயந் தருளி - நறு நுதல் பசத்த லஞ்சிச் - சிறுமை யுறுப செய்பறி யலரோ." இதனுட் தாமரைத்தாதையும் ஊதிச் சந்தனத்தாதையும் ஊதி வைத்த தேன் கற்பியல். ௬௫௬

போலப் புரைய என்றதனுன் ஏற்றற்கட் தலைவிகூறினுள். பிரிவறி யலரென்றதும் அன்னதோர் குணக்குறையிலரென்றதாம். பிரிவுணர்ந்து புலந்துரைப்பின் நாணழிவாம். "நிலத்தினும் பெரிதே வானி னு முயர்ந்தன்று - நீரினு மாரள வின்றே சாரற் - கருங்கோற் குறிஞ்சிப்பூக் கொண்டு - பெருந்தே னிழைக்கு நாடனொடு நட்பே." இது நிறுத்தற்கட் கூறியது.

கிழவனை மகடூஉப் புலம்பு பெரிதாகலின் அலமரல் பெருகிய காமத்து மிகுதியும் — அறமும் பொருளுஞ் செய்வதனுற் புறத்துறைதலிற் தலைவனைத் தலைவி நீங்குங்காலம் பெரிதாகலின் அதற்குச் சுழற்சிமிக்க வேட்கைமிகுதி நிகழ்ந்தவிடத்தும்: உ-ம். "காமந் தாங்குமதி யென்போர் தாமஃ - தறியுகர் கொல்லோ வனைமதி கையர்கொல் - யாமெங் காதலர்க் காணே மாயிற் - செறிதுனி பெருகிய நெஞ்சமொடு பெருநீர்க் - கல்பொரு சிறுநுரை போல - மெல்ல மெல்ல வில்லா குதுமே." இது தெருட்டுந்தோழிக்குத் தலைவி காமத்துமிகுதிக்கட் கூறியது.

இன்பமும் இடும்பையும் ஆகிய இடத்தும்—அங்ஙனம் அலமரல்பெருகியவழித் தலைவனை எதிர்ப்பட்ட ஞான்று இன்பமுந் தனிப்பட்டஞான்று துன்பமும் உளவாகிய இடத்தும்: உ-ம். "வாரண மென்றினைப் புலவுக்குரன் மாந்திச்-சாரல் வரைய கிளையுடன் குழீஇ-வளியெறி வயிரிற் கிளிவிளி பயிற்று - நளியிருஞ் சிலம்பி னன்மலை நாடன் - புணரிற் புணருமா ரெழிலே பிரியின் - மணிமிடை பொன்னின் மாமை சாயவென் - னணிநலஞ் சிதைக்குமார் பசலை யதனு-லசுணங் கொல்பவர் கைபோ னன்று - மின்பமுந் துன்பமு முடைத்தே - தண்கமழ் நறுந்தார் விறலவன் மார்பே." "இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும் - புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு." எனவரும்.

கயந்தலை தோன்றிய காமர் நெய்யணி நயந்த கிழவனை நெஞ்சு புண்ணுறீஇ நளியினீக்கிய இளிவரு நிலையும்—யானைக்கன்று போலும் புதல்வன் பிறத்தலான் உளதாகிய விருப்பத்தையுடைய நெய்யணிக்கு விரும்பிய தலைவனை நெஞ்சைவருத்தித் தன்னைச் செறிதலினின்று நீக்கிய இளிவந்த நிலைமைக்கண்ணும்: தன்னை அவமதித்தானென்றது இளிவருநிலையென்றூர். "கரும்புநடு பாத்தியிற் கலித்த வாம்பல் - சுரும்புபசி களையும் பெரும்புன லூர - புதல்வனை யீன்றவெம் முயங்க - லதுவே நெய்யநின் மார்புசிதைப் பதுவே." இது புதல்வற் பயந்தகாலத்துப் பிரிவுபற்றிக் கூறியது.

புகன்ற உள்ளமொடு புதுவோர் சாயற்கு அகன்ற கிழவனை — புதல்வனை விளையாட்டை விரும்பின உள்ளத்தோடே புதுவது புணர்ந்த பரத்தையர் தன்மாட்டு மனநெகிழ்ந்த மென்மையின்பொருட்டு அவர்க்கு அருள்செய்யப் பிரிந்து வந்தோனை: புலம்பு நனி காட்டி— தனது தனிமை மிகவும் அறிவித்து: இயன்ற நெஞ்சந் தலைப்பெயர்த்து அருக்கி—அவன்மேற் சென்ற நெஞ்சினைச் செல்லாமல் அவனிடத்தினின்றும் மீட்டு அருகப்பண்ணி; எதிர்பெய்து மறுத்த ஈரத்து மருங்கினும்—பிறருள் ஒருத்தியைக் காணளாயினுங் கண்டாள்போலத் தன்முன்னர்ப் பெய்துகொண்டு வாயின்மறுத்ததனுற் தோற்றிய நயனுடைமைக்கண்ணும்: எனவே, மறுப்பாள்போல் நயந்தாளாயிற்று. கிழவனை மறுத்தவெனக் கூட்டுக. உ-ம். "கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் பரப்பி-னிலம்பக வீழ்ந்த வேர்முதிர் கிழங்கிற்-கழைகண் டன்ன தூம்புடைத் திரள்காற் - களிற்றுச் செவியன்ன பாசடை மருங்கிற்-கழுநிவந் தன்ன கொழுமுகை யிடையிடை-முறுவன் முகத்திற் பன்மலர் தயங்கப் - பூத்த பொய்கைப் புள்ளிமிழ் பழனத்து - வேப்புநனை யன்ன நெடுங்க ணீர்ஞெண் - டிரைதேர் வெண்குருகு அஞ்சி யயல - வொலித்த பகன்றை யிருஞ்சேற் றள்ளற்-றிதலையின் வரிப்ப வோடி விரைபுத - னீர்மலி மண்ணளைச் செறியு மூர - மனைநடு வயலை மானிவர் கொழுங்கொடி - யரிமல ராம்பலோ டார்தழை தைஇ - விழவாடு மகளிரொடு தழுவணிப் பொலிந்து - மலரேருண்கண் மாணிழை முன்கைக் - குறுந்தொடி தொடக்கிய நெடுந்தொடர் விடுத்த - துடன்றனள் போலுநின் காதலி யெம்போற்-புல்லுளைக் குடுமிப் புதல்வற் பயந்து - நெல்லுடை நெடுநகர் நின்னின்

றுறையா - ளென்ன கடத்தளோ மற்றே தன்முகத் - தெழுதெழில்
சிதைய வழுதன ளேங்கி - யடித்தென வுருத்த தித்திப் பல்லூழ் -
கொடித்தெனச் சிவந்த மெல்விரற் றிருதுபு-கூர்நுதி மழுங்கிய வெ
யிற்ற-லூர்முழுது நுவலுநிற் காணிய சென்மே." எனவரும். எதிர்
பெய்து மறுத்த ஈரமெனவே எதிர்பெய்யாது மறுத்த ஈரமுங்
கொள்க. "கூர்முனை முள்ளிக் குவிகுலைக் கழன்ற-மீன்முள் ளன்ன
வெண்கான் மாமலர் - பொய்தன் மகளிர் விழவணிக் கூட்டு - மவ்
வய னண்ணிய வளங்கெ ழூரனைப் - புலத்தல் கூடுமோ தோழி யல்
கற் - பெருங்கதவு பொருத யானை மருப்பி - னிரும்புசெய் தொடி
யி னேர வாகி - மாக்க ணடைய மார்பகம் பொருந்தி - முயங்கல்
வீடா விவையென மயங்கி - யானுநு மென்னவு மொல்லார் தாமற்-
றிவையா ராட்டிய பருவமு முளவே - யினியே, புதல்வற் றடுத்த
பாலொடு தடைஇத் - திதலை யணிந்த தேங்கொண் மென்முலை-நறு

ஞ்சாந்து புலர்ந்த கேழ்கிள ரகலம் - வீங்க முயங்கல் யாம்வேண்
டினமே - தீம்பால் படுத ருமஞ் சினரோ-யாயிடைக், கவவுக்கை ஞெ
கிழ்ந்தமை நோக்க மதவுநடைச் - செவிலி கைஎனப் புதல்வனை
நோக்கி - நல்லோர்க் கொத்தனி ரிஃதோர் செல்வர்க் - கொத்தனெ
ம் யாமென மெல்லவென் மகன்வயிற் - பெயர்தந் தேனே யதுகண்
டியாமுங் - காதலெ மவற்கெனச் சாஅய்ச் சிறுபுறங் - கவையின
ளுக வதற்கொண் டிகுபெயற் - றன்டுளிக் கேற்ற பலவுழு செஞ்
செய் - மண்போன் ஞெகிழ்ந்தவா கலுழ்ந்தெ - னெஞ்சறை போகி
ய வறிவி னேற்கே." இதனுள் ஒருத்தியை வரைந்துகூறுது நல்லோ

ளைப் பொதுவாகக் கூறியவாறும் வேண்டினமெனப் புலம்புகாட்டிக் கலுழ்ந்ததென ஈரங்கூறியவாறுங் காண்க.

தங்கிய ஒழுக்கத்துக் கிழவனை வணங்கி எங்கையர்க்கு உரைபென இரத்தற்கண்ணும்—பரத்தையர்மாட்டுத் தங்கிய செவ்வியை மறையாத ஒழுக்கத்தோடே வந்த தலைவனை நீகூறுகின்ற பணிந்தமொழிகளை எங்கையர்க்கு வணங்கிக்கூறெனை இரந்துகோடற்கண்ணும்: உ-ம். "அகன்றுறை யணிபெற" என்னும் மருதக்கலியுள் "நோதக்கா யெனநின்னை நொந்தீவா ரில்வழித் - தீதிலேன் யானெனத் தேற்றிய வருதிமன் - ஞெகிழ்தொடி யிளையவ ரிடைமுலைத் தாதுசோர்ந் - திதழ்வனப் பிழந்தநின் கண்ணிவந் துரையாக்கால்" என்பனகூறி, "மன்டுநீ ரார மறிகடல் போலுநின் - றண்டாப் பரத்தை தலைக்கொள நாளும் - புலத்தகைப் பெண்டிரைத் தேற்றிமற் றியாமேற் - றேலாமோ நின்பொய் மருண்டு." எனவும் எங்கையரைத் தேற்றெனக் கூறியவாறுகாண்க.

செல்லாக் காலைச் செல்கென விடுத்தலும்—தலைவன் செல்லானென்பது இடமுங் காலமும்பற்றி அறிந்தகாலத்து ஊடலுள்ளத்தாற் கூடப்பெறுதாள் செல்கெனக்கூறி விடுத்து ஆற்றுதற்கண்ணும்: "புள்ளுமி ழகல்வயல்" என்னும் மருதக்கலியுள் "பூங்கட் புதல்வனைப் பொய்பல பாராட்டி - நீங்கா யிகவாய் நெடுங்கடை நில்லாதி - யாங்கே யவர்வயிற் சென்றி யணிசிதைப்பா - யீங்கெம் புதல்வனைத் தந்து." எனவும், "சேற்று நிலைஇய செங்கட் காரா-னூர்மடி* கங்குலி ஞென்றனை பரிந்து - கூர்முள் வேலி கோட்டினீக்கி - நீர்முதல் பழனத்து மீனுட னிரியவந் - தாம்பு வள்ளை மயக்கித் தாமரை - வண்டூது பனிமல ராரு மூர - யாரை யோநிற் புலக்கேம் வாருற் - றுறைபிறந் தொளிருந் தாழிருங் கூந்தற் - பிறரும் ஒருத்தியை யெம்மனைத் தந்து - வதுவை யயர்ந்தனை யென்ப

வஃதியாங் - கூறேம் வாழிய ரெந்தை செறுநர் - களிறுடை யருஞ் சமந் ததைய நூறு-மொளிறுவாட் டானைக் கொற்கைச் செழியன்-பிண்ட நெல்லி னள்ளூ ரன்னவெம் - மொண்டொடி ஞெகிழினு ஞெகிழ்க - சென்றி பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரே." எனவும் வரும்.

காமக்கிழத்தி தன்மகத் தழீஇ ஏமுறு விளையாட்டு இறுதிக் கண்ணும் = மனையறத்திற்கு உரியளாக வரைந்த காமக்கிழத்தி தலைவி புதல்வன் மனைப்புறத்து விளையாடுகின்றவனைத் தழுவிக்கொண்டு தான் ஏமுறுதற்குக் காரணமான விளையாட்டின்முடிவின்கண்ணும்: அவள் எம்மைப் பாதுகாப்பீரோவென வினயவழி அவனும் அதற்கு உடன்பட்டான்போலக் கூறுவன உளவாதலின் ஏமுறுவிளையாட்டென்றார். இறுதியென்றார் விளையாட்டு முடியுந்துணையுந் தான் மறைய நின்று பின்னர்க்கூறுதலின். உ-ம். "நாயுடை முதுநீர்க் கலித்த தாமரைத் - தாதி னல்லி யயலிதழ் புரையு - மாசி லங்கை மணி மருள் செவ்வாய் - நாவொடு நவிலா நகைபடு தீஞ்சொல் - யாவரும் விழையும் பொலந்தொடிப் புதல்வனைத்-தேர்வழங்கு தெருவிற் றமியோர்க் கண்ட - கூரெயிற் றரிவை குறுகி யாவருங் - காணுநர் இன்மையிற் சேர்த்தனள் பேணிப் - பொலங்கலஞ் சுமந்த பூண்டாங் கிளமுலை - வருக மாளவெ னுயிரெனப் பெரிதுவந்து - கொண்டனணின்றோட் கண்டுநிலைஇச் செல்லென - மாசில் குறுமக ளெவன்பேதுற்றனை - நீயுந் தாயை யிவற்கென யான்றற்-கரைய வந்து விரைஇ னள் கவைஇக் - களவுடன் படுநரிற் கவிழ்ந்து நிலங்கிளையா - நாணி நின்றோ ணிலைகண் டியானும் - பேணினெ னல்லெனோ மகிழ்ந வானத் - தணங்கருங் கடவு ளன்னோணின் - மகன்றா யாதல் புரைவதா லெனவே." எனவரும்.

சிறந்த செய்கை அவ்வழித் தோன்றி அறம்புரி உள்ளமொடு தன்வரவு அறியாமைப் புறஞ்செய்து பெயர்த்தல் வேண்டு இடத்தானும்; சிறந்த செய்கை அவ்வழித்தோன்றி—காமக்கிழத்தியது எழுறும் விளையாட்டுப்போலாது தலைவி தன்புதல்வனைத் தழீஇ விளையாட்டையுடைய இல்லிடத்தே தலைவன் தோன்றி: அறம்புரி உள்ளமொடு தன்வரவு அறியாமைப் புறஞ்செய்து—அவ்விளையாட்டு மகிழ்ச்சியாகிய மனையறத்தினைக் காணவிரும்பிய நெஞ்சோடே தன்வரவினைத் தலைவி அறியாமல் அவன்பின்னே நிற்றலைச்செய்து: பெயர்தல் வேண்டு இடத்தானும் — தலைவியது தனியைப் போக்குதல் வேண்டிய இடத்தும்: தன்வரவறியாமை என்றதற்குத் தன்னைக் கண்டாற் தலைவியுழை நின்றார் தமக்குச்செய்யும் ஆசாரங்களையும்

அவர்செய்யாமற் கைகவித்துத் தன்வரவு அறியாமல் நிற்பனென்று கொள்க. உ-ம். "மையற விளங்கிய மணிமரு ளவ்வாய்தன் - மெய்பெறா மழலையின் விளங்குபூ ணணைத்தரப் - பொலம்பிறையுட் டாழ்ந்த புனைவினை யுருள்கல - னலம்பெறு கமழ்சென்னி நகையொடு துயல்வர - வுருவெஞ்சா திடைகாட்டு முடைகழ லந்துகி-லரிபொலி கிண்கிணி யார்ப்போவா தடித்தட்பப்-பாலோ டலர்ந்த முலைமறந்து முற்றத்துக் - கால்வறேர் கையி னியக்கி நடைபயிற்றா - வாலமர் செல்வ னணிசால் பெருவிறல் - போல வருமெ னுயிர்; பெரும, விருந்தொடு கைதூவா வெம்மையு முள்ளாய் - பெருந்தெருவிற் கொண்டாடி ஞாயர் பயிற்றத் - திருந்துபு நீகற்ற சொற்கள்யாங் கேட்ப-வருந்தோவா நெஞ்சிற் கமிழ்தயின் றற்றாப்-பெருந்தகாய் கூறு சில;

எல்லிழாய், சேய்கின்று தாய்கொளவர்ந்த பாணன் சிதைந்தாங் கே - வாயோடி யேறுதிப் பாடியே மென்றற்று - கோய்நாந் தணி க்கு மருந்தெனப் பாராட்ட - வோவா தடுத்தடுத்தத் தாவென் பவ ன்மாண - வேய்மென்றோள் வெய்த்திறஞ் சேர்த்தலு மற்றிவன் - வாயுள்ளிற் போகா னரோ ; உள்ளி யுழையே யொருங்கு படை விடக் - கள்வர் படர்தந் ததுபோலத் தாமெம்மை - யெள்ளுமார் வந்தாரோ யீங்கு; ஏதப்பா டேள்ளிப் புரிசை வியலுள்ளோர் * * * * * * படர்தக்க தாம்." எனவரும்.

தந்தையர் ஒப்பர் மக்கள் என்பதனுல் அந்தமில் சிறப்பின் மகப் பழித்து நெருங்கலும் = அங்ஙனம் விளையாடுகின்ற கால த்து மக்கள் தந்தையரை ஒப்பரொன்றும் வேதவிதிபற்றி முடிவில் லாத சிறப்பினையுடைய மகனைப் பழித்து வெகுளுதற்கண்ணும்: ம கனுக்கும் இதுடமென்று கருதிக் கூறலிற் தலைவனைப் பழித்தென் றுது மகப்பழித்தென்றார். "மைபடுசென்னி" என்னும் மருதக்கலி யுள், "வனப்பெலா நுந்தையை யொப்பினு நுந்தை - நிலைப்பாலு ளொத்த குறியென்வாய்க் கேட்டொத்தி - கன்றிய தெவ்வர்க் கட ந்து களங்கொள்ளும் - வென்றிமாட் டொத்தி பெருமமற் றெவ் வாதி - யொன்றினேம் யாமென் றுணர்ந்தாரை நுந்தைபோன் - மென்றோ ணெகிழ விடல்." என அவனைக் கொண்டு விளையாடிய வழி அவன் தலைவன்மேல் வீழ்தலிற் "தந்தை வியன்மார்பிற் பா ய்ந்தா னறனிலா - வன்பிலி பெற்ற மகன்" எனத் தன் திறத்து அன்பிலனென நெருங்கிக் கூறியவாறு காண்க.

கொடியோர் கொடுமை சுடுமென ஒடியாது நல்லிசை நயந் தோர் சொல்லொடு தொகைஇப் பகுதியின் நீங்கிய தகுதிக்கண்

ணும்; கொடியோர் நல்லிசை நயந்தோர் சொல்லொடு தொகைஇ— கொடியோரென்றது பாணர் கூத்தர் விறலியர் அந்தணர்முதலியோரை; கொடியோராய்த் தலைவன்புகழைக் கூறுதற்கு விரும்பினோர் பரத்தையர்க்கு வாயிலாய் வந்துகூறிய சொல்லோடே தானும் அவரிடத்தே சேர்ந்து: பகுதியினீங்கிய கொடுமை—காவற்பாங்கிற் பக்கமும் ஆங்கோர்பக்கமுமாகிய பகுதி காத்தலினின்று நீங்கிய பரத்தையரைக் கூடியகொடுமை: சுடுமென ஒடியாது தகுதிக்கண்ணும்—நெஞ்சைச் சுடுமென்று கூறி அவன் அவற்றைக் கூறுதலைத் தவிராமற் கூறுதற்குத் தக்க தகுதியிடத்தும்: இன் நீக்கப்பொருட்டு; பகுதி கூறுபாடு, ஆகுபெயர்; பகுதிகளைக் காத்தற்குப் பிரிவேனெனக் கூறிப் பிரிந்து பாணர்முதலியோர் புதிதிற் கூட்டிய பரத்தையரிடத்தே ஒழுகிய மெய்வேறுபாட்டோடு வந்தானைக் கண்டு அப்பகுதிகளைப் பரத்தையராகக் கூறுவாளாயிற்று. அது "இணைபட நிவந்த" என்னும் மருதக்கலியுள், "கண்ணிநீ கடிகொண்டார்க் கனைதோறும் யாமழப் - பண்ணினுற் களிப்பிக்கும் பாணன் காட் டென்றானோ - பேணுனென் றுடன்றவ ருகிர்செய்த வடுவினான் - மேனாணின் றோள்சேர்ந்தார் நகைசேர்ந்த விதழினை; நாடிநின் றூதாடித் துறைச்சொல்லா ளூரவ - ராடைகொண் டொலிக்குநின் புலத்திகாட் டென்றாளோ - கூடியார்ப் புனலாடப் புனையாய மார்பினி - னூடியா ரெறிதர வொளிவிட்ட வாக்கினை; வெறிதுநின் புகழினை வேண்டாரி னெடுத்தேத்து - மறிவுடை யந்தண னவனைக் காட் டென்றானோ - களிபட்டார் கமழ்கோதை கயம்பட்ட வுருவின்

மேற் - குறிபெற்ருர் குரற்கூந்தற் கோடுளர்ந்த துகளினே." என் பவற்ருற் பாணர்முதலியோர் வாயிலாயவாறு காண்க. "ஏந் தெழின் மார்ப வெதிரல்லா வெஃவாய்ச்சொற் - பாய்ந்தாய்ந்த தானே பரிந்தானு மைந்தினே - சாந்தழி வேளை சுவற்ருழ்ந்த கண் ணியை - யாங்குச்சென் றீங்குவந் தீத்தக்காய் கேளினி; எய்தி, எதி ரிதழ் நீலம் பிணைந்தன்ன கண்ணுய் - குதிரை வழங்கி வருவ தறிந் தேன் - குதிரைதான், பால்பிரியா வைங்கூந்தற் பன்மயிர்க் கொய்சு வன் - மேல்விரித் தியாத்த சிகழிகைச் செவ்வஊ - நீல மணிக்கடிகை வல்லிகை யாப்பின்கீழ் - ஞாலிய மென்காதிற் புல்லிகைச் சாமரை - மத்திகைக் கண்ணுறை யாகக் கவின்பெற்ற - வுத்தியொரு காழ்நூ லுறுத்திரியத் திண்பிடி - நேர்மணிநேர் முக்காழ பல்பல கண்டிகைத் - தார்மணி பூண்ட தமனிய மேகலே - நூபுரப் புட்டி லடியொ டமை த்தியாத்த - வார்பொலங் கிண்கிணி யார்ப்ப வியற்றிநீ - காதலித் தூர்ந்தநின் காமக் குதிரையை - யாய்சுதை மாடத் தணிகிலா

முற்றத்து - ளாதிக் கொளீஇய வசையிலா யாகுவை - வாதுவன் வா ழிய நீ; சேகா, கதிர்விரி வைகலிற் கைவாரூஉக் கொண்ட - மது ரைப் பெருமுற்றம் போலநின் மெய்க்கட் - குதிரையோ வீறி யது; கூருகிர்; மாண்ட குளம்பி னதுவன்றே - கோரமே வாழிகுதிரை; வெதிருழக்கு நாழியாற் சேதிகைக் குத்திக் - குதிரை யுடலணி போலநின் மெய்க்கட் - குதிரையோ கவ்வி யது; சித்தை,பய ணின்றி யீங்குக் கடித்தது நன்றே - வியமமே வாழி குதிரை மிக நன் [- றினியறிந்தே னின்றுநீ யூர்ந்த குதிரை - பெருமணம் பண்ணி யறத்தினிற் கொண்ட - பருமக் குதிரையோ வன்று; பெருமநின்,

னேதில் பெரும்பாணன் றாதாட வாங்கேயோர் - வாதத்தால் வந்த வளிக்குதிரை யாதி - யுருவழிக்கு மக்குதிரை யூரனீ யூரிற் - பரத்தை பரியாக வாதுவனு மற்றக் - கரத்திரியாய் தேறிய செல்." இதனுட் பாணன் தூதாட வாதத்தால் வந்த குதிரையென்பதனுல் அவன் கூட்டிய புதியபரத்தையர் என்பதூஉம் அவன் பகுதியினின்று நீங்கியவாறுங் குதிரையோவீறியதென்பது முதலியவற்றுற் கொடுமைநெஞ்சைச் சுடுகின்றவாறும் அதனை நீக்கிய பரத்தையரைச் குதிரையாகக் கூறித் தான் அதற்குத் தக்குநின்றவாறுங் காண்க.

கடவுட்பாட்டு ஆங்கோர் பக்கமும் யானைப்பாட்டுக் காவற்பாங்கின்பக்கமுமாம்.

கொடுமை ஒழுக்கங் கோடல் வேண்டி அடிமேல் வீழ்ந்த கிழவனை நெருங்கிக் காதல் எங்கையர் காணின் நன்றெண மாதர் சான்ற வகையின்கண்ணும் ; கொடுமை ஒழுக்கங் கோடல்வேண்டி = அங்ஙனம் பகுதியினீங்கிப் பரத்தையர்மாட்டு ஒழுகிக் கொடுமை செய்த ஒழுக்கத்தைத் தலைவி பொறுத்தலையேண்டி : அடிமேல் வீழ்ந்த கிழவனை நெருங்கி = தன் அடிமேல் வீழ்ந்து வணங்கிய தலைவனை அதனின்மீது துனிமிக்குங் கழறி : காதல் எங்கையர் காணின் நன்றெண = நின்மாட்டுக் காதலையுடைய எங்கையர் காணின் இவை நன்றெனக்கொள்வரெனக் கூறி: மாதர் சான்ற வகையின் கண்ணும் = காதல் அமைந்து மாறிய வேறுபாட்டின்கண்ணும்: பொறுதானாக் கொள்ளாளென்பவாகலிற் கோடல் பொறுத்தலாயிற்று. காதலெங்

கையர் மாதர்சான்ற என்பனவற்றுற் றனிகூறினர். எனவே, யாங் கண்டதனற் பயனின்றென்றூர். "நில்லாங்கு நில்" என்னும் பூழ்ப் பாட்டினுள், "மெய்யைப் பொய்யென்று விலக்கிய கைபோன் - றறி கல்லாய் போறி காணீ நல்லாய் - பொய்யெல்லா மேற்றித் தவறு தலைப்பெய்து - கையொடு கண்டாய் பிழைத்தே னருளினி - யருளு

கம் யாமேயா சொல்லா தெருள - வளித்துநீ பண்ணிய பூழெல்லா மின்னும் - விளித்து நின்பாணனே டாடி யளித்தி - விடலைநீ நீத்தலி ஞேய்பெரி தேய்க்கு - நடலைப்பட் டெல்லாநின் பூழ்," இதனுள் அருளினியென அடிமேல்வீழ்ந்தவாறும் அருளுகம்யாமே யாமெனக் காதல் அமைந்தவாறும் விளித்தளித்தியென இப்பணிவை நின்பெண்டிர் கொள்வரொனவுங் கூறியவாறுணர்க.

"நினக்கே யன்றஃதெமக்குமா ரினிதே - நின்மார்பு நயந்த நன்னுத லரிவை - வேண்டிய குறிப்பினை யாகி - யீண்டுநீ யருளாதாண்டுறை தல்லே." இதுவும் அது.

தாயர் கண்ணிய நல்லணிப் புதல்வனை மாயப் பரத்தை உள்ளியவழியும் = பரத்தையர் கருதி அணிந்த நன்றாகிய் அணிகலையுடைய புதல்வனை மாயப் பரத்தைமையைக் குறித்தயிடத்தும்: அவருட் துனியாலே வருந்திய பரத்தையர் தம்வருத்தத்தினை உணர்த்தியும் தலைநின்றொழுகும் பரத்தையர் தஞ்சிறப்பு உணர்த்தியும்

அணிவனொன்றற்குக் கண்ணியவென்ருர். பரத்தையர்சேரி சென்று அணியணிந்ததற்கு வெகுண்டுகூறலிற் பொய்யாகிய பரத்தையென்ருர். எனவே தலைவன்பரத்தைமை கருதினளாயிற்று. உ - ம். "உறுவளி தூக்கு முயர்சினை மாவி - னறுவடி யாரினிற் றவைபோ லழியக் - கரந்தியா மார்க்கவுங் கைநில்லா வீங்கிச் - சுரந்தவென் மென்முலைப் பால்பழு தாகநீ - நல்வாயிற் போத்தந்த பொழுதினு னெல்லா - கடவுட் கடிநகர் தோறு மிவனை - வலங்கொளீஇ வாவெனச் சென்ருய் விலங்கினை - யீர மிலாத விவன்றந்தை பெண்டிருள் - யாரிற் றவிர்ந்தனை கூறு; நீருள், அடைமறை யாயிதழ்ப் போதுபோற் கொண்ட - குடைநீழற் ருேன்றுநின் செம்மலைக் காணூஉ - விவன் மன்ற யானேவ வுள்ளங்கொண் டுள்ளா - மகனல்லான் பெற்ற மகனென் றகனகர்வா - யில்வரை யிருந்து போத்தந்து தாயர் - தெருவிற் றவிர்ப்பத் தவிர்ந்தனன் மற்றவர் - தத்தங் கலங்களுட் கையுறை யென்றிவர்க் - கொத்தவை யாராய்ந் தணிந்தார் பிறன்பெண்டி - ரீத்தவை கொள்வானு மிஃதொத்தன் சீத்தை - செறுதக்கான் மன்ற பெரிது; சிறுபட்டி, ஏதிலார் கையெம்மை யெள்ளுபு நீதொட்ட - மோதிரம் யாவோயாங் காண்கு; அவற்றுள், நருவிதழ் கண்டன்ன செவ்விரற் கேற்பச் - சுருவே றெழுதிய மோதிரந் தொட்டாள் - குறியறிந்தேன் காமன் கொடியெழுதி யென்றுஞ் - செறியாப் பரத்தை யிவன்றந்தை மார்பிற் - பொறியொற்றிக் கொண்டாள்வ லென்பது தன்னை - யறீஇய செய்த வினை; அன்னையோ,

மூன்றைய கன்டு மெழுகல்லா தென்முன்னர் - வெந்தபுண் வேலெ

றிக் தற்ரு விஃதொன்று - தந்தை யிறைத்தொடி மற்றிவன் றன்கை
க்கட் - டந்தார்யா ரொல்லா விறு; இஃதொன்று, என்னொத்துக்
காண்க பிறரு மிவற்கென்னுந் - தன்னலம் பாடு விதந்தாளா நின்
னே - யிதுதொடுக் கின்றவர் யார்; அஞ்சாதி, நீயுந் தவறிலை நின்கை
யிதுதந்த - பூவெழி லுண்க ணவளுந் தவறிலள் - வேனிற் புனல
ன்ன நுந்தையை நோவார்யார் - மேனின்று மெள்ளி யிதுவிவன்
கைத்தந்தா - டான்யாரோ வென்று வினவிய நோய்ப்பாலேன் - யா
னே தவறுடை யேன்." எனவரும்.

தன்வயிற் சிறைப்பினும்—தலைவனிற் தான் புதல்வற்குச் சிறந்
தாளாகி அத்தலைவன்மாட்டும் அவன் காதலித்த பரத்தையர்மாட்டு
ஞ்செல்லாமற் புதல்வனைத் தன்பாற் சிறைசெய்தற்கண்ணும் : உ-ம்.
"புள்ளிமி ழகல்வயல்" என்னும் மருதக்கலியுள், "அணியொடு வந்
தீங்கெம் புதல்வனைக் கொள்ளாதி - மணிபுரை செவ்வாய்நின் மார்
பகல நனைப்பவாற் - றேய்ந்தன ரறிகுவன் யானெனக் கமழுநின் -
சாந்தினுற் குறிகொண்டாள் சாய்குவ ளல்லளோ; புல்லலெம் புதல்
வனைப் புகலக னின்மார்பிற் - பல்காழ்முத் தணியாரம் பற்றினன்
பரிவானுன் - மாணிழை மடநல்லார் முயக்கத்தை நின்மார்பிற் -
பூணினுற் குறிகொண்டாள் புலக்குவ ளல்லளோ; கண்டேயெம்
புதல்வனைக் கொள்ளாதி நின்சென்னி - வண்டிமிர் வகையிணர் வா
ங்கினன் பரிவாரு - மண்ணியார்க் காட்டுவ திதுவெனக் கமழுநி
ன் - கண்ணியாற் குறிகொண்டாள் காய்குவ ளல்லளோ; என
வாங்கு, பூங்கட் புதல்வனைப் பொய்பல பாராட்டி - நீங்கா யிக
வாய் நெடுங்கடை நில்லாதி - யாங்கே யவர்வாயிற் சென்றிவ் வணி
சிதைப்பா - யீங்கெம் புதல்வனைத் தந்து." இது தலைவனிடத்தி

னின்றும் புதல்வனைச் சிறைத்தது. "ஞாலம் வறந்தீர" என்னும் மருதக்கலியுள், "அவட்கினி தாகி விடுத்தனன் போகித் - தலைக்கொ ண்டு நம்மோடு காயுமற் றீதோர் - புலத்தகைப் புத்தேளில் புக்கா னிலைக்கொரு - கோளு நினக்கவள்யா ராம்; எல்லா, வருந்தியா நோய்கூர நுந்தையை யென்றும் - பருந்தெறிந் தற்றுகக் கொள் ளுங்கொண் டாங்கே - தொடியு முகிரும் படையாக நுந்தை - கடி கமழ் மார்பிற் சிறுகண்ணு முட்காள் - வடுவுங் குறித்தாங்கே செய் யும் விடுவினி - யன்ன பிறவும் பெருமா னவள்வயிற் - றுன்னுத லோம்பித் துறவதின் முன்னினி - யையமி லாதவ ரில்லொழிய வெ ம்போலக் - கையா றுடையவ ரில்லல்லாற் செல்ல - லமைந்த தினி

னின் றெழில்." இது காதற்பரத்தையர்பாற் புதல்வன் செல்லாமற் சிறைத்தது.

அவன்வயிற் பிரிப்பினும்—தன்னொடு மைந்தனிடை உறவு நீக்கி அவனைத் தலைவனொடு சார்த்துதற்கண்ணும்: என்றது, எமக் கிவன் யாதொன்று அயன்மைகூறுதலாம். "மைபடுசென்னி" என் னும் மருதக்கலியுள், "மறைநின்று, தாமன்ற வந்தீத் தனராயி னுயி மாய் - தாவாத வெற்குத் தவறுண்டோ காவாதீங் - கித்தை யிவனை யாங் கோடற்குச் சீத்தையாங் - கன்றி யதனைக் கடியவுங் கைந்நீ விக் - குன்ற விறுவரைமேற் கோன்மா விவர்ந்தாங்குத் - தந்தை வியன்மார்பிற் பாய்ந்தா னறனிலா - வன்பிலி பெற்ற மகன்." என்

புழி "அறனிலா வன்பிலி பெற்றமகன்" எனவும், "நின்மகன் ருயா தல் புரைவதா லெனவே" என்புழி "நின்மகன்" எனவும் பிரித்த வாறு காண்க.

இன்னாத் தொல் சூள் எடுத்தற்கண்ணும் = இன்னாங்குப் பயக்குஞ் சூளுறவினைத் தலைவன் சூளுறுவலெனக் கூறுமிடத்தும்: தலைவன் வந்தகுற்றம் வழிகெட ஒழுகிக், களவிற் சூளுறவான் வந்த ஏதம் நீக்கி, இக்காலத்துக் கடவுளரையும் புதல்வனையுஞ் சூளு றுதலின் இன்னாதசூளென்றார். அது களவுபோலச் சூளுறுதலிற் தொல்சூளென்றார். "ஒரூஉக்கொடியியனல்லார்" என்னும் மருதக் கலியுள், "வேற்றுமை யென்கண்ணோ வோராதி தீதின்மை - தேற் றக்கண் டீவாய் தெளிக்கிவித் தேற்றேம்யாம் - நேர்மயங்கி வந்த தெரிகோதை யந்நல்லார் - தார்மயங்கி வந்த தவறஞ்சிப் போர் மயங்கி - நீயுறும் பொய்ச்சூ ளணங்காகின் மற்றினி - யார்மேல் விளியுமோ கூறு." எனத் தலைவி எம்மேலே இப்பொய்ச்சூளால் வரு ங் கேடு வருமென மறுத்தவாறு காண்க.

காமக் கிழத்தியர் நலம் பாராட்டிய தீமையின் முடிக்கும் பொருளின் கண்ணும் = நலம்பாராட்டிய காமக்கிழத்தியர் தலைவி தன்னிற் சிறந்தாராகத் தன்னான் நலம்பாராட்டப்பட்ட இப்பரத் தையர்மேற் றீமையுறுவரென முடித்துக்கூறும் பொருளின்கண் ணும்: உ-ம். "மடவ ளம்மநீ யினிக்கொண் டோளே - தன்னொடு நிகரா வென்னொடு நிகரிப் - பெருநலந் தருக்கு மென்ப விரிமல ர்த் - தாதுண் வண்டினும் பலர்நீ - யோதி யொண்ணுதல் பசப்பித் தோரே." இதனுள் இப்பொழுது கிடையாதது கிடைத்ததாக வரை

யும் தன்னொடொப்பித்துத் தன் பெரியநலத்தாலே மாறுபடுமென்ப வென அவள் நலத்தைப் பாராட்டியவாறும், நீ பசப்பித்தோர் வண்டு தாது உண்டமலரினும் பலவெனத் தீமையின் முடித்தவாறுங் காண்க. "அணிற்பல்லன்ன" என்னும் [illegible]ப்பாட்டுக் கற்பாகலின் இதன்பாற்படும்.

கொடுமையொழுக்கம் தோழிக்கு உரியவை வடுவறு சிறப்பிற் கற்பிற் திரியாமைக் காய்தலும் உவத்தலும் பிரித்தலும் பெட்டலும் ஆ வயின் வருஉம் பல் வேறு நிலையினும்; கொடுமை ஒழுக்கம் தோழிக்கு உரியவை=பரத்தையிற்பிரிவும் ஏனைப்பிரிவுகளும் ஆகித் தலைவன்கண் நிகழுங் கொடுமையொழுக்கத்திற் தோழி கூறுதற்கு உரியளென மேற் கூறுகின்றவற்றைக் கேட்டவழி: வடுவறு சிறப்பிற் கற்பிற் திரியாமை=எஞ்ஞான்றுங் குற்றமின்றி வருகின்ற பிறப்புமுதலிய சிறப்பிடத்துங் கற்பிடத்துந் திரிவுபடாதபடி: காய்தலும் உவத்தலும் பிரித்தலும் பெட்டலும் நிலையினும்=தோழிகூற்றினை வெகுடலும் மகிழ்தலும் அவளைப் பிரித்தலும் பின்னும் அவள் கூற்றினைக் கேட்டற்கு விரும்புதலுமாகிய நிலையின்கண்ணும்: ஆ வயின் வருஉம் நிலையினும் = அத்தோழியிடத்துத் தலைவனைக் காய்தலும் உவத்தலும் பிரித்தலும் பெட்டலுமாய் வரும் நிலையின் கண்ணும்: பல் வேறு நிலையினும் = இக்கூறியவாறன்றிப் பிறவாற்றாய்ப் பலவேறுபட்டு வரும் நிலையின்கண்ணும்: அவள்வயினென்

ஞது ஆவயினென்ருர், தோழியும் பொருளென்பதுபற்றி. "இரு மற் றெவஞே தோழி துனியிடை - யின்ன ரொன்று மின்ஞக் இளவி- யிருமருப் பெருமை யின்றணிக் காரா - வுழவன் யாத்த குழவியி னகலாது - பாற்பெய் பைம்பயி ராரு மூரன் - திருமலைப் பல் கடம் பூண்ட - பெருமுது பெண்டி ராகிய நமக்கே." இது தோழி இல்ஞக்இளவி கூறியதனை இதுபொழுதுகூறிப் பயந்ததென்னெனக் காய்ந்து கூறிஞள். "பார்பக வீழ்ந்த வேருடை விழுக்கோட் - டுடும்படைந் தன்ன நெடும்பொரி விளவி - ஞட்டொழி பந்திக் கோட்டுமூக் இறும்பு - கம்பலத் தன்ன பைம்பயிர்த் தாவும் - வெள் ளில் வல்சி வேற்றுநாட் டாரிடைச் - சேறு நாமெனச் சொல்லச் சேயிழை - நன்றெனப் புரிந்தோய் நன்றுசெய் தனையே - செயல் படு மனத்தர் செய்பொருட் - ககல்வ ராடவ ரதுவதன் பண்பே." இது செய்தனையெனத் தலைவி உவந்து கூறியது. "வண்டுபடத் த தைந்த கொடியிண ரிடையிடுபு - பொன்செய் புனையிழை கட்டிய மகளிர் - கதுப்பிற் ருேன்றும் புதுப்பூங் கொன்றைக் - கானங் கா

ரெனக் கூறினும் - யாஞே தேறேனவர் பொய்வழங் கலரோ." கான ங் காரெனக் கூறவும் வாராரென்றவழி அது கூறினும் யாஞேதே றேனெனப் பிரிநிலை ஓகாரத்தாற் பிரிந்தது. "யாங்கறிந் தனர்கொ ருேழி பாம்பி - னுரிநிமிர்ந் தன்ன வுருப்பவி ரமையத் - திரைவேட் டெழுந்த சேவ லுள்ளிப் - பொறிமயி ரொருத்திற் குறுநடைப் பே டை - பொரிக்காற் கள்ளி விரிகாய்ங் கவட்டுத் - தயங்க விருந்து

புலம்பக் கூஉ - மருஞ்சுர வைப்பிற் கானம் - பிரிந்துசே ணுறைதல் வல்லு வோரே." இது வல்லுவோர் என்னும் பெயர்கூறித் தோழி கொடுமை கூறியவழி அவனையே பிரிதல்வன்மை யாங்கறிந்தனமெனத் தலைவி வினவுதலின் அது பின்னுங் கேட்டற்கு அவாவியதாம்.

இனித் தோழியிடத்துத் தலைவனைக் காய்தல் முதலியன வருமாறு;— "நன்னலந் தொலைந்து நலமிகச் சாஅ - யின்னுயிர் கழியினு முனைய லவர்நமக் - கன்னையு மத்தரு மலரோ தோழி - புலவிய தெவனோ வன்பிலங் கடையே." இது காய்தல். "வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை சேத்தெனக் - காணிய சென்ற மடநடை நாரை-பதைப்பத் ததைந்த நெய்தல் கழிய - வோதமொடு பெயருந் துறைவற்குப் - பைஞ்சாய்ப் பாவை யீன்றனென் யானே." இஃது பல்லாற்றானும் வாயில் நேராத தலைவியை மகப்பேற்றிற்கு உரியகாலங் கழிய ஒழுகாநின்றாயென நெருங்கிய தோழிக்கு யான் களவின்கண் மகப்பெற்றேனெனக் காய்ந்து கூறியது. "கொடிப்பூ வேழந் தீண்டி யயல - படுக்கொண் மரத்து வண்டளிர் நுங்கு - மணித்துறை யூரன் மார்பி - னிமிழ்த்துயில் செய்யு மின்சா யற்றே." இது உவத்தல். "புதன்மிசை நுடங்கு வேழ வெண்பூ - விசும்பாடு குருகிற் றோன்று மூரன் - புதுவோர் மேவல னாகலின் - வறிதா கின்றென் மடங்கெழு நெஞ்சே." இது பிரித்தல். "நாமவர் திருந்தெயி றுண்ணவு மவர்நம் - மேந்துமுலை யாகத்துச் சாந்துகண் படுப்பவுங் - கண்சுடு பரத்தையின் வந்தோர்க் கண்டு - மூடுதல் பெருக்கிருவுறுகெனப்-பெறலரு மையின் முயங்கி யோனே." இது பெட்டது. "நீரார்செறுவின்" என்னும் மருதக்கலியும் அது.

இனிப் பலவேறு நிலையாவன, தோழி பிரிவுணர்த்தியவழிச் செலவழுங்கக் கூறுவனவற்றின் வேடுபாடுகளும், பிரிந்துழி வழியருமை பிறர்கூறக்கேட்டுக் கூறுவனவுந், தலைவனது செலவுக்குறிப்பு அறிந்துதானே கூறுவனவுந்,தூதுவிடக்கருதிக் கூறுவனவும், நெஞ்சினையும் பாணனையும் தூதுவிட்டுக் கூறுவனவும், வழியிடத்துப் புட்க

கற்பியல். கூஅக

ளை நேர்ந்து கூறுவனவும், பிரிவிடையாற்றுளெனக் கவன்றதோழிக்கு ஆற்றுவலெனக் கூறுவனவும், அவன்வரவுதோழி கூறியவழி விரும்பிக் கூறுவனவுங், கூறிய பருவத்தின் வாராது பின்னர் வந்தவனோடு கூடியிருந்து முன்னர்த் தன்னை வருத்திய குழலை மாலையிற் கேட்டுத் தோழிக்குக் கூறுதலுந், தலைவன் தவறிலனெனக் கூறுவனவும், புதல்வனை நீங்காதொழுகிய தலைவன் நீங்கியவழிக் கூறுவனவுங், காமஞ்சாலாவிளமையோளைக் களவின்கண் மணந்தமை அறிந்தேனெனக் கூறுவனவும், இவற்றின் வேறுபடவருவன பிறவுமாம். "அருளு மன்பு நீக்கித் துணைதுறந்து - பொருள்வயிற் பிரிவோ ருரவோ ராயி - னுரவோ ருரவோ ராக - மடவ மாக மடந்தை நாமே." இது செலவழுங்கக் கூறியது. "வெந்தெறற் கடுவளி பொங்கர்ப் போந்தென - நெற்றுவிளை யுழிஞ்சில் வற்ற லார்க்கு - மலையிடை யருஞ்சுர மென்பகம் - முலையிடை முனிநர் சென்ற வாறே." "ஏறும்பி யனையிற்றிவ் வழுங்க லூரோ" இவை வழியருமை கேட்டவழிக் கூறியன. "நுண்ணெழின் மாமைச் சுணங்கணி யாகந்தங் - கண்ணொடு தொடுத்தென நோக்கியு மமையாரொன் - னொண்ணுத லீவுவர் காதலர் மற்றவ - ரெண்ணுவ தெவன்கொ லறியே னென்னும்." இது செலவுக் குறிப்பறிந்து தோழிக்குக் கூறியது கொண்டுகூறிற்று.

"பலர்புகழ் சிறப்பினுங் குரிசி லுள்ளச் - செலவுநீ நயந்தனை யா யின் மன்ற - வின்னு வரும்பட ரொம்வயிற் செய்த - பொய்வ லாளர் போலக் - கைவல பாணவெம் மறவா தீமே." இது தூதுவிடக் கருதிக் கூறியது. "சூழ்கம் வம்மோ தோழி பாழ்பட்டுப் - பைதற வெந்த பாலை வெங்காட் - டருஞ்சுர மிறந்தோர் தேளத்துச் - சென்ற நெஞ்ச மீட்டிய பொருளே." இது நெஞ்சினைத் தூதுவிட்டுக் கூறியது. "மையறு சுடர்நுதல் விளங்கக் கறுத்தோர் - செய்யரண் சிதைத்த செருமிகு தானையொடு - கதழ்பரி நெடுந்தே ரதர்படக் கடைஇச் - சென்றவர்த் தருகுவ லென்னு - நன்று லம்ம பாணன தறிவே." இது பாணனைத் தூதுவிட்டுக்கூறியது. "புல்வீ ழிற்றிக் கல்லிவர் வெள்வேர் - வரையிழி யருவியிற் றோன்று நாடன் - தீதி னெஞ்சத்துக் கிளவி நம்வயின் - வந்தன்று வாழி தோழி நாமு - நெய்பெய் தீயி னெதிர்கொண்டு - தாமணந் தனையமென விடுகந் தாதே." இது தூதுகண்டு கூறியது. "ஆம்பற் பூவின் சாம்ப லன் ன - கூம்பிய சிறகர் மனையுறை குரீஇ - முன்றி லுணங்கன் மாந்தி மன்றத் - தெருவினுண் டாது குடைவன வாடி - யில்லிறைப் பள் ளித்தம் பிள்ளையொடு வதியும் - புன்கண் மாலையும் புலம்பு - மின்று கொ றோழியவர் சென்ற நாட்டே." இது சென்றநாட்டு இளை

இன்றுகொலென்றது. "வாரா ராயினும் வரினு மவர்நமக் - கியாரா கியரோ தோழிநீர் நிலப்பைம் - பொதுளீரிப் புதல்பிலி யொண் பொறிக் கருவிளை - நுண்மு ளீங்கைச் செவ்வரும் பூழ்த்த - வண்

ணத் தய்ம்மல ருதிரத் தண்ணென் - றின்று தெறிவரும் வாடை யொ - டென்று யினள்கொ லென்று தோரோ." இது பருவங்கண்டு அழிந்து கூறியது. "உதுக்கா ணதுவே யிதுவென மொழிகோ - நேர்சினை யிருந்த விருந்தோட்டுப் புள்ளினந் - தாம்புணர்ந் தமை யிற் பிரிந்தோ ருள்ளா - திங்கூர லகவக் கேட்டு நீங்கிய - வேதி லாள ரிவண்வரிற் போதிற் - பொம்மல லோதியும் புனைய - லெம்முந் தொடாஅ லென்குவ மன்னே." இது காய்ந்து கூறியது. "மூதைப் புனங் கொன்ற வார்கலி யுழவர் - விதைக்குறு வட்டி போதொடு பொதுளப் - பொழுதோ தான்வந் தன்றே மெழுகான் - றூதுலைப் பெய்த பகுவாய்த் தெண்மணி - மாம்பிய விறும்பி ஞர்ப்பச் சுரனி ழிபு - மாலை நனிவிருந் தயரவவர் - தேர்வரு மென்னுமுன் னுரை வா ராதே." இது பொழுதொடுதான் வந்தன்றெனப் பொழுது கண்டு மகிழ்ந்து கூறினள். "அம்ம வாழி தோழி சிறியிலை - நெல் லி நீடிய கல்காய் கடத்திடைப் - பேதை நெஞ்சம் பின்படச் சென் றோர் - கல்லினும் வலியர் மன்ற - பல்லித ழுண்க ணழப்பிரிந் தோ ரோ." இது வன்புறை ஒழிந்து கூறியது. "அம்ம வாழி தோழி யா வதும் - வல்லர் கொல்லோ தாமே யவணக் - கல்லுடை நன்னாட் டுப் புள்ளினப் பெருந்தோ - டியாவுந் துணைபுணர்ந் துறைதும் - யாங்குப் பிரிந்துறைதி யென்னு மாறே." இது புள்ளை நேர்ந்து கூறியது. "காதல ருழைய ராகப் பெரிதுவந்து - சாறுகொ ளூரிற் புகல்வேன் மன்ற - வத்த நண்ணிய வங்குடிச் சீறூர் - மக்கள் போகிய வணிலாடு முன்றிற் - புலப்பில போலப் புல்லென் - றலப் பென் றோழியவ ரகன்ற ஞான்றே." இது ஆற்றுவலெனக் கூறியது. "நீகண் டனையோ கண்டார்க்கேட் டனையோ - வென்று கேளிய

தகையினை மொழிமோ - வெண்கோட் டியானை சோனை படியும் - பொன்வலி பாடிலி யெறீஇயர் - யார்வாய்க் கேட்டனை காதலர் வரவே.'' இது தலைவன் வரவை விரும்பிக் கூறியது. "இம்மை யாற் செய்ததை யிம்மை யியாம்போலு - மும்மையா மென்பவ ரோரார்கா - ணெம்மை - யெளிய ரெனநினைந்த வின்குழலா ரேட - தெளியச் சுடப்பட்ட வாறு." இது குழல் கேட்டுத் தோழிக்குக் கூறியது. "பெருங்கடற் றிரையது சிறுவெண் காக்கை - நீத்துநீ ரிருங்கழி யிரைதேர்ந் துண்டு - பூக்கமழ் பொதும்பர் சேக்குந் துறைவனொ - டியாத்தேம் யாத்தன்று நட்பே - யவிழ்த்தற் கரிது முடிந்

கற்பியல். கூ௮௩

தமைந் தன்றே.'' இது தலைவன் தவறிலனென்று கூறியது. "ஊட லினே னல்லேன் பொய்யா தனைமோ - யாரவன் மகிழ்நன் தானே தேரொடு - தளர்நடைப் புதல்வனை யுள்ளிநின் - வளமனை வருதலும் வெளவி யோனே.'' புதல்வனை நீங்கியவழிக் கூறியது. "கண்ட னெ மல்லெமோ மகிழ்நநின் பெண்டே - பலராடு பெருந்துறை மல ரொடு வந்த - தண்புனல் வண்ட லுய்த்தென - வுண்கண் சிவப்ப வழுதுநின் றோளே." இது காமஞ்சாலாவிளமையோளைக் களவின் மணந்தமை அறிந்தேனென்றது.

வாயிலின் வரூஉம் வகையொடு தொகைஇ—வாயில்தன் ஏது வாகத் தலைவிக்கு வருங் கூற்றுவகையோடு கூட்டி: வாயில்களாவார் செய்யுளியலுட் கூறும் பாணன் முதலியோர். வகையென்றதனான் ஆற்றாமையும் புதல்வனும் ஆடைகழுவுவாளும் பிறவும் வாயிலாதல் கொள்க. "கொக்கினுக் கொழிந்த தீம்பழங் கொக்கின் - கூம்பு நிலை யன்ன தகைய வாம்பற் - றூங்குநீர்க் குட்டத்துத் துடுமென

வீழுங் - தண்டுறை யூரன் றன்டாப் பரத்தைமை - புலவா யென்றி தோழி புலவேன் - பழன் யாமைப் பாசறைப் புறத்துக் - கழனி காவலர் சூடுந் தொடைக்குந் - தொன்று முதிர்வெதிர் குன்றூ ரன்ன - வென்ன மனைநனி விருந்தயருங் - கைதூ வின்மையி னெய்தா மாறே.'' இந்நற்றிணை தலைவனொடு புலவாமை நினக்கு இயல்பாவென்ற தோழிக்கு விருந்தாற் கைதூவாமையின் அவனை எதிர்ப்படப் பெற்றிலேனல்லது புலவேனோ என்றவாறு. ''அன்னா யிவனோ ரின்மா ணுக்கன்-றன்னூர் மன்றத் தென்ன கொல்லோ - விரந்து ணிரம்பா மேனியொடு - விருந்தி னூரும் பெருஞ்செம்ம லேனே. இது பாணன் சொல்வன்மைக்குத் தோற்று வாயில் நேர்ந்த தலைவி தோழிக்கு உரைத்தது. ''காண்மதி பாணனீ யுரைத்தற் குரியை-துறைகெழு கொண்கன் பிரிந்தென - விறைகே ழெல்வளை நீங்கிய நிலையே''. இது பரத்தையிற் பிரிந்துழி இவன் நின்வார்த்தையே கேட்பனென்பது தோன்றப் பாணற்குத் தலைவி கூறியது. ''ஆடியல் விழவி னழுங்கன் மூதூ - ருடையோர் பன்மையிற் பெருங்கை தூவா - வறனில் புலத்தி யெல்லித் தோய்த்த - புகாப்புகர்க் கொண்ட புன்பூங் கலிங்கமொடு - வாடா மாலை துயல்வர வோடிப் - பெருங்கயிறு நாலு மிரும்பனம் பிணையற் - பூங்க ணாய முயங்க வூங்காஅ - ளமுதனள் பெயரு மருஞ்சி லோதி - நல்கூர் பெண்டின் சில்வளைக் குறுமக - ளூச லுறுதொழிற் பூசற் கூட்டா - நயனின் மாக்களொடு குழீஇப் - பயனின் றம்மவிவ் வேந்துடை யவையே.'' இது பாங்கனைக் குறித்துக் கூறியது. ''நெய்யுங் குய்யு மாடி மையொடு - மாசு

பட் டின்றே கலிங்கமுந் தோளுந் - திதலை மென்முலைத் திம்பால் பிலிற்றப் - புதல்வற் புல்லிப் புனிறு நாறுமெம் - வாலிழை மகளிர் சேரித் தோன்றுந் - தேரோர்க் கொத்தனெ மல்லே மதனுற்-பொன் புனை நரம்பி னின்குரற் சீறியா - ழெழாஅல் வல்லை யாயினுந் தொழாஅல் - புனையோ ரன்ன புனையின நட்பி - னிளையோர் கூம்புகை மருள்வோ ராங்குக் - கொண்டுசெல் பாணநின் றண்டுறை யூரனைப் - பாடுமனைப் பாடல் கூடாது நீடுநிலைப் - புரவியும் பண்ணிலை முனிகுவ-விரகில மொழியல்யாம் வேட்டதில் வழியே". இது பாணனுக்கு வாயின்மறுத்தது. "புல்லேன் மகிழ்ந புலத்தலு மிலனே - கல்லா யானைக் கடுந்தேர்ச் செழியன் - மடைமாண் பெருங்குள மடைநீ விட்டெனக் - காலனைந் தெதிரிய கணைக்கோட்டு வாளை - யள்ளலங் கழனி யுள்வா யோடிப் - பகடுசே றுதைத்த புள்ளிவெண் புறத்துச் - செஞ்சா லுழவர் கோற்புடை மதரிப் - பைங்காற் செறுவி னனைமுதற் புரளும் - வாணன் சிறுகுடி யன்னவென் - கோனே ரெல்வளை ஞெகிழ்த்த தும்மே". இது ஆற்றாமை வாயிலாகச் சென்றுழித் தலைவி கூறியது. "வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை சேத்தெனக் - காணிய சென்ற மடநடை நாரை - கானை யிருந்து மாலை சேக்குந் - தண்கடற் சேர்ப்பனொடு வாரான் - றான்வந் தனனெங் காதலோனே." வாயில் வேண்டி ஒழுகுகின்றான் புதல்வன் வாயிலாக வருமெனக் கேட்டு அஞ்சிய தலைவி அவன் விளையாடித் தனித்து வந்துழிக் கூறியது. "கூர்முள் முள்ளி" என்னும் அகப்பாட்டு ஆற்றாமை வாயிலாகச் சென்றுழித் தடையின்றிக் கூறியவாறு. "மாறுப் புண்போன் மாற்றச் சீற்றங் - கனற்றப்" பின்னும் புலவிகூர்ந்து

தலைவன் கேட்ப முன்னிலைப் புறமொழியாக யான் நோமென்னவும் பொல்லாரொன வலிதிற் கூறியவாறு காண்க. "பூங்கட் புதல்வனைப் பொய்பல பாராட்டி" எனப் புதல்வனை வாயிலாகக் கொண்டு சென்றவாறுகாண்க. "நாடிநின் றூதாடித் துறைச்செல்லா ளூரவ-ராடைகொண் டொலிக்குநின் புலத்திகாட் டென்றளோ * * * வாக்கினே." இது ஆடைகழுவுவானை வாயிலென்றது. பிறவும் வேறுபட வருவனவெல்லாம் இதனாற்கொள்க.

கிழவோள் செப்பல் கிழவது என்ப — இப்பத்தொன்பதுங் கிழவோளுக்கு உரிமையுடைத்தென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று. முன்னர்நின்ற ஏழனுருபுகளைத் தொகுத்து இன்னதன்கண்ணும் இன்னதன்கண்ணுந் தலைவி செப்புதலை வாயிலின் வகையோடே கூட்டிக் கிழவோள் செப்பல் வாயிலின் வரும் வகையோடு தொகைஇ என மாறுக. (சு)

கசஅ. புணர்ந்துடன் போகிய கிழவோண் மனையிருந்
திடைச்சுரத் திறைச்சியும் வினையுஞ் சுட்டி
யன்புறு தக்க கிளத்த றானே
கிழவோன் செய்வினைக் கச்ச மாகும்.

இது தலைவிகூற்றின்கட் படுவதோர் இலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ-ள்) புணர்ந்து உடன் போகிய கிழவோள் மனை இருந்து — களவுக்காலத்துப் புணர்ந்து உடன்போகிய தலைவி கற்புக்காலத்து இல்லின்கண் இருந்து: இடைச்சுரத்து இறைச்சியும் அன்புறுதக்க வினையுஞ் சுட்டிக் கிளத்தல் தானே — தான் போகிய காலத்துக் காட்டின்கட்

கண்ட கருப்பொருளையுந் தலைவன் தன்மேல் அன்புசெய்தற்குத்தக்க கருப்பொருளின் தொழில்களையுங் கருதிக் கூறுதல் தானே: கிழவோன் செய் வினைக்கு அச்சம் ஆகும்—தலைவன் எடுத்துக்கொண்ட காரியத்திற்கு முடித்தலாற்றுங்கொலென்று அஞ்சும் அச்சமாம். எ-று. எனவே, அருத்தாபத்தியாற் புணர்ந்து உடன்போகாத தலைவி மனைக்கணிருந்து தலைவன் கூறக்கேட்டு அக்கருப்பொருளினது தன்மேல் அன்புறுதக்க வினைகளைக் கூறுதல் தலைவன் செய்வினைக்கு அச்சமாகாது வருவனெனத் துணிந்து கூறுதலாமென்றாயிற்று. "கானயானை தோனயந் துண்ட - பொரிதா ளோமை வளிபொரு நெடுஞ்சினை - யலங்க லுலவை யேறி யொய்யெனப் - புலம்புதரு குரல புறவுப்பெடை பயிரு - மத்த நண்ணிய வங்குடிச் சீறூர்ச் - சேர்ந்தனர் கொல்லோ தாமே யாந்தமக் - கொல்லே மென்ற தப்பல் - சொல்லா தகறல் வல்லு வோரே." புலம்புதரு குரலவாய்ப் புறவினைப் பெடை அழைக்கும் வருத்தங் கண்டு வினைமுடியாமல் வருவரோவென அஞ்சியவாறு காண்க. "அரிதாய வறனெய்தி" என்னுங் கலிப்பாட்டுத் தலைவன் அன்புறுதக்கன கூறக் கேட்ட தலைவி அவற்றைக் கூறிப் புனைநலம் வாட்டுநர் அல்லரென வரவுகருதிக் கூறியவாறு காண்க. இதனுள் ஆற்றுவிக்குந் தோழி வருவர்கொல்லென ஐயுற்றுக் கூறலின்மையிற் தோழிகூற்றன்மையும் உணர்க. "புல்லுவிட் டிறைஞ்சிய பூங்கொடி தகைப்பன" என்றாற்போல்வன தலைவிகூற்றாய் வருவன உளவாயின் இதன்கண் அடக்குக. (எ)

கசக. தோழியுள் ளுறுத்த வாயில் புகுப்பினு
மாவயி னிகழு மென்மனார் புலவர்.

இது தோழி முதலிய வாயில்கட்கு எய்தாததெய்துவித்தது. (இ-ள்.) தோழி உள்ளுறுத்த வாயில் புகுப்பினும்—தலைவனது செலவுக் குறிப்பு அறிந்து அவனைச் செலவழுங்குவித்தற்குத் தோழி

நக

யுள்ளிட்ட வாயில்களைத் தலைவி போகவிட்ட அக்காலத்து அவர் மேலனபோலக் கூறுங் கூற்றுக்களும்: ஆ வயின் நிகழும் என்மனார் புலவர்—தலைவி அஞ்சினாற்போல அவ்வச்சத்தின்கண்ணே நிகழுமென்று கூறுவர் புலவர். எ-று. "அறனின்றி யயறூற்றும்" என்னும் பாலைக்கலியுள் இறைச்சியும் வினையுமாகிய பூமுதலியனகூறி அவற்றாற் தலைவிக்கிரங்கி நீ செலவழுங்குமெனக் கூறுவாள் "யாமிரப் பவுமெங் கொள்ளா யாயினை" எனப் பிறவாயில்களையுங் கூட்டி உரைத்தவாறு காண்க. (அ)

கஙoo. பெறற்கரும் பெரும்பொருண் முடிந்தபின் வந்த
தெறற்கரு மரபிற் சிறப்பின் கண்ணு
மற்றமழி வுரைப்பினு மற்ற மில்லாக்
கிழவோட் சுட்டிய தெய்வக் கடத்தினுஞ்
சீருடைப் பெரும்பொருள் வைத்தவழி மறப்பினு
மடங்கா வொழுக்கத் தவன்வயி னழிந்தோளை
யடங்கக் காட்டுதற் பொருளின் கண்ணும்

பிழைத்துவந் திருந்த கிழவனை நெருங்கி
யிழைத்தாங் காக்கிக் கொடுத்தற் கண்ணும்
வணங்கியன் மொழியான் வணங்கற் கண்ணும்
புறம்படு விளையாட்டுப் புல்லிய புகற்சியுஞ்
சிறந்த புதல்வனை நேராது புலம்பினு
மாணலந் தாவென வகுத்தற் கண்ணும்
பேணு வொழுக்க நாணிய பொருளினுஞ்
சூனயத் திறத்தாற் சோர்வுகண் டழியினும்
பெரியோ ரொழுக்கம் பெரிதெனக் கிளந்து
பெறுதகை யில்லாப் பிழைப்பினு மவ்வயி
னுறுதகை யில்லாப் புலவியுண் மூழ்கிய
கிழவோள்பா னின்று கெடுத்தற் கண்ணு
முணர்ப்புவயின் வாரா வூடலுற் றோள்வயி
னுணர்த்தல் வேண்டிய கிழவோன்பா னின்று
தான்வெகுண் டாக்கிய தகுதிக் கண்ணு
மருமைக் காலத்துப் பெருமை காட்டிய
வெண்மைக் காலத் திரக்கத் தானும்

கற்பியல். ௬௮௭

பாணர் கூத்தர் விறலிய ரென்றிவர்
பேணிச் சொல்லிய குறைவினை யெதிரு
நீத்த கிழவனை நிகழுமாறு படீஇக்

காத்த தன்மையிற் கண்ணின்று பெயர்ப்பினும்
பிரியுங் காலை யெதிர்நின்று சாற்றிய
மரபுடை யெதிரு முளப்படப் பிறவும்
வகைபட வந்த கிளவி யெல்லாந்
தோழிக் குரிய வென்மனார் புலவர்.

இது முறையானே தோழிக்குரிய கூற்றுக் கூறுகின்றது. (இ-ள்) பெறற்கு அரும் பெரும் பொருள் முடிந்தபின் வந்த தெறற்கு அரும் மரபிற் சிறப்பின் கண்ணும்; பெறற்கு அரும் பெரும் பொருள் முடிந்தபின் வந்த—தலைவனுந் தலைவியுந் தோழியும் பெறுதற்கரிதெனக் கருதிய பெரிய பொருளாகிய வதுவை வேள்விச்சடங்கான் முடிந்தபின்பு தோன்றிய: தெறற்கு அரும் மரபிற் சிறப்பின் கண்ணும்—தனது தெறுதற்கரிய மரபுகாரணத்தாற் தலைவன் தன்னைச் சிறப்பித்துக் கூறுமிடத்தும்: தோழி கூற்றுநிகழும். தலைவியையுந் தலைவனையும் வழிபாடாற்றுதலிற் தெறற்கருமரபினென்றார். தெறுதல் அழன்றுநோக்குதல். சிறப்பு இவளை நீ ஆற்றுவித்தலின் எம் உயிர் தாங்கினேம் என்றாற்போல்வன. அவை எம்பெருமானே அரிதாற்றியதல்லது யான் ஆற்றுவித்தது உண்டோவென்றுனும் நின் அருளால் இவள் ஆற்றியதல்லது யான் ஆற்றுவித்தது உண்டோவென்றுனுங் கூறுவனவாம். "அயிரை பரந்த வந்தண் பழனத் - தேந்தெழின் மலர்ந்த தாம்புடைத் திரடா - ளாம்பல் குற்றுநர் நீர்வேட் டாங்கிவ - ளிடைமுலைக் கிடந்து நடுங்க லானீர் - தொழுதுகாண் பிறையிற் றோன்றி யானுமக் - கரிய மாகிய காலைப் - பெரிய நோன்றனிர் நோகோ யானே." இதனுண் முலையிடைக்கிடந்தும் பனிக்கின்ற நீர் அரியமாகிய காலத்து எங்ஙனம்

ஆற்றினீரென யான் நோவாநின்றேன், இங்ஙனம் அருமைசெய்தலா ற் தேற்றுதற்கு உரியேனாகிய என்னைச் சிறப்பித்துக் கூறல் ஆகாது என்றவாறு காண்க. "பொங்குதிரை பொருத வார்மண லடைகரைப் - புன்காய் நாவற் புகர்ப்புற வீர்ங்கனி - கிளைசேர்த்து மொய்த்த தும்பி பழஞ்சேர்த்துப்-பலகா லலவன் கொண்டகோட் கூர்ந்து-கொள்ளா நாம்பி னிமிரும் பூச - லிரைதேர் நாரை யெய்தி விடுக்குந் - துறைகெழு மாந்தை யன்ன விவணலம் - பண்டு மிற்றே கண்டிசிற் றெய்ய - வுழையிற் போகா தளிப்பினுஞ் சிறிய - ஞெகிழ்ந்த கவி

னலங் கொல்லோ மகிழ்ந்தோர் - கட்கழி செருக்கத் தன்ன - காமங் கொல்லிவள் கண்பசந் ததுவே." இதனுட் தலைவி கனியாகவுந் தும்பி தோழியாகவும் அலவன் தன்மேற் தவறிழைக்குந் தமராகவுந் தலைவன் இரைதேர் நாரையாகவும் உள்ளுறையுவமங் கொள்வுழித் தலைவிபொருட்டு யாய்க்கு அஞ்சியொழுகினேனை நீ காத்ததன்றி யான் ஆற்றுவித்தது உளதோவெனத் தலைவன் சிறப்பிற்கு எதிர் தோழி கூறியவாறு காண்க. பண்டும் இற்றே என்றது பண்டையின் மிகவும் வருந்தினளென்றாள். இவள் கண் நீண்டு பசந்தது, களவின்கண் நீங்காது அளியாநிற்கவுஞ் சிறிது கெட்ட அழகின் மிகுதியோ, கள்ளுண்டார்க்குக் கள் அறாஉங் காலத்துப் பிறந்த வேறுபாடுங் காமவேறுபாடோ, அவ்விரண்டும் அல்லவே, இது ஓர் அமளிக்கட் துயிலப்பெற்றும் வேதவிதிபற்றிக் கூட்டம் நிகழாமையாற் பிறந்த மிக்க வேறுபாடன்றோ? இதனை இவளே ஆற்றுவதன்றி யான் ஆற்றுவிக்குமாறென்னை என்றாளெனக.

அற்றம் அழிவு உரைப்பினும்—களவுக்காலத்துப் பட்ட வருத்தம் நீங்கினமை கூறினும்: "எக்கர் ஞாழ லிகந்துபடு பெருஞ்சினை - வீயினிது கமழுந் துறைவனை - நீயினிது முயங்குமதி காதலோயே." "எரிமருள் வேங்கை யிருந்த தோகை - யிழையணி மடந்தையிற் றோன்று நாட - வினிதுசெய் தனையா லுந்தை வாழியர் - நன்மனை வதுவை யயரவிவள் - பின்னிருங் கூந்தன் மலரணிந் தோயே." எனவரும்.

அற்றம் இல்லாக் கிழவோட் சுட்டிய தெய்வக் கடத்தினும்—களவொழுக்கம் புலப்பட ஒழுகுதல் இல்லாத தலைவியைத் தலைவன் வரைந்துகோடல் குறித்துப் பரவிய தெய்வம் அதனை முடித்தலின் அப்பரவுக்கடன் கொடுத்தல் வேண்டுமெனத் தலைவற்குக் கூறும் இடத்தும்: உ-ம். "நெஞ்சொடு மொழிகடுத் தஞ்சுவர நோக்குக் - தாயவட் டெறுவது தீர்க்க வெமக்கெனச் - சிறந்த தெய்வத்து நிறையுறை குன்ற - மறைந்துநின் றிறைஞ்சினம் பலவே-பெற்றனம் யாமே மற்றதன் பயனே." கிழவோற் சுட்டிய தெய்வக்கடமென்று பாடம் ஓதி, "வாழி யாதன் வாழிய வினியே - வேந்து பகைதணி யாண்டுபல நந்துக - வென்வேட் டோளே யாயே யாமே - மலர்ந்த பொய்கை முகைந்த தாமரைத் - தண்டுறை யூரன் வரைக - வெந்தையுங் கொடுக்க வெனவேட் டேமே." என்பது உதாரணங் காட்டுவாரும் உளர்.

சீருடைப் பெரும் பொருள் வைத்த வழி மறப்பினும்—தலைமையுடைய இல்லறத்தைத் தலைவிமாட்டு வைத்த காலத்துத்

தலைவன் அறஞ்செயற்கும் பொருள்செயற்கும் இசையுங் கூத்துமாகிய இன்பம் நுகர்தற்குந் தலைவியை மறந்து ஒழுகினும் : உ-ம். "கரும்பி னெந்திரங் களிற்றெதிர் பிளிறுந் - தேர்வண் கோமான் றேனூ ரன்னவிவ - ணல்லணி நயந்துநீ துறத்தலிற் - பல்லோ ரறியப் பசந்தன்று நுதலே." இதனுட் துறத்தலினெனப் பொதுவாகக் கூறினாள் அறமுதலியவற்றைக் கருதுதலின்.

அடங்கா ஒழுக்கத்து அவன்வயின் அழிந்தோளை அடங்கக் காட்டுதற் பொருளின்கண்ணும்—புறத்து ஒழுக்கத்தை உடையனாகிய தலைவன்மாட்டு மனம் வேறுபட்ட தலைவியைப் புறத்து ஒழுக்கமின்றி நின்மேல் அவர் அன்புடையரென அவ்வேறுபாடு நீங்க நெருங்கிக் கூறுதலையுடைத்தாகிய பொருளின்கண்ணும் : உ-ம். "செந்நெற் செறுவிற் கதிர்கொண்டு களைவன் - றன்னக மண்ணைச் செல்லு மூரற் - கெல்வளை ஞெகிழச் சாஅ - யல்ல லுழப்ப தெவன்கொலன்னாய்." இதன் உள்ளுறையாற் பொருளுணர்க.

பிழைத்து வந்து இருந்த கிழவனை நெருங்கி இழைத்து ஆங்கு ஆக்கிக் கொடுத்தற்கண்ணும்—பரத்தையர் மனைக்கட் தங்கி வந்து அகனகர் புகுதாது புறத்திருந்த தலைவனை மிகக் கழறிச், சிலமொழிகளைக் கூறி, இதனானே தலைவிமனத்திற்கண் ஊடல்நீங்குந் தன்மை உளதாக்கிக் கூட்டும் இடத்தும் : உ-ம். "நகைநன் றம்ம தானே யிறைமிசை - மாரிச் சுதையி னீர்ம்புறத் தன்ன - கூரற் கொக்கின்

குறும்பறைச் சேவல் - வெள்ளி வெண்டோ டன்ன கயல்குறித்துக்-
கள்ளா ருவகைக் கலிமகி ழுழவர் - காஞ்சியங் குறுந்தறி குத்தித்
தீஞ்சுவை - மென்கழைக் கரும்பி னன்பல மிடைந்து - பெருஞ்செந்
நெல்லின் பாசமல் போற்றி - வருந்திக் கொண்ட வல்வாய்க் கொ
டுஞ்சிறை - யிதழி கடுநீர் நோக்கிப் பைபயப் - பார்வ லிருக்கும்
பயங்கெ ழூர - யாமது பேணின்றோ விலமே நீநின் - பண்ணமை
நல்யாழ்ப் பாண னொடு விசிபிணி - மண்ணார் முழவின் கண்ணதிர்ந்
தியம்ப - மகிழ்துணைச் சுற்றமொடு மட்டு மாந்தி - யெம்மனை வாரா
யாகி முன்னு - ணும்மனைச் சேர்ந்த ஞான்றை யம்மனைக் - குறுந்
தொடி மடந்தை யுவந்தன ணெடுந்தே - ரிழையணி யானைப் பழை
யன் மாறன் - மாடமலி மறுகிற் கூட லாங்கண் - வெள்ளத் தானை
யொடு வேற்றுப்புலத் திறுத்த - கிள்ளி வளவ னல்லமர் சாயக் - கடு
ம்பரிப் புரவியொடு களிறுபல வௌவி- யேதின் மன்ன ரூர்கொளக்-
கோதை மார்ப னுவகையிற் பெரிதே." "கேட்டிசின் வாழியே ாமகி
ழ்க வாற்றுற - மைய னெஞ்சிற் கெவ்வந் தீர - வினக்கு மருந்தா
கியயா - னிவட்கு மருந்தன்மை கோமென் னெஞ்சே." எனவரும்.

வணங்கியன் மொழியான் வணக்கற்கண்ணும்—தாழும் இய
ல்பினையுடைய சொற்களாற் றோழி தாழ்ந்து நிற்கும் நிலைமைக்கண்
ணும்: உ-ம். "உண்டுறைப் பொய்கை வராஅ லினமிரியுந் - தண்
டுறை யூர தகுவகொ - லொண்டொடியைப் - பாராய் மனைத்துறந்
தச் சேரிச் செலவதனை - யூராண்மை யாக்கிக் கொளல்." எனவரு
ம். "பகலிற் றோன்றும் பல்கதிர்த் தீயி - னாம்பலஞ் செறுவிற் றே

னூ ரன்ன - விவணலம் புலம்பப் பிரிய - வவணல முடையளோ மகிழ்நநின் பெண்டே." இதுவும் அதன்பாற் படும்.

புறம்படு விளையாட்டுப் புல்லிய புகற்சியும் = பரத்தையரிடத்தே உண்டாம் விளையாட்டினைத் தலைவன் பொருந்திய மனமகிழ்ச்சிக்கண்ணும்: விளையாட்டாவது யாறுங் குளனுங் காவும் ஆடிப் பதிகந்து நுகர்தலாம். "பருவாய் வராஅற் பல்வரி,யிரும்போத்துக் - கொடுவா யிரும்பின் கோளிரை துற்றி - யாம்பன் மெல்லடை இழியக் குவளைக் - கூம்புவிடு பன்மலர் சிதையப் பாய்ந்தெழுந் - தரில்பட வள்ளை யாய்கொடி மயக்கித் - தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது - கயிறடு கதச்சேப் போல மதமிக்கு - நாட்கய முழக்கும் பூக்கெ ழூர - வருபுனல் வையை வார்மண லகன்றுறைத் - திருமருதோங்கிய விரிமலர்க் காவி - னறும்பல கூந்தற் குறுந்தொடி மடந்தையொடு - வதுவை யயர்ந்தனை யென்ப வலரே - கொய்சுவற் புரவிக் கொடித்தேர்ச் செழிய - னாலங் கானத் தகன்றலை சிவப்பச்- சேரலன் செம்பியன் சினங்கெ ழுதியன் - போர்வல் லியானைப் புலம்பூ ழெணிமினி - நராரி நறவி னெருமை யூரன்-றேங்கம ழகலத்துப் புலர்ந்த சாந்தி - னிருங்கோ வென்மா னியறேர்ப் பொருநனென்-றெழுவர் நல்வல மடங்க வொருபகன் - முரசமொடு வெண்குடையகப்படுத் துரைசெலக் - கொன்றுகளம் வேட்ட ஞான்றை - வென்றி கொள்வா ளார்ப்பினும் பெரிதே." இதனுள் வாளார்ப்பினும் பெரிதெனவே நாண் நீங்கிப் புலப்படுத்தலை மகிழ்ந்தவாறு காண்க.

சிறந்த புதல்வனை நேராது புலம்பினும்—யாரினுஞ் சிறந்த புதல்வனை வாயிலாகக்கொண்டு சென்றுழி அவற்குத் தலைவி வாயில் நேராமற் றலைவன் வருந்தினும்: உ-ம். "பொன்னொடு குயின்ற பன் மணித் தாலித் - தன்மார்பு நனைப்பத்தன் றலையு மிஃதோ - மணித் தகைச் செவ்வாய் மழலையங் கிளவி - புலர்த்தகைச் சாந்தம் புலர் தொறு நனைப்பக் - காணு யாகலோ கொடிதே கடிமனைச் - சேணி கந் தொழுதுங்கு மாணிழை யரிவை - நீயிவ ணேரா வாயிற்கு கா ணுக் - தந்தையொடு வருவோன் போல - மைந்தனொடு புகுந்த மகி ழ்நன் மார்பே," எனவரும்.

கற்பியல். ௩௯௧

மான் நலம் தா என வருத்தற்கண்ணும்—இவள் இழந்த மாட் சிமையுடைய நலத்தைத் தந்து இகப்பினும் இகப்பாயெனத் தலை வனை வேறுபடுத்தற்கண்ணும்: உ-ம். "யாரை யெலுவ யாமே நீயெ மக் - கியாரையு மல்லை நொதும லாளனை - யனைத்தாற் கொண்க வெம் மிடையே நினைப்பிற் - கடும்பகட் டியானை நெடுந்தேர்க் குட் டுவன் - வேந்தடு களத்தின் முரசதிர்ந் தன்ன - வோங்கற் புணரி பாய்ந் தாடு மகளி - ரணிந்திடு பல்பூ மரீஇ யார்ந்த - வாபுலம் புகு தரு பேரிசை மாலைக் - கடல்கெழு மாந்தை யன்னவெம் - பெட் டனை யல்லையா னலந்தந்து சென்மே." எனவரும். "நுண்ஞாண் வலையிற் பரதவர் போத்தந்த - பன்மீ னுணங்கல் கவருந் துறைவ னைக் - கண்ணினாற் காண வியையுங்கொ லென்றோழி - வண்ணந் தா வென்கந் தொடுத்து." இதுவும் இதன்பாற் படும்.

பேணு ஒழுக்கம் நாணிய பொருளினும்—பரத்தை தலைவியைப்

பேணுது ஒழுகிய ஒழுக்கத்திற்குத் தலைவி நாணிய பொருளின்கண்ணும்: தலைவற்குத் தோழிகூற்று நிகழ்த்தும். உ-ம். "பொய்கை நீர்நாய்ப் புலவுநா றிரும்போத்து-வாளை நாளிரை தேரு மூர-நாணினென் பெரும யானே பாணன் - மல்லடு மார்பின் வலியுற வருந்தி - யெதிர்தலைக் கொண்ட வாரியம் பொருக - னிறைத்திரண் முழவுத் தோள் கையகத் தொழிந்த - திறன்வேறு கிடக்கை நோக்கி நிற் போர்க் - கணையா ஞணி யாங்கு மறையினள் - மெல்ல வந்து நல்ல கூறி - மையீ ரோதி மடவோ யானு - நின்சேரி யேனே யயலி லாட்டியே - னுங்கை யாகுவெ னினக்கெனத் தன்கைத் - தொடுமணி மெல்விரற் றண்ணெனத் தைவர - நுதலுங் கூந்தலு நீவிப் - பகல் வந்து பெயர்ந்த வாணுதற் கண்டே." இதனுள் யான் நினக்குத் தோழியாவேனெனப் பரத்தை நீவிய பேணு ஒழுக்கத்திற்குத் தலைவி நாணியதுகண்டு தான் நாணினேனென்று தலைவற்குத் தோழி கூறியவாறு காண்க. இன்னுந் தலைவனது பேணு ஒழுக்கத்திற்குத் தலைவி நாணிய பொருளின்கண்ணுமெனவுங் கூறுக. "யாயா கியளோ மாஅ யோளே - மடைமாண் செப்பிற் றமியள் வைகிய - பெய்யாப் பூவின் மெய்சா யினளே - பாசடை நிவந்த கணைக்கா னெய்த - லினமீ னிருங்கழி யோத மல்குதொறுங் - கயமூழ்கு மகளிர் கண்ணின் மானுக் - தண்ணந் துறைவன் கொடுமை - நம்மு ணணிக் காப்பா டும்மே." எனவரும். இவை இரண்டும் பொருள்.

சூள் நயத் திறத்தாற் சோர்வு கண்டு அழியினும்-கூடுதல்வேட்கைக் கூறுபாட்டாற் தான் சூளுறக்கருதிய சூளுறவினது பொய்ம்

மையைக்கருதித்தலைவிவருந்தினும்:தோழிக்குக் கூற்றுநிகழும். உ-ம்.
"பகல்கொள விளக்கோ டிராநன் றறியா - வென்வேற் சோழ ராமூ ரன்னவிவ - ணலம்பெறு சுடர்நுதற் றேம்ப-வெவன்பயஞ் செய்யு நீ தேற்றிய மொழியே." இதனுள் இவள் நுதல் தேம்பும்படி நீ தேற்றிய சொல்லெனவே சோர்வுகண்டு அழிந்தாளென்பது உணர்ந்தும் இப்பொய்ச்சூள் நினக்கு என்னபயனைத் தருமெனத் தோழி தலைவனை நோக்கிக் கூறியவாறு காண்க. "கோடுறநிவந்த" என்னும் மணிமிடைபவழத்தைத் தோழிகூற்றாகக் காட்டுவாரும் உளர்.

பேரியோர் ஒழுக்கம் பெரிது எனக் கிளந்து பெறு தகை இல்லாப் பிழைப்பினும்; பெரியோர் பெறுதகை இல்லாக் கிளந்து—நன்மக்கள் பெறுந்தகைமை இல்லறமாயிருக்குமென்றுஞ் சொல்லி: பெரியோர் ஒழுக்கம் பெரிதெனக் கிளந்து பிழைப்பினும்—நன்மக்கள் ஒழுகும் ஒழுக்கம் பெரிதாயிருக்குமென்றுஞ் சொல்லித் தான் தலைவனை வழிபாடுதப்பினும்: தோழிக்குக் கூற்றுநிகழும். பெரியோரையுங் கிளந்தென்பதனையும் இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. உ-ம்-
"வெள்ளி விழுத்தொடி மென்கருப் புலக்கை - வள்ளி நுண்ணிடை வயின்வயி னுடங்க - மீன்சினை யன்ன வெண்மணற் குவைஇக் - காஞ்சி நீழற் றமர்வளம் பாடி - யூர்க்குறு மகளிர் குறுவழி யிறந்த-வார லருந்திய சிறுசிரன் மருதின் - றூழ்சினை யுறங்குந் தண்டுறை யூர - விழையா வுள்ளம் விழையு மாயினுங் - கேட்டவை தோட்டி யாக மீட்டாங் - கறனும் பொருளும் வழாஅமை நாடித் - தற்றக வுடைமை நோக்கி மற்றதன் - பின்னா கும்மே முன்னியது முடித்த-லனைய பெரியோ ரொழுக்க மதனா - லரிய பெரியோர்த் தெருங் காலை - நும்மோ ரன்னோர் மாட்டு மின்னன - பொய்யொடு மிடைந்

தலைவ தோன்றின் - மெய்யாண் டிளதோவிவ் வுலகத் தானே." இத னுள் அறனென்றது இல்லறத்தை; தற்றகவுடைமைநோக்கியென்றது தன்னால் அவ்வறனும் பொருளுந் தகுதிப்பாடுடையவாந் தன்மை யைநோக்கி என்றவாறும்; முன்னியதென்றது புறத்தொழுக்கத்தை; பெரியோரொழுக்கமனையவென்றது பெரியோர் ஒழுக்கம் பெரிய வென்றவாறு. இது முன்னர் நிகழ்ந்த பொய்ச்சூள்பற்றி நும்ம னோர் மாட்டும் இன்னபொய்ச்சூள் பிறக்குமாயின் இவ்வுலகத்து மெய்ச்சூள் இனி இன்றாம், அதனாற் பெரியோரைத் தமது ஒழுக் கத்தைத் தேருங்கால அரியவாயிருந்தனவெனத் தலைவனைநோக்கித் தோழிகூறலின் அவனை வழிபாடு தப்பினளாயிற்று. உள்ளுறையு வமம் இதற்கு ஏற்குமாறுணர்க.

கற்பியல். ௧௬௧

அவ்வயின் உறுதகை இல்லாப் புலவியுண் மூழ்கிய கிழவோள் பால் நின்று கெடுத்தற்கண்ணும்—தலைவன் அங்ஙனம் பிறழ்ந்த இடத்து அவன் சென்று சேருந் தகைமை இல்லாமைக்குக் காரணமாகிய புலவியின்கண் அழுந்திய தலைவிபக்கத்தானாய் நின்று அவள்புலவியைத் தீர்த்தற்கண்ணும் : உ-ம். "மானோக்கி நீயழ நீத்தவ னாணி - லாணில னாயி னலிதந் தவன்வயி - னாடுவ தென்னோ வினி." "உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது - மிக்கற்றா னீள விடல்." "காலை யெழுந்து கடுந்தேர் பண்ணி - வாலிழை மகளிர்த் தழீஇய சென்ற - மல்ல லூர னெல்லினன் பெரிதென - மறுவருஞ் சிறுவன் றாயே - தெறுவ தம்மவித் திணைப்பிறந் தல்லே." எனவரும்.

உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடல் உற்றோள்வயின் உணர்த்தல் வேண்டிய கிழவோன்பால் நின்று தான் வெகுண்டு ஆக்கிய தகுதிக் கண்ணும் ; உணர்ப்புவயின் வாரா ஊடல் உற்றோள்வயின் — தலைவன் தெளிவிக்கப்படுந்தன்மைக்கணில்லாத ஊடல் மிகுத்தோளிடத்து : உணர்ப்புப் புணர்ப்புப்போல் நின்றது ; உணர்த்தல் வேண்டிய கிழவோன்பால் நின்று—ஊடல் தீர்த்தலை விரும்பிய தலைவன்வயத் தாளாய்நின்று : தான் வெகுண்டு ஆக்கிய தகுதிக்கண்ணும்—தான் தலைவியைக் கழறி அவள் சீற்றம் போக்தன்மை உண்டாக்கிய தகுதிக்கண்ணும்: உ-ம். "துறைமீன் வழங்கும் பெருநீர்ப் பொய்கை - யரிமல ராம்பன் மேய்ந்த நெறிமருப் - பீர்ந்த ணெருமைச் சுவல்படு முதுபோத்துத் - தூங்குசேற் றள்ளற் றுஞ்சிப் பொழுதுபடப்- பைந்நிண வராஅல் குறையப் பெயர்தந்து - பரூஉக்கொடிப் பகன்றை சூடி மூதூர்ப் - போர்ச்செறி மள்ளரிற் புகுதரு மூரன் - றேர்தர வந்த தெரியிழை நெகிழ்த்தோ - ளூர்கொள் கல்லா மகளிர்த் தரத்தரப்-பரத்தைமை தாங்கலோ விலனென வறிதுநீ-புலத்த லோம்புமதி மனைகெழு மடந்தையது -புலந்துறை துதல வல்லியோரே-செய்யோ ணீங்கச் சில்பதங் கொழித்துத் - தாமட் டுண்டு தமியராகித் - தேமொழிப் புதல்வர் திரங்குமுலை சுவைப்ப - வைகுநராகுத லறிந்து - மறியா ரம்மவஃ துடலு மோரே." இது தோழி தலைவியை வெகுண்டு ஆக்கியவாறு காண்க.

அருமைக் காலத்துப் பெருமை காட்டிய எண்மைக் காலத்து இரக்கத்தானும்; எண்மைக் காலத்து—தாம் எளியராகிய கற்புக் காலத்திலே : அருமைக் காலத்துப் பெருமை காட்டிய இரக்கத்தானும்—களவுக்காலத்துத் தமதுபெருமையை உணர்த்திய வருத்தத்தின்கண்ணும் : உ-ம். "வேம்பின் பைங்காயென் றோழி தரினே-

தேம்பூங் கட்டி யென்றனி ரினியே - பாரி பறம்பிற் டனிச்சுனைத் தெண்ணீர் - தைஇத் திங்கட் டண்ணிய தரினும் - வெய்ய வுவர்க்கு மென்றி - ளாய வற்றா லன்பின் பாலே." எனவரும்.

பாணர் கூத்தர் விறலியர் என்று இவர்=பாணருங் கூத்தரும் விறலியருமென்று சொல்லுகின்ற இம் மூவரும் : பேணிச் சொல்லிய குறைவினை எதிரும் = விரும்பிக்கூறிய குறையுறும் வினைக்கு எதிராகவும் : கூற்றுநிகழும். எதிருமென்றது அவர் வாயில்வேண்டிய வழித் தோழி அவர்க்குமறுத்தலும் மறுத்தாள்போல நேர்தலுங் கூறியதாம். உ-ம். "புலைமக னாதலிற் பொய்ந்நின் வாழி - நில்லல் பாண செல்லினிப் பரியல் - பகலெஞ் சேரி காணி - னகல்வய லூரனும் பெறுமே." இது பாணர்க்கு வாயின்மறுத்தது. "விளக்கி னன்ன சுடர்விடு தாமரை - களிற்றுச் செவியன்ன பாசடை தயங்க - வுண்டுறை மகளி ரிரியக் குண்டுநீர் - வாளை பிறழு மூரற்கு நாளை - மகட்கொடை யெதிர்ந்த மடங்கெழு பெண்டே - தொலைந்த நாவி னுலைந்த குறுமொழி - யுடம்பட் டோராய்த் தாயரோ டொழிபுடன் - சொல்லலை கொல்லோ நீயே வல்லைக் - கன்றுபெறு வல்சிப் பாணன் கைதை - வள்ளுயிர்த் தண்ணுமை போல - வுள்யாது மில்லதோர் போர்வையஞ் சொல்லே." இது விறலிக்கு வாயின்மறுத்தது. மறுப்பாள்போல் நேர்வது வந்துழிக் காண்க.

நீத்த கிழவனை நிகழுமாறு படீஇக் காத்த தன்மையிற் கண்ணின்று பெயர்ப்பினும்; நீத்த கிழவனை=பரத்தையிற்பிரிந்து தலைவியைக் கைவிட்ட தலைவனை: நிகழுமாறு படீஇ = தானொழுகும் இல்லறத்தே படுத்தல்வேண்டி : காத்த தன்மையிற்=புறத்தொழுக்கிற் பயனின்மைகூறிக் காத்த தன்மையினாலே: கண் இன்று பெயர்ப்பினும்=அக்கண்ணோட்டமின்றி நீக்கினும்: உ-ம். "மனையுறை கோழிக் குறுங்காற் பேடை - வேலி வெருகின் மாலை யுற்றெனப் - புகுமிட னறியாது தொகுபுடன் குழீஇப் - பைதற் பிள்ளைக் கிளைப் பயிர்ந் தாஅங் - கின்னா திசைக்கு மம்பலொடு - வாரல் வாழிய ரையவெந் தெருவே." இதனுள் அம்பலொடு வாரலெனவே பன்னாள் நீத்தமையுங் கண்ணின்று பெயர்த்தமையுங் கூறிற்று. கோழிபோலத் தாயர் மகளிரைத் தழீஇக்கொண்டாரென்றலிற் புறம்போயும் பயமின்றெனக் காத்ததன்மை கூறிற்று.

பிரியுங் காலை எதிர்நின்று சாற்றிய மரபுடை எதிரும் உளப்படப் பிறவும்; பிரியுங் காலை எதிர்நின்று சாற்றிய=தலைவன் கற்பிடத்துப் பிரியுங்காற் தெய்வத்தன்மையின்றி முன்னின்று வெளிப்படக்

கூறிய: மரபுடை எதிரும் உளப்படப் பிறவும் = முறைமையுடைத்தாகிய எதிர்காலமும் இறந்தகாலமும் உட்படப் பிறவற்றுக்கண்ணும்: எதிருமென்ற உம்மை எச்சவும்மை. பிற ஆவன தலைவன் வரைவுமலிந்து கூறுவனவும், வந்தபின்னர் முன்புநிகழ்ந்தன கூறுவனவும், வற்புறுப்பாள் பருவமன்றெனப் படைத்துமொழிவனவுந், தூதுகண்டு கூறுவனவுந், தூதுவிடுவனவுஞ், சேணிடைப் பிரிந்

தோன் இடைநிலத்துத் தங்காது இரவின்வந்தழிக் கூறுவனவும், நிமித்தங்காட்டிக் கூறுவனவும், உடன்சேறலை மறுத்துக்கூறுவனவும் பிறவுமாம். "பாஅலஞ்செவி" என்னும் பாலைக்கலியுள் "பொய்நல்

கல் புரிந்தனை புறந்தரல் கைவிட் - டென்னு ளோநெடுந் தகாய்நீ செல்வ - தந்நாள்கொண் டிறக்குமிவ ளரும்பெற லுயிரே." இத னுட் புரிந்தனையென இறப்பும் இறக்குமென எதிரும் மரபிற் தப் பாமல் வந்தவாறு காண்க. "வேனிற் றிங்கள் வெஞ்சுர மிறந்து - செலவயர்ந் தனையா னீயே நன்று - நந்நயந் துறைவி கடுஞ்சூற் சிறு வன் - முறுவல் காண்டலி னினிதோ - விறுவரை நாட விரைந்து செய் பொருளே." இது எதிரது நோக்கிற்று. "புறவணி நாடன் காதன் மடமக - ளொண்ணுதல் பசப்ப நீசெலின் றெண்ணீர்ப் - போதவிழ் தாமரை யன்னநின் - காதலம் புதல்வன் பூமணி முலை க்கே." இதுவும் அது.

இனிப் பிற வருமாறு; "பார்வை வேட்டுவன் படுவலை வெரீஇ- நெடுங்காற் கணந்துள் புலம்புகொ டெள்விளி - கதஞ்செல் கொடி யர் கதுமென விசைக்குங் - கடும்பொடு கொள்ளு மத்தத் தாங்கட்- கடுங்குரற் பைம்பக் கதநாய் வடுகர் - நெடும்பெருங் குன்ற நீந்தி நம்வயின் - வந்தனர் வாழி தோழி கைதை - செம்பொற் கழறொடி நோக்கி மாமடற் - கவவுக்கொ ளின்குரல் கேட்டொறு - மவவுக் கொண் மனத்தே மாகிய நமக்கே." இது தலைவிக்கு வரவுமலிந் தது. நற்றிணை. "நீலத் தன்ன நீர்பொதி கருவின் - மாவிசும் ப திர முழங்கி யாலி - நிலந்தண் ணென்று கானங் குழைப்ப - வினந் தே ருழவ ரின்குர லியம்ப - மறியுடை மடப்பிணை தழீஇப் புறவிற் - றிரிமருப் பிரலை பைம்பயி ருகள - வார்பெய லுதவிய கார்செய் காலை - நூனெறி நுணங்கிய கானவில் புரவி - கல்லெனக் கறங்கு

மணி யியம்ப வல்லோன் - கவர்ச்செல வணக்கி யதர்ப்பரி நெடுத்தே - ரீர்ம்பற வியக்குவழி யறுப்பத் தீந்தொடைப் - பையு ணல்யாழ் சேய்வழி மறப்ப - வின்னிலை வாரா ராயிற் றன்னிலை - யென்சொல் பாண வுணர்த்திசிற் சிறிதெனக் - கடவுட் கற்பின் மடவோள்

கூறச் - செய்வினை யழிந்த மைய னெஞ்சிற் - றுனிகொள் பருவரறீர வந்தோ-யினிது செய்தனை யால் வாழ்கநின் கண்ணி - வேலி சுற்றிய வால்வீ முல்லைப் - பெருந்திதழ் கமழும் விரிந்தொலி கூதுப்பிணின்னகை யிளையோள் கலவ - மன்னுக பெருமநின் மலர்ந்த மார்பே.'' இது முன்பு தலைவிக்கு நிகழ்ந்த ஆற்றாமையும் அதுகண்டு தான் கலங்கியவாறுந் தலைவற்குக் கூறியது. ''மடவ மன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை - கல்பிறங் கத்தஞ் சென்றோர் கூறிய - பருவம் வாரா வளவை நெரிதரக் - கொம்புசேர் கொடியிணர் ஊழ்த்த - வம்ப மாரியைக் காரென மதித்தே.'' இது பருவம் அன்றெனப் படைத்து மொழிந்தது. ''எனாஅ, தெருமரல் வாழி தோழிநங் காதலர் - பொருமுரண் யானையர் போர்மலைந் தெழுந்தவர் - செருமேம் பட்ட வென்றியர் - வருகென வந்தன்றவர் வாய்மொழித் தூதே.'' இது தூதுவந்தமை தலைவிக்குக் கூறியது. ''கைவல் சிறியாழ்ப் பாண நுமரோ - செய்த பருவம் வந்துநின் றதுவே - யெம்மி னுணரா ராயினுந் தம்வயிற் - பொய்படு கிளவி நாணலு - மெய்ய ராகுதலோ யானே.'' இது குறித்த பருவத்துத் தலைவன் வாராத வழித் தூதாய்வந்த பாணற்குத் தோழி கூறியது. தூதுவிட்டது வந்

துழிக் காண்க. "பதுக்கை நாய வொதுக்கருங் கவலைச் - சிறுகன்
யானை யுறுபகை நினையா - தியாங்கு வந்தனையோ பூந்தார் மார்ப -
வருள்புரி நெஞ்ச முயாத்தர - விருள்பொர நின்ற விரவி னுனே."
சேணிடைப்பிரிந்து இரவின்வந்துழிக் கூறியது. "ஆமா சிலைக்கு
மணிவரை யாரிடை - யேமான் சிலையார்க் கினமா விரிந்தோடுக் -
தார்மாண்பில் வெஞ்சுரஞ் சென்றார் வரக்கூறும் - வாய்மாண்ட
பல்லி படும்." நிமித்தங் காட்டிக் கூறியது. இன்னும் அதனானே
நமர் பொருள்வேண்டுமென்றார் அதற்கு யான் அஞ்சினேனெனக்
களவின் நிகழ்ந்ததனைக் கற்பிற் றலைவிக்குக் கூறுதலுங் கொள்க.
"கன்னவி றோளான் கடிநாள் விலக்குதற் - கென்னை பொருணினைந்
தா ளிரங்கிழாய் - பின்ன - ரமரோற்றுக் கொள்ளுமென் றஞ்சினே
னஞ்சார் - நமரோற்றுக் கொள்ளாத நான்று." எனவரும்.

இன்னுந் தோழிகூற்றாய்ப் பிறவாற்றான் வருவன வெல்லாம்
இதனான் அமைக்க. "அன்னை வாழிவெண் டன்னை நம்மூர்ப் - பலர்
மடி பொழுதி னலமிகச் சாஅய் - நள்ளென வந்த வியறேர்ச் - செல்
வக் கொண்கன் செல்வ னூரே." இது புதல்வற்பெற்றுழித் தலை
வன் மனைக்கட்சென்ற செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்று வதுவைகூட்
டிய தோழி அவன் ஊர் காட்டிக் கூறியது.

கற்பியல். ௬௯௭

வகைபட வந்த கிளவி எல்லாம் தோழிக்கு உரிய என்மனார்
புலவர்—தோழிகூற்றாய்த் தலைவிகூற்றினுள் அடங்குவதன்றித்தோ
ழிக்கே கூறத்தகும் வேறுபாடு உண்டாகவந்த கிளவிகளெல்லாந்

தோழிக்கு உரியவென்று கூறுவர் புலவர். எ - று. இச்சூத்திரத்துக் கண்ணுருபும் அவ்வுருபு தொக்குநின்று விரிந்தனவுஞ் செயினென்னும் வினையெச்சமும் உரியவென்னுங் குறிப்புவினை கொண்டன. அவற்றை இன்னவிடத்தும் இன்னவிடத்தும் இன்னதுசெய்யினும் உரியவென்று ஏற்பித்துமுடிக்க. (கூ)

கருக. புல்லுதன் மயக்கும் புலவிக் கண்ணு
மில்லோர் செய்வினை யிகழ்ச்சிக் கண்ணும்
பல்வேறு புதல்வர்க் கண்டுநனி யுவப்பினு
மறையின் வந்த மனையோள் செய்வினை
பொறையின்று பெருகிய பருவரற் கண்ணுங்
காதற் சோர்விற் கடப்பாட் டாண்மையிற்
றாய்போற் றழீஇக் கழறியம் மனைவியைக்
காய்வின் றவன்வயிற் பொருத்தற் கண்ணு
மின்னகைப் புதல்வனைத் தழீஇயிழை யணிந்து
பின்னர் வந்த வாயிற் கண்ணு
மனையோ ளொத்தலிற் றன்னோ ரன்னோர்
மிகைபடக் குறித்த கொள்கைக் கண்ணு
மெண்ணிய பண்ணையென் றிவற்றொடு பிறவுங்
கண்ணிய காமக் கிழத்தியர் மேன.

இது காமக்கிழத்தியர் கூற்றெல்லாந் தொகுத்துக் கூறுகின்

றது. காமக்கிழத்தியராவார் கடனறியும் வாழ்க்கையுடையராகிக் காமக்கிழமைபூண்டு இல்லறநிகழ்த்தும் பரத்தையர். அவர் பலராதலிற் பன்மையாற் கூறினார். அவர் தலைவன் இளமைப்பருவத்திற் கூடிமுதிர்ந்தோரும், அவன் தலைநின்று ஒழுகப்படும் இளமைப்பருவத்தோரும், இடைநிலைப்பருவத்தோருங், காமஞ்சாலா இளமையோருமெனப் பலபகுதியாம். இவரைக் கண்ணிய காமக்கிழத்தியரெனவே கண்ணாத காமக்கிழத்தியரும் உளராயிற்று. அவர் கூத்தும் பாட்டும் உடையராகிவருஞ் சேரிப்பரத்தையருங் குலத்தின்கண் இழிந்தோரும் அடியரும் வினைவலபாங்கினரும் பிறருமாம். இனிக் காமக்கிழத்தியரைப், பார்ப்பார்க்குப் பார்ப்பனியையொழிந்த மூவ

ரும், ஏனையோர்க்குத் தங்குலத்தல்லாதோரும், வரைந்துகொள்ளும் பரத்தையருமென்று பொருளுரைப்பாரும் உளர். அவர் அறியார்; என்னை? சிறப்புடைத்தலைவியரொடு பரத்தையரையுங் கூட்டிக் காமக்கிழத்தியரென்று ஆசிரியர் சூத்திரஞ்செய்யின் மயங்கக்கூறலென்னுங் குற்றந்தங்குமாதலின். அன்றியுஞ் சான்றோர் பலருங் காமக்கிழத்தியரைப் பரத்தையராகத் தோற்றுவாய்செய்து கூறுமாறும் உணர்ந்துகொள்க.

புல்லுதன் மயக்கும் புலவிக்கண்ணும்—தலைவன் தனது முயக்கத்தைத் தலைவியிடத்துந் தம்மிடத்தும் இடைவிட்டு மயக்குதலாற் தலைவிகட்டோன்றிய புலவியிடத்தும்: காமக்கிழத்தியர் புலந்துகூறுப. உ-ம். "மண்கணை முழவொடு மகிழ்மிகத் தூங்கத் - தண்டுறை யூரனெஞ் சேரி வந்தென - வின்கடுங் கள்ளி னிருதை களிற்றொடு - நன்கல னீயு நாண்மகி ழிருக்கை - யவைபுகு பொருநர் ப

றையி ளுறுதி - கழறுப வென்பவவன் பெண்டி ரந்திற் - கச்சினன் கழலினன் றேந்தார் மார்பினன் - வகையமை பொலிந்த வனப்ப மை தெரியற் - சுரியலம் பொருநனைக் காணி ரோவென-வாதி மந்தி பேதுற் றினையச் - சிறைபாய்ந் துறைஇச் செங்குணக் கொழுகு - மந்தண் காவிரி போலக் - கொண்டுகை வலித்தல் சூழ்ந்திசின் யானே." இதனுள் எஞ்சேரிவந்தெனக் கூறுபவென்ப அவன்பெண்டி ரென முன்னொன்று புல்லுதன்மயக்குதலாற் றலைவிபுலந்தவாறும் அதுகண்டு காமக்கிழத்தி கொண்டுகைவலிப்பலெனப் பெருமிதம் உரைத்தவாறுங் காண்க. இது பெருமிதங்கூறலின் இளமைப்பருவத்தாள் கூற்றாயிற்று. "ஒண்டொடி யாயத் துள்ளு நீயந்து-கொண்டனை யென்பவோர் குறுமகள்" எனக் காமஞ்சாலா இளமையோளைக்கூறிற்று. இரட்டுறமொழிதலென்பதனாற் பரத்தையரிடத்துப் புலப்பட ஒழுகாது அவர்புல்லுதலை மறைத்தொழுகலாற் காமக்கிழத்தியர்க்குப் பிறக்கும் புலவிக்கண்ணும் அவர்க்குக் கூற்று நிகழுமெனவும் பொருள் கூறுக. உதாரணம் "கண்டேனின் மாயங் களவாதல் பொய்ந்நகா" என்னும் மருதக்கலியுட்காண்க.

இல்லோர் செய்வினை இகழ்ச்சிக்கண்ணும்—இல்விடத்திருந்த தலைவனுந் தலைவியும் ஊடியும் உணர்த்தியுஞ் செய்த தொழிலைக்கேட்டு இகழும் இகழ்ச்சிக்கண்ணும் : உ-ம். "கழனி மரத்து விளைந்து தீம்பழம் - பழன வாளை கதூஉ மூர - னெம்மிற் பெருமொழி கூறித் தம்மிற் - கையுங் காலுந் தூக்கத் தூக்கு - மாடிப் பாவை போல - மேவன செய்யுந்தன் புதல்வன் றாய்க்கே." "நன்மரங் கு

ழீஇய கனைமுதிர் சாடிப்-பன்னா ளரித்த கோதுடை வைப்பின் - மட
க்குமழைத் துவலையின் மறுகுடன் பனிக்கும் - பழம்ப னெல்லின்
வேளூர் வாயி - னறுவிரை தெளித்த நாறிணர் மாலை - பொறிவரி
யினவண் டூதல் கழியு - முயர்பலி பெறூஉ முருகெழு கதவம் - புனை
யிருங் கதுப்பி னீகடுத் தோள்வயி - னனையே னாயி னணங்குக வெ
ன்னென - மனையோட் டேற்று மகிழ்ந ராயின் - யார்கொல் வாழி
தோழி நெருநனைத் - தார்பூண் களிற்றிற் றலைப்புனைத் தழீஇ - வது
வை யீரணிப் பொலிந்த நம்மொடு - புதுவது வந்த காவிரிக் - கொ
டுத்தோய் மலிர்நிறை யாடி யோரே." எனவரும். இவையும் இளை
யோர் கூற்று. பிறவும் அன்ன.

பல் வேறு புதல்வர்க் கண்டு நனி உவப்பினும்—வெவ்வேறாகிய
புதல்வரைத் தாங் கண்டு மிகமகிழ்ச்சிசெய்யினும்: வேறுபல் புதல்
வரொன்றாற் முறையாற்கொண்ட மனைவியர் பலரும் உளராதலின்.
"ஞாலம் வறந்தீர" என்னும் மருதக்கலியுள் "அடக்கமில் போழ்
தின்கட் டந்தைகா முற்ற - தொடக்கத்துத் தாயுழைப் புக்காற் கவ
ளு - மருப்புப்பூண் கையுறை யாக வணிந்து - பெருமான் கைமுகங்
காட்டென்பாள் கண்ணீர் - சொரிமுத்தங் காழ்சோர்வ போன்றன
ன்" இது முதிர்ந்தாள் உண்ணயந்து கூறியது. "மற்றும், வழிமு
றைத் தாயுழைப் புக்கார்க் கவளு - மயங்குநோய் தாங்கி மகனெதிர்
வந்து - முயங்கினன் முத்தின ணோக்கி நினைந்தே - நினக்கு யாரோ
மாகுது மென்று - வனப்புறக் கொள்வன நாடி யணிந்தனள்." இத
னுள் நோய்தாங்கினளென இளமைப்பருவத்து மகிழ்ச்சியும் முதிர்

ந்த பருவத்து மறவியுந் தோன்றக் கூறுமையினானும் வழிமுறைத்தா
யென்றமையானும் இது இடைநிலைப்பருவத்தாள் கூறியது. "அவட்
கினிதாக விடுத்தனன் போகித் - தலைக்கொண்டு நம்மொடு காயுமற்
றீதோர் - புலத்தகைப் புத்தேளிற் புக்கான்." என்றவழிப் புத்தே
ளென்றதுவுந் தலைநின்றொழுகும் இளையோளைக் கூறியது. "தந்தை
யிறைத்தொடி மற்றிவன் றங்கைகட்-டந்தாய சொல்லா விது" என்
றாற்போல அவள் கொடுப்பக்கொள்வனவுங் கொள்க.

மறையின் வந்த மனையோள் செய்வினைப் பொறையின்று பெருகிய பருவரற்கண்ணும்; மறையின் வந்த — தலைவற்கு வேறோர் தலைவியோடு களவொழுக்கம் நிகழ்தலின் அவன் செய்திகளின் வேறுபாட்டாற் தமக்குப் புலப்பட வந்த: மனையோள் செய்வினை — மனையோளாதற்குரியாள் தமர்பணித்தலின் நீராடலும் ஆருடலும் முதலிய செய்தொழில்களைச் செய்யுமிடத்து; பொறை இன்று பெ

ருகிய பருவரற்கண்ணும் — இவள் தோற்றப்பொலிவாற் தலைவன் கடிதின்வரைவனெனக் கருதிப் பொறுத்தலின்றி மிக்க வருத்தத்தின் கண்ணும்: உ-ம். "வாளை வாளிற் பிறழ நாளும்-பொய்கை நீர்
நாய் வைகுதுயி லேற்கும் - கைவண் கிள்ளி வெண்ணி சூழ்ந்த - வய
ல்வெள் ளாம்ப லுருவ நெறித்தழை - யைதக லல்கு லணிபெறத்
தைஇ - விழவிற் செலியர் வேண்டு மன்னோ - யாண ரூரன் காணு
னாயின்-வரையா மையோ வரிதே வரையின்-வரைபோல் யானை வாய்

மொழி முடியன் - வரைவேய் புரையு நற்றோ - ளளிய தோழி தொலையுந பலவே.'' இதனுள் விழவிற்செல்கின்ற தலைவியைக்கண்டு காமக்கிழத்தி இவர் தோற்றப்பொலிவோடு புறம்போதரக் காணின் வரைவனெனவும் அதனான் இல்லுறைமகளிர் பலருந் தோள்நெகிழ்பவெனவும் பொருது கூறியவாறு காண்க.

காதற் சோர்விற் கடப்பாட்டு ஆண்மையிற் தாய்போற் தழீஇக் கழறி அம்மனைவியைக் காய்வு இன்று அவன்வயிற் பொருத்தற்கண்ணும்; காதற் சோர்வில் = தானுங் காய்தற்குரிய காமக்கிழத்தி தலைவன் தன்மேற் காதலை மறத்தலானும்: கடப்பாட்டாண்மையிற் சோர்வில்—அவற்கு இல்லொடு பழகிய தொல்வரற் கிழமையாகிய ஒப்புரவின்மையானும்: தாய்போற் தழீஇக்கழறி—தலைவியைச்செவிலிபோல உடன்படுத்திக்கொண்டு தலைவனைக்கழறி: அம்மனைவியைக் காய்வின்று அவன்வயிற் பொருத்தற்கண்ணும்—அத்தலைவியைக் காய்தலின்றாக்கித் தலைவனிடத்தே கூட்டுமிடத்தும்: இது துனிகழ்ந்துழித் தலைவனது தலைவளரிளமைக்கு ஒருதுணையாகி முதிர்ந்த காமக்கிழத்தி இங்ஙனங் கூட்டுமென்றார். உ-ம். ''வயல்வெள் ளாம்பற் சூடுதெரி புதுப்பூக் - கன்றுடைப் புனிற்றா தின்ற மிச்சில் - லோ

யவுடை கடைபபக டாரு மூரன் - றொடர்புநீ வெஃகினே யாயி னென்சொற் - கொள்ளன் மாதோ முள்ளெயிற் றோயே - நீயே பெ ருநலத் தகையே யவனே - நெடுநீர்ப் பொய்கை நடுநா ளெய்தித் - தண்கமழ் புதுமல ரூதும் - வண்டென மொழிப மகனென் னாரே.'' இதனுள் நீ இளமைச்செவ்வியெல்லாம் நுகர்ந்து புதல்வற்பயந்த பின்னர் உழுதவிடு பகடு எச்சிலை அயின்றாற்போலப் பிறர் அவனை நுகர்ந்தமை நினக்கு இழுக்கன்றெனவும் அவனோடு கூட்டம் நெடுங் காலம் நிகழ்த்தவேண்டும் நீ அவள் அவனோடு கட்டில்வரை எய்தி யிருக்கின்றாளென்று ஊரார்கூறுகின்ற சொல்லை என்னைப்போல வேறுபட்டுக் கொள்ளாதே கொள்வது நின் இளமைக்கும் எழிற் கும் ஏலாதெனவும் அவனை வண்டென்பதன்றி மகனென்னாராதலின் அவன் கட்டுப்பாட்டாண்மை அதுவென்றுங் கூறினாள். இனி ''என்

சொற்கொள்ளன்மாதோ'' என்பதற்கு என்வார்த்தையைக் கேட்டல் நினக்கு விருப்பமோ விருப்பமாகில் யான்கூறுகின்றதனைக் கொள்க. ''ஈண்டு பெருந்தெய்வத் தியாண்டுபல கழிந்தெனப் - பார்த்துறைப் புணரி யலைத்தலிற் புடைக்கொண்டு - முத்துவினை போகிய முரிவா யம்பிகல் - லெருது நடைவளம் வாய்த்தென வுழவர் - புல்லுடைக் காவிற் றொழில்விட் டாங்கு - நறுவிரை நன்புகைக் கொடாஅச் சிறுவிலை - ஞாழலொடு கெழீஇய புன்னையங் கொழுநிழன் - முழவு முதற் பிணிக்குந் துறைவ நன்றும் - விழுமிதிற் கொண்ட கேண்மை நொவ்விதிற் - றவறுநன் கறியா யாயி னென்போல் - நெகிழ்தோட்

கலுழ்ந்த கண்ணர் - மலர்தீய்ந் தனையர் நின்னயந் தோரே.'' இதனுள் முத்துவினை போகிய அம்பிபோலப் பருவஞ்சென்ற பிணிக்கப் பட்ட எம்மைப்போலாது இவள் இப்பருவத்தே இனியளாகற்பால ளோ மலர்ந்தசெவ்வியான் முறைவியாய்க் கழியாது இடையே எரிந்து கரிவுற்ற பூவினைப்போலவெனத் தலைவனுக்குக் காமக்கிழத்தி கூறியவாறு காண்க.

இன் நகைப் புதல்வனைத் தழீஇ இழை அணிந்து பின்னர் வந்த வாயிற்கண்ணும்; இன்நகைப் புதல்வனைத் தழீஇ இழை அணிந்து = கண்டோர்க்கெல்லாம் இன்பத்தைப் பயக்கும் புதல்வனை எடுத்துப் பொலங்கலத்தாற் புனைந்துகொண்டு; பின்னர் வந்த வாயிற் கண்ணும் = பலவாயில்களையும் மறுத்தபின்னர் வாயிலாகக் கொண்டு புகுந்த வாயிலின்கண்ணும்: உ-ம். "என்குறித் தனன்கொல் பாண நின் கேளே - வன்புறை வாயி லாகத் தந்த - பகைவரு நகூஉம் புதல்வனை - நகுவது கண்டு நகூஉ மோரே." இதனுள் வன்புறை வாயிலாகிய புதல்வனைக் கண்டு நகுவாளைத் தனக்கு நகுவாளைப்போல நகாநின்றானெனக் காமக்கிழத்தி கூறிய வாயில்நேர்ந்தவாறு காண்க. பகைவரும் நகூஉமெனவே தான் புலக்கத்தகுந் தலைவியருடைய புதல்வனென்றுளாயிற்று.

மனையோள் ஒத்தலிற் தன்னோர் அன்னோர் மிகைபடக் குறித்த கொள்கைக்கண்ணும்; மனையோள் ஒத்தலின் = தானும் உரிமைபூண்டமைபற்றி மனையோளொடு தானும் ஒத்தாளாகக் கருதுதலின்: தன்னோர் அன்னோர் மிகைபடக் குறித்த கொள்கைக்கண்ணும் = தன்னை ஒக்கும் ஏனைமகளிரிற் தன்னை விசேடமுண்டாகக் குறித்துக் கொண்ட கோட்பாட்டின்கண்ணும்: உ-ம். "புழற்காற் சேம்பின் கொழுமடலகலிலைப் - பாசிப் பரப்பிற் பறழொடு வதிந்த - வுண்

ணுப் பிணவி னுயக்கஞ் சொலிய-நாளிரை தரீஇய வெழுந்த நீர்நாய்-

வாளையொ டுழப்பத் துறைகலுழ்ந் தமையிற் - றெண்கட் டேறன் மாந்திய மகளிர் - நுண்செய லங்குட னிரீஇப் பண்பின் - மகிழ் நன் பரத்தை பாடிய வீழிணர்க் - காஞ்சி நீழற் குரவை யயருந் - தீம்பெரும் பொய்கைத் துறைகெ ழூரன் - றேர்தர வந்த நேரிழை மகளி - ரேசுப வென்பவென் னல்லே யதுவே - பாக னெடிதுயிர் வாழ்தல் காய்சினக் - கொல்களிற் றியானை நல்கா மாறே - தாமும் பிறரு முளர்போற் சென்றனர் - முழவிமிழ் துணங்கை தூங்கும் விழவினுள் - யானவன் வாரா மாறே வரினே - சுடரொடு திரிதரு நெருஞ்சி போல - வென்னொடு திரியே னாயின் வென்வேன் - மாரி யம்பின் மழைத்தோற் சோழர் - வில்லீண்டு குறும்பின் வல்லத்துக் குறுமிளை - யாரியர் படையி னுடைகவென் - னேரிறை முன்கை வீங்கிய வளையே.'' இதனுள் யான் அவன் வாராமாறே எனத் தான் மனையோளைப்போல் இல்லுறைதல்கூறி யாண்டுச்செல்லிற் சுட ரொடுதிரியும் நெருஞ்சிபோல என மகளிரை யான்செல்வுழிச் செல்லுஞ் சேடியர்போலத் திரியும்படி பண்ணிக்கொள்வலெனக் கூறியவாறு காண்க.

எண்ணிய பண்ணை=தலைவற்குத் தருமென்று ஆய்ந்த யாறுங் குளனுங் காவும் ஆடிப் பதியிகந்து நுகர்தல்போல்வனவற்றுக்கட் டாமும் விளையாடுதற்கண்ணும்: உ-ம். ''கூத்த லாம்பன் முழுநெறி யடைச்சிப்-பெரும்புனல் வந்த விருந்துறை விரும்பி - யாமஃ தயர்

கஞ் சேறுந் தானஃ - தஞ்சுவ துடைய ளாயின் வெம்போர் - நுகம் படக் கடக்கும் பலவேல் லெழினி - முனையான் பெருநிரை போலக் - கிளையொடு காக்கதன் கொழுநன் மார்பே.'' இதனுள் யாமஃதயர் கஞ்சேறும் என விளையாட்டுக்கூறினள்.

என்று இவற்றொடு பிறவும்—இக்கூறியவற்றின்கண்ணும், புதல்வற்கண்டு நனியுவப்பினுங் கூற்றுநிகழுமென்று கூறப்பட்ட இவ்வெட்டோடே பிறகூற்றுக்களும்: கன்னிய காமக்கிழத்தியர் மேன—இக்கருதப்பட்ட காமக்கிழத்தியரிடத்தன. எ-று. கூற்றென்பது அதிகாரத்தான் வருவிக்க; ஒடுவென்றது, உருபு; கன்னுதல், ஒருமனைத்தெருவின்கண் உரிமைபூண்டு இல்லறநிகழ்த்துவதொன்று சிறப்புக்கருதுதல். பிறவு மென்றதனால் தலைவனை என்னலந் தாவெனத் தொடுத்துக்கூறுவனவும், நின்பரத்தைமையெல்லாம் நின்றலைவிக்கு உணர்ப்பலெனக் கூறுவனவுஞ், சேரிப்பரத்தையரொடு புலந்துரைப்பனவுந், தலைவிகூற்றோடொத்து வருவனவும் பிறவுங் கொள்க. ''தொடுத்தென மகிழ்ந செல்லல் கொடித்தேர்ப்-பொலம்பூ ணன்னி புன்னுடு கடிந்தென - யாழிசை மறுகிற் பாழி யாங்க - ணஞ்சு லென்

ற் வாஅ யேயின - னிகலடு கற்பின் மிஞிலியொடு தாக்கித் - தன்னுயிர் கொடுத்தனன் சொல்லிய தமையாது - தெறலருங் கடவுண் முன்னர்த் தேற்றிய - மெல்லிறை முன்கை பற்றிச் சொல்லிறந் - தார்வ நெஞ்சு தலைத்தலைச் சிறப்பநின் - மார்புதரு கல்லாய் பிறனுயினையே - யினியான் விடுகுவெ னல்லென் மந்தி - பனிவார் கண்

ணன பல்புலந் துறையக்-கடுந்திற லத்தி யாடணி நசைஇ-நெடுநீர்க் காவிரி கொண்டொளித் தாங்குநின் - மனையோள் வௌவலு மஞ் சுவல் சினைஇ - யாரிய ரலறத் தாக்கிய பேரிசைத் - தோன்று முதிர் வடவரை வணங்குவிற் பொறித்து - வெஞ்சின வேந்தரைப் பிணித்தோன் - வஞ்சி யன்னவென் னலந்தந்து சென்மே.'' இது காமக்கிழத்தி என்னலந்தாவென்றது. "உள்ளுதொறு நகுவென் றோழி வள்ளுகிர் - மாரிக் கொக்கின் கூரல கன்ன - குண்டுநீ ராம் பற் றண்டுறை யூரன் - றேங்கம ழைம்பால் பற்றி யெம்வயின் - வான்கோ லெல்வளை வெளவிய பூசல் - சினவிய முகத்துச் சின வாது சென்றுநின் - மனையோட் குரைப்ப லென்றலின் முனையூர்ப்- பலர்கெடு நெறிநிரை வில்லி நொய்யுந் - தேர்வண் மலையன் முந் தைப் பேரிசைப் - புலம்புரி வயிரியர் நலம்புரி முழவின் - மண் ணார் கண்ணி னதிரு - நன்ன ராள னடுங்கஞர் நிலையே.'' இது மனையோட்கு உரைப்பலென்றலின் நடுங்கினானென்றது. "கண்டே னின்மாயம்'' என்னும் மருதக்கலியுள் "ஆராக் கவவி னொருத்தி வந் தல்கற்றன் - சீரார் ஞெகிழஞ் சிலம்பச் சிவந்துநின் - போ ரார் கதவ மிதித்த தமையுமோ * * * தேறிநீ தியே னலேனென்று மற்றவள் - சீறடி தோயா விறுத்த தமையுமோ.'' எனச்சேரிப்பரத் தையராற் புலந்து தலைவனோடு கூறியவாறுகாண்க. இன்னும் இத னானே "நீளிரும் பொய்கை யிரைவேட் டெழுந்த - வாலை வெண் போத் தணிஇய நாரைதன் - னடியறி வுறுத லஞ்சிப் பைபயக் - கடியில போலச் சாஅ யொதுங்குந் - துறைகெ ழூரனொ டொல்கா தாகக் - கவினிநா னுண்டோ வருகதி லம்மவெஞ் - சேரிசேர், வரிவே யுண்கண் வன்பெண்டிர் காணத் - தாருந் தானையும், பற்றி யாரி

யர் - பிடிபயிர்க்து தரூஉம் பெருங்களிறு போலத் - தோள்கந் தாகக் கூந்தலிற் பிணித்தவன் - மார்பு கடிகொள்ளே ஞயி ஞர்வுற்- றிரக்தோர்க் கீயா தீட்டியோன் பொருள்போற் - பரந்து வெளிப் படா தாகி - வருந்துக தில்லயா யோம்பிய நலனே.'' இதனுட் பரந்து வெளிப்படாது வருந்துக என்னலம் என்றமையிற் சேரிப் பரத்தையைப் புலந்து கூறுதன்முதலியனவுங் கொள்க. இன்னும் வேறுபட வருவனவெல்லாம் இதன்கண் அடக்குக. (௫0)

கஞ௨. கற்புங் காமமு நற்பா லொழுக்கமு
மெல்லியற் பொறையு நிறையும் வல்லிதின்
விருந்துபுறந் தருதலுஞ் சுற்ற மோம்பலும்
பிறவு மன்ன கிழவோள் மாண்புகண்
முகம்புகன் முறைமையிற் கிழவோற் குரைத்த
லகம்புகன் மரபின் வாயில்கட் குரிய.

இது விருந்துமுதலிய வாயில்கள்போலாது அகநகர்க்கட் புகு தற்குரிய வாயில்கள்கூற்று உணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) கற்பும் = கணவன்முதலியோர் கற்பித்த நிலையிற் றிரியாத நல்லொழுக்கமும்: காமமும் = அன்பும்: நற்பால் ஒழுக்கமும் = எவ்வாற்றானுந் தத்தங் குலத்திற்கு ஏற்றவாற்றான் ஒழுகும் ஒழுக்கமும்: மெல் இயற் பொறையும் = வல்லென்ற நெஞ்சொடு பொறுக்கும் அவனைப்போலாது

ஒருதலையாக மெல்லென்ற நெஞ்சினராய்ப் பொறுக்கும் பொறையும்: நிறையும்—மறை புலப்படாமை நிறுக்கும் நெஞ்சுடைமையும்: வல்லிதின் விருந்து புறந்தருதலும்—வறுமையுஞ் செல்வமுங் குறியாது வல்லவாற்றான் விருந்தினரைப் பாதுகாத்து அவர் மனமகிழ்வித்தலும்: சுற்றம் ஓம்பலும்—கொண்டோன்புரக்கும் நண்புடை மாக்கருஞ் சுற்றத்தாருங் குஞ்சரமுதலிய காலேசங்களும் பலபடைமாக்களும் உள்ளிட்ட சுற்றங்களைப் பாதுகாத்து அவை உண்டபின் உண்டலும்: அன்ன பிறவுங் கிழவோள் மாண்புகள்—அவைபோல்வன பிறவுமாகிய தலைவியுடைய மாட்சிமைகளை: முகம்புகன்முறைமையிற் கிழவோற்கு உரைத்தல் — அவன்முகம்புகலும் முறைகாரணத்தாற் தலைவற்குக் கூறுதல்: அகம்புகன் மரபின் வாயில்கட்கு உரிய—அகநகர்க்கட் புகுந்து பழகி அறிதன்முறைமையினையுடைய வாயில்களுக்குரிய. எ-று. அன்னபிறவாவன அடிசிற்றொழிலுங், குடிநீர்மைக்கேற்றவகையான் ஒழிந்த தலைமகளிரையும் மனமகிழ்வுறுத்தலுங், காமக்கிழத்தியர் நண்புசெய்து நன்குமதிக்கப்படுதலும்போல்வன. புகலுதல், மகிழ்தல். செவிலி கூறுமை கொள்க, அவட்கு முகம்புகன்முறைமையின்மையின். உ-ம். "கடல்பா டவிந்து தோணி நீங்கி - நெடுநீ ரிருங்கழிக் கடுமீன் கலிப்பினும் - வெவ்வாய்ப் பெண்டிர் கௌவை தூற்றினு - மாணிழை நெடுந்தேர் பாணி நிற்பப் - பகலு நம்வயி னகலா னாகிப் - பயின்றுவரு மன்னே பனிநீர்ச் சேர்ப்ப - னினியே, மணப்பருங் காமந் தணப்ப நீங்கி-வாரா தோர்நமக் கியாஅ ரென்னாது - மல்லன் மூதூர் மறையினை சென்று - சொல்லினை யெவனோ பாண வெல்லி - மனைசேர் பெண்ணை மடல்வா யன்

றி - றுணையொன்று பிரியினுந் துஞ்சா காணெனக் - கண்ணிறை நீர்கொண்டு கரக்கு - மொண்ணுத லரிவையா னென்செய்கோ வெனவே.'' இதனுட் காமமிகுதியாற் கண் தாமே அழவுங் கற்பிற் காக்குமெனத் தலைவி பொறையும் நிறையுந் தோழி பாணற்குக் கூறினுள், அவன் தலைவற்கு இவ்வாறே கூறுவனெனக் கருதி. இனி என்றதனுற் கற்புப்பெற்றும். தலைவற்குக் கூறுவன வந்துழிக் காண்க. ''வாயி லுசாவே தம்முள் ளுரிய'' என்பதனுற் தலைவற்கு உரையாமற் தம்முட் தாமே உசாவுவனவும் ஈண்டேகொள்க. ''அணிநிற வெருமை யாடிய வள்ளன் - மணிநிற நெய்த லாம்பலொடு கலிக்கும் - கழனி யூரன் மகளிவள் - பழன வூரன் பாயலின் றுணையே.'' இது கற்புக்கூறியது. ''முளிதயிர் பிசைந்த'' என்பது அடிசிற் தொழிலின்கண் மகிழ்ச்சி வாயில்கள் தம்முட் கூறியது. ''கிழமை பெரியோர்க்குக் கேடின்மை கொல்லோ - பழமைப் பயனேக்கிக் கொல்லோ - கிழமை - குடிநாய்கர் தாம்பலர் பெற்றருட் கேளா - யடிநாயேன் பெற்ற வருள்.'' பலவாயில்களை மறுத்து தலைவி தனக்கு வாயில் நேர்ந்தமை தோழிக்கு விறலிகூறியது. (கக)

கருரு. கழிவினும் வரவினு நிகழ்வினும் வழிகொள
நல்லவை யுரைத்தலு மல்லவை கடிதலுஞ்
செவிலிக் குரிய வாகு மென்ப.

இது செவிலிகூற்று உணர்த்துகின்றது. (இ-ள்) கழிவினும் வரவினும் நிகழ்வினும் வழிகொள=மூன்றுகாலத்துந் தத்தங் குல

த்திற்கு ஏற்கும்படியாக: நல்லவை உரைத்தலும்—முற்கூறிய கற்பு முதலிய நல்லவற்றைக் கற்பித்தலும்: அல்லவை கடிதலும்—காமநுகர்ந்த இன்பமாகிய கற்பிற்குத் தீயவற்றைக் கடிதலும்: செவிலிக்கு உரிய ஆகும் என்ப — செவிலித்தாய்க்கு உரியவாகுமென்று கூறுவர் புலவர். எ-று. உ-ம். "கட்கினியாள் காதலான் காதல் வகைபுனைவா-ளுட்குடையா ளூரா ணியல்பினு - ளுட்கி - யிடனறிந் தூடி யினிதி னுணரு - மடமொழி மாதராள் பெண்." கட்கினியாள், இது காமம்; வகைபுனைவாள், இது கற்பு; உட்குடையாள், இது ஒழுக்கம்; ஊராண்மை, இது சுற்றமோம்பல்; ஊடியுணர்தல், அல்லவைகடிதல் "காலாறு மாறாய் நனிசிறிதா யெப்புறனு - மேலாறு மேலுறை சோரினு - மேலாய - வல்லாளாய் வாழுமூர் தற்புகழு மான்கற்பி - னில்லா ளமர்ந்ததே யில்." என்னும் வெண்பா விருந்துபுறந்தருதல் கூறியதுமாம். இனி ஆகுமென்றதனானே செவிலி நற்றாய்க்கு உவந்துரைப்பனவுங் கொள்க. "கானங் கோழிக் கவர்குரற் சேவ - லொண்

பொறி யெருத்திற் றண்சித றுறைப்பப் - புதனீர் வாரும் பூநாறு புறவிற்-சீறூ ரோளே மடந்தை வேறூர் - வேந்துவிடு தொழிலொடு செல்லினுஞ் - சேர்ந்துவர லறியாது செம்ம றேரோ." "மறியிடைப் படுத்த மான்பிணை போலப் - புதல்வனை யிவண தானுக நின்று - மினிதுமன் றம்மவர் கிடக்கை முனிவின்றி - நீர்நின்ற வியலகங் கவைஇய - வீனு மும்பரும் பெறலருங் குரைத்தே." "வாணுத லரிவை மகன்முலை யூட்டத் - தானவள் சிறுபுறங் கவையின னன்று - நறும்பூத் தண்புற வணிந்த - குறும்பல் பொறைய நாடுகிழ வோனே."

இவை உவந்துகூறியன. "பிரசங் கலந்த வெண்சுவைத் தீம்பால் - விரிகதிர்ப் பொற்கலத் தொருகை யேந்திப் - புடைப்புறத் தாற்று

பூந்தலைச் சிறுகோ - லுண்ணென் றோக்குபு புடைப்பத் தெண்ணீர்-முத்தரிப் பொற்சிலம் பொலிப்பத் தத்தும் - றரிநரைக் கூந்தற் செம்முது செவிலியர் - பரீஇமெலிந் தொழியப் பந்த ரோடி - யேவன் மறுக்குஞ் சிறுவினை யாட்டி - யறிவு மொழுக்கமும் யாண்டுணர்ந் தனள்கொல் - கொண்ட கொழுநன் குடிவற னுற்றெனக் - கொடுத்த தந்தை கொழுஞ்சோ றுள்ளா - ளொழுகுநீர் நுணங்கறல் போலப் - பொழுதுமறுத் துண்ணுஞ் சிறுமது கையளே." மனையறங் கண்டு மருண்டு உவந்து கூறியது. "அடிசிற் கினியாளை யன்புடை யாளைப் - படுசொற் பழிநாணு வாளை - யடிவருடிப் - பின்றூங்கி முன்னுணரும் பேதையை யான்பிரிந்தா - லென்றூங்குங் கண்க ளெனக்கு." என்னும் பாட்டுச் செவிலிகூற்றன்றாயினுந் தலைவன் மனையறங்கண்டு கூறியதன்பாற் படுமெனக் கொள்க. (கஉ)

கருச. சொல்லிய கிளவி யறிவர்க்கு முரிய.

இது அறிவரது கூற்றுக் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) முற்கூறிய நல்லவையுணர்த்தலும் அல்லவைகடிதலுமாகிய கிளவி செவிலிக்கேயன்றி அறிவர்க்குமுரிய. எ-று. என்றது, அறியாத தலைவியிடத்துச் சென்று அறிந்தார் முன்னுள்ளோர் அறம்பொருளின்பங்களாற்கூறிய புறப்புறச் செய்யுட்களைக் கூறிக் காட்டுவரென்பதாம். உ-ம். "தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழு வாள் - பெய்யெனப் பெய்யு மழை." "தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற - சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்." "மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான் - வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை."

இவை நல்லவையுணர்த்தல். "எறியென் றெதிர்நிற்பாள் கூற்றஞ் சிறுகாலை - யட்டில் புகாதா ளரும்பிணி - யட்டதனை - யுண்டி யுத வாதா ளில்வாழ்பே யிம்மூவர் - கொண்டானைக் கொல்லும் படை." கற்பியல். ௬௦௭

"தலைமகனிற் றீர்ந்தொழுகல் தான்பிறரிற் சேற - னிலைமையி றீப் பெண்டிர்ச் சார்தல் - கலனணிந்து-வேற்றூர் புகுதல் விழாக்காண் ட லேன்பெடுத்தல் - கோற்றொடியார் கோள்ழியு மாறு." இவை அல்லவைகடிதல். இவை அறிவர்கூற்றுதலிற் புறப்புறப் பொரு ளாயிற்றென உணர்ந்துகொள்க. (௧௩)

கடு௫. இடித்துவரை நிறுத்தலு மவர தாகுங்
கிழவனுங் கிழத்தியு மவர்வரை நிற்றலின்.

இது அறிவர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுகின்றது. (இ - ள்.) கிழவனுங் கிழத்தியும் அவர்வரை நிற்றலின்=தலைவனுந் தலைவியும் அவ்வறிவரது ஏவலைச்செய்து நிற்பராதலின்: இடித்து வரை நிறுத்தலும் அவரது ஆகும்=அவரைக் கழறி ஒரெல்லையிலே நிறுத்தலும் அவ்வறிவரது தொழிலாம். எ-று. அது உணர்ப்புவயின் வாராது ஊடிய தலைவிமாட்டு ஊடினானையும் உணர்ப்புவயின் வா ராது ஊடினாளையுங் கழறுப. "உடுத்துத் தொடுத்தும் பூண்டுஞ் செரீஇயுந்-தழையணிப் பொலிந்த வாயமொடு துவன்றி - விழவொ டு வருதி நீயே யிஃதோ-வோரா வல்சிச் சீரில் வாழ்க்கை-பெருநலக் குறுமகள் வந்தென-வினிவிழ வாயிற் றென்னுமிவ் வூரே." இது த லைவனைக்கழறியது. "மனைமாட்சி யில்லாள்க ணில்லாயின் வாழ்க்கை- யெனைமாட்சித் தாயினு மில்." இது தலைவியைக்கழறியது. (௧௪)

கருசு. உணர்ப்புவரை யிறப்பினுஞ் செய்குறி பிழை
புலத்தலு மூடலுங் கிழவோற் குரிய. [ப்பினும்

இது தலைவற்குப் புலவியும் ஊடலும் நிகழுமிடங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) உணர்ப்புவரை இறப்பினும்=கற்பிடத்துத் தலைவி ஊடியவழி அவன் தேற்றத் தேறுமெல்லை இகழ்ந்தாளாயினும்: செய்குறி பிழைப்பினும்=களவின்கட் தலைவிசெய்த குறியைத் தானே தப்பினும்: புலத்தலும் ஊடலுங் கிழவோற்கு உரிய = உள்ளஞ் சிறிது வேறுபடுதலும் அவ்வேறுபாடு மிக்கு நீடுநின்று தேற்றியக்கால் அதுநீங்குதலுந் தலைவற்குரிய. எ-று. எனவே, கற்பிற்கும் புலத்தலும் ஊடலும் உரிய, களவிற்கும் புலத்தலும் ஊடலுமுரியவென்றார். புலவியும் ஊடலுங் கற்பிற்கே பெரும்பான்மை நிகழ்தலிற் கற்பிற்கு அவை உரியவென்கின்றார், அவை களவிற்குஞ் சிறு

பான்மை உரிமைபற்றிச் சேரக் கூறினார், சூத்திரச் சுருக்கம் நோக்கி. "எவ்வி யிழந்த வறுமையர்" இது கற்பிற் புலந்தது. "தி லோ மென்று தெளிப்பவுங் கைந்நீவி - யாதொன்று மெங்கண் மறுதர வில்லாயின்" என்பது ஊடல். பிற இடத்தும் ஊடுதல் அறிந்துகொள்க. "கலந்நோய் கைமிகக் கண்படா வெம்வயிற் - புலந்தாயு நீயாகிற் பொய்யானே வெல்குவை" என்பது குறிபிழைத்துழிப்புலந்தது. "குணகடற் றிரையது பறைதபு நாரை" என்பதனுள் நாரை தெய்வங் காக்கும் அயிரையம்பொற்றுது இரையை வேட்

டாற்போல் நமக்கரியளாயினுளை வேட்டாயென்பதனுற் குறிப்பிழை த்துழி ஊடினமை கூறிற்று. பிறவும் இவ்வாறுவருவன உய்த்து ணர்ந்துகொள்க. (கரு)

கருஎ. புலத்தலு மூடலு மாகிய விடத்துஞ்
சொலத்தகு கிளவி தோழிக் குரிய.

இது முன்னர்த் தலைவன் புலக்குமென்றார், அவ்விடத்துந் தோழியே கூற்றுநிகழ்த்துதற்கு உரியளென்கின்றது. (இ-ள்.) புலத்தலும் ஊடலும் ஆகிய இடத்தும் = தலைவன் தலைவியையுந் தோழியையும் அச்சுறுத்தற்குச் செய்கையாகச்செய்துகொண்டு புலத்தலும் அது நீட்டித்து ஊடலும் உடன் நிகழ்த்தியவழியும்: சொலத் தகு கிளவி தோழிக்கு உரிய = சொல்லத்தகும் பணிமொழி தோழிக்கு உரிய. எ-று. எனவே, தலைவிகுறிப்பறிந்து தோழிகூறுதலன்றித் தலைவி தானே கூறப்பெறுளென்றவாறு. எனவே பாடாண்டிணைக் கைக்கிளையாயிற் தலைவிகூறவும் பெறுமென்றுகொள்க. உம்மை சிறப்பும்மை. உ-ம். "தாயுயிர் வேண்டாக் கூருகி ரலவ - னரிநின்று பரிக்கு மூர யாவது - மன்புமுத லுறுத்த காத - லின்றெவன் பெற்றனை பைந்தொடி திறத்தே." "அலந்தாரை யல்லனோய் செய்தற்றாற் றம்மைப் - புலந்தாரைப் புல்லா விடல்." எனவரும். இவை கற்பிற் தலைவிகுறிப்பினுற் தோழிகூற்று வந்தன. "புலந்தாயு நீயாகிற் பொய்யானே வெல்குவை" என்று களவிற் தோழிகூறினுள் தலைவிகுறிப்பினுல். "கனைபெய னடுநாள்வான் கண்மாறக் குறிபெறான் - புனையிழா யென்பழி நினக்குரைக்குந் தானென்ப - துளிநசை

'வேட்கையான் மிசைபாடும் புள்ளிற்றன் - ஊளிநசை யார்வுற்ற வன் பினேன் யானுக." எனத் தோழி சொல்லெடுப்புதற்குத் தலைவி சிறு பான்மை கூறுதலும் ஈண்டு உரியவென்றதனுற் கொள்க. "யானுட த் தானுணர்த்த யானுணரா விட்டமன் - றூனுட யானுணர்த்தத் தா னுணரான் - றேனுங்கு - கொய்தார் வழுதிக் குளிர்சாந் தணியகலம் - மெய்தற் கிராக்கழிந்த வாறு." இதனுள் யானுணர்த்தத் தானு ணரானெனப் பாடாண்டிணைக்கைக்கிளையுட் தலைவி கூறியதுகாண்க.

கருஅ. பரத்தை மறுத்தல் வேண்டியுங் கிழத்தி
மடத்தகு கிழமை யுடைமை யானு
மன்பிலை கொடியை யென்றலு முரியள்.

இது சொல்லத்தகுங் கிளவியேயன்றிச் சொல்லத்தகாத கிள வியுந் தோழி கூறுமென எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி உணர்த்து கின்றது. (இ-ள்.) பரத்தை மறுத்தல் வேண்டியும்—தலைவன் படிற் றுள்ளத்தாற் புறத்து ஒழுகும் ஒழுக்கத்தைப் போக்குதல்விரும்பி யும்: கிழத்தி மடத்தகு கிழமை உடைமையானும்—தலைவி அவன் பரத்தைமை அறிந்தேயும் அவன்கூறியவற்றை மெய்யெனக்கொண்டு சீற்றங்கொள்ளாது ஒழுகும் மடனென்னுங் குணத்திற்கு ஏற்றன அறிந்தொழுகும் உரிமையுடையளாகிய தன்மையானும்: அன்பிலை

கொடியை என்றலும் உரியள்—தலைவனை அன்பிலையென்றலுங் கொடியையென்றலுமுரியள் தோழி. எ-று. கொடுமை கடையாயினூர் குணம். களவினுட் தன்வயினுரிமையும் அவன்வயிற் பரத்தைமையுங்கோடலின் இதற்குப் பரத்தைமை மறுத்தல்கொள்க. உ-ம். "கண்டவ ரில்லென வுலகத்து ளுணராதார்- தங்காத தகையின்றித் தாஞ்செய்யும் வினைகளு - ணெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பினு மறிபவர் - நெஞ்சத்துக் குறுகிய கரியில்லை யாகலின்; வன்பரி நவின்ற வயமான் செல்ல - நன்றதை யறியினு நயனில்லா நாட்டத்தா - லன்பிலை யெனவந்து கழறுவ லையகேள்; மகிழ்செய் தேமொழித் தொய்யில்சூ ரிளமுலை - முகிழ்செய மூழ்கிய தொடர்பவ ளுண்க-ணவிழ்பனி யுறைப்பவு நல்காது விடுவா - யிமிழ்திரைக் கொண்க கொடியை காணீ; யிலங்கே ரெல்வளை யெய்தமை யல்கு - னலஞ்செல நல்கிய தொடர்பவள் சாய்ந்து - புலந்தழ வுலந்தழீஇப் புல்லாது விடுவா-யிலங்குநீர்ச் சேர்ப்ப வலியை யாணீ; எனவாங், கனைய ளிவளென் றளிமதி பெருமநின்-னறிவனை நில்லா வளைய ளிவட்குப் - பிறையேர் சிறுநுதற் பசலை - மறையச் செல்லுநீ மணந்தனை விடினே." என்னும் நெய்தற்கலி கைகோள் இரண்டிற்கும் கொள்க. (கஎ)

கஅ. அவன்குறிப் பறிதல் வேண்டியுங் கிழவி
யகன்மலி யூட லகற்சிக் கண்ணும்
வேற்றுமைக் கிளவி தோற்றவும் பெறுமே.

இது தலைவிக்கு ஆவதோர் இலக்கணம் உணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) அவன் குறிப்பு அறிதல் வேண்டியும் — தோழி அன்பிலை

கொடியையெனக் கேட்ட தலைவன் முனிந்த உள்ளத்தனுங்கொல் லோவென ஐயுற்று அவனதுகுறிப்பை அறிதல்வேண்டியும் : அகன் மலி ஊடல் அகற்சிக்கண்ணும்—தனது நெஞ்சில் நிறைந்துநின்ற ஊடல் கையிகந்து தனியாகியவழி இஃது அவற்கு எவனுங்கொல் லென அஞ்சியவழியும்: கிழவி வேற்றுமைக்கிளவி தோற்றவும் பெ றும்—தலைவி தலைவனோடு அயன்மையுடையசொல்லைத் தோற்றுவிக் கவும் பெறும். எ-று. உ-ம். "நன்னலந் தொலைந்து நலமிகச் சாஅ- யின்னுயிர் கழியினு முரைய லவர்நமக் - கன்னையு மத்தரு மல்லரோ தோழி - புலவிய தெவனோ வன்பிலங் கடையே." இதனுள் அவனை அன்பிலை கொடியையென்னாது, அன்பில்வழி நின்புலவி அவனை என் செய்யும், அவர்நமக்கு இன்றியமையாத எமரல்லரோவென இருவ கையானும் அயன்மை கூறியவாறு காண்க. (கஅ)

கசுO. காமக் கடப்பினுட் பணிந்த கிளவி
காணுங் காலைக் கிழவோற் குரித்தே
வழிபடு கிழமை யவட்கிய லான.

இது தலைவி வேற்றுமைக்கிளவி தோற்றியபின்னர்த் தலைவற்கு உரியதோர் இலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) காமக் கடப்பினுட் பணிந்த கிளவி—அங்ஙனந் தலைவிகண்ணுந் தோழிகண்ணும் வேறு பாடு கண்டுழித் தனக்குக் காமங் கையிகந்துழித் தாழ்ந்துகூறுங்

கூற்று: காணுங் காலை கிழவோற்கு உரித்தே—ஆராயுங்காலத்துத் தலைவற்கு உரித்து: வழிபடு கிழமை அவட்கு இயலான—அவனை எஞ்ஞான்றும் வழிபட்டொழுகுதல் தலைவிக்கு இல்லறத்தோடு பட்ட இயல்பாகலான். எ-று. உ-ம். "ஆயிழாய், நின்கண் பெறினல்லா லின்னுயிர் வாழ்கல்லா - வென்க ணெவனோ தவறு." "கடியதமக் கியார்சொலத்தக் கார்" "மற்றுநின் ஞானை கடக்கிற்பா ரியார்" என்றாற்போல்வன கொள்க. காணுங்காலை என்றதனாற் தலைவன் தலைவியெதிர் புலப்பது தன்றவறு சிறிதாகிய இடத்தெனவும் இங் ஙனம் பணிவது தன்றவறு பெரிதாகிய இடத்தெனவுங்கொள்க. ()

௧௬௧. அருண்முந் துறுத்த வன்புபொதி கிளவி
பொருள்பட மொழிதல் கிழவோட்கு முரித்தே.

இது தலைவன் பணிந்து மொழிந்தாங்குத் தலைவியும் பணிந்து கூறுமென்கின்றது. (இ-ள்.) அருள்முந்துறுத்த அன்பு பொதி கிளவி — பிறர் அவலம் கண்டு அவலிக்கும் அருள் முன் தோற்று

வித்த அவ்வருள் பிறத்தற்கு ஏதுவாகி எஞ்ஞான்றும் அகத்து நிக ழும் அன்பினைக் கரந்துசொல்லுங் கிளவி: பொருள் பட மொழிதல் கிழவோட்கும் உரித்தே — பணிந்தமொழி தோற்றாது வேறோர் பொருள் பயப்பக்கூறுதல் தலைவிக்கும் உரித்து. எ-று. வேறுபொ ருளாவது தலைவன் கூறியாங்குத் தானும் பணிந்து கூறுவாள், பணியாதே தன் நெஞ்சு தன்னையுங் கைகடந்து அவன் ஏவலைச் செய்ததென்றாற்போலக் கூறுதலுமாம். இது "தன்வயிற் கரத்த

லு மவன்வயின் வேட்டலும்'' எனப்பொருளியலுள் வழுவமைத்தற்கு இலக்கணம். "இணையிரண்டு" என்னும் மருதக்கலியுள் "மாசற மண்ணுற்ற மணியேசு மிருங்கூந்தல் - வீசேர்ந்து வண்டார்க்குங் கவின்பெறல் வேண்டேன்ம - ஞெய்சேர்ந்த திறம்பண்ணி நின்பாண னெம்மனை - நீசேர்ந்த வில்வினுய் வாராமை பெறுகிற்பின்'' எனக் கூறிய தலைவி "கடைஇய நின்மார்பு தோயலமென்னு - மிடையு நிறையு மெளிதோ நிற்காணிற் - கடவுபுகைத் தாங்கா நெஞ்சென்னுந் தம்மோ - டுடன்வாழ் பகையுடை யார்க்கு.'' என்றுழி நிற்காணிற் கடவுபுகைத் தாங்காநெஞ்செனவே அவன் ஆற்றுமை கண்டருளி நெஞ்சு ஏவல்செய்ததென வேருேர் பொருள் பயப்பக் கூறித் தன் அன்பினைக் கரந்தவாறு காண்க. "கூர்முனைமுள்ளி'' எனபதனுட் "சிறுபுறங் கவையினன்'' என அவள்வருந்தியது ஏதுவாகத் தான் மன்போன் ஞெகிழ்ந்தேனென அருண்முந்துறுத்தவாறும், இவை பாராட்டிய பருவமும் உளவென அன்புபொதிந்து கூறியவாறும், ஆண்டும் பணிந்தமொழி வெளிப்படாமல் நெஞ்சறைபோகிய அறிவினேற்கெனத் தன் அறிவினை வேருக்கி அதன்மேலிட்டுக்கூறியவாறுங் காண்க. (௨௦)

கசுஉ. களவுங் கற்பு மலர்வரை வின்றே.

இதுவுந் தலைவிக்குந் தோழிக்கும் உரிய கூற்றுக் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) களவின்கண்ணுங் கற்பின்கண்ணும் அலரொழுகின்றதென்று கூறுதல் தலைவிக்குந் தோழிக்கும் நீக்குநிலைமையின்று. எ-று. வரை

வின்றெனப் பொதுப்படக் கூறுதலின் இருவரையுங் கொண்டாம். தலைவன் கூறுவனுயிற் களவிற் கூட்டமின்மையுங் கற்பிற் பிரிவின்மையும் பிறக்கும். ஒப்பக்கூறலென்னும் உத்திபற்றிக் களவும் உடனேதினர் சூத்திரஞ் சுருங்குதற்கு. '<u>களவலராயினும்</u>' எனவும் '<u>அம்பலு மலரும்</u>' எனவுங் களவிற் கூறியவை அலராய்நிகழ்ந்தவழி வேறுசில பொருண்மை பற்றிக் கூறுதற்குவந்தன. அவை அலர்கூறப்பெறுப என்றற்கு வந்தனவன்றென உணர்க. உ-ம். " கண்டது மன்னு

மொருநா ளலர்மன்னுந் - திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று." இது களவு. "வேதின வெரிநி னோதி முதுபோத் - தாறுசென் மாக்கள் புட்கொளப் பொருந்துஞ் - சுரனே சென்றனர் காதல ரானழிந் - திங்கியான் றுஞ்சிய வெவ்வம் - யாங்கறிந் தன்றிவ் வழுங்க லூரே." இது கற்பு. "கரும்பி னெந்திரங் களிற்றெதிர் பிளிறுந் - தேர்வண் கோமான் றேனூ ரன்னவிவ - ளல்லணி நயந்துநீ துறத்தலிற் - பல்லோ ரறியப் பசந்தன்று நுதலே." இது தோழி அலர்கூறியது. (௨௧)

கஞ்ஞ. அலரிற் றோன்றுங் காமத்திற் சிறப்பே.

இது அலர்கூறியதனாற் பயன் இது என்கின்றது. (இ-ள்.) அலரிற் தோன்றுங் காமத்திற் சிறப்பே=இருவகைக் கைகோளினும் பிறந்த அலராற் தலைவற்குந் தலைவிக்குங் காமத்திடத்து மிகுதிதோன்றும். எ-று. என்றது, களவு அலராகியவழி இடையீட்டிற்கு அஞ்சிய அச்சத்தான் இருவர்க்குங் காமஞ்சிறத்தலுங் கற்பினுட் பரத்தைமையான் அலர்தோன்றியவழிக் காமஞ்சிறத்தலும் அவள்வருந்துமென்று தலைவற்குக் காமஞ்சிறத்தலுந் தலைவன்பிரிவின்கட் தலை

விக்குக் காமஞ் சிறத்தலும் பிறவுமாம். உ-ம். "ஊரவர் கௌ வை யெருவாக வன்னைசொ - னீராக நீளுமிந் நோய்." "நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றாற் கௌவையாற் - காம நுதுப்பே மெனல்." என்றாற் போல்வன கொள்க. (உஉ)

கசுச. கிழவோன் விளையாட் டாங்கு மற்றே.

இதுவுங் காமச்சிறப்பே கூறுகின்றது. (இ-ள்.) கிழவோன் விளையாட்டின்கண்ணும் = தலைவன் பரத்தையர் சேரியுள் ஆடலும் பாடலுங்கண்டும் கேட்டும் அவருடன் யாறுமுதலியன ஆடியும் இன்பம் நுகரும் விளையாட்டின்கண்ணும்: ஆங்கும் அற்று = அப்பரத்தையரிடத்தும் அலரால் தோன்றுங் காமச்சிறப்பு. எ-று. ஆங்கும் என்ற உம்மையான் ஈங்கும் அற்றெனக் கொள்க. தம்மோடு தலைவன் ஆடிய பலரறியாதவழி யென்றுமாம். பலரறிந்தவழி அவனது பிரிவு தமக்கு இழிவெனப்படுதலின் அவர் காமச்சிறப்புடையராம். தலைவன் அவரோடு விளையாடிய அலர்கேட்டொறுந் தலைவிக்கும் புலத்தலும் ஊடலும் பிறந்து காமச்சிறப்பெய்தும். ஆங்கும் ஈங்குமெனவே அவ்விருவரிடத்துந் தலைவன் அவை நிகழ்த்தினுகலின் அவற்குங் காமச்சிறப்பு ஒருவாற்றாற் கூறியவாறாயிற்று. இது காமக்கிழத்திய ரல்லாத பரத்தையரோடு விளையாடிய பகுதியாகலின் வேறுகூறினர். காமக்கிழத்தியர் ஊடலும் விளையாடலுந் தலைவி ஊடலும்

விளையாடலும் "யாறுங் குளனும்" என்புழிக் கூறுப. அஃது அல

ரெனப்படாமையின் விளையாட்டுக்கண்ணென விரித்த உருபு விளை செய்யிடத்து வந்தது. உ-ம். "எஃகுடை யெழினலத் தொருத்தி யொடு நெருநை - வைகுபுன லயர்ந்தனை யென்ப வதுவே - பொய்புறம் பொதிந்தயான் கரப்பவுங் - கையிகந் தலரா கின்றாற் றனே." எனவும், "கொடுத்தோய் மலிர்நிறை யாடி யோரே." எனவுந், தலைவியும் பரத்தையும் பிறர் அலர்கூறியவழிக் காமஞ்சிறந்து புலந்தவாறுகாண்க. ஆண்டுப் பணிந்துகூறுங்காலும் விளையாடுங்காலுந் தலைவன் காமச்சிறப்புக் காண்க. (உ௩)

க௬௫. மனைவி தலைத்தாட் கிழவோன் கொடுமை
தம்முள வாதல் வாயில்கட் கில்லை.

இது வாயில்கட்கு உரிய இலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) மனைவி தாட் தலை—தலைவி எத்திறத்தானும் புலந்தழி அவளிடத்து: கிழவோன் கொடுமை — தலைவன் கொடுந்தொழில்களை: தம் உள ஆதல்—தம் உளக்கண் உளவாக்கி உரைத்தல் : வாயில்கட்கு இல்லை — தோழிமுதலிய வாயில்களுக்கில்லை. எ - று. தாட்டலையென மாறுக. அது பாதத்திடத்தென்னுந் தகுதிச்சொல். அது வாயில்கள் கூற்றாய் வந்தது. உதாரணம் வந்துழிக் காண்க. (உ௪)

க௬௬. மனைவி முன்னர்க் கையறு கிளவி
மனைவிக் குறுதி யுள்வழி யுண்டே.

இது எய்தியது இகந்துபடாமற் காத்தது, இன்னுழியாயிற் பெறுமென்றலின். (இ - ள்.) மனைவி முன்னர்க் கையறு கிளவி—

தலைவிமுன்னர்த் தலைவன் காமக்கடப்பினாற் பணியுந்துணையன்றி நம்மைக் கையிகந்தானெனக் கையறுக் கூறுங் கூற்று: மனைவிக்கு உறுதி உள்வழி உண்டே—புலந்துவருந் தலைவிக்கு மருந்தாய் அவன் கூடுவதோர் ஆற்றல் உறுதி பயக்குமாயின் அவ்வாயில்கட்கு உளதாம். எ-று. உ-ம். "அறியா மையி னன்னை யஞ்சிக் - குழையன் கோதையன் குறும்பைந் தொடியன் - விழவயர் துணங்கை தழூஉச் செல்ல - நெடுநிமிர் தெருவிற் கைபுகு கொடுமிடை - நொதும லாளன் கதுமெனத் தாக்கலிற் - கேட்டோ ருளர்கொ லில்லைகொல் போற்றென - யாண்டைய பசலை யென்றன னதனெதிர் - நாணிலை யெலுவ வென்றுவந் திசினே - செருநரும் விழையுஞ் செம்ம லோனென - நறுநுத லரிவை போற்றேன் - சிறுமை பெருமையிற் காணாது துணிந்தே." இதனுள் என்னறியாமையினாலே அன்னாய் நின்

னையஞ்சி யாங் கள்வன் துணங்கையாடுங் களவைக் கையகப்படுப்பேமாகச் செல்லாநிற்க, அவன் குழைமுதலியவற்றை உடையனாய்த் தெருவுமுடிந்த இடத்தே எதிர்ப்பட்டானாக, அவ்வருளாமையின் யாண்டையதென்கட்பசலையென்றானாக, அவனெதிரே என்சிறுமை பெரிதாகலான் ஆராயாதே துணிந்து நாணிலை எலுவ வந்தேனெனத் தோழி மெய்யானும் பொய்யானும் புனைந்துரைத்தவாறு காண்க. ஏனை வாயில்கள்கூற்று வந்துழிக் காண்க. இங்ஙனந் தலைவன் சிறைப்புறமாகக் கூறுவன "அன்புதலைப் பிரிந்த கிளவி தோன்றின்" என்புழிக் கூறுதும். (உரு)

கசுஎ. முன்னிலைப் புறமொழி யெல்லா வாயிற்கும்
பின்னிலைத் தோன்று மென்மனார் புலவர்.

இது வாயில்கட்கு உரியதோர் பகுதி கூறுகின்றது. (இ-ள்) முன்னிலைப் புறமொழி=முன்னிலையாய் நிற்கின்ற தலைவனை நோக்கிப் பிறரைக் கூறுமாறுபோலக் கூறுதல்; எல்லாவாயிற்கும்=பன்னிரண்டு வாயில்களுக்கும்: பின்னிலைத் தோன்றும் என்மனார் புலவர்=குறைவேண்டி முயலுங்காற் தோன்றுமென்று கூறுவர் புலவர். எ-று. உ-ம். "உண்கடன் வழிமொழிந் திரக்குங்கான் முகனும் தாங் - கொண்டது கொடுக்குங்கான் முகனும்வே றாகுதல் - பண்டுமிவ் வுலகத் தியற்கையஃ தின்றும் - புதுவ தன்றே புலனுடை மாந்தர் - தாயுயிர் பெய்த பாவை போல - நலனுடை யார்மொழிக்கட் டாவார்தாந் தந்நலந் - தாதுதேர் பறவையி னருந்திறல் கொடுக்குங் கா - லேதிலார் கூறுவ தெவனோ நின்பொருள் வேட்கை" எனத் தலைவனை நோக்கி முன்னிலைப்புறமொழியாகக் கூறியது. (உசு)

கசுஅ. தொல்லவை யுரைத்தலு நுகர்ச்சி யேற்றலும்
பல்லாற் றானு மூடலிற் றணித்தலு
முறுதி காட்டலு மறிவுமெய் நிறுத்தலு
மேதுவி னுணர்த்தலுந் துணிவு காட்டலு
மணிநிலை யுரைத்தலுங் கூத்தர் மேன.

இது கூத்தர்க்குரிய கிளவி கூறுகின்றது. (இ-ள்.) தொல்லவை உரைத்தலும்—முன்பே மிக்கார் இருவர் இன்பம் நுகர்ந்தவாறு இது வெனக் கூறலும் : நுகர்ச்சி ஏற்றலும்—நுமது நுகர்ச்சி அவரினுஞ் சிறந்ததெனக் கூறலும்; பல் ஆற்றானும் ஊடலிற் தணித்தலும் — இல்லறக்கிழமைக்கு இயல்பன்றென்றாயினும் இது அன்பின்மையா

மென்றாயினுங் கூறித் தலைவியை ஊடலினின்று மீட்டலும் : உறுதி காட்டலும் — இல்வாழ்க்கைநிகழ்த்தி இன்பநுகர்தலே நினக்குப் பொருளென்றலும் : இனிக்கூறுவன தலைவற்குரிய ; அறிவு மெய் நிறுத்தலும்—புறத்தொழுக்கம் மிக்க தலைவற்கு நீ கற்றறிந்த அறிவு இனி மெய்யாக வேண்டுமென்று அவனை மெய்யறிவின்கண்ணே நிறுத்தலும் : ஏதுவின் உணர்த்தலும்—இக் கழிகாமத்தான் இழிவு தலைவருமென்றதற்குக் காரணங்கூறலும் : துணிவு காட்டலும்— அதற்கேற்பக் கழிகாமத்தாற் கெட்டாரை எடுத்துக்காட்டலும்; அணிநிலை உரைத்தலும்—முலையினுந் தோளினும் முகத்தினும் எழுதுங்காற் புணர்ச்சிதோறும் அழித்தெழுதுமாறு இதுவெனக் கூறலும் : கூத்தர் மேன—இவ்வெட்டுங் கூத்தரிடத்தன. எ-று. கூத்தர் நாடகசாலையர். தோன்றுபட்ட நன்றுந் தீதுங் கற்றறிந்தவற்றை அவைக்கெலாம் அறியக்காட்டுதற்கு உரியராகலிற் கூத்தர் இவையுங் கூறுபவென்றார். இலக்கியம் இக்காலத்திறந்தன "பொருட்பொரு ளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு - ளாயு மறிவி னவர்." இது அறிவுமெய்ந்நிறுத்தது. (உஎ)

கசுகூ. நிலம்பெயர்ந் துறைதல் வரைநிலை யுரைத்தல்
கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்தவை யுரிய.

இது அதிகாரப்பட்ட கூத்தரோடு பாணர்க்கும் உரியதோர் இலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) நிலம் பெயர்ந்து உறைதல் வரைநிலை உரைத்தல்—தலைவன் சேட்புலத்துப் பிரிந்துறைதலைத் தலைவிக்காக வரைந்து மீளும் நிலைமை கூறுதல்; கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாத்தவை உரிய — கூத்தர்க்கும் பாணர்க்கும் யாப்பமைந்தன உரிய. எ-று. யாப்பமைதலாவது, தோழியைப்போலச் செலவழுங்குவித்தல் முதலியன பெறாராகலின், யாழெழீக் கடவுள்வாழ்த்தி அவளதுஆற்றுமை தோற்றும்வகையான் எண்வகைக்குறிப்பும்பட நன்னயப்படுத்துத் தலைவற்குக் காட்டல்போல்வன. உ-ம். "அரக்கத் தன்ன செந்நிலப் பெருவழிக் - காயாஞ் செம்ம லூஅய்ப் பலவுடன்-னீயன் மூதாய் பரப்பப் பவளமொடு - மணிமிடைந் தன்ன குன்றங் கவைஇய-வங்காட் டாலிடை மடப்பிணை தழீஇத் - திரிமருப் பிரலை புல்லருந்துகளு - முல்லை வியன்புலம் பரப்பிக் கோவலர்-குறும்பொறை மருங்கி னிறும்பூ தயரப் - பதவுமேய லருந்து மதவுநடை நல்லான் - வீங்குமாண் செருத்த தீம்பால் பிலிற்றக் - கன்றுபயில் குரல மன்றுநிறை புகுதரு - மாலையு முள்ளா ராயிற் காலை - யாங்காகு வென்கொல் பாண வென்ற - மனையோள் சொல்லெதிர் சொல்லச் செலவு

னென் - செவ்வழி நல்லியா ழிசையினென் பையெனக் - கடவுள் வாழ்த்திப் பையுண்மெய் நிறுத்த - லவர்திறஞ் செலவெனக் கண்ட

னென் யானே - விடுவிசைப் புரவி விலங்குபரி மூடிக்கர்க் - கல்பொரு திரங்கும் பல்லார் நேமிக் - கார்மழை முழக்கிசை கடுக்கு - முனை நல் லூரன் புனைநெடுந் தேரே." இதனுட் தலைவி இரக்கந்தோன்றக் கடவுள்வாழ்த்திப் பிரிந்தோர்மீள்க நினையாநின்றேனாக அவர்மீட்சி கண்டேனெனப் பாணன் கூறியவாறு காண்க. கூத்தர்கூற்று வந்துழிக்காண்க. (உஅ)

கள0. ஆற்றது பண்புங் கருமத்து விளைவு
மேவன் முடிவும் வினவுஞ் செப்பு
மாற்றிடைக் கண்ட பொருளு மிறைச்சியுந்
தோற்றஞ் சான்ற வன்னவை பிறவு
மிளையோர்க் குரிய கிளவி யென்ப.

இது உழைக்குறுந்தொழிற்குங் காப்பிற்கும் உரியராகிய இளையோர்க்குரிய இலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) ஆற்றது பண்பும் — தலைவன் தலைவியுடனாயினுந் தானேயாயினும் போக்கு ஒருப்பட்டுழி வழிவிடற்பாலராகிய இளையோர் தண்ணிது வெய்து சேய்த்து அணித்தென்று ஆற்றது நிலைமை கூறுதலும்: கருமத்து விளைவும் — ஒற்றுகச் சென்று வந்து செய்பொருண் முடிக்குமாறு அறிந்து கூறுதலும்: ஏவல் முடிவும் — இன்னுழி இன்னதுசெய்க என்று ஏவியக்கால் அதனை முடித்துவந்தமை கூறலும்: வினவும் — தலைவன் ஏவலைத் தாங் கேட்டலும்: செப்பும் — தலைவன் வினவாதவழியுந் தலைவிக்காகவாயினுஞ் செப்பத்தகுவன தலைவற்கு அறிவுகூறுதலும்: ஆற்றிடைக் கண்ட பொருளும் — செல்சுரத்துக் கண்ட நிமித்தம் முதலிய பொருள்களைத் தலைவற்குந் தலைவிக்கும் உறுதிபயக்குமாறு

கூறலும் : இறைச்சியும்—ஆண்டு மாவும் புள்ளும் புணர்ந்துவிளையா டுவனவற்றை அவ்விருவர்க்குமாயினுந் தலைவற்கேயாயினுங் காட்டியு ம் ஊறுசெய்யுங் கோண்மாக்களை அகற்றியுங் கூறுவனவும் : தோற் றஞ் சான்ற அன்னவை பிறவும்—அங்ஙனம் அவற்குத் தோற்றுவித் தற்கமைந்த அவைபோல்வன பிறகூற்றுக்களும்: இளையோர்க்கு உரிய கிளவி என்ப — இளையோர்க்கு உரிய கூற்றென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று. தலைவியது செய்தி அறிந்துவந்து கூறுவனவும் பிற பொருளுணர்ந்து வந்துரைப்பனவும் ஒற்றர்கண் அடங்கும். ஏவன் முடிவிற்கும் இஃதொக்கும். சான்றவென்றதனுன் ஆற்றதுபண்பு கூறுங்கால் இதுபொழுது இவ்வழிச்சேறல் அமையாதென விலக்கலு

ங் கருமங்கூறுங்காற் சந்துசெய்தல் அமையுமெனக் கூறுதலும் போ ல்வன அமையாவாம், அவர் அவைகூறப்பெறுராகலின். பிறவாவன தலைவன் வருவனெனத் தலைவிமாட்டுத் தூதாய்வருதலும், அறிந்து சென்ற தலைவற்குத் தலைவி நிலைகூறுதலும், மீளுங்கால் விருந்துபெ றுகுவள்கொல்லெனத் தலைவி நிலையுரைத்தலும் போல்வன. இலக் கியம் வந்துழிக் காண்க. “விருந்தும் பெறுகுநள் போலுந் திருந்தி ழைத் - தடமென் பணைத்தோள் மடமொழி யரிவை - தளரியற் கிள்ளை யினிதினி னெடுத்த - வளரிளம் பிள்ளைத் தூவி யன்ன - வார்பெயல் வளர்த்த பைம்பயிர்ப் புறவிற் - பறைக்கண் ணன்ன நிறைச்சுனை தோறுந் - துளிபடு மொக்கு ளுவன சாலத் - தெளிபொரு பொகுட்டிற் றோன்றுவன மாய - வளிசினை யுதிர்த்

தலின் வெறிகொளீஇப் புதாஅய்ச் - சிறத்சிற கேய்ப்ப வறற்கண் விரி த்த - வண்டு ணறுவீ துமித்த நேமி - தண்ணில மருங்கிற் போழ் ந்த வழியு - ளிரைசெல் பாம்பின் விரைவுநீர் முடுகச் - செல்லு நெடு ந்தகை தேரோ - முல்லை மாலை நகர்புக லாய்ந்தே.'' அவர்கள் தங் களுக்கு வளராப்பிள்ளையென்றலுமாம். இது பெறுவனென்றது. ஆற்றது பண்பு, ஆற்றிடைக்கண்ட பொருளும் இறைச்சியும் உடன் போக்கிலுங் கற்பிலுங் கூறுவனவாதலின் இச்சூத்திரங் கைகோள் இரண்டற்கும் பொதுவிதி. (உக)

களக. உழைக்குறுந் தொழிலுங் காப்பு முயர்ந்தோர்க்கு
நடக்கை யெல்லா மவர்கட் படுமே.

இது முற்கூறியவற்றிற்கு உரியார் இங்ஙனஞ் சிறந்தாரென மேலதற்கோர் புறனடை. (இ-ள்.) உழைக்குறுந் தொழிலும் காப்பும் உயர்ந்தோர்க்கு நடக்கை எல்லாம்—அவரிடத்து நின்று கூறிய தொழில்செய்தலும் போற்றீடுமுதலிய பாதுகாவலும் பிறவும் உய ர்ந்தோர்க்குச் செய்யுந் தொழிற்பகுதியெல்லாம்: அவர்கட் படும்— முற்கூறிய இளையோரிடத்து உண்டாம். எ-று. என இவ்விரண்டற் குமுரியர் அல்லாத புறத்திணையர் முற்கூறியவை கூறப்பெறாரென் பது பொருளாயிற்று. (௩௦)

களஉ. பின்முறை யாக்கிய பெரும்பொருள் வதுவைத்
தொன்முறை மனைவி யெதிர்ப்பா டாயினு
மின்னிழைப் புதல்வனை வாயில்கொண்டு புகினு
மிறந்தது நினைஇக் கிழவோ னுங்கட்
கலங்கலு முரிய னென்மனார் புலவர்.

இது மேல் அதிகாரப்பட்ட வாயில் பரத்தையிற்பிரிவொடும் பட்டதாகலின் அதுகூறி இனித் தலைவன் பரத்தைமை நீக்குமிடங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) பின்முறை ஆக்கிய பெரும்பொருள் வதுவை=மூவகை வருணத்தாரும் முன்னர்த் தத்தம்வருணத்தெய்திய வதுவை மனைவியர்க்குப் பின்னர் முறையாற் செய்துகொள்ளப் பட்ட பெரும்பொருளாகிய வதுவைமனைவியரை: தொன்முறை மனைவி எதிர்ப்பாடாயினும்=பழையதாகிய முறைமையினையுடைய மனைவி விளக்கு முதலிய மங்கலங்களைக் கொண்டு எதிரேற்றுக் கோடற் சிறப்பினும்: இன் இழைப் புதல்வனை வாயில்கொண்டு புகினும்=இனிய பூண்களையணிந்து தொன்முறை மனைவி புதல்வனைக் கோலங்காட்டிய செல்வாள்போலப் பின்முறை வதுவையரிடத்து வாயிலாகக் கொண்டு செல்லினும்: கிழவோன் இறந்தது நினைஇ= தலைவன் இங்ஙனஞ் செய்கையுடைய இருவகைத்தலைவியரையுங் கைவிட்டுப் பரத்தைமைசெய்து ஒழுகியவற்றை நினைந்து: ஆங்கட் கலங்கலும் உரியன் என்மனார் புலவர்=அப்பரத்தையர்கண் நிகழ்கின்றகாதல் நிலைகுலைந்து மீளுதலும் உரியன் எனக் கூறுவர் புலவர். எ-று. உம்மை எதிர்மறையாகலான் மீளாமையும் உரித்தாயிற்று; என்னை? இளமைப்பருவங் கழியாத காலத்து அக்காதன் மீளாதாகலின். பெரும்பொருளென்றார், வேதநூல் அந்தணர்க்குப் பின்முறை வதுவை மூன்றும் அரசர்க்கிரண்டும் வணிகர்க்கொன்றும் நிகழ்த்தல்வேண்டுமெனக் கூறிற்றென்பது உணர்த்துதற்கு. இனிமகப்பேறு காரணத்தாற் செய்யும் வதுவையென்றுமாம். ஆக்கியவென்றதனனே வேளாளர்க்கும் பின்முறைவதுவை கொள்க. தொன்மனைவியெ

ன்னுது முறையென்றதனுன் அவரும் பெருஞ்சிறப்புச்செய்து ஒரு கோத்திரத்தராய் ஒன்றுபட்டொழுகுவரொன்பது கூறினர். இங்ஙனந் தொன்முறையார் பின்முறையாரை மகிழ்ச்சிசெய்தமைகண்டு இத்தன்மையாரை இறந்தொழுகித் தவறுசெய்தேமேயென்றும் பின்முறையார் அவர்புதல்வரைக் கண்டு மகிழ்ச்சிசெய்து வாயில் நேர்ந்த குணம்பற்றி இவரை இறந்தொழுகித் தவறுசெய்தேமேயென்றும் பரத்தைமைநீங்குவனென்றூர். புகினுமெனவே பிறர்மனைப் புதல்வரொன்பது பெற்றும். தொன்முறைமனைவி எதிர்ப்பட்டதற்கு இலக்கியம் வந்துழிக் காண்க. இனிப் பரத்தைமையிற் பிரிவொழிந்து மனைக்கண் இருந்ததற்கு உதாரணம். "மாத ருண்கண் மகன்விளை யாடக் - காதலிற் றழீஇ யினிதிருந் தனனே - தாதார் பிரசமூதும் - போதார் புறவி னுடுகிழ வோனே." இன்னும் இவ்வாறு வருவனபிறவும் உய்த்துணர்ந்து கொள்க. (௩௧)

கஎ௩. தாய்போற் கழறித் தழீஇக் கோடல்

லாய்மனைக் கிழத்திக்கு முரித்தென மொழிய

கவவொடு மயங்கிய காலை யான.

இது தலைவி புலவிகடைக்கொள்ளுங் காலம் உணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) தாய்போற் கழறித் தழீஇக் கோடல்—பரத்தையிற் பிரிவுநீங்கிய தலைவன் தன்னினும் உயர்ந்த குணத்தினனெனக் கொள்ளுமாற்றன் மேல் நின்று மெய்கூறுங் கேளிராகிய தாயைப் போலக் கழறி அவன்மனக்கவலையை மாற்றிப் பண்டுபோல மனங்

கோடல்: ஆய்மனைக் கிழத்திக்கும் உரித்தென மொழிப—ஆராய்ந்த மனையறநிகழ்த்துங் கிழத்திக்கும் உரித்தென்று கூறுப: கவவொடு மயங்கிய காலையான—அவன்முயக்கத்தாற் றலைவி மயங்கிய காலத்து. எ-று. என்றது, தலைவன் தவத்திற்கு உடம்பட்டுக் கலங்கினமை கண்ட தலைவி அதற்கு ஆற்றாது தன்மனத்துப் புலவியெல்லாமாற்றி இதற்கொண்டும் இனையையாகலெனத் தழீஇக்கொண்டமை கூறிற்று. தலைவன் தன்குணத்தினும் இவள்குணம் மிகுதிகண்டு மகிழவே தலைவி தன்னைப்புகழ்ந்த குறிப்பு உடையளென்பதூஉங் கொள்க. (௩௨)

௧௭௪. அவன்சோர்பு காத்தல் கடனெனப் படுதலின்
மகன்றா யுயர்புந் தன்னுயர் பாகுஞ்
செல்வன் பணிமொழி யியல்பாக லான.

இதுவுந் தலைவிகுணச்சிறப்புக் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) அவன் சோர்பு காத்தல் கடன் எனப் படுதலின்—தான் நிகழ்த்துகின்ற இல்லறத்தாற் றலைவற்கு இழுக்கம் பிறவாமற் பாதுகாத்தல் தலைவிக்குக் கடப்பாடென்று கூறப்படுதலால்: மகன் தாய் உயர்பும் தன் உயர்பு ஆகும்—மகன் தாயாகிய மாற்றாளைத் தன்னின் இழிந்தாளாகக் கருதாது தன்னோடு ஒப்ப உயர்ந்தோளாகக் கொண்டொழுகுதல் தனது உயர்ச்சியாம்: செல்வன் பணிமொழி இயல்பு ஆகலான—தலைவன் இவ்வாறொழுகவென்று தமக்குப் பணித்தமொழி நூலிலக்கணத்தான் ஆன மொழியாகலான். எ-று. ஈண்டு மகன்றாயென்றது பின்முறையாக்கிய வதுவையாளை. இன்னும் அவன்சோர்பு காத்தல் தனக்குக் கடனென்று கூறப்படுதலாலே முன்முறையாக்கிய வதுவையாளைத் தம்மின் உயர்ந்தாளென்றும் வழிபாடாற்றுதலும் பின்

முறைவதுவையாளுக்கு உயர்பாஞ் செல்வன் பணித்தமொழியா லெ
ன்றவாறு. ஈண்டு மகன்றுயென்றது உயர்த்தானை, உய்த்துக்கொண்

ணர்தலென்னுமுத்தியால். இவையிரண்டும் பொருள். செல்வனெ ன்றார், பன்மக்களையுந் தன்னுணைவழியிலே இருத்துந் திருவுடைமை பற்றி. இவை வந்தசெய்யுள்களும் உய்த்துணர்க. (௩௩)

௧௭௫. எண்ணரும் பாசறைப் பெண்ணொடு புணரார்.

அகத் இது எய்தியது விலக்கிற்று; "முந்நீர்வழக்கம்" என்பதனாற் பகைதணிவினைக்குங் காவற்குங் கடும்பொடு சேறலாமென்று எய்தியதனை விலக்கலின். (இ-ள்.) எண் அரும் பாசறை = போர்செய்து வெல்லுமாற்றை எண்ணும் அரிய பாசறையிடத்து: பெண்ணொடு புணரார் = தலைவியரோடு தலைவனைக்கூட்டிப் புலனெறிவழக்கஞ் செய்யார். எ-று. இரவும் பகலும் போர்த்தொழின் மாறுமை தோன்ற அரும்பாசறையென்றார். "நள்ளென் யாமத்தும் பள்ளி கொள்ளான் - சிலரொடுந் திரிதரும் வேந்தன் - பலரொடு முரணிய பாசறைத் தொழில்" எனவும் "ஒருகை பள்ளியொற்றி யொருகை-முடியொடு கட்கஞ் சேர்த்தி நினைந்து" எனவும் வருவனவற்றான் அரிதாக உளுற்றியவாறு காண்க. இனிக் காவற்பிரிவுக்கு முறைசெய்து காப்பாற்றுதலை எண்ணுமெனப் பொருளுரைக்க. (௩௪)

௧௭௬. புறத்தோ ராங்கட் புரைவ தென்ப.

இது எய்தியது இகந்துபடாமற் காத்தது. (இ-ள்) புறத்தோர்

ஆங்கண்—அடியோரும் வினைவல பாங்கினோருமாகிய அகப்புறத் தலைவருடைய பாசறையிடத்தாயில்: புரைவது என்ப — அவரைப் பெண்ணொடுபுணர்த்துப் புலனெறிவழக்கஞ்செய்தல் பொருந்துவது என்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று. இப்பாசறைப்பிரிவை வரையறுப்பவே ஏனைப்பிரிவுகளுக்குப் புணர்த்தலும் புணராமையும் புறத்தோர்க்கு வரைவின்றாயிற்று. (௩௫)

௧௭௭. காமநிலை யுரைத்தலுந் தேர்நிலை யுரைத்தலுங்
கிழவோன் குறிப்பினை யெடுத்தனர் மொழிதலு
மாவொடு பட்ட நிமித்தங் கூறலுஞ்
செலவுறு கிளவியுஞ் செலவழுங்கு கிளவியு
மன்னவை பிறவும் பார்ப்பார்க் குரிய.

இது பார்ப்பார்க்குரிய கிளவி கூறுகின்றது. (இ-ள்) காமநிலை உரைத்தலும்—தலைவன் காமமிகுதிகண்டு இதன் நிலை இற்றென்று இழித்துக் கூறுவனவும்; தேர் நிலை உரைத்தலும் — அங்ஙனம் கூறி

அவன் தேருமாறு ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டுங் கூறலும்: கிழவோன் குறிப்பினை எடுத்தனர் மொழிதலும்—தலைவன் தாழ்ந்தொழுகியவற்றை அவன் குறிப்பான் அறிந்து வெளிப்படுத்தி அவற்கே கூறுதலும்: ஆவொடு பட்ட நிமித்தம் கூறலும் — வேள்விக்கபிலையாற் பயங்குன்றுதலானுங், குன்றாது கலநிறையப் பொழிதலானும் உளதாய நிமித்தம் பற்றித் தலைவற்குவரும் நன்மைதீமை கூறுதலும்: செலவுறு கிளவியும் — அவன் பிரியுங்கால் நன்னிமித்தம்பற்றிச் செலவுநன்

றென்று கூறுதலும்: செலவு அழுங்கு கிளவியும் — நியமித்தம்பற்றிச் செலவைத் தவிர்த்துக் கூறுதலும்: அன்னபிறவும்—அவைபோல்வன பிறவும்: பார்ப்பார்க்கு உரிய — அந்தணர்க்கு உரிய, எ-று.

தேர்நிலையென்றதனாற் தேர்ந்து பின்னுங் கலங்கினுங் கலங்காமற் தெளிவுநிலை காட்டலுங் கொள்க. அன்னபிறவும் என்றதனான், அவர் இடித்துக் கூறியாங்குத் தானும் இடித்துக் கூறுவனவும், வாயிலாகச் சென்று கூறுவனவுந், தூதுசென்று கூறுவனவுங் கொள்க. மொழிந்தபொருளோடொன்ற அவ்வயின்மொழியாததனை முட்டின்று முடித்தலென்பதனாற் களவியலிற் கூறுதனவும் ஈண்டேகூறினார். அது இப்பேரறிவு உடையையாயின் இனையையாதற்பாலையல்லையெனக் காமநிலையுரைத்தலுங் கற்பினுள் "இல்லிருந்து மகிழ்வோற் கில்லையாற் புகழே" எனத் தலைவன் நினையுமாற்றாற் காமநிலையுரைத்தலும் அடங்கிற்று. எனையவற்றிற்கும் இருவகைக் கைகோளிற்கும் ஏற்பன கொணர்ந்து ஒட்டுக. "பார்ப்பான் பாங்கன்" என உடன் கூறினமையிற் பாங்கற்கும் ஏற்பனவுங் கொள்க. இவையெல்லாந் தலைச்சங்கத்தாரும் இடைச்சங்கத்தாருஞ் செய்தபாடலுட் பயின்றபோலும். இக்காலத்தில் இலக்கியமின்று. பாங்கன் கூறுவன "நோய்மருங் கறிநரு ளடக்கிக் கொண்டு" என்றாற்போல எடுத்து மொழியப்படுதலன்றிக் கூற்று அவண் இன்மை உணர்க. அது "வேட்டோர் திறத்து விரும்பியநின் பாகனும் - நீட்டித்தா யென்று கடாங்கடுந் திண்டேர் - பூட்டு விடாது நிறுத்து." எனவும் வரும். இன்னும் சான்றோர் கூறிய செய்யுட்களில் இதுபோல வருவனபிற அனைத்தும் உய்த்துணர்ந்து கொள்க. (கசு)

களஅ. எல்லா வாயிலு மிருவர் தேஎத்தும்

புல்லிய மகிழ்ச்சிப் பொருள வென்ப.

இது வாயில்களின் இலக்கணங்கூறுகின்றது. (இ-ள்.) எல்லாவாயிலும் = பார்ப்பான்முதலிய வாயில்களெல்லாம்: இருவர் தேஎத்தும் புல்லிய = தலைவன்கண்ணுந் தலைவிகண்ணும் பொருந்

திய : மகிழ்ச்சிப் பொருள என்ப=மனமகிழ்ச்சிப்பொருளினை நிகழ்த்துதலைத் தமக்குப் பொருளாகவுடைய. எ-று. எனவே மகிழ்ச்சி கூறப் பெறுராயிற்று. புல்லிய என்றதனான் விருந்தும் புதல்வரும் ஆற்றாமையும் வாயிலாகுப என்றுகொள்க. வாயில்கள் "தோழி தாயே" என்பதனுட் கூறுப. உ-ம். வந்துழிக்காண்க. (௩௭)

௱௭௯. அன்பு தலைப்பிரிந்த கிளவி தோன்றிற்
சிறைப்புறங் குறித்தன் றென்மனார் புலவர்.

இது மகிழ்ச்சிப்பொருளன்றி வாயில்கள் இவ்வாறுங் கூறப்பெறுப என்றலின் எய்தியதிகந்துபடாமற் காத்தது. (இ-ள்.) அன்பு தலைப்பிரிந்த கிளவி தோன்றில்=அன்பு இருவரிடத்தும் நீங்கிய கடுஞ்சொல் அவ்வாயில்களிடத்துத் தோன்றுமாயில் : சிறைப்புறங் குறித்தன்று என்மனார் புலவர்=ஒருவர்க்கொருவர் சிறைப்புறத்தாராகக் கூறல் வேண்டுமென்று கூறுவர் புலவர். எ-று. தோன்றினென்பது படைத்துக்கொண்டு கூறுவரென்பதாமாகலின் குறித்தன்றென்

பது போயின்றென்பதுபோல றகரம் ஊர்ந்த குற்றியலுகரம். "அறியாமையின்" என்னும் நற்றிணைப்பாட்டும் உதாரணமாம், அது சிறைப்புறமாகவுங் கொள்ளக் கிடந்தமையின். (கூஅ)

கஅ௦. தற்புகழ் கிளவி கிழவன்முற் கிளத்த
லெத்திறத் தானுங் கிழத்திக் கில்லை
முற்பட வகுத்த விரண்டலங் கடையே.

இது தலைவியிலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) தற்புகழ் கிளவி கிழவன்முற் கிளத்தல்—தன்னைப் புகழ்ந்துரைத்தலைக் கிழவன் முன்னர்ச் சொல்லுதல்: எத்திறத்தானுங் கிழத்திக்கு இல்லை—நனி மிகு சிறப்பினுமில்லை: முற்பட வகுத்த இரண்டலங் கடையே—முன்பு கூறுபடுத்தோதிய "தாய்போற் கழறித் தழீஇக்கோடலும்" அவன்சோர்புகாத்தற்கு மகன்றாயுயர்பு தன்னுயர்பாதலும் அல்லாதவிடத்து. எ-று. கிழத்திக்கில்லையென முடிக்க. அவ்விரண்டிடத்துந் தனது குணச்சிறப்பைக் குறிப்பாற் றலைவன்முன்னே புகழ்வாள்போல ஒழுகுமென்றுணர்க. இனி முற்படவகுத்த இரண்டென்பதற்கு "இரத்தலுந்தெளித்தலும்" என அகத்திணையியலுட் கூறியனவென்றுமாம். தலைவன்முன்னர் இல்லையெனவே அவன் முன்னர் அல்லாதவிடத்துப் புகழ்தல் பெறும். அவை காமக்கிழத்தியரும் அவர்க்குப் பாங்காயினருங் கேட்பப் புகழ்தலாம். உதா

ரணம் "பேணுதகு சிறப்பிற் பெண்ணியல் பாயினு - மென்னொடு

புனையுக வல்ல - டன்னொடு புனையுகர்த் தானூழி குக்ளே." எனப் பதிற்றுப்பத்தில் வந்தது. (கூகூ)

கஅ௧. கிழவி முன்னர்த் தற்புகழ் கிளவி
கிழவோன் வினைவயி னுரிய வென்ப.

இது தலைவன் தன்னைப் புகழ்ந்துரைக்கும் இடம் இன்னுழி யென்கின்றது. (இ-ள்.) கிழவிமுன்னர்க் கிழவோன் தற் புகழ் கிளவி=தலைவிமுன்னர்த் தலைவன் தன்னைப் புகழ்ந்துகூறுங் கூற்று: வினைவயின் உரிய என்ப=காரியங்களை நிகழ்த்துங் காரணத்திடத்து உரியவென்று கூறுவார் ஆசிரியர். எ-று. அக்காரணமாவன கல்வியுங் கொடையும் பொருள்செயலும் முற்றகப்பட்டோனை முற்றுவிடுத்தலுமாகிய காரியங்களைநிகழ்த்துவலெனக் கூறுவன. இவ் ஆள்வினைச்சிறப்பை யான் எய்துவலெனத் தன்னைப்புகழவே அதுபற்றித் தலைவி பிரிவாற்றுதல் பயனாயிற்று. "இல்லென விரந்தோர்க்கொன் றீயாமை யிளிவென" என்றவழி யான் இளிவரவு எய்தேனென்றலிற் புகழுக்குரியேன் யானேயெனக் கூறியவாறுகாண்க. ஏனையவும் வந்துழிக்காண்க. (சப)

கஅ௨. மொழியெதிர் மொழிதல் பாங்கற் குரித்தே.

இது மேற் பார்ப்பார்க்குரியன பாங்கற்குமாமென எய்துவித்

ததனை ஒருமருங்கு மறுக்கின்றது. (இ-ள்.) மொழியெதிர் மொழிதல்—பார்ப்பானையேபோலக் காமநிலை உரைத்தல்போல்வன கூறுங்காற் தலைவன் கூறிய மொழிக்கு எதிர்கூறுதல்: பாங்கற்கு உரித்து = பாங்கனுக்கு உரித்து. எ-று. இது களவிற்கும் பொது: அது பாங்கற்கூட்டத்துக் காண்க. கற்பிற் புறத்தொழுக்கத்துத் தலைவன் புகலாமற் கூறுவன வந்துழிக் காண்க. உரித்தென்றதனாற் தலைவனிடுக்கண் கண்டுழி எற்றினான் ஆயிற்றென அவன்மொழிக்கு முன்னே வினாதலுங் கொள்க. (சக)

கஅரு. குறித்தெதிர் மொழிதல் லஃகித் தோன்றும்.

இதுவும் பாங்கற்குரியதோரிலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) குறித்து எதிர் மொழிதல்—தலைவன்குறிப்பினை அவன்கூறுமற் தான் குறித்துணர்ந்ததற்கு எதிர்மொழி கொடுத்தல்: அஃகித் தோன்றும் —சுருங்கித்தோன்றும்: எ-று. அவன்குறிப்புணர்ந்து கூறல் சிறு

வரவிற்றெனவே "காமநிலையுரைத்தல்" என்னுஞ் சூத்திரத்தின்கட் கூறிய "ஆவொடு பட்ட நிமித்தம்" ஆயிற் பார்ப்பான்கூறக் கேட்டுத் தான் கூறவும்பெறுமெனவும் ஏனையவுங் கிழவன்கூறுமற் தானே கூறவும் பெறுமெனவுங் கூறியவாறாயிற்று. (சஉ)

கஅச. துன்புறு பொழுதினு மெல்லாங் கிழவன்
வன்புறுத் தல்லது சேற லில்லை.

இது முன்னர்க் "கிழவி முன்னர்" என்பதனுன் குறிப்பினான் ஆற்

று வித்துப் பிரிதல் அதிகாரப்பட்டதனை ஈண்டு விளங்கக்கூறி வற்புறுத்தமென்கின்றது. (இ-ள்.) துன்பு உறு பொழுதினும்=உணர்த்தாதுபிரிந்து தலைவி துன்பம் மிக்கபொழுதினும், உம்மையான் உணர்த்திப் பிரிந்து துன்பம் மிகாத பொழுதினும்: எல்லாம்=சுற்றமுந்தோழியும் ஆயமுந் தலைமகள் குணமாகிய அச்சமும் நாணமும் மடனுமாகியவற்றையெல்லாம்: கிழவன் வன்புறுத்து அல்லது சேறல் இல்லை=தலைவன் வலியுறுத்து அல்லது பிரியான். எ-று. எனவே இவற்றை முன்னர் நிலைபெறுத்திப் பின்னர்ப் பிரியுமாயிற்று. சொல்லாது பிரியுங்காற், "போழ்திடைப் படாமன் முயங்கியு மதன்றலைத் - தாழ்கதுப் பணிந்து முள்ளெயிற் றமுதங் - கள்ளினு மகிழ் செய்தும்" இவை முதலிய தலையளிசெய்து தெருட்டிப்பிரிய அவை பற்றுக்கோடாக ஆற்றுதலின் அவள்குணங்கள் வற்புறுத்துவன ஆயிற்று. இனி உலகத்தார் பிரிதலும் ஆற்றியிருத்தலுமுடைய ரொன உலகியலாற்கூறலும் பிரிவுணர்த்திற்றேயாம். இனிப் பிரிவினை விளங்கக்கூறி ஆற்றியிருவென்றலும் அவற்றை வற்புறுத்தலாம். "யாந்தமக் கொல்லோ மென்ற தப்பல் - சொல்லா தகறல் வல்லு வோரோ." இது சொல்லாது பிரிதல். "அரிதாயவறனெய்தி" இது சொல்லிப்பிரிதல். (சஙு)

கஅகு. செலவிடை யழுங்கல் செல்லாமை யன்றே
வன்புறை குறித்த றவிர்ச்சி யாகும்.

இது செலவழுங்கலும் பாலையாமென்கின்றது. (இ-ள்.) செல

விடை அழுங்கல் செல்லாமை அன்றே = தலைவன் கருதிய போக்கினை இடையிலே தவிர்ந்திருத்தல் பிரிந்துபோதல் ஆற்றாமைக்கன்று: வன்புறை குறித்தல் தவிர்ச்சி ஆகும் = தலைவியை ஆற்றுவித்துப் பிரிதற்குத் தவிர்ந்த தவிர்ச்சியாகும். எ-று. செலவழுங்கி ஆற்றுவிக்க அவள் ஆற்றியிருத்தல் இப்பிரிவிற்கு நிமித்தமாதலிற் பாலை

யாயிற்று. "ஒண்டொடி யுழை *** மெனினே" "களங்காய்க் கண்ணி ஞார்மு டிச்சொ - லிழந்த நாடு தர்தனன் - வளம்பெரிது பெறினும் வாரலேன் யானே" இவை வன்புறைகுறித்துச் செலவழுங்குதலிற் பாலையாயிற்று. (சச)

கசகரு. கிழவி நிலையே வினையிடத் துரையார்
வென்றிக் காலத்து விளங்கித் தோன்றும்.

இது அகத்திணையியலுட் பாசறைப்புலம்பலுமென்றார் ஆண்டைப்புலம்பல் இன்னுழியாகா இன்னுழியாமென வரையறை கூறுகின்றது. (இ-ள்.) கிழவி நிலையே வினையிடத்து உரையார் = தலைவியது தன்மையை வினைசெய்யாநிற்றலாகியவிடத்து நினைந்துகூறினாகச் செய்யுள்செய்யப்பெறார்: வென்றிக் காலத்து விளங்கித் தோன்றும் = வெற்றிநிகழுமிடத்துந் தான்குறித்தபருவம் வந்துழியுந் தாதுகண்டுழியும் வருத்தம்விளங்கிக் கூற்றுந்தோன்றிற்றாகச் செய்யுள்செய்ப. எ - று. உரையாரெனவே நினைத்தலுளதென்பதூஉம் அதுபோர்த்திறம்புரியும் உள்ளத்தாற் கதுமென மாயுமென்பதூஉங் கொள்க. வினையிடம் வினைசெய்யிடம். காலத்துமென்னும் எச்ச

வும்மை தொக்குநின்றது. அன்றி அங்ஙனம் பாடங்கூறலும் ஒன்று. உ-ம். "வேளாப் பார்ப்பான் வாளாந் துமிந்த - வளைகளைந் தொழிந்த கொழுந்தி னன்ன - தலைபிணி யவிழாச் சுரிமுகிழ்ப் பகன்றை - சிதாலந் துவலை தூவலின் மலரும் - தைஇ நின்ற தண்பெயற் கடைநாள் - வயங்குகதிர் கரந்த வாடை வைகறை - விசும்புரி வதுபோல் வியலிடத் தொழுகி - மங்குன் மாமழை சேண்புலம் படரும் - பனியிருங் கங்குலுந் தமிய ணீந்தித் - தன்னூ ரோளே நன்னுதல் யாமே - கடிமதிற் கதவம் பாய்தலிற் றொடிபிளந்து - நுதிமுக மழுங்கிய மண்ணைவெண் கோட்டுச் - சிறுகண் யானை நெடுநா வொண்மணி - கழிபிணிக் கறைத்தோற் பொழிகணை யுதைப்புத் - தழங்குகுரன் முரசமொடு மயங்கும் யாமத்துக் - கழித்துறை செறியா வாளுடை யெறுழ்த்தோ - ளிரவுத்துயின் மடிந்த தானை - யுரவுச்சின வேந்தன் பாசறை யேமே." இதனுட் கணையுதைப்பு முரசொடு மயங்கும் யாமத்துத் துயின்மடிந்து வாளுறைசெறியாத் தானையையுடைய வேந்தனெனவே வென்றிக்காலங் கூறியவாறுங் கிழவியிலை உரைத்தவாறுங் காண்க. பருவங்கண்டுந் தூதுகண்டுங் கூறியவை "பாசறைப் புலம்பலும்" என்புழிக் காட்டினும். (சுகூ)

கஅஎ. பூப்பின் புறப்பா டீரா றுநாளு
நீத்தகன் றுறையா ரென்மனார் புலவர்
பரத்தையிற் பிரிந்த காலை யான.

இது பரத்தையிற் பிரிவின்கட் தலைவற்குத் தலைவிக்கும் உரிய

தோர் இலக்கணங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) பரத்தையிற் பிரிந்த காலை யானபரத்தையிற் பிரிந்த காலத்தின்கணுண்டான: பூப்பின் நீத்து — இருதுக்காலத்தின்கட் சொற்கேட்கும் அணுமைக்கண் நீங்கியிருந்து: புறப்பாடு ஈராறு நாளும் அகன்று உறையார் என்மனார் புலவர்—அவ் இருதுக்காலத்தின் புறக்கூறுகிய பன்னிரண்டு நாளும் இருவரும் பிரிந்துறையாரென்று கூறுவர் புலவர். எ-று. என்றது பூப்புத்தோன்றிய மூன்றுநாளுங் கூட்டமின்றி அணுகவிருந்து அதன்பின்னர்ப் பன்னிரண்டுநாளுங் கூடியுஃறப என்றதாம். தலைவியுந் தலைவனுந் துணிந்தும் இருத்தலிற் பிரிந்துறையாரெனப் பன்மையாற் கூறினர். இனிப் பூப்பின் முன்னாறுநாளும் பின்னாறு நாளுமென்றும், பூப்புத்தோன்றிய நாள் முதலாகப் பன்னிரண்டு நாளுமென்றும், நீத்தல் தலைவன்மேல் ஏற்றியும், அகறலைத் தலைவி மேல் ஏற்றியும் உரைப்பாருமுளர். பரத்தையிற் பிரிந்தகாலத்துண்டான பூப்பெனவே, தலைவிசேடியர் செய்யகோலங்கொண்டு பரத்தையர்மனைக்கட்சென்று தலைவற்குப் பூப்புணர்த்துதலுங்கொள்க. இது "அரத்த முடீஇ யணிபழுப்புப் பூசிச் - சிரத்தையாற் செங் கழுநீர் சூட்டிப் - பரத்தை - நினைநோக்கிக் கூறினு நீமொழிய லென்று - மனைநோக்கி மான விடும்." தோழி செவ்வணியணிந்து விட்டமை தலைவன் பாங்காயினர் கூறியது. இக்காலத்தின்கண் வேறுபாடாக வருவனவெல்லாம் ஈண்டு அடக்கிக் கொள்க. பூப்புப்புறப்பட்டஞான்றும் மற்றைநாளுங் கருத் தங்கில் அதுவயிற்றில் அழிதலும் மூன்றுநாட் தங்கில் அது சில்வாழ்க்கைத்தாகலும் பற்றி முந் நாளுங் கூட்டமின்றென்றார். கூட்டமின்றியும் நீங்காதிருத்தலிற் பா

த்தையிற்பிரிந்தானெனத் தலைவி நெஞ்சத்துக்கொண்ட வருத்தம் அகலும். அகலவே அக்கரு மாட்சிமைப்படுமாயிற்று. இது மகப்பேற்றுக்காலத்திற்குரிய நிலைமை கூறிற்று. இதனாற் பரத்தையிற்பிரியுநாள் ஒருதிங்களிற் பதினைந்தென்றாராயிற்று. உதாரணம் வந்துழிக் காண்க. "குக்கூ" என்பதனைக் காட்டுவாருமுளர். (சகூ)

கசுஅ. வேண்டிய கல்வி யாண்டுமூன் றிறவாது.

இது "ஓதலுந் தூதும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கூறிய ஓதற்பிரிவிற்குக் காலவரையறையின்றென்பதூஉம் அவ்வோத்து இதுவென்

பதூஉம் உணர்த்துகின்றது. (இ-ள்.) கல்வி வேண்டிய யாண்டு இறவாது—துறவறத்தினைக்கூறும் வேதாந்தமுதலிய கல்வி வேண்டிய யாண்டைக் கடவாது: மூன்று இறவாது—அக்கல்வியெல்லாம் மூன்றுபதத்தைக் கடவாது. எ-று. இறவாதென்பதை இரண்டிடத்துங் கூட்டுக. மூன்றுபதமாவன அதுவென்றும் நீயென்றும் ஆனுயென்றுங் கூறும் பதங்களாம். அவை பரமுஞ் சீவனும் அவ்விரண்டும் ஒன்றுதலும் ஆதலின் இம்மூன்றுபதந்தின்கண்ணே தத்துவங்களைக் கடந்த பொருளை உணர்த்தும் ஆகமங்களெல்லாம் விரியுமாறு உணர்ந்துகொள்க. இது மூன்றுவருணத்தார்க்குங் கூறினார். ஏனைய வேளாளரும் ஆகமங்களானும் அப்பொருளைக் கூறியதமிழானும் உணர்தல் "உயர்ந்தோர்க்குரிய" என்பதனான் உணர்க. இது இல்லறம் நிகழ்த்தினார் துறவறம் நிகழ்த்துங்கருத்தினராக வேண்டுதலின் காலவரையறை கூறாராயினார். முன்னர்க்காட்டிய "அரம்போழவ்வளை" என்னும் பாட்டினுட் பாணட் கங்குலின் மூனிய

வலேத்தி, கடவுளர் சான்ற செய்வினைமருங்கிற் சென்றோர் வலவரின் ஓடுவை என்றது இராப்பொழுது அகலாது நீட்டித்ததற்கு ஆற்றாளாய்க் கூறினாளென்று உணர்க. (சஎ)

கசசூ. வேந்துறு தொழிலே யாண்டின தகமே.

இது வரையறையுடைமையிற் பகைவயிற்பிரிவிற்கு வரையறை கூறுகின்றது. (இ-ள்) வேந்து உறு தொழிலே—இருபெரு வேந்தரும் பிரிவும் அவருள் ஒருவற்காக மற்றொரு வேந்தனுறும் பிரிவும்; யாண்டினது அகமே—ஓர் யாண்டினுட்பட்டதாம். எ-று. வேந்துறுதொழிலென்பதனை இரட்டுறமொழிதலென்பதனான் வேந்தனுக்கு மண்டிலமாக்களுந் தண்டத்தலைவருமுதலியோர்க்கு உறும் பிரிவும் யாண்டினதகமெனவும் பொருளுரைக்க. தொழிலென்றது அதிகாரத்தாற் பிரிந்துமீளும் எல்லையை. அது "கடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு" என்பதனாற் பிரிவிற்கோதிய இருவகைக் காலத்துள்ளும் முதற்கணின்ற சித்திரை தொடங்கித் தையீறாகக் கிடந்த பத்துத்திங்களுமாம். இனிப் பத்தென்னாது யாண்டென்றதனாற், "பின்பனிதானும்" என்பதனாற்கொண்ட சிறப்பில்லாத பின்பனிக்குரிய மாசிதொடங்கித் தையீறாக யாண்டுமுழுவதுஉங் கொள்ளக்கிடந்ததேனும் அதுவும் பன்னிருதிங்களுங் கழிந்ததன்மையின் யாண்டினதகமாமாறுணர்க. இதற்கு இழிந்த எல்லை வரையின்மையிற் கூறாராயினர், அது "இன்றே சென்று வருவது நாளைக் குன்றிழி யருவியின் வெண்டேர் முடுக" எனச் சான்றோர் கூறலின்

"நிலநாவிற் றிரிதரூஉ நீண்மாடக் கூடலார்-புலநாவிற் பிறந்தசொற் புதிதுண்ணும் பொழுதன்றோ - பலநாடு நெஞ்சினேம் பரிந்துநாம் விடுத்தக்கால் - சுடர்நுதா னமக்கவர் வருதுமென் றுரைத்ததை."

இது பின்பனியிற்பிரிந்து இளவேனிலுள் வருதல் குறித்தலின் இரு திங்கள் இடையிட்டது. "கருவிக் காரிடி யிரீஇய - பருவ மன்னவர் வருதுமென் றதுவே." இது கார்குறித்து வருவலென்றலின் அறு திங்கள் இடையிட்டது. "வேளாப் பார்ப்பார்" என்பது "தைஇ நின்ற தண்பெயற் கடைநாட் பனியிருங் கங்குல்" என்றலின் யாண் டென்பதூஉம் அது கழிந்ததன்மையின் அஃது அகமெனவும் பட் டதென்பதூஉம் தலைவன் வருதுமென்று காலங்குறித்தற்கொத்த வழக்கென்றுணர்க. காவற்பிரிவும் வேந்துறுதொழிலெனவே அ டங்கிற்று, தான்கொண்ட நாட்டிற்குப் பின்னும் பகையுளதாங் கொலென்று உட்கொண்டு காத்தலின். (சஅ)

கசுo. ஏனைப் பிரிவு மவ்வயி னிலையும்.

இது எஞ்சிய பிரிவிற்கு வரையறை கூறுகின்றது. (இ-ள்.) ஏனைப் பிரிவும் அவ்வயின் நிலையும்=கழிந்துநின்று தூதிற்கும் பொ ருளிற்கும் பிரிந்துமீளும் எல்லையும் யாண்டினதகம். எ-று. உ-ம். "மண்கண் குளிர்ப்ப வீசிய தண்பெயல் - பாடுலந் தன்றே பறைக் குர லெழிலி - புதன்மிசைத் தளவி னிதழ்முட் செந்நனை - நெடு ங்குலைப் பிடவோ டொருங்குபிணி யவிழக் - காடே கம்மென் றன்றே யலையக் - கோடுடைந் தன்ன கோடற் பைம்பயிர்ப் - பதவின் பார்வை முனைஇ மதவுநடை - யண்ண னல்லேற் றமர் பிணை தழீஇத் - தண்ணறன் மருங்கிற் றூழ்ந்துபட் டன்றே -

யனையகொல் வாழி தோழி மனைய - தாழ்வீ கொச்சி சூழ்வன மல ரும் - மௌவன் மாச்சினை கட்டி - யவ்வள வென்றோ ராண்டுச் செய் பொருளே." இது பொருட்பிரிவின்கட் கார்குறித்து ஆறு திங்கள் இடையிட்டது. "நெஞ்சுநடுக்குற" என்னும் பாலைக்கலி யுள் "நடுகின்று செய்பொருண் முற்றுமளவென்றார்" என்றலின் எத்துணையும் அளித்தாக மீள்வலென்றதாம். இவற்றிற்குப் பேறொல்லைவந்த செய்யுள் வந்தழிக் காண்க. (௪௯)

௧௪௯. யாறுங் குளனுங் காவு மாடிப்
பதியிகந்து நுகர்தலு முரிய வென்ப.

இது தலைவற்குங் காமக்கிழத்தியர்க்குந் தலைவியர்க்கும் உரிய தோர்மரபு கூறுகின்றது. (இ ள்.) யாறும் குளனும் காவும் ஆடி—

காவிரியுந் தண்பொருனையும் மான்பொருனையும் வையையும்போலும் யாற்றிலும் மிருகாமத்தினையேரிபோலுங் குளங்களிலுந் திருமருதத் துறைக்காவேபோலுங் காக்களினும் விளையாடி; பதி இகந்து நுகர்த லும் உரிய என்ப—உறைபதியைக் கடந்துபோய் நுகர்ச்சியெய்துத லுந் தலைவற்குங் காமக்கிழத்தியர்க்குந் தலைவியர்க்கும் உரிய. எ-று. ஏற்புழிக்கோடலாற் தலைவியர்க்குச் சிறுபான்மையென்றுணர்க. " கதிரிலை நெடுவேற் கதிமான் கிள்ளி - மதில்கொல் யானையிற் கத வுநெரி தந்த - சிறையழிப் புதுப்புன லாடுக - மெம்மொடுங் கொண்மோவெந் தோள்புரை புணையே." இது காமக்கிழத்தி நின்மனை

வியோடன்றி எம்மொடு புனைகொள்ளின் யாமாடுதுமென்று புன லாட்டிற்கு இயைந்தாள்போல மறுத்தது. "வயன்மல ராம்பற் கய லமை நுடங்குதழைத் - திதலை யல்குற் றுயல்வருங் கூந்தற் - குவ ளை யுண்க ணேரார் மெல்லியன் - மலரார் மலிர்நிறை வந்தெனப் - புனலாடு புணர்துணை யாயின னெமக்கே." இது தலைவி புலவிநீங் கித் தன்னொடு புனலாடல்வேண்டிய தலைவன் முன் புனலாடியதனை அவள் கேட்பத் தோழிக்குரைத்தது. "வண்ண வொண்டழை" "விசும்பிழி தோகை" இவையும் அது. "புனல்வளர் பூங்கொடி" என்னும் மருதக்கலியுள் "அன்ன வகையால்யான் கண்ட கனவுத் தா - னனவாகக் காண்டை நறுநுதாஅல் பன்மாணுங்-கூடிப் புணர்ந் தீர் பிரியின்றி வீடிப் - பிரிந்தீர் புணர்தம்மி னென்பன போல-வ ரும்பவிழ் பூஞ்சினை தோறு மிருங்குயி-லானா தகவும் பொழுதினான் மேவர - நான்மாடக் கூடன் மகளிரு மைந்தருந் - தேனிமிர் காவிற் புணர்ந்திருந் தாடுமா - ரானா விருப்போ டணியயர்பு காமற்கு - வேனில் விருந்தெதிர் கொண்டு." என்னுஞ் சுரிதகத்துக் காவிற் புணர்ந்திருந்தாட நீயுங்கருதெனத் தலைவன் தலைவிக்குக் கூறிய வாறு காண்க. (௫௦)

கசுஉ. காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை
யேமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி
யறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனுங் கிழத்தியுஞ்
சிறந்தது பயிற்ற லிறந்ததன் பயனே.

இது முன்னர் இல்லறநிகழ்த்திய தலைவனுந் தலைவியும் பின்ன ர்த் துறவறநிகழ்த்தி வீடுபெறுப என்கின்றது. (இ - ள்.) கிழவ

னும் கிழத்தியும்—தலைவனுந் தலைவியும்: சுற்றமொடு துவன்றி அற ம்புரி மக்களொடு—உரிமைச்சுற்றத்தோடே கூடிநின்று இல்லறஞ் செய்தலை விரும்பிய மக்களோடே: சான்ற காமங் கடைக்கோட்

காலை—தமக்குமுன்னரன்மந்த காமத்தினையுந் தீதாக உட்கொண்ட காலத்திலே: சிறந்தது ஏமஞ் சான்ற பயிற்றல்—அறம்பொருளின் பத்திற் சிறந்த வீட்டின்பம் பெறுதற்கு ஏமஞ்சான்றவற்றை அடிப் படுத்தல்: இறந்ததன் பயனே= யான் முற்கூறிய இல்லறத்தின்பய ன். எ-று. சான்றகாமமென்றார், நுகர்ச்சியெல்லாம் முடிந்தமை தோன்ற. இது கடையாயினார்நிற்கும் நிலையென்று உரைத்தற்குக் கடையென்றார். ஏமஞ்சான்றவாவன, வானப்பிரத்தமுஞ் சன்னி யாசமும்; எனவே, இல்லறத்தின்பின்னர் இவற்றின்கண்ணே நின்று பின்னர் மெய்யுணர்ந்து வீடுபெறுப என்றார். இவ்வீடுபேற்றினை இன்றியமையாது இவ்வில்லறமென்பது இதன்பயன். இது காஞ்சி யாகாதோ வெனின், ஆகாது; தங்குறிப்பினானன்றி நிலையாமை தா னே வருவது தாஞ்சிறந்து நிலைபெற்று நிற்குமெனச் சான்றோர் கூறுதலும் அதுதானே வந்துநிற்றலுங் காஞ்சி; இது அன்னதன் றிச் சிறந்த வீட்டின்பவேட்கையாற் தாமே எல்லாவற்றையும் பற் றறத் துறத்தலின் அகப்பொருட் பகுதியாம். இதனானே இவ்வோ த்தினுட் பலவழியுங் கூறிய காமம் நிலையாமையின் மேல் இன்பத் தை விளைத்தே வருதலிற் காஞ்சியாகாமையுணர்க. உ-ம். "அரும் பெறற் கற்பி னயிராணி யன்ன - பெரும்பெயர்ப் பெண்டி ரெனி னும் - விரும்பிப் - பிறனசையாற் பின்னிற்பா ரின்மையே பேணு-

கறுநுதலா ணன்மைத் துணை." இதனுள் அருந்ததியைப்போலுந் தமக்குப் பெரும்பொருள்களை நச்சுதலாலே இரப்பாரது வறுமையே விரும்பிப் பாதுகாத்து, அவர்க்கு வேண்டுவன கொடுக்கும் மகளிர், நாஞ் செல்கின்ற வானப்பிரத்தங் கிரகத்தத்திற்குத் துணையாவரொனத் தலைவன் கூறவே தலைவியும் பொருள்களிற் பற்றற்றாளாய் யாமூந் துறவறத்தின்மேற் செல்வாமெனக் கூறியவாறு காண்க. பிறவும் வந்துழிக் காண்க. (ருக)

கசுஉ. தோழி தாயே பார்ப்பான் பாங்கன்
பாணன் பாடினி யிளையர் விருந்தினர்
கூத்தர் விறலிய ரறிவர் கண்டோர்
யாத்த சிறப்பின் வாயில்க ளென்ப.

இது வாயில்களைத் தொகுத்து அவருந் துறவிற்கு உரியராலர் என்கின்றது. (இ-ள்.) தோழி = அன்பாற்சிறந்த தோழியும்: தாய் = அவளேபோலுஞ் செவிலியும்: பார்ப்பான் = அவரின் ஆற்றலுடைய பார்ப்பானும் : பாங்கன் = அவரோபோலும் பாங்கனும் : பாணன் = பாங்குபட்டொழுகும்பாணனும் : பாடினி = தலைவிமாட்டுப் பாங்

காயொழுகும் பாடினியும் : இளையர் - என்றும்பிரியா இளையரும்:

விருந்தினர் — இருவரும் அன்புசெய்யும் விருந்தினரும் : கூத்தர்—தலைவற்கு இன்றியமையாக் கூத்தரும் : விறலியர்—தாமே ஆடலும் பாடலும் நிகழ்த்தும் விறலியரும் : அறிவர் — முன்னே துறவுள்ளத்தராகிய அறிவரும்: கண்டோர்—அவர் துறவுகண்டு கருணைசெய்யுங்கண்டோரும் : யாத்த சிறப்பின் வாயில்கள் என்ப—இத்தத் தலைவனுந் தலைவியும் பெற்ற துறவின்கண்ணே மனம் பிணிப்புண்ட சிறப்பினையுடைய வாயில்களென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ - று.

எனறது, இவர் அத்துறவிற்கு இடையூறுகாதுமுன்செல்வர் தாமும் அவரைப் பிரிவாற்றுமையினென்பதாம். இதனைக் "கற்புங்காமமும்" என்னுஞ் சூத்திரத்து முன்னாக வாயில்களைத் தொகுத்துக் கூறிய சூத்திரமாக வைத்தல் பொருத்தமுடைத்தேனும் யாத்தசிறப்பினென்று துறவுநோக்குதலின் இதன்பின் வைத்தார். இதற்குக் கோப்பெருஞ் சோழன் துறந்துழிப் பிசிராந்தையாரும் பொத்தியாரும்போல்வார் துறந்தாரென்று கூறும் புறச்செய்யுட்கள் உதாரணம் என்றவாறு. (ருஉ)

கசுஈ. வினைவயிற் பிரிந்தோன் மீண்டுவருங் காலை
யிடைச்சுர மருங்கிற் றவிர்த லில்லை
யுள்ளம் போல வுற்றுழி யுதவும்
புள்ளியற் கலிமா வுடைமை யான.

இது பிரிந்து மீளுங்காற் செய்யத்தகுவதோர் இயல்பு கூறுகின்றது. (இ-ள்.) வினைவயின் பிரிந்தோன் மீண்டு வரு காலை—யாதானுமோர் செய்வினையிடத்துப் பிரிந்தோன் அதனைமுடித்து மீண்டு

வருங் காலத்து: இடைச் சுர மருங்கிற் தவிர்தல் இல்லை—எத்துணைக் காதம் இடையிட்டதாயினும் அவ்விடையின்கணுண்டாகிய வருவழி யிடத்துத் தங்கிவருதலில்லை: உள்ளம் போல உற்றுழி உதவும்— உள்ளஞ் சேட்புலத்தை ஒருகணத்திற் செல்லுமாறுபோலத் தலைவ ன்மனஞ் சென்றுற்றவிடத்தே ஒருகணத்திற்சென்று உதவிசெய் யும்: புள் இயல் கலிமா உடைமையான — புட்போல நிலந்தீண் டாத செலவினையுடைய கலித்த குதிரையையுடையனுதலான். எ-று. தேருங் குதிரையாலல்லது செல்லாமையிற் குதிரையைக் கூறினர். இது இடையிற் தங்காது, இரவும்பகலுமாக வருதல் கூறிற்று. இத னை மீட்சிக்கெல்லைகூறிய சூத்திரங்களின்பின் வையாது, ஈண்டுத் துறவு கூறியதன்பின்னர் வைத்தார், இன்பநுகர்ச்சியின்றி இருந்து

அதன் இன்பமெய்துகின்ற நிலையாமைநோக்கியும், மேலும் இன்பப் பகுதியாகிய பொருள்கூறுகின்றதற்கு அதிகாரப்படுத்தற்குமென் றுணர்க. உ-ம். "வேர்துவினை முடித்த காலைத் தேம்பாய்ந் - தின வண் டார்க்குந் தண்ணம் புறவின் - வெண்வே லிளைய ரின்புற வல வன் - வன்புவலித் தூரி னல்லதை முள்ளூன்றின் - முந்நீர் மண்டில மாதி யாற்று - நன்னான்கு பூண்ட கடும்பரி நெடுந்தேர் - வாங்குசி னைப் பொலிய வேறிப் புதல - பூங்கொடி யவரைப் பொய்யத ளன்

ண - வுள்ளில வயிற்ற வெள்ளை வெண்மறி - மாழ்கி யன்ன தாழ்பெருஞ் செவிய - புன்றலைச் சிறாஅ ரோடுகளி மன்றுழைக் - கவையிலை யாணி னிளங்குழை சுறிக்குஞ் - சீறூர் பல்புறத் தொழியா மாலை - யினிதுசெய் தனையா லெந்தை வாழிய - பனிவார் கண்ணள் பலபுலந் துறையு - மாய்தொடி யரிவை கூந்தற் - போதுகுர லணிய வெய்தந் தோயே.'' இதனுள் வினைமுடித்த காலைத் தேரினையர் செவ்விக்கேற்ப ஊராது கோலூன்றின் உலகிறந்தன செவ்விக்குப் பற்றாத குதிரைத்தேரேறி இடைச்சுரத்திற் தங்காது மாலைக்காலத்து வந்து பூச்சூட்டினை இனிதுசெய்தனை எந்தைவாழிய எனத்தோழி கூறியவாறு காண்க. ''இருந்த வேந்த னருந்தொழின் முடித்தென'' என்னும் அகப்பாட்டினுட் ''பெருந்தேர் யானு - மேறிய தறிந்த தல்லது வந்த - வாறுநனி யறிந்தன்றோ விலனே * * * இழிமினென்றநின் மொழிமருண் டிசினே - வான்வழங் கியற்கை வளிபூட்டினையோ - மானுரு வாகநின் மனம்பூட் டினையோ - வுரைமதி வாழிநீ வலவ'' என உள்ளம்போல உற்றுழி உதவிற்றெனத் தலைவன் கூறியவாறு காண்க. (ருங)

கற்பியல் முற்றிற்று.

பொருளியல்.

—•◦❀◦•—

கக௯௫. இசைதிரிந் திசைப்பினு மியையுமன் பொருளே
யசைதிரிந் தியலா வென்மனார் புலவர்.

இவ்வோத்துப் பொருளிலக்கணம் உணர்த்தினமையிற் பொருளியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. ஏனை ஓத்துக்களும் பொருளதிலக்கணமன்றே உணர்த்தியது, இதற்கிது பெயராயவாறென்னையெனின்; சொல்லதிகாரத்திற் கூறியசொற்களை மரபியலின் இருதிணை ஐம்பாலியனெறிவழாமைத் திரிபில்சொல்லென்பாராதலின் அவை ஈண்டுத் தம்பொருளை வேறுபட்டிசைப்பினும் பொருளாமெனவும், இப்பொருளதிகாரத்து முன்னர்க்கூறிய பொருள்களிற் பிறழ்ந்திசைப்பனவும் பொருளாமெனவும் அமைத்துச், சொல்லுணர்த்தும் பொருளுந் தொடர்மொழியுணர்த்தும் பொருளும் ஒருங்கேகூறலிற் பொருளியலென்றார். இச்சூத்திரம் இவ்வோத்தின்கண் அமைக்கின்ற வழுவமைதிகளெல்லாஞ் சொற்பொருளின் வழுவமைதியும் பொருளின் வழுவமைதியுமென இருவகைய என்கின்றது. (இ-ள்.) இசை திரிந்து இசைப்பினும் = சொற்கள் தத்தம் பொருளுணர்த்ராது வேறுபட்டிசைப்பினும்: அசை திரிந்து இயலா இசைப்பினும் = இவ்வதிகாரத்துள் யாத்தபொருள்கள் நாடகவழக்கும் உலகியல்வழக்குமாகிய புலனெறிவழக்கிற் திரிந்து இயன்றிசைப்பினும்: மன் பொருள் இயையும் என்

மனார் புலவர் = அவை மிகவும் பொருளேயாய்ப் பொருந்துமென்று தொல்லாசிரியர் கூறுவர். எ-று. அதனால் யானும் அவ்வாறு கூறுவலென்றார். சொல்லாவது எழுத்தினான் ஆக்கப்பட்டுப் பொருளறிவுறுக்கும் ஓசையாதலின் அதனை இசையென்றார்: இஃது ஆகுபெயர். அசைக்கப்பட்டது அசையென்பதும் ஆகுபெயர். "நோயுமின்பமும்" என்பதனுள் "இருபெயர் மூன்று முரிய வாக" என்பதனாற் றிணை மயங்குமென்றும் "உண்டற்குரியவல்லாப் பொருளை" என்றும் பிறாண்டுஞ் சொல் வேறுபட்டுப் பொருளுணர்த்துதலும், இறைச்சிப்பொருண்முதலியன நாடகவழக்கின் வழீஇயவாறுந், "தேரும் யானையும்" "அறக்கழிவுடையன" "தாயத்தினடையா" என்னுஞ் சூத்திரமுதலியன உலகியல்வழக்கின் வழீஇயவாறுங் கூறி, அவ்வழு அமைக்கின்றவாறு மேலே காண்க. புறத்திணையியலுட் புறத்திணை வழுக்கூறி அகப்பொருட்குரிய வழுவே ஈண்டுக் கூறுகின்றதென்றுணர்க. "இயலா" என்றதனால் என்செய்வாமென்றவழிப் பொன்செய்வாமென்

றாற்போல வினாவிற் பயவாது இறைபயந்தாற்போல நிற்பனவுங்கொள்க. இன்னும் அதனானே செய்யுளிடத்துச் சொற்பொருளானன்றித் தொடர்பொருளாற் பொருள்வேறுபட இசைத்தலுங்கொள்க. அது சூத்திரத்துஞ் செய்யுளுள்ளும் பொருள்கூறுமாற்றானுணர்க. (க)

கககூ. நோயு மின்பமு மிருவகை நிலையிற்
காமங் கண்ணிய மரபிடை தெரிய
வெட்டன் பகுதியும் விளங்க வொட்டிய

வுறுப்புண்டு யதுபோ லுணர்வுடை யதுபோன்
மறுத்துரைப் பதுபோ னெஞ்சொடு புணர்த்துஞ்

சொல்லா மரபி னவற்றொடு கெழீஇச்
செய்யா மரபிற் றொழிற்படுத் தடக்கியு

மவரவ ருறுபிணி தமபோலச் சேர்த்தியு

மறிவும் புலனும் வேறுபட நிறீஇ
யிருபெயர் மூன்று முரிய வாக
வுவம வாயிற் படுத்தலு முவமமோ
டொன்றிடத் திருவர்க்கு முரியபாற் கிளவி.

இது முற்கூறிய இருவகையானும் பொருள்வேறுபட்டு வழீஇ யமையுமாறு கூறுகின்றது. (இ-ள்.) நோயும் இன்பமும் இருவகை நிலையிற் காமம் கண்ணிய மரபிடைதெரிய = துன்பமும் இன்பமுமாகிய இரண்டுநிலைக்களத்துங் காமங் கருதின வரலாற்றுமுறைமையிடம் ளங்க : எட்டன் பகுதியும் விளங்க = நகைமுதலிய மெய்ப்பாடு ௬.

ட்டினுடைய கூறுபாடுந் தோன்ற: அறிவும் புலனும் வேறுபட நிறீஇ இருபெயர் மூன்றும் உரியவாக = மனவறிவும் பொறியறிவும் வேறு படநிறுத்தி அஃறிணையிருபாற்கண்ணும் உயர்திணை மூன்றுபொருளு முரியவாக: அவரவர் ஒட்டிய உறுப்புடையதுபோல் உணர்வுடைய துபோல் மறுத்துரைப்பதுபோல் நெஞ்சொடு புணர்த்தும் = கூறுகின்ற அவரவர் தமக்குப் பொருந்திய உறுப்பெல்லாம் அதுவுடையது போலவும் உணர்வுடையதுபோலவும் மறுமாற்றந்தருவதுபோலவுந் தந்நெஞ்சொடு புணர்த்துச்சொல்லியும்: சொல்லாமரபினவற்றொடு கெழீஇச் செய்யாமரபிற் தொழிற் படுத்து அடக்கியும் = வார்த்தை சொல்லா முறைமையுடையனவாகிய புள்ளும் மாவும் முதலியனவற்றோடே அவை வார்த்தைகூறுவனவாகப் பொருந்தி அவை செய்தலாற்றாதமுறைமையுடைய தொழிலினை அவற்றின்மேலே ஏற்றியும்:

உறுபிணி தமபோலச் சேர்த்தியும் = அச்சொல்லா மரபினவை உற்ற பிணிகளைத் தமபிணிக்கு வருந்தினபோலச் சார்த்திக்கூறியும்: உவமம் ஒன்றிடத்து உவமவாயிற்படுத்தலும் = அம்மூவகைப்பொருளை உவமஞ்செய்தற்குப் பொருந்துமிடத்து உவமத்தின்வழியிலே சார்த்திக்கூறுதலும்: இருவர்க்கும் உரிய பாற் கிளவி = அத்தலைவர்க்குந் தலைவியர்க்குமுரிய இலக்கணத்திற் பக்கச்சொல். எ-று. தெரிய விளங்க உரியவாகப் புணர்த்தும் அடக்கியுஞ் சேர்த்தும் அவற்றைப் படுத்தலும் இவ்விருவர்க்குமுரிய பாற்கிளவியென முடிக்க. அவரவவொன்கின்றார் அகத்திணையியலுட் பலராகக் கூறிய தலைவனையுந் தலைவியையும். இருவவொன்றதும் அவவொன்னுஞ்சுட்டு. நெஞ்சென்னும் அஃறிணையொருமையைத் தெரியவிளங்கத் தலைவன்கூறும்வழி உயர்திணையாண்பாலாகவுந் தலைவிகூறும்வழி உயர்திணைப்பெண்பாலாகவும் பன்

மையாற்கூறும்வழிப் பன்மைப்பாலாகவுங்கொள்க. என்றுஞ்சொல்லா மரபினவற்றையும் உயர்திணைப்பாலாக்கியும் அவற்றைத் தம்போலச் சேர்த்திக் கூறுபடுத்து உயர்திணைமுப்பாலாக்கியுங் கூறுபவென வழு வமைத்தார். இருவகைநிலைக்களத்து எட்டனையுஞ்சேர்க்கப் பதினா றும். அவற்றை நெஞ்சொடுசேர்க்கப் பலவாமென்றுணர்க.

"உண்ணாமையின்" என்னும் அகப்பாட்டினுள் "இறவொடுவ ந்து கோதையொடு பெயரும் - பெருங்கட லோதம் போல - வொன்றிற் கொள்ளாய் சென்றுதருபொருட்கே" என்றவழி "அழிதகவுடைமதி வாழியநெஞ்சே" என்றதனான் நிலையின்றாகுதியென நெஞ்சினை உறுப் புடையதுபோலக் கழறிநர்க்குரைத்தவாறும் ஓதத்தையும் நெஞ்சையும் உயர்திணையாக்கி உவமவாயிற்படுத்தவாறுங் காண்க. "கைகவியாச் சென்று * * * நசைஇச் சென்றவென் னெஞ்சே" இது உறுப்புடை யதுபோல் உவந்துரைத்தது. "அன்றவ ணொழிந்தன்று மிலையே" என் னும் அகப்பாட்டினுள் "வருந்தினைவாழியை நெஞ்சே * * * செலவி னிச் சிறக்கநின் னுள்ளம்" என அறிவுடையதுபோல் அழுகைபற்றிக் கூறிற்று. "பூவில் வறுந்தலைபோலப் புலநெஞ்சே" என்றது உணர்வு டையதுபோல் வெகுளிபற்றிக் கூறிற்று. "உள்ளம் பிணிக்கொண் டோள்வயி னெஞ்சஞ் செல்ல வுடம்பே" இஃது உணர்வுடையது போல இளிவரல்பற்றிக்கூறியது. "ஈதலுந் துய்த்தலும் * * * இலை நெஞ்சே" இது மறுத்துரைப்பதுபோல நெஞ்சினை இளிவரல்பற்றிக் கூறியது. "பின்னின்று துரக்கு நெஞ்சநின் வாய்போலப் பொய் மொழிகளையா" என்பதும் அது. "விசும்புற நிவந்த" என்பதனுள் "வருக வென்னுதி யாயின் - வாரா நெஞ்சம் வாய்க்கநின் வினையே" என்பது மறுத்துரைப்பதுபோற் தறுகண்மைபற்றிய பெருமிதங்கூறிற்

ற்று. ஏனை அச்சமும் மருட்கையும்பற்றியன தலைவன்கூற்று வந்து ழிக்காண்க. இவை நெஞ்சை ஆண்பாலாகக் கூறியன. "மன்று பாடவிந்து" என்பதனுள் "நெஞ்சந் தளரடித் தாங்கிய சென்ற தின்றே" என்பது உறுப்புடையது போல் அழுகைபற்றிக் கூறியது. "குறுநிலக்குரவின்" என்பது உறுப்புமுணர்வுமுடையதுபோல இளிவரல்பற்றிக் கூறியது. "அறியவும் பெற்றாய்நீ யறியாயோ மடநெஞ்சே." இது உணர்வுடையதுபோல் நகைபற்றிக்கூறியது. "கோடெழிலகலல்குற் கொடியன்னார் முலைமூழ்கி * * * நெஞ்சே." இது மறுத்துரைப்பதுபோல் உவகைபற்றிக் கூறியது. "அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே - நீயெமக் காகா தது." இது இளிவரல் பற்றி மறுத்துக்கூறியது. ஏனைய வந்துழிக் காண்க. இவை நெஞ்சினைத் தலைவி பெண்பாலாகக் கூறியன. இவை துன்பமும் இன்பமும் நிலைக்களமாகக் காமங்கண்ணியமரபிடை தெரியவந்தன.

"கானலுங் கழறாதுகழி * * * அலவ" இது சொல்லாமரபின சொல்லுவனவாக அழுகைபற்றிக் கூறியது. இவை உயர்திணையுமாயிற்று. "கொங்குதேர் வாழ்க்கை" என்பது உவகைபற்றிக் கூறியது. "போர்தோலைந் திருந்தாரைப் பாடெள்ளி நகுவார்போ - லாரஞ ருற்றாரை யணங்கிய வந்தாயோ" இது செய்கையில்லாத மாலைப்பொழுதினைச் செய்யாமரபிற் றொழிற்படுத்தடக்கி உவமவாயிற்படுத்தது. "தொல்லூழி தடுமாறி" என்பதனுள் "பாய்திரை பா

டோவாப் பரப்புநீர்ப் பனிக்கடல் - மன்றிரும் பெண்ணை மடல்சே ரன்றில் * * * பனியிருள் சூழ்தரப் பைதலஞ் சிறுகுழல்" எனக் கட லும் அன்றிலுங் குழலும் உற்ற பிணியைத் தம்பிணிக்கு வருந்தினவா கச் சேர்த்தி உயர்திணையாக்கி உவமவாயிற்படுத்தவாறு காண்க.

ஒன்றிட்த்தென்முர் வேண்டியவாறு உவமங்கோட்லாகாதெ ன்றற்கு. பகுதியைப் "பால்கெழு கிளவி" என மேலும் ஆளுப. காம ங்கண்ணிய என்றதனுற் கைக்கிளையும் பெருந்திணையுமாகிய காமத் திற்குவருவனவுங் கொள்க. "சென்றதுகொல் போந்ததுகொல் செவ்வி பெறுந்துணையு - நின்றதுகொ னேர்மருங்கிற் கையூன்றி - முன்றின்- முழுங்குங் கடாயானை மொய்ம்மலர்த்தார் மாறற் - குழந்துபின் சென்ற வென் னெஞ்சு." இது கைக்கிளைக்கண் உறுப்புடையதுபோல் அவ லம்பற்றி நெஞ்சினைக்கூறியது. "ஓங்கெழிற் கொம்பர் நடுவி தெனப் புல்லும் - காந்தட் கிவருங் கருவிளம் பூக்கொள்ளு - மாந்தளிர்க் கையிற் றடவரு மாமயில் - பூம்பொழி னேக்கிப் புகுவள்பின் செல்லும்" என் றற்போல உயர்திணையாக உவமவாயிற்படுத்த பெருந்திணையாய் வ ருவனவுங்காண்க. இது அவலம். (உ)

சகஎ. கனவு முரித்தா லவ்விடத் தான.

இது மேற்கூறிய நிலைமைகள் கனவின்கண்ணும் நிகழுமெனப் பகுதிக்கிளவி கூறுகின்றது. (இ-ள்.) அவ்விடத்தான = முன்னர்வழுவ மைத்த நிலைமையின்கண்ணே வந்தன : கனவும் உரித்தால் = கனவும் உரித்தாயிருந்தது முந்துநூற்கண். எ-று. எனவே, யானுங் கூறுவலெ

ன்ருர். "அலந்தாங்கமையலே னென்ருனைப்பற்றியென் - னலந்தாரா யோவெனத் தொடுப்பேன்போலவுங் - கலந்தாங்கேயென் கவின்பெற முயங்கிப் - புலம்பலோம்பென வளிப்பான்போலவு - முலையிடைத் துயிலு மறந்தீய்த்தோவென - நிலையழிநெஞ்சந்த னழியேன்போலவும் - வலையுறுமயிலின் வருந்தினைபெரிதெனத் - தலையுறமுன்னடிப் பணிவான் போலவும்" இவற்றுட் தன்னெஞ்சினை உறுப்பும் உணர்வும் மறுத்துரைத்தலுமுடையதாகக் கூறியவாறும், ஆங்கு எதிர்பெய்துகொண்ட தலைவன் உருவும் உறுப்பும் உணர்வும் மறுத்துரைத்தலுமுடையதாய்ச் செய்யாமரபின செய்ததாகக் கூறியவாறும், அவை உயர்திணையாகக் கூறியவாறும் பிறவுமுணர்க. "இன்னகையினையமாகவு மென்வயின் வாயல்கனவினம்" என வருவனவுங் கொள்க. (௯)

௧௯௮. தாய்க்கு முரித்தாற் போக்குடன் கிளப்பின்.

இது முற்கூறிய கனவு களவின்கட் செவிலிக்குமுரித்தென வழுவமைக்கின்றது. (இ-ள்) உடன்போக்குக் கிளப்பின் = உடன்போக்கின்கட் கூறின்: தாய்க்கும் உரித்தால் = அக்கனவு செவிலிக்கும் உரித்தாயிருந்தது முந்துநூற்கண். எ-று. தோழி உடன்படப்போக்குதலானும் நற்ருய் "நற்பாற்பட்டனள்" என்று வருதலானும் "தாயெனப்படுவோள் செவிலியாகும்" என்பதனானுஞ் செவிலியைத் தாயென்ருர். தலைவிபோகாமற் காத்தற்குரியளாதலானும் அவளை என்றும் பிரியாத பயிற்சியானுஞ் செவிலிக்குக் கனவு உரித்தாயிற்று. "காய்ந்துசெல்லற் கனலி" என்பதனுட் "கண்படைபெறேன்கனவ" என்றவாறு காண்க.

௧௯௯. பால்கெழு கிளவி நால்வர்க்கு முரித்தே.

இது எய்தாததெய்துவித்து வழுவமைக்கின்றது. (இ—ள்.) பால்கெழு கிளவி = இலக்கணத்திற் பக்கச்சொல்: நால்வர்க்கும் உரித்து = தோழியுஞ் செவிலியும் நற்றாயும் பாங்கனுமென்னும் நால்வர்க்கும் உரித்தாம். எ—று. மேல் "இருவர்க்குமுரிய பாற்கிளவி" என்றலிற் தலைவனையுந் தலைவியையும் ஆண்டே கூறலின் ஈண்டு இந்நால்வருமென்றே கொள்க. "தருமணற்கிடந்த பாவை * * * யென்னளவழுமே" இது நற்றாய் மணற்பாவையைப் பெண்பாலர்க்கூறித் தமி

க்கொண்டழுதலிற் பால்கெழுகிளவியாயிற்று. "தான் றாயாய்க் கோங்கந் * * * வந்து" என்பது செவிலி குரவை வழிகாட்டென்றலிற் பால்கெழுகிளவியாயிற்று. ஏனையிரண்டும் மேல் விலக்குப. (௫)

௨00. நட்பி னடக்கை யாங்கலங் கடையே.

இது இறந்தது காத்தது. (இ-ள்.) ஆங்கு = அந்நால்வரிடத்து: நட்பின் நடக்கை அலங்கடை = நட்பின்கண்ணே ஒழுகுதலல்லாத அவ்விரிடத்தும் பால்கெழுகிளவி உரித்து. எ-று. எனவே, நட்புச்செய்தொழுகுந் தோழிக்கும் பாங்கனுக்கும் பால்கெழுகிளவி இன்றென்றார். எனக்கொள்க. (௬)

௨0க. உயிரு நாணு மடனு மென்றிவை
செயிர்தீர் சிறப்பி னல்வர்க்கு முரிய.

இது தலைவிக்குத் தலைவனாற்பிறப்பதோர் வேறுபாடு தோன்றியவழி அதனைப் பரிகரித்தற்குரியோர் இவரென வழுவமைக்கின்றது. (இ-ள்.) உயிரும் நாணும் மடனும் என்றிவை = உயிரும் நாணும் மடனுமென்று கூறப்பட்ட இவைமூன்றும்; செயிர்தீர் சிறப்பின் நால்வர்க்கும் உரிய = குற்றந்தீர்ந்த தலைமையினையுடைய நற்றாய்க்குஞ் செவிலிக்குந் தோழிக்குந் தலைவற்குமுரிய. எ-று. உம்மை ஐயமாதலிற் தலைவனையொழிந்த மூவர்க்குமுரிய என்றாராயிற்று. என்றது தலைவன் இவற்றைக் களவினுங் கற்பினுங்காத்தலும் வரைவிடைவைத்துப்பிரிந்தும் பரத்தையிற்பிரிந்துங் காவாமையுமுடையவென்பது கூறிற்று.

அவை எழுவகையாற் தோழி அவற்றைக்காத்து அறத்தொடுநிற்ப, அதனைச் செவிலி உட்கொண்டு அவற்றைக்காத்து நற்றாய்க்கறத்தொடுநிற்ப, அவளும் அவற்றை உட்கொண்டுகாத்தற்கு அறத்தொடுநிற்றலும் உடன்போயது அறனென நற்றாய் கோடலுஞ் செவிலி பிறரை வரைகின்றாளோ வெனத் தோழியைவினவலும் பிறவுமாம். உதாரணம் முன்னர்க்காட்டியவற்றுட் காண்க. இனி உம்மையை முற்றும்மையாக்கி உயிர் முதலிய தலைவியுறுப்பினை உறுப்புடைத்தாகவும் மறுத்துரைப்பதாகவுங் கூறப்பெறுதென்றார். (எ)

உ0உ. வண்ணம் பசந்து புலம்புறு காலை
யுணர்ந்த போல வுறுப்பினைக் கிழவி
புணர்ந்த வகையிற் புணர்க்கவும் பெறுமே.

இது வருத்தமிக்கவழி அமையுமாமென்கின்றது. (இ-ள்.) வண்ணம் பசந்து புலம்பு உறுகாலை = மேனி பசந்து தனிப்படருறுங்காலத்து: கிழவி உறுப்பினை உணர்ந்த போல = தலைவி தனது உறுப்பினை

அறிந்தனபோல: புணர்ந்த வகையிற் புணர்க்கவும் பெறுமே = பொருந்தினகூற்றாற் சொல்லவும்பெறும். எ-று. "கேளல்லன நமக்க * * * நெஞ்சத்தெம்" "நாணில மன்றவெங் கண்ணே" "நாணோராககழலே" "தணந்தநாள் சால வறிவிப்ப போலு - மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்." எனவரும். காதும் ஓதியும் முதலியன கூறப்பெறா, கண்ணுந் தோளும் முலையும்போல்வன புணர்க்கப்படுமென்றற்குப் புணர்ந்தவகையென்றார். இதனானே இவற்றைத் தலைவன்பாற் செலவுவரவுடையன போலக் கூறலுங்கொள்க. "கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவை யெம்மைத் - தின்னு மவர்க்காண லுற்று" எனக் கண்ணினைச் செல்வனவாகக் கூறினாள். (அ)

உ0௬. உடம்பு முயிரும் வாடியக் காலு
மென்னுற் றனகொ லிவையெனி னல்லது
கிழவோற் சேர்தல் கிழத்திக் கில்லை.

இது தலைவனொடு வேறுபட்டுழிப் பிறப்பதோர் வழுவமைதி கூறுகின்றது. (இ-ள்.) உடம்பும் உயிரும் வாடியக்காலும் = தன் உடம்பும் உயிருந் தேய்ந்து கூட்டமின்றி இருந்தகாலத்தும்: இவை என் உற்றன கொல் எனின் அல்லது = இவை என்னவருத்தமுற்றனகொலென்று தனக்கு வருத்தமில்லதுபோலக் கூறினல்லது: கிழத்திக்குக் கிழவோற் சேர்தல் இல்லை = தலைவிக்குத் தலைவனைத் தானேசென்று சேர்தல் இருவகைக் கோளினுமில்லை. எ-று. இது காதல்கூரவுங் கணவற்சேராது வஞ்சம்போன்றொழுகலின் வழுவாயினும் அமைக்க என்றவாறு. "ஏற்றோ வாழி தோழி * * * சால்பின் றன்றே" என்பதனுட் கேண்மை தோளை மெலிவித்ததாயினும் எனக்கு அமைதியைத்தந்த

து, யான் ஆற்றவுந் தாம் மெலிதல் பொருந்தாதது எத்தன்மைத்தெனத் தலைவிதோழிக்குக் கூறியவாறு காண்க. "கலைதீண்ட வழுக்கி வீழ்ந்த - பழத்தையருவிப் பின்னும் பயன்படுத்து நாடன்" என்றதனால் அலரால் நஞ் சுற்றத்திற்பிரிந்தேமாயினும் அவன் நம்மை வரைந்துகொண்டு இல்லறஞ்செய்வித்துப் பயன்படுத்துவனென்பதாம். "கதுமெனத் தாநோக்கித் தானேகலுழு-மிதுநகத் தக்க துடைத்து." இதுவும் அது. "ஓஒ வினிதே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண் - டாஅ திடர்ப்பட்டது." இதுவும் இதன்பாற்படும். இனிப் "புணர்ந்த வெழில் * * * நெஞ்சே." இதனுள் யான் துனித்தல்வல்லேன் என் நெஞ்சிற்குத் தன்றன்மையென்பதொன்றில்லை ஈதென்னென்றலின் அவ்வாறுகாண்க.(கூ)

உ0ச. ஒருசிறை நெஞ்சமொடு உசாவுங் காலை
உரிய தாகலு முண்டென மொழிப.

இதுவும் அது. (இ-ள்.) ஒருசிறை = தன் உள்ளத்து நின்ற தலைவனையொழியப் போந்துநின்றது : நெஞ்சமொடு உசாவுங் காலை = தானுந் தன் நெஞ்சமும் வேறாகநின்று கூட்டத்திற்கு உசாவுங் காலம் : உரியதாகலும் உண்டென மொழிப = தலைவிக்குரித்தாகலும் உண்டென்று கூறுவர் புலவர். எ - று. உம்மையாற் தோழியுடன் உசாவுங்காலமும் உண்டென்று கொள்க. உம்மை எச்சவும்மை. இது தலைவனை வேறுபடுத்துத் தானும் நெஞ்சமும் ஒன்றாய் நின்று உசாவுதலின் வழுவாயமைந்தது. இது யாண்டு நிகழுமெனின் இவனோடு கூடாமையின் இவன் ஆற்றானுவனென்றானும் "உணர்ப்புவயின்வாரா ஊடற்கட்" புலக்குமென்றானும் பிறவாற்றானுமென்றானும் உசாவும். "மா

ணமறந்துள்ளா நாணிலிகடிசேர்தலுமுண்டு." எனவரும். "பகலே ப லருங்கான நாணிவிட்டு * * * தோழி" இது தோழியோடு உசா வியது. (கo)

உoரு. தன்வயிற் கரத்தலு மவன்வயின் வேட்டலு
மன்ன விடங்க ளல்வழி யெல்லா
மடனொடு நிற்றல் கடனென மொழிப.

இது பெண்டிர்க்கியல்பாகிய மடமையழிவதோர் வழுவமை க்கின்றது. (இ-ள்.) தன்வயிற் கரத்தலும் = தலைவன் தலைவியிடத்தே புறத்தொழுக்கமின்றென்று பொய்கூறலும்: அவன்வயின் வேட்டலும் = அங்ஙனங் கரந்துகூறிய தலைவன்கட் தலைவிவிரும்புதலும்; அ ன்ன இடங்கள் அல்வழி எல்லாம். = ஆகிய அவைபோலும் இடங்க ளல்லாத இடத்தெல்லாம் : மடனொடு நிற்றல் கடன் என மொழிப = தலைவி மடமையுளளாகிநிற்றல் கடப்பாடென்று கூறுவர் புலவர். எ-று. எனவே இவ்விரிடத்தும் மடனழிதலுடையளென வழுவமைத்தார். அது "குதிரைவழங்கிவருவல்" என்று அவன்கரந்தவழி, அதனை மெய் யெனக்கோடலன்றே மடமை, அங்ஙனங்கொள்ளாது அறிந்தேன் கு திரைதானெனப் பரத்தையர்கட் 'தங்கினையெனக் கூறுதலின் இதும டனழிந்த வழுவமைதியாயிற்று. "கவவுக்கை ஞெகிழ்ந்தனமபோற்றி மதவுநடைச் செவிலி பெயர்ந்தேனே" என்றவழி மனத்து நிகழ்ந்த வேட்கையைமறைத்து வன்கண்செய்து மாறினமையின் அதுவும் ம டனழிந்து வழுவாகியமைந்தது. அன்னவிடமென்றதனால் "யாரினுங் காதல மென்றேனா வூடினள் - யாரினும் யாரினு மென்று." என்றாற் போல மடனழிய வருவனவுங்கொள்க. (கக)

உ0கூ. அறத்தொடு நிற்குங் காலத் தன்றி
யறத்தியன் மரபில டோழி யென்ப.

பொருளியல்.

இது தலைவியாற் றோழிக்கு வருவதோர் வழுவமைக்கின்றது. (இ-ள்.) அறத்தொடு நிற்குங் காலத்தன்றி = தலைவி இக்களவினைத் தமர்க்கறிவுறுத்தல் வேண்டுமென்னுங் கருத்தினளாகிய காலத்தன்றி : தோழி அறத்தியன் மரபிலளென்ப = தோழி அறத்தினியல்பாகத் தமர்க்குக்கூறும் முறைமையிலளென்று கூறுவர் புலவர். எ-று.

காலமாவன நொதுமலர்வரைவும் வெறியாட்டெடுத்தலும் முதலியன. தலைவி களவின்கண்ணே கற்புக்கடம்பூண்டு ஒழுகுகின்றுழி நொதுமலர் வரைவைக்கருதிஞெனொன்பதூஉம் இற்பிறர்தார்ச்சேலாத வெறியாட்டுத் தம்மனைக்கண்நிகழ்ந்ததூஉந் தலைவிக்கிறந்துபாடுபிறக்குமென்று உட்கொண்டு அவைபிறவாமற் போற்றுதல் தோழிக்குக் கடனாதலின் இவை நிகழ்வதற்கு முன்னே தமர்க்கறிவித்தல்வேண்டும்; அங்ஙனம் அறிவியாதிருத்தலின் வழுவாயமைந்தது. "இன்றியாண்டையனோ தோழி" இது நொதுமலர் வரைவுகூறி உசாவி அறத்தொடு நின்றது. "கடவுட் கற்சுனை யிடையிறந் தவிழ்ந்த" இது வெறியாட்டெடுத்தவழி அறத்தொடு நின்றது. "அகவன்மகளே அகவன்மகளே" இது கட்டுக்காணிய நின்றவிடத்து அறத்தொடுநின்றது. அதுவும் வெறியாட்டின்கண் அடங்கும். தலைவிக்குக் குறிப்பினுமிடத்தினுமல்லது வேட்கை நெறிப்பட வாராமையிற் சின்னாள் கழித்தும் அறத்தொடு நிற்பாளாகலானுஞ் செவிலியும் நற்றாயுங் கேட்டபொழுதே அறத்தொடுநிற்பராகலானும் ஆண்டு வழுவின்று. (கஉ)

உ0எ. எளித்த லேத்தல் வேட்கை யுரைத்தல்
கூறுத லுசாத லேதீடு தலைப்பா
டுண்மை செப்புங் கிளவியொடு தொகைஇ
யவ்வெழு வகைய வென்மனார் புலவர்.

இதுவும் இவ்வறத்தொடு நிற்றலை இனைத்தென்கின்றது.(இ-ள்.) எளித்தல் = தலைவனை எளியனாகக்கூறுதல்: ஏத்தல் = அவனை உயர்த்துக்கூறல்; வேட்கை உரைத்தல் = அவனது வேட்கை மிகுத்துரைத்துக்கூறல் : கூறுதல் உசாதல்= தலைவியுந் தோழியும் வெறியாட்டிடத்தும் பிரிவிடத்துஞ் சிலகூறுதற்கண்ணே தாமும் பிறருடனேயும் உசாவுதல் : ஏதீடு= ஒருவன் களிறும் புலியும் நாயும்போல் வனகாத்து எம்மைக்கைக்கொண்டானெனவும் பூத்தந்தான் தழைதந்தானெனவும் இவைமுதலிய காரணமிட்டுணர்த்தல் : தலைப்பாடு= இருவருந் தாமே எதிர்ப்பட்டார் யான் அறிந்திலேனெனக் கூறுதல் : உண்மை செப்புங் கிளவியொடு தொகைஇ=என்று அவ்வாறனையும்

படைத்துமொழியாது பட்டாங்குகூறுதலென்னுங் கிளவியோடே கூட்டி : அவ் எழுவகைய என்மனார் புலவர்= அத்தன்மைத்தாகிய ஏழு கூற்றையுடைய அறத்தொடுநிற்றலென்று கூறுவர் புலவர். எ-று. அவ்வெழுவகைய என்றதனால் உண்மைசெப்புங்கால் ஏனையாறுபொருளினுட்சில உடன்கூறி உண்மைசெப்பலும் ஏனைய கூறுங்காலுந் தனித்தனிகூறாது இரண்டும்மூன்றும் உடனேகூறுதலுங்கொள்க. உ-ம் "எல்

லுமெல்லின் றசைவுபெரி துடையன் * * * ஒருவன்'' என்பது எளித்த ல். "பகன்மாய்ந்திப்படுசுடரமையத்தல * * * தோழியென்றனள்'' எ ன்பது ஏத்தல். "பூணகமுறத்தழீஇப் போத்தந்தான்'' என்பது வேட் கையுரைத்தல். "முருகயர்ந்துவந்த பலியே'' இது வேலனோடு கூறுத லுசாதல். கூறுதற்கண் உசாதலென விரிக்க. "வாடாத சான்றோர் வரவெதிர் கொண்டிராய் - கோடாது நீர்கொடுப்ப தல்லது கோடா - வெழிலுமுலையு மிரண்டற்கு முந்நீர்ப் - பொழிலும்,விலையாமோ போ ந்து.'' இதுவும் உசாதலாய் அடங்கும்.

"உருவுச்சினஞ் செருக்கித் துன்னுதொறும் வெகுளு - முளை வா ளெயிற்ற வள்ளுகிர் ஞமலி - கிளையா கண்ண வளைகுபு நெரித் தர - நடுங்குவன மெழுது நல்லடி தளர்ந்தியா- மிடும்பைகூர் மனத்தே மருண்டு புலப்படர - மாறுபொரு தோட்டிய புகல்வினை - வேறு புல த்தர் காண விடையி-னணிபெற வந்தே ஞமல மாலாயிடை-வெருவத லஞ்சி மெல்லிய வினிய-மேவரக் கிளந்தெம்மை மாலாய் கவினைக் கி-யன்போ டசைவென சாய்ப வாங்குந்தி-மடமதர் மழைக்க ணிளை யி-ரிறந்த கெடுதியு முடையமென் றனனே.'' என நாய்காத்தவாறு ம், " கணவிடை புடையூக் கானங் கல்லென-மடிவி விளையர் வெடி படுத் தெடுத்தரக்-கார்ப்பெய லுருமிற் பிளிற்றுச் சீர்த்தக - விரும்பி னர்த் தடக்கை யிருநிலஞ் சேர்த்திச்-சினந்திகழ் கடாஅஞ் செருக்கி மரங்கொல்பு-மையல் வேழ மடங்கலி னெரிதர-வுய்விட மறியே மாகி யொய்யெனத்-திருந்துகோ லெல்வளை தெளிர்ப்ப நாண்மறந்து-விதுப் புறு மனத்தேம் விரைந்தவற் பொருந்திச் - சூருறு மஞ்ஞையி னடுங்க வார்கோ-லுடுவுறு பகழி வாங்கிக் கடுவிசை-யண்ணல் யானை யணிமு கத் தழுத்தலிற்- புண்ணுமிழ் குருதி முகம்பரந் திழிதரப்-புள்ளின் வரி நுதல் சிதைய நில்லா - தயர்ந்து புறக்கொடுத்த பின்னர் நெடுவே - ளணங்குறு மகளி ராடுகளங் கடுப்பத் - திண்ணிலைக் கடம்பிற் றிரள

ணா வளை இயு- துணையறை மாலையிற் கைபிணி விடாஅ- துனையுடைக் கலுழி பாய்தலி னுருவுத்திரை - யருங்கரை வாழையி னடுங்கப் பெருந்தகை-யஞ்சி லோதியசைய லெனைய தூஉ - மஞ்சலோம்புநின் னணிநலங் காக்கென-மாசறு சுடர்நுத னீவி - நீடுநினைந் தென்முக நோக்கி நக்கனனே." எனக் களிறு காத்தவாறும், புனலுள் எடுத்தவாறுங் கா

ண்க. "புலிபுலி யென்னும் பூசலேரன்ற * * * நிற்றந்தோனே." இது புலிகாத்தற்கு வந்தானென இட்டுரைத்தது. "அன்றாய் வாழிவெண்டன்னை யென்னை-தானு மலைந்தானெமக்குந் தழையாயின-பொன்வீ மணியரும் பினவே; யென்ன மரங்கொலவர் சாரலவ்வே" இது தோழி தழைதந்தானென அறத்தொடுநின்றது. "சுள்ளி சுனைநீலஞ் சோபா லிகைசெயலை-யள்ளி யளகத்தின் மேலாய்ந்து-தெள்ளி-யிதனாற் கடியொடுங்கா வீர்ங்கடா யானை - யுதனாற் கடிந்தா னுளன்." இதனுள் அளகத்தின்மேலாய்ந்தெனவே பூத்தந்தமை கூறினாள். "பிறிதொன்றின்மையறியக் கூறிக்கொடுஞ்சுழிப* * *ளினக்கே." இது தலைப்பாடு. "நேரிறைமுன்கை பற்றின் மாதர் - நாடறி நன்மண மயர்கஞ் சின்னாட்-கலங்க லோம்புமின் னிலங்கிழை யீரென - வீர நன்மொழி தீரக்கூறித்-துணைபுணரேற்றி னெம்மொடு வந்து - துஞ்சா முழவின் மூதூர்வாயி - லுண்டுறை நிறுத்துப் பெயர்ந்தன னதற்கண் - டன்றையனைய விருப்போ டென்று - மிரவின் வரன்மாலையனென வருந்தோறும் - காவலர் கடுகினுங் கதநாய் குரைப்பினு- நீதுயி லெழினு நிலவுவெளிப் படினும் - வேய்புரை மென்றோ ளின்றுயி லென்றும் - பெறாஅன் பெயரினு முனியி-லுராஅ னிளமையினிகந்தன்று மிலனே." எனவும்

" வளமையிற் றன்னிலை திரிந்தன்று மிலனே" எனவும் "கன்மழை பொழிந்த வகன்கணருவி - யாடுகழை யடுக்கத் திழிதரு நாடன் - பெருவரை யன்ன திருவிறல் வியன்மார்பு - முயங்காது கழிந்த நாளிவள் - மயங்கிதழ் மழைக்கண் கலுழு மன்னாய்" எனவும் வருவன உண்மைசெப்பல். "காமர் கடும்புனல்" என்பதனுள் இரண்டு வந்தன. பிறவுமன்ன. (௧௩)

உ0அ. உற்றுழி யல்லது சொல்ல லின்மையி னப்பொருள் வேட்கைக் கிழவியி னுணர்ப.

இது மேலதற்கோர் புறனடை. (இ-ள்.) உற்றுழி அல்லது சொல்லல் இன்மை யின் = தலைவியர்க்கு ஏதமுற்ற இடத்தன்றித் தோழி அவ்வாறு மறைபுலப்படுத்துக் கூறுளாதலின்: அப்பொருள் வேட்கைக் கிழவியின் உணர்ப = அம்மறைபுலப்படுத்துதல் விருப்பத்தைத் தலைவியர்காரணத்தாற் தோழியர் உணர்வர். எ-று. உணர்வரென்று உயர்திணைப்பன்மையாற் கூறவே தலைவியருந் தோழியரும் பலரொன்றூர். கிழவியென்றாேனும் ஒருபாற்கிளவியென்பதனாற் பன்மையாகக் கொள்க. உயிரினுஞ் சிறந்த நாணுடையாள் இதுபுலப்படுத்தற்கு உடம்படுதலின் வழுவாயமைந்தது. "மற்று *** இன்னுயிர் - கழிவ தாயினின் மகளா நீமே" என்றாற்போல்வனவே இலக்கணமென்பது மேலைச்சூத்திரத்தாற் கூறுப. (௧௪)

உ0கூ. செறிவு நிறைவுஞ் செம்மையுஞ் செப்பு
மறிவு மருமையும் பெண்பா லான.

இது மறைபுலப்படாமல் ஒழுகுதல் இலக்கணமென்றற்கும் மறைபுலப்படுத்துதல் வழுவென்றற்குங் கூறுகின்றது. (இ-ள்.) செறிவும்= அடக்கமும்; நிறைவும்=மறைபுலப்படாமல் நிறுத்தும் உள்ளமும்: செம்மையும்=மனக்கோட்டமின்மையும்: செப்பும் = களவின்கட் செய்யத்தகுவன கூறலும்: அறிவும்= நன்மைபயப்பனவுந் தீமைபயப்பனவும் அறிவித்தலும்: அருமையும்= உள்ளக்கருத்தறிதலருமையும்: பெண்பாலான=இவையெல்லாம் பெண்பாற்குக் காரணங்கள். எ-று. இவையுடையளெனவே மறைபுலப்படுத்தற்கு உரியளல்லளென்பதூஉம் அதனைப்புலப்படுத்தலின் முற்கூறியன வழுவமைத்தனவுமாயிற்று. இது வருஞ்சூத்திரத்திற்கும் ஒத்தலிற் சிங்கநோக்கு. (கடு)

உக0. பொழுது மாறுங் காப்புமென் றிவற்றின்
வழுவி னாகிய குற்றங் காட்டலுந்
தன்னை யழிதலு மவணா றஞ்சலு
மிரவினும் பகலினு நீவர வென்றலுங்
கிழவோன் றன்னை வார லென்றலு
நன்மையுந் தீமையும் பிறிதினைக் கூறலும்
புரைபட வந்த வன்னவை பிறவும்
வரைதல் வெட்கைப் பொருள வென்ப.

இதுவுந் தோழிக்குந் தலைவிக்கும் உரியனவாகிய வழுவமைக்கின்றது. (இ-ள்.) பொழுதும் ஆறும் காப்பும் என்றிவற்றின் வழுவின் ஆகிய குற்றங் காட்டலும் = இராப்பொழுதும் அக்காலத்துவழியுங் கண்ணுறும் இடத்துள்ள காவலுமென்று கூறப்பட்டவை மூன்றினது பழையமுறையிற் பிறழுதலாற் தலைவர்க்குளதாகிய குற்றத்தையுணர்த்தலும்: இவை தலைவர்க்கு அச்சம் உளவாகக் கருதுதலும் அவனால் நிகழும் இன்பத்தைத் துன்பமாகக் கருதுதலும் உடையனவாயிற்றேனும் அன்புபற்றிக்கூறலின் அமைந்தது. அப்பொழுதிற் தலைவனது செலவுவரவு நிகழ்ந்துழியே இக்குற்றங் காட்டுவதென்றுகொள்க. "மன்றுபாடவிந்து" என்பது பொழுதுவழுவுதலிற் குற்றங்காட்டியது. "ஈந்த ணுடையை * * * வலரே" இது காப்பினுள் வழுவுணர்த்தியது.

தன்னை அழிதலும் = அவன் அக்காலத்தவ்வழியிற் தனியே வருதற்கு யான் ஏதுவாயினேன் எனத் தன்னை அழிவுபடுத்துரைத்த

லும் "நீதவ றுடைமையு மில்லை நின் * * * யேனே" அவன்வரவினை உவவாது துன்பங்கூர்தல் வழுவாயினும் அதுவும் அவன்கண் அன்பாதலின் அமைத்தார்.

அவன் ஊறு அஞ்சலும் = அவ்வழியிடத்துத் தலைவற்கு வரும் ஏதமஞ்சுதலும்: "அஞ்சுவல் வாழி யைய வாரிருட் - கொங்கிய ரீன்ற மைந்தின் - வெஞ்சின வுழுவை திரிதருங் காடே" இது அவனைப் புலி நலியுமென்றஞ்சியது. "ஒருநாள் விழும முறினும் - வழிநாள் வாழ வல்லளென் றோழி" என்பதும் அது. ஆறின்னாமையாவது விலங்குமுதலியவற்றான் வரவிற்கு இடையீடு நிகழுமென்றஞ்சுதல். ஏத்தல் எளித்தலின் வேறாயிற்று. இது நன்குமதியாமையின் வழுவாயினும் அன்புமிகுதியான் அமைத்தார்.

இரவினும் பகலினும் நீ வர என்றலும் = இராப்பொழுதின்கண்ணும் பகற்பொழுதின்கண்ணுந் தலைவனைக் குறியிடத்து வருகவெனத் தோழிகூறலும்: "வல்லை விளையரொ டெல்லிச் செல்லாது * * * சேய நாட்டே" எனவும் "பூவே புன்னையந் தண்பொழில் - வாவே தெய்ய மணந்தனை செலற்கே" எனவும் வரும். களவு அறிவுறுமென்று அஞ்சாது வருகவென்றலின் வழுவேனுந் தலைவி வருத்தம் பற்றிக் கூறலின் அமைத்தார்.

கிழவோன்றன்னை வாரல் என்றலும் = தோழியுந் தலைவியுந் தலைமைசெய்துகொண்டு தலைவனை வாரற்க என்றுகூறுதலும்: தலைமை வழுவேனும் அன்பான் அமைத்தார். "இரவு வாரா நிலையையென் றோளே" இது இரவுவாரலென்றது. "பகல்வரிற் கவ்வையஞ்சுதும்" என்றது பகல்வாரலென்றது. "நல்வரை நாட் நீவரின் - மெல்லியாளொரு நாள்வா ழலளே" இது இரவும்பகலும் வாரலென்றது.

நன்மையும் தீமையும் பிறிதினைக் கூறலும் = பிறிதோர் பொருண்மேல்வைத்து நன்மையுந் தீமையுந் தலைவற்கேற்பக்கூறலும்: “கழியாத காதல ராயினுஞ் சான்றோர் - பழியொடு வரூஉ மின்பம் வெஃகார்” எனப் பிறர்மேல்வைத்துத் தலைவனை அறிவுகொளுத்தினமையின் வழுவாயமைந்தது. “பழியொடு வரூஉ மின்பம் வெஃகார்” எனவே புகழொடு வரூஉம் இன்பம் வெஃகுவரெனக்கொள்ளவைத்தலின் நன்மையுந் தீமையும் பிறிதின்மேல்வைத்துக் கூறிற்றாம்.

புரைபட வந்த அன்னவை பிறவும் = வழுப்பட்டவந்த இவை போல்வன பிறவும்: அவை ஊடற்கணின்றியுந் தலைவனைக் கொடியனென்றலும் நொதுமலர்வரைகின்றாரென்றலும் அன்னை வெறியெடு

க்கின்றாளென்றலும் பிறவுமாம். “பகையினோய்செய்தான்” என்பது ஊடற்கணின்றிக் கொடியனென்றது. “தினையுண் கேழலிரிய” என்னும் நற்றிணையுள் “யாவது முயங்கல் பெறுகுவ னல்லன் - புலவி கொளியர்தன் மலையினும் பெரிதே.” இது நொதுமலர்வரைவு சிறைப்புறமாகக் கூறியது. “கடம்புங் களிறும் பாடித் தொடங்குபு- தோடுந் தொடலையுங் கைக்கொண் டல்கலு - மாடிப் பாடுந ளாக நன்றே” என்பது தலைவர்க்கு வெறியாட்டுணர்த்தியது .

வரைதல் வேட்கைப் பொருள என்ப = தலைவன் வரைந்து கோடற்கண் நிகழும் விருப்பத்தைத் தமக்குப் பொருளாகவுடைய. எ-று. என்றது வழுப்படக்கூறினும் வரைவுகாரணத்தாற்கூறலின் அமைக்கவென்றவாறும். (கசு)

உகக. வேட்கை மறுத்துக் கிளந்தாங், குரைத்தன் மரீஇய மருங்கி னுரித்தென மொழிப.

இது நடுவணைந்திணையல்லாத கைக்கிளைபெருந்திணைக்கட் படுவதோர் வழுவமைக்கின்றது. (இ-ள்.) வேட்கை மறுத்து = தம்மனத்து வேட்கையை மாற்றி : ஆங்குக் கிளந்து உரைத்தல் = இருவரும் எதிர்ப்பட்டவிடத்துத் தாம் ஆற்றினதன்மையைப் புலப்படக்கூறி ஒருவர் ஒருவர்க்கு அறிவித்தல் : மரீஇய மருங்கின் உரித்தென மொழிப = புலனெறிவழக்கஞ்செய்து மருவிப்போந்த கைக்கிளைபெருந்திணைக்கண் உரித்தென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று. "கைக்கிளைமுதலாப் பெருந்திணையிறுவாய்" என அவை இருமருங்கும் நிற்றலின் ஈண்டு மருங்கென்றார். "தமக்கினி தென்று வலிதிற் பிறர்க்கின்னா - செய்வது நன்றாமோ மற்று." அடியோர் தலைவராயவழித் தலைவி வேட்கை மறுத்துணர்த்தியது. "எறித்தபடைபோ * * * னுண்டேனுயிர்" "உழுந்தினுந் * * * பிறப்பு" இவை அடியோர் தலைவராக வேட்கை மறுத்துணர்த்தியது. பெருந்திணை. ஏனை விலாவலபாங்கினோர்க்கு வந்துழிக் காண்க. இவை கைகோளிரண்டின்கண்ணும் வழங்குதல் சிறுபான்மையுரித்தென்று அகத்திணைக்கட் கூறலின் வழுவமைத்தார். ஒன்றென முடித்தலான் மரீஇயவாறு ஏனையவற்றிற்குங்கொள்க. "புள்ளிக்கள்வன் புனல்சேர் * * * தவறுதல் சாலாவோ கூறு" எனவும் "குறிவரையோ வீறியது" எனவும் வருவனவும் பிறவும் இழிந்தோர்கூற்றை உயர்ந்தோர்கூறுவனவும் அமைத்துக்கொள்க. (கஎ)

உகஉ. தேரும் யானையுங் குதிரையும் பிறவு
மூர்ந்தன ரியங்கலு முரிய ரென்ப.

இது களவொழுக்கத்துக்கு மறுதலையாயதோர் வழுவமைக்கின்றது. (இ-ள்.) தேர்முதலியவற்றையும் பிறவூர்திகளையும் ஏறிச்சென்று கூடுதலையும் உரியர் தலைவரென்று கூறுவர் புலவர். எ-று. பிறவாவன கோவேறுகழுதையுஞ் சிவிகையும் முதலியனவாம். இது செலவகுறைபாடினமை கூறுதலான் அமைந்தது. "குறியின்றிப் பன்னாணின் கடுந்திண்டேர் வருபதங்கண் - டெறிதிரை யிமிழ்கானலெதிர்கொண்டா ளென்பதோ-வறி * * * வருகுறத் துறந்ததை" "நிலவுமணற் கொட்கு மோர் தேருண்டெனவே." எனவுங் "கடுமான் பரிகதழ் * * * கடைஇ நடுநாள் வரும்" எனவுங் "கழிச்சுறு வெறிந்த புட்டாளத்திரி - நெடுநீ ரிருங்கரிப் பரிமெலிந் தசைஇ" எனவும் வரும். ஏனையவந்துழிக்காண்க. உம்மையான் இளையரோடுவந்து தனித்துக்கூடுதலுங்கொள்க. "வல்வி லிளையரோ டெல்லிச் செல்லாது-சேர்ந்தனை செலினே சிதைகுவ துண்டே" என்றாற்போல்வனகொள்க. இதனானே உடன்போக்கிலுங் "கடுங்கட் காளையொடு நெடுந்தே ரேறி * * * யாய்க்கே" எனத் தேர்முதலிய வேறிப்போதலுங்கொள்க. (௧௮)

உகங. உண்டற் குரிய வல்லாப் பொருளை
யுண்டன போலக் கூறலு மரபே.

இது சொல்வேறுபட்டுப் பொருளுணர்த்தும் வழுவமைதியின்றது. (இ-ள்.) உண்டற்கு உரிய அல்லாப் பொருளை = உண்டற்றொழிலை நிகழ்த்துதற்குரியவல்லாத பொருளை: உண்டன போலக் கூறலும் மரபே = அத்தொழிலை நிகழ்த்தினவாகப் புலனெறிவழக்கஞ் செய்தலும் மரபு. எ-று. அது "பசலையா லுணப்பட்டுப் பண்டைநீரொழிந்தக்கால்" எனவரும். இதன்கட் சொல்வழுவன்றிச் செய்யா மரபிற்றொழிற்படுத்து அடக்கலும் அமைத்தார் இன்னும் உய்த்துக்கொண்டுணர்தலென்பதனான் உண்ணப்படுதற்குரியவல்லாத பொருளதனைப் பிறர் உண்ணப்பட்டதுபோலக் கூறலும் மரபாமென்பது பொருளாகக் கொள்க. அவை "தோணல முண்டு துறக்கப் பட்டோர் - வேணீ ருண்ட குடையோ ரன்னர் *** கூடினர் புரிந்து குணனுண்ணப் பட்டோர் - சூடுநரிட்ட பூவோ ரன்னர்." எனவரும். பிறவுங்கொள்க. உம்மையாற் பிறதொழில் பற்றி வருவனவுங் கொள்க. "கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையெம்மைத் - தின்னு மவர்க்காண லுற்று." "புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி - லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு." "வருந்தின வான்றோய் வற்றே காமம்" என்றாற் போல்வனவுங்கொள்க. (௧௧)

௨௪௪. பொருளென மொழிதலும் வரைநிலை யின்றே
காப்புக் கைம்மிகுத லுண்மை யான.

இது களவின்கட் தோழிக்குரியதோர் வழுவமைக்கின்றது. (இ-ள்.) பொருள் என மொழிதலும் வரைநிலை இன்றே=எமர் வரைவு நேராமைக்குக் காரணம் பொருள் வேண்டியெனத் தோழி கூறலும் நீக்குநிலைமையின்று: காப்புக் கைமிகுதல் உண்மையான=காவன் மிகுதியாற் தலைவிக்கு வருத்தங் கைகடத்தலுண்டாகையால். எ - று. உம்மையாற் பொருளேயன்றி ஊருங் காடும் மலையும் முதலியன வேண்டுவவொன்றலுங் கொள்க. "சான்றோர் வருந்திய வருத்தமு நுமது - வான்றோய் வன்ன குடிமையு நோக்கித் - திருமணி வரன்றுங் குன்றங் கொண்டிவள் - வருமுலை யாகம் வழங்கி னன்றே- யலைதான், றடைபொருள் கருதுவி ராயிற் குடையொடு - கழுமலந் தந்த நற்றேர்ச் செம்பியன் - பங்குனி விழவின் வஞ்சியொ - டுள்ளி விழவி னுறந்தையுஞ் சிறிதே" இதனுட் பொருள்விரும்பியவாறுங் குன்றம்விரும்பியவாறுங் காண்க. அடைபொருள், இவன் நும்பால் அடைதற்குக் காரணமாகிய பொருளென்க. (௨௦)

௨௧௫. அன்பே யறனே யின்ப நாணொடு
துறந்த வொழுக்கம் பழித்தன் றாகலி
னொன்றும் வேண்டா காப்பி னுள்ளே.

இது தோழி பொருளென மொழிதற்குத் தலைவியும் உடன்பட்டு நிற்றற்குரியளென்றலின் மேலதற்கோர்புறனடை. (இ-ள்.) காப்பினுள்=காவன்மிகுதியாற் தலைவிக்கு வருத்தம் நிகழ்ந்தவிடத்து: அன்பே அறனே இன்பம் நாணொடு துறந்த ஒழுக்கம்= தலைவன்கண் நிகழும் அன்புங் குடிப்பிறந்தோர் ஒழுகும் அறனுந் தமக்கின்றிய

மையா இன்பமும் நாளும் அகன்று ஒழுகலாறு: பழித்தன்று ஆகலின் ஒன்றும் = பழியுடைத்தன்று ஆகையினலே புலனெறிவழக்கிற்குப் பொருந்தும்; வேண்டா = அவற்றை வழுவென்று களையல்வேண்டா. எ-று. எனவே பொருளெனமொழிதல் தலைவிக்கும் உடன்போடென்று அமைத்தாராயிற்று. (உக)

உகக. சுரமென மொழிதலும் வரைநிலை யின்றே.

இது தோழிக்குந் தலைவிக்குமுரியதோர் வழுவமைக்கின்றது. (இ-ள்.) தலைவன் பிரியக்கருதியவழித் தோழியுந்தலைவியும் நீபோகின் றவிடம் எல்லாவாற்ருனும் போதற்கரிய நிலமெனக்கூறி விலக்குதலு

ம் நீக்குநிலைமையின்று. எ-று. உ-ம். "இடுமுள் நெடுவேலி போலக் கொலைவர் - கொடுமரந் தேய்த்தார் பதுக்கை நிரைத்த - கடுநவை யார்புற் றறுசுனை முற்றி - யுடங்குநீர் வேட்ட வுடம்புயங் கியானை-கடுந் தாம் பதிபாங்குக் கைதெறப் பட்டு - வெறிநிரை வேறுகிச் சாரச்சார லோடி - நெறிமயக் குற்ற நிரம்பா நீடத்தஞ் - சிறுநனி நீதுஞ்சி யேற்று மஞ்சு - நறுநுத னீத்து * * * பொருள்வயிற் செல்வோ யுரனுடை யுள்ளத்தை" எனச் சுரமெனக் கூறினள். தலைவியுந் தோழியாற் கூற்றுநிகழ்த்தும். சூத்திரம் பொதுப்படக்கிடத்தலிற் தலைவி உடன்போகக் கருதியவழித் தலைவனுஞ் சுரமெனக்கூறுதல் கொள்க. "எல்வளை யெம்மொடு நீவரின் * * * வல்லவோ" எனவரும். (உஉ)

உகஎ. உயர்ந்தோர் கிளவியும் வழக்கொடு புணர்தலின்
வழக்குவழிப் படுத்தல் செய்யுட்குக் கடனே.

இது முன்னர் உலகியல் வழக்கென்றது செய்யுட்காமென்று அமைக்கின்றது. (இ-ள்.) உயர்ந்தோர் கிளவியும் வழக்கொடு புணர்தலின் = உயர்ந்தமக்கள் கூறுங்கூற்றும் வேதநெறியோடு கூடுதலின்: வழக்கு வழிப் படுத்தல் செய்யுட்குக் கட்னே = அவ்வழக்கினது நெறியிலேநடத்தல் செய்யுட்கு முறைமை. எ-று. "வழக்கெனப் படுவது" என்னும் மரபியற் சூத்திரத்தான் வழக்கு உயர்ந்தோர் கண்ணதாயிற்று. அவர் அகத்தியன் முதலியோரொன்பது பாயிரத்துட் கூறினும். அவை சான்றோர்செய்யுளுட் காண்க. இதனை மேலைச் சூத்திரத்திற்கும் எய்துவிக்க. (உகூ)

உசஅ. அறக்கழி வுடையன பொருட்பயம் படவரின்
வழக்கென வழங்கலும் பழித்தன் றென்ப.

இது உலகியல்வழக்கன்றிப் பொருள்கூறினும் அமைகவென்றது. (இ-ள்.) அறக்கழிவு உடையன = உலகவழக்கத்திற்குப் பொருத்தமில்லாத கூற்றுக்கள் : பொருட்பயம் படவரின் = அகப்பொருட்குப் பயமுடைத்தாக வருமாயின் : வழக்கென வழங்கலும் = அவற்றைவழக்கென்றே புலனெறிவழக்கஞ் செய்தலும்: பழித்தன்று என்ப = பழியுடைத்தன்றென்று கூறுவராசிரியர். எ - று. தலைவன் குறையுற்று நிற்கின்றவாற்றைத் தோழி தலைவிக்குக் கூறுங்காற் றன்னை அவன் துறந்தான்போலத் தலைவிக்குக் கூறுவனவும், "பொய்யாக வீழ்ந்தே னவன்மார்பின்" எனப் படைத்துமொழிவனவுந், தலைவி "காமக் கிழவ னுள்வழிப் படுதலும்" "தாவி னன்மொழி கிழவி கிளத்தலும்" போல்வனபிறவும் அறக்கழிவுடையனவாம். தலைவி தன

க்கு மறைபுலப்படுத்தாது வருந்துகின்றகாலத்து அதனைத் தனக்குப் புலப்படுவித்துக்கொண்டே அவனை ஆற்றுவித்தற்பொருட்டு அறக்க ழிவுடையன கூறலின், அவை பொருட்குப்பயன்றந்தனவாம். "நெ ருநலெல்லை யேனற் றோன்றி" என்பதனுட் "சிறுபுறங் கவையினனாக * * * கைபிணி விடா" எனத் தலைவன் தன்னை நயந்தானென இவள் கொண்டாள்கொல்லெனத் தலைவிகருதுமாற்றாற் றோழிகூறவே தலை விமறைபுலப்படுத்துவளென்பது பயனாயிற்று. "கயமலருண்கண்* * * கனுடையனவன்" என்பதனுள் "மெய்யறியாதேன்போற்கிடந்தே ன்" என்புழி முன்னர் மெய்கூறி வழிநிலை பிழையாமனின்று பின்ன ர்ப் பொய்யாக வழிநிலை பிழைத்துக் கூறியது வழுவேனும் இவளுந் தலைவனும் இவ்வாறே செறிந்தமையுணர்த்தலின் மறைபுலப்படுத்துங் கருத்தினளாந் தலைவியென்பது பயனும். "மள்ளர்குழீஇய விழவினா னும்" "அருங்கடியன்னை" "பாம்புமதனழியும்" "பானகுளை" என் பனவற்றுட் தலைவி தேடிச்சென்றதுஞ் செல்வாமென்றதுஞ் சிறைப்பு றமாக வனைவுகட்டாயது. அறப்பயன்றருதலின் அறக்கழிவுடையவே னும் அமைந்தன. இது "பல்வேறுகவர்பொருணாட்டத்தான்" அற க்கழிவுடையனவுங் கூறப்பெறுமென்றமைப்பது பெரும்பான்மை. இது அதிகாரத்தாற் றோழிக்குந் தலைவிக்குங்கொள்க. (உஅ)

உகக, மிக்க பொருளினுட் பொருள்வகை புணர்க்க நாணுத் தலைப்பிரியா நல்வழிப் படுத்தே,

இது மேல் அறக்கழிவுடைத்தாயினும் அது பொருட்பயம்படு மென்றார், அப்பொருளினை இதுவென்றலின் மேலதற்கோர் புறன

டை. (இ-ள்.) மிக்க பொருளினுள்=முன்னர் அகப்பொருட்குப் பய ம்படவரினென்று வழுவமைத்த பொருளின்கண்ணே; நானுத்தலைப் பிரியா நல்வழிப் பொருள்வகை படுத்துப் புணர்க்க=தலைவியது நா ண் அவளிடத்துநின்று நீங்காமைக்குக் காரணமாகிய நன்னெறியாகி ய பொருட்கூறுபாடுகளை உள்ளடக்கிப் படுத்துக்கூறுக. எ-று. "நெ ருநலெல்லை" என்பதனுள், நெருநல் யான் காக்கின்ற புனத்துவந்து ஒருதலைவன் தன்பெருமைக்கேலாச் சிறுசொற்சொல்லித் தன்னை யா ன் வருத்தினேனாகக் கூறி என்னை முயங்கினான், யான் அதற்கு முன் னெகிழ்ந்தே மனநெகிழ்ச்சி அவனறியாமன்மறைத்து வன்சொற்சொ ல்லி நீங்கினேன், அவ்வழி என்வன்கண்மையாற் பிறிதொன்றுகூற வல்லனாயிற்றிலன், அவ்வாறு போனவன் இன்று நமக்குத் தோலாத்த ன்மையின்மையினின்றும் இளிவந்தொழுகுவன், தனக்கே நந்தோ ள் உரியவாகலும் அறியானாய் என்னைப் பிறகிலேயுயலுங் கண்ணோட்

டமுமுடையவனை நின் ஆயமும் யானும் நீயுங்கண்டு நகுவோமாக, நீ அவன் வருமிடத்தேசெல்வாயாக, எனக்கூறியவழி; எம்பெருமானை இவள் புறத்தாற்றிற்கொண்டாள் கொல்லோவெனவும், அவன் தன க்கு இனியசெய்தனவெல்லாம் என்பொருட்டென்று கொள்ளாது பி றழக்கொண்டாள் கொல்லோவெனவுந் தலைவி கருதுமாற்றானே கூறி னாளெனினும் அதனுள்ளே இவளெனக்குச் சிறந்தாளென்பதுணர்த லின் என்வருத்தந் தீர்க்கின்றில்லையென்றான் எனவும், அதற்கு முகம னாக இவளைத்தழீஇக்கொண்டதன்றி இவள்பிறழக்கொண்டதன்மை அவன்கணுளதாயின் இவளைக் குறிப்பறியாது புல்லானெனவும், இவ் வொழுகலாறு சிறிதுணர்தலில் இக்குறைமுடித்தற்கு மனனெகிழ்ந் தாளெனவும், அவனை என்னோடு கூட்டுதற்கு என்னை வேறு நிறுத்தி

த் தானும் ஆயமும் வேறுநின்று நகுவேனெனக்கூறினளெனவும், தலைவி நாண் நீங்காமைக்குக் காரணமாகிய பொருளை உள்ளடக்கிப் புணர்த்துக் கூறியவாறுகாண்க. இதனுள் அறக்கழிவான பொருள் புலப்படவும் ஏனைப்பொருள் புலப்படாமலுங் கூறுக்காற் தலைவியது மறையைவெளிப்படுத்தினளாமாதலின் அதனை மிக்கபொருளென்றார். ஏனையவற்றிற்கும் உட்பொருள் புணர்த்தவாறுணர்ந்து பொருளுணாத்துக்கொள்க. (உரு)

உஉ0. முறைப்பெயர் மருங்கிற் கெழுதகைப் பொதுச்
சொ[ல்] னிலைக்குரி மரபி னிருவீற்று முரித்தே.

இது கிழவன் கிழத்தி பாங்கன் பாங்கியென்னு முறைப்பெயராகிய சொற்பற்றிப் பிறந்ததோர் வழுவமைக்கின்றது. (இ-ள்.) முறைப்பெயர் மருங்கிற் கெழுதகைப் பொதுச்சொல்=முறைப்பெயரிடத்து இருபாற்கும் பொருந்தின தகுதியையுடைய எல்லாவென்னுஞ் சொல் : நிலைக்கு உரி மரபின் இருவீற்றும் உரித்தே=புலனெறிவழக்கிற்குரிய முறைமையினாலே வழுவாகாது ஆண்பாற்கும் பெண்பாற்கும் ஒப்ப உரியதாய் வழங்கும். எ - று. கெழுதகையென்றதனானே தலைவியுந் தோழியும் தலைவனைக் கூறியதே பெரும்பான்மையென்றுந் தலைவன் தலைவியையும் பாங்கனையுங் கூறுதல் சிறுபான்மை வழுவமைதியென்றுங்கொள்க. உ-ம். "அதிர்வில் படிறெருக்கி * * * நீசெல்; இனி யெல்லா" எனத் தலைவியைத் தலைவன் விளித்துக்கூறலின் வழுவாயமைந்தது. "எல்லாநீ, முன்னர்த்தா னென்று குறித்தாய்போற் காட்டினை - நின்னின் விடாஅ நிழற்போ றிரிதருவா - யென்னீ பெறாஅ திதென்" எனத் தோழி தலைவனை விளித்துக்கூறலின் வழுவாயமைந்தது. "எல்லாவிஃதொத்தன்" என்பது பெண்பால்

மேல் வந்தது. வினைய வந்தழிக்காண்க, பொதுச்சொல்லென்றதனு ளே எல்லா எலா எல்ல எலுவ எனவுங்கொள்க. "எலுவசிறா அர்" என வந்தது. "யாரை யெலுவ யாமே" எனத் தலைவனைத் தோழி கூறினுள். எலுவியென்பது பாலுணர்த்தலின் ஆராயப்படா. (உசு)

உஉக. தாயத்தி னடையா வீயச் செல்லா
வினைவயிற் றங்கா வீற்றுக் கொளப்படா
வெம்மென வருஉங் கிழமைத் தோற்ற
மல்லா வாயினும் புல்லுவ வுளவே.

இது தோழி தலைவியுறுப்பினைத் தன்னுறுப்பாகக் கூறப் பெறுமென வழுவமைக்கின்றது. (இ-ள்.) தாயத்தின் அடையா=தந் தையுடைய பொருள்களாய் மக்களெய்துதற்குரிய பொருள்களிற் சேரா தனவுமாய் : ஈயச் செல்லா=அறமும் புகழுங் கருதிக் கொடுப்பப் பிறர்பாற்செல்லாதனவுமாய் : வினைவயிற் தங்கா=மைந்தரில்லாதார் க்கு மைந்தர்செய்வன செய்து பெறும்பொருளிற் தங்காதனவுமாய் : வீற்றுக் கொளப்படா = வேறுபட்டானொருவன் வலித்துக்கொள்ள ப்படாதனவுமாய் : எம்மென வருஉங் கிழமைத் தோற்றம்=எம்மு டையனவென்று தோழிகூறப் புலனெறிவழக்கிற்குப் பொருந்திவரு ம் உரிமையையுடைய உறுப்புக்கள் : அல்லாவாயினும் புல்லுவ உள

வே = வழுவாயினும் பொருந்துவனவுள. எ-று. உறுப்புக் கட்புலனு தலிற் தோற்றமென்றார். எனவே, உறுப்பொழிய இந்நான்கும் எம் மெனக் கூறலாகாவென்றார். "ஒருநாளெந்தோ ணெகிழ்புற்ற துயரா ற்றுனி தந்து" எனவும். " என்றோ ளெழுதிய தொய்யிலும்" எனவும் தலைவிதோளினை எந்தோளிணையென்றாள். "என்கா லரியவமை சிலம் பு கழீஇ - யென்றோள் தோழி" "செய்த லிதழுண்க - ணின்கண்ணு தென்கண் மண" என்பதும் இதன்கணடங்கும். உளவென்றதனாற் சிறுபான்மை தலைவிகூறுவனவுங்கொள்க. அவை "என்னொடு நின் னொடுஞ் சூழாது" எனவும் "நின்கண்ணாற் காண்பென்மன்யான்" என வும் வரும். (உஎ)

உஉஉ. ஒருபாற் கிளவி யெனைப்பாற் கண்ணும்
வருவகை தானே வழக்கென மொழிப.

இது "ஒன்றேவேறே" என்னுஞ் சூத்திரத்து "ஒத்த கிழவனு ங்கிழத்தியும்" என்ற ஒருமைப்பன்மைப்பாலாய் உணர்த்துகவெ ன வழுவமைத்தது. (இ-ள்.) ஒருபாற் கிளவி = "ஒத்தகிழவனுங் கிழத்தி யும்" என்றவழி ஆணொருமையும் பெண்ணொருமையும் உணர்த்திநின்

ற சொற்களை ஆசிரியரும் அவ்வாறு ஆண்டாரேனும் அவ்வொருமைச் சொற்கள் : எனைப்பாற்கண்ணும் வருவகை தானே = நால்வகைக்குல

த்துத் தலைவனாயுந் தலைவியனாயும் உணர்த்தும் பன்மைச்சொற்கண்ணேநின்று பன்மைப்பொருள் உணர்த்திவரூங் கூறுபாடுதானே; வழக்கென மொழிப = உலகவழக்கென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ-று. இதனாற் பயன் உலகத்து ஒரூர்க்கண்ணும் ஒரோவொரோ குலத்தின்கண்ணுந் தலைவருந் தலைவியரும் பலரேனும் அவர்களையெல்லாங் கூறுங்காற் கிழவனுங்கிழத்தியுமென்று ஒருமையாற் கூறுவதன்றி வேறோர்வழக்கின்றென்பதுபற்றி முதனூலாசிரியர் அங்ஙனஞ் சூத்திரஞ் செய்தலின், யானும் அவ்வாறே சூத்திரஞ்செய்தேனாயினும், அச்சொற் பலரையும் உணர்த்துமென வழுவமைத்தாராயிற்று. ஒருவனோடு பலர்கூட்டமுங்கோடற்கு ஏனைப்பாலென்று ஒருமையாற் கூறாது ஏனைப்பாலெனப் பன்மையாற்கூறினார். இது சொல்வழுவும் பொருள்வழுவும் அமைத்தார். "ஒத்தகிழவனுங் கிழத்தியும்" என்ற ஒருமையேகொள்ளின் அன்னாரிருவர் இவ்வுலகத்துள்ளாரன்றி வேறாக நாட்டிக்கொள்ளப்பட்டாரென்பதுபட்டு இது உலகவழக்கல்லாததோர் நூலுமாய் "வழக்குஞ்செய்யுளும்" என்பதனோடு மாறுகோடலேயன்றிப் "பரத்தை வாயி னால்வர்க்கு முரித்தே" என்றாற் போல்வன பிறசூத்திரங்களும் வேண்டாவாமென்றுணர்க. (உஅ)

உஉக. எல்லா வுயிர்க்கு மின்ப மென்பது
தானமர்ந்து வரூஉ மேவற் றாகும்.

இது மேலதற்கோர் புறனடை. (இ-ள்.) இன்பம் என்பது தான் = அறனும் பொருளும் ஒழிய இன்பமென்று கூறப்படுவதுதான்: எல்லா உயிர்க்கும் அமர்ந்து வரூஉம் = மக்களுந் தேவருந் நரகரும் மாவும் புள்ளும் முதலிய எல்லாவுயிர்களுக்கும் மனத்தின்கண்ணே பொருந்தித் தொழிற்பட வருமாயினும் : ஏவற்றாகும் = ஆணும்பெண்

ணுமென அடுக்கிக்கூறலுடைத்தாய் நுகர்ச்சிநிகழும். எ-று. ஏவற்ரு

குமென்ருர். என்பது ஆணும்பெண்ணுமாய்ப் போகநுகர்ந்துவருதலி

ன் ஒருவனும் ஒருத்தியுமே இன்பநுகர்ந்தாரெனப்படாது அவ்வின்

பம் எல்லாவுயிர்க்கும் பொதுவென்பதூஉம் அவை இருபாலாய்ப்

புணர்ச்சிநிகழுமென்பதூஉங் கூறியதாயிற்று. அறனும் பொருளும்

எல்லா உயிர்க்கும் நிகழா, மக்கட்கே சிறந்துவருமென்ருராயிற்று.

உஉ௪. பரத்தை வாயி னால்வர்க்கு முரித்தே
நிலத்திரி பின்றஃ தென்மனார் புலவர்,

௪௫௪. பொருளதிகாரம்.

இது தலைவர்க்குரிய தலைவியர்பலருந் தலைவன் பரத்தைமை காரணமாக வூடற்குரியரென்பதூஉம் அவரிடத்து வாயில்சேறற்குரியரென்பதூஉங் கூறி வழுவமைக்கின்றது. (இ-ள்.) பரத்தை வாயில் நால்வர்க்கும் உரித்து = தலைவன் பரத்தைமையாற் தலைவிக்குத் தோன்றிய வூடல் தீர்த்தற்குரியவாயிலை அவர்பாற்செலுத்தல் நான்கு வருணத்தாருக்கும் உரித்து: அஃது நிலத்திரிபு இன்று என்மனார் புலவர் = அவ்வொழுக்கம் பெரும்பான்மை மருதநிலத்தினின்றுந் திரிந்துவருதல் இன்றென்று கூறுவர் புலவர். எ-று. பரத்தைவாயிலென்றது குன்றிதேர்போல நின்றது. இதனாற் பயன் அந்தணர்க்கு நால்வரும் அரசர்க்கு மூவரும் வணிகர்க்கு இருவருமாகிய தலைவியர் ஊடற்குரியரென்பதூஉம் அவர்பாற் தத்தந் தலைவர் ஊடறீர்த்தற்குரிய வாயில் விடுவரென்பதூஉம் அவர் வாயின்மறுத்தலும் நேர்தலும் உ

டையரென்பதூஉம் ஏனைப்பரத்தையர்க்கு வாயில்விடுதல் இன்றென்ப தூஉங் கூறியவாறாயிற்று. "ஒருபாற் கிளவி" என்பதனால் ஒரோ வோர்குலத்துத் தலைவருந் தலைவியரும் அடங்குமாறுணர்க. உதார ணம் முற்காட்டியவற்றுட் காண்க. ஒருவனும் ஒருத்தியுமாகி இன்ப நுகர்ந்து இல்லறநிகழ்த்துதலே சிறந்ததென்றற்கு இங்ஙனம் பலரா தல் வழுவென்று அதனை அமைத்தார். (௩௦)

உ௨௫. ஒருதலை யுரிமை வேண்டினு மகடூஉப்
பிரித லச்ச முண்மை யானு
மம்பலு மலருங் களவுவெளிப் படுக்குமென்
றஞ்ச வந்த வாங்கிரு வகையினு
நோக்கொடு வந்த விடையூறு பொருளினும்
போக்கும் வரைவு மனைவிக்கட் டோன்றும்.

இது களவின்கட் தலைவியின்கண் நிகழ்வதோர் வழுவமை க்கின்றது. (இ - ள்.) உரிமை ஒருதலை வேண்டியும் = இடை விடாது இன்பநுகர்தலோடு இல்லறநிகழ்த்தும் உரிமையை உறுதி யாகப்பெறுதலை விரும்புதலானும் : பிரிதல் அச்சம் மகடூஉ உண்மை யானும் = ஆள்வினைக்குறிப்புடைமையின் ஆண்மக்கள் பிரிவரென் று அஞ்சும் அச்சம் மகளிர்க்குண்டாகையினானும் : ஆங்கு அம்பலும் அலரும் களவு வெளிப்படுக்கும் என்று அஞ்ச வந்த இருவகையினு ம் = அக்களவொழுக்கத்திடத்தே அம்பலும் அலரும் இக்கள வைப்புலப்படுக்குமென்று அஞ்சும்படி தோன்றிய இருவகைக்குறிப் பானும் : நோக்கொடு வந்த இடையூறு பொருளினும் = பிறர் த ன்னை அயிர்த்துநோக்கும் நோக்கங்காரணமாக வந்தகூட்டம் இ
பொருளியல். ௪௫௫

டையூறுற்ற காரியத்தினும்: மனைவிக்கட் போக்கும் வரைவும் தோன்றும்=தலைவியிடத்தே உடன்போக்கும் வரையக்கருதுதலுந் தோன்றும். எ-று. "பழைய மலரடிக்கத்து" என்பதனுண் "முன்னது கொண்டடக்குவம்" என இடைவிடாது இன்பநுகர விரும்பியவாறும் உள்ளுநறையாஞ் இல்லறநிகழ்த்த விரும்பியவாறுங்காண்க. "உள்ளங் கொள்கையொடு" என்பது அம்பலும் அலரும் அஞ்சிப் போக்குடன்பட்டது. "ஆறுதலைக்கு மறனிலன்னே - தானே யிருக்கத் தன் மனையே" இது இடையூறுபொருளின்கட் போக்குடன்பட்டது. ஏனைய முன்னர்க்காட்டியவற்றுட் காண்க. "ஒன்றித்தோன்றுந் - தோழிமேன" என்பதனாற் தோழிக்கும் இவையுரியவென்றுகொள்க. உடன்போக்குக் கருதுதலுந் தலைவன் தான் வரையாமற் தலைவி விரும்புதலும் வழுவாயிற்று. (௩௧)

உ௨௬. வருத்த மிகுதி சுட்டுங் காலை யுரித்தென மொழிப வாழ்க்கையு ளிரக்கம்.

இது கற்புக்காலத்துத் தோழிக்கும் அறிவர்க்கும் உரியதோர் வழுவமைக்கின்றது. (இ - ள்.) வருத்தமிகுதி சுட்டுங்காலை = தோழியும் அறிவரும் பரத்தையிற்பிரிவாற் தலைவர்க்குந் தலைவியர்க்குந் தோன்றியவருத்தமிகுதியைத் தீர்க்கக்கருதிக் கூற்றுநிகழ்த்துங்காலத்து: வாழ்க்கையுள் இரக்கம் உரித்தென மொழிப= அவரது இல்வாழ்க்கைநிகழ்ச்சிக்கண்ணே தமக்கு வருத்தந்தோன்றிற்றாகக் கூறுதலும் உரித்தென்று கூறுவராசிரியர். எ-று. "நீர்நீ டாடிற் கண்ணுஞ் சிவக்கு - மார்ந்தோர் வாயிற் றேனும் புளிக்குந்- தணந்தனை யாயினெம்மில்லுய்த்துக் கொடுமோ - வந்தண் பொய்கை யெந்தை யெம்மூர்க்-

கடும்பாம்பு வழங்குந் தெருவி - னடுங்கஞ் செவ்வங் கடைந்த வெம் மே." இதனுள் இல்லறத்தினை நீ துறந்தாயாயின் எம்மை எம்மூர்க்க ண்ணோவிடுகவெனத் தனக்கு வருத்தந்தோன்றிற்றாகத் தோழி கூறி யவாறுகாண்க. "உடுத்துந் தொடுத்தும் பூண்டு நெஞ்சே" இதனுள் ஓ ராவல்சியொடு முன்னர்நிகழ்த்திய வாழ்க்கை இவள் வந்தாளாகப் புறத்து விளையாடும் விழவுளதாயிற்றென்று இவ்வூர் கூறுநிற்குஞ் செ ல்வம் இவளைநெகிழ்ந்தாற் பழையதன்மையாமென்று அறிவர் இரங் கிக்கூறியவாறு காண்க. "துறைமீன் வழங்கும்" என்பதனுள் "அ துபுலந் துறைதல் வல்லியோ ரெமரோ" எனப் புலவியால் நின் இல் வாழ்க்கை குறைபடுமெனத் தோழி கூறியவாறு காண்க. இன்னும் உய்த்துக்கொண்டுணர்தலென்பதனால் ஏனைப்பிரிவான் நிகழும் வருத் தமிகுதியைக் குறித்தவிட்த்து உயிர்வாழ்க்கையின் இரக்கமுரித்தெ

[illegible]மொழிப என்றும் பொருள் கூறிச் "செல்லாமை யுண்டே லெமக்கு [illegible]ை மற்றுநின்-வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை" எனவும், "அன்பற மாறி யா முள்ளத் துறந்தவள் - பண்பு மறிதிரோ வென்று வருவாரை - யெ ன்றிறம் யாதும் வினவல் வினவிற் - பகலின் விளங்குநின் செம்மல் சிதையத் - தவலருஞ் செய்வினை முற்றும லாண்டோ - ரவலம் படு தலு முண்டு" எனவும் வருவன பிறவுங்கொள்க. (கூஉ)

உஉஎ. மனைவி யுயர்வுங் கிழவோன் பணிவு நினையுங் காலைப் புலவியு ளுரிய.

இது கற்பினுட் தலைவற்குந் தலைவிக்கும் எய்தியதோர் வழு வமைக்கின்றது. (இ - ள்.) புலவியுள் மனைவி உயர்வும்=புலவிக்கால த்துத் தலைவன்பணிந்துழி உட்கும் நாணுமின்றித் தலைவி அதனை ஏற் றுக்கோடலும் : கிழவோன் பணிவும்=தலைவன் தலைமைக்கு மாறாக த் தலைவியைப் பணிதலும் : நினையுங் காலை உரிய = ஆராயுங்காலை இருவர்க்குமுரிய. எ - று. உ - ம். "வலையுறு மயிலின் வருந்தினை * * * பான் போலவும் - கோதை கோலா விறைஞ்சி நின்ற - ஊதைய ஞ் சேர்ப்பனை யலைப்பேன் போலவும்" இது முன்னே தலைவிமனத் து நிகழ்தலுண்மையிற் கனவிலுங் கண்டாளென்றுணர்க. "தம்மி னென்றடி சேர்தலுமுண்டு" என்பதும் அது. நினையுங்காலையென்ற தனாற் தோழியுயர்வுங் கிழவோன் பணிமொழிபயிற்றலுங் கொள்க. "ஒன்றிரப்பான் போலப் * * * பன்மாணும்" இதனுட் தலைவன் இ ரந்துரைத்தவாறுந் தான் அதனை ஏற்றுக்கொண்டவாறுங் காண்க. இச்சூத்திரம் புலவிக்கே கூறினர். ஊடற்குந் துனிக்குங் "காமக்க டப்பின்" என்பதனுட் கூறினானெனவுணர்க. (கக)

உஉஅ. நிகழ்தகை மருங்கின் வேட்கை மிகுதியிற்
புகழ்தகை வரையார் கற்பி னுள்ளே.

இது கற்புக்காலத்துத் தலைவற்குந் தலைவிக்கும் உரியதோர் வழுவமைக்கின்றது. (இ - ள்.) கற்பினுள்=கற்புக்காலத்து : தகை நிகழ் மருங்கின்=ஒருவர்க்கொருவர் மனத்து நிகழுமிடத்து : வேட் கை மிகுதியிற் புகழ் தகை வரையார்=வேட்கைமிகுதியாலே அத னைப் புகழ்ந்துரைக்குந் தகைமையினை ஆசிரியர் இருவருக்கும் நீக்கார்

கொள்வர். எ-று. "ஆக வனமுலை யரும்பிய சுணங்கின் - மாசில்கற் பிற் புதல்வன் றாயெனமாயப் பொய்மொழி சாயினை பயிற்றி" இது புலவிக்கட் தலைவன்புகழ்ந்தது. "அணைமருளின் றுயில் *** இனி யதிர்தேனது துனியாகுதலே," இது போக்கின்கட் தலைவன்புகழ்

பொருளியல். சூஉ

ர்தது. "அரிபெய் சிலம்பின்" என்பதனுள் "எந்தெழின் மார்பிற் பூந்தார் குழைய" என்பது தலைவி புலவிக்கட் புகழ்ந்தது. "நிரைதார் மார்ப செருக லொருத்தியொடு" என்பதும் அது. தகை எனப் பொதுவாகக் கூறலிற் குணத்தைக் கூறலுங் கொள்க. 'ஏலாறுமாறுய்' எனவும் "நிறைசொல்லா" எனவும் வரும். குற்றேவனிலையளாகிய தலைவியைத் தலைவன்புகழ்தலானும் பெருநாணினளாகிய தலைவி கணவனைப் பிறரெதிர் புகழ்தலானும் வழுவாயிற்று. (கூசு)

உஉகூ. இறைச்சி தானே பொருட் புறத் ததுவே.

இது தலைவிக்குந் தோழிக்குமுரியதோர் வழுவமைக்கின்றது. இறைச்சியாவது உள்ளபொருள் ஒன்றனுள்ளே கொள்வதோர் பொருளாகலானுஞ் செவ்வன் கூறப்படாமையானுந் தலைவன் கொடுமைகூறும்வழிப் பெரும்பான்மை பிறத்தலானும் வழுவாயிற்று. (இ-ள்.) இறைச்சிதானே = கருப்பொருட்கு பேயந்தான் : பொருட் புறத்ததுவே = கூறவேண்டுவதோர் பொருளின்புறத்தே புலப்பட்டு அதற்கு உபகாரப்படும் பொருட்தன்மையுடையதாம். எ-று. "இலங்கு மருவித் திலங்கு மருவித்து - வானி னிலங்கு மருவித்தே தானுற்ற - சூள்பேணான் பொய்த்தான் மலை" சூளைப்பொய்த்தானென்பதே கூறவேண்டும்பொருள். அதன்புறத்தே இங்ஙனம் பொய்த்தான்மலையகத்து நீர்திகழ் வானென இறைச்சிப்பொருள் தோன்றியவாறுகாண்க. பிறவுமன்ன. (கூரு)

உகூo. இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளுமா ருளவே திறத்தியன் மருங்கிற் றெரியு மோர்க்கே.

இது எய்தியது இகந்துபடாமற் காத்தது. (இ-ள்.) இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளுமார் உளவே = கருப்பொருள் பிறிதோர் பொருட்கு உபகாரப்படும் பொருளாதலேயன்றி அக்கருப்பொருட்தன்னுள்ளே தோன்றும் பொருளும் உள; திறத்து இயல் மருங்கில் = அது உள்ளுறையுவமத்தின் கூற்றிலே அடங்குமாறுபோல நடக்குமிடத்து: தெரியுமோர்க்கே = அவ்வுள்ளுறையுவமமன்று இஃது இறைச்சியென்று ஆராய்ந்துணரும் நல்லறிவுடையோர்க்கு. எ-று. "...

லை மாந்த முன்றிற்-றினைபிடி யுண்ணும் பெருங்கன் ளுட-கெட்டிடத்
துவந்த வுதவி கட்டில்- வீறுபெற்று மறந்த மன்னன் போல - நன்றி
மறந்தனை யாயின் மென்சீர்க்- கலிமயிற் கலாவத் தன்னவிவ-ளொலி
மென் கூந்த லுரியவா நினக்கே '' இதனுட் தான் கெட்டவிடத்து
உதவின உதவியை அரசவுரிமையெய்தியமன்னன் மறந்தாற்போல நீ
இரந்து துயருற்றகாலத்து யான் தலைவியை நின்னோடுகூட்டிய செய்ந்
நன்றியை மறவாது இன்று நீ வரைந்துகொள்வையாயின் இவள் கூந்த
39

ல் நினக்குரியவென்றவழி உவமையும் பொருளும் ஒத்து முடிந்தபி
ன் முன்னின்ற நாடவென்பது உள்ளுறையுவமமன்றாய் இறைச்சியாம்.
என்னை? தன்கன்றிற்குப் பயன்பட்டுப் பிறர்க்கு உயிராக்கொடுக்கின்
ற தினையைத் தான் உண்டு அழிவுசெய்கின்றாற்போல, நீ நின்கருமஞ்
சிதையாமற் பார்த்து எமக்குயிராகிய இவளைத் துயருறுத்தி எம்மை இ
றந்துபடுவித்தல் ஆகாதென்று உவமையெய்திற்றேனும், பின்னர் நின்
ற பொருளோடியையாது இவ்வுவமம் உள்ளுறையுற்றுப் பொருள்பய
வாது இறைச்சியாகிய நாடனென்பதனுள்ளே வேறோர் பொருள் தோ
ன்றுவித்து நின்றதேயாமாதலின். முலைமாந்த என்றது தன்கருமஞ்
சிதையாமற் பார்த்தென்னும் துணையன்றி உள்ளுறையுவமப்பொருளை
முற்ற உணர்த்தாமையுணர்க. "வேங்கை * * * சோலை - தையலாய்
பாடுவா நாம்'' இதனுட் புலவுநாறியும் பூநாறியும் நீறும் நன்றுமாகிய
இறைச்சியாகிய உலக்கைகளாற் தலைவனைப்பாடும் பாட்டோடேகலந்
து கூறத்தகாத தெய்வத்தையும் பாடுவாமென்னும் பொருள்பயப்பச்
செய்த இறைச்சியிற்பொருளே பயந்தவாறும் இரண்டுலக்கையாலும்
பயன்கொண்டாற்போல் அவை அன்பே பாடுதலாற் பயன்கொள்ளா

மையின் உள்ளுறையுவமமன்மையுங் காண்க. உள்ளுறையுவமமாயிற் "தன்பார்ப்புத் தின்னு மன்பின் முதலையொடு-வெல்லூம் பொய்கைத் தவரூரோ" என்றாற்போலத் தலைவன்கொடுமையுந் தலைவிபேதைமையும் உடனுவமங்கொள்ளநிற்கும். இதுபற்றித் தெரியுமோர்க்கேயென்றார். உம்மை இறந்ததுதழீஇயிற்று. (௩௬)

உ௩க. அன்புறு தகுந விறைச்சியுட் சுட்டலும்
வன்புறை யாகும் வருந்திய பொழுதே.

இது இறைச்சி முற்கூறியவற்றின் வேறுபட வருமென்கின்றது. (இ-ள்.) வருந்திய பொழுதே=பிரிவாற்றாதகாலத்து: இறைச்சியுள் அன்புறு தகுந சுட்டலும்=தோழி கருப்பொருள்களுட் தலைவன் அன்பு செய்தற்குத் தகுவனவற்றைக் கருதிக் கூறலும்: வன்புறை ஆகும்=வன்புறுத்தலாகும். எ-று. "நசைபெரி துடையர் * * * தோழியவர் சென்ற வாறே" இதனுள் முன்பே நெஞ்சகத்தன்புடையார் அதன்மேலே களிறு தன்பிடியின் பெரும்பசிகளைதற்கு மென்றோலையுடைய ஆச்சாவைப்பிளந்து அந்நாரைப் பொளித்தூட்டும் அன்பினையுடைய அவர்சென்ற ஆறதனைக் காண்பர்காண் என்று அன்புறு தகுந கூறிப் பிரிவாற்றாதவளை வற்புறுத்தவாறுகாண்க. நம்மேல் இயற்கையாக அன்பிலனென்று ஆற்றாளாவளென்று கருதாது இவளை ஆற்றுவித்தற்பொருட்டு இவ்வாறுகூறலின் வழுவாயமைந்தது. "அளிதாயவறன்" என்பது தோழிகூற்றன்மை உணர்க. (௩௭)

உ௩உ. செய்பொரு ளச்சமும் வினைவயிற் பிரிவு

மெய்பெற வுணர்த்துங் கிழவி பாராட்டே.

இது தலைவன் தலைவியைப் பாராட்டியவழி வருவதோர் வழுவமைக்கின்றது. (இ-ள்.) கிழவி பாராட்டே = தலைவன் தலைவியைப் பாராட்டிய பாராட்டு: செய்பொருள் அச்சமும் = யாஞ்செய்யக் கருதியபொருட்கு இவள் இடையூறுவள்கொலென்று தலைவன் அஞ்சிய அச்சத்தையும்: வினைவயிற் பிரிவும் = தான் பொருள்செய்தற்குப் பிரிகின்றதனையும் : மெய்பெற உணர்த்தும் = ஒருதலையாகத் தலைவிக்கு உணர்த்தும். எ-று. அப்பாராட்டுக் கிழவியதாகலிற் கிழவிபாராட்டென்றார். "நுண்ணெழின் மாமை" என்பதனுட் கழிபெருநல்கலாற் தலைவன் செய்பொருட்கஞ்சியவாறும் அவன்பிரியக்கருதியதூஉந் தலைவியுணர்ந்தாள் அப்பாராட்டினுலென்றுணர்க. அன்பானன்றிப் பொருள்காரணத்தாற் பாராட்டினமையானும் அதனைச் செவ்வணங்கொள்ளாது பிறழக்கோடலானும் இருவர்க்கும் வழுவாமென்றமைத்தார்.

உகக. கற்புவழிப் பட்டவள் பரத்தை யேத்தினு முள்ளத் தூட லுண்டென மொழிப.

இஃது தலைவிக்கட் தோன்றியதோர் வழுவமைக்கின்றது. (இ-ள்.) கற்புவழிப் பட்டவள் = கற்பின்வழி நின்ற தலைவி : பரத்தை ஏத்தினும் = பரத்தையைப் புகழ்ந்துகூறினாளாயினும் : உள்ளத்து ஊடல் உண்டென மொழிப = உள்ளத்துள்ளே ஊடின தன்மை உண்டென்று கூறுவர் புலவர். எ-று. பரத்தையை ஏத்தவே தலைவன்கட்காதலின்மைகாட்டி வழுவாயிற்றேனும் உள்ளத்தூட லுண்மையின் அமைக்

கவென்றார். "காணி * * * லெனவே" எனவரும். ஏத்தினுமென்ற உம்மையால் ஏத்தாமற் கூறும்பொழுதெல்லாம் மாறுபடக்கூறலுளதென்பது பெற்றாம். "என்னொடு புரையுந ளல்ல - டன்னொடு புரையுநர்த் தானறி யுநளே" எனவரும். (கூகூ)

உகச. கிழவோள் பிறள்குண மிவையெனக் கூறிக் கிழவோன் குறிப்பினை யுணர்தற்கு முரியள்.

இது எய்தியது ஒருமருங்கு மறுக்கின்றது: உள்ளத்தூடலின்றியும் பிறளொருத்தியைத் தலைவி புகழுமென்றலின். (இ - ள்.) கிழவோள் பிறள் குணம் இவையெனக் கூறி = தலைவி வேறொரு தலைவியுடைய குணங்கள் இத்தன்மையவென்று தலைவற்குக்கூறி; கிழவோன் குறிப்பினை அறிதற்கும் உரியள் = அவள்மாட்டு இவன்

எத்தன்மையனாயிருக்கின்றானென்று தலைவன்குறிப்பினை உணர்தற்குமுரியள். எ-று. பரத்தையென்னாது பிறளென்றதனால் தலைவியேயாயிற்று: அன்றிப் பரத்தையாயின் ஊடலின்மை அறனன்றாகலின் உள்ளத்தூடல் நிகழ்பவை வேண்டும். தோழிகூறுங்காற் தலைவியணாக் கூறப்பெறாளென்பதூஉம் பரத்தையாகக் கூறின் அவர்க்கு முதுக்குறைமைகூறிக் கூறுவளென்பதூஉங் கொள்க. "கண்டிகு மல்லமோ * * * வோளே" இது தலைவன் வரையக்கருதினானோர் தலைவியை இனையளெனக்கூறி அவள்மாட்டு இவன் எத்தன்மையனென்று விதுப்புற்றுக்கூறியது. இது தலைவன்கூற உணராது தான் வேறொன்றுகூறி அவன்குறிப்பு அறியக் கருதுதலின் வழுவாயமைந்தது. இது கைக்கிளைப்பொருட்சண் வழுவமைக்கின்றது. (சO)

உசுடு. தம்முறு விழுமம் பரத்தையர் கூறினு

மெய்ம்மை யாக வவர்வயி னுணர்ந்து
தலைத்தாட் கழறற மெதிர்ப்பொழு தின்றே
மலிதலு மூடலு மவையலங் கடையே.

இது பரத்தையர்க்குந் தலைவிக்குந் தலைவற்கும் படுவதோர் வழுவமைக்கின்றது. (இ - ள்.) தம்முறு விழுமம் பரத்தையர் கூறினும் = தலைவனுற் தாம் உற்ற வருத்தத்தைத் தலைவிக்குப் பரத்தையர் கூறினும் எனைத்தலைவியர் கூறினும் : அவர் வயின் மெய்ம்மையாக உணர்ந்து = அவர் கூறியவாற்றானே அவ்வருத்தத்தை அவரிடத்து உண்மையாக உணர்ந்து : தலைத்தாட் கழறல் = தலைவன்முன் நின்று கழறுங் கழற்றுரை : தம் எதிர்ப்பொழுது இன்று = தம்மைப் பரத்தையர் எதிர்ப்பட்ட பொழுதின்கண் இல்லை : மலிதலும் = அவர் துயருறநின்றுழிச் சவலாது நீங்கினுனென மகிழ்தலும் : ஊடலும் = அவன்பிரிவிற்கு இவர் இரங்கினுரென்ற காரணத்தான் ஊடுதலும்: அவை அலங்கடை = அவ்விரண்டும் நிகழாவிடத்து. எ-று. என்பது வெறுத்த உள்ளத்தளாமென்பது கருத்து. எனவே, மலிதலும் ஊடலும் நிகழ்ந்தவிடத்தாயிற் தலைத்தாட்கழறுமென்பது பெறுதும். தலைத்தாள், தகுதிபற்றியவழக்கு. "பொன்னெனப் பசந்தகண் * * * வந்துநொந் துரையாமை பெறுகற்பின்" இது பரத்தையர் முன்னரன்மையின் மலிதலும் ஊடலும் நிகழ்ந்து தலைத்தாட்கழறியது. கழறாது கூறியது வந்துழிக்காண்க. தம்முறுவிழுமத்தைப் பரத்தை தலைவிக்குக்கூறுதலாற் பரத்தைக்கும், அவர் கூறத் தான் எளிவந்தமை

பிற் தலைவிக்கும், இவரிங்ஙனமொழுகலிற் தலைவற்கும் வழுவமைக் கது. உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. (சக)

உருசு. பொழுது தலைவைத்த கையறு காலை
யிறந்த போலக் கிளக்குங் கிளவி
மடனே வருத்த மருட்கை மிகுதியோ
டவைநாற் பொருட்க ணிகழு மென்ப.

இது "பின்னர்நான்கும் பெருந்திணைபெறுமே." என்ற சிறப் புடைப்பெருந்திணையன்றிப் பெருந்திணைக்குறிப்பாய்க் கந்தருவத் துட்பட்டு வழுவிவரும் "ஏறியமடற்றிறம்" முதலிய நான்கினுள் ஒன் ருய் முன்னர்நிகழ்ந்த கந்தருவம் பின்னர் வழீஇவந்த "தேறுத லொ ழிந்தகாமத்து மிகுதிறம்" ஆகிய பெருந்திணை வழுவமைக்கின்றது. ஓதலுந்தூதும் ஒழிந்த பகைவயிற்பிரிவாகிய வாளாணெதிரும்பிரிவும் முடியுடைவேந்தர்க்கும் அவரேவலிற் பிரியும் அரசர்க்கும் இன்றிய மையாமையின், அப்பிரிவிற் பிரிகின்றுன் "வன்புறை குறித்த தவிர் ச்சி யாகும்" என்பதனுற் கற்புப்போல நீ இவ்வாறெழுகி யான்வருந் துணையும் ஆற்றியிருவென ஆற்றுவித்துப்பிரிதல் இலக்கணமன்மையி ன் வாளாபிரியுமன்றே: அங்ஙனம் பிரிந்துழி அவன் கூறியகூற்றினை யேகொண்டு ஆற்றுவிக்குந் தோழிக்கும் ஆற்றுவித்தலரிதாகலின், அ வட்கு அன்பின்றி நீங்கினுனென்று ஆற்றுமைமிக்கு ஆண்டுப் பெருந் திணைப்பகுதி நிகழுமென்றுணர்க. (இ - ள்.) பொழுது = அந்திக்கால த்தே : கையறுகாலை = "புறஞ்செயச்சிதைத்தல்" என்னுஞ் சூத்திரத் தில் "அதனிலூங்கின்று" எனக் கூறிய கையறவுரைத்தலென்னும் மெய்ப்பாடெய்தியகாலத்தே : தலைவைத்த = அந்தவாற்றுமையின் இ

சுந்தவாக முடிவிலேவைக்கப்பட்ட மெய்ப்பாடுகள்: மிகுதியோடு மடனே வருத்தம் மருட்கை நாற்பொருட்கண் நிகழும்=தன்வனப்புமிகுதியுடனே மடப்பமும் ஆற்ருமையும் வியப்புமாகிய நான்குபொருட்கண்ணே நடக்கும் : அவை இறந்தபோலக் கிளக்குங் கிளவி என்ப= அங்ஙனம் அவைநடக்கின்ற நான்குபொருளுங் கூற்றுநிகழுங்கால் தன்னைக் கைகடந்தனபோலக் கூறுங்கூற்ருய் நிகழுமென்று கூறுவர் புலவர். எ-று. தலைவைத்த மெய்ப்பாடாவன அருமவதியினும் ஒப்பத் தோன்றுதற்குரிய மெய்ப்பாடுகளாகி மன்றத்திருந்தசான்ருேரறியத் தன் றுணைவன்பெயரும் பெற்றியும் அவனுேடுபுணர்ந்தமையுந் தோன்றக்கூறியும் அழுதும் ஆற்றியும் பொழுதொடுபுலம்பியும் ஞாயிறுமுதலியவற்ருேடு கூறத்தகாதன கூறலும் பிறவுமாம். உம். "புரிவுண்ட புணர்ச்சி" யுண் "மல்கவழும்; ஓ ஓ, அழிதகப் பாராதே யல்லல் குறுகினங் - காண்பாங் கனங்குழை பண்பு; என்று, எல்லீரு மென்செய்தீரென்னை நகுதிரோ - நல்ல நகாஅலிர் மற்கொலோ யானுற்ற - வல்லுறீஇயான் மாய மலர்மார்பு - புல்லிப் புணரப் பெறின்; எல்லாநீ,

புற்ற தெவனேமற்றென்றிரோ லெற்சிதை - செய்தா னிவனென வுற்றதிதுவென - வெய்த வுரைக்கு முரனகத் துண்டாயிற் - பைதல வாகிப் பசக்குவ மன்னேவென், - னெய்தன் மலரன்ன கண்; கோடுவாய் கூடாப் பிறையைப் பிறிதொன்று - நாடுவென் கண்டனென் * * * கொன்றை யவன்; தெள்ளியே மென்றுரைத்துத் தேராது தொறுநிலை - வள்ளியைப் பற்றிய * * * கையுளே மாய்ந்தான் கரந்து; கதிர்பகர் ஞாயிறே கல்சேர்தி * * * நெஞ்சத் - துயிர்திரியா மாட்டிய தீமையில் சுடரோ - மலைசேர் * * * தொய்யில் சிதைத்தானைத் தேர்கு; சிதைத்தா

னைச் செய்வ தெவன்கொலோ வெம்மை - நயந்து நலஞ்சிதைத்தா ன். மன்றப் பனைமேன் - மலைமாந் தளிரே நீ * * * யான்காணே - னன்றுதீ தென்று பிற; நோயெரி யாகச் சுடினுஞ் சுழற்றியென் - ஒ யித முள்ளே கரப்பேன் கரந்தாங்கே * * * கொண்டு - வேறு தனித் திவ் வுலகு; மெலியப் பொறுத்தேன் * * * விழும 'மிரண்டு; எனப் பாடி, இனைந்துநொந் தழுதன ணினைந்துநீ டுயிர்த்தன - ளெல்லையு மி ரவுங் கழிந்தன வென்றெண்ணி - யெல்லிரா நல்கிய கேள்வ னிவன்ம ன்ற - மெல்ல மணியிற் பிறந்தநீர் போலத் - தணிவாங், கலஞ்சிதை யில் லத்துக் காழ்கொண்டு தேற்றக் - கலங்கிய நீர்போற் றெளிந்து நலம்பெ ற்று - ணல்லெழின் மார்பனைச் சார்ந்து." இதனுள் அந்திக்காலத்தே கையறவெய்திப் பின்னர்ச் சான்றோரைநோக்கிக் கூறுகின்றவள் புல் லார் மாத்திரையென அவனோடு புணர்ச்சிநிகழ்ந்தமையும் யாவருங் கேட்ப நக்கழுது அல்லலுறீஇயானெனப் பெயரும்பெற்றியுங் கூறிப், புல்லிப் புணரப்பெறின் நிகழ்ச்சியன்றுமெனக் கூறத்தகாதன கூற லான் மடன் தன்னை இறந்தவாறுந், தெள்ளியேமென்றதனுனும் எள்ளி யிருக்குவனென்றதனுனும் வருத்தமிறந்தவாறுங், "கோடுவாய்கூடா" என்பது முதலாகக் "கொன்றையவன்" என்னுந்துணையுந் தான்செய் ததனை வியவாமையின் மருட்கையிறந்தவாறும், நெய்தன்மலரன்ன கண்ணெனத் தன்வனப்புமிகுதிகூறலின் மிகுதியிறந்தவாறுங்காண்க. எல்லிரா நல்கிய கேள்வனிவனெனவே கந்தருவத்தின் வழுவிப் பெ ருந்திணை நிகழ்ந்தவாறும் பின்னர் வரைவுநிகழ்ந்தவாறுங்காண்க.

இதற்குப் பொருளுரைக்குங்காற், கேட்பீராக இவள் நக்கு, நக்க அப் பொழுதேயழும், இங்ஙனம் அழுமாறு காமத்தை ஊழானது அகற்றலி ன் அஃதறுதியாக நரம்பினும் பயனின்றாயிருந்தது. ஓ ஓ, இதனையுற் ற இவள் அல்லற்பண்பைப் பாராதே அழிதக யாங் குறுகினேம், குறுகி யாம் இதனை முடிவுபோகக் காண்பேமென்றுவந்து எல்லீரும்

என் செய்தீர்? என்னையிகழ்கின்றீரோ? இவ்வருத்தத்தை எனக்கு றுத்தினவனது மாயஞ்செய்த மலர்ந்த மார்பை யான்முயங்கிக் கூடிலும் இகழ்ச்சியன்றாம் என்றற்றொடக்கமாய் வரும். (சஉ)

உகஎ. இரந்து குறையுற்ற கிழவனைத் தோழி

நிரம்ப நீக்கி நிறுத்த லன்றியும்
வாய்மை கூறலும் பொய்தலைப்*பெய்தலு
நல்வகை யுடைய நயத்திற் கூறியும்
பல்வகை யானும் படைக்கவும் பெறுமே.

இது தோழி தலைவனைக் கூறுவனவற்றுள் வழுவமைவனகூறுகின்றது. (இ-ள்.) இரந்து குறையுற்ற கிழவனை = இரந்து கொண்டு தன்காரியத்தினைக் கூறுதலுற்ற தலைவனை: தோழி நிரம்ப நீக்கி நிறுத்தலன்றியும் = தோழி அகற்றுற எத்துமுறைமையிற் தாழ்வின்றாக அகற்றி நிறுத்தலேயன்றியும்: வாய்மைகூறலும் = நுமது கூட்டத்தினை யான்முன்னே அறிவலெண மெய்யாகக்கூறலையும்: பொய்தலைப்பெய்தலும் = அப்புணர்ச்சியில்லையென்று பொய்த்ததுணைத் தலைவன்மேற் பொய்யுரைபெய்துரைத்தலையும் அவன்வரைந்துகோடற்பொருட்டுச் சிலபொய்களைக் கூறவேண்டுமிடங்களிலேபெய்துரைத்தலையும்: நல்வகையுடைய நலத்திற் கூறியும் = நல்லகூறுபாடுடைய சொற்களை அசதியாடிக் கூறியும்: பல்வகையானும் படைக்கவும் பெறுமே = இக்கூறியவாறன்றி வேறுபடப் புனைந்துரைக்கவும்பெறும். எ-று. தோழி நீக்கலன்றியுங் கூறலையுந் தலைப்பெய்தலையும் படைக்கவும்பெறும் பல்வகையானும் படைக்கவும் பெறுமென வினைமுடிக்க. தோழி தலைவனோடு நயங்கருதுமாற்றா

ல் அவனை நீக்குதல் ஏனையவற்ருேடெண்ணுது அன்றியுமெனப் பகுத்துரைத்தார். ஏனைக்குறைமுடித்தற்கு இடையூறின்மைகூறியனவும் வரைவுகடாய்க்கூறியனவுமாம். "நெருநலு முன்னுளெல்லையு* * * மகளே" இது சேட்படுத்தது. "எமக்கிவை யுரையன் மாதோ நுமக்கியான்-யாரா கியரோ பெரும வாருயி-ரொருவி ரொருவிர்க் காகி முன்னு-ளிருவீர் மன்னு மிசைந்தனி ரதனு - லயலே னுகிய யான்-முயலேன் போல்வனீ மொழிபொருட் டிறத்தே." இது வாய்மைகூறியது. யாந்தன்னைமறைத்தலிற்போலும் இவள்குறைமுடியாளாயதென அவன் கருதக்கூறினுள். "அறியே மல்லே மறிந்தன மாதோ - பொறிவரிச் சிறைய வண்டின மொய்ப்பச் - சாந்த நாறு நறியோள் - கூந்த னுறுநின் மார்பே தெய்யோ". இதுவும் அது. "நீயே, பொய்வன்மையிற் செய் பொருண் மறைத்து - வந்து வழிப்ப டுகுவை யதனு - லெம்மை யெமக்கே வில்வலனே - தகாது சொல்லப் பலவும் பற்றி - யொருநீ வருத னுடொறு முள்ளுடைந் - திரமா மழைக்கண் கலுழ்க மதனு - னல்லோர் கண்ணு மஃதல்ல - தில்லை போலுமிவ் வுலகத் தானே." இது பொய்தலைப்பெய்தது. "திருந்திழைகேளாய்" என்னுங் குறிஞ்சிக்

கலியுள் வரைந்து கோடற்குப் பொய்யுரை படைத்தது. "அன்னையு மறிந்தன ளலரு மாயின்று - நும்மூர்ச் செல்க மெழுமோ தெய்யோ" இது நல்வகையுடைய நயத்திற்கூறியது. "வீகமழ் சிலம்பின் வேட்டம் போந்து - நீயே கூறினு மமையுநின் குறையே" இதுவும் அது. அதன்றியும் நீயேசென்று கூறென்றலும் அறியாள்போறலுங் குறியாள்கூறலுங் குறிப்புவேறுகூறலும் பிறவும் நயத்திற்கூறும் பகுதியாற்படைத்தது பலவகையாற்படைத்துத் துறைவகையாம். இன்

னும் வேறுபடவருவனவெல்லாம் இதனானமைக்க. இவை நாடகவழக்காகவும் உலகியல்வழக்காகவும் புலனெறிவழக்காகவும் தோழி தலைவற்குக் கூறத்தகாதன கூறலானும் வழுவாயமைந்தது. (சரு)

உருஅ. உயர்மொழிக் குரிய வுறழுங் கிளவி
ஐயக் கிளவி யாடூஉவிற் குரித்தே.

இது தோழிக்குந் தலைவிக்குமுரியதோர் வழுவமைக்கின்றது. (இ - ள்.) உயர்மொழிக்கு உறழுங் கிளவியும் உரிய = இன்பம் உயர்தற்குக்காரணமான கூற்றுநிகழுமிடத்திற்கு எதிர்மொழியாக மாறுபடக்கூறுங் கிளவி நிகழ்தலுமுரிய: ஐயக்கிளவி ஆடூஉவிற்கு உரித்தே = கூறுவேமோ கூறேமோ என்று ஐயப்பட்டுக் கூறுஞ்சொற் தலைவற்குரித்து. எ - று. உறழுங்கிளவியைப் பொதுப்படக் கூறினார் தோழி உயர்மொழி கூறியவழித் தலைவி உறழ்ந்து கூறலுந் தலைவன் உயர்மொழிகூறியவழித் தோழி உறழ்ந்துகூறலுந் தலைவன் உயர்மொழிகூறியவழித் தலைவி உறழ்ந்துகூறலுந் தலைவி உயர்மொழிகூறியவழித் தோழி உறழ்ந்துகூறலுங் கோடற்கு. "சுணங்கணி வனமுலை" என்னுங் குறிஞ்சிக்கலியுள் "என்செய்தான் கொல்லோ விஃதொத்தன் றன்கட் - பெருங்களிற் றன்ன தகைசாம்பி யுள்ளு - ளுருகுவான் போலு முடைந்து" எனத் தோழிகூறியவழித் "தெருவின்கட் * * * கண்டு" எனவும் "அலர்முலை யாயிழை நல்லாய் * * * பொன்செய்வா னாம்" எனவுந் தலைவி உறழ்ந்துகூறியவாறுகாண்க. இது தலைவன்வருத்தங்கூற அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாது உறழ்தலின் வழுவாய் நாண்மிகுதியாற் கடிதின் உடம்படாமையின் அமைந்தது. "எல்லாவிஃதொத்தன்" என்னுங் குறிஞ்சிக்கலியுள் "ஈதலிரந்தார்க் கொன்றீயானும்" எனத் தலைவன்கூறியவழி "இவள் * * * யது" எனவும், "மண்ட * * * மாலோ" எனவுந் தோழியுறழ்ந்துகூறியவா

றுகாண்க. இதுவும் அவன்வருத்தத்திற்கு எதிர்கூறத்தகாதன கூறலி ன்வழுவாய்த் தலைவி கருத்தறிந்து உடம்பட வேண்டுமென்று கருதுத லின் அமைந்தது. "அணிமுக மதியேய்ப்ப * * * பெரும்பொன் படுகு

வைபண்டு." "மொழிவது கண்டை * * * உடையேமோயாம்." "உறு தாய் சுரும்பிமிர் * * * மற்றினி" "எல்லா நற்பெறு ளிழை* * * யின்" "நல்லா யிருளேகேள் ஈங்கே * * * பல." "ஆங்காக; அத்திறமல்லா. * * * விடற்கு" இது தலைவன் உயர்மொழிக்குத்தலைவி உறழ்ந்துகூறி யது. இது நகையாடிக் கூட்டந்தைவிரும்பிக்கூறியமொழிக்கு உறழ்ந் துகூறலின் வழுவாய் அவனும் நகையாடிக்கூறலின் அமைந்தது. "மறங்கொளிரும்புலி" என்னுங் குறிஞ்சிக்கலியுள், "ஆர்வுற்றார் நெஞ் சமழிய விடுவதோ * * * தவன்" எனத் தலைவிகூறலுந் "தன்னைநுங் சோங்க * * * மலை" எனத்தோழி உறழ்ந்துகூறியவாறு காண்க. இதுவுந் தலைவிகூற்றிற்கு மாறுதலின் வழுவாய்ச் சிறைப்புறமாகக் கேட்டு வரைதல் பயனுதலின் அமைந்தது. "சொல்லின் மறுதீவாண் மண்ணோ விவள்", எனவுங் "கூறுவங் கொல்லோ கூறலங் கொல்லெ னக் - கரந்த காமங் கைநிறு" எனவும், ஐயக்கிளவி தலைவற்குரியவாய் வந்தன. இனி ஐயப்பாடு தலைவிக்குமுரித்தென்றாற் "சிறந்துழியைய யம்" என்பதற்கு மாறும். "அவன்மறை தேஎநோக்கி மற்றிவன் மக னே தோழி யென்றனள்". என்பதனை ஐயத்துச்கட் தெய்வமென்று

துணிந்தாளெனின் அதனைப் பேராசிரியர்தாமே மறுத்தவாறுகாண்க.

உ௩௯. உறுக ணோம்ப றன்னியல் பாகலி
னுரிய தாகுந் தோழிகண் ணுரனே.

இது தோழி அறிவுடையளாகக் கூறலும் அமைகவென்கின்றது. (இ - ள்.) உறுகண் ஓம்பல் தன் இயல்பு ஆகலின் = தலைவிக்குவந்த வருத்தத்தைப் பரிகரித்தல் தனக்குக் கடனாதலின்: தோழிகண் உரன் உரியதாகும் = தோழிமாட்டு அறிவுளதாகக் கூறல் உரித்தாகும். எ-று. உம். "பான்மருண் மருப்பின்" என்னும் பாலைக்கலியுட் "பொருடான்-பழவினை மருங்கிற் பெயர்புபெயர்புறையு-மன்ன பொருள்வயிற் பிரிவோய்" எனத் தோழி அறிவுடையாளாகக் கூறியவாறுகாண்க. "பிண்டமெல்லி னள்ளூரன்ன * * * யாரோ" என்பது உறுகண் காத்தற்பொருட்டாகத் தலைவி வருந்தினும் நீ செல்லென்முள் தலைவன் செல்லாமை அறிதலின். ஒன்றெனமுடித்தலாற் தலைவி உரனுடையளெனக் கூறலுங்கொள்க. (சரு)

உ௪0. உயர்மொழிக் கிளவியு முரியவா லவட்கே.

இதுவுந் தோழிக்குரியதோர் வேறுபாடு கூறுகின்றது. (இ - ள்.) அவட்கு=தோழிக்கு: உயர் மொழிச் கிளவியும் உரிய= தலைவியையுந் தலைவனையும் உயர்த்துக்கூறுங் கூற்றுமுரியவாம் ஒரோவோரிடத்து. எ - று. "மகிழ்மிகச் சிறப்ப மயங்கினள் கொல்லோ-

யாண ரூரநின் மாணிழை யரிவை - காவிரி மலிர்நிறை யன்னநின்-மார்புநனி விலக்க லொடங்கி யோளே." இதனுட் காவிரிப் பெருக்குப்போலத் தலைவியைநோக்கி வருகின்ற மார்பினைத் தான் விலக்குமாறென்னையெனத் தலைவியை உயர்த்துக்கூறியவாறு காண்க. "காலையெழுந்து" என்பதும் அது. "உலகம்புரப்பான்போல்வதோர்

மதுகையுமுடையன்'' எனவும் "தாமரைக்கண்ணியை * * * யோரே''
எனவுந் தலைவனை உயர்த்துக் கூறியவாறுகாண்க. (சசு)

உசக. வாயிற் கிளவி வெளிப்படக் கிளத்த
ற்றாவின் றுரிய தத்தங் கூற்றே.

இது தலைவியுந் தோழியும் வாயிலாகச் சென்றோருடன் கூறு வனவற்றுட் படுவதோர் வழுவமைக்கின்றது. (இ - ள்.) தத்தங் கூற்றே = தோழிக்குந் தலைவிக்குமுரிய கூற்றின்கண் : வாயிற்கிளவி = வாயிலாய்வந்தார்க்கு மறுத்துத் தலைவனது பழிகளைக்கூறுங் கிளவிகளை : வெளிப்படக் கிளத்தல் = மறையாது வெளியாகக் கூறுதல் : தாவின்று உரிய = இங்ஙனங் கூறுகின்றேமே என்னும் வருத்தம் மனத்துநிகழ்தலின்றியே உரியவாம். எ - று. அவை தலைவிக்குந் தோழிக்குமுரியனவும் தோழிக்கேயுரியனவுந் தலைவிக்கேயுரியனவுமாம். வாயில்சளாவார் ஆற்றுமையுந் தோழிமுதலியோருமாம். "நெஞ்சத்த பிறவாக நிறைவில ளிவளென - வஞ்சத்தான் வந்தீண்டு வலிதொலைத் தீவாயோ.'' இது ஆற்றுமைவாயிலாகத் தலைவன்வந்துழித் தலைவி வெளிப்படக் கூறியது. இது தோழிக்கும் உரித்து. "எரியகைந் தன்ன தாமரை யிடையிடை * * * யார்ப்பினும் பெரிதே'' இதனுள் "ஊணிலமன்ற'' எனத் தோழிகூறி அலராகின்றுலென வெளிப்படக்கிளத்தலின் வழுவாயமைந்தது. "அகலநீ துறத்தலி னழுதோவா * * * தெடுப்புமே.'' இது தலைவிகூற்று. உரியவென்றதனாற் தோழிவாயிலாகச் சென்றுழித் தலைவி வெளிப்படக்கூறுதலுங் கொள்க. அது "இம்மை யுலகு'' என்னும் அகப்பாட்டினுட் காண்க. இவை இங்ஙனம் வெளிப்படக்கிளத்தலின் வழுவாய் அமைந்தன. (சஎ)

உசஉ. உடனுறை யுவமஞ் சுட்டுநகை சிறப்பெனக்

கெடலரு மரபி னுள்ளுறை யைந்தே.

இது மேல் வெளிப்படக்கிளப்பனகூறிப் பின்வெளிப்படா மற் கிளக்கும் உள்ளுறை இனைத்தென்கின்றது. (இ-ள்.) உடனுறை = நான்கு நிலத்தும் உளவாய் அந்நிலத்துடனுறையுங் கருபொருளியல். சகூஎ

ப்பொருளாற் பிறிதொன்று பயப்ப மறைத்துக்கூறும் இறைச்சியும்: உவமம் = அக்கருவாற் கொள்ளும் உள்ளுறையுவமமும் ஏனையுவமமும்: சுட்டு = உடனுறையுவமமும் அன்றி நகையுஞ்சிறப்பும் பற்றுது வாளாது ஒன்றுநினைந்து ஒன்று சொல்வனவும் அன்புறுதகுந இறைச்சியுட் சுட்டிவருவனவும்: நகை = நகையாடி ஒன்று நினைத்து ஒன்றுகூறுதலும்: சிறப்பென = ஏனையுவமம் நின்று உள்ளுறையுவமத்தைத் தத்தங் கருப்பொருட்குச் சிறப்புக் கொடுத்து நிற்றலும் என்று: கெடலரும் மரபின் உள்ளுறை ஐந்தே = கெடுதலரிதாகிய முறைமையினையுடைய உள்ளுறை ஐந்துவகையாம். எ-று. ஒன்றனை உள்ளுறுத்து அதனை வெளிப்படாமற் கூறலின் அவற்றை உள்ளுறையாமென்றார். "இறைச்சிதானே" "இறைச்சியிற்பிறக்கும்" என்பனவற்றுள் இறைச்சிச்சுக்காரணங் காட்டினும். உவமம் உவமவியலுட் காட்டுதும். "பெருங்கடன் முகந்த பல்கிளைக் கொண்மூ - விருண்டுயர் விசும்பின் வலனேர்பு வளைஇப் - பொறபுறு முரசி னிரங்கி முறைபுரிந் - தறநெறி பிழையாத் திறனறி மன்னரருஞ்சமந் ததிர்ந்த பெருஞ்செய லாடவர் - கழித்தெறி வாளி னழிப்பன விளங்கு - மின்னுடைக் கருவியை யாகி நாளுங் - கொன்னே செய்தியோ வரவம் பொன்னென - மலர்ந்த வேங்கை மலிதோ டடைச்சிப் - பொலிந்த வாய மொடு தொண்டக மியலித் - தழலே

வாங்கியுந் தட்டை யோப்பியு - மழலொடு செயலை யந்தளிர் தழையு

ங் - குறமகள் காக்கு மேனற் - புறமுந் தருதியோ வாழிய ம

ழையே." இதனுட் கொன்னே செய்தியோ அரவமென்பதனுற் பய

னின்றி அலர்விளைத்தியோவெனவுங்கூறி ஏனற்புறமுந்தருதியோ

என்பதனுல் வரைந்து கொள்வையோவெனவுங் கூறித் தலைவனை ம

ழைமேல்வைத்துக்கூறலிற் சுட்டாயிற்று. கொன்னே செய்தியோ

என்றதனுல் வழுவாயினும் வரைதல்வேட்கையாற் கூறினமையின் அ

மைந்தது. "அன்புறுதகுந" என்பதனுள் ஏனையதற்குக் காரணங்

காட்டினும். "விளையாட்டாயமொடு" இதனுட் புன்னையை அன்னை

நுவ்வையாகுமென்றதனுன் இவளெதிர் நும்மை நகையாடுதலஞ்சுது

மென நகையாடிப் பசற்கூறியெதிரேகொள்ளாமைக் குறிப்பினுன் ம

றைத்துக்கூறி மறுத்தவாறுகாண்க. இதனைச் செவ்வணங்கூறுமையி

ன் அமைத்தார். "உள்ளூறை யுவம மேனை யுவமம்" என்னுஞ் சூத்தி

ரத்து "விரிகதிர்மண்டிலம்" என்னும் மருதக்கலியுட் சிறப்புச் சொ

டுத்து நின்றது காட்டினும். அறத்தொடுநிலையும் பொழுதும் ஆறும் மு

தலியனவுஞ் செவ்வணங்கூறப்படுதலின் இவை சரந்தேகூறப்படுத

லிற் "கெடலரு மரபின்" என்றூர். இவை தோழிக்குந் தலைவிக்கும்

உரியவாறு செய்யுட்களை நோக்கியுணர்க. (சஅ)

உசகூ. அந்தமில் சிறப்பி னுக்கிய வின்பந்

தன்வயின் வருதலும் வகுத்த பண்பே.

இது முற்கூறிய உள்ளுறை பற்றித் தலைவற்கு வருவதோர் வழுவமைக்கின்றது. (இ-ள்.) ஆக்கிய அந்தமில் சிறப்பின் இன்பமும் = முற்கூறிய உள்ளுறை ஐந்தானும் அவர்களுண்டாக்கிய முடிவிலாத சிறப்பினையுடைய இன்பம் : தன்வயின் வருதலும் வகுத்த பண்பு = தலைவன் கண்ணும் நிகழ்ந்து இன்பஞ்செய்தலுங் காமத்துக்கு முதலாசிரியன் வகுத்த இலக்கணம். எ-று. தலைவன்தன்மை என்பதொன்றின்றி நந்தன்மையெனக் கருதுதலின் யாம் ஒன்றை நினைந்து ஒன்றுகூறினும் அவன்முனியாது இன்பமெனக் கொள்வனெனக் கூறியவற்றை அவன் இவை இன்பந் தருமென்றேகோடலின் வழுவாயமைந்தன. உதாரணம் முற்காட்டியவற்றுட் காண்க. (உகூ)

உசச. மங்கல மொழியும் வைஇய மொழியு
மாறி லாண்மையிற் சொல்லிய மொழியுங்
கூறியன் மருங்கிற் கொள்ளு மென்ப.

இஃது மேன் மூன்றுபொருளும் வழுவாயமைக என்றலின் எய்தாததெய்துவித்தது. (இ - ள்.) மங்கலமொழியும் = தலைவற்குத் தீங்கு வருமென்றுட்கொண்டு தோழியுந் தலைவியும் அதற்கஞ்சி அவனை வழுத்துதலும் : வைஇயமொழியும் = தலைவன் தம்மை வஞ்சித்தானாகத் தலைவியுந் தோழியுங் கூறலும்: வைஇயமொழி, இங்கை வைத்த மொழியுமாம் ; மாறில் ஆண்மையிற் சொல்லிய மொழியும் = மாறுபாடில்லாத ஆளுந்தன்மையிடத்தே பழிபடக்கூறிய மொழியும் : கூறியன் மருங்கிற் கொள்ளும் என்ப = வழுவமைதியாகக் கூ

றிய இலக்கணத்திடத்தே கொள்ளுமொழியென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று. "நோயிலார்நங்காதலா" எனவும் "கார்தரூஉஞ்செய்வினைமுடிக்கத்தோழி" எனவுங் கூறுவன நம்மை அறனன்றித்துறத்தலிற் றீங்குவருமென்றஞ்சி வாழ்த்தியது. நம்பொருட்டுத் தீங்கு வருமென நினைத்தலின் வழுவாயமைந்தது. "வையினர் நலனுண்டார் வாராமை நினைத்தல்" என்பது வஞ்சித்தமை கூறிற்று. "இதுவுமோ ரூராண்மைக் கொத்த படிறுடைத்து" என்பது ஆண்மையிலே பழியுண்டு என்றது. இதுவும் வழீஇ அமைந்தன. (௩0)

உசரு. சினனே பேதைமை நிம்பிரி நல்குர
வனைநால் வகையுஞ் சிறப்பொடு வருமே.

பொருளியல், ௪௬௯

இது மெய்ப்பாட்டியலுள் ஆகாதென்பவற்றுட் சில அமைக வென வழுவமைக்கின்றது. இது பொதுவாகக் கூறலிற் றலைவிக்குந் தோழிக்குங்கொள்க. (இ-ள்.) சினனே=கோபம் நீட்டித்தலும்: பேதைமை=ஏழைமையும்: நிம்பிரி=பொறாமைதோன்றுங் குறிப்பும்: நல்குரவு = செல்வமின்மையும்: அனைநால்வகையும் = என்ற அத்தன்மையனவாகிய நாற்கூறும்: சிறப்பொடு வருமே=ஒருபொருளைச் சிறப்பித்துக் கூறுதல் காரணத்தான் வரும். எ-று. சினத்தை ஆண்டுக் கொடுமையினடக்கினர். "நாணு நிறையு நயப்பில பிறப்பிலி" எனவுங், "கொடிய வெமக்குநீ யாரை" எனவுஞ் சினம்பற்றிவரினும் அவை தன்காதலைச் சிறப்பித்தலின் அமைந்தன. "செவ்விய தீவிய * * * மகனல்லை மன்ற வினி" எனக் கழிபெருங் காதலான்

னின்னை உள்ளவாறறிந்திலெனெனத் தன்பேதைமையைக் காதலாற்சி றப்பித்தலின் அமைந்தது. "உறலியாமொளிவாட * * * என்றறையி னருளராயின்" இது நிம்பிரி; அவரோடும் விளையாடுவானெனப் பொறுமைகூறியும் அவன் ஈண்டையானாகவேண்டுமெனக் காதலைச் சிறப்பித்தலின் அமைந்தது. "பிரசங் கலந்த வெள்ளைநிறத் தீம்பால் - விரிகதிர்ப் பொற்கலத் தொருகை யேந்திப் - புடைப்புறச் சுற்றும் பூந்தலைச் சிறுகோ - லுண்ணென் றோக்குபு புடைப்பத் தெண்ணீர் - முத்தரிப் பொற்சிலம் பொலிப்பத் தத்துற் - றரிநரைக் கூந்தற் செம்முது செவிலியர் - பரிமெலிந் தொழியப் பந்த ரோடி - யேவன் மறுக்குஞ் சிறுவிளை யாட்டி - யறிவு மொழுக்கமும் யாண்டுணர்ந் தனள்கொல் - கொண்ட கொழுநன் குடிவறு னுற்றெனக் - கொடுத்த தந்தை கொழுஞ்சோ றுள்ளா - னொழுகுநீர் நுணங்கறல் போலப் - பொழுது மறுத்துண்ணுஞ் சிறுமது கையளே." இது குடிவறனுற்றென நல்குரவு கூறியுங் காதலைச்சிறப்பித்தலின் அமைந்தது. இது மெய்ப்பாட்டியலுள் விளக்காமையின் அதனைச்சார ஈற்றிலே வைத்தார். ()

உசகூ. அன்னை யென்னை யென்றலு முளவே
தொன்னெறி முறைமை சொல்லினு மெழுத்தினுந்
தோன்றா மரபின வென்மனார் புலவர்.

இது முறைப்பெயர்பற்றி வருவதோர் வழுவமைக்கின்றது. (இ-ள்.) சொல்லினும் எழுத்தினுந் தோன்றா மரபின = சொல்லோத்தினும் எழுத்தோத்தினுஞ் சொல்லப்படாத இலக்கணத்தனவாய: தொல் நெறி முறைமை = புலநெறிவழக்கிற்குப் பொருந்திய பழைய நெறிமுறைமையானே: அன்னை என்னை என்றலும் உள என்மனார் புலவர் = தோழி தலைவியை அன்னையென்றலுந் தலைவி தோழி

யை அன்னையென்றலும் இருவருந் தலைவனை என்னையென்றலும் உளவென்று கூறுவர்புலவர். எ - று. "அன்னா யிவனோ ரிளமா ணாக்கன்" "புல்லின் மாய்வ தெவன்கொ லன்னாய்" இவை தோழியைத் தலைவி அன்னையென்றன. "அன்னாய் வாழிவெண் டன்னை நம்மூர் — பார்ப்பனக் குறுமகப் போலத் தாமுங் — குடுமித் தலைய மன்ற — நெடுமலை நாட னூர்ந்த மாவே." "அன்னாய் வாழிவெண் டன்னை யுவக்காண் - மாரி குன்றத்துக் காப்பா ளன்ன - தூவலி னனைந்த தொடலை யொள்வாட் - பாசி தூர்ந்த பெருங்கழற் - றண்பனி வைகிய வரிக்கச் சினனே." இவை தோழி தலைவியை அன்னாயென்றன. "எனக்கு மாகா தென்னைக்கு முதவாது." "ஓரிஇயினனெழுகு மென்னைக்குப் - பரியன் மன்யான் பண்டொரு காலே" இவை தலைவி தலைவனை என்னையென்றன. தோழிகூறியது வந்துழிக்காண்க. தலைவன் தலைவியை அன்னாயெனக் கூறலும் உளதென்பாருமுளர். எழுத்தினுஞ் சொல்லினுமெல்லாத முறையன்றிக்கூற்றனே புறத்திற்கும் இவைகொள்க. "என்னை மார்பிற் புண்ணுக்கு" "என்னைக் கூரீதன்மையானு மென்னைக்கு நாடீதன்மையானும்" "என்னைமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர் பலரென்னை - முன்னின்று கன்னின்றவர்" "என்னை மார்பிற் புண்ணுமவெய்ய" என்பனகொள்க. ஏனைய வந்துழிக்காண்க. இனி உம்மையாற் பிறவுமுளவென்பது பெறுதலின் "எந்தைதன் னுள்ளங் குறைபடா மாறும்" என்றாற்போல் வருவன பிறவுங்கொள்க. (ருஉ)

உசஎ. ஒப்பு முருவும் வெறுப்பு மென்றா
கற்பு மேரு மெழிலு மென்றா
சாயலு நாணு மடனு மென்றா
நோயும் வேட்கையு நுகர்வு மென்றாங்
காவயின் வரூஉங் கிளவி யெல்லா
நாட்டிய மரபி னெஞ்சுகொளி னல்லது
காட்ட லாகாப் பொருள வென்ப.

இது சட்புலனாகக் காணப்படாத பொருண்மேலுங் கட்புலனாகக் காணப்பட்டாற்போலப் பொருள்சோடல் வழுவமைக்கின்றது. (இ-ள்.) ஒப்பாவது, ஒத்தகிழவனுங் கிழத்தியு மென்றவழி அவரொப்புமை மெய்வேறுபாடுபற்றி மனனுணர்வானுணர்வதன்றிப் பொறியானுணரலாகாதென்றது ; தந்தையரொப்பர் மக்களென்பதும் அது: உருவாவது, உட்கு; அதுவும் பொறிநுதல் வியர்த்தல் போல்வனவற்றானன்றிப் பிழம்புபற்றி உணரலாகாது : வெறுப்பா

வது, செறிவு; அதுவும் மக்கட்குணமாய் இசையாததோர் மனநிகழ்ச்சியாதலிற் பொறியான் உணரலாகாது : கற்பாவது, தன்கணவனைத் தெய்வமென்று உணர்வதோர் மேற்கோள். ஏராவது, எழுச்சி; அது எழுகின்ற நிலைமையென நிகழ்காலமே குறித்து நிற்கும். எழிலாவது அங்ஙனம் வளர்ந்தமைந்த பருவத்தும் இது வளர்ந்துமாறியதன்றி இன்னும் வளருமென்பதுபோன்றுகாட்டுதல் : சாயலாவது, ஐம்பொறியால் நுகரும்மென்மை : நாணுவது, செயத்தகாதனவற்றின்கண் உள்ளமொடுங்குதல் : மடனாவது, கொளுத்தக்கொண்டு கொண்டது விடாமை : நோயாவது, நோதல் : வேட்கையாவது, பொருள்கண்மேற் தோன்றும் பற்றுள்ளம் ; "செய்யுண்மருங்கின்வேட்கை" என்புழி அவாவிற்கு வேறுபாடு கூறினும் : நுகர்வாவது, இன்பத்துன்பங்களை நுகருநுகர்ச்சி : என்றுவென்பன எண்ணிடைச்சொல் : என்று வருங் கிளவி = ஒப்புமுதல் நுகர்வு ஈறாகப் பன்னிரண்டென்று அகப்பொருட்கண் வருங் கிளவிகளும் : ஆவயின் வருங் கிளவி = அப்பன்னிரண்டின்கண்ணே புறப்பொருட்குரியவாய் அவ்வாசகத்தான் வருங்கிளவிகளும் : ஆங்கு ஈண்டுவமவுருபு, அவைபோல்வன கிளவி என்பதாம் ; எல்லாம் நாட்டிய மரபின் நெஞ்சுகொளின் அல்லது = ஏனையவும் நாடகவழக்கத்தாற் புலனெறிவழக்கஞ்செய்த முறைமையானே நெஞ்சுணர்ந்துகொள்ளினன்றி : காட்டலாகாப் பொருள என்ப = உலகியல்வழக்கான் ஒருவர்க்கொருவர் கட்புலனாகக் காட்டப்படாதபொருளைப் பொருளாகவுடைய என்று கூறுவர் புலவர்.

எ - று. இவை மேல்வரும் மெய்ப்பாடுபற்றி உணர்தலிற் கட்புலனாகாவோவெனின், மெய்ப்பாடாவது மனக்குறிப்பாதலின் அதன் குறிப்பிற்குப் பற்றுக்கோடாகிய பொருளினவை யென்றுணர்க.

இனி இவை புறப்பொருட்கண்வருமாறு; "வரைபுரையுமழகளிற் றின்மிசை" எனவும் "உருகெழு முரசம்" எனவும் "வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்" எனவும் "நிலைகெழு கூட னீளெரி யூட்டிய - பலர்புகழ் பத்தினி" எனவும் இவ்வாறே ஏனையவற்றிற்கும் ஒட்டிக்கொள்க. இனி எல்லாமாவன, ஒளியும் அளியுங் காய்தலும் அன்பும் அழுக்காறும் பொறையும் நிறையும் அறிவும் முதலியனவும் பிறவுமாம். ஒளியாவது வெள்ளமையின்மை; அளியாவது அன்பு காரணத்தாற் றோன்றும் அருள்; காய்தலாவது வெகுளி; அன்பாவது மனைவியர் கண்ணுந் தாய்தந்தை புதல்வர் முதலிய சுற்றத்தின்கண்ணும் மனமகிழ்ச்சிநிகழ்த்திப் பிணிப்பித்துநிற்கும் நேயம்; அழுக்காறாவது பிறர்செல்வமுதலியவற்றைப் பொறாமை; பொறையாவது பிறர்செய்த தீங்கைப் பொறுத்தல்; நிறையாவது மறை பிறரறியாமலொழுகுதல்; அறிவாவது நல்லதனலனுந் தீயதன்றீ

மையும் உள்ளவாறுணர்தல். இவைகண்டிலமென்று கடியப்படா கொள்ளும் பொருளென்றார். இவை ஆசிரியனுணையன்றென்பது மேற் சூத்திரத்தாற் கூறுகின்றான். (ருஉ)

உசஅ. இமையோர் தேஎத்து மெறிகடல் வரைப்பினு மவையில் கால மின்மை யான.

இது இவையுங்காட்டலாகாப் பொருள்கள் ஆசிரியனுணையாற்கொண்டன அல்லவற்றைப் பொருளெனக்கொள்க என்கின்றது. (இ-ள்.) இமையோர் தேஎத்தும் எறி கடல் வரைப்பினும் = தேவரு

லகத்தின்கண்ணும் திரையெறியுங் கடல்சூழ்ந்த உலகின்கண்ணும்: அவை இல் காலம் இன்மையான = அறம்பொருளின்பநுகர்ச்சி இல்லாததோர்காலம் இன்றாகையால் அவற்றைப் பொருளென்றே கொள்க. எ -று. தமிழ்நட்டிற்கும் எல்லைகூறாது தேவருலகையும் மண்ணுலகையுங் கூறினமையின் இவையாண்டும் ஒப்ப முடிந்தனவெனவும் அவை உள்ள அளவும் இவை நிகழ்வனவெனவுங் கூறலின் வழுவமைதியாயிற்று. இமையாக் கண்ணராகலின் இமையோரென்றார். இடையூறில்லா இன்பச்சிறப்பான் இமையோரை முற்கூறினான். (௫௪)

பொருளியன் முற்றிற்று.

